687/5

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

VEACUL
XVI
A. MOLDOVA
VOL. III (1571—1590)

BIBLIOTECA
AC. DE FILOSOFIE
SI A CABINETULUI
DE MARXISM
CLUJ

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1951

Bibl. Universitara Sibiu
R556231160

S
942|D61

4557

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

COMITETUL DE REDACŢIE
ION IONAŞCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

VEACUL XVI

UNIVERSITATEA „LUCIAN BLAGA"
- SIBIU -
INVENTARIAT 1998

A. MOLDOVA

VOL. III (1571—1590)

FACULT. PEDAG. INST.
BIBLIOTECA
SIBIU

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ŞI A CABINETULUI
DE MARXISM
CLUJ

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1951

Bibl. Instit. de inv. superior Sibiu
INV. Nr. 11707 1977

FBR
MAI 1985

BIBLIOTECA
SIBIU

687/5

PREZENTUL VOLUM A FOST ÎNTOCMIT DE COLECTIVUL SECȚIEI DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE ȘI FILOLOGIE DIN IAȘI AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

PREFAȚĂ

În acest volum sunt publicate 575 documente moldovenești din anii 1571—1590, în special fondul de documente al Academiei R.P.R. și al Arhivelor Statului din Iași și București. Dintre cele 575 documente, 298 sunt traduse în limba română din limba slavă, după original. Celelalte documente se împart în 81 traduceri românești după copii slave, 7 acte originale românești, 7 acte originale grecești și 182 traduceri vechi după originale slave dispărute între timp sau apărute în publicații rare. La sfârșitul volumului se reproduc fotocopiile unor documente originale.

*

Documentele publicate în volumul de față indică o vie mișcare cu privire la «robi». In obiceiul traducerii documentelor slave s'a încetățenit folosirea termenului «rob» mai mult în sensul sclavagist. Un început de analiză critică a terminologiei folosite în traducerea anterioară a documentelor slave ne duce la concluzia că terminologia încetățenită trebue supusă unei serioase revizuiri. De aceea publicăm în genere un număr de termene discutabile, fie în original, fie cu trimitere la original. Termenul «rob» folosit des în acest volum este traducerea termenului din originalul slav «holop». Care este conținutul social al termenului «holop»?

Literatura sovietică de specialitate ne lămurește că «holop» este o noțiune corespunzătoare mai ales orânduirii feudale [1]).

---

[1]) Vezi «Istoria U.R.S.S. pentru învățământul superior», sub red. Prof. Lebedev, Grecov, Bahrușin, Vol. I, p. 171—172; B. D. Grecov, «Țăranii în Rusia», p.141—164; «Tolcovăi Slovar Ruscovo lazîca», sub red. Prof. D. N. Ușacov, Vol. IV, p. 1174.

Noțiunea de «holop» (tradus «rob») corespunzătoare orânduirii feudale nu înseamnă însă totdeauna tocmai același lucru. «Holop» poate fi de pildă: slugă dela curtea feudalului, oameni aflați în dependență parțială, etc. In cazul documentelor publicate în prezentul volum, de pildă, se constată că în procesul de desvoltare a economiei naturale, în condițiile când gospodăria feudalului își satisface încă nevoile de consum prin producția proprie, «robii» îndeplineau și funcția de meșteri. Munca «robilor» legată de un meșteșug duce și la transformarea poreclelor în nume; un rob cu nume Cărbune, altul cu nume Căldare — probabil cărbunar și căldărar — sunt pomeniți în Doc. Nr. 13 din 22 Mai 1572; un Luca lăcătar este menționat în Doc. Nr. 210 din 11 Mai 1581, iar o Magdalina cojocăriță, în Doc. Nr. 211 din 11 Mai 1581, etc.

Așadar înțelesul noțiunii de holop (rob) poate varia, dar corespunde mai ales orânduirii feudale. Din această cauză, ori de câte ori «holop» a fost tradus prin «rob», s'a indicat în notă termenul din original, pentru a se atrage atenția cercetătorilor.

Apare deci ca o necesitate studierea conținutului unor noțiuni pentru a fi încadrate just în etapele de desvoltare ale societății.

Documentele publicate în prezentul volum pomenesc des de viața orășenească din Moldova, de fapte legate de starostele din Tecuciu (Doc. Nr. 122 din 18 Aprilie 1578), de pârcălabul de Neamț și de Roman (Doc. Nr. 178 din 29 Mai 1580; Doc. Nr. 469 din Martie 1588), de șoltuzul și pârgarii din Baia, din Trotuș și din Roman (Doc. Nr. 449 din Septembrie 1587—August 1588; Doc. Nr. 454 din 3 Octombrie 1587; Doc. Nr. 469 din Martie 1588). etc.

Ele scot de asemenea la iveală un număr de operațiuni financiare cu urmări asupra vieții economice și sociale a țării, ce au avut loc între domnii Moldovei și beii turci, operațiuni ce se ridică la sume mari, care variază între 150.000—420.000 de aspri (Doc. Nr. 536 din 15 Noembrie 1589; Doc. Nr. 537 din 20 Noembrie 1589), etc.

Documentele vorbesc în repetate rânduri de cumplitele prădăciuni turco-tătare care au pustiit Moldova:

«Susnumitele săliști (*e vorba de două sate din Jijia: Bursumeni și Lățcani)* care s'au pustiit când au prădat Tătarii acest pământ» *(Doc. Nr. 91 din 28 Iunie 1576);* «când au prădat Tătarii țara» *(Doc. Nr. 154 din 25 Septembrie 1579);* «când au prădat Tătarii toată țara în zilele lui

Ioan Voevod» *(Doc. Nr. 204 din 18 Aprilie 1581)*; «când au prădat Turcii şi Tătarii toată ţara noastră» *(Doc. Nr. 265 din 12 Aprilie 1583)*, etc.

Grupând pe probleme conţinutul fiecărui document în parte, se desvălue în faţa noastră adâncile frământări prin care a trecut în acei ani Moldova. De cele mai multe ori, însuşi fiecare document ridică prin conţinutul său un număr de probleme, valoroase atât prin datele, faptele, nemijlocit legate de vremea în care el a fost întocmit, cât şi prin redarea unor evenimente anterioare, pe care fie că le confirmă, fie că reprezintă uneori singura documentare pe care se poate sprijini cercetarea istorică.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1

1571 (7079) Mai 20, Iaşi. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Hăbiac cel bătrân parte din satul Hlăpeşti.

2

1571 (7079) Mai 30. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte unuia parte din satul Cândeşti.

3

1571 (7079) Iunie 4, Iaşi. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte schimbul dintre fiii lui Roman Hamze şi fiii lui Toma Ungurianul cu unchii lor, pentru părţi din satele Piticiani pe Cobâle şi Vlaşineşti pe Prut.

4

1571 (7079) Iunie 11, Iaşi. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Isac şi soţiei sale parte din satul Măsteacăni.

5

1571 (7079) Iulie 15, Iaşi. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Hromşea fost urednic la Ştefăneşti părţi din satele Măleşti pe Părâul Alb şi din Obârşia, luate zălog dela Repede aprod.

6

1571 (7080) Decembrie 29. — Bogdan Lăpuşneanu voevod dăruieşte m-rii Berzunţul un vad de moară pe apa Putnei.

7

1572 (7080) Ianuarie 7, Iaşi. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Ion Bainschi pârcălab nişte Ţigani.

8

1572 (7080) Ianuarie 20, Iaşi. — Bogdan Lăpuşneanu voevod întăreşte lui Albotă mare vornic parte din satul Corlăteni, cu loc de moară pe Jijia.

9

1572 (7080) Ianuarie 31. — Tănase, fiul lui Cociaga, dăruieşte lui Golăi vătaful partea sa din satul Ţăpeni în ţinutul Fălciu.

10

1572 (7080) Martie 7, Iaşi. — Ioan voevod întăreşte m-rii Tazlău satul Tăteşti pe Tazlăul Sărat.

11

1572 (7080) Martie 16, Iaşi. — Ioan voevod dă dreptul m-rii Pobrata să-şi apere iezerul cu gârlele şi răchiţile dela Bealeu.

12

1572 (7080) Mai 22, Iaşi. — Ioan voevod întăreşte m-rii Bistriţa Ţiganii săi.

13

1572 (7080) Iulie 11. — Androinic şi fratele său Petrea Burdun vând lui Ion, ginerele Nastei, parte din satul Roşiori.

14

1572 (7080) Augusr 19, Suceava. — Ioan voevod întăreşte m-rii Tazlău satul Tăreşti pe Tazlăul Sărat.

15

1572 (7081) Octombrie 5, Iaşi. — Ioan voevod întăreşte lui Nicola Ţiganul parte din satul Boloteşti cu vad de moară pe Putna.

16

1572 (7081) Decembrie 3. — Ioan voevod întăreşte rudelor lui Ivan Poiană satul Poenile, numit şi Petreşti.

17

1572 (7081) Decembrie 13. — Ioan voevod întăreşte lui Simion Cosiţeanul şi rudelor sale satul Mihneşti în ţinutul Cârligăturii.

18

1572 (7081) Decembrie 20. — Ioan voevod întăreşte nepoţilor lui Sima Stângaciu parte din satul Stângăceani, la Soloneţi.

19

1572 (7081) Decembrie 28, Iaşi. — Ioan voevod întăreşte lui Ion Ungurul parte din satul Tălpălăieşti, pe Gârbovăţ, cu loc de prisacă.

20

1573 (7081) Ianuarie 17, Iaşi. — Ioan voevod întăreşte nepoţilor lui Petrea Zlătarul o parte din satul Popeşti, anume Vârtoapele.

21

1573 (7081) Ianuarie 23, Iaşi. — Ioan voevod întăreşte m-rii Pobrata satul Potropopeni, cu mori pe Siret.

22

1573 (7081) Februarie 17, Iaşi. — Ioan voevod întăreşte lui Ion vistier, Ieremia postelnic şi Necoară comis nişte vii, luate dela fiii lui Ivăncuţi, care «au ucis pe fiii lui Ionuţ beg.».

23

1573 (7081) Februarie 29, Iaşi — Ioan voevod întăreşte Frăsinei şi Marinei, fiicele lui Mihul fost pârcălab de Cetatea de Baltă, satul Potânjani pe Jijia, cu loc de moară şi parte din satul Movileni.

24

1573 (7081) Februarie 21, Iaşi. — Ioan voevod întăreşte lui popa Simion, fratelui său Toader şi ginerelui său Simion parte din satul Fundeşti, la Albăia.

25

1573 (7081) Februarie 27.— Ioan voevod întăreşte fiilor lui Maxim Bolcăş un loc «de pustie» pe Răut, la Chişinău, la capul piscului Vătricii, ale cărui privilegii le pierduseră din cauza Tătarilor.

26

1573 (7081) Martie, Iaşi.— Ioan voevod întăreşte înţelegerea dintre Luca din Cârjeşti şi mireasa Tazlău; Luca ia o vie a mirii cu obligaţia de a da câte o bute de vin anual.

27

1574 (7081) Martie 7.— Ioan voevod întăreşte rudelor lui Iurie un loc de pustie pe Ciulucul Mare, care se numeşte satul Cobeceani, deoarece pierduseră zapisul din cauza Tătarilor.

28

1573 (7081) Martie 17, Iaşi.— Ioan voevod întăreşte strănepoţilor lui Sima Zbiarea satul Carapciul pe Siret.

29

1573 (7081) <Aprilie>.— Ioan voevod întăreşte nepoţilor lui popa Stroie poienile Stroieşti, peste Tazlău, şi Runcul la obârşia Strâmbei, cu bălţi şi loc de moară pe Tazlău.

30

1573 (7081) Mai 4.— Ioan voevod întăreşte lui popa Toader din Lăpuşna parte din satul Costeşti, cu heleşteu şi cu moară pe Botna.

31

1573 (7081) Mai 10, Iaşi.— Ioan voevod întăreşte nepoţilor lui Fetion şi Filimon şi strănepoţilor Mândrei satul Fetioneşti, deoarece li se furase zapisul.

32

1573 (7081) Mai 27.— Ioan voevod întăreşte împărţirea satului Holohoreni pe Racovăţ între strănepoţii lui Baloş paharnicul.

33

1573 (7081) Decembrie 21, Iaşi.— Ioan voevod întăreşte lui Lazor comişel şi lui Toader, nepoţii lui Micul Bărbosul, parte din satul Bărboşi, în urma unei judecăţi.

34

1574 (7082) Februarie 15.— Ioan voevod întăreşte lui Lupe şi rudelor sale parte din satul Măzănăceşti.

35

1574 (7082) Martie 1, Iaşi.— Ioan voevod întăreşte lui Coste parte din satul Vârtopiel, luată pentru o gloabă.

36

1574 (7082) Martie 1.— Ioan voevod întăreşte lui Mihăilă şi rudelor sale satul Berăeşti.

37

1574 (7082) Martie 2, Iaşi— Ioan voevod întăreşte strănepoţilor lui Fete partea din satul Mărginen în ţinutul Neamţ, în urma unei judecăţi.

38

1574 (7082) Martie 12.— Ioan voevod întăreşte lui Bucium paharnic trei locuri «din pustie»; unul pe Siret, la Lunca Mare, cu vaduri de mori, altul peste Siret, la Fântână şi al treilea în ţinutul Trotuş.

39

1574 (7082) Martie 12, Iaşi. — Ioan voevod întăreşte nepoţilor lui Dragoş, ai lui Ghindă şi rudelor lor satul Hăsnăşani în ţinutul Cârligăturii.

40

<1574 după Martie 12 — Iunie>. — Ioan voevod întăreşte lui Gheorghe jitnicer satul Balosineşti cu mori pe Vilia, în urma unei judecăţi.

41

1574 (7082) Martie 13. — Ioan voevod întăreşte Cristinei şi rudelor ei un loc « de pustie » la Făget în ţinutul Bacău, devenit satul Mirceşti.

42

1574 (7082) Martie 16, Iaşi. — Ioan voevod întăreşte Salomiei, soţia lui Nădăbaicu fost mare vornic de ţara de jos, satul Oţăleşti în ţinutul Suceava, în urma unei judecăţi.

43

1574 (7082) Martie 27, Iaşi. — Ioan voevod întăreşte nepoţilor lui Andreicuţ satul Buciumi din ţinutul Neamţ, în urma unei judecăţi.

44

1574 (7082) Martie 31, Iaşi. — Ioan voevod întăreşte lui Cârstea Mihăilescu uricar parte din satul Oglinzi.

45

1574 (7082) Mai 10, Iaşi. — Ioan voevod întăreşte lui Ion Goläi mare logofăt şi lui Eremia pârcălab 2 locuri « din pustie »: unul numit Ocsentia pe Nistru, cu loc de patru mori şi altul la capătul Peşterilor, mai sus de Orheiul Vechi, cu două mori în Răut, ca să-şi facă sate.

46

<1574 Iunie — 1579 Noembrie 21; 1582 Septembrie — 1591 August>. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Agapia satul Sălişlea în ţinutul Neamţ.

47

<1574 Iunie — 1579 Noembrie 21; 1582 Septembrie — 1591 August>. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavriil şi rudelor sale parte din satul Rădăcineşti.

48

<1574 Iunie — 1579 Noembrie 21; 1582 Septembrie — 1591 August>. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gheorghe şi fraţilor săi o bucată de loc în hotarul Crucişoarei.

49

<1574 Iunie 15 — 1579 Noembrie 21; 1582 Septembrie — 1591 August>. — Sora şi Anghelina, fiicele lui Bechea, vând cumnatului lor Ionaşcu, parte din satul Dăneşti.

50

<1574 Iunie 15 — 1579 Noembrie 1582 Septembrie — 1591 August>. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui popa Roman din Hotin părţi din satul Bârnova.

51

<1574 Iunie 15, — 1579] Noembrie 21; 1582 Septembrie — 1591 August> — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Silion parte din satul Leuceşti.

52

<1574 — 1579, 1582 — 1591> Iulie 9. — Petru Şchiopul voevod întăreşte vânzarea unei jumătăţi de poiană dela fântâna Moloseştilor, a lui Ciolpan aprod.

53

1574 (7082) Iulie 26. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Vânători un obroc de alimente şi bani pantru întreţinere.

54

1574 (7082) Iulie 27, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Vânători o moară la Dăneşti.

55

<1574 Septembrie 1—1575 August 31> 7083. — Avram şi sora sa vând părţi din satul Iadomireşti şi din Poiana Boului lui Filip şi surorii sale.

56

<1574 Septembrie 1— 1575 August 31> 7083. — Petru Şchiopul voevod întăreşte Neacşei, soţia lui Sturzea hatmanul, moşiile Tudora, Oprişani, Frăteşti şi Gemine.

57

<1574 Septembrie 1— 1575 August 31> 7083. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Pobrata satul Conţeşti pe Pobrata.

58

1574 (7082) Septembrie 4, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte mai multora satul Cotova, cu moară, in ţinutul Soroca, cotropit de Sava.

59

<1574—1579, 1582—1591> Septembrie 6. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Dorobăţi vătaful şi rudelor sale părţi din satele Ţigăneşti, Stănişeşti şi Bineşti.

60

1575 (7083) Martie 5, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte fiicelor lui Gligan parte din satul Criceşti, în urma unei judecăţi.

61

1575 (7083) Martie 12 — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Maldar parte din satul Sârbi, pentru care plătise o gloabă.

62

1574 (7083) Martie 23, Iaşi — Petru Şchiopul voevod întăreşte nepoţilor Zinei, sora lui Gliga Săvăscul, parte din satul Mănăileşti, în urma unei judecăţi.

63

1575 (7083) Martie 30, Iaşi — Petru Şchiopul întăreşte m-rii Putna satul Cuciurul în ţinutul Cernăuţi, cu mori.

64

1575 (7083) Aprilie 23, Iaşi, — Petru Şchiopul voevod întăreşte Teclei, soţia lui Hamza fost vistier, nişte Ţigani.

65

1575 (7083) Mai 2, Iaşi — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ion Golâi mare logofăt un loc «din pustie» pe Ciuhur, între Grumăzeni şi Rujinţi, cumpărat dela Ioan Vodă.

66

<1575— 1579, 1583— 1591> Mai 4, Iaşi — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Tazlău parte din satul Băloteşti.

67

1575 (7083) Mai 17, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Toma Barbovici al doilea pisar, soţiei sale şi fraţilor ei, strănepoţii lui Costea şi Stan posadnici, parte din satul Lolaşti pe Jijia, numit şi Posadnici.

68

1575 (7083) Mai 21, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Lupe Jieru fost pârcălab niste Ţigani.

69

1575 (7083) Mai 28. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Tazlău satul Păşcani, în Câmpii lui Dragoş, în urma unei judecăţi.

70

1575 (7083) Mai 30, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ion Capotă şi lui Andronic satul Poienari, la obârşia Bârlădelului.

71

1575 (7083) Mai 30, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte strănepoţilor lui Ghedeon Papa şi ai lui Miroslav parte din satul Dolniceni, deoarece pierduseră privilegiul din cauza Tătarilor.

72

1575 (7083) Iunie 2, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Pobrata satul Dolheşti cu moară pe Şumuz, schimbat cu Zbiarea postelnic.

73

1575 (7083) Iulie 3. — Petru Şchiopul voevod întăreşte urmaşilor lui Luca Arbore fost portar de Suceava satele, părţile de sate şi morile rămase dela acesta.

74

1575 (7083) Iulie 11, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Mihăilescu uricar o poiană în hotarul satului Oglinzi, în urma unei judecăţi.

75

1575 (7083) Iulie 16, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Voroneţ satele Drăgoieşti, Lucăceşti şi Boteşti cu moară pe pârâul Brădăţel, dăruite de monahul Tudosie fost ceaşnic şi rudele sale.

76

1575 (7083) August 3, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Mihăilescu uricar parte din satul Oglinzi.

77

<1575 Septembrie 1 — 1576 August 31> 7084. — Ileana, fata lui Lazor, vinde Uşătei parte din satul Dragomireşti.

78

1575 (7084) Septembrie 15, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte lui Sima cămănar seliştea Drăgăneşti în ţinutul Chigheci, ca să-şi facă sat.

79

1575 (7084) Septembrie 27, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Voroneţ satele Drăgoieşti, Lucăceşti şi Boteşti, în urma unei judecăţi.

80

1575 (7084) Decembrie 14, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ion Golâi mare logofăt satul Iucşianii pe Jijia, vândut de fetele Mariţei pentru a se răscumpăra din robia Tătarilor.

81

1576 (7084) Aprilie 1. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Roman Ieşurescu parte din Pornile Muncelului.

82

1576 (7084) Aprilie 1, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte rudelor lui Ion Vorontar împărţirea satelor şi părţilor lor de sate.

83

1576 (7084) Aprilie 14. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Lucoci diac parte din satul Costeşti cu mori pe Ciuhur.

84

1576 (7084) Aprilie 17, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte urmaşilor lui Oancea Averescul satele Oniciani pe Bârlăzel, Averești pe Covele şi Jurjani la obârşia Bârlăzelului.

85

1576 (7084) Aprilie 17. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavril pisarul satul Niagăuţi numit şi Horbineşti în ţinutul Hotin cu parte din mori, heleşteie şi loc în « pustietate ».

86

1576 (7084) Aprilie 18, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Sf. Sava dela Ierusalim satul Stroeşti, cu mori pe Sâtna, scutindu-l de dări.

87

1576 (7084) Aprilie 18. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Bistriţa sate, prisăci, bălţi şi vama dela Tazlău.

88

1576 (7084) Aprilie 20, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ieremia şi fraţilor săi, Ion pitărel, Condrea Rujină diac şi surorilor lor satul Turda numit şi Uzumeşti cu mori pe Miletin; le întăreşte deasemenea şi Ţigani, deoarece le furaseră zapisele Tătarii, când au prădat ţara.

89

1576 (7084) Aprilie 20, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Toader parte din satul Ştefăneşti în ţinutul Roman.

90

1576 (7084) Iunie 20. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Cristea vornic şi rudelor sale parte din satul Mărăşeşti.

91

1576 (7084) Iunie 28, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavriil logofăt seliştele Bursumeni şi Lăţcani pe Jijia, pustiite de Tătari.

92

1576 (7084) Iulie 9, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Cârstea Mihăilescu uricar parte din satul Oglinzi.

93

1576 (7084) Iulie 16. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Bistriţa o braniştе lângă Pângăraţi cu poeni şi loc de stână.

94

1576 (7085) N o e m b r i e 8, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Moldoviţa satele Mileşti şi Mărăcineşti cu mori pe Siret, pe care le luase Ieremia fost hatman pe vremea lui Ioan vodă.

95

1576 (7085) D e c e m b r i e 5, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ion Golâi mare logofăt un loc « de pustie » numit Rujinţii în ţinutul Hotin, în urma unei judecăţi.

96

1576 (7085) D e c e m b r i e 5, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ion Golăi mare logofăt vii, loc de casă, crame şi pivniţă la Cotnari, locul « de pustie » Rujinţi în ţinutul Hotin şi satul Drăineşti, numit Spineni, cu mori pe Jijia, pustiit de Tătari.

97

1576 (7085) D e c e m b r i e 30, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Grozav vătaf de hânsari parte din satul Hriasca, în urma unei judecăţi.

98

1577 (7085) F e b r u a r i e 6, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Jurja fost vistier, devenit Gavrilie monahul, şi fratelui său Matei fost vameş satul Tescani în ţinutul Iaşi, al cărui privilegiu îl pierduseră când au prădat Tătarii; desemenea le întăreşte parte din satul Iliuşeuţi numit şi Tescanii, lângă Prut.

99

1577 (7085) F e b r u a r i e 25, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte Măgdălinii, soţia boierului Sechil, parte din satul Bârjoveni, în urma unei judecăţi.

100

1577 (7085) M a r t i e 16, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod vinde lui Bilăi mare vornic de ţara de sus satul Cămileşti, cu loc de mori, în ţinutul Tecuci.

101

1577 (7085) A p r i l i e 4. — Petre Brahăş vinde lui Dumitru Teahui şi soţiei sale o parte din satul Brăhăşeşti.

102

1577 (7085) A p r i l i e 20. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Neagul, Dragoş şi Ioan o parte din satul Lighitişani.

103

1577 (7085) A p r i l i e 27, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Lupe stolnic şi fraţilor săi, fiii lui Ion Finde, parte din satul Dumeşti pe Iadrici.

104

1577 (7085) A p r i l i e 30. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavril logofăt parte din satul Holohoreni.

105

1577 (7085) A p r i l i e 30, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Toader şi surorii sale, fiii lui Alexa, parte din satul Potlogeni.

106

1577 (7085) M a i 18, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod dă dreptul lui Mogâldea diac să ia nişte Ţigani, în urma unei judecăţi.

107

1577 (7085) M a i 20, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Nechita şi Petru parte din satul Bicani, pe Smila.

108

1577 (7085) M a i 29, U n g u r a ş. — Pătraşco fost pârcălab mărturiseşte că Cozma din Bărboşi a cumpărat părţi din satul Roşiori.

109

1577 (7085) I u n i e 22, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte strănepoţilor lui Marco şi Gavril parte din satul Drăgoieşti, deoarece pierduseră actele când au prădat Turcii şi Tătarii ţara.

110

1577 (7085) I u n i e 30. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavriil al treilea logofăt parte din satul Holohoreni.

111

1577 (7085) I u l i e 9, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Pângăraţi selişte de pe Almaşul Mic din ocolul Pietrei, ca să-şi facă sat şi metoh pentru marfă.

112

1577 (7085) I u l i e 20. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavril logofăt parte din satul Holohoreni.

113

1577 (7085) I u l i e 27, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte unuia un vad de moară, în hotarul târgului Bacău.

114

1577 (7086) O c t o m b r i e 4. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavriil Hârovici logofăt parte din satul Holohoreni, pe Racovăţ.

115

1577 (7086) N o e m b r i e 23. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Galata satul Vlăiceşti în ţinutul Suceava, cu mori pe Siret.

116

1577 (7086) D e c e m b r i e 26, I a ş i. — Ioan Potcoavă voevod scuteşte de dări şi oaste zece poslušnici ai m-rii Vânători.

117

1578 (7086) F e b r u a r i e 22, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Galata mai multe sate cu mori şi bălţi şi Ţigani.

118

1578 (7086) A p r i l i e 3, S u c e a v a. — Petru Şchiopul voevod dă dreptul m-rii Moldoviţa să-şi apere braniştea.

119

1578 (7086) A p r i l i e 3, S u c e a v a. — Petru Şchiopul voevod dă voe m-rii Moldoviţa să-şi caute Ţiganii.

120

1578 (7086) A p r i l i e 5, S u c e a v a. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte lui Gheorghie clucer satul Julenţii pe Prut, în ţinutul Dorohoi.

121

‹1578› Aprilie 7, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Andrei postelnic vie în Cotnar, fostă a lui Bălţatul logofăt care s'a ridicat asupra domnului cu Creţu şi Ivan.

122

1578 (7086) Aprilie 18, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gălţu staroste de Tecuci şi nepoţilor săi satul Matoşăşti, cu vad de moară pe Bârlad.

123

1578 (7086) Iunie 28, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod porunceşte lui Andreica vatag să urmărească executarea unei hotărîri judecătoreşti.

124

1578 (7086) Iunie 29, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte mai multora satele Gârbeşti, Tungujia, pământ la Căscoeşti, pe jumătate din Poiana Mânăstirii, în urma unei judecăţi.

125

1578 (7086) Iunie 30, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte fiilor lui Nicoară Oniţă satul Gârbeşti, pe Şacovăţ, cu locuri de moară şi o prisacă, deoarece pierduseră actele.

126

1578 (7086) Iulie 1. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Eustatie episcop de Roman o prisacă şi un loc de fâneţe în satul Gădinţii.

127

1578 (7086) Iulie 4, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Bistriţa satul Mogeşti în ţinutul Covurlui, cu ezere, bălţi, mori şi mai multe cuturi.

128

1578 (7086) Iulie 12, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ştefan diac părţi din satul Zăvoiani.

129

1578 (7086) Iulie 22, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Galata mai multe sate cu mori şi bălţi.

130

‹1578 Septembrie 1 — 1579 August 31› 7087. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Oprea vătaf loc de casă în satul Stângaci.

131

1578 (7087) Octombrie 6, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte schimbul dintre m-rea Râşca şi episcopia de Roman pentru satele Bârleşti, Scheuleşti pe Siret şi Bogdăneşti în ţinutul Roman.

132

1578 (7087) Decembrie 15, Vaslui. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Berzunţ o prisacă şi o baltă, dăruite de Toader, fiul Maruşcăi.

133

1579 (7087) Februarie 4. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Galata mai multe sate cu mori, bălţi cu o prisacă şi Ţigani.

134

1579 (7087) ‹Martie 1›, Suceava. — Gligorcea se împrumută dela Grigore ginerele său cu o sumă de bani, punând zălog o vie.

135

1579 (7087) Aprilie 2, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ilea jitnicer satul Strâmbii pe Crăcău, în ţinutul Neamţ[ului].

136

1579 (7087) <Aprilie 3>. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Galata locul din jurul mânăstirii şi heleşteul lui Mihai.

137

1579 (7087) Aprilie 6, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod vinde lui Gheorghe mare logofăt seliştele Tocmăcenii, pe Miletin, cu loc de moară şi Uricenii, pe Stavna, cu loc de moară, pustiite de Tătari, «când au prădat toată ţara».

138

1579 (7087) Aprilie 15. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Vâscan diac jumătate din satul Ungureni, pe Jijia.

139

1579 (7087) Aprilie 18, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte lui Gheorghie clucer satul Julinţii, pe Prut, în ţinutul Dorohoi.

140

1579 (7087) Aprilie 26, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Râşca părţ[i] din satul Tomeşti pe Moldova.

141

1579 (7087) Mai 6, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Andreica şi soţiei sale parte din satul Vârtop.

142

1579 (7087) Mai 28, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gligorie Gavrilovici aprod jumătate din satul Criva pe Prut.

143

1579 (7087) Mai 28, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Toader, fiul lui Turcea fost pârcălab, nişte Ţigani.

144

1579 (7087) Iunie 1, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Micul părţi din satul Babişini, pe Racova.

145

1579 (7087) Iunie 3. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Vasile şi soţiei sale parte din satul Florinteşti.

146

1579 (7087) Iunie 23, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Isac părţi din satele Măsteacăni şi Poiana din Câmpul lui Dragoş.

147

1579 (7087) Iunie 30, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte Anghelinei, fiica Salomiei, jumătate din satul Ruşi şi vie în Dealul Domnesc, în urma unei judecăţi.

148

1579 (7087) Iulie 5, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Grigore Udrea satul Dumbrăviţa pe Moldova, în jos de Baia.

149

1579 (7087) Iulie 15, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ieremia, fratele lui Cozma fost cămăraş, parte din satul Bolceşti.

150

1579 (7087) August 19, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Lupu Stroici vistier părţi din satul Boian.

151

1579 (7088) Septembrie 1, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte lui Gavriil al doilea vistier seliştea Biolare, în ţinutul Dorohoi, să-şi întemeieze sat.

152

1579 (7088) Septembrie 21. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Vicol parte din satul Negoieşti, pe Valea Albă.

153

1579 (7088) Septembrie 21, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Zaharia jumătate din satul Ciuteşti în ţinutul Iaşi.

154

1579 (7088) Septembrie 25. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Galata satul Mânjeştii, în ţinutul Cârligăturii.

155

1579 (7088) Octombrie 28, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod hotărăşte ca Drăgan Ciolpan diac să întoarcă 400 galbeni m-rii Neamţ pentru satul Dăvideni.

156

1579 (7088) Noembrie 12, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Simion părţi din satele Mogoşăşti şi Chiujdeşti pe Vilna.

157

<1579 Noembrie 21 — 1582 Septembrie>. — Iancu Sasul voevod întăreşte Angheliei, soţia lui Goia pârcălab, satul Doljeşti cu iaz.

158

<1579 Noembrie 21 — 1580 August 31> 7088. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Constantin Leu aprod satele Sămăileşti şi Măliceni în ţinutul Chigheciului şi Goeşti în ţinutul Fălciului.

159

<1579 Noembrie 21 — 1582 Septembrie>. — Iancu Sasul voevod judecă pricina dintre urmaşii lui Toader vistier şi urmaşii lui Ivanco diac şi Isaico pietrar, pentru satul Vlădeşti pe Şomuz.

160

<1579 Noembrie 21 — 1582 Septembrie>. — Iancu Sasul voevod întăreşte nepoţilor lui Ion Vorontariu satele şi părţile de sate rămase dela acesta.

161

<1579 Noembrie 21 — 1582 Septembrie>. — Vartic postelnic hotărniceşte partea lui Mihăilescu uricar, din satul Topliţa.

162

1580 (7088) Ianuarie 27, Iaşi. — Iancu Sasul voevod dăruieşte m-rii dela Vânători, de peste râul Bistriţa, satul Dăneşti cu moară.

163

1580 (7088) Februarie 5, Roman. — Eustatie episcopul de Roman mărturiseşte că Gheorghiţă, fiul lui Ciolpan, a vândut lui Başotă fost pivnicer satul Bodeşti, pe Cracău.

164

1580 (7088) Februarie 25. — Ştefan dăruieşte partea sa din satul Ştiuborani lui Goläi.

165

1580 (7088) Februarie 28, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Cozma diac parte din satul Roşiori în ţinutul Neamţ.

166

1580 (7088) Martie 9, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Grecea părţi din satele Năroteşti şi Jerdinţi, numit şi Lungani, în ţinutul Cârligăturii.

167

1580 (7088) Martie 9. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Silvestru şi Solomiei părţi din satele Năroteşti şi Jerdinţi, numit şi Lungani.

168

1580 (7088) Martie 20, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Petrea Albotă mare vatag de Iaşi 2 locuri în pustie, unul la gura văii Speeii pe Cobolta, cu iaz şi cu moară şi altul pe Căenar, numit satul Alboteni, precum şi Valea Grecului, pentru care plătise o dușegubină.

169

1580 (7088) Martie 24, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte soţiei lui Dinga satele Cocoreni şi Locești în ţinutul Hârlău, în urma judecăţii cu m-rea Slatina.

170

1580 (7088) Aprilie 6, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Moldovița branişteа de lângă mânăstire.

171

1580 (7088) Aprilie 6, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Pavel Hăbiac o bucată de loc lângă hotarul Hlăpeştilor, în urma unei judecăţi.

172

1580 (7088) Aprilie 7, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Hăbiac parte din satul Hlăpeşti.

173

1580 (7088) Aprilie 11. — Iancu Sasul voevod întăreşte mai multora satul Mănăleşti în ţinutul Bacău.

174

1580 (7088) Aprilie 23. — Iancu Sasul voevod întăreşte soţiei şi fiilor lui Iosif Veveriţă pârcălab părţi din satele Micești, Posadnici pe Jijia, Broşteni pe Vilna şi Cupciciul pe Ciuhur şi un loc, în pustie, sub Redoani.

175

<1580 — 1582> Mai 5. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Cozma parte din satul Bulgari.

176

1580 (7088) Mai 7, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Cozma părţi din satul Roşiori.

177

1580 (7088) Mai 26, Suceava.—Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Neamţ 12 case în satul Copanca cu iezere şi gârle.

178

1580 (7088) Mai 29, Suceava. — Iancu Sasul voevod porunceşte lui Golăi pârcălab de Neamţ să hotărnicească partea lui Mihăilescu uricar din satul Oglinzi.

179

<1580 — 1582> Iunie, Suceava. — Iancu Sasul voevod dăruieşte mai multora un loc de fâneţe, peste Prut, numit Ciortova.

180

1580 (7088) Iunie 10, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Corlătescu şi Manea mare vătah nişte Ţigani.

181

1580 (7088) Iunie 18, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte fiilor lui Iosif Moţoc parte din satul Balasineşti, al cărui privilegiu îl pierdusseră din cauza Tătarilor.

182

1580 (7088) Iunie 19, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Pobrata satul Potropopeni, cu mori pe Siret.

183

1580 (7088) Iunie 29, Iaşi. — Iancul Sasul voevod întăreşte m-rii Vânători satul Dăneşti, pe Cracău.

184

1580 (7088) Iulie 16, Adgiud. — Şoltuzul şi pârgarii din Adgiud mărturisesc că Merăuţ aprod, Ţigan vătag şi Toma comis au cumpărat o parte din satul Mihăileşti.

185

1580 (7088) Iulie 18, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Grigore Udrea, fiul lui Danovici stolnic, satul Dumbrăviţa, în jos de Baia.

186

1580 (7088) August 19. — Teofan mitropolit de Suceava dă carte de judecată în pricina dintre Grigore şi Solomon logofăt pentru o ocină.

187

<1580 Septembrie — 1581 August 31> 7089. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Ionaşco vătaf şi soţiei sale parte din satul Bogdăneşti.

188

1580 (7088) Septembrie 4, Iaşi.—Iancu Sasul voevod întăreşte schimbul dintre Gheorghe fost mare logofăt şi Sima, nepotul lui Băilă, pentru părţi din satele Băileşti pe Racova şi Zvăşteleşti pe Bogdana.

189

1580 (7089) Septembrie 5. — Iancu Sasul voevod întăreşte urmaşilor [lui popa Gliga şi popa Voina un loc «din pustie», la Cetăţue, dincolo de Siret.

190

1580 (7089) Septembrie 14, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Hăbiac brăniştar parte din satul Hlăpeşti.

191

1580 (7089) Septembrie 21, Hârlău. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Griga şi Alexa, fiii lui Mihăilaş, o parte din seliştea Duruiţii, nutnită şi Verbca, pe Ciuhur.

192

1580 (7089) Septembrie 29, Hârlău. — Iancu Sasul voevod întăreşte soţiei lui Huru fost pârcălab parte din satul Săuani.

193

<1580—1581> Noembrie '- Iancul Sasul voevod pentru satul Glodeni.

194

1580 (7089) Noembrie 11, Suceava. Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Moldoviţa 2 mori în târgul Baia, o berărie, o sladniţă şi patru case de posluşnici.

195

1580 (7089) Decembrie 1, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Bucium mare vornic de ţara de jos parte din satul Bezigheşti, cu mori pe Putna.

196

1581 (7089) Ianuarie 30. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Pricopie Leahul şi soţiei sale Călina părţi de ocină în Briţcani.

197

1581 (7089) Februarie 6, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Albotă fost vornic jumătate din satul Cor ăteni cu loc de moară pe Jijia.

198

1581 (7089) Februarie 15. — Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Pobrata satul Dolheşti cu moară pe Şomuz.

199

1581 (7089) Februarie 20, Suceava. — Iancu Sasul voevod dăruieşte m-rii dela Greci satele Selicicani pe Başeu, Necoreşti în ţinutul Neamţ şi parte din Onchiteşti în ţinutul Soroca, cu locuri de mori.

200

1581 (7089) Februarie 21, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Dupniţă vătag parte din satul Vârtop.

201

1581 (7089) Martie 10. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Gavriil Sprânceană şi soţiei sale Irina jumătate din satul Drăguşani.

202

1581 (7089) Martie 11. — Druţea vinde nepoţilor săi Ignat Doboş şi Alba ocină în Poeni.

203

1581 (7089) Aprilie 4, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte nepoţilor lui Mihul şi ai lui Ion satul Vlădeni, cu loc de moară pe Jijia.

204

1581 (7089) Aprilie 18, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte mai multora un loc numit Fundătura.

205

1581 (7089) Aprilie 26, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte mai multora parte din satul Drăgoeşti.

206

1581 (7089) Mai 7, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte fiicelor lui Ieremia vătaf de arie satul Hăsnăşani, în urma unei judecăţi.

207

1581 (7089) Mai 8, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte nepoţilor şi strănepoţilor Nastei mai multe sate şi părţi de sate.

208

1581 (7089) Mai 8, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte popii Iosif şi surorii sale Neacşa părţi din satul Răteşti cu vad de moară pe Berheci.

209

1581 (7089) Mai 11, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Bistriţa nişte Ţigani.

210

1581 (7089) Mai 11, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Neamţ nişte Ţigani.

211

1581 (7089) Mai 11, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Pobrata nişte Ţigani.

212

1581 (7089) Mai 11, Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte urmaşilor lui Şerbic şi ai Olinii mai multe sate pe care şi le împart între ei.

213

1581 (7089) Mai 30 Iaşi. — Iancu Sasul voevod întăreşte urmaşilor lui Mihul Pojar jumătate din satul Bogdăneşti în ţinutul Roman.

214

1581 (7089) Iunie 3, Trotuş. — Iancu Sasul voevod întăreşte Irinei, fiica lui Neagoie cămăraş, jumătate din satul Costeşti pe Trotuş, vii şi robi Ţigani.

215

1581 (7089) Iunie 3, Trotuş. — Iancul Sasul voevod întăreşte fiilor lui Mihăilă satul Mihneşti.

216

1581 (7089) Iunie 12. — Iancu Sasul voevod pentru satul Mătieni din ţinutul Hârlău.

217

1581 (7089) Iunie 28, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Andreica vătag ocine în Perebicăuţi.

218

1581 (7089) Iulie 9. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Soltan cămăraş părţi în satul Brăteni.

219

1581 (7089) Iulie 21, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Pobrata iezerul Beleu cu toate gârlele sale.

220

1581 (7089) Iulie 22, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Bistriţa o poiană din Blăgeşti, dăruită de Petrică hatman.

221

1581 (7089) Iulie 29, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Gheorghe episcop de Rădăuţi nişte Ţigani.

222

1581 (7089) Iulie 30. — Iancu Sasul voevod întăreşte Măricăi, fiica lui Lupu Huru, satele Iugani şi Tămăşeni, pe Siret.

223

1581 (7089) August 16, Suceava. — Iancu Sasul voevod porunceşte lui Bodeiu mare vatag al ţinutului Lăpuşna să ia 6 boi dela Malic din Copanca care a pescuit în iezerele m-rii Neamţ.

224

1581 (7089) August 21, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Condrea Bucium vornic al ţării de jos şi soţiei sale Antemia parte din satul Năneşti cu iazuri şi mori pe Răcătău.

225

1581 (7089) August 21, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Condrea Bucium vornic al ţării de jos sate, părţi de sate, iazuri, mori şi Ţigani.

226

1581 (7089) August 23, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Homor satul Drăguşeşti, numit şi Mihăileşti, în ţinutul Cârligăturii, cu mori pe Bahlui, dăruit de Dan portar de Suceava.

227

1581 (7089) Septembrie 14, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Moldoviţa părţi din satul Răciuleni, în urma unei judecăţi.

228

1581 (7089) Octombrie 18, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte nepoţilor lui Dan Davidescul părţi din satele Mânjeşti, Bungeşti şi Tâmpeşti, în urma unei judecăţi.

229

1581 (7090) Octombrie 28, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Gavril fost pârcălab de Hotin silişten Biolare din ţinutul Dorohoi să-şi facă sat.

230

1581 (7090) Noembrie 14, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte nepoţilor lui Ihnat stolnic jumătate din satul Dobroslăveşti, numit Ignăteşti.

231

1581 (7090) Decembrie 1, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Bistriţa două iazuri, în urma unei judecăţi.

232

1581 (7090) Decembrie 1, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte hotărnicia satelor Măgeşti, Lupeni şi Penău, ale m-rii Bistriţa.

233

1581 (7090) Decembrie 8, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Condrea Bucium mare vornic al ţării de jos părţi din satul Năneşti cu iazuri şi mori şi o mânăstire pe Răcătău.

234

<1582 Ianuarie — August>. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Ştefănescu cămăraş şi Tiron diac seliştea Răghileşti în ţinutul Dorohoi.

235

1582 (7090) Ianuarie 20, Suceava. — Iancul Sasul voevod întăreşte lui Iurescul mare vornic al ţării de sus jumătate din satul Hudeşti cu iazuri şi mori pe Başeu, satul Cîrnorudenţi în ţinutul Soroca şi jumătate din satul Stănileşti.

236

1582 (7090) Februarie 10. — Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Agapia satele Siliştc şi Hilioara în ţinutul Neamţ.

237

1582 (7090) <Martie> 1, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Popoţea neamiş parte din satul Bodeşti.

238

1582 (7090) Martie 6, Suceava. — Iancu Sasul voevod dă lui Trifan din Bârseşti ocină în Obârşie, pusă zălog de popa Vescul pentru 6 boi.

239

1582 (7090) Martie 8, Suceava. — Iancul Sasul voevod întăreşte lui Pătraşco vătaf jumătate din satul Bursuceni cu jumătate dintr'un loc de moară pe Siret, iar lui Gavriil şi Anei, celelalte jumătăţi.

240

1582 (7090) Martie 10, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Başoră satul Bodeşti în ţinutul Neamţ, în urma unei judecăţi.

241

1582 (7090) Martie 31, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Cârstea Mihăilescu uricar parte din satul Oglinzi în ţinutul Neamţ, case în târgul Suceava şi juvaeruri.

242

1582 (7090) Mai 20. — Iancu Sasul voevod întăreşte lui Ieremia Movilă mare vornic şi lui Simion Movilă paharnic, sate, părţi de sate, mori, heleşteie şi locuri de fâneţe.

243

1582 (7090) August 3, Suceava. — Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Tazlău iezerul cu gârlele şi o dumbravă.

244

1582 (7092) August 21, Suceava.—Iancu Sasul voevod întăreşte m-rii Bistriţa o poiană la Blăgeşti şi vama mică dela Bacău şi dela Lucăceşti.

245

1582 (7091) Septembrie 2, Suceva. — Iarcu Sasul voevod întăreşte lui Ieremia Chiceră diac o Ţigancă.

246

<1582 Noembrie — 1583 August 31> 7091 Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte Magdalinei, cneaghina lui Moţoc, satele Pietroasa, Balosin şi Cupceanii, precum şi Ţigani, deoarece pierduse actele «când au jefuit-o tâlharii».

247

<1582 Noembrie — 1583 August>. — Petru Șchiopul voevod întărește m-rii Sucevița satul Verbia, cu heleșteu și moară pe Jijia în ținutul Hârlău, dăruite de Gheorghe episcopul de Rădăuți.

248

<1582 Noembrie — 1591 August> Țuțora. — Petru Șchiopul voevod întărește lui Condrea pitărel și soției lui Ștefănia un loc de prisacă la coasta Vlabniculuí.

249

1582 (7091) Noembrie 6, Iași. — Petru Șchiopul voevod întărește m-rii Neamț o branițe.

250

1582 (7091) Noembrie 22, Iași. — Petru Șchiopul voevod întărește cneaghinei lui Dinga două vaduri de moară pe Putna în satul Târgoviști, în urma unor judecăți.

251

1582 (7091) Noembrie 23, Iași. — Petru Șchiopul voevod întărește m-rii Agapia ocinele Boloșăni cu moară și Grași în ținutul Neamț.

252

1582 (7091) Noembrie 25, Iași. — Petru Șchiopul voevod întărește Nastei, fiica lui Bărbușco, jumătate din satul Voinești, cu loc de moară pe Stavnic.

253

1582 (7091) Decembrie 13, Iași. — Petru Șchiopul voevod întărește jupaniței Ana, soția lui Ion Golăi fost mare logofăt și fiilor ei satul Bubuiugii, cu mori pe Bâc.

254

1582 (7091) Decembrie 21. — Petru Șchiopul voevod întărește lui Toader și fratelui său Silion jumătate din satul Vlădești, pe Racova.

255

1583 (7091) Ianuarie 6, Iași. — Petru Șchiopul voevod întărește m-rii Sucevița satul Mândrești, în ținutul Suceava.

256

1583 (7091) Ianuarie 9, Iași. — Petru Șchiopul voevod întărește lui Mirăuță aprod parte din satul Făurești.

257

1583 (7091) Ianuarie 30, Iași. — Petru Șchiopul voevod întărește m-rii Pobrata satul Potropopenii cu mori pe Siret, în ținutul Succava.

258

1583 (7091) <Martie 1>. — Petru Șchiopul voevod întărește unora parte din satul Jigăliani, cu loc de moară pe Bârlad.

259

1583 (7091) Martie 14, Iași. — Petru Șchiopul voevod întărește lui Drăgăilă șetrărel și lui Mihai părți din satul Brudurești.

260

1583 (7091) Martie 24. — Petru Șchiopul voevod întărește m-rii Homor satul Petricani cu mori pe Topliță, schimbat cu satul Drăgușani din ținutul Cârligăturii.

261

1583 (7091) Martie 29, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Moldoviţa satul Răciuleni cu mori pe Şomuz, în urma unei judecăţi şi robi Ţigani.

262

1583 (7091) Martie 29, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Homor satul Petricani cu mori pe Topliţa iar m-rii Galata satul Drăguşani, ce se chiamă Mihăileşti, din ţinutul Cârligăturii, cu mori pe Bahlui.

263

1582 (7091) Aprilie 6, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Frăţiian şi rudelor sale parte din satul Hăjeraşi, în urma unei judecăţi.

264

1583 (7091) Aprilie 12, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Simion păhărnicel şi lui Ştefu1 cu rudele sale un loc.

265

1583 (7091) Aprilie 12, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Socola satele Ezerani şi Găureni din ţinutul Cârligăturii, locuri de moară în Galata şi Socola, prisacă, poeni de fân şi robi Ţigani.

266

1583 (7091) Aprilie 23, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte mai multora jumătate din satul Răciuleşti pe Prut.

267

1583 (7091) Aprilie 30, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte Nastei jumătate din satul Voineşti cu loc de moară pe Stavnic, în urma unei judecăţi.

268

1583 (7091) Mai 7, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ieremia vornic o casă în Iaşi.

269

1583 (7091) Mai 10, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gheorghe şi fratelui său Boldescu jumătate din satul Popeşti pe Siret.

270

1583 (7091) Mai 15. — Petru Şchiopul voevod întăreşte Anghelinei, soţia lui Oprea postelnic, jumătate din satul Leleşti pe Jijia şi satul Ruptura din ţinutul Neamţ. Deasemeni întăreşte Anghelinei şi rudelor sale jumătate din satul Şăndreşti.

271

1583 (7091) Mai 17, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Onu suliţaş parte din satul Diaşeni.

272

1583 (7091) Iunie 16, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod porunceşte vătafilor Simion şi Rânjia să hotărnicească moşia m-rii Tazlău din satul Bălotesti.

273

<1583 — 1591> Iunie 22, Suceava. — Petru Şchiopul voevod scrie lui Ursu mare vătaf a ţinutului Bacău să cerceteze pricina dintre m-rea Bistriţa şi satul Nădăşeni.

274

1583 (7091) Iulie, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Bistriţa un loc în hotarul Budeştilor şi satele Tâmpeşti pe Pârâul Alb şi Mânjeşti deasupra Pârâului Negru, în urma mai multor judecăţi.

275

1583 (7091) August 1, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte satul Mândreşti m-rii Sucevita.

276

1583 (7091) August 1, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte un schimb de sate între m-rea Galata şi Gavriil Albotă cu rudele sale.

277

1583 (7091) August 4, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii sf. Sava din Ierusalim case şi loc de casă în Iaşi.

278

1583 (7091) August 6. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Sucevita satul Sucevita şi vii la Horodiştea.

279

1583 (7091) August 25, Malul Ţuţorii.—Mitropolitul Teofan de Suceava întăreşte m-rii Sucevita satul Verbia, iezerul Trosna şi mori pe Jijia dăruite de Gheorghe episcopul de Rădăuţi şi de fraţii şi surorile sale

280

<1583 Septembrie 1 — 1584 August 31> 7092. — Petru Şchiopul voevod întăreşte mai multora satele Cârsteştii de Deal şi Schineni pe Tutova.

281

<1583 Septembrie 1 — 1584 August 31> 7092. — Cârstea şi Sărghii vând lui Golăi ocina lor din Ştiuboräni.

282

<1583 Septembrie 1 — 1584 August 31> 7092. — Petru Şchiopul voevod întăreşte soţici lui Nădăbaico fost vornic parte din hotarul Tomeştilor, în urma unei judecăţi.

283

<1583—1591> Septembrie 2, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Galata fostul sat domnesc Măcicătenii pe Jijia.

284

1583 (7092) Septembrie 11. Ţutora. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Galata satul Malitinţi în ţinutul Hotin şi Ţigani, dăruiţi de Ionaşco Vartic.

285

1583 (7092) Septembrie 15. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Galata satele Vlăiceşti pe Siret, Mânzeşti şi Fălfăieşti pe Jijia şi Petreşti în ţinutul Cârligăturii şi Ţigani.

286

1583 (7092) Octombrie 24, Iaşi. — Petru Şchiopul voveod întăreşte lui Ionaşco vătaf parte din satul Bogdăneşti.

287

1583 (7092) Octombrie 26. — Petru Şchiopul voevod întăreşte vânzarea unei părţi din Golăeşti.

288

1583 (7092) Noembrie 16, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Vascan şi soţiei sale Marica parte din satul Păuleni, pe Turia.

289

1583 (7092) Noembrie 19. — Petru Şchiopul întăreşte lui Toader vătaf, lui Tălămbă şi lui Ion stăpânirea peste o poiană din Vrancea.

290

1583 (7092) Decembrie 31, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Hilandar dela muntele Athos un obroc anual de 3000 aspri.

291

<1584 — 1587>. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavril logofăt vii în Dealul Domnesc şi ocine în Orăşeni şi Răvacăuţi.

292

1584 (7092) Ianuarie 14, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Vânătorii satul Dăneşti pe Cracău, în ţinutul Neamţ.

293

1584 (7092) Martie 20, Iaşi. —Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Bratul fost pitar părţi de sate, mori, poiene, locuri pustii şi vii.

294

1584 (7092) Martie 20, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Lazăr şi rudelor sale un loc pe care ei l-au curăţit.

295

1584 (7092) Aprilie 3. — Petru Şchiopul voevod judecă pricina dintre Solomon logofăt şi soacra lui, Marica călugăriţa cu Gligore Udrea fost vătav de ţinutul Suceava pentru furtul unor bani.

296

1584 (7092) Aprilie 5, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Pobrata iezerul Beleul că toate gârlele.

297

1584 (7092) Aprilie 5, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii dela Greci satele: Selicicani pe Başeu, Nicoreşti pe Cracău, în ţinutul Neamţ locuri de mori şi parte din Onchiteşti, în ţinutul Soroca.

298

1584 (7092) Aprilie 8, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Cucor stolnic părţi din satele Husiani, în ţinutul Dorohoi şi Zinideni.

299

1584 (7092) Aprilie 8, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Lungu jumătate din satul Răciuleşti.

300

1584 (7092) Aprilie 9. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Oşteai diac ungurean siliştea Pleşăşti din ţinutul Trotuş.

301

1584 (7092) Aprilie 13. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Mihail Arvat şi fraţilor săi Toader şi Nicoară seliştea Păuleşti pe Prut.

302

1584 (7092) Aprilie 14, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Homor iezerul Orcahovul cu gârlele şi iezercanele.

303

1584 (7092) Aprilie 18, Iaşi. —Petru Şchiopul voevod dăruieşte lui Broştoc staroste de Putna un loc pustiu în ţinutul Putnei, între Vrancea şi Şuşiţa.

304

1584 (7092) Aprilie 24, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ignat şi lui Isac parte din satul Comăneşti.

305

1584 (7092) Mai 1, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Sucevita muntele Gemălăul, cu poiene şi plaiuri, dăruite de Ion Solomon logofăt şi soţia sa Mărica.

306

1584 (7092) Mai 4, Galbeni. — Toma Birroc şi fratele său Mafteiu din Galbeni vând ocina lor Tuleşti lui Toader Boldescu şi fratelui său Gheorghi.

307

1584 (7092) Mai 5, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte fiilor lui Iosif Veveriţă pârcălab sate şi părţi de sate, dăruite de mama lor.

308

1584 (7092) Mai 15, Iaşi. — Teofan mitropolitul Moldovei dăruieşte m-rii Galata nişte chilii şi o prisacă, ce se numeşte a lui Balica.

309

1584 (7092) Mai 21, Iaşi. — Avram Dincovici din Turiatca vinde lui Miron din Voicouţi ocină în satul Micleşti, în ţinutul Dorohoi.

310

1584 (7092) Mai 26. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Mihăilă, soţiei sale, lui Nistor jumătate din satul Boiştea.

311

1584 (7092) Mai 30, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Luca ocină în satul Drăguşani, ce se numeşte acum Crăeşti.

312

1584 (7092) Iunie 20, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod porunceşte lui Mareş vătaf să hotărnicească ocina lui Mihăilă şi a lui Anghel diac, din satul Hălăşeni.

313

1584 (7092) Iunie 24, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Cozma Dunavitu şi nepoţilor săi jumătate de poiană numită Filipeni.

314

1584 (7092) Iulie 11, Ţuţora. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui popa Petrea şi soţiei sale Draga părţi din loc de prisacă în hotarul Oneştilor.

315

1584 (7092) August 30, Iaşi. — Petru voevod dăruieşte m-rii Patmos un obroc anual de 5000 aspri.

316

<1584 Septembrie 1—1585 August 31> 7093, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Oräş pârcălab ocine în Stroeşti şi Bogdăneşti în ţinutul Trotuşului.

317

<1584 Septembrie 1—1585 August 31> 7093. — Petru Şchiopul voevod porunceşte lui Cucoran stolnic să găsească un hotarnic pentru satul Härliceşti.

318

1584 (7093) Septembrie 9. — Maria soţia lui Petru Şchiopul dăruieşte m-rii Galata satul Teişoara din ocolul Botoşanilor.

319

1584 (7093) Octombrie 1. — Petru Şchiopul voevod întăreşte mai multora un loc din pustie la Răcăciunea Mică, ce se numeşte acum satul Gânşteni.

320

1584 (7093) Octombrie 6, Cotnari. — Petru Şchiopul voevod porunceşte călugărilor dela m-rea Bistriţa să oprească pe călugării dela m-rea Râşca şi pe dicheiul mitropoliei din Succava de a face un iaz în satul Ilieşti.

321

1584 (7093) Octombrie 19, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod porunceşte egumenului m-rii Bistriţa să oprească pe egumenul m-rii Râşca de a face un iaz.

322

1584 (7093) Octombrie 21, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Galata satul Plopi cu heleşteu.

323

1584 (7093) Noembrie 6. — Petru Şchiopul întăreşte m-rii Probota satul Dolheşti şi cotul Poiana.

324

1584 (7093) Noembrie 15, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dă Anei soţia lui Golâe logofăt satul Härliceşti în schimbul unor case din satul Iucşani.

325

<1585—1591> Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte schitului Zosin locul curăţit de călugări.

326

1585 (7093) Ianuarie 10, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dă voie călugărilor dela Neamţ să-şi mute oriunde moara dela Băiceani dacă se va strica.

327

1585 <7093> Februarie 13, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod scuteşte pe preoţii şi diaconii din Iaşi de toate dările şi slujbele.

328

1585 (7093) Februarie 19, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Veisea mare pitar ocină în Colobanţi pe Mileatin, în ţinutul Härlău.

329

1585 (7093) Martie 9.—Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Berzunţ hotarul mânăstirii, satul Bogdana şi Ţigani.

330

1585 (7093) Martie 30. — Petru Şchiopul voevod întăreşte mai multe ocină în satul Mohileni.

331

1585 (7093) Aprilie 2, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Grigorie Cocorea marestolnic satul Strâmbi în ţinutul Neamţ.

332

1585 (7093) Aprilie 5, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte mai multora satul Cârsteşti în ţinutul Cârligăturii.

333

<1585> Aprilie 5. — Petru Şchiopul voevod întăreşte mai multora satul Cârsteşti în ţinutul Cârligăturii.

334

1585 (7093) Aprilie 6, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui popa Lupşe ocină în Miteşti.

335

1585 (7093) Aprilie 8, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Pângăraţi o selişte din ocolul Pietrei pe Almaşul mic, poiana Pângăraţilor cu loc de prisacă, poeni şi sălaşe de Ţigani.

336

1585 (7093) Aprilie 18, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod porunceşte dregătorului de Hârlău să ia nişte zapise dela Frangule.

337

1585 (7093) Aprilie 25, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Grozav şi fratelui său ocine în satul Şipoteni.

338

1585 (7093) Aprilie 30. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Toma vătaf şi rudelor sale ocine în satele Jiverteni şi Borăle, în urma unei judecăţi.

339

1585 (7093) Mai 2, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte nepoţilor lui Luca Arbore mai multe sate, pe care şi le împart între ei.

340

1585 (7093) Mai 3, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ionaşco şi soţiei sale ocine în satul Bogdăneşti.

341

1585 (7093) Mai 12. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Văscan jumătate din satul Ungureni, în urma unei judecăţi.

342

1585 (7093) Iulie 5, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Stroici mare logofăt o silişte în Buşcăuţăi, ţinutul Hotin.

FACULTATEA DE TEOLOGIE BIBLIOTECA SIBIU
BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE ŞI A GABINETULUI DE ARHEOLOGIE CLUJ

343

‹1585 August — 1589 Ianuarie›. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gheorghe pârcălab de Hotin nişte ocine, cumpărate dela Gavril şi Nedelco uşar.

344

1585 (7093) August 5, Ţuţora. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Grasu Vulpaş ilişar stăpânirea asupra unor părţi de moară şi două ogoare în satul Grigoreşti.

345

1585 (7093) August 8, Ţuţora. — Petru Şchiopul voevod întăreşte cneaghinei Huruiasa ocină în satul Săoani.

346

1585 (7093) August 18. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Pantea şi fraţilor săi o ocină cumpărată dela Nastasia, fiica lui Iurie.

347

1585 (7093) August 24. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Agapia o moară pe moşia Pildeşti.

348

‹1585 Septembrie 1 — 1586 August 31› 7094. — Petru Şchiopul voevod întăreşte mai multora ocină în satul Tălăbeşti pe Bârlad.

349

‹1585 Septembrie 1 — 1586 August 31› 7094. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Pângăraţi satul Bilăeşti din ocolul Pietrii.

350

1585 (7094) Septembrie 3, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Bucium pârcălab de Hotin locul numit Lunca Mare.

351

1585 (7094) Septembrie 7, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte mamei şi soţiei lui Iuraşco Vartic fost postelnic hotarul satului Târnauca, în urma unei judecăţi.

352

1585 (7094) Septembrie 15, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Damian Cârstenici uricar ocine în satele Dumeşti şi Cocori, în ţinutul Neamţ, precum şi un Ţigan.

353

1585 (7094) Septembrie 18, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod porunceşte lui Gheorghie fost mare logofăt să vegheze ca verii lui Andreica Gârbăscu să-i restituie acestuia nişte bani.

354

1585 (7094) Septembrie 19, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dă voie lui Andreica vătah să ţină ocinele din Tunguzeni, Căscoeşti şi Poiana Mânăstirii, până la plata unei feră.

355

1585 (7094) Septembrie 19, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte mai multor răzeşi satul Tungujeni şi jumătate din poiana dinspre Şacovăţ, în urma unei judecăţi.

356

1585 (7094) Octombrie 9, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Drăgan Ciolpan satul Bodeşti pe Cracău, în ţinutul Neamţ.

357

1585 (7094) Octombrie 20, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Neamţ poienile Răchiteni şi Galului pe Bistriţa.

358

1585 (7094) Octombrie 22, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Toader Başotă pivnicer satul Bodeşti.

359

1585 (7094) Decembrie 1, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Popoţea ocină în Bodeşti.

360

1585 (7094) Decembrie 1, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Galata un loc de prisacă la Bohotin.

361

1585 (7094) Deecembrie 13, Iaşi — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ion Ţigul udelor sale ocine în Bodeşti, Mogoşeşti şi Dumbrăveni.

362

1585 (7094) Decembrie 13. — Petru Şchiopul voevod întăreşte Todosiei ocină în satul Poliţeni pe Tutova.

363

1585 (7094) Decembrie 13, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte nepoţilor lui Oancea şi Ilca satele Gocimani şi Bărjoveni.

364

1585 (7094) Decembrie 13, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Dumitru şi surorilor sale ocină în Bogdăneşti.

365

1586 (7094) Ianuarie 9. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Tazlău satul Buneşti pe Siret.

366

1586 (7094) Ianuarie 12, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Panăş aprod şi soţiei sale ocină în Mădărjaci pe Şomuzul Rece.

367

1586 (7094) Ianuarie 13, Roman. — Dionisie dicheiul dela mitropolie şi alţii mărturisesc că Roman Pleş din Frăteşti a vândut jupaniţei Anghelina a lui Goia parte din satul Stăncesti.

368

1586 (7094) Februarie 19. — Popăscul staroste de ţinutul Tecuci mărturiseşte pentru cumpărarea unei ocine la Feţingheşti pe Putna de către Caramiz din Cârlomăneşti.

369

1586 (7094) Februarie 20, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavriil staroste de Cernăuţi satul Dăvideani din ţinutul Neamţ.

370

1586 (7094) Februarie 22. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Andronic Ciolpan şi lui Roman Pleşa satul Balomireşti în ţinutul Roman, cumpărat dela domn.

371

1586 (7094) Februarie 26, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Sucevița satul Davida cu două bălți în ținutul Orheiului, satul Stănileşti în ținutul Hotin vie în dealul Horodiște şi o prisacă în Pietrosul Mare.

372

1586 (7094) Februarie 26.— Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Sucevița stăpânirea peste jumătate din satul Turda numit şi Ozemeşti, în ținutul Hârlău, dăruită de Condrea Rugină pitar.

373

1586 (7094) Februarie 28.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Vintilă şi soțici lui Tudosia părți din satul Poliţeni pe Tutova.

374

1586 (7094) Martie 11, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Andrei logofăt pârcălab de Neamț stăpânire asupra mai multor sate şi selişti, din care unele pierdute de Simion şi Gligorie care au ridicat pe « domnişorul » Petru.

375

1586 (7094) Martie 18— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Săunica şi surorilor sale, fii lui Petrică Şendrescu, stăpânirea peste părți din satele Şăndreni şi Bârnova.

376

1586 (7094) Martie 23.— Şoltuzul şi pârgarii din Baia întăresc lui Ionuț părți din satul Ioneşti.

377

1586 (7094) Martie 25.— Antimie Dumbravă şi sora sa vând lui Golăi vătaf partea or din satul Foleşti.

378

<1586 Aprilie>.— Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Sucevița jumătate din satul Voronoviți şi un loc de prisacă, dăruite de Gheorghe episcopul de Rădăuți.

379

1586 (7094) Aprilie 11, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ion şi Magdei, sora lui o parte din satul Mogoşeşti pe Vilna.

380

1586 (7094) Aprilie 12.—Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Grigore Udrea diac jumătate din satul Cârsteşti, în Dealul Porcului şi Țigani.

381

1586 (7094) Aprilie 13.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Toader Biliciu vătaj şi altora loc « de pustie » în Ciulița Mare, loc de moară în Ciuluc şi loc de prisacă în Frăsâni unde este satul Beliuciul.

382

1586 (7094) Arpilie 15, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Nicoară Prăjescul diac jumătate din satul Băimăceani, cu loc de moară pe Jijia.

383

1586 (7094) Aprilie 17, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Pavel slujnicier satul Tărpeşti.

384

1586 (7094) Aprilie 18, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Pobrata satul Săveştii în ţinutul Neamţului, cu moară pe Râşca.

385

1586 (7094) Mai 7. — Petru Şchiopul voevod întăreşte Vasilcăi, cneaghina lui Iuraşco Varticovici şi fiilor ei satul Maltinţii din ţinutul Cernăuţilor.

386

1586 (7094) Mai 13, Iaşi, — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Andreica miedar satu[l] Vârtop şi două Ţigănci.

387

1586 (7094) Mai 16, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Hăbiac fost brăniştar şi rudelor sale o grădină pe locul Hlăpeştilor.

388

1586 (7094) Mai 16, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Vartic mare vornic al ţării de jos nişte Ţigani.

389

1586 (7094) Mai 17. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Vartic mare vornic al ţării de jos un loc «din pustie» Ciulucul Mare, să-şi facă sat.

390

1586 (7094) Mai 20, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte jupaniţei Drăgăneasa şi copiilor ei mai mulţi Ţigani, aduşi din Polonia.

391

1586 (7094 Mai 22, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Pobrata satul Săveşti în ţinutul Neamţ şi lui Pavel slujnicier şi surorii sale satul Tărpeşti în ţinutul Neamţ, cu mori pe Topoliţa.

392

1586 (7094) Mai 24. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte lui Ioan uşerel satul Târgul Nou

393

1586 (7094) Iunie 12, Iaşi — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Toader şi soţiei lui parte din satul Bicani, pe Smila.

394

‹1586—1589› Iunie 15. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Stănilă şoimar satul Popeşti.

395

1586 (7094) Iunie 16 ‹Iaşi›. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ignat pitărel, Ionaşco medelnicer şi surorilor lor părţi din mai multe sate.

396

1586 (7094) Iunie 19. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Slatina parte din satul Băeşeşti în ţinutul Suceava.

397

1586 (7094) Iunie 24, Vaslui. — Petru Şchiopul întăreşte lui Grigorie diac părţi din satul Săcuiani din ţinutul Neamţ.

398

1586 (7094) Iunie 29, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Toader Başotă fost pivnicier câte o jumătate din satele Dăncești şi Bodeşti pe Cracău.

399

1586 (7094) Iulie 4, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Dumitru din Pidecăuţi ocina răscumpărată dela Copoinco.

400

1586 (7094) Iulie 20, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod porunceşte pererubnicilor din ţinutul Neamţului pentru plângerea lui Mihăilă din Hălăşeşti.

401

1586 (7094) August 5, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte monahului Teodor o prisacă în Piscul Cornilor pe Vaslui.

402

1586 (7094) August 17.— Albaş vornic de Suceava cu mai mulţi megiaşi hotărnicesc satul Borhineşti.

403

<1586 Septembrie 1—1587 August 31> 7095. Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Grozav părţi din satele Găunoasa, pe Ciulucul Mic şi Diaci.

404

1586 (7095) Septembrie 3.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Şeptilici armaş părţi din satul Horbineşti.

405

1586 (7095) Septembrie 7, Ţuţora.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Bucium pârcălab de Hotin şi lui Hânjea cu rudele sale satul Voineşti în ţinutul Cârligăturii, pe care şi-l împart între ei.

406

1586 (7095) Octombrie 2.— Petru Şchiopul voevod întăreşte călugărilor dela biserica lui Iosif hotarul din jurul mânăstirii.

407

1587 (7095) Ianuarie 3, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Mătiaş pitărel şi fraţilor săi jumătate din satul Avrămeni.

408

1587 (7095) Ianuarie 17, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte Anghelinei, soţia lui Oprea postelnic, a patra parte din satul Lăleşti numit şi Posadnici, cu loc de moară pe Jijia.

409

1587 (7095) Ianuarie 27, Iaşi— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ieremia Chiceră diac şi fraţilor săi satul Ilişani în ţinutul Dorohoi, în urma unei judecăţi.

410

1587 (7095) Februarie 24.— Petru Şchiopul voevod dăruieşte diacului Ilie din Suceava siliştea Ungurași pe Suceava pentru slujbă credincioasă, când au venit Cazacii în Moldova.

411

1587 (7095) Februarie 26, Roman.— Miron şi Bejan pârcălabi de Roman mărturisesc pentru vânzarea unei case şi a 23 de ogoare, cumpărate de episcopul Agathon de Roman

412

1587 (7095) Februarie 27.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gâlţ fost staroste de Tecuci şi rudelor sale bucăţi de pământ în hotarul Moineştilor şi Ochişăştilor.

413

1587 (7095) Martie 1.—Mihăilă şi Savin vând lui Golăi vătaf partea lor din satul Ştiuborani.

414

1587 (7095) Martie 5, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavrilaş al doilea logofăt şi soţiei sale seliştea Andreicăuţi numit şi Varticeanii în ţinutul Hotin şi locul Dereuţi şi Soloneţ.

415

1587 (7095) Martie 6, Suceava.— Elena Dracsineasa din Grigoreşti dăruieşte Mitropoliei satul Dumbrăveni.

416

1587 (7095) Martie 7.—Petru Şchiopul voevod dăruieşte lui Condrea Ruginâ pitar un loc lângă Iezer, în ţinutul Dorohoi.

417

1587 (7095) Martie 12, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Isail şi soţici sale o parte din satul Buciumi.

418

1587 (7095) Martie 12.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Onciul Herţea şi surorilor sale satul Măndăcăuţi cu mori în ţinutul Hotin.

419

1587 (7095) Martie 13.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavrilaş pisar satul Bândeşti, seliştea Bereşti şi Unghiul cu pomet, peste Prut.

420

1587 (7095) Martie 22.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavril pisar satul Grigoreşti cu mori pe Siret.

421

1587 (7095) Martie 25.— Ignat Şuşcala din Nicoreşti vinde Teodosiei, soţia lui Jora ocină în satul Cilepoteşte.

422

1587 (7095) Martie 30, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod scrie lui Miron fost pârcălab să împartă averea rămasă dela Dinga fost hatman între rudele sale.

423

1587 (7095) Martie 30.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavril pisar părţi din satul Holohoreni.

424

1587 (7095) Aprilie 8, Iaşi.— Pentru Şchiopul voevod întăreşte lui Lupu Stroici mare logofăt seliştea Uriceani pe Stavna şi Tocmăceni pe Miletin cu locuri de mori.

425

1587 (7095) Aprilie 10.— Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Sinai vii în Dealul Porcului, pentru pomenirea lui Balica hatmanul.

426

1587 (7095) Aprilie 11, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Nicoară parte din satul Grăureşti.

427

1587 (7095) Aprilie 12.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gheorghe pârcălab de Hotin satul Balasineşti pe Vilia cu heleşteie şi cu mori.

428

<1587 Aprilie 12, Iaşi>.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ilea Crimcovici diac satul Dragomireşti, în locul seliştei Ungurași.

429

1587 (7095) Aprilie 14, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte Drăguţei, fiica lui Toma fost logofăt, părţi din satul Roşiori,

430

1587 (7095) Aprilie 16, Iaşi— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Toader aprod şi rudelor sale satul Borleşti numit şi Tămăduiani cu pod umblător pe Siret.

431

1587 (7095) Aprilie 25.— Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Vâscan diac şi soţiei lui parte din satul Ungureni.

432

1587 (7095) Mai.— Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Pobrata locul Topliţa, în hotarul Săveştilor.

433

1587 (7095) Mai 5, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte Dragalinei şi lui Bucium aprod satul Pungeşti pe Racova, cu mori, prisăci şi fâneţe.

434

1587 (7095) Mai 7, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod dăruieşte lui Lupu Stroici mare logofăt seliştea Strahoeşti pe Vaslui, să-şi facă sat.

435

1587 (7095) Mai 8, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod dăruieşte lui Pârvu pârcălab de Soroca satele Burueneşti în ţinutul Roman cu vad de moară pe Siret pentru slujba credincioasă când au venit Cazacii.

436

1587 (7095) Mai 8, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte călugărului Theodor o prisacă cu hotarele ei pe pârâul Vasluetului.

437

1587 (7095) Mai 14 <Iaşi>.— Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Pobrata satele Potropopeni cu mori în Siret şi Hăreşti cu mori pe Moldova, în ţinutul Suceava.

438

1587 (7095) Mai 14, Iaşi.— Băscanul uricar, Huhulea şi Boldur diac se împacă cu mătuşa lor Sora cneaghina pentru nişte bani şi lucruri.

439

1587 (7095) Mai 19, Iaşi.— Petru Şchiopul voevod întăreşte urmaşilor lui Luca Arbure mai multe sate cu mori pe care şi le împart între ei.

440

1587 (7095) Mai 29, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Agapia satul Childeşti în ţinutul Roman şi două sălaşe de Ţigani, dăruite de Brut mare postelnic.

441

1587 (7095) Iunie 4. — Petru Şchiopul voevod hotărăşte ca Ion şi alţii să întoarcă lui Gavrilaş logofăt banii cu care acesta a cumpărat ocină la Horbineşti.

442

1587 (7095) Iunie 10, Tecuci. — Petru Şchiopul voevod întăreşte mitropoliei dela Roman mai mulţi Ţigani.

443

1587 (7095) Iunie 20, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavrilaş pisar jumătate din selişrea Bivolarele în ţinutul Dorohoi.

444

1587 (7095) Iunie 27. — Petru Şchiopul voevod hotăreşte ca Gavrilaş logofăt să înapoieze lucşei parte din satul Horbineşti şi să-şi ia banii.

445

1587 (7095) Iulie 22, Ţuţora. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Toader diac parte din satul Posadnici pe Jijia.

446

1587 (7095) August 1. — Petru Şchiopul voevod porunceşte lui Cucoară pârcălab de Hotin hotărnicească părţile lui Gavrilaş logofăt din satele Horbineşti şi Holohoreni.

447

<1587 Septembrie 1—1588 August 31> 7095. — Petru Şchiopul voevod întăreşte ui Anghel şi popii Andronic parte din satul Cârsteşti.

448

<1587 Septembrie 1—1588 August 31> 7095. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Berzunţul părţi din satele Mirăeşti şi Slăvoae pe Putna şi o moară pe Putna.

449

<1587 Septembrie 1—1588 August 31> 7095, Baia. — Nicoară şoltuzul şi pârgarii din Baia întăresc vânzarea locului Poieni, între Siretul Vechi şi Siretul Nou.

450

<1587 Septembrie 1.—1588 August 31> 7095.—Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Voroneţ vie la Cotnari, dăruită de călugărul Efrem Ivăncuţă.

451

1587 (7096) Septembrie 5. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Şeptilici armăşel părţi din satul Horbineşti.

452

1587 (7096) Septembrie 6, Iaşi.—Petru Şchiopul voevod întăreşte mai multora un loc »de pustie» Suleni, pe Volonca.

453

1587 (7096) Septembrie 7, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Simion Stroici vistier parte din satul Crivesti, cu locuri de iazuri.

454

1587 (7096) Octombrie 3.— Blaj şoltuzul şi 12 pârgari întăresc lui Costea vătah parte din satul Măneşti.

455

1587 (7096) Noembrie 23.— Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Galata satul Vlăiceşti pe Siret, cu mori.

456

1587 (7096) Noembrie 26. — Lucoci lasă la moartea sa unei m-ri averea sa.

457

1588 (7096) Ianuarie 3, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte lui Şeptilici armăşel un loc de pustie la Fântâna Caplei în ţinutul Soroca, ca să-şi întemeieze sat.

458

1588 (7096) Ianuarie 3. — Petru Şchiopul voevod dă dreptul lui Şeptilici să facă slobozie la Fântâna Caplei.

459

1588 (7096) Ianuarie 21, Bărboşi. — Gligorie din Roşiori cumpără părţi din satul Roşiori.

460

1588 (7096) Ianuarie 26. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte unei m-ri greceşti satul Giurovul pe Cracău, în ţinutul Neamţ.

461

1588 (7096) Ianuarie 28, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Andrei hatman şi pârcălab de Suceava satul Bursuceani în ţinutul Sucevii, cu mori pe Siret.

462

1588 (7096) Ianuarie 28, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod scuteşte de dări satul Voroveşti al m-rii Galata.

463

1588 (7096) Ianuarie 29. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gheorghe pârcălab de Hotin satul Liveni în ţinutul Dorohoi, cu heleşteie şi locuri de mori.

464

1588 (7096) Ianuarie 31, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Galata satul Drăgăneşti în ţinutul Chigeci.

465

1588 (7096) Ianuarie 31. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Negru parte din satul Poliţeni, pe Tutova.

466

1588 (7096) Februarie 2. — Petru Şchiopul voevod pentru satul Teişoara.

467

1588 (7096). Februarie 21. — Petru Şchiopul voevod porunceşte lui Cocoară şi lui Gheorghe pârcălabi de Hotin să hotărască părţile lui Gavrilaş logofăt din satele Horbineşti, Verbianca şi Holohoreni.

468

1588 (7096) Februarie 27. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Toader Veveriţă diac parte din satul Posadnici pe Jijia.

469

1588 (7096) Martie, Roman. — David şi Bejan pârcălabi de Roman împreună cu şoltuzul, pârgarii şi orăşenii mărturisesc pentru vânzarea unei părţi din satul Roşiori.

470

1588 (7096) Martie 5, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Chiceră diac parte din satul Ilişani.

471

1588 (7096) Martie 5. — Dumitra şi Andreica vând părţile lor din satul Bahna.

472

1588 (7096) Martie 8. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Necoară Golăe şi soţiei sale părţi din satul Golăeşti cu moară pe Răbrice.

473

1588 (7096) Martie 10, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte schitului lui Zosim (m-rii Secul) o moară la Borceşti.

474

1588 (7096) Martie 30. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Tazlău un loc la Buneşti, în urma unei judecăţi.

475

1588 (7096) Aprilie 3, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ignat, lui Isac şi soţiilor lor părţi din satul Comăneşti în ţinutul Vaslui.

476

1588 (7096) Aprilie 3. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Galata satele Şiviţa în ţinutul Covurlui şi Drăgăneşti în ţinutul Chigheci.

477

1588 (7096) Aprilie 9, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ureche vornic de gloată vie şi grădini în Dealul Porcului.

478

1588 (7096) Aprilie 14, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Andrei negustor din Ohluciţa satul Drăgăneşti în ţinutul Chigheci.

479

1588 (7096) Aprilie 15, Iaşi. — Bucium mare vornic de ţara de jos întăreşte lui Nicoară şi Ştefan din Murgeşti ocina lui Ionaşco Boboc de acolo, pentru care plătiseră o dușegubină.

480

1588 (7096) Aprilie 30, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Pobrata gloabele şi dușegubinele din toate satele mânăstirii, stabilind atribuţiunile dregătorilor domneşti în aceste sate.

481

1588 (7096) Mai 5, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ilea fost jitnicer parte din satul Steţcani.

482

1588 (7096) Mai 11. — Petru Şchiopul voevod vinde lui Stacos Grecul un loc de moară în gura Racovii.

483

1588 (7096) Iunie 4, Suceava. — Petru Şchiopul voevod întăreşte urmaşilor lui Luca Arbure satele rămase, împărţite între ei, în urma unei judecăţi.

484

1588 (7096) Iunie 4, Suceava. — Petru Şchiopul voevod întăreşte urmaşilor lui Luca Arbure satele rămase, împărţite între ei, în urma unei judecăţi; deasemenea întăreşte lui Grigore Udrea şi soţiei sale satele Solca şi Bogdăneşti.

485

1588 (7096) Iunie 5, Suceava. — Petru Şchiopul voevod dă dreptul lui Gheorghe Albotă mare vătag şi fraţilor săi să-şi facă moară pe Jijia, la Corlăteşti.

486

1588 (7096) Iunie 21. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Trifan parte din satul Tuleşti.

487

1588 (7096) Iunie 25. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Oprea parte din satul Stângaci.

488

1588 (7096) Iulie 8, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte lui Ivancu pisar leşesc seliştea Grozinţii din ocolul târgului să-şi facă sat.

489

1588 (7096) Iulie 18, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Bistriţa un hotar dinspre Bodeşti şi Ţuţcani.

490

1588 (7096) August 20. Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Andrei hatman satul Zăvedeni în ţinutul Soroca în urma unor judecăţi; deasemenea îi întăreşte mai mulţi Ţigani.

491

1588 (7096) August 21. — Petru Şchiopul voevod porunceşte unor slugi domneşti să aleagă hotarul satului Hărniceşti.

492

1588 (7096) August 28, Purceleşti. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Buhlea din Crăeşti parte de ocină, în urma unei judecăţi.

493

1588 (7097) Septembrie 2, în sus de Vaslui. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Galata o parte din iezerul Cavov, lângă Reni.

494

1588 (7097) Septembrie 2, Hotin. — Gheorghe şi Francescul pârcălabi de Hotin mărturisesc că popa Ramşa din Hotin a cumpărat o parte din satul Pliuşcăuţi.

495

1588 (7097) Octombrie 6, Huşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gherman vătaf şi Ursul vătag dreptul de a avea moară pe Bârlad, în urma unei judecăţi.

496

1588 (7097) Octombrie 14, Huşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Putna satul Stânceni pe Sâtna.

497

15 8 (7097) Noembrie 2, Fălciu. — Petru Șchiopul voevod poruncește lui Crăciun vătaf să strice hotarele noi dintre satele Măjești și Piscul.

498

15 8 (7097) Noembrie 15, Iași. — Petru Șchiopul voevod întărește m-rii Berzunț satul Bogdana din ținutul Trotuș și părți din satele Oprișoae și Sârbi.

499

1588 (7097) Noembrie 25. — Catastiful averii m-tii Galata din Iași.

500

1588 (7097) Decembrie 16. — Petru Șchiopul voevod întărește lui Andrei hatman pârcălab de Suceava stăpânirea asupra satului Iuriceani pe Ciuhur.

501

1588 (7097) Decembrie 20, Iași. — Petru Șchiopul voevod dărueste m-rii Moldovița satul Onțeni din ocolul târgului Botoșani.

502

1589 (7097) Ianuarie 3, Iași. — Petru Șchiopul voevod întărește lui Șeptelici armaș un loc de pustie la Fântâna Caplei, ca să-și întemeieze sat.

503

1589 (7097) Ianuarie 24. — Petru Șchiopul voevod întărește lui Condrea Bucium mare vornic de țara de jos mai multe sate și părți de sate.

504

15 9 (7097) Februarie 14. — Petru Șchiopul voevod întărește lui Gavrilaș logofăt parte din satul Horbinești.

505

15 9 (7097) Martie 12, Vaslui. — Petru Șchiopul voevod întărește m-rii Bistrița un loc peste Siret, lângă Ilițești.

506

15 9 (7097) Aprilie 15, Iași. — Petru Șchiopul voevod dărueste lui Andrei hatman și pârcălab de Suceava un loc de prisacă pe Bohotin, în valea Hămeosului, pe care acesta îl dărueste m-rii Pângărați.

507

1589 (7097) Aprilie 16, Vaslui. — Petru Șchiopul voevod întărește episcopiei de Roman un loc de prisacă și o casă din satul Poenari.

508

1589 (7097) Aprilie 24, Vaslui. — Petru Șchiopul voevod întărește lui Simion, Gavril și Ion o parte din satul Drăgumănești pe Sărata.

509

1589 (7097) Aprilie 25, Iași. — Petru Șchiopul voevod dărueste lui Andrei hatman și pârcălab de Suceava un loc de prisacă în Valea Hămeosului, pe Bohotin, pe care acesta îl dărueste m-rii Pângărați.

510

15 9 (7097) Aprilie 26. — Petru Șchiopul voevod întărește lui Toader Potârcă și lui Silion parte din satul Vlădești, pe Racova.

511

1589 (7097) M a i 2.—Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ignat Tetici parte din satul Muncelul.

512

1589 (7097) <M a i 15>, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Andreica miedar părţi din satul Vârtop în ţinutul Neamţ.

513

1589 (7097) M a i 23, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii sf. Sava satul Stroieşti în ţinutul Hârlău cu mori, pe Sâtna, scutindu-l de dări.

514

1589 (7097) M a i 25, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Petriman Borâleanul diac şi soţiei lui satul Brecicani în ţinutul Hotin, cu loc de moară pe Vilia.

515

1589 (7097) I u n i e 5, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte lui Gavril aprod satul Durneşti din ocolul târgului Ştefăneşti.

516

1589 (7097) I u n i e 7. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Dragoslav, Buiul şi Muntul un loc din hotarul Pomeştilor, în urma unei judecăţi.

517

1589 (7097) I u n i e 12, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Andrei hatman şi pârcălab de Suceava satul Şaptelicenii în ţinutul Soroca, cu iazuri şi locuri de moară.

518

1589 (7097) I u n i e 13, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod porunceşte pârcălabului de Ciobârciu să ia 12 boi gloabă dela Malic din Copanca.

519

1589 (7097) I u n i e 20. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Sucevita satul Holovăţul în ţinutul Suceava, dăruit de Gheorghe mitropolit de Suceava.

520

1589 (7097) I u n i e 20, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod hotărăşte în judecata dintre Ştefan şi sora lui Draga pentru ocina din Paşcani.

521

1589 (7097) I u n i e 21, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Oprea mare armaş şi soţiei lui jumătate din satul Costeşti, cu livezi, vii şi robi Ţigani.

522

1589 (7097) I u n i e 23, I a ş i. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Andrei hatman şi pârcălab de Suceava satul Şaptelicenii în ţinutul Soroca.

523

1589 (7097) I u n i e 23. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Simion Stroici vistier o parte din satul Criveşti cu două iazuri şi loc de moară.

524

1589 (7097) I u n i e 25, G a l a ţ a.—Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Nistor Ureche vornic de gloată părţi din satele Goeşti şi Vârstaţi şi vii în Dealul Porcului.

525

1589 (7097) Iulie 2, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ionaşco parte din satul Ghigoeşti.

526

1589 (7097) Iulie 10, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Putna satul Stăuceni cu heleşteu şi loc de mori pe Sitna, în ţinutul Hârlău.

527

1589 (7097) Iulie 16, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Tazlău satul Buneşti.

528

1589 (7097) Iulie 18. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Simion vistier parte din satul Steţcani.

529

1589 (7897) Iulie 20. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Lucium vornic de ţara de jos sate, părţi de sate şi vii.

530

1589 (7097) August 14, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte popei Dumitru şi lui Ignat parte din satul Obârşia Seacă.

531

1589 (7097) August 22, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod vinde lui Benedic fost ceaşnic seliştea Ecuşani în ţinutul Roman.

532

1589 (7097) August 24. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Agapia satul Childeşti în ţinutul Roman precum şi părţi din satele Angheresti şi Uricheni.

533

<1589 Septembrie 1 — 1590 August 31> 7098. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Murgoci diac satul Tălăbeşti.

534

1589 (7098) Septembrie 8. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte hatmanului Andrei satul Podoleni, pentrucă a desrobit oamenii a 3 sate de pe Jijia din robia Turcilor.

535

1589 (7098) Octombrie 24, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte schitului lui Zosim o prisacă lângă Borceşti, dăruită de Proxia călugăriţa.

536

1589 Noembrie 15. — Ioan banul confirmă primirea a 420.000 aspri, împrumutaţi dela Pervana-bei casapul.

537

1589 Noembrie 20. — Ioan banul confirmă primirea a 150.000 aspri, împrumutaţi dela Floro al lui Tacugi.

538

1589 Decembrie 1. — Ioan banul confirmă primirea a 31.000 aspri, împrumutaţi dela Ahmet Celebi ienicerul.

539

15[7]9 Decembrie 1. — Ioan banul confirmă primirea a 100.000 aspri, împrumutaţi dela Foti şi Gheorghe.

540

1589 (7098) Decembrie 18, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Galata braniştea Miroslava şi Iazul lui Mihai.

541

1589 (7098) Decembrie 22, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Stan şi soţiei sale părţi din satul Roşiori.

542

<1590 — 1591>. — Petru Şchiopul voevod porunceşte desetnicilor de stupi să lase în pace o prisacă a călugăriţelor dela m-rea Bistriţa.

543

1590 (7098) Ianuarie 11, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ion parte din satul Pietroasa numit şi Şişcani.

544

1590 Ianuarie 15. — Ioan banul confirmă primirea a 225.000 aspri împrumutaţi dela Ahmet Celebi ienicerul.

545

1590 (7098) Ianuarie 28. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Toader Başotă pîvnicer părţi din satele Dăneşti şi Bodeşti în ţinutul Neamţ.

546

1590 Februarie 1. — Ioan banul confirmă primirea a 260.000 aspri împrumutaţi dela Mehmet Celebi gebegiul din Aivasari.

547

1590 (7098) Martie 2, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte cneaghinei Anghelina Berhecioaia părţi din satul Pădureani în ţinutul Iaşi.

548

1590 (7098) Martie 2. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Bucium mare vornic de ţara de jos seliştea Făurei în ţinutul Putna.

549

1590 (7098) Martie 15. — Zapis de mărturie că Gligore din Bărboşi a cumpărat mai multe ogoare în satul Roşiori.

550

1590 (7098) Martie 25. — Petru Şchiopul voevod dăruieşte m-rii Pângăraţul un loc de moară pe pârâul Chiiajdul, în ocolul târgului Piatra.

551

1590 (7098) Aprilie 7, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Avram Huiupu şi surorii sale Anghelina părţi din satele Ţigăneşti şi Beneşti în ţinutul Putna.

552

1590 (7098) Aprilie 28, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Tazlău poiana din satul Zăneşti, pe Bistriţa.

553

1590 (7098) Mai 6, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte nepoţilor lui Vaşco Mihăilaş satele rămase dela acesta.

554

1590 (7098) Mai 9, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Vlădica pitar un loc de prisacă şi o poiană în satul Oneşti.

555

1590 (7098) Mai 13, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Ciolpan suliţaş jumătate din satul Orbic.

556

1590 (7098) Mai 20, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte fiicelor Mariţei şi ai lui Ion satele Dărnăneşti în ţinutul Hârlău şi Dărmăneştii pe Suceava, pe care şi le împart între ele.

557

1590 (7098) Mai 21. — Petru Şchiopul voevod porunceşte lui Bârlădeanu pârcălab de Hotin să hotărnicească părţile lui Gavrilaş logofăt din satul Horbineşti.

558

1590 (7098) Mai 23. — Petru Şchiopul voevod porunceşte lui Căpotici şi Hăsan vornic din Ştefăneşti, lui Ionaşco vătaf de hânsari să împartă între Gavrilaş logofăt şi nemeşii din Horbineşti heleşteul de acolo.

559

1590 (7098) Iunie. — Ştefan voevod, fiul lui Petru Şchiopul întăreşte mai multora părţi în satul Dumenţi.

560

1590 (7098) Iunie 8, Suceava. — Şolţuzul Bobe cu mai mulţi orăşeni mărturisesc că Evloghie a plătit o datorie de bani şi vite.

561

1590 (7098) Iunie 15, Suceava. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Fete parte din satul Bruduresti.

562

1590 (7098) Iunie 16, Suceava. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Romaşco vatag şi surorii lui Frăsina o grădină în Pomârla.

563

1590 (7098) Iunie 21, Suceava. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Boghean uşerul şi Văscan diacul nişte grădini în Pomârla, în urma unei judecăţi.

564

1590 (7098) Iunie 25. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Andrei hatman un vad de moară în apa Bârladului.

565

1590 (7098) Iulie 2. — Petru Şchiopul voevod întăreşte popei Tomşa şi nepoţilor lui o parte din satul Derzsca.

566

1590 (7098) Iulie 3. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Nădăbaico spătar părţi din satul Vâlceşti, pe Putna.

567

1590 (7098) Iulie 20, Baia. — Andreica şoltuzul şi pârgarii din Baia întăresc vânzarea unei părţi din satul Ioneşti.

568

1590 (7098) Iulie 21, Petricău. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Hăbiac fost brăniştar un loc de prisacă şi o poiană pe Prut.

569

1590 (7098) August 25, Ţuţora. — Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Pobrata gloabele şi dusegubinele din satele m-rii din ţinutul Cernăuţilor, stabilind atribuţiunile dregătorilor domneşti în aceste sate.

570

<1590 Septembrie 1 — 1591 August 31> 7099, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte urmaşilor lui Tăutul logofăt şi Toader logofăt, satele şi părţile de sate rămase dela aceştia.

571

<1590 Septembrie 1—1591 August 31> 7099, Tecuci. — Vartic fost mare vornic mărturiseşte că Mircea a vândut lui Casin fost pârcălab şi lui Haraga pitărel părţi din satul Hedzoreşti.

572

1590 (7099) Octombrie 5. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Nicanor fost episcop de Roman şi m-rii Agapia parte din satul Dăneşti.

573

1590 (7099) Octombrie 8, Iaşi. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Hilip Fragozu din Iaşi părţi din satul Tescani din ţinutul Iaşi.

574

1590 (7099) Noembrie. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Paos vornic parte din satul Zlătari.

575

1590 (7099) Decembrie 15. — Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Vascan diac parte din satul Ungureni.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1

1571 (7079) г. мая 20, Яссы. — Господарь Богдан Лэпушняну подтверждает старцу Хэблаку часть села Хлэдешть.

2

1571 (7079) г. мая 30. — Господарь Богдан Лэпушняну подтверждает одному лицу часть села Кындешть.

3

1571 (7079) г. июня 4. Яссы. — Господарь Богдан Лэпушняну подтверждает обмен частями деревень Пятичень на Кобыле и Влашинешть на Пруте между сыновьями Романа Хамзы и сыновьями Томы Унгуряну с их дядьками.

4

1571 (7079) г. июня 11, Яссы. — Господарь Богдан Лэпушняну подтверждает Исааку и его жене часть села Мэстякэнь.

5

1571 (7079) г. июля 15, Яссы. — Господарь Богдан Лэпушняну подтверждает Хромше, бывшему уряднику в Штефэнешть, части села Мэлешть на Белом Потоце и части сел Обыршии, взятые в залог от апрода Репеде.

6

1571 (7080) г. декабря 29. — Господарь Богдан Лэпушняну жалует монастырю Берзуниь брод для мельницы на реке Путне.

7

1572 (7080) г. января 7, Яссы. — Господарь Богдан Лэпушняну подтверждает пыркэлабу Иону Бакински цыган.

8

1572 (7080) г. января 20, Яссы. — Господарь Богдан Лэпушняну подтверждает великому ворянку Алботе часть села Корлэтень, с местом для мельницы на Жижии.

9

1572 (7080) г. января 31. — Тэнасе, сын Кочаги, дарует ватафу Голэйю свою часть села Цапень из волости Фэлчиу.

10

1572 (7080) г. марта 7, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает монастырю Тавлэу ело Тэтешть на Тавлэу Сарат.

11

1572 (7080) г. марта 16, Яссы. — Господарь Иоан дает право защищать Побратскому монастырю озеро с речкой и ивы в Билеу.

12

1572 (7080) г. мая 22, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает Бистрицскому монастырю своих цыган.

13

1572 (7080) г. июля 11. — Андройник и его брат Петре Бурдуи продают Иону, зятю Насты, часть села Рошиорь.

14

1572 (7080) г. августа 19, Сучава. — Воевода Иоан подтверждает монастырю Тазлэу село Татешть на Тазлэу Сарат.

15

1572 (7081) г. октября 5, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает цыгану Николе часть села Болотешть с мельничным бродом на Путне.

16

1572 (7081) г. декабря 3. — Господарь Иоан подтверждает родственникам Ивана Пояны село Поень, называемое и Петрешть.

17

1572 (7081) г. декабря 13. — Господарь Иоан подтверждает Симиону Косицяну и его родственникам село Михнешть в волости Кырлигэтури.

18

1572 (7081) г. декабря 20. — Господарь Иоан подтверждает племянницам Симы Стынгачу часть села Стынгачень на Солонеце.

19

1572 (7081) г. декабря 28, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает Иону Унгуру часть села Талпалэешть на Гырбоваце с местом для пасеки.

20

1573 (7081) г. января 17, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает племянникам Петре Златару часть села Попешть, а именно Выртоапале.

21

1573 (7081) г. января 23, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает Побратскому монастырю село Потропопень, с мельницами на Сирете.

22

1573 (7081) г. февраля 17, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает вистиеру Иону, постельнику Еремие и комису Николае виноградники, отобранные от сыновей Иванкуцы, „которые убили сыновей Ионуцы бея".

23

1573 (7081) г. февраля 29, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает Фрэсине и Марине, дочерям Михулы, бывшего пыркэлаба Четате де Балта, село Потанжань на Жижии, с местом для мельницы и часть села Мовилень.

24

1573 (7081) г. февраля 21, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает попу Симиону, его брату Тоадеру и зятю Симиону часть села Фундешть на Албыя.

25

1573 (7081) г. февраля 27. — Господарь Иоан подтверждает сыновьям Максима Болкэша „пустырь" на Рэуте, в Кишинэу на вершине Вэтричи, привилегии, утерянные ими из-за татар.

26

1573 (7081) г. март, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает соглашение между Лукой из Кыржешть и монастырем Тазлэу; Лука получает монастырский виноградник, с обязательством ежегодно выдавать бочку вина.

27

1574 (7081) г. марта 7. — Господарь Иоан подтверждает родственникам Юрия пустырь на Чулукул Маре, который называется селом Кобечан, так как они утеряли грамоту из-за татар.

28

1573 (7081) г. марта 17, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает правнукам Симы Збяры село Карапчиу, на Сирете.

29

1573 (7081) г. ‹апрель›. — Господарь Иоан подтверждает племянникам попа Строе поляны Строештов через Тазлэу, и Рунку, у верховья Стрымбы с прудами и местом для мельницы на Тазлэу.

30

1573 (7081) г. мая 4. — Господарь Иоан подтверждает попу Тоадеру из Лэпушны часть села Костешть с станом и мельницей на Ботне.

31

1573 (7081) г. мая 10, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает племянникам Фетиона и Филимона, а также правнукам Мындры, село Фетионешть, так как у них была украдена грамота.

32

1573 (7081) г. мая 27. — Господарь Иоан подтверждает раздел села Холохорень на Раковэце, между правнуками чашника Бэлоша.

33

1573 (7081) г. декабря 21, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает комишелу Лазору и Тоадеру, племянникам Мику Бэрбосу, часть села Бэрбошь, по суду.

34

1574 (7082) г. февраля 15. — Господарь Иоан подтверждает Лупе и его родственникам часть села Мэзанэешть.

35

1574 (7082) г. марта 1, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает Косте часть села Выртопиел, отобранную как штраф.

36

1574 (7082) г. марта 1. — Господарь Иоан подтверждает Михэиле и его родственникам село Берэешть.

37

1574 (7082) г. марта 2, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает правнукам Фете часть села Мэрджинень, волости Нямц, по суду.

38

1574 (7082) г. марта 12. — Господарь Иоан подтверждает пахарнику Бучуму три „пустыря": один на Сирете, в Лунка Маре, с мельничными бродами, второй на Сирете в Фынтыне и третий в волости Тротуша.

39

1574 (7082) г. марта 12, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает племянникам Драгоша, Гинды и их родственникам, село Хэснашань, волости Кырлигатури.

40

<1574 г. после марта 12 — июнь>. — Господарь Иоан подтверждает Георгиу житничеру село Балосинешть, с мельницами на Вилие, по суду.

41

1574 (7082) г. марта 13. — Господарь Иоан подтверждает Кристине и ее родственникам „пустырь" на Фэджете, волости Бакэу, ставший селом Мирчешть.

42

1574 (7082) г. марта 16, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает Саломее, жене Надабайку, бывшего великого вернка Цара де Жос село Оцалешть, волости, Сучава, по суду.

43

1574 (7082) г. марта 27, Яссы. — Господарь Иоан, подтверждает племянникам Андрейкуцы село Бучум, волости Нямц, по суду.

44

1574 (7082) г. марта 31, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает писцу Кырсте Михэилеску, часть села Оглинзь.

45

1574 (7082) г. мая 10, Яссы. — Господарь Иоан подтверждает великому логофэту Иону Голаю и пыркалабу Еремии два „пустынных места": одно, называемое Оксентиа, на Днестре, с местом для четырех мельниц, и другое на краю Пещер, выше Оргеула Векь, с двумя мельницами на Рэуте, для основания сел.

46

<1574 г. июнь — 1579 г., ноября 21, 1582 г. сентябрь — 1591 г. август>. — Господарь Петр Хромой подтверждает Агапиевскому монастырю село Сэлиштя, волости Нямц.

47

<1574 г. июнь — 1579 ноября 21, 1582 г. сентябрь — 1591 г. август>. — Господарь Петр Хромой подтверждает Гавриилу и его родственникам часть села Рэдэчинешть.

48

<1574 г. июня 15 — 1579 г. ноября 21, 1582 г. сентябрь — 1591 г. август>.— Господарь Петр Хромой подтверждает Георгию и его брату место в пределах Кручиноары.

49

<1574 г. июня 15 — 1579 г. ноября 21, 1582 г. сентябрь — 1591 г. август>.— Сора и Ангелина, дочери Беки, продают своему шурину Ионашку часть села Дэнешть.

50

<1574 г. июня 15 — 1579 г. ноября 21, 1582 г. сентябрь — 1591 г. август>.— Господарь Петр Хромой подтверждает попу Роману из Хотина части села Бырнова.

51

<1574 г. июня 15 — 1579 г. ноября 21, 1582 г. сентябрь — 1591 г. август>.— Господарь Петр Хромой подтверждает Силюну часть села Леучешть.

52

<1574 г. — 1579 г.; 1582 — 1591 гг.> июля 9. — Господарь Петр Хромой подтверждает апроду Чолпану продажу половины поляны у колодца Молосешть.

53

1574 (7082) г. июля 26. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Вынаторь оброк съестными припасами и деньгами, для содержания.

54

1574 (7082) г. июля 27, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Вынаторь мельницу в Дэнешть.

55

<1574 г. сентября 1—1575 г. августа 31> (7083). — Авраам и его сестра продают части села Ядомирешть и Пояны Боулуй Филипу и его сестре.

56

<1574 г. сентября 1 — 1575 г. августа 31> (7083). — Господарь Петр Хромой подтверждает Няхше, жене хатмана Стурзя поместья: Тудора, Опришань, Фратешть и Джемене.

57

<1574 г. сентября 1 — 1575 г. августа 31> (7083). — Господарь Петр Хромой подтверждает Побратскому монастырю село Концешть на Побрате.

58

1574 (7082) г. сентября 4, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает многим село Котова, с мельницей, в волости Сорока, захваченное Савой.

59

<1574 — 1579, 1582 — 1591 гг.> сентября 6. — Господарь Петр Хромой подтверждает ватафу Доробацу и его родственникам части сел Циганешть, Станишешть и Бинешть.

60

1575 (7083) г. марта 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает дочерям Глигана часть села Кричешть, по суду.

61

1575 (7083) г. марта 12, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Малдару часть села Сырбь, за которую он уплатил штраф.

62

1575 (7083) г. марта 23, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает племянникам Зины, сестры Глигы Сэвэску, часть села Мэнэилешть, по суду.

63

1575 (7083) г. марта 30, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Путна село Кучур, Черновицкой волости с мельницами.

64

1575 (7083) г. апреля 23, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Текле жене бывшего виснера Хамзы цыган.

65

1575 (7083) г. мая 2, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает великому логофэту Иону Голэю „пустынное" место на Чухуре, между Грумэзешть и Ружинц, купленное у Иоана-воеводы.

66

<1575 — 1579, 1583 — 1591 гг.> мая 4, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монстырю Таэлэу часть села Бэлотешть.

67

1575 (7083) г. мая 17, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает второму писарю Томе Берхяч и его жене с братьями, правнукам посадников Кости и Стана, часть села Лелешть на Жижии, называемого Посаднич.

68

1575 (7083) г. мая 21, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает бывшему пыркэлабу Луле Хуру, цыган.

69

1575 (7083) г. мая 28. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Таэлэу село Пэшкаць в Кымпии луй Драгош, по суду.

70

1575 (7083) г. мая 30, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Иону Капота и Андронику село Поенарь, у верховья Бырлэзэлу.

71

1575 (7083) г. мая 30, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает правнукам Гедеона Папы и Мирослава часть села Дольничень, так как они утеряли привилегии из-за татар.

72

1575 (7083) г. июня 2, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Побратскому монастырю село Долхешть с мельницей на Шумузе, обмененное с постельником Збяря.

73

1575 (7083) г. июля 3. — Господарь Петр Хромой подтверждает наследникам бывшего портаря Сучавы Луки Арборе села, части сел, и мельницы оставшиеся от него.

74

1575 (7083) г. июля 11, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Михэйлеску поляну в пределах села Оглинзь, по суду.

75

1575 (7083) г. июля 16, Яссы. — Господарь Петр Хромой потверждает Воронецкому монастырю села Дрэголешть, Лукэчешть и Ботешть с мельницей на речке Брадацель, дарованные монахом Тудосием бывшим чашником и его родственниками.

76

1575 (7083) г. августа 3, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Михэилеску часть села Оглинзь.

77

<1575 г. сентября 1 — 1576 г. августа 31> 7084. — Иляна, дочь Лазора, продает Урыте, часть села Драгомирешть.

78

1575 (7084) г. сентября 15, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует Симе кэмэнару селище Дрэгэнешть, области Кигечь, для основания села.

79

1575 (7084) г. сентября 27, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Воронецкому монастырю села Дрэгоешть, Лукэчешть и Ботешть, по суду.

80

1575 (7084) г. декабря 14, Яссы. — Господарь Петр Хромой потверждает великому логофэту Иону Голэю село Юкшань на Жижии, проданное дочерьми Марицы, для того чтобы выкупиться из татарского рабства.

81

1576 (7084) г. апреля 1. — Господарь Петр Хромой подтверждает Роману Ешуреску часть Пояне Мунчела.

82

1576 (7084) г. апреля 1, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает родственникам Иона Ворнонотара раздел сел и частей сел.

83

1576 (7084) г. апреля 14. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Лукочу часть села Костешть, с мельницами на Чухуре.

84

1576 (7084) г. апреля 17, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает наследникам Одиче Авереску села Оничань на Бырлэзелу, Аверешть на Ковеле и Жижии у верховья Бырлэзэлу.

85

1576 (7084) г. апреля 17. — Господарь Петр Хромой подтверждает писарю Гавриилу село Ниагауц, называемое и Хорбинешть, Хотинской области, с частью мельниц, ставом и местом в пустыни.

86

1576 (7084) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует монастырю св. Савы из Иерусалима село Строешть, с мельницами на Сытне, освобождая их от податей.

87

1576 (7084) г. апреля 18. — Господарь Петр Хромой подверждает Бистрицкому монастырю села, пчельники, пруды и пошлину из Тазлэу.

88

1576 (7084) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Еремии с братьями, питерелу Иону, писцу Кондре Ружине и его сестрам, село Турда, называемое и Узумешть, с мельницами на Милетине; он подтверждает также им цыган, так как грамоты были украдены татарами при ограблении страны.

89

1576 (7084) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Тоадеру часть села Штефэнешть, волости Роман.

90

1576 (7084) г. июня 20. — Господарь Петр Хромой подтверждает ворнику Кристе и его родственникам часть села Мэрашешть.

91

1576 (7084) г. июня 28, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает логофэту Гаврилу селища Бурсумень и Лацкань на Жижии, опустошенные татарами.

92

1576 (7084) г. июля 9, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Кырсте Михэилеску часть села Оглинзь.

93

1576 (7084) г. июля 16. — Господарь Петр Хромой подтверждает Бистрицкому монастырю заповедный лес у Пэнгарац, с полянами и местом для овчарни.

94

1576 (7085) г. ноября 8, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Молдовица села Митешть и Сэрэчинешть, с мельницами на Сирете, взятые бывшим хатманом Еремией, во время Иоана-воеводы.

95

1576 (7085) г. декабря 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает великому логофэту Иону Голаю „пустырь", называемый Ружинци, Хотинской волости, по суду.

96

1576 (7085) г. декабря 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает великому логофэту Иону Голаю виноградники, место для дома, помещение для виноделия и погреб в Котнарах, „пустырь" Ружинц, Хотинской области и село Драгинешть, называемое Спинень, с мельницами на Жижии, опустошенное татарами.

97

1577 (7085) г. декабря 30, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает ватафу Грозаву часть села Хряска, по суду.

98

1576 (7085) г. февраля 6, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает бывшему вистиеру Журже, ставшему монахом Гавриилом и его брату Матею, бывшему

таможенному чиновнику, село Тескань, Ясской волости, привилегии, утерянные им во время разгрома татарами: он также подтверждает часть села Илиушеуць, называемое и Тескань, вблизи Прута.

99

1577 (7085) г. февраля 25, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Магдалине, жене бояра Секила, часть села Бырковень, по суду.

100

1577 (7085) г. марта 16, Яссы. — Господарь Петр Хромой продает великому ворнику Билэю из Цара де Сус село Камилешть, с местом для мельниц, волости Текучь.

101

1577 (7085) г. апреля 4. — Петре Брахэш продает Думитру Тяхую и его жене часть села Брэхэшешть.

102

1577 (7085) г. апреля 20. — Господарь Петр Хромой подтверждает Нягу, Драгошу и Иоану часть села Лигитицань.

103

1577 (7085) г. апреля 27, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает стольнику Лупу и его братьям, сыновьям Иона Фынде, часть села Думешть, на Ядриче.

104

1577 (7085) г. апреля 30. — Господарь Петр Хромой подтверждает логофату Гавриилу часть села Холохорень.

105

1577 (7085) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Тоадеру и его сестре сыновьям Алексы, часть села Потлоджень.

106

1577 (7085) г. мая 18, Яссы. — Господарь Петр Хромой дает право писцу Могылде на некоторых цыган, по суду.

107

1577 (7085) г. мая 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Никите и Петру часть села Бикань, на Смиле.

108

1577 (7085) г. мая 29, Унгураш. — Бывший пыркалаб Пэтрашко свидетельствует, что Козьма из Бэрбошь купил части села Рошиорь.

109

1577 (7085) г. июня 22, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает правнукам Марко и Гаврнила часть села Драгоешть, так как они утеряли грамоты, во время разгрома страны турками и татарами.

110

1577 (7085) г. июня 30. — Господарь Петр Хромой подтверждает третьему логофату Гавриилу часть села Холохорень.

111

1577 (7085) г. июля 9, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует монастырю Пынгэраць селище на Алмашул Мик, округа Пиетрей, для основания села и метоха для товара.

112

1577 (7085) г. июля 20. — Господарь Петр Хромой подтверждает логофэту Гавриилу часть села Холохорень.

113

1577 (7085) г. июля 27, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует одному лицу мельничный брод в пределех местечка Бакэу.

114

1577 (7086) г. октября 4. — Господарь Петр Хромой подтверждает логофэту Гавриилу Хыровичу часть села Холохорень на Раковеце.

115

1577 (7086) г. ноября 23. — Господарь Петр Хромой жалует Галатскому монастырю село Влэичешть, волости Сучавы, с мельницами на Сирете.

116

1577 (7086) г. декабря 26, Яссы. — Господарь Иоан Подкова освобождает от податей и воинской повинности 10 послушников Вынаторского монастыря.

117

1578 (7086) г. февраля 22, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует Галатскому монастырю несколько сел с мельницами, прудами и цыган.

118

1573 (7086) г. апреля 3, Сучава. — Господарь Петр Хромой дает право монастырю Молдовице защищать свой заповедный лес.

119

1578 (7086) г. апреля 3, Сучава. — Господарь Петр Хромой дает право монастырю Молдовице разыскивать своих цыган.

120

1578 (7086) г. апреля 5, Сучава. — Господарь Петр Хромой жалует клучеру Георгию село Жуленци на Пруте, волости Дорохой.

121

<1578 г.> апреля 7, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает постельнику Андрею виноградник в Котнарах, принадлежавший логофэту Бэлцату, который восстал с Крецу и Иваном против господаря.

122

1578 (7086) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Текучскому старосте Галцу и его племянникам, село Матошэшть, с мельничным бродом на Ырладе.

123

1578 (7686) г. июня 28, Яссы. — Господарь Петр Хромой приказывает ватагу Андрейке наблюдать за выполнением судебного решения.

124

1578 (7086) г. июня 29, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает многим села Гырбешть, Тунгужна, землю в Кэскоешть и половину Пояны Мэнэстирии, по суду.

125

1578 (7086) г. июня 30, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает сыновьям Никоары Оницы село Гырбешть на Шаковац, с местами для мельниц и пчельника, так как они утеряли свои грамоты.

126

1578 (7086) г. июля 1. — Господарь Петр Хромой подтверждает Романскому епископу Эустатию пчельник и луга в селе Гыдинци.

127

1578 (7086) г. июля 4, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Бистрицскому монастырю село Моджешть, волости Ковырлуй, с ставами, прудами мельницами и несколько кутов.

128

1578 (7086) г. июля 12, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Штефану части села Зэкоянь.

129

1578 (7086) г. июля 22, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует монастырю Галата много сел с мельницами и прудами.

130

<1578 г. сентября 1 — 1579 г. августа 31> 7087. — Господарь Петр Хромой подтверждает вэтафу Опре место для дома в селе Стынгач.

131

1578 (7087) г. октября 6, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает обмен сел Бырлешть, Скэулешть на Сирет, и Богданешть, Романской волости, между монастырем Рышка и Романской епископией.

132

1578 (7087) г. декабря 15, Васлуй. — Господарь Петр Хромой подтверждает Бервунскому монастырю пчельник и пруд, дарованные Тоадером, сыном Марушки.

133

1579 (7087) г. февраля 4. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Галата много сел с мельницами, пруды с паслкой и цыган.

134

1579 (7087) г. <марта 1>, Сучава. — Глигорча одалживает у своего зятя Григория деньги, отдавая ему в залог виноградник.

135

1579 (7087) г. апреля 2, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает житничеру Иле село Стрымбу, на Кракэу, волости Нямц.

136

1579 ((7087) г. <апреля 3>. Господарь Петр Хромой жалует монастырю Галата место вокруг монастыря и плавни Михая.

137

1579 (7087) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Петр Хромой продает великому логофэту Георгию селища Токмэчень на Милетине, с местом для мельницы, и Уричань на Ставне, с местом для мельницы, опустошенные татарами, „тогда когда они ограбили всю страну".

138

1579 (7087) г. апреля 15. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Выскану половину села Унгурень на Жижии.

139

1579 (7087) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует клучеру Георгию село Жуминцы, на Пруте, волости Дорохой.

140

1579 (7087) г. апреля 26, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Рышка части села Томешть на Молдаве.

141

1579 (7087) г. мая 6, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Андрейке и его жене часть села Выртопа.

142

1579 (7087) г. мая 28, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает апроду Глигорию Гавриловичу половину села Крива на Пруте.

143

1579 (7087) г. мая 28, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Тоадеру сыну бывшего пыркэлаба Турчи, цыган.

144

1579 (7087) г. июня 1, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Микуле часть села Бабошинь, на Ракове.

145

1579 (7087) г. июня 3. — Господарь Петр Хромой подтверждает Василию и его жене часть села Флоринтешть.

146

1579 (7087) г. июня 23, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Исааку части села Местякань и Пояны в Кымпул луй Драгош.

147

1579 (7087) г. июня 30, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Ангелине, дочери Саломии, половину села Рушь и виноградник в Дялул Домнеск, по суду.

148

1579 (7087) г. июля 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Григорию Удре село Думбрэвица, на Молдаве, ниже Бани.

149

1579 (7087) г. июля 15 Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Еремие, брату бывшего кэмэраша Козьмы, часть села Болчешть.

150

1579 (7087) г. августа 19, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает вистиеру Луке Строичу часть села Боян.

151

1579 (7088) г. сентября 1, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует второму вистиеру Гавриилу селище Биоларе, волости Дорохой, для основания села.

152

1579 (7088) г. сентября 21. — Господарь Петр Хромой подтверждает Виколу часть села Негоешть, на Валя Албэ.

153

1579 (7088) г. сентября 21, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Захарию половину села Чутешть, волости Яссы.

154

1579 (7088) г. сентября 25. — Господарь Петр Хромой жалует монастырю Галата село Мынжешть, волости Кырлигэтури.

155

1579 (7088) г. октября 28 Яссы. — Господарь Петр Хромой постановляет, чтобы писарь Дрэган Чолпан вернул 400 золотых монастырю Нямц, за село Дэвидень.

156

1579 (7088) г. ноября 12, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Симиону части сел Могошешть и Кюждешть, на Вильне.

157

<1579 г. ноября 21 — 1582 г. сентябрь>. — Господарь Янку Сасу подтверждает Ангелине, жене пыркэлаба Гоя, село Должешть, со ставом.

158

<1579 г. ноября 21 — 1580 г. августа 31> 7088. — Господарь Янку Сасу подтверждает апроду Константину Леу села Самэилешть и Мэличень, области Кигечиу и Гоешть, области Фэлчиу.

159

<1579 г. ноября 21 — 1582 сентябрь>. — Господарь Янку Сасу разбирает нелады между наследниками вистиера Тоадера и наследниками писца Иванко и каменьщика Исайко, на за села Влэдешть, на Шомузе.

160

<1579 г. ноября 21 — 1582 г. сентябрь>. — Господарь Янку Сасу подтверждает племянникам Иона Воронтаря села и части сел, оставшиеся от него.

161

<1579 г. ноября 21 — 1582 г. сентябрь>. — Постельник Вартик размежевывает часть села Топлица, принадлежащую писцу Михайлеску.

162

1580 (7088) г. января 27, Яссы. — Господарь Янку Сасу жалует монастырю в Вынэтор, находящемуся с той стороны реки Бистрицы, село Дэнешть, с мельницей.

163

1580 (7088) г. февраля 5, Роман. — Епископ Романа Евстатий свидетельствует, что Георгица, сын Чопана, продал бывшему ключнику Башоте, село Бодешть, на Кракэу.

164

1580 (7088) г. февраля 25. — Штефан дарует свою часть села Штюборань Голэю.

165

1580 (7088) г. февраля 28, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает писцу Козьме часть села Рошиорь, волости Нямц.

166

1580 (7088) г. марта 9, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает Грече части сел Нэротешть и Жердинц, называемого и Лунгань, волости Кырлигэтури.

167

1580 (7088) г. марта 9. — Господарь Янку Сасу подтверждает Сильвестру и Саломее части сел Ниротешть и Жердинц, называемого и Лунгань.

168

1580 (7088) г. марта 20, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает великому ватагу Яссе Петре Алботе, два места „на пустыре", одно на краю долины Спеен, на Коболте, с ставом и мельницей, и другое на Кэенаре, называемое селом Алботень, а также и Валя Грекулуй, за которую заплатил душегубину.

169

1580 (7088) г. марта 24, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает жене Дэнги села Кокорень и Лчешть, волости Гырлэу, после суда с Слатинским монастырем.

170

1580 (7086) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает монастырю Молдовица заповедный лес вблизи монастыря.

171

1580 (7088) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает Павлу Хэбиаку часть места, вблизи пределах Хлэпешть, по суду.

172

1580 (7088) г. апреля 7, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает Хэбиаку часть села Хлэпешть.

173

1580 (7088) г. апреля 11. — Господарь Янку Сасу подтверждает многим село Маналешть, волости Бакэу.

174

1580 (7088) г, апреля 23. — Господарь Янку Сасу подтверждает жене и сыновьм пыркэлаба Иосифа Веверице части сел Мичешть, Посадничь, на Жижии, Броштень на Вильне и Купничь на Чихуре, а также место на пустыре под Редоань.

175

<1580 — 1582 г.> мая 5. — Господарь Янку Сасу подтверждает Козьме часть села Булгарь.

176

1580 (7088) г. мая 7, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает Козьме части села Рошиорь.

177

1580 (7088) г. мая 26, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает монастырю Нямц 12 домов в селе Копанка с озерами и речками.

178

1580 (7088) г. мая 29, Сучава. — Господарь Янку Сасу приказывает Голаю, пыркалабу Нямц, размежевать часть села Оглинзь, принадлежащую писцу Михэйлеску.

179

<1580 — 1582 гг.> июнь, Сучава. — Господарь Янку Сасу желует многим луг, за Прутом, называемый Чортова.

180

1580 (7088) г. июня 10, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает Корлатеску и великому ватафу Мане цыган.

181

1580 (7088) г. июня 18, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает сыновьям Иосифа Моцока часть села Баласинешть, потерявшим привилегию из-за татар

182

1580 (7088) г. июня 19, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает Побратскому монастырю село Потропопень, с мельницами на Сирете.

183

1580 (7088) г. июня 29, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает Вынаторскому монастырю село Дэнешть на Кракэу.

184

1580 (7088) г. июля 16, Аджуд. — Магистр и пыргари из Аджуда свидетельствуют, что апрод Мерэуц, ватаг Цыган и комис Тома купили часть села Михэилешть.

185

1580 (7088) г. июля 18, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает Григорию Удре сыну стольника Дановича, село Думбрэвица, ниже Бани.

186

1580 (7088) г. августа 19. — Митрополит Сучавы Теофан выносит приговор по поводу распри между Григорием Удря и логофэтом Соломоном за вотчину.

187

<1580 г. сентябрь — 1581 г. августа 31> 7089. — Господарь Янку Сасу подтверждает ватафу Ионашко и его жене часть села Богданешть.

188

1580 (7089) г. сентября 4, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает обмен частей сел Баилешть, на Ракове, и Звэштилешть, на Богдане, между великим логофэтом Георгием и Симой племянником Банла.

189

1580 (7089) г. сентября 5. — Господарь Янку Сасу подтверждает наследникам попа Глигы и попа Войны место „на пустыре" в Четэцуе, по ту сторону Сирета.

190

1580 (7089) г. сентября 14, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает брэ-ништару Хэбиаку части села Хлэпешть.

191

1580 (7089) г. сентября 21, Хэрлэу. — Господарь Янку Сасу подтверждает Григе и Алексе, сыновьям Михэилаша часть селища Дурунци, называемого и Вэрбка, на Чухуре.

192

1580 (7089) г. сентября 29, Хэрлэу. — Господарь Янку Сасу подтверждает жене бывшего пыркэлаба Хуру часть села Сэоань.

193

‹1580 — 1581 гг.› ноября 1. — Грамота господаря Янку Сасу, касающаяся села Глодень.

194

1580 (7089) г. ноября 11, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает монастырю Молдовица две мельницы в местечке Бае, пивоварню, солодовню и четыре дома послушников.

195

1580 (7089) г. декабря 1, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает великому ворнику Цара де Жос Бучуму часть села Безингешть, с мельницами на Путне.

196

1581 (7089) г. января 30. — Господарь Янку Сасу подтверждает Прикопию Ляху и его жене Калине части вотчин в Брицкань.

197

1581 (7089) г. февраля 6, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает бывшему ворнику Алботе половину села Корлэтень, с местом для мельницы на Жижии.

198

1581 (7089) г. февраля 15. — Господарь Янку Сасу подтверждает Побратскому монастырю село Должэшть с мельницей, на Шомузе.

199

1581 (7089) г. февраля 20, Сучава. — Господарь Янку Сасу жалует монастырю Гречь села Селичькань на Башау, Некорешть, волости Нямц, и часть Онкитешть, волости Сорока, с местами для мельниц.

200

1581 (7089) г. февраля 21, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает ватагу Дупнице часть села Выртоп.

201

1581 (7089) г. марта 10. — Господарь Янку Сасу подтверждает Гавриилу Спринчане и его жене Ирине половину села Драгушань.

202

1581 (7089) г. марта 11. — Друця продает своим племянникам Игнату Добошу и Албе вотчину в Поень.

203

1581 (7089) г. апреля 4, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает племянникам Михулы и Иона село Влэдень, с местом для мельницы на Жижии.

204

1581 (7089) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает многим место, называемое Фундатура.

205

1581 (7089) г. апреля 26, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает многим часть села Дрэгоешть.

206

1581 (7089) г. мая 7, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает дочерям ватафа Еремии село Хэснэшань, по суду.

207

1581 (7089) г. мая 8, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает внукам и правнукам Насты много сел и части сел.

208

1581 (7089) г. мая 8, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает попу Иосифу и его сестре Някше части села Рэтешть с мельничным бродом, на Берхэчь.

209

1581 (7089) г. мая 11, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает Бистрицкому монастырю цыган.

210

1571 (7089) г. мая 11, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает монастырю Нямц цыган.

211

1581 (7089) г. мая 11, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает Побратскому монастырю цыган.

212

1581 (7089) г. мая 11, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает наследникам Шербика и Олины много сел, которые они делят между собой.

213

1581 (7089) г. мая 30, Яссы. — Господарь Янку Сасу подтверждает наследникам Михулы Пожара половину села Богдэнешть, волости Роман.

214

1581 (7089) г. июня 3, Тротуш. — Господарь Янку Сасу подтверждает Ирине, дочери казначея Нягое, половину села Костешть на Тротуше, виноградники и холопов цыган.

215

1581 (7089) г. июня 3, Тротуш. — Господарь Янку Сасу подтверждает сыновьям Михаила село Михнешть.

216

1581 (7089) г. июня 12. — Грамота господаря Янку Сасу, касающаяся села Мэтиень, волости Хырлэу.

217

1581 (7089) г. июня 28, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает вэтагу Андрейке вотчины в Перебикэуць.

218

1581 (7089) г. июля 9. — Господарь Янку Сасу подтверждает казначею Солтану части села Братень.

219

1581 (7089) г. июля 21, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает Побратскому монастырю озеро Бэлэу, со всеми речками.

220

1581 (7089) г. июля 22, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает Бистрицскому монастырю поляну в Блэджешть, дарованную хатманом Петрикой.

221

1581 (7089) г. июля 29, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает Рэдэуцскому епископу Георгию цыган.

222

1581 (7089) г. июля 30. — Господарь Янку Сасу подтверждает Марике, дочери Лупе Хуру, села Жугань и Тэмэшень на Сирете.

223

1581 (7089) г. августа 16, Сучава. — Господарь Янку Сасу приказывает великому вэтагу волости Лапушна Бодею взять 6 волов у Малика из Копанки за ловлю рыбы в озерах монастыря Нямц.

224

1581 (7089) г. августа 21, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает ворнику Цэрий де Жос Кондре Бучуму и его жене Антемие часть села Нэнешть с прудами и мельницами на Рэкэтэу.

225

1581 (7089) г. августа 21, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает ворнику Цэрий де Жос Кондре Бучуму села, части сел, пруды, мельницы и цыган.

226

1581 (7089) г. августа 23, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает Хоморскому монастырю село Драгушешть, называемое и Михэилешть, волости Кырлигатурии, с мельницами на Бахлуе, дарованными портарем Сучавы Даном.

227

1581 (7090) г. сентября 14, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает монастырю Молдовица части села Рачулень, по суду.

228

1581 (7090) г. октября 18, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает племянникам Дана Давидеску части сел Мынжешть, Бунджешть и Тымпешть, по суду.

229

1581 (7090) г. октября 28, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает бывшему Хотинскому пыркэлабу Гавриилу селище Биоларе, области Дорохой, для основания села.

230

1581 (7090) г. ноября 14, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает племянникам стольника Игната половину села Доброславешть, называемого и Игнэтешть.

231

1581 (7090) г. декабря 1, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает Бистрицкому монастырю два пруда, по суду.

232

1581 (7090) г. декабря 1, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает Бистрицскому монастырю размежевание сел Маджешть, Лупень и Пэнэу.

233

1581 (7090) г. декабря 8, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает великому ворнику Цэрий де Жос Конире Бучуму части села Нанешть с прудами, мельницами и монастырем на Рэкэтэу.

234

<1582 г. январь — август>. — Господарь Янку Сасу подтверждает казначею Штефэнеску и писцу Тирону селище Рэгилешть, области Дорохой.

235

1582 (7090) г. января 20, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает великому ворнику Цэрий де Сус Юреску половину села Худешть, с прудами и мельницами на Башэу, село Чернорудецъ, волости Сорока и половину села Стэнилешть.

236

1582 (7090) г. февраля 10. — Господарь Янку Сасу подтверждает Агапиевскому монастырю села Силиште и Хилисарэ, волости Нямц.

237

1582 (7090) г. <марта 1>, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает немешу Попоце часть села Бодешть.

238

1582 (7090) г. марта 6, Сучава. — Господарь Янку Сасу дает Трифану из Бырсешть потчину в Обыршии, заложенную попом Веску за 6 волов.

239

1582 (7090) г. марта 8, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает ветафу Патрашко половину села Бурсучень и половину места для мельницы на Сирете, а Гаврилу и Анне оставшиеся половины.

240

1582 (7090) г. марта 10, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает Башоте село Бодешть, волости Нямц, по суду.

241

1582 (7090) г. марта 31, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает писцу Кырсте Михэилеску часть села Оглинзь, волости Нямц, дома в местечке Сучаве и драгоценности.

242

1582 (7090) г. мая 20. — Господарь Янку Сасу подтверждает великому ворнику Еремие Мовиле и пахарнику Симону Мовиле села, части сел, мельницы, пруды и луга.

243

1582 (7090) г. августа 3, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает Тазлэускому монастырю озеро с речками и дубраву.

244

1582 (7092) г. августа 21, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает Бистрицскому монастырю поляну в Бладжешть и малую пошлину из Бэкэу и Лукачешть.

245

1582 (7091) г. сентября 2, Сучава. — Господарь Янку Сасу подтверждает писцу Еремие Кичерэ цыганку.

246

<1582 г. ноября — 1583 г. августа 31> 7091, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Магдалине, княгине Моцок, села Пиетроасэ, Балосин Купчань, а также и цыган, так как она утеряла грамоты „в то время, когда была ограблена разбойниками".

247

<1582 г. ноябрь — 1583 г. август>. — Господарь Петр Хромой подтверждает Сучевицкому монастырю село Вербия, пруд и мельницу на Жижии, в волости Хырлэу, дарованные Рэдэуцким епископом Георгием.

248

<1582 г. ноябрь — 1591 г. август>, Цуцора. — Господарь Петр Хромой подтверждает питарелу Кондре и его жене Штефании место для пчельника, на склоне Влабника.

249

1582 (7091) г. ноября 6, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Нямц заповедный лес.

250

1582 (7091) г. ноября 22, Яссы, — Господарь Петр Хромой подтверждает княгине Динги два мельничных брода на Путне, в селе Тырговиштъ, по суду.

251

1582 (7091) г. ноября 23, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Агапиевскому монастырю вотчины Болошань с мельницей и Грашь в волости Нямц.

252

1582 (7091) г. ноября 25, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Насте дочери Барбушко, половину села Воинешть, с местом для мельницы на Ставнике.

253

1582 (7091) г. декабря 13, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает жупанице Анне, жене Иона Голая, бывшего великого логофата и его сыновьям село Бубуюджи, с мельницами на Быке.

254

1582 (7091) г. декабря 6, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Тоадеру с братом Силионом половину села Владешть, на Ракове.

255

1583 (7091) г. января 6, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Сучевицкому монастырю село Мындрешть, волости Сучава.

256

1583 (7091) г. апреля 9, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает апроду Мирэуцэ часть села Фэурешть.

257

1583 (7091) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Побратскому монастырю село Потрополень, с мельницами на Сирете, в области Сучава.

258

1583 (7091) г. <марта 1>. — Господарь Петр Хромой подтверждает некоторым лицам части села Жигэлянь, с местом для мельницы на Бырладе.

259

1583 (7091) г. марта 14, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает шетрэрелу Грэгэиле и Михаю части села Брудурешть.

260

1583 (7091) г. марта 24. — Господарь Петр Хромой подтверждает Хоморскому монастырю село Петрикань, с мельницами на Топлице, взамен села Драгушань, волости Кырлигэтури.

261

1583 (7091) г. марта 29, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Молдовица село Рэчулень, с мельницами на Шомузе и холопов цыган, по суду.

262

1583 (7091) г. марта 29, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Хоморскому монастырю село Петрикань, с мельницами на Топлице, а Галатскому монастырю село Драгушань, называемое Михэилешть, волости Кырлигэтури, с мельницами на Бахлуе.

263

1583 (7091) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Фрэцияну и его родственникам часть села Хэжерэи, по суду.

264

1583 (7091) г. апреля 12, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает пэхэрничелу Симиону и Штефулу, с его родственниками, место.

265

1583 (7091) г. апреля 12, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Сокола села Эзерань и Гэурянь, волости Кырлигэтури, места для мельниц в Галате и Соколе, пасеку, луга и холопов цыган.

266

1583 (7091) г. апреля 23, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает многим половину села Рэчулешть, на Пруте.

267

1588 (7091) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Насте половину села Вонешть с местом для мельницы на Ставнике, по суду.

268

1583 (7091) г. мая 7, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает воринку Еремии дом в Яссах.

269

1583 (7091) г. мая 10, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Георгию и его брату Болдеску половину села Попешть на Сирете.

270

1583 (7091) г. мая 15. — Господарь Петр Хромой подтверждает Ангелине, жене постельника Опри половину села Лелешть на Жижии и село Рултура, волости Нямц. Он также подтверждает Ангелине и ее родственникам половину села Шендрешть.

271

1583 (7091) г. мая 17 Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает комиссу Ону часть села Дяшень.

272

1583 (7091) г. июня 16, Яссы. — Господарь Петр Хромой приказывает вэтафам Симиону и Рынже размежевать поместье монастыря Тазлэу, в селе Бэлотешть.

273

<1583 — 1591 гг.> июня 22, Сучава. — Господарь Петр Хромой пишет великому вэтафу волости Бакэу Урсу, чтобы он расследовал нелады между Бистрицким монастырем и селом Нэдэшань.

274

1583 (7091) г. июль, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Бистрицкому монастырю место в пределах Будешть и села Тымпешть, на Белом Потоце и Мынжешть, на Черном Потоце после многочисленных судов.

275

1583 (7091) г. августа 1, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует село Мындрешть Сучевицкому монастырю.

276

1583 (7091) г. августа 1, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает обмен сел между монастырем Галата и Гавриилом Албога с его родственниками.

277

1583 (7091) г. августа 4, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует монастырю св. Савы в Иерусалиме дома и место для дома в Яссах.

278

1583 (7091) г. августа 6. — Господарь Петр Хромой подтверждает Сучевицкому монастырю село Сучевица и виноградники в Хородиште.

279

1583 (7091) г. августа 25, Малул Цуцорий. — Теофан, митрополит Сучавы, подтверждает Сучевицкому монастырю село Вербица, озеро Тросна и мельницы на Жижии, дарованные Георгием епископом Рэдэуц, его братьями и сестрами.

280

<1583 г. сентября 1 — 1584 г. августа 31> 7092. — Господарь Петр Хромой подтверждает многим села Кырстешть де Дял и Скинень на Тутове.

281

<1583 г. сентября 1 — 1584 г. августа 31> 7092. — Кырстя и Сэрги продают Голаю свою вотчину Штюборень.

282

<1583 г. сентября 1 — 1584 г. августа 31> 7092. — Господарь Петр Хромой подтверждает жене бывшего воряика Нэдэбанко часть Томешть, по суду.

283

<1583 (1591)> г. сентября 2. Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует монастырю Галата бывшее господарское село Мэчикэгень, на Жижии.

284

1583 (7092) г. сентября 11, Цуцора. — Господарь Петр Хромой подтверждает Галатскому монастырю село Малитиць, Хотинской волости и цыган, дарованных Ионашко Вартиком.

285

1583 (7032) г. сентября 15. — Господарь Петр Хромой подтверждает Галатскому монастырю села Влэичешть на Сирете, Мынзешть и Фэлфэешть на Жижии, и Петрешть волости Кырлигэтури, с также цыган.

286

1583 (7092) г. октября 24, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает вэтафу Ионашко часть села Богданешть.

287

1583 (7092) г. октября 26. — Господарь Петр Хромой подтверждает продажу части Голэешть.

288

1583 (7092) г. ноября 16, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Васкану и его жене Марике часть села Пэуленъ на Турии.

289

1583 (7092) г. ноября 19. — Господарь Петр Хромой подтверждает вэтафу Тоадеру, Галэмбэ и Иону владение поляной в Вранче.

290

1583 (7092) г. декабря 31, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует монастырю Хиландар, с горы Атоса, ежегодный оброк в 3000 аспров.

291

<1584 — 1587 гг.>. — Господарь Петр Хромой подтверждает логофэту Гавриилу виноградники в Дялул Домнеск и вотчины в Орэшень и Рэзакэуц.

292

1584 (7092) г. января 14, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Вынэторскому монастырю село Дэнешть на Крикау, волости Нямц.

293

1584 (7092) г. марта 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает бывшему питару Брату части сел, мельницы, поляны, пустыри и виноградники.

294

1584 (7092) г. марта 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Лазарю и его родственникам очищенное ими лесное место.

295

1584 (7092) г. апреля 3. — Господарь Петр Хромой разбирает распрю между логофэтом Солмоном с его тещей монахиней Марикой и бывшим вэтафом волости Сучавы Глигорием Удря, из-за кражи денег.

296

1584 (7082) г. апреля 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Побратскому монастырю озеро Белеу со всеми речками.

297

1584 (7092) г. апреля 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю в Греч села: Селичикань на Башеу, Никорешть на Кракэу, волости Нямц, места для мельниц и часть Онкитешть, волости Сорока.

298

1584 (7092) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает стольнику Кукору части сел Хусиянь, волости Дорохой и Зиндень.

299

1584 (7092) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Лунгу половину села Рэчулешть.

300

1584 (7092) г. апреля 9. — Господарь Петр Хромой подтверждает венгерскому (из Трансильвании) писцу Оштяю селище Плешешть, волости Тротуша.

301

1584 (7092) г. апреля 13. — Господарь Петр Хромой подтверждает Михаилу Арвату и его братьям Тоадеру и Никоаре селище Паулешть на Пруте.

302

1584 (7092) г. апреля 14, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Хоморскому монастырю озеро Оряхово с речками и озерками.

303

1584 (7092) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует старосте Путны — Броштоку пустырь в волости Путна, между Вранчей и Шущицей.

304

1584 (7092) г. апреля 24, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Игнату и Исааку часть села Комэнешть.

305

1584 (7092) г. мая 1, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Сучевицкому монастырю гору Джемалэу с полянами и лугами, дарованными логофэтом Ионом Соломоном и его женой Мэрикой.

306

1584 (7092) г. мая 4, Галбень. — Тома Бирток и его брат Мафтей из Галбень продают свою вотчину из Тулешть Тоадеру Болдеску и его брату Георгию.

307

1584 (7092) г. мая 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает сыновьям пыркалаба Иосифа Веверицы села и части сел, дарованные их матерью.

308

1584 (7092) г. мая 15, Яссы. — Митрополит Молдовий Теофан дарует Галатскому монастырю келии и пасеку, которая называется Баликиной.

309

1584 (7092) г. мая 21, Яссы. — Авраам Дикович из Турятки продает Мирону из Войкоуци вотчину в селе Миклешть, волости Дорохой.

310

1584 (7092) г. мая 26. — Господарь Петр Хромой подтверждает Михэилу с женой и Нистору половину села Боиштя.

311

1584 (7092) г. мая 30, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Луке вотчину в селе Дрэгушань, называемом теперь Крэешть.

312

1584 (7092) г. июня 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой приказывает вэтафу Марешу размежевать вотчину Михэилэ и писца Ангела из села Хэлэшень.

313

1584 (7092) г. июня 24, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Козме Дунавице и его племянникам половину поляны Филипень.

314

1584 (7092) г. июля 11, Цуцора. — Господарь Петр Хромой подтверждает попу Петре и его жене Драге части места для пасеки в пределах Онешть.

315

1584 (7092) г. августа 30, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует монастырю Патмосу ежегодный оброк в 5000 аспров,

316

<1584 г. сентября 1 — 1585 г. августа 31> — 7093, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает пыркэлабу Орешу вотчины в Строешть и Болданешть, волости Тротуша.

317

<1584 г. сентября 1 — 1585 г. августа 31> 7093. — Господарь Петр Хромой приказывает стольнику Кукорану найти межевщика для села Хэрличешть.

318

1584 (7093) сентября 9. — Мария, жена Господаря Петра Хромого жалует Галатскому монастырю село Тешноара, округа Ботошань.

319

1584 (7093) г. октября 1. — Господарь Петр Хромой подтверждает многим место на пустыре в Ракэчуня Мика, называемое теперь селом Гынштень.

320

1584 (7093) г. октября 6, Котнарь. — Господарь Петр Хромой приказывает монахам Бистрицкого монастыря запретить монахам монастыря Рышка и келару Сучавской метрополии сделать пруд в селе Илнешть.

321

1584 (7093) г. октября 19, Яссы. — Господарь Петр Хромой приказывает игумену Бистрицского монастыря запретить игумену монастыря Рышка сделать пруд.

322

1584 (7093) г. октября 21, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует Галатскому монастырю село Плоп с прудом.

323

158 (7093) г. ноября 6. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Пробота село Долхешть и кут Пояну.

324

1584 (7093) г. ноября 15, Яссы. — Господарь Петр Хромой дает жене логофэта Голея Анне село Хырличешть, взамен домов из села Юкшань.

325

<1585 — 1591 гг.> Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует скиту Зосин лесное место, очищенное монахами.

326

1585 (7093) г. января 10, Яссы. — Господарь Петр Хромой дает разрешение монахам монастыря Нямц переместить куда угодно мельницу из Бэнчань в случае порчи.

327

1585 (7093) г. февраля 13, Яссы. — Господарь Петр Хромой освобождает Ясских священников и диаконов от всех податей и повинностей.

328

1585 (7093) г. февраля 19, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает великому питару Вейсе вотчину в Колобанц на Милятине, волости Хырлэу.

329

1585 (7093) г. марта 9. — Господарь Петр Хромой подтверждает Бэрзуйскому монастырю его пределы, село Богдана и цыган.

330

1585 (7093) г. марта 30. — Господарь Петр Хромой подтверждает многим вотчину в селе Мохилень.

331

1585 (7093) г. апреля 2, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает великому стольнику Григорию Кокоря село Стрымбь, волости Нямц.

332

1585 (7093) г. апреля 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает многим село Кырстешть, волости Кырлигэтури.

333

<1585 г. апреля 5. — Господарь Петр Хромой подтверждает многим село Кырстешть, волости Кырлигэтури.

334

1585 (7093) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает попу Лушне вотчину в Митешть.

335

1585 (7093) г. апреля 3, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Пынгэраць селище и округа Пиетрей на малом Алмаше, поляну Пынгэраць с местом для пасеки, поляны и цыган.

336

1585 (7093) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Петр Хромой приказывает Хырловскому уряднику взять некоторые грамоты от Франгулы.

337

1585 (7093) г. апреля 25, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Грозаву и его брату вотчины в селе Шипотень.

338

1585 (7093) г. апреля 30. — Господарь Петр Хромой продтверждает вэтафу Томе и его родственникам вотчины в селах Живертень и Борэле, по суду.

339

1585 (7093) г. мая 2, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает племянникам Луке Арборе несколько сел, которые они делят между собой.

340

1595 (7093) г. мая 3, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Ионашко и его жене вотчины в села Богдэнешть.

341

1585 (7093) г. мая 12. — Господарь Петр Хромой подтверждает Выскану половину села Унгурень, по суду.

342

1585 (7093) г. июля 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает великому логофэту Строичу селище в Бушкэуцей, Хотинской волости.

343

<1585 г. август — 1589 г. январь>. — Господарь Петр Хромой подтверждает Хотинскому пыркэлабу Георгию вотчины, купленные у Гавриила и ушара Неделько.

344

1585 (7093) г. августа 5, Цуцора. — Господарь Петр Хромой подтверждает илишару Грасу Вульпашу владение частью мельницы и двумя пашнями в селе Григорешеть.

345

1585 (7093) г. августа 8, Цуцора. — Господарь Петр Хромой подтверждает княгине Хурмузе вотчину в селе Своань.

346

1585 (7093) г. августа 18. — Господарь Петр Хромой подтверждает Панте и его братьям вотчину, купленную у Настасии, дочери Юрия.

347

1585 (7093) г. августа 24. — Господарь Петр Хромой подтверждает Агапиевскому монастырю мельницу в поместье Пильдешть.

348

<1585 г. сентября 1 — 1586 г. августа 31> 7094. — Господарь Петр Хромой подтверждает многим село Тэлэбешть, на Бырладе.

349

<1585 г. сентября 1 — 1586 г. августа 31> 7094. — Господарь Петр Хромой жалует монастырю Пынгарац село Билэешть, округа Пиетри.

350

1585 (7094) г. сентября 3, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Хотинскому пыркэлабу Бучуму место, называемое Лунка Маре.

351

1585 (7094) г. сентября 7, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает матери и жене бывшего постельника Юрашко Вартика пределы села Тырнэуке по суду.

352

1585 (7094) г. сентября 15, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Дамиану Кырстеничу вотчины в селах Думешть и Кокорь, волости Нямц, а также и одного цыгана.

353

1585 (7094) г. сентября 18, Яссы. — Господарь Петр Хромой приказывает бывшему великому логофату, Георгию наблюдать за двоюродными братьями Андрейки Гэрбеску, чтобы они ему вернули деньги.

354

1585 (7094) г. сентября 19, Яссы. — Господарь Петр Хромой разрешает вэтафу Андрейке владеть вотчинами в Тунгузень, Таскоешть и Пояна Мынастири до выплаты ферын.

355

1585 (7094) г. сентября 19, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает нескольким рэзешам (мелким землевладельцам) село Тунгужень и половину поляны со стороны Шаковэца, по суду.

356

1585 (7094) г. октября 9, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Чолпану Драгану село Бодешть на Кракэу, волости Нямц.

357

1585 (7094) г. октября 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Нямц поляны Ракитень и Галу на Бистрице.

358

1585 (7094) г. октября 22, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает ключнику Тоадеру Башотэ село Бодешть.

359

1585 (7094) г. декабря 1, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Попоце вотчину в Бодешть.

360

1585 (7094) г. декабря 1, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Галатскому монастырю место для пасеки на Бохотине.

361

1585 (7094) г. декабря 13, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Иону Тигу и его родственникам вотчины в Бодешть, Могошешть и Думбрэвень.

362

1585 (7094) г. декабря 13. — Господарь Петр Хромой подтверждает Теодосии вотчину в селе Полицень на Тутове.

363

1585 (7094) г. декабря 13, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает племянникам Оанчи и Или села Гочьмань и Бырковень.

364

1585 (7094) г. декабря 13, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Дмитрию с сестрами вотчину в Богдэнешть.

365

1586 (7094) г. января 9. — Господарь Петр Хромой подтверждает Тазловскому монастырю село Бунешть на Сирете.

366

1586 (7094) г. января 12, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Панашу апроду и его жене вотчины в Мадаржачь на Шомузул Рече.

367

1586 (7094) г. января 13, Роман. — Келарь митрополии Дионисий и другие свидетельствуют, что Роман Плеш из Фрэтешть продал жупэнице Гоя, Ангелине часть села в Стэнчешть.

368

1586 (7094) г. февраля 19. — Староста округа Текучь Попеску свидетельствует о покупке вотчины Карамизом из Кырломэнешть в Фэцягешть на Путне.

369

1586 (7094) г. февраля 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Гавриилу, Черновицкому старосте село Дэвиденъ, с мельницей, в волости Нямц.

370

1586 (7094) г. февраля 22. — Господарь Петр Хромой подтверждает Андронику Чолпану и Роману Плеше село Баломирешть, волости Роман, купленное у господаря.

371

1586 (7094) г. февраля 26, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Сучевицкому монастырю село Давида с двумя прудами, в Оргеевской волости, село Стэнилешть, в Хотинской волости, виноградник на холме Хородиште и пчельник в Пиетросу Маре.

372

1586 (7094) г. февраля 26. — Господарь Петр Хромой подтверждает Сучевицкому монастырю владение половиной села Турда, называемого и Озунешть, волости Хырлау, дарованного питаром Кондрей Руджина.

373

1586 (7094) г. февраля 28. — Господарь Петр Хромой подтверждает Винтиле и его жене Тудосии части села Полицень, на Тутове.

374

1586 (7094) марта 11, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает логофэту Андрею, пыркэлабу Нямца, владение несколькими селами и селищами, из которых не-

которые утерянные Симеоном и Глигорием, которые выбрали самозванца Петра и помогли ему.

375

1585 (7094) г. марта 18. — Господарь Петр Хромой подтверждает Саунике и его сестрам, детям Петрики Шендреску, части сел Шэндрень и Бырнова.

376

1586 (7094) г. марта 23. — Магистр и пыргари Бани подтверждают Ионуцу части села Ионешть.

377

1586 (7094) г. марта 25. — Антимие Думбравэ с сестрой продают вэтафу Голэю свою часть села Фолешть.

378

<1586 г. апрель>.— Господарь Петр Хромой подтверждает Сучевицкому монастырю половину села Вороновиць и место для пчельника, дарованные епископом Рэдауц Георгием.

379

1585 (7094) г. апреля 11. — Господарь Петр Хромой подтверждает Иону и его сестре Магде часть села Могошешть, на Вильне.

380

1585 (7094) г. апреля 12. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Григорию Удре половину села Кырстешть, виноградник в Далул Поркулуй и цыган.

381

1586 (7094) г. апреля 13. — Господарь Петр Хромой подтверждает вэтафу Тоадеру Биличну и другим место на „пустыре" в Чулице Маре, место для мельницы в Чулуке и место для пасеки в Фрэсынь, называемое селом Белючу.

382

1586 (7094) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Никоаре Пржеску половину села Банмачень, с местом для мельницы на Жижии.

383

1586 (7094) г. апреля 17, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает служивичеру Павлу село Тэрпешть.

384

1586 (7094) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Побратскому монастырю село Сэвешть, волости Нямц, с мельницей на Рыпке.

385

1586 (7094) г. мая 7. — Господарь Петр Хромой подтверждает Василике княгине Юрашка Выртиковича и ее сыновьям село Мальтинци, волости Черновиц.

386

1586 (7094) г. мая 13, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает медовару Андрейке село Рыртоп и двух цыганок.

387

1586 (7094) г. мая 16, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает бывшему бравиштару Хэбиаку и его родственникам сад на земле Хлапешть.

388

1586 (7094) г. мая 16, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает великому ворнику Царий де Жос Вартику цыган.

389

1589 (7094) г. мая 17. — Господарь Петр Хромой подтверждает великому ворнику Цэрий де Жос Вартику и его родственникам место на „пустыре" в Чулукул Маре, для основания села.

390

1586 (7094) мая 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает жупэнице Дрэганасе и ее детям многих цыган, привезенных из Польши.

391

1586 (7094) мая 22, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Побратскому монастырю село Сэвешть, волости Нямц, и служничеру Павлу и его сестре село Тарпешть, волости Нямц, с мельницами на Топлице.

392

1586 (7094) г. мая 24. — Господарь Петр Хромой жалует ушерелу Иону село Тыргул Ноу.

393

1686 (7094) июня 12, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Тоадеру с женой часть села Бикань, на Смиле.

394

<1586 г. — 1589 г.> июня 15. — Господарь Петр Хромой подтверждает сокольнику Стэниле село Попешть.

395

1586 (7094) г. июня 16 <Яссы>. — Господарь Петр Хромой подтверждает питерелу Игнату, медельничеру Ионашко и их сестрам части нескольких сел.

396

1586 (7094) г. июня 19. — Господарь Петр Хромой подтверждает Слатинскому монастырю часть села Бэешешть, волости Сучава.

397

1586 (7094) г. июня 24, Васлуй. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Григорию части села Сэкуянь, волости Нямц.

398

1586 (7094) г. июня 29, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Тоадеру Башоте, бывшему ключнику, по половине сел Данешть и Бодешть, на Крэкау.

399

1586 (7094) июля 4, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Думитру из Пидекауц вотчину, выкупленную у Копонико.

400

1586 (7094) г, июля 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой дает приказ перерубникам волости Нямц в связи с жалобой Михэилы из Хэлэсешть.

401

1586 (7094) г. августа 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монаху Тоадеру пасеку на Пискул Корнилор, у реки Васлуй.

402

1586 (7094) г. августа 17. — Ворник Сучавы Албаш, с несколькими смежными размежевывает село Борхинешть.

403

‹1586 г. сентября 1—августа 31› 7095. — Господарь Петр Хромой подтверждает Грозаву части сел Гауноаса на Чулукул Мик и Диачь.

404

1586 (7095) г. сентября 3. — Господарь Петр Хромой подтверждает армашу Шептиличу части села Хорбинешть.

405

1586 (7095) г. сентября 7, Цуцора. — Господарь Петр Хромой подтверждает Хотинскому пыркэлабу Бучуму и Мыняке с его родственниками село Воинешть волости Кырлигэтури, которое они делят между собой.

406

1586 (7095) г. октября 2. — Господарь Петр Хромой подтверждает монахам „церкви Иосифа" границу вокруг монастыря.

407

1587 (7095) г. января 3, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает питерелу Матиашу и его братьям, половину села Аврамень.

408

1587 (7095) г. января 17, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Ангелине, жене постельника Опри, четвертую часть села Лалешть, называемого и Посаднич, с местом для мельницы на Жижии.

409

1587 (7095) г. января 27, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Еремии Кичерэ с его братьями село Илишань, волости Дорохой, по суду.

410

1587 (7095) г. февраля 24. — Господарь Петр Хромой жалует писцу Ильи из Сучавы селище Унгурашь на Сучаве за верную службу при приходе казаков в Молдовию.

411

1587 г. (7095) г. февраля 27, Роман. — Пыркэлабы Помана Мирон и Бежан свидетельствуют о продаже дома и 23 пашень, купленных епископом Романа Агатоном.

412

1587 (7095) г. февраля 27. — Господарь Петр Хромой подтверждает бывшему старосте Текуч Гылцу и его родственникам куски земли в пределех Моинешть и Окишешть.

413

1587 (7095) г. марта 1. — Михэилэ и Савин продают ватафу Голэю свою часть села Штюборань.

414

1587 (7095) г. марта 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает второму логофэту Гаврилашу и его жене селище Андрейкэуц, называемое и Вартичаны, Хотинского уезда и место Дэреуць и Солонец.

415

1587 (7095) г. марта 6, Сучава. — Елена Драксиняса из Григорешть дарует митрополии село Думбрэвень.

416

1587 (7095) г. марта 7. — Господарь Петр Хромой жалует питару Кондре Руджине место возле Езера, волости Дорохой.

417

1587 (7095) г. марта 12, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Исаилу и его жене часть села Бучум.

418

1587 (7095) г. марта 12. — Господарь Петр Хромой подтверждает Ончу Херце и его сестрам село Мэндэкэуц, с мельницами в Хотинской волости.

419

1587 (7095) г. марта 13. — Господарь Петр Хромой подтверждает писарю Гаврилашу село Бындешть, селище Берешти и Унгнул с фруктовым садом на той стороне Прута.

420

1587 (7095) г. марта 22. — Господарь Петр Хромой подтверждает писарю Гаврилу село Григорешть, с мельницами на Сирете.

421

1587 (7095) г. марта 25. — Игнат Шушкала из Никорешть продает вотчину в селе Чилепотешть Теодосии, жене Жоры.

422

1587 (7095) г. марта 30, Яссы. — Господарь Петр Хромой пишет бывшему пыркэлабу Мирону, чтобы он разделил имущество, оставшееся от бывшего хатмана Динги между своими родственниками.

423

1587 (7095) г. марта 30. — Господарь Петр Хромой подтверждает писарю Гаврилу части села Холохорень.

424

1587 (7095) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает великому логофэту Лупу Строичу селища Урычань на Ставне, и Токмачень на Милетине, с местами для мельниц.

425

1587 (7095) г. апреля 10. — Господарь Петр Хромой жалует Синайскому монастырю виноградники в Дялул Поркулуй для поминок хатмана Баники.

426

1587 (7095) г. апреля 11, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Никоаре часть села Грэурешть.

427

1587 (7095) г. апреля 12. — Господарь Петр Хромой подтверждает Хотинскому пыркэлабу Георгию село Баласинешть на Вилие с прудами и мельницами.

428

<1587 г. апреля 12, Яссы>. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Иле Кримковичу село Драгомирешть, взамен селища Унгурашь.

429

1587 (7095) г. апреля 14, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает дочери бывшего логофэта Томы Дрэгуце части села Рошиорь.

430

1587 (7095) г. апреля 16, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает апроду Тоадеру и его родственникам село Борлешть, называемое и Тэмэдуянь с паромом на Сирете.

431

1587 (7095) г. апреля 25. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Выскану и его жене часть села Унгурень.

432

1587 (7095) г. май. — Господарь Петр Хромой подтверждает Побратскому монастырю место Топлица, в пределах Сэвешть.

433

1587 (7095) г. мая 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Дрэгэлине и апроду Бучуму село Пунджешть на Ракове, с мельницами, пчельниками и лугами.

434

1587 (7095) г. мая 7, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует великому логофэту Лупу Стрончу селище Страхоешть, на Васлуй, для основания села.

435

1587 (7095) г. мая 8, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует пыркэлабу Сорок Пырву село Буруенешть, волости Роман, с бродом для мельницы на Сирете, за верную службу, при приходе казаков.

436

1587 (7095) г. мая 8, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монаху Теодору пасеку граничущую с речкой Васлуец.

437

1587 (7095) г. мая 14 <Яссы>. — Господарь Петр Хромой подтверждает Побратскому монастырю села Потропопень, с мельницами на Сирете, и Хэрешть с мельницами на Молдове, в Сучавской волости.

438

1587 (7095) г. мая 14, Яссы. — Писарь Бэсяну, Хухуля и писец Болдур входят в соглашение со своей тетей княгиней Сорой насчет денег и вещей.

439

1587 (7095) г. мая 19, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает наследникам Луки Арборе несколько сел с мельницами, которые они делят между собой.

440

1587 (7095) г. мая 29, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Агапиевскому монастырю село Кильдешть, волости Роман, и две семьи цыган, дарованных великим постельником Брутом.

441

1587 (7095) июня 4. — Господарь Петр Хромой решает, чтобы Ион и другие возвратили логофэту Гаврилашу деньги, на которые он купил вотчину в Хорбинешть.

442

1587 (7095) г. июня 10, Текуч. — Господарь Петр Хромой подтверждает Романской митрополии нескольких цыган.

443

1587 (7095 г. июня 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает писарю Гаврилашу половину селища Биколарь волости Дорохой.

444

1587 (7095) г. июня 27. — Господарь Петр Хромой постановляет чтобы логофэт Гаврилаш вернул Юкше часть села Хорбинешть и получил бы обратно свои деньги.

445

1587 (7095) г. июля 22, Цуцора. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Тоадеру часть села Посадничь, на Жижии.

446

1587 (7095) г. августа 1. — Господарь Петр Хромой приказывает Хотинскому пыркэлабу Кукуоаре размежевать части логофэта Гаврилаша из сел Хорбинешть и Холохорень.

447

<1587 г. октября 1 — 1588 г. августа 31> 7096. — Господарь Петр Хромой подтверждает Ангелу и попу Андронику часть села Кырстешть.

448

<1587 г. сентября 1 — 1588 г. августа 31> 7096. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Берзунцу части сел Мирешть и Слэвоае, на Путне и мельницу на Путне.

449

<1587 г. сентября 1 — 1588 г. августа 31> 7096 Бая. — Магистр Никоара и пыргари из Бан подтверждают продажу места Поень, между Сиретул Векь и Сиретул Ноу.

450

<1587 г. сентября — 1588 г. августа 31> 7096. — Господарь Петр Хромой подтверждает Воронецкому монастырю виноградник в Котнарь, дарованный монахом Ефремом Иванкуца.

451

1587 (7096) г. сентября 5. — Господарь Петр Хромой подтверждает армэшелу Шептеличу части села Хорбинешть.

452

1587 (7096) г. сентября 6, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает многим место на „пустыре" называемое Сулень на Волоаке.

453

1587 (7096) сентября 7, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает вистиеру Симиону Строичу часть села Кривешть с местами для прудов.

454

1587 (7096) г. октября 3. — Магистр Блаж и 12 пыргарей подтверждают ватафу Косте часть села Мэнешть.

455

1587 (7096) г. ноября 23. — Господарь Петр Хромой жалует Галатскому монастырю село Влэичешть с мельницами на Сирете.

456

1587 (7096) г. ноября 26. — Лукач оставляет умирая свое имущество одному монастырю.

457

1588 (7096) г. января 3. Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует армашелу Шептиличу место на „пустыре" Фынтынэ Каплей, Сорокской волости, для основания села.

458

1588 (7096) г. января 3. — Господарь Петр Хромой дает право Шептиличу основать слободку в Фынтына Каплей.

459

1588 (7096) г. января 21, Бэрбошь. — Глигорие из Рошиорь покупает части села Рошиорь.

460

1588 (7096) г. января 26. — Господарь Петр Хромой жалует одному греческому монастырю село Джиуров, на Кракэу, волости Нямц.

461

1588 (7096) г, января 28, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает хатману и Сучавскому пыркалабу Андрею село Бурсучень, волости Сучава, с мельницами на Сирете.

462

1588 (7096) г. января 28, Яссы. — Господарь Петр Хромой освобождает от податей село Воровешть, принадлежащее Галатскому монастырю.

463

1588 (7096) г. января 29. — Господарь Петр Хромой подтверждает Хотинскому пыркалабу Георгию село Ливень, волости Дорохой, с прудами и местами для мельниц.

464

1588 (7096) г. января 31, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Галатскому монастырю село Драгэнешть, волости Кижечь.

465

1588 (7096) г. января 31. — Господарь Петр Хромой подтверждает Негру часть села Полицень на Тутове.

466

1588 (7096) г. февраля 2. — Грамота господаря Петра Хромого, касающаяся села Теншоарэ.

467

1588 (7096) г. февраля 21. — Господарь Петр Хромой приказывает Хотинским пыркэлабам Кукоаре и Георгию размежевать части логофэта Гаврилаша из сел Хорбинешть, Вербянки и Холохорень.

468

1588 (7096) г. февраля 27. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Тоадеру Веверице часть села Посадничь, на Жижии.

469

1588 (7096) г. март, Роман. — Романские пыркэлабы Давид и Бежан, совместно с магистром, пыргарями и горожанами, свидетельствуют о продаже части села Рошиорь.

470

1588 (7096) марта 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает писарю Кичерэ часть села Илишань.

471

1588 (7096) г. марта 5. — Думитра и Андрика продают свои части села Бахна.

472

1588 (7086) г. марта 8. — Господарь Петр Хромой подтверждает Никоаре Голэю и его жене часть села Голэешть, с мельницей на Рэбриче.

473

1588 (7096) г. марта 10, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает скиту Зосимы (монастырь Секул) мельницу в Борчешть.

474

1588 (7096) г. марта 30. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Таалэу место в Бунешть, по суду.

475

1588 (7096) г. апреля 2, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Игнату, Исааку и их женам части села Комэнешть, волости Васлуй.

476

1588 (7096) г. апроля 3. — Господарь Петр Хромой подтверждает Галатскому монастырю села Шивица, волости Ковурлуй и Дрэгэнешть, волости Кигечь.

477

1588 (7096) г. апреля 9, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает воринку глоты Уреке виноградник и сады в Дялул Поркулуй.

478

1588 (7096) г. апреля 14, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает купцу из Облучицэ Андрею село Дрэгэнешть, волости Кигечь.

479

1588 (7096) г. апреля 15, Яссы. — Великий ворник Цара де Жос Бучум подтверждает Никоаре и Штефану из Мурджешть вотчину Ионашку Бобока, из Мурджешть, за которую они уплатили душегубину.

480

1588 (7096) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Побратскому монастырю „глобы" и душегубины со всех монастырских сел, определяя обязанности господарских сановников в этих селах.

481

1588 (7096) г. мая 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает бывшему житничеру Иле часть села Стецкань.

482

1588 (7096) г. мая 11. — Господарь Петр Хромой продает Стакосу Грекулу место для мельницы у устья Ракови.

483

1588 (7096) г. июня 4, Сучава. — Господарь Петр Хромой подтверждает наследникам Луки Арбуре оставшиеся села, разделенные между ними, по суду.

484

1588 (7096) г. июня 4, Сучава. — Господарь Петр Хромой подтверждает наследникам Луки Арбуре оставшиеся села, разделенные между ними по суду: он также подтверждает Григорию Удре и его жене села Солка и Богдэнешть.

485

1588 (7096) г. июня 5, Сучава. — Господарь Петр Хромой дает право великому вэтагу Георгию Алботэ и его братьям построить мельницу на Жижии в Корлэтешть.

486

1588 (7096) г. июня 21. — Господарь Петр Хромой подтверждает Трифану часть села Тулешть.

487

1588 (7096) г. июня 25. — Господарь Петр Хромой подтверждает Опре часть села Стынгачь.

488

1588 (7096) г. июля 8, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует ляхскому (из Польши) писарю Иванке селище Грозницы, в округе местечка для основания села.

489

1588 (7096) г. июля 18, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Бистрицскому монастырю границу со стороны Бодешть и Цуцкань.

490

1588 (7096) г. августа 20 Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает хатману Андрею село Зэведень, Сорокской волости, после многих судов, а также подтверждает многих цыган.

491

1588 (7096) г. августа 21. — Господарь Петр Хромой приказывает некоторым господарским слугам размежевать пределы села Харничешть.

492

1588 (7096) г. августа 28, Пурчелешть. — Господарь Петр Хромой подтверждает Бухле из Краешть часть вотчины, по суду.

493

1588 (7097) г. сентября 2, Вверх по Васлую. — Господарь Петр Хромой подтверждает Галатскому монастырю часть озера Каков, вблизи Рень.

494

1588 (7097) г. сентября 2, Хотин. — Хотинские пыркэлабы Георгий и Фрынческу свидетельствуют, что поп Рамна из Хотина купил часть села Плиушкэуць.

495

1588 (7097) г. октября 6, Хусь. — Господарь Петр Хромой подтверждает ватагам Герману и Урсу право на мельницу на Бырладе, по суду.

496

1588 (7097) г. октября 14, Хусь. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Путна село Стынчень на Сытне.

497

1588 (7097) г. ноября 2, Фэлчиу. — Господарь Петр Хромой приказывает ватафу Крэчуну разрушить новые границы между селами Мэжешть и Писку.

498

1588 (7097) г. ноября 15, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Берзунц село Богдана, волости Тротуша и части сел Опришоае и Сырбь.

499

1588 (7097) г. ноября 25. — Регистры монастырского имущества Галата в Яссах.

500

1588 (7097) г. декабря 16. — Господарь Петр Хромой подтверждает хатману и Сучавскому пыркэлабу Андрею владение селом Юричань на Чухуре.

501

1588 (7097) г. декабря 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует монастырю Молдовица село Онцень, округа местечка Ботошань.

502

1589 (7097) г. января 3, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает армашу Шептилячу место на пустыре в Фынтына Каплей, для основания села.

503

1589 (7097) г. января 24. — Господарь Петр Хромой подтверждает великому ворнику из Цара де Жос Кондре Бучуму несколько сел и частей сел.

504

1589 (7096) г. февраля 14. — Господарь Петр Хромой подтверждает логофату Гаврилашу часть села Хорбинешть.

505

1589 (7097) г. марта 12, Васлуй. — Господарь Петр Хромой подтверждает место Бистрицкому монстырю по ту сторону Сирета, вблизи Илиешть.

506

1589 (7097) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует хатману и пыркэлабу Сучавы Андрею место для пасеки на Бохотине, в долине Хэмеосул, которое последний дарует монастырю Пынэраць.

507

1589 (7097) г. апреля 16, Васлуй. — Господарь Петр Хромой подтверждает Романской епископии место для пчельника и дом в селе Поенарь.

508

1589 (7097) г. апреля 26, Васлуй. — Господарь Петр Хромой подтверждает Симиону, Гавриле и Иону часть села Драгумэнешть на Сэрате.

509

1589 (7097) г. апреля 25, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует хатману и пыркэлабу Сучавы Андрею место для пчельника в Долине Хэмеосул, на Бохотине, которое последний дарует монастырю Пынэраць.

510

1589 (7097) г. апреля 26. — Господарь Петр Хромой подтверждает Тоадеру Потырке и Силвону часть села Влэдешть, на Ракове.

511

1589 (7097) г. мая 2. — Господарь Петр Хромой подтверждает Игнату Тэтичу часть села Мунчелу.

512

1589 (7096) <мая 15> Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает медовару Андрейке части села Выртоп, волости Нямц.

513

1589 (7097) мая 23, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует монастырю св. Савы село Строешть, волости Хырлэу, с мельницами на Сытне, освобождая их от податей.

514

1589 (7097) г. мая 25, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Петриману Борыляну и его жене село Бречкань, Хотинской волости.

515

1589 (7097) г. июля 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует апроду Гаврилу село Дурнешть, в округе местечка Штефэнешть.

516

1589 (7097) г. июня 7. — Господарь Петр Хромой подтверждает Драгославу, Буюлу и Мунтулу место в пределах Помешть, по суду.

517

1589 (7097) г. июня 12, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает хатману и пыркэлабу Сучавы Андрею село Шаптеличени, Сорокской волости, с прудами и местами для мельницы.

518

1589 (7097) г. июня 18, Яссы. — Господарь Петр Хромой приказывает Чобырчийскому пыркэлабу взять 12 быков в виде глобы, от Малика из Копанки.

519

1589 (8097) г. июня 20. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Сучевица село Холовацу, Сучанской волости, дарованное митрополитом Сучавы Георгием.

520

1589 (7097) г. июня 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой разрешает тяжбу между Штефаном и его сестрой Драгой, по поводу вотчины в Паникань.

521

1589 (7097) г. июня 21, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает великому армашу Опре и его жене половину села Костешть с фруктовыми садами, виноградниками и холопами цыганами.

522

1589 (7097) г. июня 23, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает хатману и пыркэлабу Сучавы Андрею село Шаптельчени, Сорокской волости.

523

1589 (7096) г. июня 23. — Господарь Петр Хромой подтверждает вистиеру Симиону Строичу часть села Кривешть с двумя прудами и местом для мельницы.

524

1589 (7097) г. июня 25, Галата. — Господарь Петр Хромой подтверждает ворнику глоты Нистору Уреке части сел Гоешть и Вырстаць, и виноградники в Дялул Поркулуй.

525

1589 (7097) г. июля 2, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Ионашко часть села Гигоешть.

526

1589 (7097) г. июля 10, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует монастырю Путна село Стаучень, с прудом, местом для мельницы на Ситне в волости Хырлэу.

527

1589 (1589) г. июля 16, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Таалэу село Бунешть.

528

1589 (7097) г. июля 18. — Господарь Петр Хромой подтверждает вистиеру Симиону часть села Стэцкань.

529

1589 (7097) г. июля 20. — Господарь Петр Хромой подтверждает ворнику Цара де Жос Бучуму села, части сел и виноградники.

530

1589 (7097) г. августа 14, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает попу Думитру и Игнату часть села Обыршна Сякэ.

531

1589 (7097) г. августа 22, Яссы. — Господарь Петр Хромой продает бывшему чашнику Бенедикту селище Экушань, Романской волости.

532

1589 (7097) г. августа 24. — Господарь Петр Хромой подтверждает Агапиевскому монастырю село Кильдешть, Романской волости и части сел Ангерешть и Уркень.

533

<1589 г. сентября 1 — 1590 г. августа 31> (7098). — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Мургочу село Тэлэбешть.

534

1589 (7098) г. сентября 8. — Господарь Петр Хромой жалует хатману Андрею село Подолень за освобождение от турецкого ига жителей трех сел на Жижии.

535

1589 (7098) г. октября 24, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает скиту Зосимы пчельник, вблизи Борчешть, дарованный монахиней Праксией.

536

1589 г. ноября 15. — Бан Иоан подтверждает получение 420 000 аспров, взятых в долг у Первены-бея Касапа.

537

1598 г. ноября 20. — Бан Иоан подтверждает получение 150 000 аспров, взятых в долг у Флоро Такуджа.

538

1589 г. декабря 1. — Бан Иоан подтверждает получение 31 000 аспров, взятых в долг у янычара Ахмета Челеба.

539

1589 г. декабря 1. — Бан Иоан подтверждает получение 100 000 аспров, взятых в долг у Фоти и Георгия.

540

1589 (7098) г. декабря 18, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Галатскому монастырю заповедный лес Мирослава и пруд Михая.

541

1589 (7098) г. декабря 22, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Стану и его жене части сел Рошиорь.

542

<1590 г. — 1591 г.>. — Господарь Петр Хромой приказывает десятским над улием оставить в покое пчельник монахинь Бистрицского монастыря.

543

1590 (7098) г. января 11, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Иону часть села Пиетроаса, названного и Шишкань.

544

1590 г. января 15. — Бан Иоан подтверждает получение 225 000 аспров, взятых в долг у янычара Ахмета Челеби.

545

1590 (7098) г. января 28. — Господарь Петр Хромой подтверждает ключнику Тоадеру Башоте части сел Дэнчешть и Бодешть, волости Нямц.

546

1590 г. февраля 1. — Бан Иоан подтверждает получение 260 000 аспров, взятых в долг у панцырника Мехмета Челеби из Айвасарь.

547

1590 (7098) г. марта 2, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает княгине Ангелине Берхечиоае части села Подурянь, Ясской волости.

548

1590 (7098) г. марта 2. — Господарь Петр Хромой подтверждает великому ворнику из Цара де Жос Бучуму селище Фэурей, волости Путна.

549

1590 (7098) г. марта 15. — Засвидетельствованная запись о том, что Глигорий из Бэрбоць купил несколько пашень в селе Рошиорь.

550

1590 (7098) г. марта 25. — Господарь Петр Хромой жалует монастырю Пынгарацу место для мельницы, на речке Кинажду, в округе местечка Пиатра.

551

1590 (7098) г. апреля 7, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Аврааму Хуюпу и его сестре Ангелине части сел Цигэнешть и Бенешть, волости Путна.

552

1590 (7098) г. апреля 28, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Тазлэу поляну в селе Зэнешть, на Бистрице.

553

1590 (7098) г. мая 6, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает племянникам Вашко Михэилаша села, оставшиеся от последнего.

554

1590 (7098) г. мая 9, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает питару Влэдике место для пчельника и поляну в селе Онешть.

555

1590 (7098) г. мая 13, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает копьеносцу Чолпану половину села Орбика.

556

1590 (7098) г. мая 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает дочерям Марицы и Иона села Дэрмэнешть, волости Хырлэу и Дэрмэнешть на Сучаве, которые они делят между собой.

557

1590 (7098) г. мая 21. — Господарь Петр Хромой приказывает Хотинскому пыркалабу Бырлэдяну размежевать части логофэта Гаврилаша из села Хорбинешть.

558

1590 (7098) г. мая 23. — Господарь Петр Хромой приказывает Кэпотичу и Хэсану, воронку из Штефэнешть, и вэтафу „гусаров" Ионашко, разделить находящийся там пруд между логофэтом Гаврилашем и немешами из Хорбинешть.

559

1590 (7098) г. июнь. — Господарь Штефан, сын Петра Хромого подтверждает многим части села Думенць.

560

1590 (7098) г. июня 8, Сучава. — Магистр Боле с несколькими горожанами свидетельствует, что Евлогие уплатил долг деньгами и скотом.

561

1590 (7098) г. июня 15, Сучава. — Господарь Петр Хромой подтверждает Фете часть села Брудурешть.

562

1598 (7098) г. июня 16, Сучава. — Господарь Петр Хромой подтверждает вэтафу Ромашко и его сестре Фрасине сад в Помырле.

563

1590 (7098) г. июня 21, Сучава. — Господарь Петр Хромой подтверждает ушеру Богяну и писцу Выскану сады в Помырле, по суду.

564

1590 (7098) г. июня 25. — Господарь Петр Хромой подтверждает хатману Андрею мельничный брод в Бырладе.

565

1590 (7098) г. июля 2. — Господарь Петр Хромой подтверждает попу Томше и его племянникам часть села Дерэска.

566

1590 (7098) г. июля 3. — Господарь Петр Хромой подтверждает спэтару Надэбайко части села Вылчешть на Путне.

567

1590 (7098) г. июля 20, Бая. — Магистр Андрейка и пыргари из Бан подтверждают продажу части села Ионешть.

568

1590 (7098) г. июля 21, Петрикэу. — Господарь Петр Хромой подтверждает бывшему браништару Хэбнаку место для пчельника и поляну на Пруте.

569

1590 (7098) г. августа 25, Цуцора. — Господарь Петр Хромой подтверждает Побратскому монастырю глобы и душегубины с монастырских сел Черновицкой волости, устанавливая обязанности господарских сановников в этих селах.

570

<1590 г. сентября 1 — 1591 г. августа 31> 7099, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает наследникам логофэта Тэуту и логофэта Тоадера села и части сел, оставшиеся от этих последних.

571

<1590 г. сентября 1—1591 г. августа 31> 7099, Текучь. — Бывший великий ворник Вартик свидетельствует, что Мирча продал бывшему пыркэлабу Касину и литерелу Хараге части села Хэдзорешть.

572

1590 (7099) г. октября 5. — Господарь Петр Хромой подтверждает бывшему епископу Романа Никанору и Агапиевскому монастырю части сел Дэнэшть.

573

1590 (7099) г. октября 8, Ясы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Филипу фрагозу из Яссе части села Тескань, Ясской волости.

574

1590 (7099) г. ноябрь. — Господарь Петр Хромой подтверждает ворнику Паосу часть села Элэтарь.

575

1590 (7099) г. декабря 15. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Васкану часть села Унгурень.

DOCUMENTE

DOCUMENTE

1

1571 (7079) Mai 20, Iaşi.

Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat slugii noastre, Hăbiac cel bătrân, jumătate din a patra parte din sat din Hlăpeşti pe care şi-a cumpărat-o el pentru 150 zloţi tătăreşti, dela Nicoară şi fratele lui, Ivul şi sora lor [Rusca, copiii Nastei, din privilegiul de cumpărătură ce l-a avut mama lor Nastea dela bunicul domniei mele Petru voevod.

Pentru aceia, să-i fie şi cu tot venitul.

Scris în Iaşi, în anul 7079 <1571> Mai 20.

Domnul a zis.

Faceţi-i uric.

† Marele logofăt a învăţat.

† Popa a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LV/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

2

1571 (7079) Mai 30.

<† Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu>[1], domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii .....[1] parte din jumătate de sat din Cândeşti, partea Hamzoae, ce el şi-a <cumpărat>.....[1] dela Marta şi dela Lazea şi dela Anuşca şi dela Hamza, tatăl.....[1] <zloţi> tătăreşti.

[1]) loc rupt în orig.

De aceia să-i fie lui, cu tot venitul.
In anul 7079 <1571> Mai 30.
Marele logofăt a învăţat.
Popa <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, Blăjeşti, seliştea Cândeşti, V/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

3

1571 (7079) Iunie 4, Iaşi.

† Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Ştefan şi fraţii lui, Lazor şi Dragul şi Alexa şi sora lor Sofica fiii lui Roman Hamze. Şi la aceasta deasemeni au venit înaintea noastră slugile noastre Ion şi fratele său Sava, fiii lui Toma Ungurianul şi unchiul lor Gherasim şi sora lui Niacşa şi au schimbat între ei ocinele lor drepte. Şi întru aceasta, s'a sculat sluga noastră, Ştefan şi fraţii lui, Lazor şi Dragul şi Alexa şi sora lor Sofica, aceştia au dat a patra parte din satul Piticiani, partea de jos, la Cobâle, din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor Roman Hamza, dela Ştefan voevod,

Iar slugile noastre Ion şi Sava, fiii lui Toma Ungurianul şi unchiul lor Gherasim şi sora lor Neacşa, au dat slugilor noastre Ştefan şi fraţilor <lui>, Lazor şi Dragul şi Alexa şi surorii lor Sofiica, jumătate de sat din Vlaşineşti pe Prut, partea de sus, din privilegiul de schimb ce a avut tatăl lor, Toma Ungurianul, dela Ştefan voevod.

De aceia noi, văzând şi tocmeala şi schimbul lor de bunăvoie şi noi deasemeni am dat şi am întărit lui Ion şi fratelui său Sava şi unchiului lor Gherasim şi surorii lor Neacşa a patra parte din Piticeni, să le fie lor şi cu tot venitul.

Scris în Iaşi, <în anul> 7079 <1571> Iunie 4.

Arh. St. Iaşi, Transport 1909, mapa 1, sub dată.
Copie slavă din sec. XIX.
Cu o trad. rom. tot din sec. XIX.

4

1571 (7079) Iunie 11, Iaşi.

† Bogdan voevod, <din mila> lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat slugii noastre Isac şi femeii lui, Varvara, jumătate din a treia parte de sat din Măsteacăni şi din jumătatea din vale şi ...[1]) a şasea parte, ce şi-au cumpărat

[1]) loc rupt în text.

ei dela Mărina.....[1]) nepoții Micului .....[1]) <pentru> o sută de zloți tătărăști. Și privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lor, Micul, dela...[1]).

Și să le fie lor, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7079 <1571> Iunie 11.

Arh. St. Iași, CCCL/18.
Copie slavă din sec. XX.

5

1571 (7079) Iulie 15, Iași.

† Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat slugii noastre Hromșea, fost urednic de Ștefănești, din jumătate de sat anume Măleștii, pe obârșia Pârâului Alb, jumătate de parte din Obârșia și iarăși din a treia parte de sat pe obârșia Pârâului Alb, anume Obârșia, jumătate partea de sus, ce a pus-o zălog sluga noastră, Reapede aprod, pentru 70 de zloți tătărești. Și să aibă a ține aceste părți ce scriem mai sus, până îi va plăti lui, banii. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7079 <1571> Iulie 15.

† Domnul a spus.

† Gavril mare logofăt a învățat.

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/19.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. din 1787, ibid., CDXXXI/23

6

1571 (7080) Decembrie 29.

7080 <1571> Dech. 27. Ispisoc rusăsc dela Bogdan voevod, prin care dăruește m<ănăstirii> Berzunțului un vad de moară pe apa Putnei.

Arh. St. Buc., Ep. Roman, XVII/2 (nr. 1).
Rezumat rom. din sec. XIX.

7

1572 (7080) Ianuarie 7, Iași.

† Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat slugii noastre credincioase Ion Bainschi pârcălab, drepții săi robi[2]) Țigani

[1]) loc rupt în text.
[2]) «holopi» în orig.

anume Lazea cu doi copii, care aceşti robi Ţigani el şi i-a cumpărat dela sluga noastră Coste, fiul lui Gavril fost vistier, pentru două sute zloţi tătăreşti.

Şi de a emeni, i-am dat o roabă Ţigancă anume ...[1]) de asemeni fiica Lazei, ce el a schimbat de asemeni cu sluga noastră, Coste diac, fiul lui Gavril fost vistier şi i-a dat o altă fată pentru ea.

Toţi aceşti robi Ţigani mai sus scrişi, să-i fie dela noi, cu totul.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7080 <1572> Ianuarie 7.

Arh. St. Iaşi, CCCL/20.
Copie slavă din sec. XX.

8

1572 (7080) Ianuarie 20, Iaşi.

† Bogdan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră, Toader Mătiiaş diac şi surorile lui, Olina şi Sofiica, fiii lui Matiiaş fost staroste, nepoţii Fetinei, fiica lui Hârman, cneaghina panului Ioanăş, de a lor bună voie, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, jumătate de sat din Corlăteani pe Jijia, jumătatea de jos şi cu loc de moară pe Jijia şi din privilegiul de schimb ce a avut bunica lor, Fetina, fiica lui Hârman, cneaghina panului Ioanăş, dela unchiul domniei mele, Ştefan voevod cel Tânăr, aceasta au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Albotă mare vornic, pentru cinci sute zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Albotă mare vornic şi a plătit totul, deplin, aceşti bani mai sus scrişi, 500 zloţi tătăreşti, în mânile acestora mai sus scrişi, slugii noastre, Toader Mătiiaş diac şi surorilor sale, Olina şi Sofiica, fiii lui Matiiaş fost staroste, nepoţii Fetinei, fiica panului Hârman, cneaghina panului Ioanăş. Şi privilegiul ce au avut ei pe această mai sus scrisă jumătate de sat din Corlăteani pe Jijia şi cu loc de moară pe Jijia, ei încă l-au dat în mânile credinciosului şi. cinstitului nostru boier, pan Albotă mare vornic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, noi văzând întocmirea lor de bunăvoie între dânşii şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Albotă mare vornic, această mai sus scrisă jumătate de sat din Corlăteni pe Jijia şi cu moară pe Jijia, ca să-i fie dela noi şi cu tot venitul.

[1]) loc alb în orig.

Altul să nu se amestece.
Scris în Iaşi, în anul 7080 <1572> Ianuarie 20.
Domnul a spus.
Ion <a scris>.

Arad. R.P.R., CLV/84.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1827.

9

1572 (7080) Ianuarie 31.

† Adic<ă> eu Tănasii, *fiul lui* Cociaga, scrii şi mărturisăscu cu cist zapis al miu, cum am dăr[ăr]uet a mi dreptă ocin<ă> şi moşii ci am la ţinutul Fălciiului, la sat la Ţăpini, pi apa Sătăţii, în aciasta moşii a părinţilor mii au fostu ş'o am dăroitu dumisali vătavului Golăi, să hii dumisali driaptă moşii, dumisali şi giupăneasăi dumisali.

Şi o am dăruit-o dinainte şoltuzului, lui Ivan [de] di Vaşluiu şi denainte Ursului Prepeliţă şi Cuz<u> morariul şi Nicolci,]*fiul lui* Bărcan *din* Nicorişti di Gios şi Ion di Cur<ă>ţăşti şi dinainte aciştor oamini am dat acia moşii. Di acmu în<a>inti nime să nu aibă a să amistica din ruda me.

Pintru cridinţa[nţa] am pus picete, să hie de cridinţă.

Insă a me parte ci să va alegi.

Let 7080 <1572> Gh<e>n<arie> 31.

Tănas<e>, *fiul lui* Cociaga.
Cuzu.
Ursul Prepeliţi.
Pricup.
Ion *din* Cur<ă>ţeşti.
Neculci *din* Nicoreşti.
† Şi eu, Todiraşco părcălab *a iscălit*.
Şi eu, Gligorii şol., de m'am prilijit la aciastă tocmal<ă>.
Şi Pavăl, *fiul lui* Cuz<u>,am fost.

<Pe verso: Tănas<ă> Cociaga, pentru moşie *din* Ţepeni la Sărata şi penttu moşie *din* Budeşti să s<ă> ştie parte fămei lui.

Arh. St. Buc., Ep. Huşi, XLII/2.
Orig. rom., hârtie filigran, 2 peceţi aplicate şi 5 degete.

10

1572 (7080) Martie 7, Iaşi.

† Ioan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorilor noştri, călugărilor dela Tazlău, ca să fie tari

şi puternici şi cu această carte a noastră, să-şi ţină satul Tăteştii, pe Tazlăul Sărat, care acest sat a fost dreaptă cumpărătură lui Petru voevod şi a fost dat mai sus numitei rugi. Iar nişte oameni au venit înaintea noastră şi au spus că le este dreaptă ocină şi le-a fost luată de Alexandru voevod. Domnia mea i-am aflat pe ei în minciună.

Să fie sfintei mânăstiri dela Tazlău şi dela noi, cu tot venitul; altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7080 <1572> luna Martie 7.

† Domnul a poruncit.

† Berheaci logofăt a învăţat.

† Mihăilescul a scris.

Arh. St. Iaşi, CCCL/21.
Copie slavă din sec. XX.

11

1572 (7080) Martie 16, Iaşi.

† Ioan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorului nostru Ifrosin egumen dela Pobrata şi tuturor rugătorilor noştri monahi de acolo şi posluşnicilor lor, pe cine vor avea vornicel la iezerul mânăstiresc la Bealeu, ei să fie tari şi puternici şi cu această carte a noastră, să-şi apere iezerul dela Bealeu şi cu toate gârlele sale, ce intră şi ies din Bealeu; şi o gârlă, anume Chicitţa, ce este în gura Pruteţului, altă gârlă Topileana, ce iese din Bealeu şi cade în Troian, a treia gârlă, Gârla Neagră, ce cade la Trifeşti, a patra gârlă Vidra, a cincea gârlă, Bursuc, a şasea gârlă, Pancova, ce iese din Chicitţa, a şaptea gârlă, Plopul, a opta gârlă, Vlaca, a noua gârlă, Petreasa.

Şi mlăjetul [1]) dela Văleani, mai sus de Rădeani. Pentru ca să nu prindă nimeni peşte în aceste gârle şi nici să nu taie lemne în acest mlăjet [1]) fără ştirea egumenului. Iar pe cine îl vor găsi prinzând peşte, în oricare gârlă, fără voia egumenului sau tăind lemne în mlăjet [1]), ei să ia totul dela aceşti oameni şi carul cu boii şi în mlăjet [1]) deasemeni şi topoiul şi totul.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze a-i supăra, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7080 <1572> Martie 16.

† Domnul a spus.

Ion <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/22.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1796; o copie rom. la aceiaşi cotă.

[1]) „mlăjet": răchiţi.

12

1572 (7080) Mai 22, Iaşi.

† Ioan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit ruga noastră, mânăstirea dela Bistriţa, cu nişte robi [1] Ţigani, anume: Natul şi femeia lui, Avramia şi copiii lor şi Gavril Holteiu cu copiii lui şi Ştreanga şi femeia lui, Sofronia şi copiii lor şi Drăgoe şi femeia lui, Mărica şi copiii lor şi Luca Căldare şi femeia lui, Tudora şi copiii lor şi Vitolt şi femeia lui, Gripina şi copiii lor şi Petrica şi femeia lui, Vărvara şi copiii lor şi Avram şi femeia lui, Lelea şi copiii lor şi Cărbune şi femeia lui, Nastea şi copiii lor şi Trif Holovatec şi femeia lui, Titea şi copiii lor şi Drăgoiu Cior şi femeia lui, Bonca şi copiii lor şi Boroga şi femeia lui, Cuculata şi copiii lor şi Şuica şi femeia lui, Irina şi copiii lor şi Todor şi femeia lui, Frăsina şi copiii lor şi Ţapul şi femeia lui, Ivca şi copiii lor şi Ţancul şi femeia lui, Ma...[2]) şi copiii lor şi Danciul şi femeia lui, Sofica şi copiii lor şi Romaşco şi femeia lui,...[2]) şi copiii lor şi Ion al lui Coste şi femeia lui, Părasca şi copiii lor şi Grigorie şi femeia lui, Nastasca şi Ion Ple...[2]) şi femeia lui, Părasca şi copiii lor şi Simion şi femeia lui, Irina şi copiii lor şi Dragsin Mazere şi femeia lui, Gafia şi copiii lor şi Bodea Osip şi femeia lui, Chighiceana şi Panţea şi femeia lui, Titea şi copiii lor şi Becşea şi femeia lui, Grozava şi Dragsin şi femeia lui, Vărvara şi copiii lor şi Ivan şi femeia lui, Dochia şi Oniţă şi femeia lui, Neaga şi copiii lor şi Cârstea şi femeia lui, Floare şi Felea şi femeia lui, Mărica şi copiii lor şi Pupoţea <şi femeia lui> [3]) Frăsina şi copiii lor şi Trifan şi femeia lui, Solomia şi copiii lor şi Toda şi femeia lui, Nastasia şi copiii lor.

Care aceşti mai sus scrişi robi Ţigani sunt de demult robi ai sfintei mânăstiri, ca să fie şi dela noi şi cu totul neclintiţi. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7080 <1572> Mai 22.

Ion Voevod, în anul 7080 (m. p).

† Domnul a spus.

† Berheaci logofăt a învăţat.

Mihăilescul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

13

1572 (7080) Iulie 11.

† Eu Androinic şi fratele meu Petrea Burdun, fiul Elincăi şi nepotul Toadeei Şofrat, am vândut partea noastră de ocină din Roşiori şi a cumpărat Ion, ginerele

---

[1]) «holopi» în orig.

[2]) loc rupt în orig.

[3]) «femeia lui», ras în orig. şi scris apoi «Răţoi».

Nastei, fiica Toadeei şi a dat 70 de zloţi turceşti pentru dânsa, bani gata, înaintea lui Golăi mare pitar şi înaintea lui Gherman din Şofărceşti şi înaintea lui popa Majă şi înaintea lui Simion de acolo şi înaintea lui Creţul de acolo şi înain lui Domitru de acolo şi înaintea lui Cârste de acolo şi înaintea lui One din Roşiori şi înaintea lui Isaico Sin de acolo şi înaintea lui Alexa din Şofărceşti şi înaintea lui Petrea vătav din Săcuiani şi înaintea lui Sava de acolo.

Scris Iulie 11, în anul 7080 <1572>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/22.
Copie slavă din sec. XX.

14

1572 (7080) August 19, Suceava.

† Ioan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am dat şi am întors domnia mea sfintei noastre mânăstiri dela Tazlău, satul său anume Tăteştii pe Tazlăul-Sărat, care acest sat a fost dreaptă cumpărătură a lui Petru voevod şi danie mai sus scrisei rugi şi pe nedrept a fost luat printr'un mijloc oarecare.

Iar domnia mea am aflat după adevăr şi iarăşi am miluit sfântul hram, în stăpânire veşnică, ca să fie cu tot venitul neclintit. Altul să nu se amestece, în faţa acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7080 <1572> August 19.

Domnul a spus.

Berheci logofăt a învăţat.

Ureche <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa (Moldova), XII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
O fotocopie la Acad. R.P.R., Foto. XXVI/II.

15

1572 (7081) Octombrie 5, Iaşi.

† Ioan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat acestui Ţigan, anume Nicola, a treia parte din a cincea parte din satul Boloteşti şi vad de moară la Putna, ce şi-a cumpărat el, pentru 120 de zloţi tătăreş ti, încă în zilele lui Alexandru voevod, dela Toma şi dela sora lui, Stana şi dela nepotul lor, Dumitru, când Toma şi-a plătit capul.

Şi să-i fie lui şi cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7081 <1572> Octombrie 5.
† Insuşi domnul a poruncit.
† Golăi mare logofăt a învăţat.
† Popa a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, IV/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, stricată.

16

1572 (7081) Decembrie 3.

Suret di la Ion, fiul <lui> Ştifan vod<ă>, uric sărbăscu din l<ea>t 7081 <1572> Dic. 3.

† Facim ştiri cu aciastă carte a noastră, tuturor cini ar vidi-o sau citindu ar auzi-o, adică acesti adevărate slugi a noastre, Onca şi fraţii lui, Pătraşco păharnic şi popa Ioniţ<ă> şi surorile lor Martina şi Ghinda, toţi nepoţi lui Ivanco Poiană; şi iarăş rudiniili lor, Toadir şi sora lui, Duşca şi Stanca, nipoţii lui Nigrilă; şi iarăşi niamurili lor, Drăguş şi fraţii lui, Mătiiu şi Cărste şi sora lor, Alba; şi iarăşi niamuri a lor, Dragotă şi sora lor Maruşca şi nipoţ<i> di frati a lor, Onul; şi iarăşi niamurili lor, Onilă, toţ<i> nepoţii Cărstii; şi iarăşi n<i>amuri <a> lor, Naste şi sora ei Sofronie şi fraţii lor Ipatie şi Onca; şi iarăşi n<i>amuri a lor, Văscan şi sora lui Mărie, ficiorii lui Hilimon şi rudinie lor Zaharie, ficiorul lui Andruşco; şi iarăşi n<i>amurili lor, Anuşca şi surorile ei, Armanca şi Urătă, fetili popii Cucului; şi iarăşi n<i>amurili lor, Gavril Poiană şi sora lui, Ana, ficiorii lui Ghidion, toţ<i> nepoţii Anii, <că> i-am miluit pi dănşi cu osăbită a noastră milă, li-am dat şi li-am întărit lor dela noi, în ţara noastră a Moldovii, a lor driaptă ocină şi moşei, din dresŭ de mărturie ci au avut moşi lor, Ivan Poiană cu fraţii săi Negrilă şi Cărste şi sora lor Ana dela bătrânul Ştifan voevoda, satul Poenile, cari acum să chiamă Petreştii, ca să li fie lor şi dila noi uric, acil di mai sus numit Poenile, cari acum să chiamă Petreştii, şi cu tot vinitul, lor şi ficiorilor lor şi nipoţilor şi strănipoţilor şi a tot n<i>amul lor, carii să vor alege mai di aprope, neclătit niceodată, în veci.

Iar hotarul acistui di mai sus numit satu, anume Poenile, cari acmu să număscu Petriştii, ca să fie pi hotarul vechiu, pi unde din vici au ţinut.

Şi cridinţa a domnului şi a tuturor boirilor.

Miron Gafenco stol. *a citit.*

Acad. R.P.R., CXXII/100.
Trad. rom.
Altă trad. rom., ibid., CLVII/25.

17

1572 (7081) Decembrie 13.

L<ea>t 7081 <1572> Dec. 13.

Io Ioan v<oe>vod, *fiul lui* Ştefan vod<ă>, *domn al ţării Moldovei.* Adecă domniia mia dăm şi întărim slugii noastre lui Samoil şi nepotului său, lui Simion Cosiţeanul şi muiarii lui, Magdalinii şi seminţiilor lor, lui Macsin Schindir şi Lucăi şi lui Făđor şi Cozmii şi Sipâncii şi alaltor seminţii a lor, pre satul Mihneştii, la Cărlegătură, ce l-au cumpărat ei dela Pătraşco, ficiorul lui Necoară pah., în 600 de arginţi tătăreşti.

Pentru aceia, ca să le fie lor şi dela domniia mea uric de miluire şi de întăritură, cu tot venitul, în veci.

Şi spre aciasta este credinţa domniii mele de mai sus numit Ioan voevod şi a fiiului nostru Pătru şi credinţa a toţ<i> boiarii. Anume boiarii: Ioan Golăe *mare* logofăt, Dumbravă vor. *de ţara de jos,* Păcurar *mare* vor. *de ţara de sus,* Cozma Murgul şi Lupe Hur păr. Hotin, Maxin şi Romaşco păr. de Niamţu, Toader şi Ţopa păr. de Cetate-Noaâ, Gărle portariul de Suciavă, Cârste şi Danciul păr. de Orheiu, Ion Caraghiuzéle *mare* post., Grigorie *mare* spat., Iane *mare* vist., Bucium *mare* pah., Bilăi *mare* stol., Necoară *mare* comis.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 76.
Trad. rom. din sec. XIX.

18

1572 (7081) Decembrie 20.

† Din mila lui dumnezeu, Ioan voevod, fiul lui Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni: Nastea şi Toader şi Magdalina şi Agafiia şi Uliana şi Varvara şi Odochia şi popa Ion şi popa Iachim, fiii lui popa Ivan, nepoţii lui Sima Stângaci să ne roage şi să-şi ceară dela noi privilegiu pe dreapta lor ocină şi danie, ce a fost dată de bunicul lor, de Sima Stângaci, tatălui lor, lui popa Ivan, jumătate de sat din Stângăcenii pe Soloveţ[1]), la gura pârâului ce iese din Sărătura Albă, partea de sus şi din privilegiul de danie ce a avut bunicul lor Sima Stângăceanul dela bunicul domniei mele Bogdan voevod. Noi cu boierii noştri am cercetat şi am aflat cu sufletele noastre că le este dreaptă ocină şi danie dela bunicul lor Sima Stângăceanul, această mai sus scrisă jumătate de sat, din Stângăceani pe Soloveţ, la gura pârâului ce iese din Sărătura Albă, partea de sus.

[1]) în loc de «Soloneţ».

Şi le-am dat şi le-am întărit, cu această carte de seamă a noastră, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, ca şi mai înainte, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăţi de sat din Stângăceni pe Soloveţ, în gura pârâului ce iese din Sărătura Albă, partea de sus, să fie jumătate; iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrisul Ion voevod, fiul lui Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Petru voevod şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni: credinţa panului Dumbravă vornic de ţara de jos, credinţa panului Păcurar vornic de ţara de sus, credinţa panului Cozma Murgu şi a panului Lupe Huru pârcălabi de Hotin, credinţa panului Maxin şi a panului Romaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Toader şi a panului Ţopa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Gârlea portar de Suceava, credinţa panului Crestea şi a panului Danciul pârcălabi de Orheiu, credinţa panului Ioan Caraghiuzel postelnic, credinţa panului Grigorie spătar, credinţa panului Iane vistier, credinţa panului Bucium ceaşnic ‹credinţa panului Bilăi stolnic› [1]), credinţa panului Nicoară comis, credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine dumnezeu îl va alege să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor scrise mai sus, am poruncit credinciosului nostru pan Ion Golăi logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

Anul 7081 ‹1572› Decembrie 20 zile.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 578.
Copie slavă.
Cu o trad. rom. ibid., ms. 629, f. 77 — 78.

19

1572 (7081) Decembrie 28, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Ioan voevod, fiul lui Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Iată că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Zaharia şi surorile lui, Cârstina şi Anuşca, de bună voia lor, nesiliţi de

[1]) completat după trad. rom.

nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură şi cu privilegiul de cumpărătură pe care l-au avut ei dela Bogdan voevod Alexandrovici, a treia parte, din jumătate de sat din Tălpălăieşti, pe Gârbovăţ, mai sus de Oneşti şi au vândut slugii noastre Ion Ungurul, pentru o sută şi treizeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Ion Ungurul şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 130 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Zaharia şi a surorilor lui, Cârstina şi Anuşca, ca să-i fie şi cu tot venitul.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Ion Dămiian şi fratele lui, Trifan şi surorile lor Sora şi Ţiganca şi Bucuriia şi Pâhul şi nepotul lor Chicior, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă . . . [1]) şi privilegiul de cumpărătură pe care l-au avut dela Bogdan voevod Alexandrovici, un loc de prisacă în hotarul satului Tălpălăieştilor, unde a fost prisaca tatălui lor Andreiu şi din partea lor, unde se va alege şi au vândut slugii noastre Ion Ungureanul, pentru cincizeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Ion Ungureanul şi a plătit, deplin, toţi aceşti mai sus scrişi 50 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus scrişilor, Ion Dămiian şi a fratelui lui, Trifan şi surorilor lor, Sora şi Ţiganca şi Bucuriia şi Pâhul şi a nepotului lui, Chicior.

Intru aceia, noi am văzut tocmeala lor, de bună voie şi plata deplină şi noi i-am dat şi i-am întărit, cu această carte a noastră de seamă, ca să-i fie dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lui şi întregului său neam, cine se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte spuse a treia parte din jumătate de sat din Tălpălăeşti, pe Gârbovăţ, mai sus de Oneşti şi al acestui loc de prisacă mai sus scris, în hotarul satului Tălpălăieşti, unde a fost prisaca tatălui celor mai sus scrişi, din partea lor, unde se va alege, să fie a treia parte din jumătate de sat din Tălpălăieşti, pe Gârbovăţ, mai sus de Oneşti, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit. Şi iarăşi hotarul acestui loc de prisacă mai înainte numit, să fie cât va putea folosi o prisacă în destul.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului Ioan voevo fiul lui Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumbravă vornic de ţara de jos, credinţa panului Păcurar vornic de ţara de sus, credinţa panului Murgu, credinţa panului Lupe Huru pârcălabi de Hotin, credinţa panului Maxin şi a panului Romaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Toader şi a panului Ţopa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Gârlea portar de Suceava, credinţa panului Danciul şi a panului Cârstea pârcălabi de Orhei credinţa panului

[1] loc şters în orig.

Ion Caraghiuzeal postelnic, credința panului Gligorie spatar, credința panului Iani vistier, credința panului Bucium ceașnic, credința panului Bilăi stolnic, credința panului Nicoară comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie <domn> al țării noastre Moldova <acesta să nu-i>[1]) clintească dania și întărirea noastră ci <să-i dea și să-i întărească, pentrucă-i este>[1]) ocină și cumpărătură dreaptă, pe care și-a cumpărat-o cu banii săi drepți și proprii.

Iar pentru mai mare tărie și putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Ion Golăi logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Luca în Iași, în anul 7081 <1572> Decembrie 28.

Eu Ion voevod și fiul nostru Pătru. (m. p.)

Acad. R.P.R., Peceți., nr. 251.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

20

1573 (7081) Ianuarie 17, Iași.

† Ion voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Dumșea și fratele său Toader Gâtea și verii lor, I . . .[2]) <și> fratele lui, Florea, fiii lui Oană și deasemeni vărul lor Ignat, fiul lui Lohanu și deasemeni verii lor, Nistor și sora lui, Mușea, fiii . . . .[2]), toți nepoții lui Petrea Zlăt<ar>, să ne roage și să-și ceară dela noi un privilegiu pe dreapta lor ocină și <ded>ină și din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lor Petria Zlătar dela Petru <voevod>[2]), o bucată de pământ din <hotarul> de sus al satului Pop<ești> anume Vâr<toapele> . . .[2]) Borceștilor . . .[2]) țarina . . .[2]) spre răsărit până în hotarul . . . . . .[2])

. . . . <noi și cu>[2]) boierii <noștri>[2]) am căutat și am aflat <cu> sufletele <noastre> că <le> este <dreaptă ocină> și dedină și cumpărătură a bunicului lor Petrea Zlătar; și le-am dat și le-am întărit cu această carte de seamă a noastră, ca să le fie <de la noi> ocină și dedină această mai înainte spusă bucată <de pământ>[2]) din hotarul de sus al satului Pop<eștri>, anume Vârtoapele, cu tot venitul.

<Și altul să nu se>[2]) amestece.

Scris <în Iași>[2]), în anul 7081 <1573> Ianuarie 17.

Acad. R.P.R., CLV/175.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1907; altă trad. rom., ibid., după care s'au făcut completările.

[1]) loc șters în orig.
[2]) loc rupt în orig.

21

1573 (7081) Ianuarie 23, Iaşi.

† Ion voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorului nostru igumen dela Pobrata şi tuturor fraţilor care trăiesc întru Hristos în sfânta mânăstire în Pobrata şi pe cine vor trimite ei, acela să fie tare şi puternic cu această carte a noastră, să ţie un sat anume Potropopenii, pe Siret, cu mori şi cu tot venitul.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-i împiedice sau să-i oprească, în faţa acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7081 <1573> Ianuarie 23.

† Domnul a spus.

Ştefănescul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XV/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1787.

22

1573 (7081) Februarie 17, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Ioan voevod, fiul lui Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni credincioasele noastre slugi Ion vistier şi Ieremia postelnic şi Necoară comis, fiii lui Matiaş logofăt şi ni s'au plâns nouă, cu mare jeluire şi cu mare mărturie, spunând despre nişte vii pe care, când a venit Petru voevod dela Poartă la domnie, Petru voevod le-a dat fiilor lui Matiaş logofăt, ca să plătească capetele fiilor lui Ivăncuţ, pentrucă ei au ucis pe fiii lui Ionuţ Beg şi multă avere au luat dela dânşii. Astfel, mai sus scrisul Matiaş logofăt a dat pentru dânşii o mie şi două sută de zloţi tătăreşti şi le-a plătit capetele şi a ţinut aceste vii, până la moartea sa.

Iar după moartea lui, au ţinut fiii lui mai sus scrişi, până la Alexandru voevod şi cu ispisocul ce au avut dela Petru voevod. Insă când a fost în zilele lui Alexandru voevod, mai sus scrişii fii ai lui Ivăncuţ s'au ridicat şi au pârît pe fiii lui Mătiaş logofăt pentru aceste vii. Iar Alexandru voevod s'a mâniat şi a luat aceste vii dela dânşii şi nu le-a dat nici fiilor lui Matias. nici fiilor lui Ivăncuţ, ci le-a dat lui Burnar vornic şi el le-a ţinut până la moartea sa.

Iar după moartea lui, iarăşi s'au pârît fiii lui Mătiaş logofăt cu fiii lui Ivăncuţ, înaintea lui Bogdan voevod Alexandrovici şi Bogdan voevod le-a înapoiat aceste vii fiilor lui Matiaş logofăt. Iar fiii lui Ivăncuţ, când au văzut că nu pot dobândi aceste vii, ei au căzut cu minciună şi au dat mită lui Teofan mitropolit şi au făcut

cum au putut şi au scos cu înşelăciune ispisocul dela fiii lui Matiaş logofăt, pe care l-a avut tatăl lor Matiaş logofăt, pe aceste vii, dela Petru voevod şi l-a dat mai sus zisul mitropolit Teofan în mâinile doamnei Roxanda şi ea l-a aruncat în foc, ca să nu mai aibă fiii lui Matiaş să se pârască mai mult, nici să nu mai dobândească aceste vii.

Apoi, când şi domnia mea am venit în ţară la domnie, fiii lui Matiaş logofăt ni s'au plâns nouă, cu mare jeluire şi cu mare mărturie, cum este mai sus scris, despre aceste vii, împotriva fiilor lui Ivăncuţ, iar fiii lui Ivăncuţ au căzut şi s'au rugat domniei mele, cu mare rugăminte, ca să le dăm domnia mea zi, până la jumătate de an, ca ei să întoarcă deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi fiilor lui Matiaş. Iar dacă nu vor putea să întoarcă, ei din mustul pe care l-au luat în aceşti trei ani din aceste vii să aibă să dea fiilor lui Matiaş jumătate şi viile deasemeni să aibă să le dea şi de atunci niciodată să nu mai aibă a-i pârî şi nici să nu mai pomenească despre ele niciodată.

Deci domnia mea, pentru ruga lor şi pentru voia sfintei mânăstiri dela Voroneţ, m'am milostivit şi am făcut pe voia lor şi le-am lăsat viile, ca să întoarcă aceşti bani fiilor lui Mateiaş, mai sus zisele slugi ale noastre şi le-am dat zi, precum s'au rugat domniei mele. Şi când le-a fost ziua, fiii lui Ivăncuţ nu au fost în stare să întoarcă aceşti bani mai sus zişi, precum s'au prins înaintea domniei mele, ci a rămas şi jumătate din mustul acestor trei ani mai sus scrişi, cât au ţinut ei în aceşti trei ani şi cu aceasta încă au rămas datori fiilor lui Matiaş. Iar fiii lui Ivăncuţ s'au rugat domniei mele ca să li se ierte acest must şi domnia mea am rugat pe slugile mai sus scrise ale domniei mele şi ei au făcut pentru voia domniei mele şi au dăruit acest must sfintei mânăstiri dela Voroneţ.

Şi deasemeni, copiii lui Ivăncuţ s'au tocmit de bună voie cu fiii lui Matiaş logofăt şi au lăsat viile pentru aceşti bani, numai ce le-a mai adaos sluga noastră credincioasă Ionaşco vistier, singur, patru sute de zloţi tătăreşti, pentru o pivniţă de piatră, ce a fost făcută de dânşii acolo, la acele vii. Şi s'au prins în faţa domniei mele fiii lui Ivăncuţ, ca de acum înainte, niciodată în veci, să nu se mai pârască nici să nu mai pomenească, în vecii vecilor.

De aceia, domnia mea deasemeni am dat şi am întărit, cu această carte de seamă a noastră, aceste vii mai sus zise, slugilor noastre credincioase mai sus scrise, lui Ionaşco vistier şi lui Ieremia postelnic şi lui Necoară comis, ca să le fie şi dela noi uric şi cumpărătură, cu tot venitul, lor şi copiilor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclinitit niciodată în vecii vecilor.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrisului, Ioan voevod, fiul lui Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Petru voevod şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Dumbravă vornic de ţara de jos, credinţa panului Păcurar vornic de ţara de sus, credinţa

panului Ion Caraghiuzel şi a panului Lupe Huru pârcălabi de Hotin, credinţa panului Maxin şi a panului Romaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Toader şi a panului Ţopa pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Gârle portar de Suceava, credinţa panului Cârste şi a panului Danciul pârcălabi de Orhei, credinţa panului Ieremia postelnic, credinţa panului Gligorie spătar, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Bucium ceaşnic, credinţa panului Bilăi stolnic, credinţa panului Nicoară comis, credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi ori pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi întărit, deoarece ei şi-au cumpărat cu banii lor drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier jupan Ion Goläi mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescul, în Iaşi, în anul 7081<1573> luna Februarie 17 zile.

Eu, Io voivod şi fiul Petru (m. p.)

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 196.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

23

1573 (7081) Februarie 20, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Ioan voevod, fiul lui Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Frăsina şi sora ei, Mărina, fiicele lui Mihul fost pârcălab de Baltă, să ne roage şi să-şi ceară dela noi privilegiu pe ocina lor dreaptă şi cumpărătura tatălui lor, Mihul fost pârcălab de Baltă, din privilegiu de cumpărătură ce a avut el dela Alexandru voevod, pe satul anume Potânjanii pe Jijia şi cu loc de moară la Jijia la gârlă şi pe a treia parte de sat din Movileni, în gura Jijioarei, partea de sus dinspre Potânjani, care această a treia parte de sat din Movileni a fost danie tatălui lor, Mihul pârcălab de Baltă, dela Petru voevod şi din privilegiul de întărire tot din mai sus numitul uric dela Alexandru voevod.

Deci noi şi cu boierii noştri am cercetat şi am aflat cu sufletele noastre că le este ocină şi dedină dreaptă şi le-am dat şi le-am întărit cu această carte de seamă a noastră, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Potânjanii pe Jijia şi cu loc de moară la gârlă, să fie cu toate vechile sale hotare, pe unde din veac au folosit. Şi iarăşi hotarul acestei a treia parte de sat din Movileni, să fie din tot hotarul a treia parte, iar din alte părţi, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Ioan voevod, fiul lui Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Petru voevod, credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Dumbravă vornic de ţara de jos, credinţa panului Păcurar vornic de ţara de sus, credinţa panului Ion Caraghiuzel şi a panului Lupe Huru pârcălabi de Hotin, credinţa panului Maxin şi a panului Romaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Toader şi a panului Ţopa pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Gârlea portar de Suceava, credinţa panului Cârstea şi a panului Danciul pârcălabi de Orhei, credinţa panului Eremia postelnic, credinţa panului Gligorie spătar, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Bucium ceaşnic, credinţa panului Bilăi stolnic, credinţa panului Necoară comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Ion Goläi mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescul în Iaşi, în anul 7081 <1573> luna Februarie 20 zile.

Eu, Ioan voevod şi fiul nostru Petru (m. p.).

Acad. R.P.R. Fondul Credit, 1/1940.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

24

1573 (7181) Februarie 21, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, Ioan voevod, fiul lui Ştefan voevod, domnul ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri: Tudora şi sora ei Sofiica şi nepoata lor Mărina, fiica lui Gavril, nepoţii Anuşcăi, de a lor bună voie, de nimeni nesiliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi din privilegiul de întărire ce a avut bunica lor Anuşca dela Ştefan voevod cel Bătrân, a patra parte de sat din Fundeşti, pe Albăia, aceasta au vândut-o

lui popa Simion şi fratelui său Toader şi ginerelui său Simion, pentru trei sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat popa Simion şi fratele său Toader şi ginerele său Simion şi au plătit toţi, deplin, aceşti bani mai sus scrişi, 300 de zloţi tătăreşti, în mâinile Tudorei şi surorii ei Sofiica şi nepoatei lor Marina, fiica lui Gavril, nepoţii Anuşcăi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând întocmirea lor de bunăvoie şi plata deplină, noi le-am dat şi le-am întărit, cu această carte de seamă a noastră, ca să le fie şi dela noi uric şi cumpărătură, cu tot venitul.

Insă să fie această a patra parte de sat din Fundeşti, în trei părţi: o parte şi jumătate să fie lui popa Simion, o parte să fie fratelui său Toader, iar jumătate din o parte să fie a ginerelui său Simion. Şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine le se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte spuse, a patra parte de sat din Fundeşti, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrisului Ion voevod, fiul lui Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Petru voevod; şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumbravă vornic de ţara de jos, credinţa panului Păcurar vornic de ţara de sus, credinţa panului Ion Caraghiuzeal şi a panului Lupea Huru părcălabi de Hotin, credinţa panului Maxin şi a panului Romaşco părcălabi de Neamţ, credinţa panului Toader şi a panului Ţopa părcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Gârlea portar de Suceava, credinţa panului Cârstea şi a panului Danciul părcălabi de Orheiu, credinţa panului Ieremie postelnic, credinţa panului Gligorie spătar, credinţa panului Iane vistier, credinţa panului Bucium ceaşnic, credinţa panului Bilăi stolnic, credinţa panului Nicoară comis, credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, fiindcă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă ei şi-au cumpărat pe banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Ion Golăi mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescul în Iaşi, în anul 7081 <1573> Februarie 21.

Eu, Io voivod şi fiul nostru Petru (m. p.)

Acad. R.P.R., L/24.
Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

25

1573 (7081) Februarie 27.

Suret dela Ioan Stefan vod<ă>, vle<a>t 7081 <1573> Fevr. 27.

Facem înştiinţare pentru adevărate slugile noastre: Avraam şi surorile, Nasta şi Niacşia şi Gafta şi Brat şi Vlaico şi Ileana şi Ilea Bolcoş, toţi feciorii lui Maxim Bolcăş, miluitu-i-am pre ei, osăbit de altă milă a noastră şi li-am dat şi le-am întărit lor întru al nostru pământ al Moldovii, a lor dreaptă ocină, din dresă de danie ce are tatăl lor Maxin Bolcăş dela strămoşul nostru Ştefan vod<ă> Bătrânul, un loc de pustie pe Răut, la Chişănău, la capul Piscului Vătricii.

Şi dresurile ce au avut tatăl lor Maxin de danie de la strămoşul nostru Stefan vod<ă> li-ar fi prăpădit când au venit Alexandru vodă cu Tătari în ţară şi dzic ei că n'au dela nime nici o supărare sau pără.

Deci şâ noi împreună cu tot sfatul boiarilor noştri am cercat şi am aflat precum că este a lor dreaptă ocină şi n'au dela nimenea nicio pără.

Pentru aceia şi noi am dat şi am întărit lor, cu acestŭ uric al nostru, ca să fie a lor cu tot vinitul, ca şi mai înainte, lor şi copiilor, nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot neamul ce să va alége mai aproape, neruşuit nici odănăoară, în véci.

Iară hotarul acelui loc din pustie de mai sus scris, ce-i pe Răut, la Chişănău, la capul Piscului Vatricii, să fie despre toate părţile după hotaru cel vechi, pe unde au înblat de veac.

Pentru acéia, credinţa domnii méle şi a preaiubit fiului domnii méle Petrŭ v<oe>vod şi credinţa boiarilor noştri: dum. Dumbrav<ă> *mare* vor. de ţara de jos şi dum. Părvul [1]) *mare* vor. de ţara de sus şi dum. Grigorie *mare* spăt. şi dum. Iani *mare* vist. şi dum. Bucium *mare* păhar. şi dum. Pilipovschi [2]) *mare* stolnic şi dum. Nicoar<ă> *mare* com. şi credinţa tuturor boiarilor noştri.

Iară după moartea noastră, cine va fi domnŭ ţării noastre să nu strice a noastră danie şi întăritură, ce mai vărtos să dea şi să întărească.

Şi, pentru mai mare credinţă şi întăritură, am poroncit cinstitului şi credinciosului nostru boiar dum. Ion Golăc *mare* log. să scrie şi a noastră pecéte către aciasta adevărată carte să o lége.

S'au tălmăcit de Evloghie dascal, l<ea>t 1765 Mai 16.

Acad. R.P.R., CXLII/112.
Trad. rom.

---

[1]) în loc de «Păcurar».
[2]) în loc de «Bilăi».

26

1573 (7081) Martie, Iaşi.

† Ioan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră Luca din Cârjeşti şi i-au dat lui călugării dela Tazlău nişte vii la Cotnari. Şi Luca, de bună voia lui, s'a apucat să le dea câte o bute de vin pe fiecare an până la moartea lui, iar după moartea lui, să dea fiii lui, iar dacă se vor sfârşi toţi, aceste vii să fie mânăstireşti.

Şi cu această carte să aibă călugării să ia în fiecare an câte o bute de vin dela el. Şi de acum înainte să nu aibă a se pârî mai mult, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7081 <1573> Martie.

† Domnul a zis.

Cara <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, II/1
Orig slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

27

1573 (7081) Martie 7.

Din mila lui dumnezeu Ion voevod, fiul lui Ştefan voevod domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni : Sofiica şi fiica lui Iurie şi nepoţii ei, Ion Ţogoie şi fratele lui, Alexa şi surorile lor, Anuşca şi Fedea şi Nastea, copiii Maricăi şi vărul lor, Ilea, fiul lui Cobac, de asemeni nepotul lui Iurie, să se roage de noi şi să-şi ceară dela noi uric pe ocina şi dedina şi dania lor dreaptă ce a fost dată bunicului lor, Iurie, de bunicul nostru Bogdan voevod, pe un loc de pustie la Ciulucul Mare, ce acum se numeşte satul Cobeceanii. Şi privilegiul de danie ce a avut bunicul lor, Iurie, dela Bogdan voevod, pe acest sat mai sus scris anume Cobăceanii, la Ciulucul Mare, a fost îngropat în pământ, când au venit Tătarii în ţară cu Alexandru voevod şi a putrezit, şi numai pecetea i-a fost întreagă.

Noi şi cu boierii noştri am cercetat şi am aflat cu sufletele noastre, că le este ocină şi dedină dreaptă şi pârâ n'au dinspre nimeni şi le-am dat şi le-am întărit cu cartea noastră de seamă ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, ca şi mai înainte cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai deaproape, neclintit nicodată în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume Cobăceanii, să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Ion voevod, fiul lui Ştefan voevod, credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Petru voevod, credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumbravă vornic de ţară de jos, credinţa panului Păcurar vornic de ţara de sus, credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Caraghiuzel şi a panului Lupe Huru pârcălabi de Hotin, credinţa panului Maxin şi a panului Romaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Toader... pârcălabi de Roman, credinţa panului Gârlea portar deSuceava, credinţa panului Cârstea şi a panului Danciul pârcălabi de Orhei, credinţa panului Mălai<Pătru>, credinţa panului Ieremia> postelnic, credinţa panului Gligorie spătar, credinţa panului Iane <vistier>, credinţa panului Bucium ceaşnic, credinţa panului Bi<lăi> stolnic, credinţa panului Nicoară comis, credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi <pe oricine> va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta <să nu le clintească> dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă <le-am dat> şi le-am întărit, <fiindcă> le este dedină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi şi întărire tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion Golăi logofăt să scrie şi această pecete mai sus scrisă dela bunicul nostru Bogdan voevod, să atârne <şi> pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Cârstea Mil<ăilescul.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 79 — 80.
Copie slavă din sec. XIX, cu multe lipsuri.

28

1573 (7081) Martie 17, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Ioan voevod, fiul lui Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, slugile noastre Iuraşco şi fratele lui, Vlaico, copiii Fădorii, nepoţii Magdei şi a surorii ei Muşa, strănepoţii lui Sima Zbiarea, să ne roage şi să-şi ceată dela noi uric, pe a lor dreaptă ocină şi dedină din privilegiu de cumpărătură pe care l-a avut străbunicul lor Sima Zbiarea dela străbunicul nostru Ştefan voevod cel Bătrân, pe satul Carapciul, pe Siret. Noi şi cu boierii noştri am cercetat şi am aflat cu sufletele noastre, că le <este>[1]) dreaptă ocină şi dedină, le-am dat şi le-am întărit, cu această carte de seamă a noastră, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, ca şi mai înainte, cu tot venitul, lor şi copiilor <lor>[1]) şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

[1]) loc rupt în orig.

Iar hotarul acestui sat mai înainte spus, anume Carapciul pe Siret, să fie din toate părţile, cu toate vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrisul Ion voevod, fiul lui Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumbravă vornic al ţării de jos, credinţa panului Păcurar vornic al ţării de sus, credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Ion Caraghiuzeal şi a panului Lupe Huru pârcălabi de Hotin, credinţa panului Maxin şi a panului Romaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Toader şi a panului Ţopa pârcălabi de Roman, credinţa panului Gârlea portar de Suceava, credinţa panului Cârstea şi a panului Danciul pârcălabi de Orheiu, credinţa panului Mălaiu Pătru, credinţa panului Eremia postelnic, credinţa panului Grigorie spătar, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Bucium ceaşnic, credinţa <panului>) Bilăi stolnic, credinţa <panului>) Nicoară comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii <noştri>) sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu <să fie>) domn al ţării <noastre>[1]), Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întăritea noastră ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, jupan Ion Golăi logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Cârstea Mihăilescul în Iaşi, în anul 7081 <1573> luna Martie 17 zile.

Eu, Ion voevod şi fiul nostru Petru (m. p.)

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 304.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

29

1573 (7081) <Aprilie>.

<Din mila lui dumnezeu, Ioan voevod, fiul lui Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei> [2]). Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Toma şi surorile lui, Costina şi Mărie şi Dochia şi Urîta, copiii Marinei şi de asemeni, verii lor Hilip şi fratele lui, Cârstea şi surorile lor Maria şi Magdalina şi Stana şi Stanca, copiii lui Sârbul şi verii lor, Stroie şi fraţii lui, Isaico şi Druţea şi Necoară şi surorile lor Anghelina şi Malea, copiii Maruşcăi şi de asemeni vărul lor, Alexa Orăş şi sora lui, Mărie, copiii lui Ştefu, toţi nepoţii lui popa Stroie cel bătrân şi au cerut dela noi,...[2]) întărire pe a lor dreaptă ocină şi dedină şi din

[1]) loc rupt în orig.
[2]) loc rupt în text.

privilegiu de cumpărătură, ce a avut bunicul lor, popa Stroie cel bătrân, dela străbunicul nostru Ştefan voevod cel Bătrân, pe o poiană, în faţa Bereştilor peste Tazlău, la gura Strâmbei, ce acuma se numeşte Stroeştii,...[1]) şi cu bălţi şi cu loc de moară în Tazlău şi pe o altă poiană, la obârşia Strâmbei, anume Runcul şi cu toate poienele.

Noi şi cu boierii noştri am cercetat şi am aflat cu <boierii>[1]) noştri, <că le este lor dreaptă ocină>[1]).

<De aceia, noi am dat şi am întărit>[1]) cu această carte a noastră de seamă, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină ca şi mai înainte, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam care li se va alege <cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci>[1]).

<Iar>[1]) hotarul acestui sat mai sus scris şi al poenilor şi al bălţilor şi locului de moară, ce sunt în faţa Bereştilor, peste Tazlău, la gura Strâmbei, începând din gura Strâmbei, unde cade în Tazlău şi de acolo pe Tazlău, <la deal, în sus până în gura Toplitei şi acolo pe Toplita, în sus>[1]) şi de acolo drept în Cerna şi de acolo în sus, la Cerna, până în pustie şi de acolo la obârşia Strâmbei şi de acolo la vale până la gura Strâmbei. Acesta îi este întreg hotarul.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului Ion voevod, fiul lui Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Petru voevod, credinţa tuturor boierilor: credinţa panului Dumbravă vornic de ţara de jos, credinţa panului Păcurar vornic de ţara de sus, credinţa panului Ion Caraghiuzeal şi a panului Lupe Huru pârcălabi de Hotin, credinţa panului Maxin şi a panului Romaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ţopa şi a panului Toader pârcălabi de Roman, credinţa panului Gârlea portar de Suceava, credinţa panului Cârstea şi a panului Danciul pârcălabi de Orhei, credinţa panului Mă<laiu Pătru postelnic>...[1]), credinţa panului Gligorie spătar, credinţa panului Iane vistier, credinţa panului Bucium ceaşnic, credinţa panului Bilăi stolnic, credinţa panului Necoară comis, credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine dumnezeu va alege să fie domn ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat <şi le-am întărit, pentrucă le este dreaptă ocină şi dedină>[1]).

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescul în Iaşi, în anul 7081 <1573> luna <Aprilie>...[1]) zile

Arh. St. Iaşi, CCCL/23.
Copie slavă din sec. XX. Completările s'au făcut după o trad. rom. din sec. XIX.

[1]) loc rupt în text.

30

1573 (7081) Mai 4.

... Ispisoc.. dela domnul Ioan v<oe>v<o>d, din anii 7081 <1573> Maĭ 4,... întăritură unui preotul Toader din Lăpuşna, pe giumătate de sat de Costeşti, parte din sus, cu heleşteu şi cu moara în Botna, ci i-au fost cumpărătură dela o Tudosiia, fata Anuşcăi, nepoata lui Drăgan armaş, drept 800 zloţi tătăreşti.

<Iar hotarul acei> giumătate de sat, din tot hotarul, giumătate, parte din sus, iar dispre alte părţi, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din vacu.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 326, f. 60 v—61.
Rezumat rom. din 1805.

31

1573 (7081) Mai 10, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Ioan voevod, fiul lui Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri moldoveni slugile noastre, Ion şi fraţii lui Toader şi Măican şi surorile lor Stanca şi Neacşa fiii Onei, nepoţii lui Fetion şi deasemeni verii lor, Pântea şi fratele lui Văscan şi sora lor Mărina, copiii Mândrei şi .....[1]) lor Birtoc şi surorile lor Stanca şi <Dechea>[1], copiii lui Triful şi Anton şi fratele lui, Toader şi surorile lor, Mărica şi Nastea şi Tudora şi Todosiia şi Agafia şi Costanda şi Iona, copiii Mălinei, nepoţii <Muşei>, strănepoţii Mândrei şi de asemeni, verii lor, ...[1]) fiica lui Filimon şi .....[1]) Toader şi sora lor Ilinca, copiii Lucăi, nepoţii lui Filimon şi ni s'au plâns, cu mare jeluire zicând că privelegiul pe care l-au avut bunicii lor şi părinţii lor, Fetion şi Mândra şi Filimon, pe satul Fetioneştilor, li s'a furat din casa lui Triful, când i s'a furat casa, precum ne-au mărturisit la cercetare în Iaşi toţi vătafii şi neamişii din ţinutul Vasluiului.

Noi şi cu boierii noştri am cercetat şi am aflat cu sufletele noastre, că le este dreaptă ocină şi dedină şi pâră să nu aibă dela nimeni.

<Deci> am dat şi am întărit, cu această carte de seamă a noastră, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, ca şi mai înainte, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte numit, anume al Fetioneştilor să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrisului, Ion voevod, fiul lui Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, <Petru voevod

[1]) loc rupt în orig.

şi credinţa boierilor> noştri: <credinţa panului> Dumbravă vornic de ţara de jos, credinţa panului Păcurar vornic de ţara de sus, credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Ion Caraghiuzeal şi a panului Lupe Huru pârcălabi de Hotin, credinţa panului Maxin <şi a panului Romaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Toader şi a panului Ţopa pârcălabi de Roman, credinţa panului Gârlea portar de Suceava>, credinţa panului Cârstea şi a panului Danciul pârcălabi de Orhei, credinţa panului Mălaiu Pătru, <credinţa panului> Eremia postelnic, <credinţa panului Grigorie spătar, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Bucium ceaşnic, credinţa panului Bilăi stolnic, credinţa panului>[1]) Nicoară comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn <al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi> întărirea <noastră>, ci să le dea şi întărească, pentrucă le este ocină dreaptă şi dedină.

Iar pentru <mai mare tărie şi> puterea tuturor celor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului şi cinstitului nostru boier Ion Golăi logofăt> să scrie şi să atârne <pecetea noastră, la această> carte a noastră adevărată.

A scris <Cârstea> Mihăilescul, în Iaşi, în anul 7081 <1573> luna Mai 10 zile.

Eu, Ion voevod şi fiul nostru Pătru (m. p.)

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 50.
Orig. slav, perg, rupt şi şters, pecete atârnată.

32

1573 (7081) Mai 27.

7081 <1573> Maiu 27. Ispisoc dela Ioan v<oc>vod, tălmăcit de pit<a>r Ioan cu arătare că Fedor şi fraţii lui, Oniul şi Moruzanul şi sora lor Armanca, ficiorii Măricăi şi rudile lor Ion şi Ştefan şi Dumitru şi Cărstea şi sora lor Tudora, ficiorii Taţii şi rudile lor Stanca şi Urăta şi Anghelina şi fratile lor Ionaşc<o>, ficiorii lui Iuraşcu, toţi nepoţii Fedorii şi iarăşi ruda lor Ignat, ficior a lui Toader, nepot al Anuşcăi şi iarăşi ruda lor Grozav, ficiorul Sorii şi ruda lor Anuşca şi fratile ei Avram ficiorii Magdii şi rudile lor Stanca şi Sofiica, fetile lui Şofran şi ruda lor Bica, ficiorul Mihnii, toţi nepoţii Sofiicăi şi *deasemeni* ruda lor Popelca şi nepoatile lor de sor<ă>, Varvara şi Griga şi Ana şi Mărica şi Sofiiana şi Hapca, copii<i> Nastii, toţi nepoţii Bicăi şi iarăşi ruda lor Haşco, ficiorul Nastii şi nepotul lui de sor<ă> Toader, ficiorul Măricăi şi iarăşi ruda lor Guţul şi nepoţii lui, Gaica şi Grozav şi Drăgan şi Albotă şi Mănunta şi Drahna, ficiorii

[1]) loc rupt în orig.

Gugăii şi rudile lor Alexa şi Ion, Iuraşc<u> şi Magda şi Mărina, ficiorii lui Gagrăma şi rudile lor, Petriman şi Dumitru şi Drăgan şi Grigul şi Oniul şi Mărica, ficiorii lui Marco, şi rudile lor, Micul şi Sauca şi Ion şi Gafa şi Cucoana şi Drăguţa şi Litovca, ficiorii Grigăi şi ruda lor Mihaiu şi nepoţii lui de frate, Boţul şi Bilan şi Ţigan şi Anisiia, ficiorii lui Burlan şi nepoţii lor Ion şi Fenea şi Ponici şi Blica şi Urîta şi Mărica şi Naradca, ficiorii lui Haibul, toţi nepoţii Ţigăi; şi iarăşi rudili lor, Dumitru şi Ion Turcul şi Crăciun şi Trifan şi Drăgan şi Anghelina ficiorii Fedorii şi unchiul lor Vasco şi nepoţii lui de sor<ă> Fedor şi Vuvdea, ficiorii lui Fedor şi iarăş rudile lor Cozma şi soru-sa Anuşca, ficiorii lui Mihu, nepoţii Anuşcăi, toţi mai sus numiţii, prestrenepoţi a lui Băloş pah., ş'au înpărţăt în opt părţi, satul Holohorenii pe Racovăţ, din dresă de slujire ce au avut moşul lor Băloş pah. dela Ilie şi Ştefan [v]voevozi.

Şi s'au venit în partea lui Grozav, ficiorul Sorii şi rudii lui, Anuşcăi şi a frăţănisău, a lui Avram, ficiorii Magdii şi Stăncăi şi surorii ei, Sofiicăi, fetelor lui Şofran şi Bicăi, ficiorul Mihnii, tuturor nepoţălor Sofiicăi, a optălea parte ce esti între Ignat şi între Cozma.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 15 — 15v.
Rezumat rom. din 1809.

33

1573 (7082) Decembrie 21, Iaşi.

† Ioan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni: popa Drăghici şi cu nepoţii săi şi s'au pârît împotriva slugilor noastre, impotriva lui Lazor comişel, fiul Anghelinei şi împotriva lui Toader, fiul Cârstinei, nepoţii lui Micul Bărbosul şi le-au dat vină înaintea noastră, spunând ei că nu au ocină împreună cu dânşii, in sat in Bărboşi, nici nu le este lor moştenire, precum spun ei.

De aceia noi, când am văzut că îi învinuesc, noi le-am dat lor zi, mai sus scrişilor, lui Lazor comişel, fiul Anghelinei şi lui Toader, fiul Cârstinei, ca să jure cu 24 de oameni, ca să li se facă ocină în acest sat. Şi când le-a fost ziua lor ei au venit cu <24> de marturi şi s'au îndreptat în faţa noastră şi şi-au pus lor ferie 12 zloţi, în vistieria noastră, iar popa Drăghici şi cu nepoţii săi, ei au rămas înaintea noastră din toată legea.

Şi am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Lazor, fiul Anghelinei şi lui Toader, fiul Cârstinei, nepoţii lui Micul Bărbosul acest sat mai înainte spus, ca să le fie lor, dela noi, cu tot venitul.

Şi de acum înainte, să nu mai aibă a se pârî şi nici să nu aibă câştig niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7082 <1573> Decembrie 21.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Luca <a scris>.

Acad. R.P.R., LX/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

34

1574 (7082) Februarie 15.

7082 <1574> Fevr. 15. Un suret di pi ispisocul dela domnul Ioan v<oe>v<o>d întăritoriu pe giumătate de sat de Măzănăeşti, unui Lupe şi altor săminţeniei ai lui, pe dresăle de cumpărătură ce au avut moşul lor Giurge Albotă.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 18, f. 10.
Rezumat rom. din 1838.
Un alt rezumat rom., ibid., Tr. 1146, op. II, 1300, dos. 63, f. 63: «7082 <1574> Fevr<uarie> 15. Suret di pe uricul domnului Ioan *fiul lui* Ştefan v<oe>vod prin care întăreşti stăpânirea a 16 neamuri curgătoari din Giurge Albotă şi a patru surori a lui, pe baştină şi ocină, ce au avut moşul lor, Giurge Albotă şi surorii lui, după dresă».

35

1574 (7082) Martie, Iaşi.

† Ioan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat slugii noastre, Coste, o bucată de sat din Vârtopiel, ce se va alege <partea>[1]) lui Nicoară, cu tot venitul, pentrucă a plătit tatăl său, Ilea, pentru dânsul <o> gloabă lui Gugu vatag, 120 zloţi tătăreşti. Şi ispisoc de cumpărătură încă a avut tatăl său Ilea dela Petru voevod, că a plătit această gloabă.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7082 <1574> Martie [1]).

† Domnul a spus.

† Luca <a scris>.

Acad. R.P.R., LVI/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1820.

[1]) loc rupt în orig.

36

1574 (7082) Martie 1.

7082 <1574> Mart. 1. Suret de pe uricul lui Ioan vodă, prin care întăreşte satul Berăeştii lui Mihăilă şi fraţilor şi surorilor lui.

Arh. St. Iaşi, Transport 1788, op. 2039, dosar 241, f. 195.
Rezumat rom din sec. XIX.

37

1574 (7082) Martie 2, Iaşi.

† Ioan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Petrea şi verii lui, Toader Halas şi Drăguş şi Rusul şi Pântea şi Maxin şi Mogâldea şi ceata lor, toţi nepoţii lui Mihăilă şi ai lui Steţco şi ai Anei şi ai lui Toader Margine şi ai lui Găte şi ai lui Jurjea şi Cozma, strănepoţii lui Fete, şi au pârît pe verii lor, pe Mihăilă şi pe Toader şi pe Ion şi ceata lor, nepoţii lui Mircea şi ai Măruşcăi, deasemeni strănepoţii lui Fete şi au voit să-i scoată din ocina lor, din sat din Mărgineni, ce este în ţinutul Neamţului, pentrucă nu au fost <scrişi>[1]) bunicii lor, Mircea şi <Măruşca>[1]) în uricul de întărire, ce au avut de la Ştefan vodă cel Bătrân, pentrucă i-au înşelat bunicii lor, Mihăilă şi verii săi, Steţco şi Ana şi Toader Margine şi Gâtea şi Jurjea şi Cozma, când au făcut acel uric de întărire dela Ştefan voevod cel Bătrân, iar ei n-au voit să pună şi pe bunicii lor, pe Mircea şi pe Măruşca.

De aceia, noi le-am dat lege, ca să ajungă cu legea şi au ajuns cu mare mărturie că este a lor dreaptă ocină şi dedină şi că, în zilele lui Petru voevod, la fel au vroit să-i scoată din ocină cum scrie mai sus şi iarăş i-au ajuns cu legea.

Noi, şi cu boierii noştri, am cercetat şi am aflat că le este dreaptă ocină şi dedină, ca şi...[1]) ceata lor şi şi-a au pus ferie 12 <zloţi>[1]) în vistieria noastră.

De aceia, de acum înainte[1]) să aibă a ţine împreună cu dânşii, precum au ţinut şi până acum. Şi de acum înainte să nu aibă a se pârî şi nici câştig să nu mai aibă în veci, înaintea aceste cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7082 <1574> Martie 2.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat.

† Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., XL/46.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

[1]) loc rupt în orig.

38

1574 (7082) Martie 12, Iaşi.

Uric dela Ion vod<ă> l<e>t 7082 <1574> Mart 12, precum au întărit lui Bucium păh. trei locuri din pustii: un locu pe Siretu, la Lunca Mari, den hotarul Răcăciunului şi cu vaduri de mori în apa Răcăciunului; şi alt locu înpotriva aceluia, peste Siret, la Fântân<ă> unde să chiam<ă> Ocea, şi al treile loc, din pustii, în ţinutul Trotuşului, o poian<ă> cu pomet şi cu fântână, supt Ciortolom, din apa Trotuşului spre răsărit; şi iarăş şi alt loc din pustii, în gura Copaleoa, pe d'amăndoao părţile.

Acad. R.P.R., CXII/118.
Regest din 1745.

39

1574 (7082) Martie 12, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Ion voevod, fiul lui Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri rugătorul nostru, egumenul dela mânăstirea sfântul Ilie şi cu toţi fraţii care locuiesc în sfânta mânăstire, de a lor bună voie, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi danie, ce a fost dată sfintei mânăstiri de către Tudora şi de Marica şi de cneaghina lui Orăş, pentru pomenirea nepotului lor, Văscan Gănescul, satul anume Hăsnăşanii pe Cărligătura, acesta l-au vândut slugilor noastre: Meştea şi surorilor lui, Anuşca şi Marica, copiii Ileanei şi verilor lor, Purcariu şi Păcurariu şi Coaielate şi Sorei, copiilor Maruşcăi, şi verelor lor, Marica şi Anghelina, fiicele lui Jurjia şi verilor lor, Nistor şi fratelui său Vasilie şi surorilor lor, Frăsina şi Marica toţi nepoţii lui Dragoş şi deasemeni verilor lor, Obrejie şi surorilor lor, Rusca şi Dumitra şi Cârstina, copiii Urâtei şi vărului lor Negruţului comişel, fiul lui Gliga şi verelor [1]) lor, Anuşca, fiica Marinei, toţi nepoţii Ghindei, şi deasemeni verilor lor, Petrea şi fratelui său, Iosip şi surorilor, Nastea şi Anghelina, copiii Temei şi verilor lor Cârstea şi Zlatca şi Feciorita, copiii Vascăi şi vărului lor, Vicol, fiul Todosiei şi verelor lor, Hiina şi Sora şi Marina, fiicele Ileanei şi verilor lor, Loghin şi fraţilor săi, Ignat şi Vasilie şi surorilor lor, Lupa şi Marica şi Erina, copiii Anei şi unchilor lor, Nechita şi Borcea şi lui Baton şi mătuşelor lor, Meşea şi Magda şi Oncasa, toţi nepoţii lui Crăciun şi deasemeni verilor lor, Ştefu şi Cupcea şi Toader şi Ionaşco şi Marica şi Ileana, şi nepoţilor lor de frate, Toader şi Dragu şi Sofiana şi Stanca şi nepoatei lor de soră Marica, toţi nepoţii Costei şi deasemeni verilor lor, Mihail Berescul şi surorii lui Avrămia, copiii Teclei şi verilor lor, Simion

[1]) In loc de: «vere».

şi Arion şi surorii lor, Draghina, copiii lui Ion şi verei lor, Mărinca, fiica lui Gavril, nepoţii lui Isaia şi deasemeni verilor lor, Andreica şi Solomia şi Dochia şi Marina, copiii Parascăi şi verilor lor, Dumitru şi Marica, copiii lui Humşea şi verilor lor, Marinca şi Tudora, copiii Calinei şi verilor lor, Cârstea şi Gavrilo şi Mihail, copiii Maricăi, toţi nepoţii Marinei şi ai Fromei, pentru patru sute de zloţi, tătăreşti.

Şi s'au ridicat aceşti oameni mai sus scrişi şi au plătit toţi deplin, aceşti bani 400 de zloţi tătăreşti, în mâinile egumenului şi a tuturor fraţilor dela sfântul Ilie înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi am cerut monahilor dela sfântul Ilie şi uricul mic dela Vascan Gănescul pe satul Hăsnăşani; ei au spus că nu l-au avut, ci au ţinut satul numai cu gura.

De aceia, noi le-am dat şi le-am întărit cu această carte de seamă a noastră, ca să le fie dela noi, uric şi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam care li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci. Iar hotarul acestui sat mai sus scris, acum Hăsnăşanii, pe Cârligătură, să fie din toate părţile, după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrisului Io<n> voevod, fiul lui Ştefan <voevod şi credinţa prea>[1]) iubitului fiu al domniei mele, Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumbravă vornic de ţara de jos, credinţa panului Ion Grumazea vornic de ţara de sus, credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Lupe Huru pârcălab de Hotin, credinţa <panului Toader pârcălab de Neamţ, credinţa panului Ion Caraghiuzal>[1]) pârcălab de Roman, credinţa panului Ieremia portar de Suceava, credinţa panului Danciul şi a panului Ieremia pârcălab de Orheiu, credinţa panului Mălaiu Pătru postelnic, credinţa panului Gligorie spătar, credinţa panului <Iane vistier, credinţa panului>[1]) Bucium ceaşnic, credinţa panului Bilăi stolnic, credinţa panului Necoară comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu <să fie>[1]) <domn>) al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească fiindcă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este dreaptă ocină şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, lui pan Ion Golăi logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescul în Iaşi, în anul 7082 <1574> luna Martie 12 zile.

† Eu, Io voevod şi fiul nostru Petru (m. p.)

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 221.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

[1]) Ioc rupt în orig.

40

‹1574 după Martie 12—Iunie›.

† Din mila lui dumnezeu, Io‹n› voevod, fiul lui Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, slugile noastre, Toader şi fratele lui... Toderaşco ceaşnic şi Gheorghie monah şi Eremia şi Simion şi surorile lor, Greaca şi Scheauca, copiii lui Ion Moghilă logofăt de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi ‹şi au vândut› ... dreapta lor ocină şi aşezare a tatălui lor, Moghilă logofăt, satul anume Balosineştii pe Vilia şi cu mori şi au vândut slugii noastre Gheorghie jitnicer, pentru o mie de zloţi ‹tătăreşti›. Şi s'a ridicat sluga noastră, Gheorghie jitnicer şi le-a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 1.000 de zloţi tătăreşti.

Şi întru aceasta, s'au sculat slugile noastre, Toader şi fratele lui... şi Ion şi Simion şi sora lor, Dobruşa, copiii Maricăi şi verii lor, Albul şi fraţii lui, Costin şi Toader şi sora lor Erina, copiii Anuşcăi, toţi nepoţii lui Corcică.... Onică şi au pârît pe copiii lui Moghilă logofăt, cu un uric de danie şi de întărire ce a avut străbunicul lor, Onica, dela străbunicul nostru, Ştefan voevod cel Bătrân, ‹pe acest› sat mai sus scris, anume Balosineştii pe Viliia şi cu mori.

Noi şi cu boierii noştri am cercetat şi am aflat cu sufletele noastre, că le-a fost dreaptă ocină... a aşezat sat acolo Moghilă logofăt, cu sila sa.

Şi am dat copiilor lui Moghilă logofăt să dea ocină pentru ocină, sau bani, cum se vor tocmi... lor şi s'au tocmit dinaintea noastră şi dinaintea întregului nostru sfat.

Şi întru aceasta, am făcut uric şi întărire pe acest sat mai sus scris, Balosineşti pe Vilia... şi cu mori, slugii noastre Gheorghie jitnicer, pentrucă-i este dreaptă cumpărătură. Şi să-i fie lui şi dela noi, cu tot venitul, lui şi copiilor ‹lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui› şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, care i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Şi de acum înainte, să nu mai aibă ‹a se pârî›... nici nepoţii şi strănepoţii lui Coicică şi ai lui Onică, niciodată, în veci şi nici să-l câştige.

Iar hotarul acestui sat mai înainte spus, anume Balosineştii pe Vilia şi cu mori, să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrisului Ion voevod, fiul lui Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumbravă vornic al ţării de jos, credinţa panului Ion Grumaz vornic al ţării de sus, ‹credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Lupe› Huru pârcălab de Hotin, credinţa panului Toader pârcălab de Neamţ, credinţa panului Ion Caraghiuzel pârcălab ‹de Roman, credinţa panului Eremia portar de Suceava›, credinţa panului Danciul şi a panului ‹Eremia› pârcălabi de Orheiu, credinţa panului Mălaiu Pătru postelnic,

BIBLIOTECA SIBIU

‹credinţa panului ‹Gligorie spătar, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Bucium› ceaşnic, credinţa panului Bilăi stolnic, credinţa panului Nicoară comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul ‹nostru› sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu sa fie ‹domn› al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ‹ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este dreaptă› ocină şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit ‹credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Ion Golăi logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această carte› a noastră.

A scris Cărstea Mihăilescul.

Ion voevod şi fiul nostru Pătru (m. p.)

Acad. R.P.R., XLVII/230.
Orig. slav, perg., din care lipseşte o parte, pecete atârnată, căzută.
Numele dregătorilor din divan s'au completat după alte documente.
Datat după divan.

41

1574 (7082) Martie 13.

7082 ‹1574› Mart 13. Suret di pi ispisoc dila Ioan vodă *fiul lui* Ştefan, întăritor Cristinii şi nepoati‹i› di soră a ei, Piatra, fata Anii şi altora, pi un loc de pustii în ţăn‹utul› Bacău, la Făgit, la o fântână ci s'au numit Saca şi acum să numeşti satul Mirceştii, însă a trie parte din acel loc şi sat.

Ii [1]) s'au aşăzat aiure, diparti di acel loc, întru acelaş hotar şi au pus nume aceia a trie parte, Luncanii.

Arh. St. Iaşi, Transport 1788, op. 2039, dosar 241, f. 175.
Rezumat rom. din 1845.

42

1574 (7082) Martie 16, Iaşi.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sărbie, dela Ioan v‹oe›vod, domn ţării Mold‹o›v‹ei›, scris de Cărstea în Iaş‹i›, din leat 7082 ‹1574› Mart 16.

Iată viind înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boierilor noştri a Moldovei Salomiia, giupăneasa lui Nădăbaicu *fost mare* vor‹ni›c şi Măriica giupăneasa lui Anton *fost* vam‹e›ş şi au stătut amăndoaă la giudecată pentru satul Oţăleştii,

[1]) în loc de « ei ».

ce-i în ţin<u>t Tutovei, zicând Măriica giupăneasa a lui Anton vam<e>ş că acest sat Oţăleştii l-au cumpărat Anton vam<e>ş dela Salomiia, giupăneasa lui Nădăbaicu *fost* vor<ni>c de ţară de gios drept una sută galbeni ungureşti, dup<ă> moartea lui Nădăbaicu. Iar Salomiia giupăneasa lui Nădăbaicu au răspuns că ia, dup<ă> moartea boeriului său, numitului Anton vam<e>ş niciun sat n'au vândut, iar Antoneasa au arătat denaintea noastră nişti zapise, cum şi nişte cărţi de mărturie.

Deci noi şi cu tot sfatul nostru cercetând, am aflat adevărul că acest sat, aşe dup<ă> cum au arătat denaintea noastră, Măriica Antoniasa, n'au fost vândut, ci au fost dat Anton acea sută de galbeni lui Nădăbaicu *mare* vor<ni>c, pentru ca să-l facă pe dânsul să fie *mare* vam<e>ş, dup<ă> cum i-au şi isprăvit, de s'au şi făcut. Apoi, dup<ă> moartea lui Nădăbaicu, numitul Anton cu şiretlăcuri şi cu vicleşugul lui au luat satul, drept acea sută de galbeni ungureşti...[1]) ce i-au fost lui datoriu ...[1]).

Şi aşe Măriica Antonească au rămas din toată legea, cum şi direasile câte le-au arătat ia, le-am aflat toatea neadevăratca şi le-am stricat de istov. Iar Salomiia Nădăbăiceasa s'au îndreptat denaintea noastră şi denaintea a tot sfatul nostru şi ş'au pus şi fierăia, 12 zloţ<i>, în visteriia noastră.

Drept aceia, de aicea înnaintea numită Mariica Antoncasă şi cu fiii ei, nici odinioară în veaci să nu aibă a mai trage la giudecată pe giupăneasa Salomiia Nădăbăiceasă pentru aciastă pricină împrotiva carţii noastrea aceştiia.

Domnul au poroncit.

Marele log<o>f<ă>t au învăţat.

De pe sărbie pe limbo moldoveniască, am tălmăcit la anul 1810 Ghen<a>r 24. Cliucer Pav<e>l Debrici.

Arh. St. Iaşi, CCXLVIII/8.
Trad. rom.

43

1574 (7082) Martie 27, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Ioan voevod, fiul lui Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici: slugile noastre Cârla, fiul lui Avăr şi vărul său, Toader Bucium, fiul lui Bucium, fratele lui Avăr şi verii lor Ignat, fiul lui Luca Repede şi Cârstina, fiica lui Lazor şi Fârtat şi fratele lui Vlaico şi surorile lor Ileana şi Salomia şi Cerna, copiii Soficăi, nepoţii Neacşei, sora lui Avăr şi a lui Bucium, toţi nepoţii lui Andreicuţă, strănepoţii lui Onică, şi ni s'au plâns cu mare jeluire

[1]) loc rupt în text.

împotriva lui Lupul şi a surorii lui, Odochia, copiii lui Silion Ciortan, pentru ocina şi dedina lor dreaptă, satul Buciumii în ţinutul Neamţului, pe pârâul Galbăna şi cu moară, care este mai sus de satul Galbenii, spunând că au avut mare asupreală din partea lui Silion Ciortan, tatăl lui Lupul şi al Odochiei, în vremea lui Petru voevod, pentrucă mai întâi el a luat dela dânşii a patra parte de sat din Buciumi şi l-a făcut cumpărătură dela Avăr şi dela fratele lui, Bucium şi dela soia lor Neacşa, copiii lui Andreicuţă, nepoţii lui Onică.

Şi după aceia, nu ştim cum şi în ce fel, a luat dela dânşii tot satul şi le-a luat şi privilegiul de danie ce l-a avut străbunicul lor Onică, dela Ilie şi Ştefan voevozi, cu sila dela dânşii şi a făcut cum a ştiut.

De aceia, noi le-am dat lege, după legea dreaptă a ţării, mai sus scrişilor nepoţi ai lui Andreicuţă, strănepoţii lui Onică, ca să-şi aducă mattori, oameni aleşi, buni şi bătrâni, megiaşi de prin prejur. Astfel ei au adus tot oameni aleşi, buni şi bătrâni, megieşi destui de prin prejur şi aşa au mărturisit, toţi cu sufletele lor înaintea noastră şi înaintea întregului sfat al nostru şi au spus că această a patra parte care le-a luat-o la început, nu le-a plătit-o, cum nu le-a plătit nici întreg satul, ci le-a fost lor mare asupreală[1]) din partea lui Silion Ciortan, în zilele lui Petru voevod.

De aceia, noi şi cu boierii noştri am căutat şi am aflat şi cu sufletele noastre, că le-a fost acest sat ocină şi dedină dreaptă şi au avut mare asupreală [1]), dela acest Silion Ciortan. Şi le-am dat mai sus scrişilor nepoţi ai lui Andreicuţă, strănepoţii lui Onică, ca să întoarcă o sută de zloţi în mâinile Lupului şi a surorii lui Odochia, copiii lui Silion Ciortan, pentru această a patra parte de sat, care le-a luat-o întâiu dela dânşii Silion Ciortan, fie că le-a plătit, fie că nu le-a plătit. Şi încă s'a socotit tot ce au întărit ei şi tatăl lor acolo în sat şi case şi iazuri şi mori şi totul le-au întors şi le-au răscumpărat dinaintea noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştrii moldoveni, tot cu bani gata.

Şi le-am dat mai sus zişilor nepoţi ai lui Andreicuţă, strănepoţii lui Onică, acest mai înainte zis sat Buciumii, ce este în ţinutul Neamţului, pe pârâul Galbena şi cu mori mai sus de satul Galbenii şi le-am întărit cu această carte a noastră cunoscută, ca să le fie dela noi uric şi ocină, dedină, ca şi mai înainte şi cu tot venitul.

Însă să le fie în trei părţi: partea de sus să fie a lui Toader Bucium, fiul lui Bucium, iar partea de mijloc să fie a lui Cârlea, fiul lui Avăr, iar partea de jos să fie a lui Ihnat, fiul lui Repede şi Cârstinei, fiica lui Lazor şi a lui Fârtat şi a fratelui lui, Vlaico şi a surorilor lor, Ileana şi Salomia şi Cerna, copiii Sofiicăii, nepoţii Neacşei, sora lui Avăr şi a lui Bucium, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care, li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

---

[1]) aşa în orig.

Iar hotarul acestui sat zis mai înainte Buciumii şi cu moara, să le fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Ion voevod, fiul lui Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al nostru, Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumbravă vornic de ţara de jos, credinţa panului Ion Grumază vornic de ţara de sus, credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Lupe Huru pârcălab de Hotin, credinţa panului Toader pârcălab de Neamţ, credinţa panului Ion Caraghiuzel pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Ieremia portar de Suceava, credinţa panului Danciul şi Ieremia pârcălabi de Orheiu, credinţa panului Mălaiu Pătru postelnic, credinţa panului Gligorie spătar, credinţa panului Iane vistier, credinţa panului Bucium ceaşnic, credinţa panului Bilăi stolnic, credinţa panului Nicoară comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este ocină şi dedină dreaptă şi au avut asupreală.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Ion Golăi logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră adevărată.

A scris Cârstea Mustevici, în Iaşi, în anul 7082 <1574> luna Martie 27 zile.

Eu, Io voevod şi fiul nostru Pătru. (m.p.)

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, moşia Buciumi-Galbeni, I/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., Arh. St. Iaşi, CDXVIII/7.

44

1574 (7082) Martie 31, Iaşi.

† Ion voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră slugii noastre, Cârstea Mihăilescu uricar. Pentru aceasta, el să fie tare şi puternic cu această carte a noastră să ţie din Oglinzi toată partea fratelui său, Isac, cât se va alege, pentrucă a răscumpărat-o dela dânsul cu bani gata. Pentru aceasta nimeni altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7082 <1574> Martie 31.

Marele logofăt a poruncit.

Cârstea <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

45

1574 (7082) Mai 10, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, Io voevod, fiul lui Ştefan voevod, domn al ţării Moldovei. Iată acestui boier al nostru credincios şi cinstit, pan Ion Golăi mare logofăt şi slugii noastre credincioase Eremia pârcălab şi femeii lui, Tudora, le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră, Moldova, două locuri din pustie, unul deasupra Nistrului, unde se numeşte Ocsentia, între Molovat şi între Domocşiia şi cu loc de patru mori, de această parte a Nistrului, în pârâu, la gura Ihorlicului, unde cade în Nistru, iar celălalt loc la capătul Peşterilor, mai sus de Orheiul vechiu, unde cade drumul Orheiului vechiu în Răut, în vadul de mai sus de Chişinău sub ....[1] de partea Răutului dinspre Nistru şi cu două mori în Răut, ca să-şi întemeieze acolo două sate, căci ei şi-au cumpărat chiar dela domnia mea şi ne-au dat opt cai buni şi patru sute de zloţi tătăreşti, bani gata, în vistieria noastră.

Şi le-am dat şi le-am întărit cu această carte de seamă a noastră, ca să le fie dela noi unic şi ocină şi cumpărătură cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor două locuri de pustie mai sus scrise, anume Ocsentia între Molovat şi între Domocşia şi cu loc de patru mori de această parte a Nistrului, în pârâu în gura Ihorlicului, unde cade în Nistru şi celălalt loc la capătul Peşterilor, mai sus de Orheiul vechiu, unde cade drumul Orheiului vechiu în Răut, în vadul de mai sus de Chişinău.... de această parte a Răutului din spre Nistru şi cu două mori în Răut să fie către Nistru, unde se împreună hotarul ambelor locuri şi să fie cât pot să folosească îndestul două sate.

Şi la aceasta este credinţa domnii noastre mai sus scrise Ion voevod, fiul lui Ştefan voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Petru voevod şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni: credinţa panului Dumbravă vornic de ţara de jos, credinţa panului Grumra [2]) vornic de ţara de sus, credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Lupe Huru pârcălab de Hotin, credinţa panului Toader pârcălab de Neamţ, credinţa panului Ion Caraghiuz [3]) pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Eremia portar de Suceava, credinţa panului Danciul pârcălab de Orhei, credinţa panului Mălaiu Pătru postelnic, credinţa panului Gligorie spătar, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Bucium paharnic, credinţa panului Bilăi stolnic, credinţa panului .... comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

---

[1]) loc alb în text.

[2]) în loc de «Grumază».

[3]) în loc de «Caraghiuzel».

Iar după viața noastră ‹cine› va fi ‹domn dintre › copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, fiindcă le este cumpărătură chiar dela domnia mea.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să scrie și să lege pecetea noastră către această carte a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescul în Iași, în anul 7082 ‹1574› luna Mai 10 zile.

Eu, Io voevod și fiul nostru Pătru.

Ed. Zapiski Odesskago obșcestva istorii i drevnostei, III, 1853, p. 253—254.

46

‹1574 Iunie 15—1579 Nov. 21; 1582 Septembrie — 1591 August›.

L‹e›t 7105 ‹1596—1597›. Io Petru voevoda. Adecă domnie mea am dat și am întărit și am miluit sfânta mănăstire Agapie, undi esti hramul arhanghel Mihail și Gavriil, cu un sat anumi Săliștea, ci esti la ținutul Niamțului, cari acest sat în zilile vechi au fost ascultător către Cetate Niamțului. Acestu sat ca să-i fie și dila domnie me driaptă danie și întărire și miluire, în veci, cu tot vinitul. Și altul să nu s'amistici, pist‹e› cart‹e› domnii meli.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629 f. 109.
Trad. rom.
Data 7105 este greșită; la această dată nu domnea Petru voevod.

47

‹1574 Iunie 15 — 1579 Nov. 21; 1582 Sept. — 1591 Aug.›.

Petrŭ voevoda domnu pământului Moldovii. Precum au vinit înainte noastrâ Fetion și Păntelie și Ana și Lilița, ficiorii lui Macsinu, nepoții lui Curchii, strânepoții Danului Bole ci-au fostu părcălab Hotinului, de a lui [1]) bună voe, ș'au vândut a lor driaptă ocină și moșiia, dintr'a lor drept uric de cumpărătură, ci-au avut prestrămoșul lor Dănul Bole părcalab, dela bătrânul Bogdan voevod, din a cince parte de satul Rădăcinești, patru părți, aceia o au vândut slugii noastre lui Gavril și fratelui său Gligorie și Niagul și Brăilă și Ilie și Danciului și fămei lui, Nedelei, drept 150 *zloți tătărăști*.

Și s'au sculat sluga noastră Gavril cu frații săi ș'au plătit deplin [deplin] toți acei mai sus scriși‹i› bani, 140 arginți, la mănule lui Fetion ș'a lui Păntelie și Anii și a Leliții.

[1]) în loc de « lor ».

Şi noi, vădzind bună voe lor şi tocmală şi deplin plată, dela noi încăş dară am dat ş'am întărit slugii noastre lui Gavril şi fraţii săi mai sus scrişi pre acia de mai sus scrise ocină, din a cince parte din satul Rădăcineştii, patru părţi cum să fie lor dela noi uric cu tot venitul, stătător în veci.

Iară hotară aceştii a patra parte din a cince parte din satul Rădăcineştii, să fie după hotarăle vechi, precum s'au ojovăit de vac.

V<e>l<e>to nu s'au cunoscut.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628., f. 634.
Copie rom.

48

<1574 Iunie 15 — 1579 Noembrie 21; 1582 Septembrie — 1591 August>.

Suret de pi ispisocul vechiu sărbesc dela domnul Petru v<oe>v<o>d, întăritori unui Gherghe şi fraţilor lui, pe o bucată de loc din hotarul Crucişoarei, ce-i din gios de Suşăţa, pe cari au cumpărat-o dela un Dobre şi surorile lui. Arătând că hotarul acei bucăţi de loc a Crucei, să fie începându-se dela groapa Gavanului, în gios, până în capul Malului, iar despre alte părţ<i> să fie după hotărăle vechi.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 6, f. 191.
Rezumat rom. din 1836.

49

<1574 Iunie 15 — 1579 Nov. 21; 1582 Septembrie — 1591 August>.

Zapis pe care l-a făcut Sora, fata lui Bechea şi sora ei Anghelina, pentru o vânzare, ce a vândut din satul <lui>, Dăneşti, din jumătate de sat din partea de sus, cât se va alege partea lor, din partea tatălui lor, Bechea. Şi a plătit cumnatul lor Ionaşcu şi cu femeia lui Chelsiia şi a plătit deplin în mâinile lor.....[1]) zloţi tătăreşti, din scaunul lui Andreica vătaf din Muşeteşti, dinaintea lui şi <dinaintea lui> Iachim de acolo şi Sava deasemeni şi Alexa din Seuceşti şi Nicoară T.....[2]) şi Toma deasemeni şi a mulţi <oameni>[2]) buni.

Şi au plătit mai sus scrişii ..... Ionaşco cu femeia lui, Chelsiia, dinaintea noastră, în zilele lui Petru voevod. De aceasta dăm ştire.

Acad. R.P.R., CXVI/60.
Orig. slav, hârtie.
Datat din domnia lui Petru Şchiopul.

[1]) Ioc alb în orig.
[2]) Ioc rupt în orig.

50

‹1574 Iunie 15—1579 Nov. 21; 1582 Septembrie—1591 August›.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Petriman vătah şi fratele lui, Ionaşco şi sora lor, Vasutca, fiii lui Vasco, nepoţii Olencăi, stră-nepoţii lui Stan vistier, de a lor bună voe, nesiliţi, de nimeni nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, toate părţile lor ce se vor alege din sat din Bârnova şi din . . . . . [1]) ce au avut dela Alexandru voevod şi au vândut vătului lor, lui ‹popa›[1]) Roman din cetatea Hotinului, pentru o sută zloţi, bani tătărăşti.

Şi deasemeni, a‹venit înaintea›) noastră Ion, cu fraţii lui, fiii lui Petrea Pilat, nepoţii lui Gherasim şi au vândut partea lor din acelaşi uric, deasemeni lui popa Roman, nepotul lui Gherasim, pentru şaptezeci şi cinci de zloţi, bani tătărăşti.

Şi deasemeni, s'a ridicat popa Roman şi a tăscumpărat ‹dela› Borie şi Vasco[2]) partea sa ce a fost cheltuită de bunicul său, Gherasim din Şendreni, penttu zece boi şi treizeci de zloţi. Şi au dat şi privelegiul în mâini.

Şi s'a ridicat preotul Roman şi a plătit toţi banii, cum scrie mai sus ‹înaintea noastră› [1]), în mâinile acestor oameni pe care i-am scris mai sus.

Şi noi deasemeni, văzând a lor bună voie şi plata deplină, am dat şi noi şi am întărit preotului Roman, ca să-i fie lui şi dela noi, ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Acad. R.P.R., LX/4.
Orig. slav, hârtie, rupt în unele locuri.
Cu o trad. rom. din 1808.

51

‹1574 Iunie 15 — 1579 Noembrie 21; 1582 Septemvrie — 1591 August›.

Carti dila Petru v‹oe›vod, fără let, întărind lui Silion, pi parte ci i si va alegi lui Draguş, *fiul* popii Cărstii, nepot lui Dragotă, ci au vândut din sat‹ul› Leuceşti, numitului Simion, drept 50 zloţi.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 380, f. 77 (78).
Rezumat rom. din sec. XIX.

52

‹1574 — 1579; 1583 — 1591› Iulie 9.

Petru voevod, cu mila lui d‹u›mnezeu, domn pământului Moldaviei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boiarilor noştri, Ciolpan aprod, după a lui

[1]) loc rupt în orig.
[2]) « Borie şi Vasco » scris deasupra.

bună voia, de niminia nu au fost nevoit şi silit, au vândut a sa dreaptă moşiia lui, una poiană, unde să numeaşte Fântâna Moloşeştilor, giumătate, dintr' aceia poiană au vândut slugilor noştri .....[1]), cu o sută de galbin<i> tătăreşti. Şi au plătit lui toţi banii aceaia care mai sus scrise, 100 de zloţi şi au dat celui mai sus scris Ciolpan aprod. Pentru aceasta, ca să fie şi dela noi, de acum şi în veac cu tot venitul ei.

Şi nimenea să nu să amestice, la aceast<ă> *carte*.

Leat 7 = 14 [2]) Iuli<e>9.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIII/1.
Trad. rom.
Datat din domnia lui Petru Şchiopul şi după Ciolpan aprodul.

53

1574 (7082) Iulie 26.

† In anul 7082 <1574> Iulie 26. Catastih pentru obrocul ce-l dă domnul Petru voevod mânăstirii sale dela Vânători, unde este hramul sfintei preobrajeniia domnului nostru, Isus Hristos:

2 coloade de grâu,
1 coloadă de orz,
2 buţi de vin,
3 jumătăţi de miere curată,
20 de zloţi pentru cheltuială.

Li s'au dat 2 jumătăţi de miere. Pentru vin şi pentru miere şi grâu şi orz, aspri 6 [3]). Anul 7083 <1574—1575>[4]).

Arh. St. Iaşi, CCCL/24.
Copie slavă din sec. XX.

54

1574 (7082) Iulie 27, Iaşi.

† Petru voevod din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră călugăriţelor din Vânători, pentru ca ele să fie tari şi puternice şi cu această carte a noastră să-şi ţină o moară ce este în Dăneşti.

---

[1]) loc alb în text.
[2]) aşa în text.
[3]) cifră probabil greşit transcrisă.
[4]) ultima frază adausă în anul următor.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să le turbure sau să le supere, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7082 <1574> Iulie 27.

Domnul a spus.

Berheci logofăt a învăţat.

Adam a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1836.

55

<1574 Septembrie 1—1575 August 31> 7083.

7083 <1574—1575>. Un zapis prin cari Avram şi sora lui, Gafiţa, au vândut partia din Iadomireşti şi din poiana Boului, lui Filip şi sorii lui Solomiia.

Acad. R.P.R., mis. 2088, f. 18.
Rezumat rom. din 1859.

56

<1574 Septembrie 1—1575 August 31> 7083.

7083 <1574—1575>. Ispisoc dela domnul Petru v<oe>v<o>d, întăritori Niacşii, giupăneasa Sturzii hatmanului, pe moşiile Tudora, Oprişănii, Frăteştii şi Gemine.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 8, f. 33. v.
Rezumat rom. din 1837.

57

<1574 Septembrie 1—1575 August 31> 7083.

Uric dela Petru v<oe>voda, din v<ă>l<ea>t 7083 <1574—1575> întru carea scriia că domniia sa au dat ş'au întorsu sf<i>ntei sali rugă, m<ă>n<ă>stirii Pobratei un sat amum<e> Conţeştii, la gura Pobratei, care acel sat l-au fost dat m<ă>n<ă>stirei Probatei de Alexandru vod<ă>.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 540 v.
Rezumat rom.

58

1574 (7082) Septembrie 4, Iaşi.

Petru v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domn pământului Moldavii. Adică au venit denainte noastră şi denainte alor noştri moldoveneşti boeri, slugile noastri, Fetco şi Petre Codău şi Raico şi Andonie, jăluitu-s'au noâ cu mare jalobă şi mari

mărturie, zicând că un sat anumi Cotova la Căinar şi cu moară, în ţin<u>tul Sorocii, au fost lor driaptă ocină şi danie dela bătrânul Bogdan v<oe>vod, însă când au fost în zilile lui Alexandru v<oe>vod, iar Sava, ce au fost), tot ii asupriia pre ei şi au adus mărturie mari de danie ce au avut ei dela bătrânul Bogdan voevod, încă au luat dela dănşii atunce.

Deci noi am văzut şi am aflat aşa domnie mia, cum că este [iaste] lor driaptâ ocină şi moşie şi au giurat cu 24 oamini [oamini] buni, dinnainte noastră, cum că iaste lor driaptă ocină şi moşie şi ş'au pus ferie 12 zloţi în visterie noastră şi am dat lor şi am întărit, ca să le fie lor dela noi, cu tot venitul şi altul să nu să amestice.

Anul 7082 <1574> Sept. 4.

S'au scris în Eşi.

Domnul au zis.

Marele logofăt au învăţat.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ LXXVII/1, f. 1.
Copie rom.
Datat după st. lul Ianuarie căci în Sept. 1573 Petru nu era domn

59

<1574 — 1579; 1582 — 1590> Septembrie 6.

Carte *domnească* dela domnul Petru v<oe>v<o>d, din 7103 <1594> [2]) Săpt<emvrie> 6, prin care se întăreşti stăpânire lui Dorobăţi vătavul şi frăţâne-său, popei Ursului şi surorii lor Candachiei, pe cumpărăturile lor dela Băloş şi surorile lui, Draga, Safta şi Chiriana, feciorii lui Huiup [3]) din Putna, adecă pe roate părţile lor, căte să vor alegi din sat din Ţăgăneşti şi din Strănisăşti şi din Bineşti, cu loc de moară şi de fănaţi, din câmpu şi din pădure, căte să vor alege părţile lor, cu tot venitul.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 377, f. 158.
Rezumat rom. din 1814.

60

1575 (7083) Martie 5, Iaşi.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri moldoveni: Varvara şi sora ei Tudora şi Bâla şi Solomia, fiicele lui Gligan, nepoatele Sofiicăi,

[1]) În text s'a omis dregătoria.
[2]) data greşită la acea dată nu domnea Petru voevod.
[3]) corectat din Husup.

fiica Anuşcăi, fiica lui Şerb şi s'au părît cu Dumitru şi cu fratele lui, Necoară, fiii Ilincăi şi vara lor, Erina, fiica lui Mihăilă Ploscă, pentru a treia parte de sat din Criceşti, partea de jos. Şi ne-au mărturisit Vatvara şi sora ei Tudora şi Bâla şi Solomia, fiicele lui Gligan, strănepoatele lui Şerb, spunând că au fost trei fii, dela străbunul lor Şerb, cu numele Iurie şi surorile lui, Anuşca şi Maruşca şi ocina ce au avut-o dela tatăl lor, Şerb, ei au împărţit-o în trei părţi. Şi au adus înaintea noastră şi uricul de împărţeală pe care l-au avut bunicii lor, Iurie şi Anuşca şi Maruşca, dela Ştefan voevod cel Bătrân, care acest uric de împărţeală, dela Ştefan voevod cel Bătrân, este făcut din privelegiul de danie pe care l-a avut străbunicul lor, Şerb dela Alexandru voevod cel Bătrân.

De aceia, noi am cercetat acest privilegiu de împărţeală şi am aflat că spune pentru Anuşca, străbunica Varvarei şi a Tudorei şi a Bâlei şi Salomiei, fiicele lui Gligan, strănepoatele lui <Şerb...>[1]) şi o selişte sub Moghilă şi cu mori în râul Vaslui.

<Iar Dumi>tru şi fratele lui, Nicoară, fiii Ilincăi şi vara lor Erina, fiica lui Mi<hăilă Ploscă>[1]) ei au spus că Anuşca străbunica a dat această a treia parte de sat, din Criceşti, partea de jos mai înainte spuselor, Vatvarei şi Tudorei şi Bâlei şi Solomiei, fiicele lui Gligan, <copiilor>[1]) lui Ploscă cel bătrân.

De aceia noi am cerut să aducă înaintea noastră, privilegiul <bunicului> lor Ploscă cel bătrân, pe care el l-a avut de danie dela Anuşca, străbunica Vatvarei şi a Tudorei şi a Bâlei şi a Solomiei, fiicele lui Gligan, dar ei n'au avut şi n'au adus uricul de danie, ci au adus un uric de mărturie dela Petru voevod.

De aceia, noi şi cu boierii noştri şi cu tot sfatul nostru am cercetat după legea ţării şi am aflat că acest uric de mărturie dela Petru voevod este făcut viclean, după moartea lui Gligan. Pentrucă şi acest uric de danie, pe care l-a avut străbunicul lor Şerb, dela Alexandru voevod cel Bătrân şi alt uric de împărţeală al bunicilor lor Iurie şi Anuşca şi Maruşca dela Ştefan voevod cel Bătrân, ele au fost în mâinile lui Dumitru şi ale fratelui lui, Necoară, fiii Ilincăi şi ale verei lor Erina, fiica lui Mihăilă Ploscă şi le-au ars anume cu vicleşug anume şi că mai mare mărturie sunt aceste privilegii arse şi <care sunt> acum de faţă.

De aceia, noi am tăiat acest uric al lor de mărturie şi am dat şi am întors Varvarei şi surorilor lor Tudorei şi Bâlei şi Solomiei, fiicele lui Gligan, nepoatele Sofiicăi, fiica Anuşcăi, fiica lui Şerb, să stăpânească tot satul Criceştii, precum spune în acest uric de împărţeală dela Ştefan voevod cel Bătrân. Şi şi-au pus fierăie 12 zloţi în vistieria noastră.

De aceia, de acum înainte să nu mai aibă a părî Dumitru şi fratele lui, Necoară, fiii Ilincăi şi vara lor Erina, fiica lui Mihăilă Ploscă şi nici copiii lor, nici nepoţii lor, nici strănepoţii lor, nici răstrănepoţiii lor şi nimeni din neamul lor, pe Varvara

[1]) loc rupt în orig.

şi pe <Tudora>[1]) şi pe Bâla şi pe Solomia, fiicele lui Gligan, nepoatele Sofiicăi, fiicele Anuşcăi, fiica lui Şerb şi nici pe copiii lor, nici pe nepoţii lor, nici pe strănepoţii lor, nici pe răstrănepoţii lor şi nici pe altcineva din tot neamul lor şi nici să nu dobândească acest sat anume Criceştii, niciodată, în vecii vecilor. Iară dacă se vor afla la copiii lui Dumitru sau ai fratelui lui, Necoară, copiii Ilincăi sau la ai verei lor Erina, fiica lui Mihăilă Ploscă sau a nepoţilor sau a strănepoţilor sau a răstrănepoţilor lor sau . . . [1]) din neamul lor întreg, vreun uric sau vreun ispisoc pe acest sat anume Criceştii, să nu mai aibă a se judeca şi nici să ţină în seamă împotriva acestui uric al nostru.

<Şi la>[1]) aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrisului <noi Petru voevod>[1]) şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Zbiarea, credinţa panului Bilăi vornic de ţara de sus, credinţa panului Cârstea şi a panului Andronic pârcălabi de Hotin, <credinţa panului Petraşco şi a panului Dragul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Berheci şi panului Burciul>[1]) pârcălabi de Cetatea-Nouă, <credinţa panului Slăvilă> portar de <Suceava[1]>), credinţa panului Negrilă pârcălab de Orheiu, credinţa panului Dumitru postelnic, <credinţa panului>[1]) Gavril spătar, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Vartic ceaşnic, credinţa panului Nicola stolnic, credinţa panului Stoica comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania noastră şi întărirea, ci să le împuternicească şi întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, pentrucă le este dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru pan Golăi logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ştefan Teclici în Iaşi, în anul 7083 <1575> Martie 5.

Acad. R.P.R., XCIV/100.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

61

1575 (7083) Martie 12.

7083 <1575> Mart 12. Suret de pi cartea *domnească* a domnului Petru v<oe>v<o>d . . .[2]) prin cari să împuterniceşti pe un Maldar, a stăpâni o bucată

[1]) loc rupt în orig.
[2]) loc alb în text.

de ocină ci să va alegi din Sărbi, a unui Roma, pentrucă Maldar ar fi dat gloabă pentru Roma, 19 boi.

A cărue orighinal să vedi în dialectul sărbăscu.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 2, f. 79 v.
Rezumat rom. din 1834.

62

1575 (7083) Martie 23, Iaşi.

<†> Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Drăgan Hroită şi cetaşii lui, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Gliga Sevăscul şi au pârît pe slugile noastre Toader şi surorile lui, Agafia şi Grozava şi Nastea, copiii lui Cârstea şi verii lor Silion şi surorile lui, Ana şi Todosia şi Sofica, copiii lui Ion şi verii lor, Draxin şi fraţii lui, Gavril şi Luca Filil, copiii lui Costin şi vărul lor Gavril, fiul lui Lazea şi verii lor, Savul şi fratele lui, Toader şi sora lor Mărina, copiii Nastei şi nepoţii lor de soră, Gavril şi fratele lui Gavril şi sora lor Măgdălina, fiica Nastei şi verele lor Todosia şi surorile ei Grozava şi Marta, fiicele Anei şi verii lor Cârstea şi surorile lui, Drăgălina şi Armanca şi Ana, copiii Varvarei, toţi nepoţii Zinei, sora lui Gliga Sevăscul, pentru a cincea parte de sat din Mănăileşti, partea de jos, din deal alături de Durneşti, care această a cincea parte de sat din Mănăileşti din deal, alături de Durneşti, partea de jos, a dat-o Gliga Sevăscul surorii sale Zina, de bună voia sa, din privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela Ştefan voevod cel Bătrân.

Şi au vrut să-i scoată din ocină înaintea noastră şi au spus că această a cincea parte de sat din Mănăileşti, din deal, alături de Durneşti, partea de jos, nu este dată de bunicul lor Gliga Sevăscul, surorii sale Zina, pentrucă au ştiut că au pierdut privilegiul de danie ce l-a avut Zina dela Ştefan voevod cel Tânăr şi privilegiul de mărturie şi de întărire al mai sus scrişilor nepoţi ai Zinei, ce l-au avut dela Io<n> voevod, când s'au pârît înaintea lui şi s'au îndreptat, căci le-au pierdut din pricina Tătarilor, când au venit asupra lui Ion voevod şi au prădat ţara, atunci când şi însuşi Ion voevod a pierit.

Iar noi am dat lege dreaptă mai sus zişilor Drăgan Hroită şi cetaşilor lui, nepoţii lui Gliga Sevăscul, ca să jure pe sfânta evanghelie numai ei singuri, că această a cincea parte din satul Mănăileştii din deal, alături de Durneşti, partea de jos, nu este danie Zinei dela bunicul lor, Gliga Sevăscul. Iar ei <cu> mărturii au jurat pe sfânta evanghelie, însă înşişi au rămas de minciună dinaintea noastră şi dinaintea întregului sfat al nostru.

Şi au rămas de toată legea, pentrucă s'au pârît în timpul tuturor domnilor, din zilele lui Petru <voevod cel Bătrân> până în zilele noastre şi tot au rămas de minciună din toată legea şi în zilele lui Ion voevod, ca şi astăzi înaintea noastră.

Iar nepoţii Zinei s'au înfăţişat cu dare şi ferăie, 12 zloţi, în vistieria <domniei mele iar noi şi cu> boierii noştri am cercetat şi am aflat cu sufletele noastre şi cu legea noastră şi cu sfatul nostru, că această a cincea parte de sat din Mănăileşti din deal, alături de Durneşti, partea de jos este dreaptă ocină şi dedină....[1]) lor, nepoţilor Zinei şi danie bunicii lor, Zina, dela fratele ei, Gliga Sevăscul.

De aceia, deasemeni şi dela noi, le-am dat şi le-am întărit această a cincea parte de sat din Mănăileşti, din deal, alături <de Durneşti.....>) ca să le fie dela noi uric şi ocină, ca şi mai înainte şi cu tot venitul lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege mai aproape, <neclintit niciodată, în veci>.

Iar hotarul acestei mai înainte zise a cincea parte din Mănăileşti, din deal, alături de Durneşti, partea de jos, să fie din tot hotarul, a cincea parte, partea de jos, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde <au folosit din veac>.

<Şi deasemeni de acum înainte> să nu mai aibă lege nepoţii lui Gliga Sevăscul .....[1]) pentru a cincea parte, partea de jos din Mănăileşti şi nici să nu aibă a dobândi împotriva nepoţilor Zinei, niciodată, în vecii vecilor.

Iar la aceasta <este credinţa domniei noastre mai sus scrisului> Petru voevod şi credinţa boerilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu vornic de ţara de jos, credinţa panului Zbiiarea, credinţa panului Bilăi vornic de ţara de sus, credinţa panului Cărst<ea şi a panului Andronic> pârcălabi de Hotin, credinţa panului Toader şi a panului Dragul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Vitolt şi a panului Burciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Slăvilă portar <de Suceava, credinţa> panului Negrilă pârcălab de Orheiu, credinţa panului Dumitru postelnic, credinţa panului Gavril spătar, credinţa panului Ianc vistier, credinţa panului Vartic ceaşnic, credinţa panului Nicola stolnic, <credinţa panului Stoica> comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie <domn> al ţării noastre Moldova, acesta să nu le <clintească dania> şi întăritea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, căci am aflat cu sfatul şi cu legea noastră că le este lor dreaptă ocină şi dedină.

---

[1]) loc rupt în text.

Iar pentru mai mare putere şi întărire tuturor celor <mai sus> scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion Golăi logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cârstea Mustevici în Iaşi, în anul 7083 <1575> luna Martie 23 zile.

Arh. St. Iaşi, CCCL/25.
Copie slavă din sec. XX.

63

1575 (7083) Martie 30, Iaşi.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţa sfântă, cea de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos, închinătorul troiţei, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu iubire din inimă, din tot sufletul nostru, cu îndemn dumnezeiesc, am râvnit către faptele bune ale domnilor care au fost mai înainte de noi în ţara noastră Moldova, am împuternicit şi am întărit dreapta cinstire pentru credinţa noastră drept credincioasă, pentru mântuirea şi binecuvântarea noastră şi a doamnei noastre şi a copiilor noştri daţi de dumnezeu şi a întregei noastre ţări şi am dat şi am miluit sfânta noastră rugă mânăstirea dela Putna, unde este hramul uspenia prea sfintei, curatei şi prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, unde este egumen rugătorul nostru chir Eustatie, cu un sat care este în ţinutul Cernăuţior, anume Cuciurul, cu toate pricuturile[1]) sale şi cu morile. Care acest sat a fost dreaptă cumpărătură a mătuşii domniei mele, răposata Roxanda, doamna răposatului domn Bogdan voevod, cu banii săi drepţi şi proprii

Şi după aceia, ea a dat acest sat mânăstirii dela Putna pentru pomenirea ei şi pentru pomenirea sfântrăposaţilor ei părinţi, ca să-i fie pomenire, ei şi părinţilor ei, neclintit în vecii vecilor. Iar când a fost în zilele lui Ştefan voevod Petrovici, Ştefan voevod a voit să ia dela mânăstire nişte cheltuieli ce a ştiut; astfel a luat acest sat dela mânăstire.

Şi iarăşi, de vreme ce acest sat este drept domnesc, dela întemeierea ţării, apoi rugătorii noştri călugării dela Putna s'au sfătuit împreună cu egumenul şi n'au vroit să lase în pagubă pomenirea mătuşii domniei mele, răposata doamnă Roxanda a răposatului Bogdan voevod, ci au dat mai sus scrisului Ştefan voevod Petrovici patru sute ughi galbeni, din banii mânăstirii.

De aceia, noi şi cu boierii noştri am cercetat cu întregul nostru sfat şi am aflat cu sufletele noastre că a fost acest sat dreaptă cumpărătură, pentru banii

[1]) colţuri, părţi de sat.

drepți ai mătușii domniei mele, doamna Roxanda și danie sfintei mânăstiri după aceia și cumpărătură sfintei mânăstiri din banii mânăstirești. Iar noi de asemenea am dat și dela noi sfintei noastre rugi, mânăstirea dela Putna, unde este hramul ușpenia născătoarei de dumnezeu și pururea fecioară Maria, unde este egumen Eustatie, mai sus scrisul sat, care este în ținutul Cernăuților, anume Cuciurul și cu toate pricuturile sale și cu morile și am întărit sfintei mânăstiri, cu această carte de seamă a noastră, ca să fie sfintei noastre mânăstiri dela noi uric și cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, ce este în ținutul Cernăuților, anume Cuciurul și cu toate pricuturile sale și cu morile, începând dinspre Storojineț, la poiană la Strâmba [1]), prin mijlocul poienii și de acolo la Domânească la horodiște [2]) în mijlocul ocolului, apoi la Trestianeț, la pârâul Pietrei, apoi la movila săpată și de acolo drept la iazul lui Buhuș, apoi la tei, apoi la Fântâna Limpede, apoi la Iablunevet și de acolo, în jos pe pârâu, la drumul [3]) de jos, la Câmpul Popei . .) de către Mihalciu. Și de acolo se începe din vale, din spre Cozmin, începând peste stânca Pietrei și la obârșia Hlobacăi, obârșia vârful . . . . . [4]), la pârâu, peste Voluca și de acolo . . . .[4]) și la pârâu peste prisaca . . . și de acolo iarăși la Derehluiu, în sus pe pârâu și la Bursu deasemeni, în sus pe pârâu și la Strimba . . . [4]) la prisacă la Ardanu, din spre Storojineț. Acesta este tot hotarul din urmă, pe unde a hotărnicit și a întocmit pan Tăutul mare logofăt, în zilele lui Ștefan voevod cel Bătrân.

Și la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrisului Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Cozma Murgu vornic de țara de jos, credința panului Zbierea, credința panului Bilăi vornic de țara de sus, credința panului Cârstea și a panului Andronic pârcălabi de Hotin, credința panului Toader și a panului Dragul pârcălabi de Neamț, credința panului Vitolt și a panului Burciul pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Slăvilă portar de Suceava, credința panului Negrilă pârcălab de Orheiu, credința panului Dumitru postelnic, credința panului Gavril spătar, credința panului Iane vister, credința panului Vartic ceașnic, credința panului Nicola stolnic, credința panului Stoica comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni și mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, deoarece este dreaptă cumpă-

[1]) în orig. « Criva ».
[2]) « horodiște » : cetate de pământ.
[3]) în orig. « drum ».
[4]) loc șters în orig.

rătură a mătușii domniei mele, răposata doamna Roxanda și danie din partea ei sfintei mânăstiri și încă și cumpărătură pentru banii mânăstirești și dela noi danie rugii noastre, sfintei mânăstiri.

Iar cine va cuteza să clintească și să nimicească dania, miluirea și întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și de preacurata lui maică și de cei 4 sfinți evangheliști și de cei 12 apostoli de frunte, Petru și Pavel și de cei 318 sfinți părinți dela Nicheia <și de toți sfinții>, [1]) care din veac bine au plăcut lui dumnezeu. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu aceia care au strigat asupra domnului dumnezeu, sângele lui nevinovat asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Ion Golăi logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cârstea Mustevici în Iași, în anul 7083 <1575> luna Martie 30 zile.

Acad. R.P.R., Fotografii, IV/16.
Fotocopie după un orig. slav; altă fotocopie, ibid., XXVI/16.

64

1575 (7083) Aprilie 22, Iași.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit cneaghinei Tecla a lui Hamza fost vistier, dreptii ei robi [2]) Țigani, anume Dumitru Mursă și sora lui, Sambira, fiii lui Tudoran, pe care și i-a cumpărat dela Apostol și dela femeia lui, Odochia, pentru o sută zloți tătărești, ca să-i fie ei robi [2]) și cu tot venitul. Pentru aceasta, altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7083 <1575> luna Aprilie 22.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat.

Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/196.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

65

1575 (7083) Mai 2, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi

[1]) loc șters în orig.
[2]) ◊ holopi ◊ în orig.

cetindu-se, că acestui adevărat şi cinstit boier al nostru pan Ion Golăi mare logofăt i-am dat şi i-am întărit dela noi în ţara noastră, în Moldova, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură ce l-a avut el dela Ion voevod, un loc din pustie pe Ciuhur, între Grumăzeni şi între Rujinţi în faţa Rusului, însă pe această parte a Ciuhurului dinspre ţinutul Iaşului; care loc din pustie mai sus scris, pe Ciuhur, între Grumăzeni şi între Rujinţi, în faţa Rusului, pe această parte a Ciuhurului, dinspre ţinutul Iaşului, îi este dreaptă ocină şi cumpărătură dela însuşi Ion voevod, pentru şase cai buni, ca să fie credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt, acest loc din pustie mai sus scris, pe Ciuhur, între Grumăzeni şi între Rujinţi, în faţa Rusului, pe această parte a Ciuhurului, dinspre ţinutul Iaşului şi dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi întregului său neam, care i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc din pustie mai sus scris, pe Ciuhur, între Grumăzeni şi între Rujinţi, în faţa Rusului, pe această parte a Ciuhurului, dinspre ţinutul Iaşului, să fie cât va putea să folosească un sat în destul, iar dinspre celelalte părţi, pe vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Zbierea, credinţa panului Bilăi vornic de ţara de sus, credinţa panului Cârstea şi a panului Andronic pârcălabi de Hotin, credinţa panului Toader şi a panului Dragul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Toader şi a panului Borciul pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Slăvilă portar de Suceava, credinţa panului Negrilă pârcălab de Orhei, credinţa panului Dumitru postelnic, credinţa panului Gavrilă spătar, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Vartic ceaşnic, credinţa panului Nicula stolnic, credinţa lui Stoica comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, deoarece îi este dreaptă ocină şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ioan Golăi mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Ştefan Teclici în Iaşi, în anul 7083 <1575> Mai 2.

<Pe verso:> Golăeştii pe Ciuhur.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 174.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o copie slavă, ibid., ms. 629, f. 85.

66

<1575 — 1579, 1583 — 1591> Mai 4, Iaşi.

Suret. Pătru v<oe>vod, cu mila lui d<um>n<e>zău, domn ţării Moldovii. Dat-am aciast<ă> carte a noastră rugătorilor noştri, călugărilor dela mănăstire Tazlăului, ca să fii tari şi puternici cu aciast<ă> a noastră carte, a ţăne pe doâ părţi din moşii ci-au cumpărat ii, dela Toma din satul Bălotestii. Şi pentru aceia, nimine să n'aibă a-i opri şi a-i supăra înnainte aceştii cărţi a noastre.

S'au scri<s> în Eşi, vel<e>t [1]), Mai 4.

Domnul au zis.

Marele log<o>f<ă>t au învăţat.

Ionaşco <a scris>.

S'au tălmăcit asămine di mini, <1>796 Fev. 24 z<ile>.

Andrei tălmaciu căp<i>t<an>.

<Pe verso:> Boloteşti *din* Putna.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, V 8.
Trad. rom.
Datat din domnia lui Petru Şchiopul.

67

1575 (7083) Mai 17, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri: Ionaşco şi fraţii lui, Toader şi Zaharia şi Sava şi surorile lor Sofiica şi Drăghina şi Solomia şi Dumitra şi Anghelina, copiii Iurşei, nepoţii lui Filip şi verii lor Ieremia şi sora lui, Odochia, copiii lui Andreiu şi asemenea verii lor, Cozma şi fraţii lui, Ion şi Lucoci şi Simion şi Matei şi surorile lor Măriica şi ..... şi Ana şi Antimia şi Anghelina, copiii lui Nicoară şi asemenea vara lor Mariica, fiica Anghelinei, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Stan posadnic, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiu de danie ce a avut străbunicul lor Stan posadnic dela Ilie voevod, din jumătate de sat din Leleşti pe Jijia, ce acum se numeşte Posadnicii, două părţi, părţile de mijloc şi cu loc de moară la Jijia, <acestea> le-au dat credinciosului nostru Toma Berheciu al doilea pisar, pentru nouă sute de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat credinciosul nostru Toma Berheciu al doilea pisar şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 900 de zloţi tătăreşti, în mâinile tuturor acestor mai sus zişi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

[1]). lipeşte veleatul în text.

4*

Insă Ieremia şi sora lui, Odochia, copiii lui Andruşco, care sânt şi aici mai sus scrişi, au vândut toată partea tatălui lor Andruşco, iar fraţilor lor, lui Focşea ... şi surorii lor, Mariiţei, le-au dat părţile lor din alte ocine pentru părţile lor din Leleşti, <care aici sunt scrise mai sus, care> acum se numesc Posadnicii.

Şi iarăşi s'a sculat credinciosul nostru Toma Berheci al doilea pisar şi a dat <părţile> sale de ocină, din jumătate de sat din Leleşti pe Jijia, ce acum se numesc Posadnicii, partea de mijloc şi cu loc de moară la Jijia, le-a dat <cneaghinei> sale Anghelina, cu totul, pentrucă ei au cumpărat ..... şani, pe Sâtna şi cu loc de moară la Sâtna şi nu a pus pe cneaghina sa, în acest privilegiu.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi înţelegere între dânşii şi asemenea plata lor deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit Anghelinei, cneaghina lui Toma Berheciu al doilea pisar, această mai înainte numită din jumătate de sat din Leleşti pe Jijia, ce acum se numesc Posadnicii, două părţi, părţile de mijloc şi cu loc de moară la Jijia, ca să-i fie ei şi dela noi, cu tot venitul.

Şi deasemeni am dat şi am întărit, tot Anghelinei, cneaghina lui Toma Berheci al doilea pisar şi surorii ei Solomia şi fraţilor ei, Simion şi Toader, copiii lui Ionaşco păhărnicel, nepoţii Neacşei, strănepoţii lui Coste posadnic şi ai lui Stan posadnic, din acelaşi mai sus scris privilegiu, dreapta lor ocină şi dedină, jumătate de sat din Şendreşti, ce acum se numesc Posadnicii, jumătatea de sus <şi> din Leleşti asemenea, să le fie lor şi dela noi, cu tot venitul.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7083 <1575> Mai 17.

† Domnul a spus.

† Golăi mare logotăt a învăţat şi a iscălit.

† Dumitru Gânscovici a scris.

Arh. St. Buc., Stânca — Roznovanu, XL/755.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1806.

68

1575 (7083) Mai 21, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră credincioasă Lupe Huru fost pârcălab, cu nepoţii săi, cu fiii lui Dragoşe, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au împărţit între dânşii, drepţii lor robi Ţigani şi dedine ce au avut ei dela Huru fost vornic.

Şi mai întâi au căzut în partea fiilor lui Dragoş Huru, Ţiganii anume: Bălan şi cu femeia şi cu copiii şi St<an>ca cu femeia şi cu copiii şi Ţigănaş cu copiii şi Ilea cu femeia şi cu copiii lor şi Răduţa cu femeia şi cu copiii şi Radul Spânul cu femeia şi cu copiii, fără aceia pe care i-a vândut Dragoş, fratele lui Lupe Hurul.

Şi deasemeni a căzut în partea lui Lupe Huru fost pârcălab Ţiganii: Caliia cu femeia şi cu copiii şi Bejana şi cu fratele ei Teatiul şi cu toţi fiii Bejanei şi Voico cu femeia şi cu copiii şi Stanciul cu femeia şi cu copiii şi Bogdan cu femeia şi cu copiii şi Paşco cu femeia şi cu copiii şi Bejan cu femeia şi cu copiii şi Ducul cu femeia şi cu copiii.

Deaceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi împărţeala între dânşii, noi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre credincioase Lupe Huru fost pârcălab aceşti mai sus scrişi robi Ţigani, ca să-i fie şi dela noi şi cu totul, neclintiţi niciodată, în veci. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7083 <1575> Mai 21.

Cara <a scris>.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Arh. St. Iaşi, CDXXIV/3
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

69

1575 (7083) Mai 28.

Petru v<oe>voda. Venit-au înaintea noastră sluga noastră Costin Nicoar<ă> ci-au fost păharnic şi Ponici şi s'au pârît de faţ<ă> cu rugătorii noştri călugării dila mănăstir<e> Tazlăului, pentru satul Păşcanii ce iasti în Câmpii lui Dragoş vod<ă>, dzicând cum iaste a lor ocină şi moşii, acel sat.

Deci noi, împreun<ă> cu toţi<i> boerii noştri, căutat-am ş'am aflat cum că acel sat nu iaste a lor, ce au fost acel sat a Simii ci-au fost visternic; şi l-au prăpădit pintru o viclenii a lui, când s'au sculat el asupra lui Ştefan vod<ă> şi asupra pământului, cu nişti înşălăciun<i>, împreună cu alţi necredincioş<i> şi atunce s'au dat acista sat di mai sus scris mănăstirii Tazlăului, dila Pătru vod<ă>.

Ci noi, încă am dat şi am întărit sfintii mănăstiri, pe acest sat de mai sus scris, Păşcanii, în Câmpii lui Dragoş, ca să le fii şi dela domniia me danii, cu tot venitul. Şi de aici nnainte, ca să nu aibă a să mai pârî, nici a mai rămânia niciodănăoar<ă>, în veci. Şi altul să nu s'amestici.

L<ea>t 7083 <1575> Mai 28.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 374—374 v.
Trad. rom. din sec. XIX.

70

1575 (7083) Mai 30, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni această călugăriţă, anume Matrina, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a dat un uric, pe care l-a avut ea de întărire dela Petru voevod, pe satul Poienari, care este la obârşia Bârlăzelului şi l-a dat în mâinile lui Ion Capotă şi a vărului lui, Andronic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi această carte am dat-o atunci, în mâinile Ilenei, fiica Matrinei călugăriţa, pentrucă, dacă se va găsi de către dânsa vreodată acel uric la cineva, atunci această carte a domniei mele să-i fie ei de mărturie. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7083 <1575> Mai 30.

Domnul a spus.

Berheci logofăt a învăţat.

Luca <a scris>.

Acad. R.P.R., LXI/5.
Orig. slav, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1816.

71

1575 (7083) Mai 30, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Drăghici, fiul lui Romaşco şi vara lui, Vasilca, fiica Măriicăi, sora lui Romaşco, nepoţii lui Birtalan, strănepoţii lui Ghedeon Papa şi verii lor Ionaşco Dinga diac şi fratele lui, Petrea şi sora lor Măriica, copiii lui Dinga diac, nepoţii lui Isaico, strănepoţii lui Miroslav şi ni s'au plâns cu mare jeluire şi cu mare mărturie, <cu> oameni buni şi bătrâni, megieşi, zicând <că> privilegiul de danie, pe care l-au avut străbunicii lor Ghedeon Papa şi Miroslav, pe jumătate de sat din Dolniceni, dela Ştefan voevod cel Bătrân, acest privilegiu a pierit de Tătari, când au venit Tătarii asupra lui Ion voevod, când a pierit şi au prădat ţara domniei mele.

De aceia noi, văzând plângerea lor mare cu mare mărturie, <cu> oameni buni şi bătrâni megieşi dimprejur şi ispisocul de întărire dela Alexandru voevod încă l-au avut, iar noi deasemenea le-am dat şi le-am întărit mai sus scrişilor nepoţi ai lui Ghedeon Papa şi ai lui Miroslav această jumătate de sat din Dolniceni, ca să le fie dela noi uric şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7083 <1575> Mai 30.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Cărstea <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXX/70.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

72

1575 (7083) Iunie 2, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat rugătorilor noştri, ieromonahului Inochentie egumen şi tuturor călugărilor dela mânăstirea Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh şi făcător de minuni Nicolae, un sat pe Şumuz, anume Dolheştii şi cu moară la Şumuz. Care acest sat pe Şumuz, anume Dolheştii şi cu mori în Şumuz, ei l-au schimbat cu credinciosul nostru boier pan Zbiarea postelnic. Şi ei au dat schimb pentru schimb credinciosului nostru pan Zbiarea postelnic două sate, anume Streşanii, pe Bâc şi cu moară la Bâc şi satul Crublicenii.

De-aceia noi, văzând tocmeala şi schimbul lor de bunăvoie şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit rugătorilor noştri, ieromonahului Inochentie egumen şi tuturor călugărilor din mânăstirea dela Pobrata, unde este hramul sfântului arhiierarh şi făcător de minuni Nicolae, acest sat mai sus scris, pe Şumuz, anume Dolheştii şi cu mori la Şumuz, ca să le fie lor, dela noi şi cu tot venitul. Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7083 <1575> Iunie 2.

Însuşi domnul a spus.

† Golăi mare logofăt a învăţat.

Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XII/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1786.

73

1575 (7083) Iulie 3, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Odochia şi surorile ei Sofiica şi Mărica călugăriţa, fiicele lui Luca Arbure portar de Suceava şi nepoţii lor de soră, Măriica şi fratele ei Petraşco, copiii Stancăi şi Salomia, fiica Nastasiei, nepoţii lui Luca Arbure portar de Suceava, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au împărţit între dânşii dreptele lor ocini şi dedine şi cumpărătura tatălui lor pan Luca Arbure portar de Suceava, însă în afară de satele din partea surorii lor Ana, cneaghina lui Plaxea comis. Satele anume: Vascăul pe Ceremuş, cu mori şi Culiceanii cu moară şi Vorona cu mori şi Svicicăuţii cu mori şi Blişceaneuţii şi Şofrăneştii cu moară şi Filipeştii şi Ceplenţii cu loc de moară şi Iazloveţul şi Fileuţii şi Trăbujenii cu loc de moară, pe Ciorea şi Cozăreştii deasemenea cu loc de moară şi Soloneţul cu moară şi Boto-

şenii şi Romancăuţii cu moară şi Hriţenii cu loc de moară şi a şasea parte din Băieşti şi Hrinceştii cu moară şi Câjvenii şi Mândăcăuţii cu mori şi Drăguşanii cu loc de moară.

Şi a căzut în partea Odochiei, fiica lui Luca Arbure portar de Suceava, în partea ei, satul Soloneţul cu moară şi Botoşanii şi Romancăuţii cu moară şi jumătate din satul Hrinţenii cu loc de moară şi a şasea parte din Băişeşti.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi împărţeala ce ei şi-au împărţit între dânşii, iar noi deasemenea i-am dat şi dela noi şi i-am întărit, ca să-i fie dela noi uric, neclintit, cu tot venitul. Deaceia nimeni altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7083 <1575> Iulie 3.

Însuşi domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Cârstea a scris.

Arh. St. Iaşi, CCCL/26.
Copie slavă din sec. XX.

74

1575 (7083) Iulie 11, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri satul Toplitea din ocolul Neamţului şi au pârît pe sluga noastră Mihăilescul uricar, pentru o poiană din hotarul satului Oglinţii, care acestă poiană a plătit-o bunicul lui, Zaharia fost vornic, pentru o duşegubină, căci în această poiană s'a făcut o moarte de om, în zilele lui Bogdan voevod cel Bătrân.

De aceia noi, am dat hotarnic pe sluga noastră credincioasă, Vitolt pârcălab de Roman, ca să hotărnicească acolo, cum va găsi el cu sufletul său şi cu oameni buni şi cu megieşi dimprejur.

Astfel a găsit el cu sufletul său şi cu oameni buni şi cu megieşi dimprejur că este această poiană mai sus scrisă ocină dreaptă a slugii noastre Mihailescul uricar.

Asttel, de acum înainte, acest sat Topliţa să nu mai aibă a pârî niciodată, în veci, pe sluga noastră Mihailescul uricar şi nici pe verii lui, în faţa acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7083 <1575> Iulie 11.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Iurăşco a scris <şi> am iscălit.

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/5.
Orig. slav, hârtie pecete aplicată.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XI/10.

1575 (7083) Iulie 16, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, monahul Tudosie fost ceaşnic şi sora lui, Odochia, fiii lui Drăgoi, nepoţii Vasutcăi, fiica lui Romaşco, nepoata lui Drăgoi, femeia lui Stanciul aurarul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au dat sfintei noastre rugi, mânăstirii Voroneţ, unde este hramul sfântului mare mucenic şi purtător de biruinţă Gheorghie şi ‹unde sunt› moaştele sfântului stareţ Daniil, unde zac şi trupurile acestor mai sus scrişi ctitori, trei sate anume: Drăgoieştii şi Lucăceştii şi Boteştii cu moară la pârâul Brădăţel . . .[1]) privilegiul de mărturie ce a avut bunica lor Drăgoaie dela Ştefan voevod cel Bătrân şi privilegiul de danie ce au avut ei dela Alexandru voevod şi deasemenea ispisocul de danie dela domnia mea încă le-au dat în mâinile acestor mai sus scrişi călugări dela mânăstirea Voroneţ, pentru pomenirea lor şi a părinţilor lor, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând dania lor de bună voie şi întocmirea lor şi cu mare osârdie pe care o au ei către sfânta rugă a noastră, mânăstirea Voroneţ şi noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit sfintei noastre rugi, mânăstirea Voroneţ, unde este hramul sfântului mare mucenic Gheorghie şi ‹unde sunt› moaştele sfântului stareţ Daniil, ca să fie sfintei mânăstiri Voroneţ uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus zise sate să fie după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Iar cine ar cuteza să clintească şi să risipească dania şi întocmirea lor din ruga noastră, sfânta mânăstire Voroneţ şi care egumen sau dintre călugări nu le vor face pomenire în fiecare an, din an în an, acela să fie blestemat de dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de 12 sfinţi apostoli de frunte, Petru, Pavel şi ceilalţi şi de 4 sfinţi evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii, care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi iudei, care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, de asemeni să fie şi va fi în veac, amin. Dar cine va ţine dania lor şi întărirea noastră, acela să fie iertat de dumnezeu şi binecuvântat şi de noi. Şi să le fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrisului Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Zbiarea, credinţa panului Bilăi vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril şi a panului Andronachi pârcălabi de Hotin, credinţa panului Petraşco şi a panului Dragul pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Berheci şi a panului Burcilă pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Slăvilă

[1]) loc rupt în orig.

portar de Suceava, credința panului Bucium pârcălab de Orheiu, credința panului Aslam postelnic, credința panului Gavril spătar, credința panului Iane vistier, credința panului Vartic ceașnic, credința panului Nicola stolnic, credința panului Stoica comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să dea și să întărească sfintei mânăstiri, pentrucă este ocină și danie dreaptă a sfintei mânăstiri.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Ion Golăi logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Iurașco Bilavici în Iași, în anul 7083 <1575> Iulie 16 zile.

Acad. R.P.R. LXXXV/47.
Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

76

1575 (7083) August 3, Iași.

Pătru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri popa Platon și fratele lui, Toader diacon, fiii Nastei, nepoții lui Zaharia vornic, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lor Zaharia vornic dela Ștefan voevod cel Bătrân, toată partea lor, cât se va alege din sat din Oglinzi, aceasta au vândut nepotului lor, slugii noastre Mihăilescul uricar, pentru o sută și patru zeci zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Mihăilescul uricar și le-a plătit, deplin, toți acești bani mai sus scrișî, 140 zloți, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Să-i fie lui și dela noi, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7083 <1575> August 3.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat.

Dumitru <a scris>.

Ath. St. Iași, CDXXVII/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

77

<1575 Septembrie 1—1576 August 31> 7084.

Suretu scos moldovenește de pe un zapis ce scrie pentru o parte de moșie din satul Dragomirești, din leat 7084 <1575—1576>

Adecă eu Ileana, fata lui Lazoru, însumi eu mărturisescu cu acestu zapis, precum am vândutu din partea Mălinii, a cincea parte, dreptu o sută de zloți și am vândut-o iarăși, Urâtii, de bună voia mea, parte din satul Dragomireștii, însă care să va aleage parte mea. Și am vândut-o cu totu venitul.

Și au fostu tocmeala noastră înnaintea Gonții din Dragomirești și a lui Ion Năsulea și a Cărstii Cărhan și a Găureanului, încă și înnaintea a mulți oameni buni, înaintea Cărstii din Vadu și înainte altor bătrâni și tineri megeiași.

Și pentru mai mare încredințare, ne-am pus peceții noastre, ca să să crează.

S'au tălmăcit zapisul acesta de pe sârbie, moldovenește, de Procopie Ardarievici Golâescul uricariu *domnesc* și dascal *domnesc*, în cursul anilor, leat 1775 Iul. 4 zile.

Arh. St. Iași, CDXXXI/17.
Trad. rom.

78

1575 (7084) Septembrie 15, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că această adevărată slugă a noastră Sima camanar ne-a slujit nouă drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul cu mila noastră deosebită și i-am dat și l-am miluit, dela noi, în țara noastră, în Moldova, cu o selişte anume Drăgăneștii, în ținutul Chigheaciului, ca să-și întemeieze acolo sat și să-i fie dela noi uric și ocină, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților lui și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei selişti mai înainte zise, anume Drăgăneștii, să fie din apa Cahova, la movila Colunului, iar de acolo în spre răsăritul soarelui și la altă movilă, în fața Cățelului [1]) Sec și peste Cățel, movila în Ialpoh, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Cozma Murgu mare vornic de Țara de Jos, credința panului Bilăi vornic de Țara de Sus, credința panului Androinic și a panului Gavriil pârcălabi de Hotin, credința panului Toader și a panului Dragul pârcălabi de Neamț, credința panului Berheci și a panului Borciul pârcălabi de Roman, credința panului Slăvilă hatman și portar de Suceava și credința panului Zbierea și a panului Bucium, pârcălabi de Orheiu, credința panului Gavril spătar, credința panului Iani vistier, credința panului Vartic

[1]) „Cățel" în orig.

ceaşnic, credinţa panului Nicula stolnic, credinţa panului Stoica comis şi credinţe tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentru slujba lui dreaptă şi credincioasă, ce ne-a slujit nouă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Cârstea Mihăilescul în Iaşi, în anul 7084 <1575> Septembrie 15.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava, XXXIII 2.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu trei traduceri rom.: una din 1795, alta din 1864 şi a treia în ms. 629 f. 87.

79

1574 (7083) Septembrie 27, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre, Udrea şi Ilea şi Pătraş şi Tudor şi toţi verii lor şi au pârît împotriva rugătorului nostru egumen şi a întregului sobor dela mânăstirea Voroneţ, pentru satul Drăgoieşti şi pentru Lucăceşti şi pentru Boteşti, care aceste sate mai sus scrise au fost drepte moşteniri ale monahului Todosie fost ceaşnic şi ale surorii lui, Odochia. Şi le-au dat ei cu blestem sfintei mânăstiri, să le fie veşnică pomenire, lor şi părinţilor or. Şi are sfânta mânăstire ispisoace şi dela domnia mea şi dela domnii de mai nainte, că au dat ei de bună voie sfintei mânăstiri.

Intru aceasta, noi şi cu boierii noştri am cercetat şi am aflat şi cu sufletele noastre că sunt ocine şi dedine drepte ale monahului Todosie fost ceaşnic şi ale surorii lui, Odochia, din zile vechi şi le-au dat sfintei mânăstiri. Iar Ungurul şi Udrea şi Ilea şi alţi veri ai lor nu au avut nicio treabă cu aceste sate mai sus scrise.

Şi am dat şi am întărit sfintei mânăstiri aceste sate mai sus scrise, ca să le fie cu tot venitul. Şi de acum înainte, nimeni să nu mai aibă a pârî sfânta mănăstire din tot neamul lui Todosie şi al surorii lui, nici să dobândească niciodată împotriva acestora, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7083 <1574> Septembrie 27.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Cara <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIII/29.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1787.
S'a admis stilul dela Ianuarie.

80

1575 (7084) Decembrie 14, Iaşi.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Sanda şi sora ei Drăguţa, fiicele Mariiţei, nepoatele cneaghinei lui Vlad cel bătrân pârcălab, strănepoatele lui Grozea comis, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut dreapta şi propria lor ocină şi dedină din privilegiul de cumpărătură ce a avut străbunicul lor Grozea comis dela Ştefan voevod cel Bătrân, un sat pe Zejia, anume Iucşianii şi cu loc de moară în Zejia. Şi au vândut acest sat credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt, pentru o mie de zloţi tătăreşti, când s'au răscumpărat ele din robie dela Tătari.

Şi s'a ridicat credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt şi a plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi bani, 1000 zloţi tătăreşti, în mâinile Sandei şi a surorii ei Drăguţa, fiicele Mariiţei, nepoatele cneaghinei lui Vlad cel bătrân pârcălab, strănepoatele lui Grozea comis, dinaintea noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştri moldoveni. Şi privilegiul de cumpărătură ce a avut străbunicul lor Grozea comis dela Ştefan voevod cel Bătrân, pe acest sat mai sus scris, încă l-a dat atunci în mâinile credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt, dinaintea noastră.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi întocmire şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt acest sat întreg, mai sus scris, care este pe Zejia, anume Iucşianii şi cu loc de moară în Zejia, ca să-i fie dela noi uric şi ocină <şi> cumpărătură, cu tot venitul. Pentru aceasta, nimeni să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7084 <1575> Decembrie 14 zile.

† Însuşi domnul a spus.

† Cârstea a scris.

A. ad. R.P.R., CLXXXVIII/231.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, f. 301.

81

1576 (7084) Aprilie 1.

7084 <1576> Aprilie 1. Ispisoc dela Petru vodă, întăritor pe a treia parte din giumătate de sat, partea de mijloc şi cu moară şi cu a treia parte din Poenile Muncelului, Muncelul Rotund şi Muncelul Lung, lui Roman Ieşurescu, drept 600 zloţi tătărăşti.

Arh St. Buc., M-rea Pobrata, V/16.
Rezumat rom. din sec. XIX/.

82

1576 (7084) Aprilie 1, Iaşi.

Tălmăcire di pi uric vechiu sărbăscu dela domnul Petru v<oe>vod, scris în Iaş<i> de Chirul, la anu 7084 <1576> April 1.

Petru v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domn ţării Moldovii. Că iată au venit înainte noastră şi înainte boerilor noştri Solomiia, fiica lui Ioan Vorontar şi nepotu ei Gavril cu fratile său Ioan Vorontar şi sora lor Agahiia, fii Măricăi, fiicii lui Vorontar şi *deasemeni* nepoata lor Ana şi fratile ei Ieremiia Barbovschi, fiii Sofroniei, fiicii lui Vorontar, de a lor bună voia, de nimine îndemnaţi, nici săliţi şi ş'au împărţit ei a lor între dănşii drepti ocini şi moşii din dresuri de întărituri dela strămoşu nostru bătrănu Ştefan v<oe>vod şi cu dresuri de împărţală dela Bogdan v<oe>vod şi *deasemeni* cu dresuri de împărţală dela Ştefan v<oe>vod cel Tănăr şi cu dresuri de mărturii dela Petru v<oe>vod, satul Şerbiciani şi giumătati din Colobanţi şi cu loc de moară în Miletin şi o a triia parte din Boureni şi satul Prăjeni şi cu loc de moară şi satul Vasilăuţii cu loc de moară. . . . .[1]) şi satul Prisăcani şi cu loc de moară.

Şi s'au vinit în partea Solomiei, fiicii lui Ioan Vorontar . . . . . .[1]) şi Prisăcani şi din a triile parte din Boureni, o a triile parte. Iar în parte nepotului ei, lui Gavril şi a frăţăni-său, lui Ion Vorontar şi a surorii lor, Agahici, fii Măricăi, fiicii lui Vorontar, li s'au venit satul Prăjăni şi Vasălovţii şi din a triiale parte din Boureni, o a triiale parte. Iar partea Anei şi a frăţăni-său Ieremiia Barbovschi, fiii Sofroniei, fiicii lui Vorontar, li s'au venit satu Şerbiciani, cu loc de moară şi giumătati din Colobanţi şi cu loc de moară şi din al treile parte din Boureni, o a triile parte.

Deci noi, văzând a lor de bună voia tocmală şi împărţală, aşijdire şi dela noi e-am dat şi le-am întărit mai sus arătaţilor slugilor noastre pe mai sus, scrisăle satele lor, ca să le fiia lor şi de la noi, cu tot venitul. Şi altul să nu să amesteci.

Domnul au zis.

Marele log<o>f<ă>t au învăţat şi au iscălit.

Din limba sărbască pe limba moldovinească am tălmăcit eu, Ioniţă tălmaciu căpitan de dărăbani, acum la 1802 Ghenar în 18, în Iaş<i>.

Acad. R.P.R., CXXXVII/264.
Trad. rom.

83

1576 (7084) Aprilie 14.

7084 <1576> Apr. 14. Uric dila Petru v<oe>vod, întăritor lui Lucociu diiac, ficior Nastii, pe o a triia parte din satul Costeştii ci iaste pre Ciuhuru, unde cade

[1]) «lipsă» scris în text.

n Prutu şi cu moara ci iaste pre Ciuhur, unde cade în Prut şi cu moara ci iaste din gios pre Ciuhur, cari au cumpărat-o dila muma lui, Nastea, cu preţ doao sute galbini tătărăşti.

Şi maică-sa i-au fost cumpărătură dela un Gliga, ficior lui Efrem, drept 200 galbini tătărăşti, însă din ispisoacile ce au avutu dila Ştefan v<oe>vod, pe ace a treia parte din satul Costeştii, ce iaste pre Ciuhur, unde cade Ciuhur<u> în Prut şi cu moar<a> ci iaste în gios pe Ciuhur, după cum pre largu arată acel uricu.

Acad. R.P.R., ms. 2812, f. 96 v.
Rezumat rom. din 1821.

84

1576 (7084) Aprilie 17, Iaşi.

Cu mila lui dumnezău, Io Petru v<oe>vod, domn ţării Moldavii. Ştiut facem cu aciastă a noastră carte, tuturor cui pre ea va vede sau cetind o va auzi, precum au venit înainte noastră şi înainte <a> toţ<i> boer<i> a Moldavii nostri, marii şi mici, slujile nostri Hilei şi frate-său Onul, copii lui Luca şi Nistrea şi fraţii lui, Lazia şi Ignat şi Toader, copii Marini, şi *deasemeni* Vasili şi frate-său Ion, şi soară lor Sofroniia, copii Tomii şi Iftimiia şi Cristina, fiice Agutii şi *deasemeni* Dochiia şi soară ei Ureata, fiici Marii, nepoate lui Ivaşco Crealig, fiiu lui Maruschi seminţie, nepoate lui Petre, strănepoate lui Toader, *deasemeni* fiiu lui Maruschi şi seminţie lui, Ion şi fraţii lui, Condria şi Ignat şi surori lor Niacşa şi Stanca şi Armanca şi Anisia şi Mica şi Salomiia, copii Negrăi şi *deasemeni* Toader şi fraţii lui, Cozma şi Ciochină, copii Muşea şi Ion şi soară lui, Rusca, copii lui Nicoară şi nepot lor de frate, Simion, nepoţi Fetcăi, surori lui Toader şi Ivaşco Cărlig, toţi strănepoţ<i> Maruşchi şi *deasemeni* nepoţi lor de frate, Vasili şi frate-său Ionaşco, copii lui Valeş şi Ion şi frati-său Gliga şi Brăilă şi surori lor Magdalina şi Nastia şi Mariica şi Anghelina, copii lui Cozma şi *deasemeni* Ion, fiul lui Vasco şi Coste şi fraţii lui, Gavril şi Cozma şi Iachim şi surori lor Gripina şi Mariia copii Irini, nepoţi lui Toader şi nepoţi de frate a lor, Ignat şi frate-său Dumitru, copii Parascăi şi Chirila, fiiul Tudorii şi *deasemeni* Andreiu şi soară lui, Parasca, copii Jurji şi Sava visternicelul şi soară lui, Ana, fii lui Vasili şi mătuşa lor Măriica şi frate-său Freatat, copii lui Pe[pe]tre, nepoţi altui Petre şi *deasemeni* nepoată lor Elisafta, fiică lui Ion Soban, nepoate lui Toader Soban, toţi strănepoţi lui Oance <A>verescul şi s'au părît pentru a lor ocina şi moşiia, pentru satu *dela* Otniciani, pe Bărlăzel şi Jurjanii din vărvu Bărlăzelului şi Avereştii pe Coveale.

Şi au arătat că au fost unul din niamul lor, anume Mihul Averescul diiac şi au făcut vicleşugul niamului său şi dresuri vechi ce au avut strămoşul lor Oance Averescul, de danie dela bătrănu Ştefan v<oe>vod, pe acele sate şi au

arătat uric ce l-au făcut, cu alte dresuri viclene[1]) ce au făcut cu vicleşug, lipsind pe unii din rudenie [2]).

Insă ei, după ce au înţăles de acest vicleşug ce s'au făcut de niamul lor şi i-au lipsit din ocină, s'au sculat şi au făcut pâră asupra nepotului lor de frate, Sava visternicelul, denaintea lui Ioan v<oe>vod şi au zis cum că după moartea acelui a lor nepotului de frate, Mihul Averescului, i-au rămas în mâna lui acele drese şi uricul cel vechi, de danie, ce au avut străbunul lor, Oance Averescul, dela bâtrânu încă Ştefan v<oe>vod; însă Ion v<oe>vod l-au strâmtorit, ca să scoată preveleghie, iar el au tăinuit uricul cel vechi şi au arătat trei drese cu o pecete şi unul fără pecete. Şi s'au cercetat şi s'au hotărât acel vicleşug. Insă Ion v<oe>vod, după ce au văzut că sânt vicleane, i-au luat în vistiiariia şi au cerut uricul cel vechi, până ce să va găsi, spre adăvărul. Insă i s'au întâmplat curând peire şi au perit şi acele preveleghie din vistierie, de Tătari.

Insă înainte domnii, aşijdire au tras pe Sava visternicel, pentru uricul ce<l> vechi dela bătrânu Ştefan v<oe>vod şi el aşijdire au tăinuit înainte domnii. Insă noi, nedându-i crezare, i-am dat lui ocară şi în temniţă au fost închis, iar el au zis precum că nu-l ştie şi peire acelui uric dela Mihul Averescul diac, atunci când au făcut acel vicleşug. Aşa apoi s'au învoit, de bună voia lui şi au pus iarăşi acele niamuri [3]) cu dănşii, pe ocini, precum au fost şi mai înainte din vechi şi au mărturisit însuşi, denainte domnii, toţi şi denainte a tot sfatului nostru, cum că au fost vicleşugul acelui din niamul lui Mihul Averescul diiac.

Deci, noi cu boerii noştri am căutat şi am hotărât cu [cu] leje noastră şi cu sufletele noastre, cu<m> că iaste tuturor lor driaptă ocină şi moşii, numai vicleşugul au fost acelui Mihul Averescul diiac şi le-am dat lor şi li-am întărit, cu aciastă a noastră ştiută carte, cu<m> să fii lor de către noi, la toţi, ocini şi moşăile, precum şi mai nainte, cu tot vinitul.

Apoi, s'au sculat toţ<i> mai sus arătaţ<i> nepoţi Maruşchi şi lui Toader şi a Petri şi lui Toader Soban, copiilor Oancii Averescul şi s'au învoit cu bună priimire şi voia lor şi s'au împărţit între dănşi acele sate, denainte noastră şi înainte tuturor boerilor noştri a Moldovii, mari şi mici.

Şi au venit în parte nepoţilor Maruşchi satul Oniciani pe Bârlezelul, însă să le fii lor în trei părţi: parte ce din sus acelui sat, să fii la toţi mai sus arătaţi nepoţi lui Ivaşco Crealig, fiiului Maruşchi; iar partea ce de mijloc să fii nepoţilor Petri, strănepoţilor lui Toader, *deasemeni* fiiului Maruşchi; iar parte ce din jos, dintr'acelaş sat, că să fii la toţ<i> nepoţi Fetchi, aşijdere fiice Maruşchi. Iar în parte nipoţilor lui Toader au căzut în parte lor, a treia parte

---

[1]) « viclene », şters în text.

[2]) « săminţie », şters în text.

[3]) « seminţiile », şters în text.

din Avereşti, pe Covele şi a treia parte din Jurjani, din vărvu Bărlăzelului şi *deasemeni* nepoţilor Petri au venit în parte lor, a treia parte din Avereştii şi a treia parte din Jurjăni. Şi *deasemeni* Elisafti, fiicei lui Ion Sava nepoatei lui Toader Saban *deasemeni* i-au vinit parte, a trea parte din Avereşti şi a treia parti din Jurjani.

Deci şi noi, văzând de bună voia lor priimire şi tocmală între dănşii şi înpărţeală ce ei însuşi între dănşi s'au învoit şi ş'au înpărţit, denainte noastră şi denainte tuturor boerilor noştri a Moldavii şi noi aşijdere de către noi li-am dat lor şi li-am întărit mai sus arătaţilor strănepoţilor Oancii Averescul, ca să le fii lor şi de către noi uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi prestrănepoţilor şi toati seminţii lor ce să va alege mai de aproape, nesmintit niciodănioară, în veci.

Iar hotarul acelor mai sus arătate lor trei sati, anume: Oniceani pe Bărlazel şi Jurjani, ci din vărvu Bărlăzelului şi satu Avereşti, pe Coveale, ca să fii lor din toate părţi, după hotarile vechi, pe unde au vieţuit din veci.

Şi spre aciastă iaste credinţa mai sus scrisului, noi domn Io Petru v<oe>vod şi credinţa boerilor noştri: credinţa dum<i>sali Cozma Murgu vor<ni>c ţări de jos, credinţa dum<i>sali Zbiaria, credinţa dum<i>sali Bilăi vornic ţări de sus; credinţa dum<i>sali Ion Caraghiuzăl, credinţa dum<i>sali Andronachi şi dum<i>sali Gavril părcălabii Hotinului, credinţa dum<i>sali Berhăci şi dum<i>sali Iene părcălabii Niamţului, credinţa dum<i>sali Pletri [1]) şi dum<i>sali Breanzâ părcălabii din Citate-Nou, credinţa dum<i>sali Sleavăl portariul Sucevii, credinţa dum<i>sali Buciumu părcălabul Orheiului, credinţa dum<i>sali Islan[2]) post., credinţa dum<i>sali Gavril spat., credinţa dum<i>sali Gheorghi vist., credinţa dum<i>sali Vartic păh., credinţa d<umisa>li Nicola stol., credinţa d<umisa>li Bulăul stol. şi credinţa tututor <a> noştri boer<i> a Moldavii, mari şi mici.

Iar după viiaţa noastră, <cine va fi> domn din copii noştri sau din niamul nostru sau <cine> va fi <domn> ţării nostri a Moldavii, să nu strici aciastă a noastră dănie şi întăritură, ci încă să le dei şi să le întărească, fiindcă li-am dat şi li-am întărit, pentrucă au fost diraptă ocină şi moşiia şi au fost vicleşugul dela acel niam a lor, Mihu Averescul diiacu.

Iar spre mai mare credinţa şi întăritură tuturor celor mai sus scrisă, am poruncit credinciosului şi cinstitului boerului dum<i>sali Ion Golei log<o>f<ăt>, ca să scrii şi pecete noastră să leje aceştei adeveratei cărţii nostri.

Au scris Cărste Mustevici în Iaş<i>, let 7084 <1576> Apr. 17.

Acad. R.P.R., XVII/7.
Trad. rom.

---

[1]) în loc de « Petri ».
[2]) în loc de « Aslan »

85

1576 (7084) Aprilie 17.

7084 <1576> Apr. 17. Ispisoc *deasemeni* dela acelaş domnu <Petru voevod>, tălmăcit *deasemeni* de pit<a>r Ioan, întăritori lui Gavril pisariul, pe a patra parte din sat din Niagăuţi pe Racovăţ, în ţăn<u>t<u> Hotinului, ce să numeşte acum Horbineştii şi o a patra parte din mori şi din heleştei şi un loc din pustietate ce esti în capătul acelui hotar, anumi Truineva, ce au cumpărat dela Grozav Cracaliia diiac, ficiorul Anghelinii, nepotul lui Galiş, strenepotul lui Drăgan şi dela unchiul său Gherasăm, ficiorul lui Galiş, nepot lui Drăgan, din dresă de cumpărătură ce au avut moşul şi strămoşul lor Drăgan dela bătrănul Ştefan v<oe>vod, pe acea a patra parte din Niagăuţi. Iar locul cel din pustietate au fost moşie şi danie unchiului lor, lui Cracaliia pisariul, dela Alexandru v<oe>vod sălăşluindu-ş<i> Cracaliia pisariul acolo sat cu însuş banii săi.

Mai fiind şi alt ispisoc, tot dintr'acel an şi ză şi tot dela acelaş domnu şi tot cu asămine cuprindire, tălmăcit de clucer Pavăl.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 19 v.
Rezumat rom. din 1809.

86

1576 (7084) Aprilie 18, Iaşi.

In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţa sfântă, cea de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu, Iisus Hristos şi închinător al troiţei, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu a noastră bună voire şi inimă luminată şi curată şi din tot sufletul nostru şi cu tot gândul nostru şi cu ajutor dela dumnezeu şi cu sfatul şi cu blagoslovenia celor trei părinţi ierarhi moldoveni ai noştri, chir Anastasie mitropolit de Suceava şi chir Istatie episcop de Roman şi chir Isaia episcop de Rădăuţi, pentru multele păcate ale noastre şi ale părinţilor noştri, vecinica lor amintire şi am dat şi am miluit sfânta mânăstire sfântul Sava dela Ierusalim, unde este hramul blagovesteniei, cu un metoh şi cu satul Stroeştii pe Sâtna şi cu mori în Sâtna, pentrucă acest sat mai sus scris, anume Stroeştii pe Sâtna şi cu mori în Sâtna, a fost drept domnesc, ascultăror de Şipote, ca să fie sfintei mânăstiri uric şi cu tot venitul şi cu ilişul şi cu lucrul şi cu desetina pentru albine şi cu gorştina de oi şi de porci. Numai birul împărătesc să aibă a da.

Iar hotarul acestui metoh mai sus scris şi a satului Stroeşti, pe Sâtna şi cu mori la Sâtna, să fie din toate părţile, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu vornic, credinţa panului Bilăi vornic, credinţa panului Zbiiarea, credinţa panului Gavril şi a panului Andronic pârcălabi de Hotin, credinţa panului Berheaci şi a panului Iane pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrea şi a panului Brânzea pârcălabi de Roman, credinţa panului Slăvilă portar de Suceava, credinţa panului Bucium pârcălab de Orheiu, credinţa panului Aslan postelnic, credinţa panului Gavril spătar, credinţa panului Gheorghie vistier, credinţa panului Vartic ceaşnic, credinţa panului Nicula stolnic, credinţa panului Borciul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăş pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi miluirea noastră pe care domnia mea am dat-o şi am miluit-o sfintei mânăstiri dela Ierusalim, dela sfântul Sava, unde este hramul blagoveşteniei, ci să dea şi să miluască sfânta mânăstire.

Iar cine va cuteza să strice orînduirea aceasta şi să o întrerupă, să aibă a da socoteală în faţa lui dumnezeu, la înfricoşata judecată a lui Hristos.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion Goläi mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescul în Iaşi, în anul 7084 ‹1576› luna Aprilie 18 zile.

Arh. St. Iaşi, CCCL/27.
Copie slavă din sec. XX
O altă copie slavă prescurtată, în Arh. St. Buc., ms. 628, f. 675—676.

87

1576 (7084) Aprilie 18.

Anul 7084 ‹1576› Aprilie 18.

Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, cui îi va fi de trebuinţă, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorul nostru Theodor, egumenul mânăstirii Bistriţa şi cu toţi fraţii întru Hristos, care trăesc în sfânta mânăstire, unde este hramul uspenia născătoarei de dumnezeu, să ne roage şi să ceară dela noi întărire pe ocinele şi dedinele lor drepte şi date sfintei mânăstiri, pe satele anume: Sluganii şi Chicoşăştii şi Călineştii şi Lăţcanii pe Bistriţa, din uric de schimb, ce a avut sfânta mânăstire dela Ştefan voevod cel Bătrân.

Şi pe satul lui popa Şerbici, ce se numeşte acum Beş<i>canii, din uric de danie ce a avut sfânta mânăstire dela Alexandru voevod cel Bun. Şi pe satul anume Mândreştii pe Oarbic şi pe Oprişani, ce sunt la Chiojdu, din privilegiul de danie ce a avut sfânta mânăstire dela un Petru voevod, pe Roznov şi pe Soboleşti şi pe Drăjinţi, care se numeşte acum Area şi pe Văscăuţi şi pe Braşăuţi, ce sunt pe Bistriţa, din uric de danie tot dela acelaş mai sus scris Petru voevod.

Şi pe satul Sârbii ce sunt pe Tazlăul Mare şi pe câmpul la Târpia în acelaş hotar, din uric asemenea ce a avut sfânta mânăstire, de danie dela Alexandru voevod cel Bun. Şi pe satul Lucăceştii ce sunt pe Tazlăul Sărat şi până la Fântâna Neagră şi până la Zemeş, din uric de danie dela Ilie voevod, ce l-am fost dat noi mânăstirii ... şi Lucăceştii dela Oană Porcu şi satul Bârlinţii şi pe Ardăneşti, <ce a fost> dat sfintei mânăstiri de Sin Bârlici.

Şi de o prisacă mai sus de Tămaş, unde a fost Marta călugăriţa, de <partea> cealaltă a Siretului. Şi pe balta anume...[1]) până la gură, pe amândouă părţile, cu acele bălţi de jos, anume aşezarea cea nouă a Martei şi cu toate veniturile ce ţin de această prisacă, din uric de cumpărătură, ce a avut sfânta mânăstire dela Ştefan voevod cel bătrân şi pe trei prisăci, anume pe Lopatna şi pe Irchil şi pe Bohotin în Branişte, ce se numeşte acum Cozia, din uric de danie ce a avut sfânta mânăstire dela Alexandru voevod cel Bun.

Şi pe vama dela Tazlău, să se ţie de vama Bacăului, din uric tot de danie, ce a fost dată sfintei mânăstiri de mai sus scrisul Alexandru voevod cel Bun.

Noi şi cu boierii noştri am cercetat şi am aflat cu sufletele noastre că sunt drepte sate şi prisăci şi dedine ale sfintei mânăstiri dela Bistriţa, unde este hramul uspenia născătoarei de dumnezeu şi unde este egumen Theodor.

De aceia, am dat şi am întărit sfintei mânăstiri aceste mai sus scrise sate şi prisăci şi bălţi şi vamă, ca să fie sfintei mânăstiri uric şi ocine, danie, din tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul tuturor acestor sate mai sus scrise şi prisăci şi bălţi, să fie din toate părţile pe hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: Ion Golăie logofăt şi Cozma Murgul vornic şi Bilăi vornic şi Zbiera şi Gavril şi Andronic pârcălabi de Hotin[2]) şi Berheaci şi Iane pârcălabi de Neamţu[2]) Petre şi Brânză pârcălabi de Roman[2]) şi Slăvilă portar de Suceava[2]) şi Bucium pârcălab de Orheiu[2]) şi Aslan postelnic şi Gavril spătar şi Gheorghie vistier şi Vartic paharnic şi Nicola stolnic şi Burciul comis.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 89—90.
Copie slavă.

---

[1]) loc alb în text.

[2]) «de Hotin, de Neamţu, de Roman de Suceava de Orhei», aşa în text.

1576 (7084) Aprilie 20, Iaşi.

† Din mila lui <dumnezeu>, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, dacă îi va fi cuiva de trebuinţă, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre, Ieremia şi fratele lui, Ion pitărel şi Condrea Rujină diac şi sora lor Mărîica şi Solomiia şi fraţii lor, fiii lui Ignat, toţi nepoţii Parascăi, şi ni s'au plâns, cu mare jalobă şi cu mare mărturie şi cu megieşii lor de prin prejur, vătaşi şi mulţi oameni buni şi bătrâni, spunând ei că privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut bunica lor, Parasca dela Petru voevod, pe satul Turda de pe Mileatin, care se numeşte Uzuneştii şi cu mori în Mileatin şi deasemeni privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut Petru voevod dela Ştefan voevod cel Bătrân, ce şi l-a cumpărat dela Ozun cel bătrân şi dela fraţii lui, aceste privilegii încă au fost în mâinile lor; şi aceste privilegii le-a luat Ion voevod din mâinile lor şi satul cu privilegiile, când s'a luat şi tot Mileatinul şi s'a dat să fie ascultător de Hârlău şi le-a dat pentru satul mai sus scris jumătate de sat din Havatieşti, care este pe Bahluiu, partea lui Dragsin şi partea lui Veveriţă din sat din Cornişor. De aceia, ei au adus acum aceste ispisoace pe care le-au avut dela Ion voevod şi le-au arătat înaintea noastră şi înaintea întregului nostru sfat.

<De aceia noi, văzându-i cu mare jalbă> [1]) şi cu mari mărturii şi cu megieşii lor de primprejur, domnia mea m'am milostivit şi le-am întors şi le-am întărit dreapta lor ocină şi dedină slugilor noastre mai sus scrise, lui Eremia şi fraţilor săi Ion Pitărel <şi Condrea Rujină diac>) şi surorilor lor Mariica şi Salomia şi altor fraţi ai lor, acest sat mai înainte spus, anume Turda, care acum se numeşte Uzuneştii, pe Mileatin şi cu mori în Mileatin, ca să le fie uric şi cu tot venitul... [1])

...deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Eremia şi fraţii lui, Ion pitărel şi Condrea diac şi surorile lor Mariica şi Solomia şi ni s'au plâns, cu mare plângere şi cu mare mărturie şi cu megieşii lor de primprejur şi oameni buni şi bătrâni, spunând că privilegiile pe care le-au avut ei pe drepţii lor robi Ţigani şi cumpărătura bunicului lor Ivanco pitar, anume: Bâra Ţigan şi copiii lui şi fratele lui, Toader şi copiii lor şi surorile lor, Stanca şi Parasca şi copiii lor, toţi... [1]) Corbe Ţigan, aceste privilegii de cumpărătură, pe care le-a avut Ivanco pitar pe dânşii, dela Bogdan voevod, fiul lui Ştefan voevod cel Bătrân, aceste privilegii le-au pierdut în vad la Siret, când au venit Tătarii şi au prădat ţara noastră şi i-au ajuns acolo şi le-au luat totul.

---

[1]) loc rupt în orig.

De aceia noi, văzând jaloba lor mare şi mare mărturie şi cu megieşii lor de primprejur şi oameni buni şi bătrâni şi noi deasemeni le-am dat şi le-am întărit slugilor noastre mai sus zise, Eremia şi fraţilor lui, Ion pitărel şi Condrea Rujină diac şi surorilor lor Măriica şi Salomia, aceşti mai sus scrişi robi [1]) Ţigani, anume Bâră şi Toader şi surorile lor Stanca şi Parasca şi copiii lor, ca să le fie robi Ţigani, neclintiţi niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat scris mai sus, anume Turda, care se numeşte acum Ozuneştii, care este pe Mileatin şi cu mori la Mileatin, să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, Io Petru voevod şi credinţa boierilor noştri, mari şi mici: credinţa panului Cozma Murgu vornic de ţara de jos, credinţa panului Bilăi vornic de ţara de sus, credinţa panului Zbiarea, credinţa panului Ion Caraghiuzeal, credinţa panului Andronachi şi a panului Gavril pârcălabi de Hotin, credinţa panului Berheaci şi a panului Iani pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrea şi a panului Brânzea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Slăvilă portar de Suceava, credinţa panului Bucium pârcălab de Orheiu, credinţa panului Aslam postelnic, credinţa panului Gavril spătar, credinţa panului Gheorghie vistier, credinţa panului Vartic ceaşnic, credinţa panului Nicola stolnic, credinţa panului Burciul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu strice dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le este dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului ‹şi› cinstitului nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Gligorie Cara în Iaşi, în anul 7084 ‹1576› luna Aprilie 20 zile.

Acad. R.P.R., CXXIV/91.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom.

89

1576 (7084) Aprilie 20, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre,

[1]) loc rupt în orig.

Sava pivnicer şi fratele lui, Alecu şi sora lor Solomiia, <copiii> Maricăi şi verii lor, Gorcea şi sora sa Agafia, copiii Anei şi Safta, fiica lui Mateiu şi Onciul şi toţi fraţii săi şi surorile sale, fiii lui Iurie, toţi nepoţii...[1]) strănepoţii lui Jujică, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul de împărţeală ce a avut <mama>[1]) lor Mariica dela Petru voevod, din jumătate de sat din Ştefăneşti, din ţinutul Romanului, trei părţi şi au vândut slugii noastre Toader, pentru trei sute de zloţi tătăreşti.

Şi <s'a ridicat>[1]) sluga noastră Toader şi a plătit tot, deplin, aceşti mai sus scrişi 300 zloţi tătăreşti, în mâinile slugilor noastre, ale lui Sava <şi ale lui Alecu>[1]) şi ale Solomiei, copiii Măriicăi <şi ale verilor lor Gorcea şi surorii lui Agafia>[1]) copiii Anei, şi ale Saftei, fiica lui Mateiu şi ale lui Onciul şi ale tuturor altor fraţi şi surori ale lui, copiii lui Iurie, toţi nepoţii..[1]) strănepoţii <lui Jujică, înaintea noastră şi înaintea>[1]) boierilor noştri.

De aceia noi văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Toader această mai sus scrisă jumătate de sat din Ştefăneşti, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină <şi> cumpărătură, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte spuse trei părţi din jumătate de sat din Ştefăneşti să fie din jumătate, trei părţi, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, Io Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu vornic, credinţa panului Bilăi vornic, credinţa panului Zbearea, credinţa panului Gavril şi a panului Andronic pârcălabi de Hotin, credinţa panului Berhiaci şi a panului Iane pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrea şi a panului Brânzea pârcălabi de Roman, credinţa panului Slăvilă portar de Suceava, credinţa panului Bucium pârcălab de Orheiu, credinţa panului Aslam postelnic, credinţa panului Gavril spătar, credinţa panului Gheorghie vistier, credinţa panului Vartic ceaşnic, credinţa panului Nicola stolnic, credinţa panului Burciul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa <noastră>[1]) cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea, fiindcă i-am dat şi i-am întărit lui, <pentrucă îi>[1]) este dreaptă ocină.

---

[1]) loc şters în orig.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a <tuturor> [1]) celor <mai sus> [1]) scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescul în Iaşi, în anul 7084 <1576>, luna Aprilie 20.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 270.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

90

1576 (7084) Iunie 20.

7084 <1576> Iuni 20. Suret după ispisocul domnului Petru v<oe>v<o>d întăritoriu pe o a patra parte de moşie din Mărăşăşti, lui Criste vornicul cu fraţii şi surorile lui şi nepoatile lor Magoşa şi Mariţa.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 56, f. 81 v.
Rezumat rom. din 1842.
Un alt rezumat rom. cu ziua « 25 », ibid., f. 83.

91

1576 (7084) Iunie 28, Iaşi.

P tru voevod, din mila lui d mnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată acest drept şi credincios, sluga noastră Gavriil logofăt au slugit noaâ cu credinţă şi cu dreptate. Pentru aceia, văzându şi noi a lui dreaptă şi cu credinţă slujbă, am dat şi l-am miluit cu osebită a noastră milă, în pământul nostru <al> Moldovei, cu 2 sate pe Jijie, anume Bursumenii şi Lăţcanii şi cu locu de moară în Jijie, care acele mai sus numite sălişti au fost mai nainte drepte domneşti şi s'au pustiitu, când au prădat Tătarăi acestu pământ şi n'au rămas nime, numai locul pustiiu.

Deci, să aibă a-şi strânge şi aşeza acolo oameni şi să fie a lui drepte ocene şi moşii şi dela noi, cu tot venitul, pentru căci au dat în visterie noastră 200 de zloţi tătărăşti. Şi nime altul să n'aibă a să amesteca asupra acestui ispisocu *domnesc.*

In Iaşi, let 7084 <1576> Iuni 28.

† *Domnul a spus.*

Marele logofăt a iscălit.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trei erarhi, nr. 578, f. 302.
Trad. rom.

[1]) loc rupt şi şters în orig.

92

1576 (7084) Iulie 9, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Măteiu şi nepoţii lui de frate Drăghina şi fratele ei Tâmpa şi surorile lui, Gaftona şi Măriica şi Nastea, copiii lui Ion Bercea diac şi deasemeni nepoţii lui de frate, Gavril şi Sora şi Toader şi Măgdălina şi Todosie, copiii lui Condrea Bercea, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină din ispisocul de cumpărătură ce a avut Măteiu şi părinţii acestor mai sus scrişi, Ion Bercea diac şi fratele său Condrea Bercea, dela Alexandru voevod, jumătate de sat din Oglinzi, dinspre Read şi au vândut slugii noastre Cârstea Mihăilescul uricar, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Cârstea Mihăilescul uricar şi a plătit, deplin, toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile tuturor acestora mai sus scrişi, ale lui Măteiu şi ale nepoţilor săi de frate, Drăghina şi ale fratelui ei Tâmpea şi ale surorilor lui, Gaftona şi Măriica şi Nastea, copiii lui Ion Bercea diac şi deasemeni în mâinile lui Gavril şi Sorei şi lui Toader şi Măgdălinei şi Todosiei, copiii lui Condrea <Bercea> [1]), înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Însă această mai sus scrisă jumătate de sat din Oglinzi, partea dinspre Readu, a fost vândută mai înainte de Gliga Mihăilescul, tatăl slugii noastre Cârstea Mihăilescul uricar, lui Ion Bercea şi lui Condrea şi lui Măteiu.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit slugii noastre Cârstea Mihăilescul uricar această mai înainte spusă jumătate de sat din Oglinzi, partea dinspre Read, ca să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi acest ispisoc ce au avut dela Alexandru voevod, pe această mai sus scrisă jumătate de sat din Oglinzi, partea dinspre Read, încă l-au dat în mâinile slugii noastre Cârstea Mihăilescul uricar.

Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7084 <1576> Iulie 9.

† Domnul a spus.

† Golăi mare logofăt a învăţat şi a iscălit.

† Dumitru Gânscovici <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXVII/54.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

[1]) loc rupt în orig.

1576 (7084) Iulie 16.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petru v<oe>vod, domn ţării Moldavviei. Facim înştiinţari precum au venit înnainte noastră şi înnaintea boerilor noştri, mari şi mici, rugătoriul nostru Theodosie, egumen dela sfânta măn<ă>stire Bistriţa, unde iasti hramul adormirea presfintei stăpânei noastre, născătoarei de dumnezău şi pururea fecioarei Marii şi ne-au rugat ca să dăm lui întărire dela noi, pre a lor branişte vechi, dintr'un uric de întăriturâ ci ari sfânta măn<ă>stiri.

Să începi aşa: la Păngăraţi dintru un stej<a>r, ci esti într'însul cruci, drept piste poiană, la o movilă şi de acolo drept la Rupturâ, iar dela Rupturâ pe după Obrejiie la drumul Rupturii, iar de acolo drept piste poiană, păducelul cel mari, la gura părăului. Aşijdirea înpotriva a şapti stăjari, pe după Obrejiie la pădurea la holmu cel mari şi iarăşi la un stâlpi pe drum, în gios, la plopii cei mari şi la vadul Bistriţii.

Aşijdirea şi fănaţul lor să începe din gura Sărăţii, peste Bistriţi la Doamna până la Angărci Săcul de cătră Cozie, cătră dialul cel mari, la poeniţa din Hition, pe pintianul ce să înpreună cu branişte măn<ă>st<i>ri Tazlăului, până la Răchitiş, la piscul Boliţi, în gios pintre Trarcăul Bistriţi, doâ poeni supt Ciahlău, pisti Bistriţi, pe Jărcoaia, la Cuejdiu, până la Oprişani, până la singur Methodie, pe gura Păngărăciorului, până la obârşie şi cu loc de stână la Păngăraţi.

Şi nimine ca să n'aibă a paşti oi acolo sau sâ prindă peşti sau să tai în păduri lemni sau nueli sau să culiagă hămeiu sau nuci sau altfel de poami, fără ştire lor.

Deci, pre cari-i va afla pi acel loc, ci s'au zis mai sus, vănând sau tăind, acelora să le iai tot ci ar găsi la dânşii.

Deci noi, dinpreună cu ai noştri boeri, am cercat şi am aflat că acel hotar a braniştii iasti cu adivărat a sfintei măn<ă>stiri Bistriţa.

Pentru aceia şi noi am dat şi am întărit acei sfintei măn<ă>stiri, ca să fie şi dela noi cu tot venitul. Şi precum esti obiceiul braniştii, aşa să stăpânească neruşeit niciodinioară, în veci.

Şi la aciasta esti credinţa domnii meli şi credinţa boeril<o>r noştrii: dum<nea>l<ui> Cozma Murgu *mare* vorn<i>c de ţara de gios şi dum<nea>lui Bilei *mare* vorn<i>c de ţara de sus şi dum<nea>lui Gheorghi şi Andronic părcălabi Hotinului şi dum<nea>lui Ştefuł Golăi şi Brânză pârcălabi de Niamţ şi dum<nea>lor Murgul şi Sava părcălabii de Cetate-Noâ şi dum<nea>lui Ghianghia portariul de Suciavvă şi dum<nea>lui Buote *mare* post. şi dum<nea>lui Gavriil *mare* spat<a>r şi dum<nea>lui Iani *mare* vist. şi dum<nea>lui Balica *mare* pah. şi dum<nea>lui Paţea [1]) *mare* stol<ni>c şi dum<nea>lui Popăsc<u> *mare* com<i>s şi credinţa tuturor boerilor noştrii, mari şi mici.

---

[1]) In loc de «Nicola».

Iar după a noastră viiață, cine va fi domn țării aceştie, să nu străci a noastră danii şi întăritură şi mai vărtos să de şi să întărească, de vremei că esti sfintei măn<ă>stiri driaptă branişti.

Iar pentru credința şi întăritura, am poroncit cinstitului şi credinciosului boerului nostru dum<nea>lui... [1]) *mare* log<o>t<ă>t ca să scrie şi a noastră pecete către aciastă adevărată carti a noastră să o legi.

V<e>let 7084 <1576> Iulie 16.

Arh. St. Buc., M-rea Văratic, XVIII/1 (nr. 2).
Copie rom. din sec. XIX.

94

1576 (7085) Noembrie 8, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, rugătorul nostru Hariton egumenul şi cu toți frații care trăiesc în mânăstirea Moldovița, unde este hramul blagoveştenia preacuratei stăpânei noastre de dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria, cu mare măiturie, cu mulți boieri dela curtea domniei mele şi ni s'au plâns cu mare jeluire, zicând că privilegiile de danie ce le-au avut dela Alexandru voevod, pentru satul Miteştii şi pentru satul Sărăcineştii, care este pe Siret şi cu mori pe Siret, care aceste sate mai sus scrise, anume Miteştii şi Sărăcineştii pe Siret şi cu mori pe Siret, le-a cumpărat sfintei mânăstiri Alexandru voevod dela Mărlica, cneaghina lui Turcul sulger, fiica lui Erimia vistier, Evloghie după călugărie, pentru o mie şi două sute zloți tătăreşti, aceste privilegii le-a luat dela sfânta mânăstire Erimia fost hatman, când a luat aceste sate în zilele lui Ioan voevod şi nu le-a dat nimic. Şi au arătat înaintea noastră un ispisoc de danie pe care l-au avut dela Alexandru voevod.

Deci noi, văzând marea lor jăluire, cu mare mărturie cu care ni s'au plâns şi au mărturisit cu boieri dela curtea domniei mele înaintea noastră, astfel noi, cu boierii noştri, am cercetat şi am aflat cu sufletele noastre că este ocina şi dania lor dreaptă. Iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit sfintei mânăstiri dela Moldovița aceste sate mai înainte spuse, anume Miteştii şi Sărăcineştii pe Siret şi cu mori pe Siret, ca să fie sfintei mânăstiri şi dela noi uric şi cu tot venitul şi neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, Miteştii şi Sărăcineştii pe Siret şi cu mori pe Siret, să fie din toate părțile, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

[1]) loc alb în text.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Io Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Cozma Murgu vornic de țara de jos, credința panului Bilăi vornic de țara de sus, credința panului Andronic și a panului Gavril pârcălabi de Hotin, credința panului Iane și a panului Ștefuł Golăi pârcălabi de Neamț, credința panului Brânzea și a panului Condrea pârcălabi de Roman, credința panului Slăvilă portar de Suceava, credința panului Bucium și a panului Cămărzan pârcălabi de Orhei, credința panului Vartic postelnic, credința panului Casin spătar, credința panului Gheorghie vistier, credința panului Balica ceașnic, credința panului Nicula stolnic, credința panului Borciul comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iar pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă am dat și am întărit sfintei mânăstiri, deoarece îi este ei ocină și danie dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Ion Golăi logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Zaharia Bârlădeanul în Iași, în anul 7085 <1576> luna Noembrie 8.

Muzeul de Artă R. P. R
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

95

1576 (7085) Decembrie 5, Iași.

<†> Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră credincioasă Gligorie Ghianghea vornic, fiul lui Cozma Ghianghea pârcălab, cu un uric de danie pe care l-a avut tatăl lui, Cozma Ghianghea pârcălab, dela Ștefan voevod cel Tânăr, fiul lui Petru voevod cel de mai înainte, pentru un loc de pustie pe Ciuhur, în ținutul Hotinului, pe amândouă părțile Ciuhurului, care acum se numește Rujinții, și s'a plâns, spunând că-i este ocină și danie dreaptă tatălui său Cozma Ghianghea pârcălab dela mai sus zisul Ștefan voevod cel Tânăr, fiul lui Petru voevod de mai înainte, acest loc de pustie, pe Ciuhur, în ținutul Hotinului pe amândouă părțile Ciuhurului, ce se numește acum Rujinții.

Dar credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Ion Golăi mare logofăt, deasemeni a arătat înaintea noastră ispisoacele sale de cumpărătură, ce el a cumpărat

acest loc de pustie, pe Ciuhur, în ţinutul Hotinului, pe amândouă părţile Ciuhurului, care se numeşte acum Rujinţii, chiar dela Ion voevod; pentrucă acest sat a ieşit de demult dela Cozma Ghianghea pârcălab, tatăl lui Gligorie Ghianghea vornic şi a fost al nostru drept sat domnesc.

Apoi credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt s'a tocmit cu sluga noastră Gligorie Ghianghea vornic, fiul lui Cozma Ghianghea pârcălab, dinaintea sfatului nostru şi i-a dat cinci sute de zloţi tătăreşti, pentru acest loc de pustie pe Ciuhur în ţinutul Hotinului, pe amândouă părţile Ciuhurului, care se numeşte acum Rujinţii.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plată deplină, noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt, acest mai sus numit sat, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi cumpărătură şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lui neam, cine se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui loc de pustie mai înainte spus, pe Ciuhur, în ţinutul Hotinului, pe amândouă părţile Ciuhurului, care se numeşte acuma Rujinţii, să fie din toate părţile, după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu vornic, credinţa panului Bilăi vornic, credinţa panului Gavril şi a panului Andronic pârcălabi de Hotin, credinţa panului Iane şi a panului Ştefu pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petre şi a panului Brânzea pârcălabi de Roman, credinţa panului Slăvilă portar de Suceava, credinţa panului Bucium şi a panului Cămârzan pârcălabi de Orhei, credinţa panului Vartic postelnic, credinţa panului Casin spătar, credinţa panului Gheorghie vistier, credinţa panului Balica ceaşnic, credinţa panului Necula stolnic, credinţa panului Burciul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă este dreapta lui ocină şi cumpărătură cu banii lui drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ionaşco Dinguleţ la Iaşi, în anul 7085 <1576> luna Decembrie 5.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 233.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o copie slavă şi o trad. rom. din sec. XX.
O copie slavă incompletă la Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 91—92.

1576 (7085) Decembrie 5, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Asfadur şi fratele lui, Bogdan, Armeni din târgul Siretului, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură pe care ei şi-au cumpărat-o, trei fălci de vie în rediul târgului Cotnarilor şi cu loc pentru crame [1]) şi cu pivniţă [2]) de piatră în acelaşi rediu şi au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt, pentru cincisprezece mii de aspri.

Şi s'a ridicat credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 15.000 de aspri, în mâinile mai sus numiţilor Asfadur şi a fratelui lui, Bogdan, Armeni din târgul Siretului, dinaintea noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştri moldoveni.

Şi întru aceasta deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Magda Săsoaica, femeia lui Androscui din Cotnari, fiica lui Lucaci olariul [3]) din Baia, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta ei ocină, un loc de casă, cu pivniţă de piatră în Cotnari, în acelaş rediu, lângă acest loc de crame şi lângă casa lui Iacob botnariu şi a vândut deasemeni credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt, pentru nouă zeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt şi a plătit, deplin, toţi aceşti bani mai sus scrişi, 90 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus numitei Magda, femeia lui Androscuis din Cotnari, fiica lui Lucaciu olariu [3]) din Baie, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră credincioasă Gligorie Ghianghea vornic, fiul lui Cozma Gheanghea pârcălab, cu un uric de danie ce a avut tatăl lui, Cozma Gheanghea pârcălab, dela Ştefan voevod cel Tânăr, fiul lui Petru voevod, de mai înainte, pe un loc de pustie pe Ciuhur, în ţinutul Hotinului, pe amândouă părţile Ciuhurului, care se numeşte acum Rujinţii şi s'a plâns, spunând că este a lui dreaptă ocină şi danie tatălui său Cozma Gheanghea pârcălab, acest loc de pustie pe Ciuhur, în ţinutul Hotinului, pe amândouă părţile Ciuhurului, care se numeşte acum Rujinţii, dela mai sus zisul Ştefan voevod cel Tânăr, fiul lui Petru voevod cel de mai înainte.

---

[1]) « crame », aşa în orig.

[2]) « pivniţă », aşa în orig.

[3]) « olariul », aşa în orig.

Insă credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt iarăşi a arătat înaintea noastră ispisoacele sale de cumpărătură ce şi-a cumpărat dela însuşi Ion voevod, acest loc de pustie pe Ciuhur, în ţinutul Hotinului, pe amândouă părţile Ciuhurului, care se numeşte acum Rujinţii, pentrucă acest sat a ieşit de demult dela Cozma Ghianghea pârcălab, tatăl lui Gligorie Ghianghea vornic şi a fost al nostru drept sat domnesc.

Apoi credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt s'a tocmit cu sluga noastră credincioasă, Gligorie Ghianghea vornic, fiul lui Cozma Ghianghea pârcălab, dinaintea sfatului nostru şi i-a dat cinci sute de zloţi tătăreşti, pentru acest loc de pustie pe Ciuhur, în ţinutul Hotinului, pe amândouă părţile Ciuhurului, ce se numeşte acum Rujinţii, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ana şi sora ei Odochia şi Măriica şi Sofiica şi Cheldoaie, fiicele lui Luca Arbure portar de Suceava şi nepoţii lor Măriica şi fratele ei Pătraşco, copiii Stanceî, de buna voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, din dreptul lor uric de schimb ce a avut tatăl lor Luca Arbure portar de Suceava dela Ştefan voevod cel Tânăr, fiul lui Bogdan voevod, satul anume Draxineştii, ce se numeşte acum Spinenii, ce este pe Jejia şi cu mori în Jejia, care acest sat mai sus scris, anume Draxineştii pe Jejia şi cu mori la Jejia, care se numeşte acum Spinenii, a fost schimb tatălui lor, Luca Arbure portar de Suceava, cu Gliga şi cu surorile lui, Neaga şi Mărina şi Odochia, copiii Mihului, nepoţii Stanei şi cu vara lor Căpriia şi fiul Anei şi deasemeni cu verii lor, Magda şi Mihăilă, copiii Stanei şi le-a dat schimb pentru schimb, satul Dobeceanii şi încă le-a adaos o sută şi optzeci de zloţi tătăreşti. Şi au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt, pentru şapte sute de zloţi tătăreşti. Insă când i-a vândut acest sat mai sus scris, el a fost pustiu, numai selişte, din pricina oştilor şi ars de Tătari.

Şi s'a ridicat credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Ion Golăi mare logofăt şi a plătit, deplin, toţi mai sus scrişii bani, 700 zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus spuselor Ana şi surorile ei Odochia şi Măriica şi Sofiica şi Cheldoaie, fiicele lui Luca Arbure portar de Suceava şi ale nepoţilor lor, Mariica şi ale fratelui ei Pătraşco, copiii Stanei, dinaintea noastră şi dinaintea întregului nostru sfat.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ion Golâie mare logofăt aceste mai înainte spuse trei fălci de vie, în rediul târgului Cotnarului şi cu loc de crame şi cu pivniţă de piatră, deasemeni în Cotnari, în acelaşi rediu, lângă acest loc de crame şi lângă casa lui Iacob botnar şi acest loc de pustie pe Ciuhur, în ţinutul Hotinului, pe amândouă părţile Ciuhurului, care se numeşte acum Rujinţii şi satul anume Draxineştii, ce se numeşte acum

Spinenii, ce este pe Jejia şi cu mori la Jejia, ca să-i fie şi dela noi şi cu tot venitul lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lui şi întregului său neam, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, loc de pustie pe Ciuhur, în ţinutul Hotinului, pe amândouă părţile Ciuhurului, care se numeşte acum Rujinţii şi Draxineştii, ce se numeşte acum Spinenii, ce este pe Jejia şi cu mori la Jejia, să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu vornic, credinţa panului Bilăi vornic, credinţa panului Gavril şi a panului Andronic pârcălabi de Hotin, credinţa panului Iane şi a panului Ştefu pârcălabi <de Neamţ>[1]), credinţa panului Petre şi a panului Brânzea pârcălabi de Roman, credinţa panului Slăvilă <portar de Suceava>[1]), credinţa panului Bucium şi a panului Cămârzan pârcălabi de Orheiu, credinţa panului Vartic postelnic, <credinţa>[1]) panului Gavril spătar, credinţa panului Gheorghie vistier, credinţa panului Balica <ceaşnic>[1]), credinţa panului Necula stolnic, credinţa panului Burciul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru <sau iarăşi>[1]) pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania noastră şi întărirea, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă îi sunt drepte ocine şi cumpărături.

Iar pentru mai mare tărie şi putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Ionaşco Dinguleţ în Iaşi, în anul 7085 <1576>, luna Decembrie 5 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 209.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

97

1576 (7085) Decembrie 30, Iaşi.

7085 <1576> Dec. 30. Petru vodă. Grozav, vătavul de hănsari şi s'au jăluit cu sluga noastră, Ştefan diiacu, pe o parte de ocină din satul Hriasca o jumătate de sat, din a patra parte, o jumătate, cumpărată de Ştefan diiacu dela Agafiia, fiica Lupei, nepoata lui Grozav, pentru 200 de zolţi tătăreşti. Grozav să întoarcă 200 zolţi tătăreşti, lui Ştefan diiacu.

Scris în Iaşi. Golăi mare log<o>f<ă>t.

Arh. St. Iaşi., CCCL/28.
Copie rom. din sec. XX.

[1]) loc rupt în orig.

1577 (7085) Februarie 6, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, rugătorul nostru Jurja fost vistier, după numele de călugăr, Gavrilie şi fratele lui, Măteiu fost vameş, fiii lui Ignat, nepoţii lui Tescanul şi ni s'au plâns, cu mare jeluire şi cu mare mărturie, cu oameni buni şi bătrâni şi cu megiaşi de prin prejur şi cu boieri din curtea domniei mele şi ne-au mărturisit nouă, zicând că privilegiul de mărturie ce a avut tatăl lor, Ignat, fiul lui Tescanul, dela Ştefan voevod şi privilegiul de întărire ce au avut ei dela Alexandru voevod, pe satul Tescanii pe Zijia, în ţinutul Iaşilor, la gura Ursoaei, le-au pierdut aceste privilegii, când au lovit Tătarii cu război toată ţara şi însuşi Ioan voevod a pierit atunci. De aceia, noi văzând marea lor plângere cu mărturie ce ne-au mărturisit astfel, noi cu boierii noştri am cercetat şi am aflat că le este lor dreaptă ocină şi dedină, iar noi deasemeni le-am dat şi le-am întărit, rugătorului nostru, Jurja în călugărie, Gavrilie şi fratelui lui, Măteiu fost vameş, acest sat mai înainte zis, anume Tescanii pe Zijia, ca să le fie lor şi dela noi cu tot venitul.

Şi întru aceasta, deasemeni le-am dat şi le-am întărit jumătate de sat din Ilişeuţi, ce acum se numeşte Tescanii, la gura Viliei Seci lângă Prut şi cu vad de moară în Vilia Seacă, din uricul ce a avut mătuşa lor, Neacşa, fiica lui Sima Teascu, dela Ştefan voevod cel Bătrân, care această jumătate de sat din Ilişeuţi, ce acum se numeşte Tescanii, la gura Vilici Seci, lângă Prut, le-a dat-o lor mătuşa lor, Neagşa, fiica lui Sima Teascu, pentrucă ea nu a avut copii din trupul său. Ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, care li se va alege mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor sate mai înainte zise, satul Tescanii pe Zijia, să le fie lor din toate părţile pe vechiul hotar pe unde din veac au folosit, iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăţi din Ilişeuţi, care acum se numeşte Tescanii, la gura Viliei Seci şi cu vad de moară în Vilia Seacă, să fie din tot hotarul jumătate iar dinspre alte păiţi, pe vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu vornic de ţara de jos şi credinţa panului Bilăi vornic de ţara de sus şi credinţa panului Andronachi şi a panului Gavril pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Iani şi a panului Dragul pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Brânzea şi a panului Condrea pârcălabi de Roman şi credinţa panului Slăvilă portar de Suceava şi credinţa panului Vartic postelnic şi credinţa panului Gavril spătar şi credinţa panului Gheorghie

vistier şi credinţa panului Balica ceaşnic şi credinţa panului Nicula stolnic şi credinţa panului Popăscul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa-noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit fiindcă le sunt lor drepte ocine şi dedine.

Iar pentru mai multă tărie şi putere tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Ion Golăi mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Zaharia Bârlădeanu, în Iaşi, în anul 7085 <1577>, luna Februarie 6, zile.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 175.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom.

99

1577 (7085) Februarie 25, Iaşi.

† Petru voevod din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei. <Iată> au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Grozav şi fratele lui, Banul, fiii lui Herjea şi Băloş şi sora lui, Erena, copiii lui Sava şi au pârît pe Măgdălina, cneaghina răposatului Sechil şi au vrut să-i întoarcă o sută de zloţi, pentru jumătate din a patra parte din satul Bârjoveni, ce i-au vândut ei, părinţii lor, Herjea şi Sava.

Noi şi cu boierii noştri am cercetat şi am aflat cu sufletele noastre, că nu li se cuvine să-i întoarcă banii, după atâta vreme, pentrucă ea nu şi-a dat banii să-i fie cu camătă.

De aceia, Grozav şi fratele lui, Banul, fiii lui Herjea şi Băloş şi sora lui, Erina, fiii lui Sava au rămas <de lege>, iar Măgdălina s'a îndreptat şi şi-a pus fierâie.

De aceia, de acum înainte să nu mai aibă ei, nici nimeni din neamul lor să se mai pârască şi nici să dobândească, nici altfel să răstoarne, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7085 <1577> Februarie 25.

† Insuşi domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat.

† Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Iaşi., CCCL/29.
Copie slavă din sec. XX.

100

1577 (7085) Martie 16, Iași.

Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că domnia mea am miluit și am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Bilăi mare vornic de țara de sus, un sat în ținutul Tecuciului, pe Bârlad, mai jos de târgul Tecuciului, anume Cămileștii și cu loc de mori în Bârlad și loc pentru două mori în gârla care iese din sus de sat din Bârlad și curge pe lângă sat. Care acest sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de târgul nostru al Tecuciului și nu era domniei mele de nici un folos.

Și s'a sculat mai sus spusul, credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Bilăi mare vornic și a plătit acest sat domniei mele și a dat patru sute zloți tătărești, bani gata, în vistieria noastră, dinaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici și încă opt cai buni ca să fie credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Bilăi mare vornic de țara de sus satul mai sus scris, Cămileștii pe Bârlad și cu loc de mori la Bârlad și cu două locuri de moară, unde iese gârla din Bârlad și curge pe lângă sat, dela noi uric și ocină, cumpărătură și cu tot venitul și cu tot hotarul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului lui neam, care i se va alege mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, care este pe Bârlad, mai jos de târgul Tecuciului, anume Cămileștii și cu loc de mori la Bârlad și loc de două mori în gârla ce iese din sus de sat, din Bârlad și curge pe lângă sat, începându-se dela Bârlad unde a curs mai înainte, drept peste șanț la deal, la o movilă și de acolo, drept la vârf la movila de sus ce este mai [1]) mică și de aci drept peste câmp, unde este stâna Dordei și de aici la o movilă și de aici, drept peste câmp și peste Corod, mai sus de fântâna lui Tofan, către Chiceră și în jos, la pisc și de aici la o moviliță și de aici drept la deal, peste dumbravă, unde este Stâlpul Grecului, mai jos de drum, la o moviliță, de aici drept către răsărit, peste câmp, unde este o baltă a Plopului, o movilă [2]), unde se întâlnește hotarul cu hotarul Cerului. Iar despre Drăgănești, să fie pe vechiul hotar. Acesta îi este hotarul din veac. Iar dinspre alte părți, pe vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrise, noi Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Cozma Murgu vornic de țara de jos, credința panului Andronache și a panului Gavriil pârcălabi de Hotin

---

[1]) « mai », în textul slav.

[2]) « movilă », adaus peste text răzuit.

şi credinţa panului [credinţa panului] Iane şi a panului Ştefuł Golâie pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrea şi a panului Brânzea pârcălab de Roman, credinţa panului Slăvilă portar de Suceava, credinţa panului Bucium şi a panului Cămârzan pârcălabi de Orhei, credinţa panului Vartic postelnic, credita panului Ilia spătar, credinţa panului Gheorghie vistier, credinţa panului Balica paharnic, credinţa panului Necula stolnic, credinţa panului Borciul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine dumnezeu va alege să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească vânzarea noastră şi cumpărătura lui, ce el şi-a cumpărat, pentru banii săi drepţi şi proprii, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că-i este lui dreaptă ocină şi cumpărătură.

Iar cine ar cuteza să strice vânzarea şi întărirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dmnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de 318 părinţi dela Nicheia şi să aibă parte cu Iudeii care au răstignit pe Hristos dumnezeul nostru şi au strigat: « sângele lui asupra noastră şi asupra copiilor noştri », <ceiace> este.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru pan Ion Golâi <mare logofăt, să scrie> şi să atârne <pecetea noastră> la această carte a noastră adevărată.

A scris Iuraşco Bilavici în Iaşi, în anul 7085 <1577>, luna Martie 16 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 296.
Orig. slav. perg., pecete atârnată.

101

1577 (7085) Aprilie 4.

† Adecă eu Petrea Brahăş scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al meu, cum am fostu cumpărat o parte de ocină din sat din Brăhăşeşti, de unde au fostu şedzindu Cudrea, din giumătate de sat a cincea parte, ce s'a alége partea Anuşcăi şi a fratelui ei, Măteiu şi eu o am vândut lui Dumitru Téhni şi femeei sale Teclei, dereptu doao sute şi treidzeci de florinţi bani tătărăşti, ca să-i hie lui ocină şi moşie în véci neclătit.

Şi în tocmal<ă> ne-au fostu Ona sulităşul şi Burnar spătărel şi Cociubă deacolea şi mulţi oamini buni.

Şi eu, Ştefan diiacul, am scris şi pre mai mare credinţe ne-am pus şi peceţile, ca să se ştie.

V<e>l<ea>t 7085 <1577> Ap. 4 *zile.*

Arh. St. Buc., Ep. Roman, IV/1.
Orig. rom., hârtie filigran, trei peceţi inelare aplicate în fum.

102

1577 (7085) Aprilie 20

Un ispisoc din let 7085 ‹1577› Apr. 20, întru cari scrii că au vândut Simion şi fraţii lui, . . . şi Lupul şi Coste şi Tudor, ficiorii lui Toader, nepoţii Neagului Dadul şi nipoata lor, Măgdălina, fata lui Opriş şi di a lor bună voe ş'au vândut a lor driaptă ocină şi moşii, din ispisocu de cumpărătură ce au avut-o ei cumpărătură dela Alicsandru vodă, o bucată de locu din hotarul satului Lighitişanii, despre apus, la o fântână ci să chiamă Fântâna Prajii, în codru, în mijlocul moşii Dădeştilor, ace parte de moşii au cumpărat-o Neagul şi Dragoş şi Ioan drept 220 zloţi tătăreşti.

Arh. St. Iaşi, Transport 1765, op. 2014, dosar 79, f. 101.
Rezumat rom. din 1802.

103

1577 (7085) Aprilie 27, Iaşi

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată pe aceste adevărate slugi ale noastre Lupe stolnicel şi pe fraţii lui Coste şi Crăciun şi pe sora lor Malea, copiii lui Ion Finde, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat dela noi, din ţara noastră Moldova şi le-am întărit ocina lor dreaptă şi cumpărătura tatălui lor, Ion Finde şi a fiilor lui, Lupe stolnicel şi Coste din a treia parte din sat din Dumeşti, pe Iadrici, a treia parte, care această a treia parte din a treia parte din sat din Dumeşti, pe Iadrici, a fost dreaptă cumpărătură a lui Ion Finde şi a fiului său, Lupe stolnicel, dela sluga noastră Trif, fiul lui Feteon, nepotul lui Sandru Dumescul, pentru o sută şi şaizeci de zloţi tătăreşti, din privilegiul de cumpărătură ce a avut Şandru Dumescul dela Ştefan voevod cel Bătrân. Insă tatăl lor, Ion Finde, a dat 130 zloţi, iar fiul lui, Lupe stolnicel, a dat numai 30 zloţi, aşa cum este scris şi în ispisocul de cumpărătură ce au dela Alexandru voevod.

Şi apoi, deasemeni am dat şi am întărit numai slugii noastre Coste, fiul lui Ion Finde, ocina lui dreaptă şi cumpărătura lui, tot din acelaş sat mai sus scris, din a treia parte, a cincea parte, căci această a cincea parte, din a treia parte din satul Dumeştii, care este pe Iadrici şi-a cumpărat-o el dela Marenca, fiica Ancăi, nepoata lui Şandru Dumescul, din acelaş privilegiu mai sus scris, ce a avut Şandru Dumescul de cumpărătură dela Ştefan voevod cel Bătrân.

Toate acestea mai sus scrise să le fie şi dela noi uric şi ocine, ca şi până acum şi cu tot venitul. Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7085 <1577> Aprilie 27.

† Domnul a spus.

† Ion Golăi mare logofăt a învăţat şi a iscălit.

† Cârstea a scris.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, moşia Roşieşti, seliştea Dumeşti, XI/3
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. din 1792.

104

1577 (7085) Aprilie 30.

7085 <1577> Apr. 30. Ispisoc dela Petru v<oe<vod, tălmăcit *deasemeni* de pit<a>r Ioan, cu cuprindire că Chirila şi fraţii lui, Dumitru şi Ion, ficiorii lui Haşco şi nepoţii lor, Matita şi fratile său, Ionaşc<u> şi surorile lor, Fedora şi Teta, copii Măricăi, iarăşi nepoţi lui Haşco, au vândut lui Gavril log<o>f<ă>t, din al optălea parte din satul Holohorenii, o giumătate, partea lui Haşco, din ispisoc de împărţală ce au avut ei dela Ioan v<oe>vod.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 15 v.
Rezumat rom. din 1809.

105

1577 (7085) Aprilie 30, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Toader şi sora lui, Nastea, să ne roage şi să-şi ceară dela noi privilegiu de întărire, pentru dreapta lor ocină şi cumpărătură a tatălui lor, Alexa, pentru jumătate din a şasea parte din sat din Potlogeani din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor, Alexa, dela Ştefan voevod cel Tânăr şi din ispisoc de întărire ce au avut ei dela Ion voevod.

De aceia, noi şi cu <boierii> noştri am cercetat şi am aflat, cu legea noastră şi cu sufletele noastre, că le este lor dreaptă ocină şi cumpărătură dreaptă a tatălui lor, Alexa şi am dat lui Toader şi surorii lui, Nastea, copiilor lui Alexa, această mai sus scrisă jumătate din a şasea parte din sat din Potlogeani şi le-am întărit lor cu această carte a noastră de seamă, ca să le fie şi dela noi, uric şi ocină, ca şi mai înainte şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7085 <1577> Aprilie 30.

† Domnul a spus.

† Ion G<olăi mare logofă>t.

† Cârstea <a scris>.

Acad. R.P.R., XIX/66.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

106

1577 (7085) Mai 18, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră, slugii noastre, Mogăldea diac, ca să fie tare şi puternic cu această carte a noastră, să-şi ia drepţii săi robi [1]) Ţigani, anume: Constantin şi fiul lui, Buhtea şi Tudor şi Bârţa care s'au pârît ei [2]) cu fiii Dingoaiei şi au rămas fiii Dingoaiei.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăsnească a-l împiedeca înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7085 <1577> Mai 18.

Domnul a spus.

Andronic <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDXXV/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

107

1577 (7085) Mai 20, Iaşi.

<† Petru voevod, din mila lui dumnezeu>, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni... copiii lui Bica, nepoţii lui Ivaşco Bica şi nepoata lor de soră, Ileana şi nepotul Ileanei, fiul . . <nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină> din privilegiu de întărire ce a avut bunicul lor, Ivaşco Bica, dela Ştefan <voevod> cel Bătrân, <în sat> în Bicani, pe Smila, din jumătatea de jos, a patra parte şi cu loc de moară, <aceia au vândut-o...> lui Nechita şi lui Petru, pentru o sută de zloţi tătăreşti. Şi s'au sculat slugile noastre <Nichita şi Petru> şi le-au plătit lor deplin toţi aceşti bani, 100 de zloţi, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri. Ca să le fie lor şi dela noi, cu tot venitul.

Scris în Iaşi, în anul 7085 <1577> Mai 20.

<Domnul a spus>.

† Golăi mare logofăt a învăţat şi a iscălit.

† Mihăilescul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/29.
Copie slavă din sec XX, din care lipseşte o parte.

108

1577 (7085) Mai 29, Unguraşi.

† Eu Pătraşco fost pârcălab. Iată a venit înaintea mea, Luca, fiul lui Sava din Movileni şi a vândut partea sa de sat din Roşiori, din a treia parte de sat,

[1]) «holopi» în orig.
[2]) «ei» aşa în text.

a cincea parte şi cu tot venitul; aceasta a vândut lui Cozma din Bărboşi, pentru şaizeci de zloţi. Şi i-a plătit înaintea noastră.

Şi a fost şi popa Toma din Briţcani şi Hârca vătah şi alţi oameni mulţi.

Şi apoi, iarăşi a venit Simion, fiul lui Băloş şi deasemeni i-a vândut tot lui o bucată din acelaş sat, dela Pruni până la partea Jeceştilor şi cu patru ogoare în ţarină [1]) pentru cincizeci şi şase zloţi.

Domnia voastră să-i faceţi ispravă.

Am scris în Ungurași, în anul 7085 <1577> Mai 29.

Şi pecetea nu am pus-o, căci am pierdut-o.

Arh. St. Iaşi, CCCL/30.
Copie slavă din sec. XX.

109

1577 (7085) Iunie 22, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Marco şi ai fratelui său Trifu şi asemenea verii lor, toţi nepoţii şi strănepoţi ai lui Ion şi ai fratelui lui, Gavril şi s'au plâns nouă cu mare jeluire şi cu mare mărturie cu vecinii lor prin prejur, spunând că privilegiul de cumpărătură ce l-au avut străbunii lor mai sus scrişi dela Ştefan voevod cel Bătrân, pe jumătate din jumătate din satul Drăgoieşti, pe care ei şi-l cumpăraseră dela... [2]) Sava... [2]) şi dela... [2]), <acest> privilegiu l-au pierdut, când au prădat Turcii şi Tătarii ţara şi <când> însuşi Ion voevod <a pierit>.

De aceia, noi, văzând jeluirea lor mare şi cu mare mărturie, cu megiaşii de prin prejur, noi şi cu sfatul nostru am cercetat şi am aflat că le este această mai înainte numită jumătate din jumătate de sat Drăgoieşti, ocină şi dedină dreaptă. Şi noi deasemeni am dat şi am întărit şi dela noi tuturor nepoţilor şi strănepoţilor acestor mai sus scrişi această jumătate din jumătate de sat din Drăgoieşti, ca să le fie şi dela noi, cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7085 <1577> Iunie 22.

Domnul a spus.

Acad. R.P.R., CXXXIX/108.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

[1]) «ţarinu» în orig.
[2]) loc rupt în orig.

110

1577 (7085) Iunie 30.

7085 <1577> Iuni<e> 31 [1]). Ispisoc dela Petru v<oe>vod, tălmăcit *deasemeni* de pit<a>r Ioan, cu cuprindire că Morozanul, ficiorul Măricăi, nepotul Fedorii, au vândut lui Gavril *al treilea* log<o>f<ă>t, din ispisoc de înpărţală ce au avut dela Ioan v<oe>vod, din al optălea parte din tot satul Holohorenii, din al triilea parte (lipsă) [2]) ce să va alegi partea lui Moruzanul şi a fratelui său, a lui Oniul şi a surorilor lor, a Tetcăi şi a Armancăi, fiindcă el au făcut cu dănşii tocmală şi li-au dat lor partea sa din Zahoreni în ţăn<u>tu Orheiului, undi sănt casăle lor.

Acad. R.P.R., ms 5304, f. 15 v.
Rezumat rom. din 1809.

111

1577 (7085) Iulie 9, Iaşi.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu Isus Hristos şi închinător al troiţei, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu bunăvoinţa noastră şi cu inimă luminată şi curată şi din tot sufletul nostru şi din tot gândul şi cu ajutorul lui dumnezeu şi cu sfatul şi cu binecuvântarea celor trei sfinţiţi părinţi ai noştri moldoveni, chir Anastasie mitropolit de Suceava şi chir Istatie episcop de Roman şi chir Isaia episcop de Rădăuţi şi am dat şi am miluit sfânta mânăstire dela Pângăraţi, unde este hramul sfântului mucenic şi purtător de biruinţă Dimitrie, cu o seliste din ocolul Pietrei, anume selistea depe Almaşul Mic, ca să-şi întemeieze sat să-şi facă metoh pentru marfă, pentrucă ocolului nu-i era această seliste de niciun folos. Şi rugătorii noştri dela sfânta mânăstire, după puterea lor încă au dat domniei mele doi cai buni, să fie de trebuinţa ţării.

¶ De aceia, noi am dat şi am întărit această seliste mai înainte zisă, pe Almaşul Mic, ca să fie şi dela noi sfintei mânăstiri cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7085 <1577> Iulie 9.

Insuşi domnul a poruncit.

Golăi mare logofăt a învăţat şi a iscălit.

Bârlădeanu a scris.

Faceţi-le uric.

Arh. St. Buc., M-rea Pângăraţi, I/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

[1]) data zilei greşită de copist; căci luna Iunie are numai 30 zile.

[2]) parantezele sunt ale copistului.

112

1577 (7085) Iulie 20.

7085 <1577> Iuli 20. Ispisoc dela Petru v<oe>vod, tălmăcit *deasemeni* de pit<a>r Ioan, întăritori lui Gavril log<o>f<ă>t pe o giumătate din al optălea parte din sat din Holohoreni pe Racovăţ, ce au cumpărat dela Pătraşc<u> şi sora lui, Mănunta, ficiorii lui Grozav şi rudile lor, Spiridon şi sora lui, Zoica, ficiorii Stancăi şi ruda lor Ştefan, ficiorul Banului, şi ruda lor, Drăguş, ficiorul Sofroniei şi ruda lor Biica, ficiorul Mihnii, toţi nepoţii Sorii, strenepoţii Sofiicăi, din ispisoc de înpărţală ce au avut părinţii lor, dela Ioan v<oe>vod şi din uric de slujăre ce au avut strămoşul lor Băloş pah. dela Ilie şi Stefan |v| voevozi.

Insă dintr'acea giumătate din a optălea parte, însuş Bica, ficiorul Mihnii, au vândut o giumătate.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 15 v.
Rezumat rom. din 1809.

113

1577 (7085) Iulie 27, Iaşi.

<† Io Petru voevod> din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit... cu un vad de moară în ţinutul Bacăului, în hotarul târgului Bacău,... aproape de Bistriţa, pentrucă a dat domniei mele un cal sur. Ca <să-i fie şi dela noi>... cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7085 <1577> Iulie 27.

Gavriil logofăt a învăţat.

Movila <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXX/5.
Orig. slav, hârtie, din care lipseşte a treia parte, pecete aplicată, căzută.

114

1577 (7086) Octombrie 4.

7086 <1577> Oc<tom>v<rie> 4. Ispisoc dela Petru v<oe>vod, tălmăcit *deasemeni* de pit<a>r Ioan, cu cuprindire că Ion Şofranco comişăl şi soru-sa Stanca, copii lui Şofranco, nepoţii Sofiicăi, strenepoţi a lui Băloş pah., au vândut lui Gavril Hărovici log<o>f<ă>t, din al optălea parte din satul Holohorenii ce esti pe Racovăţ, o giumătate (lipsă) [1]) dintr'a lor drepte urici şi dresuri de slujăre, ce au avut strămoşul lor Băloş pah<arnic>, dela Ilieş şi Ştefan voevozi.

[1]) cuvântul în paranteze este adăugat de cel care a făcut rezumatul.

(Şi mai gios zăci)[1]: «din al optălea parte din satul Holohorenii ce esti pe Racovăţ, o giumătate, ci li să va alegi partea lor».

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 15v-16.
Rezumat rom. din 1809

115

1577 (7086) Noemvrie 23.

L<ea>t 7086 <1577> Noev. 23.

Pătru vodă. Adică au vinit înnainte noastră Soara, sor<ă> Agafiii şi verii Magdalinii, fetile lui Corpaci, fratile giupănesăi Agafii şi Antimie, fata lui Isaico Corpaci şi Ionaşco şi frate său Ştefan şi Costantin şi sora lor Nastasie, ficiorii lui Corpan şi toţi nepoţii Agafii giupănesăi, de a lor bună voia au vândut a lor driapt<ă> ocină şi moşie şi cumpărătură, din dires dela Bogdan vodă, satul anume Vlăiceştii pe Săret, în ţinutul Sucevii şi cu mori în Săret, au vândut domniii meli, drept 3000 zloţi tătărăşti.

Şi domniia me am dat toţi banii, în mănule acestor de mai sus scriş<i>, înnainte a tot sfatul nostru. Şi direse ce-au avut pe aciastă moşie, li-au dat toate în mănule domniii meli.

Şi domniia me iarăş am statut şi am dăruit aciastă moşie a noastrii sfintii mănăstirii Călata, unde este hramul Innălţare domnului dumnăzău şi măntuitoriului nostru Isus H<risto>s, ca să-i fie dela domniia me, driaptă ocină şi moşie în veci, cu tot vinitul. Altul să nu s'amestece.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 93
Trad. rom.

116

1577 (7086) Decembrie 26, Iaşi.

† Ion voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătoarelor, stariţei şi tuturor călugăriţelor dela mănăstirea de peste Bistriţa, în faţa Vânătorilor şi celor zece poslușnici ai lor, trei din Vânători iar şapte poslușnici din satele noastre. Pentru aceasta, cât timp vor fi supuşi, să aibă ei dela noi slobozie, să nu ne lucreze niciun lucru al nostru, nici la oaste să nu meargă, nici iliş să nu ne plătească, nici gorştină de oi şi de porci, nic desetină de stupi sau de grâu.

[1]) parantezele sunt ale copistului

Pentru aceasta, nimeni dintre slugile noastre să nu cuteze a-i turbura înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7086 <1577> Decembrie 26.

Domnul a spus.

Burlă hatman a învățat.

Ștefan <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/31.
Copie slavă din sec. XX.

117

1578 (7086) Februarie 22, Iași.

Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu a noastră bună voință, cu inimă curată și luminată și din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu și cu sfatul și cu binecuvântarea celor trei ierarhi moldoveni, părinții noștri, chir Teofan mitropolit de Suceava și chir Istatie episcop de Roman și chir Gheorghie episcop de Rădăuți și am dat și am miluit ruga noastră nou zidită, mânăstirea numită Galatia, cu satul Voroveștii și cu vii și Mihăileștii cu moară în Bahlui care sunt în ținut în [1]) Cârligătură, cari acele sate au fost drepte ale noastre domnești; și satul Plopii cu iaz și Cârsteștii care se chiamă Pizdenii și satul Sagna cu moară și cu loc de moară în Siret și satul Tămășanii cu moară în Luțcani, cu toate bălțile, cari acele sate mai sus scrise, au fost ale noastre drepte domnești, ascultătoare de cetatea Romanului; ca să fie cu tot venitul.

Și pe lângă aceasta, iarăși am dat și am miluit ruga noastră mai sus scrisă, mânăstirea Galatia, cu zece sălașe de Țigani, anume: Mârzea cu femeia și cu copiii lor și Sima Purancea cu femeia și copiii lor și Cucul cu femeia și copiii lor și Simion Tătăraș cu femeia și cu copiii lor și Ivan Țima cu femeia și copiii lor [2]) și Ion Poprican cu femeia și cu copiii lor și Manciul cu femeia și copiii lor și Mătei Buga cu femeia și copiii lor și Drume cu femeia și copiii lor și Petrea Cojan cu femeia și copiii lor, cari acei Țigani robi mai sus scriși au fost ai noștri drepți domnești.

Și să fie sfintei mânăstiri dela Galatia, uric și ocine, acele sate și robi Țigani mai sus scriși, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul mai sus scriselor sate, anume Voroveștii, cu vii și Mihăileștii cu moară în Bahlui și Plopii cu iaz și Cresteștii numit Pizdenii și Sagna cu moară <și cu loc de moară în Siret și satul Tămășanii, cu moară>[3]) în Luțca și cu bălți, să fie din toate părțile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

[1]) așa în text.
[2]) pasagiul dela: « și Ivan » . . . la « copiii lor » scris pe margine.
[3]) în loc de « Burciul ».

Şi la aceasta este credinţa domniei mele mai sus scrise, Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: Ion Golăi logofăt, Cozma Murgu vornicul, Bilăi vornic, Zbiera şi Gavril şi Andronic pârcălabi de Hotin, Berheciu şi Iane pârcălabi de Neamţ şi Petre şi Brânză pârcălabi de Roman, Slăvilă portar de Suciava, Bucium pârcălab de Orheiu, Belam postelnic, Gavril spatar şi Ghiorghe vistier şi Vartic paharnic şi Necola stolnic şi Barciul comis[1]).

‹Iar după viaţa noastră cine vor domni, din fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăş pe cine va alegi dumnezău a fi domnu în pământul nostru a Moldovii, acela să nu strici a noastră danii şi miluire, ci să de şi să întăriască sfânta mânăstire, iar cini a îndrăzni să strici a noastră aşăzare, acela să fii afurisit de domnul dumnezeu şi de 4 evanghelişti şi de 12 apostoli şi de 318 părinţi dela Nichie şi să fii părtaş cu Iuda şi cu afurisitul Arie şi cu necredincioşi Jâdovi, cari au strigat asupra lui Hristos, sângili lor asupra lor şi a fiilor lor, cari esti şi va fi.

Şi spre mai mari tării şi întăritură a celor de sus scrise, am poruncit, cinstit şi credincios boeriului nostru, giupânului Gheorghi mare logofăt, să scrii şi pecete noastră să spânzure, la aciastă adivărată a noastră carte.

Am scris Cărste Mihailescu, în Eşi, la anul 7086 ‹1578› Fevruar 22›.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 94 şi f. 428
Copie slavă şi o trad. rom. din 1795, ibid., M-rea Galata VI/2, după care s'a făcut completarea din urmă.

118

1578 (7086) Aprilie 3, Suceava.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domnul ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră, rugătorilor noştri, egumenului şi tuturor fraţilor întru Hristos, care trăiesc în numele lui dumnezeu, în mânăstirea Moldoviţa, pentru ca ei să aibă putere şi tărie cu această carte a noastră, să apere tot locul şi braniştea cât ascultă de sfânta mânăstire. Iar dacă vor afla pe cineva, umblând fără ştirea lor prin branişte, să aibe a-i lua aceluia totul, numai gol să-l lase. Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să împiedice înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7086 ‹1578› Aprilie 3.

† Domnul a spus.

† Ghianghea hatman a învăţat.

† Predovici a scris.

Acad. R.P.R., LXXXIV/135.
Orig. slav, hârtie, pecete, aplicată, căzută.

[1]) în loc de «Burciul».

119

1578 (7086) Aprilie 3, Suceava.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorilor noştri, egumenului şi tuturor fraţilor întru Hristos, care locuiesc în numele lui dumnezeu în locaşul mânăstirii Moldoviţa. Pentru aceasta, ei să fie tari şi puternici cu această carte a noastră, să-şi caute şi să-şi ţie la dânşii drepţii lor robi Ţigani, care vor fi drepţi ai acelui sfânt loc care este mai sus scris.

Pentru aceasta, nimeni din slugile noastre sau din cele boereşti sau din judeci [1]), să nu aibă a-i turbura faţă de această carte a noastră.

Scris în Suceava, în anul 7086 <1578> Aprilie 3.

Domnul a spus.

Ghianghea hatman a învăţat.

Predovici a scris.

Acad. R.P.R., LXXXIV/154.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

120

1578 (7086) Aprilie 5, Suceava.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit pe sluga noastră credincioasă, Gheorghie cliucer, cu un sat anume Julenţii pe Prut, în ţinutul Dorohoiului, care acest sat a fost al nostru drept domnesc, şi l-am miluit pe dânsul cu el pentru o slujbă bună ce ne-a slujit nouă, ca să-i fie lui dela noi, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7086 <1578> Aprilie 5.

† Domnul a spus.

† Golăi mare logofăt a învăţat.

† Mihăilescul <a scris>.

Arh. St. Buc., sf. Sava-Iaşi, XXXIV/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

121

<1578—1579> Aprilie 7, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată adevăratul nostru credincios, Andrei postelnic, ne-a slujit nouă drept şi credincios. De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră

[1]) «judeci», aşa în orig.

milă şi i-am dat şi l-am miluit dela noi, în ţara noastră în Moldova, cu trei fălci şi cu optsprezece jerdii de vie, în târgul Cotnar, ce este în dealul Ţundubiic, între Maşco şi între nişte vii ce le-a stăpânit pan Iane vistier. Care aceste vii, mai înainte de această vreme, au fost ale cneaghinei Măneasa şi dela Măneasa le-a cumpărat Bogdan voevod şi cu maica sa Roxanda şi le-au dat lui Vasilie Bălţatul fost logofăt, când au dat după el pe Chineajna, sora lui Bogdan voevod.

Iar domnia mea încă am dat aceste vii lui Bălţatul logofăt, dar el n'a slujit domniei mele cu credinţă, ci a fugit dela domnia mea şi s'a închinat acelui lotru, Creţul, şi a ieşit din ţara domniei mele şi nu i-a fost de ajuns cât rău a făcut cu Creţul, ci s'a ridicat şi cu Ivan, fratele Creţului şi au venit cu mulţi lotri Căzaci, căci şi aceştia au fost asupra domniei mele şi asupra ţării domniei mele; astfel, destul rău au făcut ţării domniei mele. Dar domnul dumnezeu încă nu i-a lăsat să fie pe voia lor, ci i-a supus sub sabia domniei mele şi însuşi Bălţatul a pierit cu aceşti lotri.

De aceia, am luat domnia mea aceste vii, pentru hiclenia lui şi iarăşi am miluit domnia mea cu ele pe credinciosul nostru Andrei postelnic, pentrucă a slujit domniei mele cu dreptate şi cu credinţă; alta, pentrucă a dat domniei mele pentru aceste vii şi şase mii de aspri, în acea vreme, când a fost greutate ţării domniei mele, din pricina acestor lotri Căzaci, pe care acela i-a adus asupra domniei mele şi asupra ţării domniei mele.

De aceia, să fie credinciosului nostru pan Andrei postelnic aceste vii ce scriem mai sus, dela domnia mea, cu tot venitul' neclintit niciodată, în veci, lui şi copiilor lui şi întregului neam al lui.

Iar după viaţa noastră, dacă ar cuteza cineva să strice această întocmire şi danie a domniei mele, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu şi de cei 318 părinţi care au fost la Nicheia şi de toţi sfinţii, care din veac au plăcut lui dumnezeu şi partea lui să fie cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu toţi necredincioşii Iudei care au strigat asupra lui Hristos dumnezeu, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi este şi va fi, în veacul de acuma şi în veacul viitor, amin.

Scris în Iaşi, în anul 7083 <1575> Aprilie 7 [1]).

Insuşi domnul a învăţat.

Murgu mare vornic a învăţat.

Roşca <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pângăraţi, III/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

Data este greşită; ţinând seamă că actul face aluzie la luptele cu pretendentul Creţul şi cu fratele lui, Ivan, dela sfârşitul anului 1577 şi că Murgu e mare vornic până în Nov. 1579, el poate fi datat: 1578—79.

[1]) data pare a fi adausă ulterior cu altă cerneală.

1578 (7086) Aprilie 18, Iași.

Cu mila lui dumnezeu, noi Petru voevoda domnu țărăi Moldovei. Facem știre cu aciastă a noastră carte, tuturor cine va vede sau cetindu-se va auzi, că domnie mea am dat și am miluit pe slugile noastre, pe Gălțu starosti de Tecuciu și nepoții lui: Ghermanu și Avram și Drăgăilă și Ignatu și Stanu, cu un satu anume Matosășți, care acel sat Matosășți au fostu drept domnescu, sup[p]us Tecuciului, cu vad de moară în părăul Bărladului.

Și sculându-să slugile noastre Gălțu starostele de Tecuci, cu nepoți<i> lui, Ghermanu și Avram și Drăgăilă și Ignat și Stanu, au plătit în visterie cinci sute de zloți tătărășți, pentru satul acela.

Dar să fie acel sat Matosășți în doo, adecă giumătate, giumătate din gios, cu vad de moară de pe apa Bărladului, să-i fie lui Gălțu staroste; iar giumătate, giumătate din sus să-i fie lui Ghermanu și Avraam și Drăgăilă și Ignat și Stan, cu tot venitul, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și străstrănepoților și la tot neamul lor, cine să va alege mai de aproape, neclătit niciodinioară în veci.

Iar hotarul acelui sat de sus arătat, anume Matosășți și cu vad de moară de pe Bărlad, să-i fie din toate părțile de pe hotarul vechiu, pe unde au apucat din veci.

Și spre aciasta iaste credința domnii mele de sus arătată, noi Petre voevod și credința boerilor noștri: credința giupânului Murgul vornic de țara de gios și Bilăi vornic de țara de sus și Vartic și Gheorghie părcălabi de Hotinu și Dragul și Ștefu părcălabi de Neamțu și Murgul și Sima părcălabi de Romanu și Gheanghia portar de Suciavă și Curt [1]) post. și Gavril spathar și Iane vist. și Balic<a> pah. și . . . [2]) stol. și Popăscul comes și credința tuturor boerilor noștri a Moldovei, mari și mici.

Și după viiața noastră cine va fi domnu, din fii noștri ori din neamul nostru sau ori pe cine va alege dumnezeu a fi domn în pământul nostru a Moldovei, acela să nu strămute a noastră danie și miluire, pentrucă ei au cumpărat pe drepți bani<i> săi și le iaste driaptă ocină și moșie.

Și spre mai mare tărie și întăritură, am poruncit credinciosului boeriului nostru, giupânului Golăi *mare* log<o>f<ă>t, să scrie și să spânzure pecete la aciastă carte a domnii mele.

Au scris Mihăilescul, în Iași, let 7086 <1578> Apr. 18.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Răchitoasa, nr. 573, f. 255—255 v.
Trad. rom. din 1794.

[1]) în loc de «Brut».
[2]) loc alb în text.

123

1578 (7086) Iunie 28, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre Andreica vătag. Iţi dăm de ştire că s'au pârît înaintea noastră Andreica şi Petrea vataji şi popa Alexa şi ceata [1]) lor, cu Bărbânţe şi cu fraţii lui şi cu Oniţă şi cu fraţii lui, pentru o ocină din Gârbleşti, ce ei le-o ţin, pentru opt sute de aspri. Astfel Bărbânţe şi cu fraţii lui şi Ioniţă şi fraţii lui s'au legat ca să le dea aceşti opt sute de aspri la Naşterea lui Hristos.

Pentru aceasta, cum vei vedea această carte a noastră, iar tu să socoţi când va fi, la acea zi şi ei să dea aceşti bani, fără multe vorbe. Şi până la acea zi să ţie ocina; iar dacă vor da banii, îşi vor lua ocina. Altfel să nu facă.

Scris în Iaşi, în anul 7086 <1578> Iunie 28.

Domnul a spus:

Marele logofăt a învăţat.

Tiron <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/32.
Copie slavă din sec. XX
Cu o trad. rom. din sec. XIX, la Acad. R.P.R., CXCI/107

124

1578 (7086) Iunie 29, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, slugile noastre, Toadea şi Giurgea şi Sava şi sora lor, Tudora, copiii lui Nicoară Oniţă şi verii lor, Efrim şi Sora, sora lor şi Boitar, toţi fiii lui Nicoară Oniţă şi s'au pârît cu Bărbânţă şi cu fraţii lui, copiii fiilor Sorei, pentru satul Gârbeştii şi satul Tungujiei cu moară şi o bucată de pământ din Căscoieşti şi jumătate din Poiana Mânăstirii, jumătatea dinspre Şacovăţ, ce le-a fost lor cumpăratură dela popa Dumitru din Suceava, zicând că este ocina şi dedina lor ca şi a celor mai sus zişi şi Nicoară Oniţă le este bunic ca şi acestora. Astfel ei încă nu s'au lepădat de dânşii, că nu le sunt lor veri şi nici că nu este ocina şi dedina lor, ci ei înşişi au spus în faţa noastră că le sunt lor rude şi le este ocină şi dedină ca şi lor, în aceste sate mai sus zise. Dar atunci când a fost în zilele lui Petru voeevod cel Bătrân, popa Dumitru din Suceava i-a învins cu un uric şi le-a luat lor aceste sate. Ei n'au voit săşi lase ocina, ci i-au dat lui 240 de zloţi tătăreşti, ca să-şi răscumpere ocina. Iar Bărbânţă şi cu fraţii lui, copiii Sorei, n'au vrut atunci să

[1]) « drujina », în orig.

dea bani în ajutor, ca să plătească şi ei n'au vrut să-i pună în acest ispisoc dela Petru voevod.

De aceia, noi şi cu boierii noştri am cercetat şi am aflat cu sufletele noastre, că le este lor ocină şi dedină, ca şi acestorlalţi şi le-am dat şi le-am întărit, ca să le fie lor tuturor deopotrivă şi cu tot venitul în aceste sate şi să aibă a le întoarce 800 de aspri. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7086 <1578> Iunie 29.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat.

† Luca <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/33.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. din sec. XIX, la Acad. R.P.R., CXCI/108.

125

1578 (7086) Iunie 30, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, slugile noastre, Efrem şi sora lui, Tudora şi fratele ei, Baitar şi Sora şi Toadea şi Jurja şi Sava, toţi fiii lui Nicoară Oniţă şi ni s'au plâns cu mare jeluire şi cu mare mărturie şi cu megieşi de prin prejur şi cu boieri dela curtea domniei mele, spunând că privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lor, Nicoară Oniţă, dela Ştefan voevod cel Bătrân, pe satul Gârbeştii pe Şacoveţ şi cu locuri de mori la Şacovăţ, ce a fost cumpărătura tatălui lor, Nicoară Oniţă, dela pan Mirciu Liga, pentru două sute şi cincizeci de zloţi tătărăşti şi asemenea alt uric ce a avut iarăşi tatăl lor, Nicoară Oniţă dela Ştefan voevod cel Bătrân, pe două locuri de mori <la Şacovăţ> şi o prisacă, unde cade delalgura Vejei în Şacovăţ, iarăşi ce i-a fost lui cumpărătură dela Oană Paşco, pentru o sută de douăzeci de zloţi tătăreşti, iar hotarul acestor două locuri de moară la Şacovăţ şi al acestei prisăci ce cade din gura Vejei în Şacovăţ dela gura Vejei în sus, aceste privilegii mai sus scrise le-a pierdut Andreica, fiul lui Jurja, nepotul lui Nicoară Oniţă, când s'a întâmplat odată să vină la Iaşi, când a fost Ioan voevod acolo şi s'a îmbătat, în Iaşi şi mergând spre casa lui beat, atunci le-a pierdut, cu o taistră [1]) turcească şi cu treizeci şi şase de zloţi tătăreşti.

Şi ispisocul de mărturie ce au avut ei dela Ioan voevod, noi l-am rupt, pentru că ei n'au pus pe celelalte rude ale lui Bărbănţă şi pe fraţii lui, fiii Sorei şi ai lui Baitar, în acest ispisoc dela Ioan voevod.

[1]) «taistră», aşa în orig.

Noi şi cu boerii noştri am cercetat şi am aflat cu sufletele noastre şi le-am dat şi le-am întărit, ca să le fie lor dela noi şi cu tot venitul deplin, în aceste sate mai sus scrise, ca să stăpânească, pentrucă le este ocină şi dedină tuturora şi sunt nepoţii lui Nicoară Oniţă. Insă Bărbănţă şi fraţii lui, fiii Sorei şi ai lui Baitar, să dea 800 aspri acestor mai sus numiţi. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7086 <1578> Iunie 30.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat şi a iscălit.

† Luca <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/34.
Copie slavă din sec. XX.
O copie rom. din 1833, la Acad. R.P.R., CXCI/109, cu data « Iulie 30 ».

126

1578 (7086) Iulie 1.

Tălmăcire ispisocului dela Petru v<oe>vod, din let 7086 <1578> Iulie 1.

Petru v<oe>vod, cu mila lui d<u>mnezeu, domnu pământului Moldaviei. Am dat noi aciastă scrisoare a noastră, rugătoriului nostru chir Eustatie episcop Romanului, pentru aceia, ca să fie el puternic şi tare, cu aciastă scrisoare a noastră, să-ş<i> ţie lui şi o prisacă, cu un locu de fănaţe, din satul Gâdinţii.

Pentru aciasta, să nu aibă nimine a-l supăra pre dănsul sau a-l asupri, după aciastă a noastră scrisoare.

S'au tălmăcit de mine, de pe cel sărbăsc ci iaste trecut în condica sfintii episcopii, pentru cari, fiind întocma după orighinal, am iscălit, 1825, Săptv<rie> 20. Isaiia monah.

Acad. R.P.R., LXIV/189.
Trad. rom.

127

1578 (7086) Iulie 4, Iaşi.

In numele tatălui şi a fiiului şi a sf<ă>ntului d<u>h, troiţa sf<ă>ntă, cea de o fiinţă şi nedespărţită. Eu robul d<o>mnului mieu I<su>s H<risto>s şi stăpânului şi sf<i>ntei troiţă închinătoriu, noi Petru v<oe>vod, cu mila lui d<u>mnezeu, domn ţării Moldovii. Bine am voit domniia mea şi cu curată inimă, din tot

sufletul şi din tot cugetul şi agiutoriul lui d<u>mnezeu şi cu blagosloveniia preaosfi<n>ţiţilor arhierei noştrii a Moldovii, chir Theofan mitropolit Sucevii şi chir Evstafie episcopul Romanului *şi* chir Gheorghie episcopul Rădăuţii, am dat şi am întărit pre sf<ă>nta monastirea noastră Bistriţa, unde să prăznuiaşte hramul Adormirea prea sfintei născătoarei de d<u>mnezeu şi pururea fecioarii Mariei, trei sate, anume Mogeştii în ţin<u>t Covurluiului, cu toate ezere şi bălţi şi cu toate mori şi cu doă cuturi ce sânt date la Mogeşti din veac, anume Lupenii *şi* Peneu.

Şi iarâş<i> satul anume Bărlinţii în *gura* Tertenii şi satul anume Ardanovţii pe Siret, cu tot venitul din uric de danie ce are sf<â>nta monast<ire> dela Alexandru vodă cel Bun şi uric de întărire dela Ştefan v<oe>vod, şi iarăş<i> uric de întărire dela Petru v<oe>vod cel mai dinainte, pre acela sate, anume Mogeştii, cu toate ezăre şi bălţi şi cu toate mori şi cu 2 cuturi ce sânt închinate la Mogeşti, Lupenii *şi* Pineul şi satul Bărlinţii *şi* Ardănovţii pe Siretiu, care sânt date de răposaţii domni cei mai dinaintea noastră, sf<i>ntei monastiri, ca să le fie lor şi dela domniia mea întărire şi uric, cu tot venitul, neclătit în veci.

Iar hotarul acelor numite sate, să le fie pe unde din veac s'au stăpânit.

Care am pus credinţa domnii mele, noi Petru v<oe>vod şi credinţa a boiarilor noştrii: Cozma Murgu vor<ni>c de ţara de gios, Ghilău [1]) vor<ni>c de ţara de sus, Gheorghie şi Andronic părcălabi Hotinului, Ştefan Golei şi Brânză părcălabi Neamţului, Murgu *şi* Sava părcălabi de Cetatea Albă [2]), Gheanghia portariu Sucevii, Burtea post., Gavril spat., Iane vist., Valica [3]) pah., Paţea stol<ni>c, Popăscul comes şi credinţa tuturor boiarilor noştrii, mari şi mici.

Dar după sfârşitul vieţii noastre, cine va fi domn în pământul nostru a Moldovii, din fii noştri, sau din neamul nostru, sau pre cine îl va alege d<u>mnezeu, să nu îndrăsnească a strica daniia şi întăritura noastră, a noastrii din nou zidită măn<ă>st<ire> Bistriţa, dar încă să aibă a o întări, fiindcă noi am întărit pentru vecinica pomenirea noastră, pentru sufletul nostru; iar cine va îndrăzni şi s'a ispiti a lua sau a strica a noastră miluire, unul ca acela să fie procleţit dela d<o>mnul d<u>mnezeu, cel ce au făcut ceriul şi pământul şi de preacurata a lui maică şi de 12 apostoli şi de alţi sf<i>nţi apostoli, de 4 ev<an>ghelişti şi de 318 părinţi purtători de d<u>mnezeu dela Nichea şi de toţi cei ce bine au slujit lui d<u>mnezeu şi să fie partea lui cu Iuda şi cu trecleţitul Ariia şi cu Jidovii cei ce au strigat: « sângele lui, asupra noastră şi asupra feciorilor noştri », precum iaste şi va fi în vecii vecilor, amin.

---

[1]) în loc de „Bilăe".
[2]) în loc de: Cetatea Nouă.
[3]) în loc de Balica.

Iar pentru mai mare încredințare, am poruncit cinst<it> și credinciosului nostru boiariu, Ioan Golăi log<o>f<ă>t mare, să scrie și pecete să spânzure către acest uric al nostru.

S'au scris la Iași, v<e>leat 7086 <1578> Iulie 4.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIV/2.
Copie rom. din 1826.

128

1578 (7086) Iulie 12, Iași.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră Ursea și sora lui, Odochia <și> Anesia, copiii Salomiei, nepoții Floarei, strănepoții Marinei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiu de împărțeală ce a avut străbunica lor Marina, dela Ștefan voevod cel Tânăr, din jumătate de sat din Zăvoiani, din partea de jos, jumătate și cu moară. Aceasta a vândut slugii noastre Ștefan diac pentru două sute de zloți tătărești. Și s'a sculat sluga noastră Ștefan diac și a plătit deplin acești 200 de zloți dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Și apoi iarăși au venit înaintea noastră Gorghie și fratele său, Toader și surorile lor, Nastasia și Voica și Anușca, copiii lui Coste, nepoții lui Micotă, deasemeni strănepoții Marinei, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină și din acelaș sat și uric mai sus scris, din jumătate de sat din Zăvoiani, din partea de sus, trei părți; aceasta au vândut-o tot slugii noastre Ștefan diac, pentru trei sute și patruzeci zloți tătărești. Și s'a sculat sluga noastră, Ștefan diac și le-a plătit deplin toți acești 340 de zloți, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Și apoi iarăși a venit înaintea noastră Cârstina, fiica lui Sacotă, deasemeni nepoata Marinei, de bună voia ei, nesilită de nimeni și a vândut dreapta ei ocină și dedină, din aceeași jumătate de sat și uric, mai sus scrise, din jumătate de sat, două părți; aceasta a vândut tot slugii noastre Ștefan diac, pentru două sute și patruzeci de zloți tătărești. Și s'a sculat sluga noastră Ștefan diac și i-a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 240 de zloți tătărăști, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, ca să-i fie și dela noi cu tot venitul.

Scris în Iași, în anul 7086 <1578> Iulie 12.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat și a iscălit.

Faceți-i uric.

Mihăilescu <a scris>.

Arh. St. Iași, CLVIII/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

129

1578 (7086) Iulie 22, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu a noastră bună voinţă şi cu inimă luminată şi curată şi din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am dat şi am miluit ruga noastră nou zidită, mânăstirea Galatia, cu satul Voroveştii şi cu vie şi Mihăileştii cu moară în Bahlui, în ţinutul Cârligăturii şi Plopii cu iaz şi Cârsteştii, numit Pizdenii, cu moară în Bahlui, care aceste sate au fost ale noastre drepte domneşti. Şi satul Sadna cu moară şi cu loc de moară în Siret şi satul Tămăşenii cu moară în Luţca şi cu toate bălţile, care aceste sate mai sus scrise au fost ale noastre drepte domneşti, ascultătoare de cetatea Romanului, ca să fie sfintei mânăstiri, dela noi, cu tot venitul.

Scris în Iaşi, în anul 7086 <1578> Iulie 22.

† Domnul a spus.

† Golăi mare logofăt a învăţat.

† Mihăilescul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, X/2.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1795.
O altă trad. rom., ibid., ms. 628, f. 157, cu data: Iulie 23.

130

<1578 Septembrie 1 — 1579 August 31> 7087.

Ispisocu dila domnul Petru v<oe>vod, din 7087 <1578—1579> întăritoriu lui Opre vătav pi locul di casi ci au cumpărat din sat Stăngacii, căti si va alegi, drept 50 zloţi, dila Isaiia, cari şi el l-au avut cumpărătură, dila Alicsandru v<oe>vod.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 380, f. 77 (78).
Rezumat rom. din 1823.

131

1578 (7087) Octombrie 6, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri mari şi mici, rugătorul şi părintele nostru Eustatie episcop de Roman şi cu egumenul ermonah Ghedeon şi cu întreg soborul din Râcica şi aşa au binevoit şi s'au întocmit după tocmeala de mai înainte, pe care a întocmit-o Bogdan voevod şi cu părintele Anastasie mitropolitul, ce a fost mai înainte episcop de Roman, şi care au schimbat satul

Bârleştii pentru satul Şcheuleţii pe Siret şi cu satul Bogdăneştii, în ţinutul Romanului.

Asttel, acum deasemeni s'a sculat şi a întocmit egumenul ermonah Ghedeon şi cu tot soborul din mânăstirea Râcica, schimb pentru schimb, satul Şcheuleţii, cu mori şi satul Bogdăneşti, în ţinutul Romanului, sfintei noastre mitropolii din târgul Romanului, şi unde este hramul preacuvioasei noastre maici Paraschiva. Iar rugătorul nostru Eustatie episcop de Roman, a dat schimb pentru schimb, rugii noastre mânăstirea dela Răcica, satul Bârleştii şi cu mori.

Deci dacă ar cuteza cineva să strice această tocmeală, fie episcop sau egumen, acesta să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de 4 evanghelişti şi de 12 apostoli de frunte şi de 318 părinţi, cei dela Nicheia şi să aibă parte cu Iuda.

Deaceia, noi văzând tocmeala de bună voie şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit aceste mai sus zise sate, anume Şcheuleţii şi Bogdăneştii, sfintei noastre mitropolii dela Roman, ca să fie dela noi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci;

Scris în Iaşi, în anul 7087 <1578> Octombrie 6.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Bilava <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Roman, XXII/3.
Orig. slav, hârtic, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid., M-rea Râşca, XXVII/5.

132

1578 (7087) Decembrie 15, Vaslui

Petru voevod. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, locuitorul din pustie care se numeşte Toader, fiul Măruşcăi, de bună voia lui, nesilit de nimene, nici asuprit şi a dat <o> prisacă cu 20 de stupi şi cu locul cât <va putea> arunca un om cu piatra din mijlocul prisăcii în toate părţile şi cu o baltă ce este lângă prisacă, însă partea lui, care se va alege şi din privilegiu de întărire ce a avut mama lui Maruşca, dela Alexandru voevod, aceia a dat-o sfintei mânăstiri, unde se numeşte Ber<zunţul>, unde este hramul uspenia stăpânei noastre născătoarea de dumnezeu şi pururea fecioara Maria. Care această prisacă mai sus scrisă şi-a făcut-o el singur din pădurea neatinsă, cu mâinile sale, în gura Pârâului Rău, mai sus.

De aceia noi, văzând dania lui de bună voie şi noi deasemenea am dat şi am întărit această prisacă mai sus spusă, ca să fie şi dela noi sfintei mânăstiri cu tot venitul neclintit niciodată în veci.

Şi altul să nu se amestece, în faţa acestei cărţi a noastre.

Şi iaste uricul pecetluit cu ciară moale şi iscălit de Gheanghie mare logofăt. Din Vaslui, leat 7087 <1578> Dec<embrie> 15 [1]).

Arh. St. Buc., Condica Asachi nr. 628, f. 360.
Copie slavă.

133

1579 (7087) Februarie 4.

Pătru vod<ă>. Adecă domniia me<a> am dat şi am miluit sfănta al noastră măn<ă>stiri Galata, cu un sat anume Voroveştii cu vii şi Miăhăileştii cu mori în Bahluiu, la ţinutul Cărligăturii, car<e> sate au fost drepti domneşti şi satul Plopii cu hăleşteu şi Cărsteştii ce să număscu Pizdenii şi cu mori şi satul Belceştii cu mori şi satul Sadna cu mori şi cu locuri de mor<i> în Siret şi satul Tămăşani cu mori în Liudsc[a] [2]) şi cu toate bălţil<e>, care aceste sate au fost domneşti, ascultătoar<e> de ocolul târgului Romanului şi un hălăşteu ce să numeşti Mihai, în hotarul târgului Iaşilor, cari hălăşteu au fost drept domnescu şi au fost schimbătură bătrânului Pătru vod<ă>, cu Mihai pârcălabul, cu satul Mărzeştii şi cu o prisacă în branişti la Bohotin, undi să numeşti Trestioara, ca să fie moşii cu tot venitul.

Şi iarăş am dat şi am miluit măn<ă>stirea noastră Galata cu dzăce sălaşi di Ţigani, anumi: Mărze cu fimia şi cu copii lui şi Sima Murance cu fămeaia şi cu copii şi Cucul cu fămeia şi cu copii şi Matei Buga cu fămeia şi cu copii şi Simion Tătăraş cu fămeia şi cu copii şi Vanţima cu femeia şi cu copii şi Ion Poprican cu femeia şi cu copii şi Manciul cu femeia şi cu copii şi Drume cu femeaia şi cu copii şi Petrea Cojan cu fămeia şi cu copii, cari aceşti Ţigani au fost ai noştri derepţi domneşti. Ci să fi<e> dila domniia me<a> sfintii măn<ă>stiri Galata, acesti di mai sus scris<e> sati şi Ţigani, cu tot vinitul, năruşiit niciodată în veci. Nime altul să nu s'amisteci.

L<e>t 7087 <1579>, Fev. 4.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 191.
Trad. rom.
O altă trad. rom., ibid., Condica Asachi, nr. 629, f. 95 (103).

134

1579 (7087) <Martie 1>, Suceava.

† Iată eu, Gligorcea, recunosc singur dela mine, cu acest zapis al meu, că sânt îndatorat şi dator jupanului Grigorie, ginerele meu, cu 9260 aspri, ca să am a-i plăti până la culesul viilor, fără pâră şi fără de cuvinte netrebnice.

---

[1]) pasagiul: « Şi iaste . . . . . 15 », româneşte în text.
[2]) în loc de „Luţca".

Şi am pus zălog două [1]) fălci de vie ale mele în mâinile lui Grigorie, până la culesul viilor. Iar dacă nu vor fi la acea zi aceşti bani ce sunt scrişi mai sus, 9260 aspri, aceste două [2]) fălci de vie, ce sunt scrise mai sus, să fie pierdute.

Şi la tocmeală au fost oameni buni marturi: Teofan mitropolit de Suceava şi Beldiman şoltuzul cu 12 pârgari.

Şi pentru mai mare credinţă şi putere, noi, care suntem şoltuzii şi pârgarii din Suceava, am pus pecetea târgoveţilor pe acest zapis, cu porunca lui Gligorcea, în anul 7087 <1579> Fevruarie 29 [3]).

Patru taleri a luat Grigorie, din aceşti bani care sunt scrişi mai sus, 9260 aspri.

Acad.R.P.R., Filiala Iaşi, Arhiva Spiridoniei, Viile Cotnarilor, III/1.
Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, căzută.
Data 29 Fevruarie nu poate fi în anul 1579, care nu este bisect; probabil diacul a scris în ziua următoare după 28 Februarie, adică 1 Martie.

135

1579 (7087) Aprilie 2, Iaşi.

<†> Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Mariica, fiica lui Drăghici vistier, nepoata lui Stârcea, strănepoata lui Drăgoiu, răstrănepoata lui Dragomir, de bună voia ei nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din privilegiile sale drepte şi proprii, ce a avut răstrăbunicul ei, Dragomir, de danie dela Ilie şi dela Ştefan voevozi şi din uric de întărire ce a avut străbunicul ei, Drăgoiu, fiul lui Dragomir dela Ştefan voevod cel Bătrân, un sat anume Strâmbii pe Cracău, în ţinutul Neamţului, acesta l-a vândut slugii noastre Ilea jitnicer, pentru o mie de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră, Ilea jitnicer şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 1000 de zloţi tătăreşti, în mâinile Mariicăi fiica lui Drăghici vistier, nepoata lui Stârcea, strănepoata lui Drăgoiu, răstrănepoata lui Dragomir, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni şi dela noi, am dat şi am întărit cu această carte a noastră de seamă, ca să-i fie lui dela noi uric şi ocină şi cumpărătură cu tot venitul lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului neam al lui, care i se va alege mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

---

[1]) corectat posterior: «trei».
[2]) aşa în orig.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume Strâmbii pe Cracău, în ţinutul Neamţului, să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Io Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu vornic de ţara de jos, credinţa panului Bilăi vornic de ţara de sus, credinţa panului Iuraşco Varticovici şi a panului Vartic pârcălabi de Hotin, credinţa panului Brânzea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ştefuł Golăi şi a panului Murgu pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Iani postelnic, credinţa panului Pojog spătar, credinţa panului Stroici vistier, credinţa panului Burtea ceaşnic, credinţa panului Cocor stolnic, credinţa panului Popăscul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă el şi-a cumpărat pe banii săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Gheorghie logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Luca în Iaşi, în anul 7087 <1579> luna Aprilie 2 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 312.
Orig. slav, pecete atârnată.
Cu o trad. rom., ibid., LXXIX/149.

136

1579 (7087) <Aprilie 3>.

Hotărătura lui Petre v<oe>v<o>d.

† Intru numeli tatălui şi a fiiului şi a sfântului d<u>hŭ, troiţă sf<ă>ntă de o fiinţă şi neînpărţită. Iată, eu robul stăpânului meu, lui I<su>s H<risto>s şi troiţii închinător, Io Petr<u> voevoda, cu mila lui d<u>mn<e>dzău, domnu ţării Moldovii, dela domniia mea bine am voit, cu al noastră bună voire şi cu curată şi luminată inimă şi den tot sufletul nostru, cu ajutor dela d<u>mn<e>zău şi din tot cugetul şi cu sfatul şi bl<a>gosloveniia a trii sf<i>nţiţ<i> părinţii al [1]) noştri moldoveneşti, chir Teofan mitropolitul Sucevii şi chir Evstatie ep<i>scopul Romanului şi chir Gheorghie, ep<i>scop Radauţilor şi am dat şi am făcut hotar şi apărare al nostrii sf<i>ntei din nou zidită mănăstirea şi bisearică, anume

[1]) în loc de «ai».

Galata, unde iasti hramul Înălţarea d<o>mnului d<u>mn<e>dzău şi măntuitoriului nostru I<su>s. H<risto>s, ca să fie hotar şi apărari înpregiurul mănăstirii, începându-să den capul iazului Hăleşteului, dript la dial, păn<ă> la Rediul, pe din sus, tot pe dial, pe marginea Readiului, despri drumul Scăuialelor, păr<ă> în drum, în gios la Sălişti, păr<ă> în ţărmurili Bahluiului şi cu lozili ci-s pi marginea Hălăşteului şi di acole, tot pe ţărmurili Hăliştiului, păr<ă> la iaz şi cu loc de prisacă, în Rid<iu> supt Pleşu, în obârşia văii cari să chiamă Mitoslava.

Şi nimi să n'aibă a puni prisacă în hotarul sfintii măn<ă>stiri, făr<ă> numai să fie prisac<e> măn<ă>stirii. Iar pre cini va afla acole, în Rid<iu> sau în lozi, tăind lemni sau fie ci stricând acol<e> în hotarul măn<ă>stirii, iar rugătorii noştri, călugării dela sf<ă>nta măn<ă>stire ce s'au dzis mai sus, Galata, ca să aibă a lua tot acellui om, ce ar găsi la dănsul.

Şi iarăş am dat domniia mea şi am miluit sf<ă>nta măn<ă>stire anume Galata, cu un heleşteu anume Heleşteu lui Mihai, ce iast<e> în ţarina târgului, ca să fie dila noi, la a noastră rugă din noao sidită, măn<ă>stire anume Călăţii, cu tot venitul, neclintit niciodinioară în veci.

Iar spre aciasta iast<e> <în>cridinţarea domnii noastre ce mai sus scris<ă>, Io Petr<u> v<oe>vodu şi al priiubit fiiul domnii meale Io Vlad v<oe>v<o>d şi prin credinţa boiarilor noştri, dum<nealui> Cozma Murgu. 7087 <1579> <Aprilie 3> [1]).

Arh. St. Buc., M-rea Galata. IV/1.
Trad. rom.
Un rezumat rom. cu data: 7087 <1579> April 3, la Arh. St. Iaşi. Anaforale, nr. 64, f. 91 v.

137

1579 (7087) Aprilie 6, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că acest adevărat credincios şi cinstit boier al nostru, pan Gheorghie mare logofăt, ne-a slujit drept şi credincios. Deaceea noi, văzând dreapta şi credincioasa lui slujbă pentru noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, două selişti anume Tocmăceanii pe Miletin şi cu loc de moară în Miletin şi Uriceanii pe Stavna şi cu loc de moară la Stavna, unde iese Stavna din pădure.

Care aceste selişti, anume Tocmăceanii pe Miletin şi cu loc de moară în Miletin şi Uriceanii pe Stavna şi cu loc de moară în Stavna, unde iese Stavna din pădure,

[1]) data, după rezumatul dela Arh. St. Iaşi.

au fost drepte ale noastre, domneşti, ţinând de Hârlău. Să-şi aşeze acolo sate, pentrucă au fost arse de Tătari, când au prădat toată ţara.

Şi ne-a dat nouă Gheorghie mare logofăt pentru aceste două seliști, şase cai buni, preţuiţi drept şase mii de aspri şi două mii de aspri bani gata în vistierie. Şi domnia mea am dat aceşti 6 cai într'o slujbă a ţării.

Ca să-i fie lui dela noi, uric şi ocină cu tot venitul, lui şi copiiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, care i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor seliști mai sus scrise, anume Tocmăceanii pe Miletin şi cu loc de moară la Miletin şi deasemeni Uriceanii pe Stavna şi cu loc de moară la Stavna, unde iese din pădure, să fie din toate părţile, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrisului, Io Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu vornic de ţara de jos, credinţa panului Bilăi vornic de ţara de sus, credinţa panului Iuraşco Vartic şi a panului Vartic pârcălabi de Hotin, credinţa panului Brânzea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ştefuł Golăi şi a panului Murgu pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Iani postelnic, credinţa panului Pojog spătar, credinţa panului Stroici vistier, credinţa panului Burtea ceaşnic, credinţa panului Cocorea stolnic, credinţa panului Popăscul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu strice dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, căci îi este lui cumpărătură dreaptă, dela însăşi domnia mea.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Zaharia Bârlădeanul, în Iaşi, în anul 7087 <1579> luna Aprilie 6 zile.

Arh. St. Iaşi, CCCL/35.
.Copie slavă din sec. XX.
O altă copie din sec. XIX, la Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 96.

138

1579 (7087) Aprilie 15.

Un uric vechiu sărbesc, cu tălmăcire lui, dela domnul Petru v<oe>vod, din 7087 <1579> Ap<rilie> 15, în care arată că au vândut Vasutca, fata Măriuţii, giupăneasa Turcului, nepoata lui Ilie ce au fost cămăraş de visterii, lui Văscan

diacul, a sa driaptă ocină şi moşie, giumătate de sat de Ungureni, ce sănt la Jăjie, giumătate ce din sus şi păn la o răpă ce este în mijlocul satului, din uric de cumpărătură ce au avut unchiul ei, Ilie, ce au fost cămăraş de visterii. Aciastă giumătate de sat arată că au vândut-o lui Văscan diiacul, drept 650 zloţi tătăreşti, osăbit de banii ce au mai dat şi fimei lui Văscan, pentru cumpărătura acei giumătăţi de sat.

Iară hotarul giumătăţii de sat, parte din sus, este până la o răpă în mijlocul satului şi în cămpu, din tot hotarul giumătate, iară despre alte părţi, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din vacu.

Arh. St. Iaşi, Condica. K, nr. 380, f. 148 v., nr. 2.
Rezumat rom. din 1824.

139

1579 (7087) Aprilie 18, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că acest adevărat al nostru credincios, pan Gheorghe clucer, ne-a slujit drept şi credincios. De aceia, noi văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul cu mila noastră deosebită şi i-am dat dela noi, în ţara noastră Moldova, un sat anume Julinţii pe Prut, în ţinutul Dorohoiului. Care acest sat anume Julinţii pe Prut, în ţinutul Dorohoiului, a fost al nostru drept domnesc şi ne-a dat credinciosul nostru pan Gheorghe clucer încă opt cai buni.

Şi l-am miluit pe dânsul cu acest sat, pentrucă ne-a făcut o slujbă bună nouă şi ţării noastre. Ca să-i fie dela noi uric şi ocină şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrenepoţilor lui şi întregului neam al lui, care i se va alege mai de aproape neclintit lor, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat anume Julinţii pe Prut, în ţinutul Dorohoiu, să fie din toate părţile pe hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, Io Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu vornic de ţara de jos, credinţa panului Bilăi vornic de ţara de sus, credinţa panului Iuraşco Vartic şi a panului tot Vartic pârcălabi de Hotin, credinţa panului Brânzea şi a panului Condrea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ştefuł Golăi şi a panului Murgu pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Iani postelnic, credinţa panului Pojog spătar, credinţa panului Stroici vistier, credinţa panului Burtea ceaşnic, credinţa panului Cocor stolnic, credinţa panului Popăscul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu, să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania noastră, ci să-i întărească pentrucă i-am dat pentru slujba lui dreaptă şi credincioasă şi bună.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Gheorghe mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Dumitru Huscovici în Iaşi, în anul 7087 <1579>, luna Aprilie 18 zile.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 176.
Orig. slav, perg., pecete mare, atârnată.
Cu o trad. rom., ibid., M-rea Golgota, V/24.
Cu o fotocopie.

140

1579 (7087) Aprilie 26, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Gherghâţă, fiul Agafiei Ciolpăneasa, nepotul lui Lupe Ciohoreanul, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din dreptul său uric, din uric de împărţeală ce a avut moaşca[1]) lui, Muşa, dela Ştefan voevod cel Bătrân, două părţi din satul Tomeşti pe Moldova. Aceasta a vândut rugătorilor noştri, călugării dela mânăstirea numită Râcică, unde este hramul aducerii moaştelor sfântului arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, pentru o mie de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat rugătorii noştri călugări şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 1.000 de zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Gherghiţă diac, fiul Agafiei Ciolpăneasa, nepotul lui Lupe Ciohorean, strănepotul Muşei, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi, am dat şi am întărit aceste două părţi din Tomeşti rugătorilor noştri, călugării dela mânăstirea Râcica, să fie sfintei noastre rugi, mânăstirii, uric şi ocină cu tot venitul neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două părţi din Tomeşti care sunt pe Moldova, să fie din tot hotarul, două părţi iar dinspre alte părţi, să fie după hotarul cel vechiu, pe unde au folosit din veac.

[1]) aşa în orig.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu, credinţa panului Bilăi vornic, credinţa panului Iuraşco Vartic şi a panului Vartic pârcălabi de Hotin, credinţa panului Brănzea şi a panului Condria pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Murgu şi a panului Ştefuł Golăi pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Iane vistier, credinţa panului Pojog spătar, credinţa panului Burtea ceaşnic, credinţa panului Stroici vistier, credinţa panului Cocor stolnic, credinţa panului Popăscul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăş pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le strice dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să întărească sfintei noastre rugi, mânăstirii, deoarece le-am dat şi le-am întărit, pentrucă este sfintei mânăstiri ocină şi cumpărătură dreaptă; iar cine ar cuteza să strice dania şi întărirea noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de patru evanghelişti şi de 12 apostoli de frunte, Petru şi Pavel şi de 318 părinţi cei dela Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi blestematul Arie şi cu acei Evrei care au strigat împotriva domnului dumnezeu «sângele lui asupra noastră şi asupra copiilor noştri», este şi va fi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru boier pan Gheorghie logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Iuraşco Bâlavici, în Iaşi, în anul 7087 <1579> luna Aprilie 26 zile.

Arh. St. Iaşi, CCCXL/sub dată.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom., ibid, CDVII/3.

141

1579 (7087) Mai 6, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Ghiiorghiţă, fiul lui Ciolpan, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură a tatălui său, toată partea sa din sat din Vârtop şi din vatră şi din câmp, din amândouă cumpărăturile tatălui său şi dintr'o bucată de hotar ce a cumpărat afară din acest sat şi cu partea lui din moară şi din unic de cumpărătură, ce a avut tatăl său, Ciolpan, dela Alexandru voevod. Acestea le-a vândut slugii noastre Andreica şi femeii lui, Gheruşa, pentru trei sute şi cincizeci de zloţi tătăreşti.

Şi i-au plătit lui deplin toţi aceşti bani, înaintea noastră, în Iaşi.
De aceia, să le fie lor şi dela noi ocină cu tot venitul. Altul să nu se amestece.
<Scris în Iaşi, în anul> 7087 <1579> Mai 6.
Domnul a spus.
Ghiorghie mare logofăt a învăţat şi a iscălit.
Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, Bodeşti, seliştea Hârtop, V. 3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom.

142

1579 (7087) Mai 28, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Crăciun Buceaţchi, fiul lui Buceaţchi Şteful, nepotul lui Buceaţchi, strănepotul lui Cozma Şandrovici şi al lui Iacoş vistier, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit şi a vândut dreapta lui ocină şi dedină, din dreptul său uric, din uricul de întărire ce a avut tatăl lui Buceaţchi, dela Alexandru voevod şi din privilegiu de împărţeală ce au avut înaintaşii lor, dela Ştefan voevod cel Bătrân, jumătate de sat din Criva pe Prut, însă jumătatea dinspre câmp şi în balta ce este pentru peşte. Acesta a vândut slugii noastre Gligorie Gavrilovici, pentru optsute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Grigorie aprod şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 800 de zloţi tătăreşti în mâinile lui Crăciun Buceaţchi, fiul lui Şteful Buceaţchi, strănepotul lui Cozma Şandrovici şi al lui Iacoş vistier, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre Gligorie aprod, această jumătate de sat din Criva pe Prut, însă jumătatea dinspre câmp şi în balta ce este de peşte, ca să-i fie dela noi, uric şi ocină cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lui şi întregului neam al lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăţi de sat din Criva pe Prut, însă jumătatea dinspre câmp, să fie din tot hotarul, jumătate şi în balta ce este de peşte, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu vornic, credinţa

panului Bilăi vornic, credința panului Vartic și a panului Ion pârcălabi de Hotin credința panului Brânzea și a panului Ștefuł Golăi pârcălabi de Neamț, credința panului Petrea și a panului Golăiaș pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Balica portar de Suceava, credința panului Iani postelnic, credința panului Pojog spătar, credința panului Stroici vistier, credința panului Burtea ceașnic, credința panului Cocor stolnic, credința panului Popăscul comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, dintre copiii noștri sau din rudenia noastră sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, fiindcă-i este dreaptă ocină și cumpărătură ce și-a cumpărat el pe banii săi drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și tărie tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gheorghie logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Iurașco Bilavici, în Iași, în anul 7087 <1579> Mai 28.

Acad. R.P.R. Peceți, nr. 284.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

143

1579 (7087) Mai 28, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Toader, fiul lui Turcea, cu mare jeluire și cu mare mărturie și cu boieri dela curtea domniei mele, zicând că privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lui, Turcea fost pârcălab, dela Alexandru voevod, pe drepții lui robi Țigani anume: Stănileasa și copiii ei, Marco și Dumitru și Odochia și Maica și Costanda și Iacob și Cioban cu femeile și cu copiii lor și Păcurar, fiul Maichii și Maica cu femeia sa și Trifan cu femeia sa Curca și cu copiii lor, Costanda și Ana și Toader și Andreica și Nastasca și Ion cu femeia sa, Nastea și Mircea cu femeia sa, Mărîica și Râpa și Ion, fiul lui Danciul, care acești mai sus scriși Țigani au fost cumpărătură din Țara Muntenească a tatălui său Turcea fost pârcălab. Acest uric l-a pierdut, de Tătari, în zilele lui Ion voevod, când și însuși Ion voevod a pierit.

De aceia, noi văzându-l pe dânsul cu mare jeluire și cu mare mărturie și cu boieri dela curtea domniei mele, ce s-au plâns și au mărturisit nouă iar noi

deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Toader, fiul lui Turcea fost pârcălab, aceşti Ţigani mai înainte zişi ca să-i fie şi dela noi robi Ţigani şi uric, neclintiţi niciodată în veci, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui care i se va alege mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Şi aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Murgu vornic de ţara de jos, credinţa panului Bilăi vornic de ţara de sus, credinţa panului Vartic şi a panului Ion pârcălabi de Hotin, credinţa panului Brânzea şi a panului Ştefu! pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Murgu şi a panului Văscan Golăi pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Iani postelnic, credinţa panului Pojog spătar, credinţa panului Stroici vistier, credinţa panului Burtea ceaşnic, credinţa panului Cocor stolnic, credinţa panului Popăscul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească pentrucă i-am dat şi i-am întărit, fiindcă-i sunt drepţi robi Ţigani.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celora mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier jupan Gheorghe mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Cârstea Mihăilescul în Iaşi, în anul 7087 <1579> luna Mai 28 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 222.
Orig. slav, perg., pecete, atârnată.

144

1579 (7087) Iunie 1, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Ileana, fiica lui Andrăbuş, nepoata lui Pătru Corod, de bună voia ei nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din dreptul său uric, din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul ei, Pătru Corod, dela Ştefan voevod cel Bătrân, din trei părţi, din părţile de sus din sat din Baboşini, care este pe Racova, din a treia parte o parte, partea tatălui ei, Andrăbuş, aceasta a vândut-o slugii noastre, Micul, pentru o sută şi optzeci zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Micul, şi a plătit deplin toţi banii mai sus scrişi, 180 zloţi, în mâinile Ileanei, fiica lui Andrăbuş, nepoata lui Pătru Corod, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Anisia, fiica lui Todosie, nepoata lui Andrăbuş, strănepoata lui Pătru Corod, de bună voia ei nesilită de nimeni nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, iarăşi din acelaşi uric şi din acelaşi sat, din privilegiul de cumpărătură ce a avut străbunicul ei, Pătru Corod dela Ştefan voevod cel Bătrân, din trei părţi, din părţile de sus din sat din Baboşini pe Racova, din a treia parte, o parte. Aceasta a vândut-o deasemeni slugii noatre Micul, pentru o sută şi şaptezeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră, Micul şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 170 de zloţi, în mâinile Anisiei, fiica Todosiei, nepoata lui Andrăbuş, strănepoata lui Pătru Corod, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Micul aceste mai înainte zise părţi de ocină din sat din Baboşini care este pe Racova, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi întregului neam al lui, care i se va alege mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestei părţi de ocină mai sus scrise, din trei părţi de sus, din sat din Boboşini care este pe Racova, din a treia parte să fie o parte. Şi deasemeni, cealaltă parte de ocină, din acelaşi sat, din trei părţi ale hotarului de sus, din a treia parte, iar dinspre alte părţi, să fie pe hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Murgu vornic de ţara de jos, credinţa panului Bilăi vornic de ţara de sus, credinţa panului Vartic şi a panului Ion pârcălabi de Hotin, credinţa panului Golăie Ştefu1 şi a panului Brânzea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Condrea şi a panului Murgu pârcălabi de Roman şi credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Iani postelnic, credinţa panului Pojog spătar, credinţa panului Burtea ceaşnic, credinţa panului Stroici vistier, credinţa panului Cocorea stolnic, credinţa panului Popăscul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă noi i-am dat şi i-am întărit, deoarece şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Gheorghie mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Dumitru Popovici în Iaşi, în anul 7087 <1579>, scris în Iaşi, luna Iunie 1.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 177.
Orig. slav, perg., pecete mare, atârnată.
O trad. rom., ibid., Condica Asachi, nr. 628, f. 402—403.

145

1579 (7087) Iunie 3.

7087 <1579> Iuni 3. Hrisovul domnului Petru v<oe>v<o>d întăritori stăpânirii lui Vasile şi femei lui, Varvara, pe partea cătă să va alege din sat din Florinteşti, cumpărată dela Petru, feciorul lui Ion.

Arh. St. Iaşi., Anaforale, nr. 138, f. 74.
Rezumat rom. din 1853.

146

1579 (7087) Iunie 23, Iaşi.

† Petru voevod, <din mila lui dumnezeu, domn> al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit lui Isac, fiul lui Trif, a patra parte din sat din Măsteacăni <şi> din Poiana Rotundă ce este deasemenea în <Câmpul> lui Dragoş, pe care <au cumpărat-o ei dela> Vasilie diac, pentru opzeci zloţi tătăreşti, din uric de cumpărătură ce a avut Vasilie diac <dela> Alexandru voevod. Ca să le fie toate acestea mai sus scrise şi dela noi, cu tot venitul. Pentru aceasta, altul să <nu> se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7087 <1579> Iunie 23.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat şi a iscălit.

† Dumitru a scris

Arh. St. Iaşi, CCCL/36.
Copie slavă din sec. XX.

147

1579 (7087) Iunie 30, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Nechita, fiul lui Toader, nepotul lui Petrică, de bună voia lui nesilit de nimeni nici asuprit şi a mărturisit înaintea

noastră că mai înainte de această vreme, a vândut jumătate de sat din Rusi, verei sale Anghelina, fiica Solomiei, deasemeni nepoata lui Petrică. Şi după aceea, el a mai [1]) pârît împotriva ei, ca ea să-i mai [1]) dea nişte bani. Însă acuma s'au tocmit de bună voie şi i-a mai [1]) adăugat lui încă o sută zloţi tătăreşti, dinaintea noastră.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit Anghelinei, fiica Solomiei, nepoata lui Petrică, această jumătate de sat din Rusi, ca să-i fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi deasemeni s'au tocmit pentru nişte vii, ce au fost în Dealul Domnesc o falce pe care ea a luat dela Nechita, ca el să nu se mai pârască şi nici să nu mai dobândească niciodată în veci. Pentru aceasta, altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7087 <1579> Iunie 30 zile.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat şi a iscălit [2]).

Dumitru a scris.

Acad. R.P.R., LXI/6.
Orig. slav. hârtie, pecete aplicată.

148

1579 (7087) Iulie 5, Iaşi.

Tălmăcire di pe ispisocul sârbesc al domnului Petru v<oe>vod, întăritori lui Grigorie Udrea, pe un sat anume Dumbrăviţa, din leat 7087, iar dela mântuitorul H<risto>s 1579 Iuli<e> 5.

† Petru voevod, cu mila lui d<u>mnezeu, domn ţării Moldaviei. Iată am dat şi am întărit slugei noastre, lui Grigorie Udrea, fiiul lui Danovici stolnicul, nepot lui Gavril Totruşanul ci au fost log<o>f<ă>t, pre a sa driapă ocină şi moşie şi cumpărătură a moşului său boerlului Totruşanu fostul log<o>f<ă>t, un sat pe Moldova, pe din gios de Baia, anume Dumbrăviţa, care el l-au cumpărat luiş<i> pre acest sat, dela Mara şi dela sora ei Varvara, surorile boierlului Trifa vornicul şi dela nepoatele lor dela Voica şi dela sora ei Dona, fiicele lui popa Cozma, fratele lui Trifa vornicul şi dela nepoţii lor, dela Mârjel şi dela surorile lui, Stanca şi Ulea şi Mărica, copii Indrului, fratele lui Trifa vornicul şi dela nepoţii lor, dela Cărstea şi dela sora lui, Anuşca, copii lui Ion, nepoţ<i> Marinei, surorii lui Trifa vornicul, priveleghie de întăritură ci au avut moşu-său, boeriul Totruşanul fostul log<o>f<ă>t dela bătrânul Petru v<oe>vod.

[1]) « mai », aşa în orig.
[2]) « a iscălit », scris de altă mână, probabil de marele logofăt.

Deci dar şi noi aseminea am dat şi dela noi şi am întărit slugei noastre, lui Grigorie Udrea, fiiul lui Danovici stolnicul, nepot lui Gavriil Totruşanul ci au fost log<o>f<ă>t, pre acest sat de mai sus scris, anume Dumbrăviţa pe Moldova, pe din gios de Baia, ca să fie lui şi dela noi ocină şi moşie şi cu tot venitul şi cu hotarăle şi uric nestrămutat niciodineoară, în veci. Şi altul să nu să amestece.

S'au scris în Eş<i>, la anul 7087 <1579> Iulie 5.

† Singur domnul au poroncit.

Gheorghie *mare* log<o>f<ă>t am învăţat şi am iscălit.

† Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLIII/2.
Trad. rom.
Alte traduceri rom., la Arh. St. Iaşi; CCLXXXV/1 şi 2.

149

1579 (7087) Iulie 15, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Cozma fost cămăraş, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a mărturisit înaintea noastră că mai înainte vreme a vândut el a şasea parte a sa din sat din Bolceşti, fratelui său Ieremia, pentru o sută şi trezeci zloţi tătăreşti. Şi i-a plătit atunci toţi banii, 130 zloţi.

De aceia, să fie copiilor lui Ieremia această a şasea <parte> de sat din Bolceşti şi dela noi, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7087 <1579> Iulie 15.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat şi a iscălit.

† Dumitru a scris.

Arh. St. Iaşi, CDXIX/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

150

1579 (7087) August 19, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici Anesia, fiica lui Mihăilă staroste, nesilită de nimeni nici asuprită şi a vândut

dreapta sa ocină şi cumpărătură a tatălui său, Mihăilă staroste, din dreptul ei ispisoc, din ispisoc de cumpărătură dela domnia mea, din a treia parte de sat din Boian, din partea de mijloc, din jumătate, trei părţi. Aceasta a vândut slugii noastre credincioase Lupul Stroici vistier, pentru şase sute zloţi tătăreşti, însă atunci când ea s'a răscumpărat dela Tătari.

Care această mai sus scrisă cumpărătură din sat din Boian, a cumpărat-o tatăl ei, Mihăilă staroste, dela Petrea Doval şi dela fraţii lui, Draga şi Micul şi dela surorile lor, Măriica, copii lui Simion Doval şi dela verii lor Berchez şi dela fratele lui, Onciul, fiii lui Vasco şi dela vătrul lor Crăciun, fiul Nastascăi, nepotul lui Dobrul, din ispisocul lor de împărţeală ce au avut ei dela Alexandru voevod.

Şi după aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Danciul şi fratele lui, Ion şi sora lor, Nastasca, copiii lui Mihăilaş, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din ispisoc de împărţeală, ce au avut ei dela Alexandru voevod, din aceiaşi parte de mijloc, din jumătate, partea lor ce se va alege. Aceasta a vândut-o iarăşi slugii noastre credincioase, Lupul Stroici vistier, pentru o sută de zloţi tătăreşti.

Şi după aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Drăghici şi sora lui, Sora, copiii Mălinei, nepoţii Zoicăi, toţi strănepoţii lui Burlă cel bătrân, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, deasemeni din ispisocul mai sus scris, din cealaltă jumătate din această a treia parte de sat, a treia parte, partea mamei lor, Malina, aceasta au vândut-o deasemeni slugii noastre mai înainte zise, Lupul Stroici vistier, pentru două sute zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă, Lupul Stroici vistier şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 600 zloţi tătăreşti, în mâinile Anisiei, fiica lui Mihăilă staroste şi deasemeni a plătit aceşti bani mai sus zişi, 300 zloţi tătăreşti, în mâinile tuturor acestor mai sus scrişi nepoţi şi strănepoţi ai lui Burlă cel bătrân.

Şi după aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Isaia Bilava vatag, fiul lui Burlă, şi nepotul lui de soră, Dragoslav şi surorile lui, Teta şi Nastasca, copiii Ghindei fiica lui Burlă, nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din dreptul lor uric, din privilegiul de împărţeală, ce au avut ei dela Alexandru voevod şi au vândut partea tatălui lor, Burlă, din a treia parte de sat din Boian, din partea de mijloc, ce se va alege, aceasta au vândut-o slugii noastre credincioase, Lupul Stroici vistier, pentru optzeci zloţi tătăreşti.

Şi după aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Ilea şi Onciul, fiii Nastascăi, sora lui Burlă, nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, deasemeni din acelaşi uric, partea mamei lor

Nastasca, sora lui Burlă, din această a treia parte de sat, din partea de mijloc, ce se va alege, partea mamei lor, aceasta au vândut-o deasemeni slugii noastre credincioase Lupul Stroici vistier pentru optzeci de zloți tătărești. Și s'a sculat sluga noastră credincioasă, Lupul Stroici vistier și a plătit deplin toți acești bani mai sus numiți, 160 zloți tătărești, în mâinile celor mai sus scriși, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia, noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi și cu boierii noștri am cercetat și am aflat cu sufletele noastre, că-i sunt lui drepte ocine și cumpărături; noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit slugii noastre Lupul Stroici vistier, aceste mai sus numite părți din sat din Boian, cu această carte a noastră de seamă, ca să-i fie lui dela noi uric și ocină și cumpărătură, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și întregului neam al lui, care i se va alege mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părți din sat din Boian să fie din tot hotarul a treia parte, iar dinspre alte părți, după hotarul cel vechiu, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrisului, Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod și credința boierilor noștri: credința panului Cozma Murgu vornic de țara de jos, credința panului Slăvilă vornic de țara de sus, credința panului Goia, credința panului Bilăiu, credința panului Vartic și a panului Ion pârcălabi de Hotin, credința panului Brânzea și a panului Golăi pârcălabi de Neamț, credința panului Murgu și a panului Văscan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Balica portar de Suceava, credința panului Iani postelnic, credința panului Pojog spătar, credința panului Burdea ceașnic, credința panului Cocorea stolnic, credința panului Popăscul comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu-i strice dania și întărirea noastră ci să le dea lor și să le întărească, pentrucă-i este dreaptă ocină și cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ghiorghie mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Ionașco, în Iași, în anul 7087 <1579> August 19 zile.

<Pe verso:> « Lupul Stroici iaste tatu lui Ionașco Stroici, Ionașco Stroici iaste tatu Năstascăi, Năstasca iaste mamă lui Gligor Stroescul ».

Arh. St. Iași, CCCL/37.
Copie slavă din sec. XX.

151

1579 (7088) Septembrie 1.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit pe sluga noastră credincioasă, Gavriil al doilea vistier cu o selişte anume Biolare, în ţinutul Dorohoiului, care această selişte anume Biolare, în ţinutul Dorohoiului, a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de târgul nostru al Ştefăneştilor. Insă dela Tătari, a rămas selişte şi nu era într'însa niciun suflet de om, ci a fost tot fără oameni.

De aceia i-am dat-o ca să-şi întemeieze acolo sat.

Şi a dat domniei mele un cal bun, în preţ de şase mii de aspri, ca să-i fie lui dela noi, cu tot venitul neclintit în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7088 <1579> Septembrie 1.

Domnul a scris.

Gheorghie mare logofăt a învăţat.

Iuraşco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIX/140.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

152

1579 (7088) Septembrie 21.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Ionaşco, fiul Dragăi, nepotul lui Vlaicul, strănepotul Vascăi, nepoata lui Crăciun Belcescul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut ocina şi dedina lui dreaptă, din uricul său drept din privilegiul de impărţeală ce a avut bunica lui Vasca, nepoata lui Crăciun Belcescul, dela Ştefan voevod cel Bătrân, din a treia parte de sat din Negoieşti, din partea de mijloc, care este pe Valea Albă, a patra parte. Aceasta a vândut-o slugii noastre, Vicol, pentru o sută şi şasezeci zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Vicol, şi a plătit deplin toţi <aceşti> 160 bani, zloţi tătăreşti, în mânile lui Ionaşco fiul Dragăi nepotul lui Vlaicul, strănepotul Vascăi.

<De aceia, noi văzând> tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi, deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre Vicol, această mai înainte numită a patra parte din a treia parte din Negoieşti, care este pe Valea Albă, ca să-i fie uric şi ocină şi cumpărătură şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, care se va alege mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestei a patra parte din sat din Negoieşti care este pe Valea Albă, să fie din tot hotarul a patra parte, iar dinspre alte părţi să fie pe vechiul hotar pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu vornic de ţara de jos, credinţa panului Bilăi vornic de ţara de sus, credinţa panului Vartic şi a panului Ion pârcălabi de Hotin, credinţa panului Golăi şi Brânzea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Murgu şi Văscan pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Iani postelnic, credinţa panului Pojog spătar, credinţa panului Stroici vistier, credinţa panului Burtea ceaşnic, credinţa panului Cocor stolnic, credinţa panului Popăscul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau dintre neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Gheorghie mare logogăt, să scrie şi să atârne ‹pecetea› noastră, la această carte a noastră adevărată.

A scris Iurăşcu Bilavici, în anul 7088 ‹1579› Septembrie 21.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 51.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

153

1579 (7088) Septembrie 21, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Mărina, soţia lui Toma Spancioc şi cu copiii săi, Ionaşco şi fraţii lui, Nicoară şi Andronic şi sora lor[] Costanda ‹şi› Maica şi [copiii lui Toma Spancioc şi ai Mărenei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură a părinţilor lor şi din pivilegiul de cumpărătură ce ‹au avut› părinţii lor, Toma Spancioc] şi Marina, dela Bogdan voevod Alexandrovici, jumătate de sat din Ciuteşti, sub bucovină, la obârşia Nârnăvei, ce este în ţinutul Iaşilor, aceasta au vândut-o slugii noastre, Zaharia pentru patru sute de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat sluga noastră Zaharia şi a plătit deplin toţi aceşti 400 zloţi tătăreşti în [mâinile tuturor acestor] mai sus scrişi. Şi asemenea privilegiul de cumpărătură ce [au avut ei, încă l-au dat în mâinile lui Zaharia, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Zaharia, această jumătate de sat din Ciuteşti, sub bucovină, la obârşia Nârnovei, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul, lui şi copiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor <şi întregului> neam, care i se va alege mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat din Ciuteşti, sub bucovină, la obârşia Narnovăi, ce este în ţinutul Iaşilor, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi să fie după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cozma Murgu vornic, credinţa panului Slăvilă vornic, credinţa panului Bilăi, credinţa panului Vartic şi a panului Ion pârcălabi de Hotin, credinţa panului Brânzea şi a panului Ştefu Golăia pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Murgu şi a panului Golăiaş pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Iani postelnic, credinţa panului Pojog, credinţa panului Burtea, credinţa panului Cocoarea stolnic, credinţa panului Stroici vistier, credinţa panului Popăscul comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea <noastră>, ci să-i dea şi să-i întărească pentrucă i-am dat şi i-am întărit, deoarece îi este lui dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare tărie şi putere tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru Gheorghie logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a nosatră.

Iuraşco a scris în Iaşi, 7088 <1579> Septembrie 21.

Acad. R.P.R., CCIX/3.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom., la Arh. St. Iaşi, CCXL/23.

154

1579 (7088) Septembrie 25.

L<ea>t 7088 <1579> Septemvrie 25.

Pătru v<oe>vodu. Adică au venit înnainte noastră, Zamfira, nepoata Popăscului şi Păscălina, fata lui Costantin fete lui Toader părcălabul, de a lor bună voia, au schimbat a sa ocină şi moşie cu domniia me, un sat anume Mănjeştii, ce este la Cărligătură, din direse de cumpărătură ce au avut, care sat li-au fost lor cumpărătură, lui Toader părcălabul, dela Mănja văt. Şi aceli dires<e> de cumpărătură li-au pierdut căndu au prădat Tătarăi ţara şi căndu au perit Ion vodă.

Şi domniia me i-am dat schimbu pentru schimbu, un sat anume Oneştii şi Borosenii pe Miletin şi cu locuri de mori pentru acel sat de mai sus scris, Mănjeştii.

Şi noi, dacă am vădzut a lor de bună voia tocmeală şi schimbare, domniia me m'am milostivit şi am dat ş'am miluit ruga noastră de noi zidită, mănăstire Gălata, cu acestu satu Mănjeştii la Cărligătură, ca să-i fie driaptă ocină şi moşie, în vici.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 98 (106).
Trad. rom.

155

1579 (7088) Octombrie 28, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, rugătorul şi părintele nostru Gligorie, fost mitropolit şi tot soborul din sfânta mânăstire dela Neamţ şi s'au pârît cu sluga noastră Drăgan Ciolpan diac, pentru satul Dăvideni, care este în ţinutul Neamţului, zicând rugătorul şi părintele nostru Gligorie fost mitropolit şi tot soborul, că şi-au cumpărat acest sat anume Dăvidenii, ţinutul Neamţului, dela Ştefan voevod, fiul lui Petru voevod, pentru patru sute de ughi galbeni.

De aceia, noi cu sfatul nostru am dat slugii noastre Drăgan Ciolpan diac, ca să întoarcă aceşti bani mai sus scrişi, 400 de ughi galbeni, rugătorului şi părintelui nostru Gligorie fost mitropolit şi întregului sobor dela mânăstirea Neamţului. Şi când i-a fost ziua ca să le întoarcă banii, sluga noastră Drăgan Ciolpan diac s'a ridicat şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 400 de ughi galbeni, în mâinile rugătorului şi părintelui nostru Gligorie fost mitropolit şi a tuturor călugărilor dela mânăstirea Neamţului, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri.

De aceia, de acum înainte, sluga noastră Ciolpan diac, să nu mai aibă a se pârî, nici să nu dobândească pentru această pârâ, asupra rugătorului nostru Gligorie mitropolit şi nici asupra altor călugări, nici călugării asupra slugei noastre Drăgan Ciolpan diac, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7088 <1579> Octombrie 28.
Insuşi domnul a poruncit.
Gheorghie mare logofăt a învăţat.
Bârlădeanul a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXXV/1.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1777.
O copie rom., la Acad. R.P.R., Fond. Credit.

156

1579 (7088) Noembrie 12, Iași.

Tălmăcirea ispisocului sărbăsc dela domnul Petru v<oe>vod, din let 7088 <1579> Noemvr<ie> 12 zile.

Facem știre cu aciastă scrisoare noastră, tuturor celor ce vor vide sau cetind vor auzi, că au venit înnaintia noastră și înnaintea tuturor boerilor noștri ai Moldov[v]ii, mari și mici, slugile noastre: Toma vătag cu [cu] frații săi, Șteful <și> Ionașco și cu surorile lor, Magda și Zlata, fiii Toadenii și nepoții Ciocănii și frații lui, Sava, Ioan, Gherasim, cu sora lor, Sora, fiei Anușcăi, nepoții lui Dragote, strănepoții lui Ilcina și de a lor buna voe, de nimeni săliți, nici asupriți, au vândut driaptă ocina și baștina sa din drepte ispisoacile lor și din uric de cumpărătura, ce au avut mătușa lor, Ilca, dela bătrânul Ștefan v<oe>vod și uric de întăritura ce au avut moșul lor, Dragotea, dela bătrânul Petre v<oe>vod pe giumătate de sat de Mogoșăști și giumătate de sat din Chiujdești, ce sănt pe Vilna, pe care au vândut slugii noastre, lui Simion, drept una sută și patruzăci zloți tărărești.

Și așa sculându-se Sămion și i-au plătit toți banii pomeniți mai sus în mâinile slugilor noastre, lui Toma vătav și fraților lui, lui Șteful, Ionașcu și surorilor, Magda și Zlata, fiilor Toadinii, nepoților lor Ciochină și fraților lui Sava, Ioan Gherasim și surorii lor, Sora, ficei Anușcăi, nepoți lui Dragote, strănepoții lui Ilcina, înnaintea noastră și înnaintea boierilor noștri.

Și văzând și noi de bunavoe deplina plată noi încă am și întărit slugii noastre lui <Simion> pe ace pomenită giumătate de sat cât să va alegi partea lui Dragote și a Ielcenii din sat din Mogoșăști și din sat Chiujdești, ce sint pi Velna, ca să-i fie lui și dela noi uric pi otcini de cumpărătură, cu tot venitul, lui și fiilor lui, nepoților, strănepoților și prestrenepoților și la tot niamul ce să va alege mai deaproape, nerășluit niciodinioară în veci.

Iar hotarul acelui de mai sus giumătate, cât să va alege parte lui Dragote și a Ilcenii, din sat din Mogoșăști și din sat de Chiujdești, ce sint pi Vilna ca să-i fie di<n> tot hotarul giumătate, iar despre alte hotare pi unde s'au stăpănit din vechi.

Și la aciasta este credința domniei noastre de mai sus pomenit, Petru v<oe>vod și credința preaiubitului fiul domniei mele, Vlad v<oe>vod și credința tuturor boerilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cene va fi domn din fiei noștri sau din niamul nostru sau pre cine dumnezeu îl va alege domn a fi în pământul nostru a Moldovie să nu rășluiască a noastră danie și întăritura, ce mai vărtos să întăriască pentrucă este driapta cumpărătura lui pe drepți banii săi.

Şi spre mai mare tărire şi întăritura de mai sus scrisă, am poruncit credinciosului şi cinstitului boieriului nostru Gheorghie logofăt, de au scris şi pecete au legat la aciastă adivărată carte noastră.

Au scris Zaharie Bărladianu in Eşi.

Din limba sărbăscă întocma am tălmăcit şi am iscălit. Eşi, 1826 Sept. v<rie> 4 zile.

Vasilii Zotov, tălmaci dipart<amentului> prici<ni>l<o>r străini.

Aciasta esti copiia de pi cari s'au întărit copia supt no. 1849. Hriste sărd<a>r.

Ath. St. Iaşi, CDVII/4.
Trad. rom.

157

<1579 Noembrie 21—1580 August 31> 7088.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei. Iată adevăratei noastre slugi Constantin Leoa aprod din casa domniei mele, i-am dat şi i-am întărit şi i-am înnoit dreptele sale ocine şi dedine trei sate anume, Sămăileştii şi Măliceanii, care sunt în Valea Chigheciului, în ţinutul Chigheciului şi alt sat, anume Goe<şt>ii . . . . . care este în valea Bujovei, în ţinutul Fălciului.

Şi hotarul acestor sate, după vechiul hotar, precum este scris şi în alte privilegii.

De aceia, să fie şi dela domnia mea, ocine şi dedine neclintite. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, 7088 <1579-1580>.

† Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

† Văscan <a scris>.

Arh. St. Iaşi, XXX/5.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.
Datat după 21 Noembrie 1579 data urcării pe tron a lui Iancu Sasul.

158

<1579 Noembrie 21—1582 Septembrie>.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Iancul voevod, domn al ţării Moldovii. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră, Anghelina Goioae, cneaghina lui Goia pârcălab şi fiii ei <şi> i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit dela noi în ţara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină şi cumpă-

rătură, un sat anume Dolješтii la gura Albâii şi cu iaz <la> Pârâul Mare . . .[1]) din ispisocul de cumpărătură ce au avut dela Bogadan voevod . . . . . şi din ispisocul de întărire dela Petru voevod, pentru acest sat mai sus scris . . . la gura Albâii şi cu loc de mori în pârâul Albâii, dela . . . . . starosteasa, fiica . . . . . Ion copilul . . . . . încă i-au dat în mână . . . . . fraţi . . . . . şi întărire cu tot venitul, lor şi fiii . . . . . nepoţii şi strănepoţii <şi răstrănepoţii> şi tot neamul lor, care se va alege <cel mai de aproape> neclintit în veci.

Iar hotarul acestui <sat> mai sus scris . . . . . un stejar, iar de acolo pârâul . . . . . la stâlp şi peste . . . . . .

Iar la aceasta este <credinţa . . . . . credinţa panului Toader pârcălab . . . . . credinţa lui . . . . . şi a panului . . . . . credinţa lui Ioan . . . . . credinţa panului Va . . . . . ceaşnic, Iani comis şi credinţa tuturor . . . . . .

Arh. St. Buc., ms. 48, f. 206.
Orig. slav, perg., rupt.
Datat din anii de domnie ai lui Iancu Sasul.

159

<1579 Noembrie 21—1582 Septembrie>.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, <domn> al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, slugile noastre: Drăghici vatag şi sora lui, Sorca, copiii lui Dajul şi nepoţii lor de soră, Toader şi fratele lui, Gligorie, copiii Marinei şi verii lor, popa Toader şi fraţii lui, Danciul şi Gligorie şi Simon şi sora lor, Safta, copiii Stanei şi deasemeni verii lor, Stoica şi fratele lui, Ion şi sora lor, Măgdălina, copiii Loghineasei şi verii lor, Mihul şi One şi Tuduran şi Pătraşco, cu fraţii lor, fiii lui Sas, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Ivanco diac şi Isaico pietrar şi au părît pe slugile noastre, Ion Prăjescul şi sora lui, Todosia Tăbucioaia, copiii lui Toader vistier şi pe nepoţii lor de soră, sluga noastră Ilea fost mare vătag de Suceava, fiul Maricăi, în călugărie Marfta şi pe Şteful, fiul Todosiei Samoileasa şi pe Candachia, fiica Anuşcăi, nepoţi ai lui Toader vistier, pentru două părţi de sat din Vlădeşti, ce sunt pe Şomuz şi cu moară la Şomuz, spunând că Toader vistier a asuprit[2]) pe bunicii lor, Ivanco diac şi Isaico pietrar şi a luat dela dânşii aceste două părţi de ocină din satul Vlădeşti care este pe Şomuz şi cu moară la Şomuz.

[1]) părţile lipsă din original sunt arătate prin puncte.
[2]) «asupril» în orig.

Iar slugile noastre <Ion> Prăjescul şi sora lui, Todosia Tăbucioaia, copiii lui Toader vistier şi nepoţii lor de soră, Ilea şi Ştefu şi Candachia, deasemeni nepoţi ai lui Toader vistier, ei au spus <că> au cumpărat aceste două părţi de <o>cină din satul Vlădeşti şi cu moară la Şomuz, părintele şi bunicul lor . . .[1]) pentru o mie şi şase sute de zloţi . . . . . [1]) încă din zilele lui <Ştefan voevod cel Tânăr> . . . . . .[1])

Arh. St. Iaşi, CCCL/38.
Copie slavă din sec. XX.
Datat după domnia lui Iancu Sasul.

160

<1579 Noembrie — 1582 Septembrie>

Suret di pe i<s>pisoc dela Iancu v<oe>vod. Precum au venit înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştri Mărica şi sora ei Elisafta, fetile Salomiei, nepoate Veisii *fost* pitar şi frate-său Ionaşco şi sora lor Agafie, ficiorii Măricăi şi rudeniia lor Anna şi fratile ei Irimiia Barbovschii, ficiorii Sofroniei, toţi nepoţi lui Ion Vorontariu şi Sofiicăi şi strănepoţi Şărbicăi şi Olinii şi au împărţit între dânşii a lor drepte ocini şi moşii: satul Vasiliuţii, din uricu de mărturie ci-au avut moaşa lor Sofiica, dela părintile domniei mele Petru v<oe>vod; şi satul Prisăcani, cu loc de moară în Miletin; şi giumătate de sat de Colobanţii, din gios de Piciorogani şi cu loc de moară iar în Meletin; şi Prăjănii cu moară, din uricu de împărţală ci-au avut dela bătrănul Bogdan v<oe>vod; şi satul Codriţii, ce să număscu Şărbicenii, din uricu de întăritură ci-au avut Şărbica dela bătrănul Ştefan v<oe>vod; şi satul Vorontăreştii pe Siretiu, din uric de împărţală ci-au avut moşul lor, Ion Vorontari dela tănărul Ştefan v<oe>vod şi a şasa parte din satul Buorenii, din uric de cumpărătură ci-au avut moşul lor, Ion Vorontari, dela părintele domniei mele, Petru v<oe>vod.

Şi s'au venit în parte Veisii şi a fratelui său, Ionaşco, şi a surorii lor, Agafiei, satul Brăjănii[2]) şi giumătate de sat de Vorontăreşti, partea din sus şi giumătate de sat de Prisăcani şi giumătate din a şasa parte din Buoreni.

Deci noi văzând . . .[3])

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX *f.* 620.
Copie rom. din 1816.
Datat din domnia lui Iancu Sasul.

[1]) partea de jos a actului lipseşte.
[2]) în loc de: Prăjănii.
[3]) documentul este neterminat.

161

‹579 Noembrie — 1582 Septembrie›.

Suret scos de pre o marturii sărbască, scos pe românii.

Iată eu, Vartic postelnicul, mergând dela Nemţu la Suceavă, ni-au întâmpinat pre cale o carte a premilostivului domnului nostru Ioan Iancul voiavod, cum ca să-i hotărăscu fiiului meu Mihăilescu uricar, cu oameni din sat‹u› Toplița, ca mai înainte vreme orecându fusăse hotărât lor părcălabu de Nemţu, cându n'au fostu el acasă, Mihăilescu uricar, ce atunce au fost el cu gostina la cămpu, cu comisul cel mare; aşijdere i-au hotărât cu strâmbătati, pentrucă nifiind el acasă atunce şi nici pe unii din megiiaşi n'au strânsu atunce la hotărât, ce numai singur el au fost şi cu oamenii din Topliţă.

Ce noi, Vartic postelnicu, am strâns oameni buni şi bătrâni şi megieşi de pren pregiur şi boeri din curte domnească anume: Luca sulger şi Simion Stroici căminar şi Merăuţi aprod şi Lazăr aprod, ficiorul lui Gavril logofăt şi Besanul dicac şi alte slugi multe domneşti şi iarăşi alţi oameni buni şi bătrâni, care pre toţi anume i-au scris: popa Andonia şi Petre judele, Ioan şi Ştefan şi Toader şi Luca şi Gherman din sat din Brusturi şi Gorga şi Ioan cel bătrân şi Nica şi Precop şi Zahariia şi A‹n›dreica din sat Drăgăneşti, Grozavu şi Gherasim şi Groze şi Gliga şi Chirilă şi Pentelei şi Bălan cel bătrân şi Cârste şi Mihăilă şi Cozma şi Mateiu şi Toma şi Ion şi alt Toma şi Maxim şi Isacu şi Glipa şi Tomşa şi popa Andonii şi Sava şi Alexa şi Iosip din sat‹u› Săveştii, Dimitriia şi Lupu şi Chiril, Toader şi Maliş, din sat din Borceşti, Gliga şi Toma, Fârtat, Flore, Marco şi Nichifor din sat din Oglindeşti, Drăgşan nemeşul şi Coste şi Gavril din sat din Şoimăreşti.

Aceştii fiind toţi marturi Mihăilescului uricar şi luând cu sufletele sale, înainte me şi cu toţii am aflat pre care hotar a Mihăilescului este lui dreptă ocină şi moşii şi unde am aflat cu dreptate, cu acei oameni buni şi bătrâni, acei stâlpi eu i-am scosu şi i-am lepădat, care i-au pus Golăia părcălabul.

Şi iarăş cu acei oameni buni şi bătrâni, pre unde am aflat cu sufleteli noastre, am pus lui stâlpi de petră şi boor prin stejari, pentrucă am aflat cum că i-au hotărât cu strâmbătate şi după mită.

Aşă facem ştire cu sufletele noastre.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XI/2.
Trad. rom.
Datat din domnia lui Iancu Sasul.

162

1580 (7088) Ianuarie 27, Iaşi.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit ruga noastră, mânăstirea de peste râul Bistriţa, ce este în faţa Vânătorilor, cu un sat anume Dăneştii şi cu moară. Care acest sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul dela Piatra, ca să fie sfintei mânăstiri dela noi, cu tot venitul.

Scris în Iaşi, în anul 7088 <1580> Ianuarie 27.

Domnul a spus.

Gavriil logofăt a învăţat.

Sechil <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVII/12.
Orig. slav, hârtie.
Cu două traduceri rom. din sec. XIX.

163

1580 (7088) Februarie 5, Roman.

† Smeritul Eustatie, episcop de Roman, scriu şi dau ştire că am făcut acest ispisoc de mărturie, precum că mai înainte vreme s'a sculat Gherghiţă, fiul lui Ciolpan şi a pus zălog un sat, la Başotă fost pivnicer, pentru 402 zloţi tătăreşti.

Iar când este acum, Başotă i-a împlinit 700 zloţi tătăreşti, deplin, pentru acest sat, care se numeşte Bodeştii, pe Cracău. Şi astfel s'au întocmit înaintea noastră şi înaintea lui Maxim Gârbea şi înaintea lui Miron şoltuz şi înaintea lui Lupul diac şi înaintea eromonahului Isaia, proegumenul dela Slatina şi astfel s'au întocmit ca să fie vândut de tot, în veci, cu tot venitul. Şi să nu aibă Gherghiţă de acum înainte, să nu mai aibă treabă niciodată, nici fiii lui.

Şi domnia-ta, mare logofete, când va veni Başotă la domnia-ta iar domnia-ta să-i faci lui ispravă pentru privilegiu dela domn, chiar dacă Gherghiţă nu va fi de faţă cu dânsul.

De aceasta dau ştire că au fost amândoi înaintea noastră, când s'au întocmit. Aşa să ştii domnia-ta şi altfel să nu fie.

Scris în Roman, în anul 7088 <1580> luna Februarie 5 zile.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, moşia Bodeşti, I/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

164

1580 (7088) Februarie 25.

Un zapis dila Ştefan, ficiorul Bunicului, scriindŭ precumŭ ş'au dat toat<ă> parte lui dinŭ Ştiuborăn<i> danii lui Golăi. Let 7088 <1580> Fi<vruarie>25.

Arh. St. Buc., M-rea Ştoboreni, VIII/2 (nr. 11).
Rezumat rom.

165

1580 (7088) Februarie 28, Iaşi.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Luca, fiul lui Sava, nepotul Mariicăi, strănepot al lui Camarici, de a lui bună voie, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din dreptul său uric, din uricul de întărire ce a avut străbunicul lui, Camarici, dela Ştefan voevod cel Bătrân, cât se va alege partea lui, din sat din Roşiori, care este în ţinutul Neamţului; acesta a vândut slugii noastre Cozma diac, pentru şaptezeci zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Cozma şi a plătit toţi deplin aceşti bani mai sus scrişi, 70 de zloţi, în mâinile lui Luca, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plat deplină şi noi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre, lui Cozma, această mai înainte zisă parte din Roşiori, ce se va alege partea lui Luca, ca să-i fie lui şi dela noi cu tot venitul. Altul să nu se amestece, în faţa acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7088 <1580> Februarie 28.

Domnul a spus.

Golăi mare logofăt a învăţat şi a iscălit.

Bârlădeanul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/39.
Copie slavă din. sec XX.
O trad. rom. din 1816, la Acad. R.P.R., ms 234.

166

1580 (7088) Martie 9, Iaşi.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Pătraşco şi sora lui, Magda, copiii lui Luca ceaşnic, nepoţii Stancăi, strănepoţii Armancăi,

BIBLIOTECA SIBIU

fiica lui Narotă, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din a treia parte de sat din Năroteși și din Jerdinți care acum se numesc Lunganii, în ținutul Cârligăturii, a șasea parte și cu privilegiu de întărire ce a avut străbunicul lor Narotă dela Alexandru voevod cel Bătrân. Aceasta au vândut slugii noastre Grecea, pentru șaptezeci și patru zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Grecea și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 74 zloți, în mâinile lui Pătrașco și a surorii lui, Magda, înaintea noastră.

Să-i fie lui și dela noi, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7088 <1580> Martie 9.

Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit. Stroicz [1]) <m.p.>

† Bârlădeanul a scris.

Arh. St. Iași, CCCL/40.
Copie slavă din sec. XX.

167

1580 (7088) Martie 9.

Carte domnească sărbască dela Iancu v<oe>v<o>d, . . întăritură lui Silvestru și cumnatei lui, Solomiei, pe părțile ce au cumpărat dela Pătrașcu, adeca a șesea parte din a treia parte din Năroteșți și din Jerdinți, care acum se numesc Lungani, drept 110 zloți tăt<rășt>i.

7088 <1580> Mart 9.

Arh. St. Iași, CCCL/41.
Copie rom. din sec. XX.

168

1580 (7088) Martie 20, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, Io Iancul voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, dacă îi va fi trebuință cuiva, că această adevărată slugă și boier al nostru credincios pan Petrea Albotă mare vatag de Iași a slujit mai înainte sfânt răposaților domni inaintași, drept și credincios, iar astăzi ne slujește nouă drept și credincios. De aceia noi, văzând dreapta și credincioasa lui slujbă către noi,

[1]) «Stroicz», cu litere latine.

l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, dreptele lui ocine şi vislujenie, din ispisoc de vislujenie ce a avut dela Alexandru voevod, un loc de sat în pustie, la gura văii Speei, pe Cobolta, pe de amândouă părţile Coboltei şi cu iaz şi cu moară în Cobolta.

Şi deasemeni din uricul de vislujenie ce a avut dela Bogdan voevod Alexandrovici, alt loc de pustie pe Căenar, la Piatra, unde se chiamă la Verbca, care acum se numeşte satul Albotenii, pe amândouă părţile Căenarului şi cu iaz şi cu moară în Căenar, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, care se va alege lui cel mai deaprope, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise locuri de sate, în pustie, la gura văii Speei, pe Cobolta, pe amândouă părţile Coboltei şi cu iaz şi cu moară la Cobolta şi alt loc din pustie, pe Căenar, la Piatra, unde se chiamă la Verbca, care acum se numeşte satul Albotenii, pe amândouă părţile Căenarului şi cu iaz şi cu moară în Căenar, începând din piatra de sus, la Verbca, ce este în Căenar, drept în sus, apoi peste câmp, drept la vizuină şi dela vizuină în sus şi apoi peste câmp, pe Rosoşini în jos de obârşiia văii lui Leaţco, iar de acolo, peste valea lui Leaţco şi peste valea Speei în sus, până la movila ascuţită, dela mijloc în sus şi de acolo în jos pe vâlcea, la Fântâna Simanului, iar de acolo drept în Cobolta, în gura văii lui Căcărază, apoi în jos, pe Cobolta, pe amândouă părţile Coboltei iarăşi până la gura Văii Grecului şi de acolo în sus, la un bolovan de piatră ce este între două movile, în vârful dealului şi de acolo în jos peste Valea Vizuinei, în jos de Rosoşini, apoi drept la Căenar, la altă piatră, apoi în sus, iarăşi pe Căenar, pe amândouă părţile Căenarului şi până la piatra de sus, ce este la Verbca. Acesta este întreg hotarul.

Şi deasemeni s'a făcut o moarte a unui Grec, în această vale mai înainte zisă, care acum se numeşte Valea Grecului şi a plătit pan Petrea Albotă mare vătag de Iaşi pentru această moarte a acestui Grec şi a dat o sută şi cincizeci şi opt de boi, amestecaţi cu vaci şi şase sute de oi şi ...[1]) cai şi treisprezece iepe. Să-i fie lui dela noi şi această vale, ce se numeşte a Grecului, cu tot venitul.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, Iancul voevod şi credinţa preaiubiţilor copii ai domniei mele, Alexandru şi Bogdan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Iurescul vornic de ţara de sus, credinţa panului Toader şi a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bărnaş şi a panului Nicola pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ilea şi a panului Jurj pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Solomon vistier, credinţa panului Golăi ceaşnic, credinţa panului Rădici stolnic, credinţa panului Iani comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

[1]) loc şters în orig.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, fiindcă i-am dat lui şi i-am întărit, pentrucă îi sunt drepte ocine şi vislujenie.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Cârstea Mihăilescul în Suceava, în anul 7088 <1580> luna Martie 20

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, moşia Petrosul nr. 2, 1 bis.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad rom. din 1811.

169

1580 (7088) Martie 24, Iaşi.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. <Iată> au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri cne ghina Dingoae cu fiii ei Ionaşco şi Gligorie şi Todosia şi s'au pârît cu călugării dela Slatina, pentru nişte sate în ţinutul Hârlăului, anume Cocorenii şi Loeştii, spunând că aceste sate le-a cumpărat Dinga dela Ionaşco, fiul lui Ianco fost pârcălab, pentru 800 de zloţi tătăreşti, încă în zilele lui Bogdan voevod Alexandrovici, din privilegiul de cumpărătură ce a avut dela Bogdan voevod, pe care l-a scos din ţară ginerele ei Grumază, când a fugit din ţară, când a pierit Ion voevod.

După aceia, tot acest mai sus scris Ionaşco, fiul lui Ianco, a vândut şi a doua oară aceste sate, călugărilor dela Slatina în zilele lui Petru voevod şi le făcuse şi uric pe aceste sate.

De aceia, domnia mea şi cu sfatul nostru am cercetat şi am aflat că aceste sate se cuvin cneaghinei Dingoae şi copiilor <ei>, pentrucă au fost cumpărate mai înainte de Dinga. Şi s'a îndreptat Dingoaia şi copiii ei şi <şi>-au pus ferie 12 zloţi-în vist'eria noastră, iar călugării au rămas înaintea noastră de toată legea ţării . . .[1]) copiilor ei, asemenea . . .[1]), ca să le fie lor şi dela noi.

<Iar uricul ce l-au avut> călugării pe <aceste> sate, încă l-am luat domnia mea dela călugări, <pentru ca> de acum înainte monahii să nu se mai pârască <nici cu dânsa>, nici cu fiii ei şi nici să mai dovedească, ci să-şi ceară banii lor dela Ionaşco, fiul lui Ianco.

[1]) loc rupt în orig.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece în fața acestei cărți a noastre.
Scris în Iași, în anul 7088 <1580> Martie 24.
Domnul a spus.
Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit. Stroicz [1]), <m. p.>.
Mihăilescul <a scris>.

Acad. R.P.R., Achiziții Noi.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută

170

1580 (7088) Aprilie 6, Iași.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înoit această carte a noastră rugătorilor noștri, egumenului și tuturor fraților întru Hristos care se află în numele lui dumnezeu în mânăstirea Moldovița. Pentru aceasta, ei au putere și tărie cu această carte a noastră, ca să-și apere tot locul și branișteа care ascultă de sfânta mânăstire.

Și dacă vor afla pe cineva umblând fără știrea lor, ei să aibă a le lua acolo totul. Numai pe noi să ne lase.

Pentru aceasta , nimeni să nu cuteze să oprească înaintea acestei cărți a noastre
Scris în Iași, în anul 7088 <1580> Aprilie 6.
Domnul a spus.
Stroici mare logofăt a învățat.
Bantăș <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/136.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

171

1580 (7088) Aprilie 6, Iași.

<† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu>, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri <Ion, fiul lui Toma din . . .peni> și Vasilica, fiica lui Trifan din Hlăpești și Ștefan, fiul lui Danovici și cu ceata <lor și s'au pârît de față cu Pavăl> Hăbiac, fiul bătrânului Hăbiac, pentru o bucată de pământ ce este lângă horarul <Hlăpeștilor> . . . acea bucată de pământ le este dedină cumpărată.

Noi și cu boierii noștri și . . . am găsit că acea bucată de pământ mai sus scrisă, din hotarul Hlăpeștilor, a fost a noastră dreaptă domnească și a fost miluit cu acea bucată de pământ bătrânul Hăbiac de Alexandru voevod și de Bogdan voevod.

Deci Ion, fiul lui Toma și Vasilica și Ștefan și cu ceata lor au rămas dinaintea noastră, iar Pavăl Hăbiac s'a îndreptat și și-a pus ferie 12 zloți, în vistieria noastră.

[1]) « Stroicz », scris cu litere latine.

Deci, de acum înainte să nu aibă a-l pârî, nici să dobândească niciodată înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7088 <1580> Aprilie 6.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroycz [1]) <m. p.>

Mihăilescul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LV/6.
Orig. slav, hârtie filigran, rupt, pecete aplicată, căzută.

172

1580 (7088) Aprilie 7, Iaşi.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Pavăl şi Florea şi Costin şi Andreica şi Lazor şi Nastea, nepoţii lui Manţul, strănepoţii Magdei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă, din uricul lor drept, din privilegiul de întărire ce a avut străbunica lor Magda, dela părintele domniei mele Petru voevod, a şasea parte dintr'a patra parte din Hlăpeşti. Şi au vândut slugii noastre Hăbiac, pentru cinci zeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Hăbiac şi le-a plătit deplin toţi acei 50 zloţi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, ca să-i fie şi dela noi cu tot venitul.

Scris în Iaşi, în anul 7088 <1580> Aprilie 7.

Domnul a sus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroycz [1]) <m. p.>

Mihăilescul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LV/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

173

1580 (7088) Aprilie 11.

7088 <1580> Apr. 11. Carte *domnească* dela Iancu vodă, prin care întăreşte danie lui Petru vodă, acei de mai sus slugile arătate [2]) satul Mănăleştii, dela ţin<utul> Bacău, pentru 4 cai, dela care şi măria sa au luat un cal.

Arh. St. Iaşi, Transport 1788, op. 2039, dosar 241, f. 210,
Rezumat rom.

---

[1]) « Stroycz », cu litere latine.

[2]) vezi doc. din 1579 August 8.

1580 (7088) Aprilie 23.

Anul 7088 <1580> Aprilie 23.

Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am dat şi am întărit cneaghinei Drăghina [1]) şi fiilor ei Toader, Onciu şi Gligorie şi Florea şi surorii lor Nastasie, fiii lui Iosip Veveriţă pârcălab, dreapta lor ocină şi cumpărătura tatălui lor pan Iosip Veveriţă pârcălab, a patra parte de sat din Posadnici pe Jijia, partea de jos şi cu loc de moară pe Jijia <pe care> l-a cumpărat tatăl lor Iosip Veveriţă pârcălab dela Tomaş Hrana, fiul Anghelinei, fiica lui Coste posadnic, nepotul lui pan Stan posadnic, pentru opt sute zloţi tătăreşti, din ispisoc de cumpărătură ce a avut tatăl lor pan Iosip pârcălab dela Alexandru voevod.

Şi deasemeni le-am dat şi le-am întărit, din a cincea parte din Miceşti, două părţi, deasemeni cumpărate de tatăl lor Iosip pârcălab dela Lioa <şi> dela sora lui, Sora, fiii lui Drulă, nepoţii lui Ilea, pentru cincizeci de zloţi tătăreşti, tot din ispisoc de cumpărătură ce a avut tatăl lor <dela> Alexandru voevod.

Şi iarăşi le-am dat şi le-am întărit un loc din pustie, sub Redoani, la capătul de sus al Fântânii Florei, ce a cumpărat tatăl lor Iosip pârcălab, dela Zbiara, fiul lui Ilie şi dela vărul lui, Toader, fiul Florei şi Ivan, fiul Oanţei şi vărul lor Irimie, nepotul lui Mihail, pentru trei sute de zloţi tătăreşti din ispisoc de cumpărătură dela Alexandru vodă.

Şi iarăşi le-am <dat> şi le-am întărit, din a patra parte de sat din Broşteni sub Chicior<ă> pe Vilina, ce a cumpărat tot tatăl lor pan Veveriţă pârcălab dela Pătran, pentru o sută şi treizeci de zloţi tătăreşti, din ispisoc de cumpărătură ce a avut el dela Alexandru voevod.

Şi iar deasemeni le-am dat şi le-am întărit un sat pe Ciuhur, anume Cupciciul, în ţinutul Hotin şi cu moară în Ciuhur, ce şi-a cumpărat tatăl lor Iosip Veveriţă dela Marica, fiica lui Hâre fost mare vornic, nepoata lui Hârbor fost pârcălab de Hotin, pentru şase sute şi douăzeci de zloţi tătăreşti, din ispisoc de cumpărătură dela Alexandru voevod.

De aceia, deasemeni le-am dat şi le-am întărit aceste mai sus scrise ocine şi cumpărături ale tatălui lor, pan Iosip Veveriţă pârcălab şi dela noi cu tot venitul.

Altul să nu se amestece.

Stroici mare logofăt.

Hâre fost mare vornic.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 99.
Copie slavă.

[1]) În text scris peste « Cârstina ».

175

<1580 — 1582> Mai 5.

Din 7085 <1577> Mai 5, dela domnul Iancul v<oe>vod, întăritoriu pe a noaâ parte din giumătati sat Bulgarii, unui Cozma, ci au cumpărat dela cumnații săi, nepoții lui Ioan Rodna.

Arh. St. Iași., Transport 1765, op. 2014, dosar 23, f. 682.
Rezumat rom. din sec. XIX.
Data este greșită; datat din domnia lui Iancu Sasul.

176

1580 (7088) Mai 7, Iași.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni: Iremia și fratele lui, Ion și surorile lor Erina și Măgdălina, nepoții lui Camarici, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din satul Roșiori, din a treia parte de sat, a patra parte, din privilegii de întărire ce a avut bunicul lor Camarici dela Ștefan voevod cel Bătrân și Preabun. Și au vândut lui Cozma, pentru 120 zloți tătărești. Deci s'a sculat mai sus numitul Cozma și a plătit deplin toți banii mai sus numiți, 120 de zloți, în mâinile nepoților lui Camarici, ale lui Iremia și ale lui Ion, fratele lui și ale Erinei și ale Măgdălinei, surorile lor.

Și întru aceasta, a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Isac, copilul lui One Moscovan și a vândut dreapta sa ocină, din partea tatălui său, One, casa tatălui său și în vatră [1]), dela fântână până la un cireș[2]) care este în sus de casă, și cu trei ogoare în țarină [3]) și a vândut lui Cozma, pentru o sută și treizeci zloți tătărești. Deci, s'a sculat mai sus scrisul Cozma și a plătit deplin toți banii, în mâinile lui Isac, copilul lui One Moscovan.

Astfel noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi asemenea i-am dat lui, ca să-i fie lui și dela noi ocină și cu tot venitul.
Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre, niciodată în veci.

Scris în Iași, în anul 7088 <1580> Mai 7.
Domnul a poruncit.
Stroici mare logofăt a iscălit. Stroici <m. p.>
Damian <a scris>.

Arh. St. Iași., CCCL/42.
Copie slavă din sec. XX.

[1]) «vatru» așa în orig.
[2]) «cireș» așa în orig.
[3]) «țarinu» așa în orig.

177

1580 (7088) Mai 26, Suceava.

Suret scos moldoveneaşte di pre un ispisoc sirbesc dela Iancul voevod, din let 7088 <1580> Mai 26.

† Io Iancul voevod, cu mila lui dumnezeu, domnu pămăntului Moldovii. Dat-am aciastă carte a noastră, rugătorilor noştri călugări dela Niamţu, spre aceaia, ca să fie ei puternici şi tari cu aciastă carte a noastră a ţinea doaosprezăce casă din satul Copanca şi în iazeri şi în gărle, cari li-au ţinut şi mai denainte.

Pentru aceaia, nimenea să nu cuteaze a-i opri pre ei, denaintea aceştiia cărţi a noastre.

S'au scris în Suciavă.

† Domnul au zis.

† Murgu marele vornic [1]) au învăţat ş'au iscălit.

† Andronic <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LVIII/6.
Trad. rom. din sec. XIX.
Cu două copii rom. din 1812 şi 1814.

17

1580 (7088) Mai 29, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre credincioase Golâie pârcălab de Neamţ. Cum vei vedea această carte, tu să te duci în sat în Oglinzi, care este a lui Mihăilescul uricar şi să lepezi acei stâlpi, pe unde tu ai hotărnicit acelor Ungureni din Topliţă, pentrucă ei s'au pârît iarăşi înintea noastră, de faţă cu Mihăilescul uricar şi i-a rămas pe dânşii Mihăilescul şi s'a îndreptat. Aşa să ştii. Altfel să nu faci.

Scris în Suceava, în anul 7088 <1580> Mai 29.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Acad. R.P.R., XXXVII/42.
Orig. slav, hârtie, pecete în tuş.

179

<1580 — 1581> Iunie, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, Io Iancul voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că această adevărată sluga noastră credincioasă Gavril Spânceană, citindu-se că această adevărată sluga noastră credincioasă Gavril Spânceană, ceaşnic şi iarăşi slugile noastre Alontie Pojar şi Toader Sprânceană şi Mihăilă

[1]) în Martie apar vornici: Bucium şi Iurescul (cf. p. 133), care se menţin şi la 20 Fevr. 1581 (cf. p. 152).

Arvat și fratele lui, Toader, ne-au slujit drept și credincios. De aceia noi, văzând dreapta și credincioasa lor slujbă către noi, ce ei ne-au slujit, domnia mea le-am dat și i-am miluit cu o bucată de pământ cu fâneață, peste Prut, dinspre răsărit, unde se cheamă Ciortova.

Însă această bucată de pământ cu fâneață, peste Prut, dinspre răsărit, să fie în trei părți; două părți din sus să fie ale slugii noastre credincioase Gavril Sprânceană ceașnic, singur și iarăși a treia parte de jos, să fie a slugilor noastre Alontie Pojar și Toader Sprânceană și Mihăilă Arvat și fratelui său Toader.

Care această bucată de pământ a fost a noastră dreaptă domnească și ascultătoare de ocolul târgului Huși. Noi cu sfatul nostru și cu boierii noștri am cercetat și am aflat că nu a fost de nicio treabă, nici domnilor și nici altor sate ce ascultă de ocolul târgului Huși.

De aceia, domnia mea am dat și am miluit cu această carte de seamă a noastră, ca să le fie dela noi uric și ocină, cu tot venitul și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise bucăți de pământ cu fâneață, peste Prut, dinspre răsărit, unde se cheamă Ciortova, începând din malul Prutului, pe gârla Hădelei, din sus și de acolo peste un grind și de acolo drept la răsărit, la obârșia Brebenei, mai sus de iezerul Bâtlani și de acolo drept la răsărit, până unde se întâlnește cu hotarul Rocășanilor și de acolo, drept la vale, la malul Prutului.

Și la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrisului, noi Io Iancul voevod și credința boierilor noștri: credința panului Bucim vornic de țara de jos, credința panului Iurescul vornic de țara de sus, credința panului Toader și a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credința panului Bărnat și a panului Nicula pârcălabi de Neamț, credința panului Ilea și a panului Giurgea pârcălabi de Roman, credința panului Balica portar de Suceava, credința panului Brut postelnic, credința panului Solomon vistier, credința panului Golăi ceașnic, credința panului Rădici stolnic, credința panului Iane comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le-am dat și i-am miluit, pentru dreapta și credincioasa lor slujbă; iar cine ar cuteza să strice dania și întocmirea noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de 12 apostoli, care au luminat la sfântul sobor și de 318 părinți, cei dela Necheia și de 4 evangheliști și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu alți Jidovi, care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care va fi în veci.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

Anul . . . . . .[1]) luna Iunie . . . . . zile.

A scris Ieremia Băseanul în Suceava.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 212.
Orig. slav, perg. rupt, pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1809, la Arh. St. Iaşi, XL/5.
Datat după divan.

180

1580 (1581) Iunie, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată . . Corlătescul şi Manea mare vătah dela . . . . . .[2]) anume . . . . . şi Alexa şi cu femeia şi cu copiii . . . . . Iacob cu femeia şi cu copiii şi Anesia cu copiii . . . . . şi Nan cu femeia şi Dadiia . . . ce i-am dat ei domnia mea şi am luat . . . . . Ţigan, în locul lui Mihaiu. Cari aceşti Ţigani mai sus zişi, noi . . . . . robi Ţigani.

De aceia să-i fie ei şi dela noi aceşti robi Ţigani, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7088 <1580> Iunie 10.

Domnul a spus.

Hatmanul a învăţat.

<criptogramă>.

Acad. R.P.R., XL/49.
Orig. slav, hârtie, rupt şi şters, pecete aplicată, căzută.

181

1580 (7088) Iunie 18, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Simion Moţoc şi fratele lui, Dumitru şi surorile lor, Nastasia şi Anghelina şi asemenea sora lor numai după tată, copiii lui Iosip Moţoc şi ni s'au plâns cu mare jeluire şi cu mare mărturie şi cu oameni buni şi bătrâni şi cu megieşii lor de primprejur, zicând <că> privilegiul de cumpărătură <ce> au avut părinţii lor dela părintele

[1]) loc rupt în orig.
[2]) părţile lipsă în doc. sunt arătate prin puncte.

domniei <mele>, dela Petru voevod cel Bătrân, pe dreapta lor ocină, pe jumătatea de sus a satului Balasineşti şi cu vad de moară în Bahlueţ, ce l-a cumpărat tatăl lor Iosip Moţoc, împreună cu cneghina lui, Măgdălina, pentru şase sute de zloţi tătăreşti, dela Anuşca, fiica lui Petrea, acest privilegiu ei l-au pierdut, de Tătari, când Tătarii au venit cu război asupra ţării noastre, în zilele lui Ioan voevod.

De aceia noi, văzând jeluirea lor mare şi cu mare mărturie, ce ne-au mărturisit şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit aceaste toate mai sus scrise, ca să le fie lor şi dela noi ocină cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 708<8> [1]) Iunie 18.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat.

A iscălit Stroicz [2]), anno 1580 [3]).

Dumitru <a scris>.

Acad R.P.R., XL/39.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu două traduceri rom., ibid., XIII/55 şi XVI/124.

182

1580 (7088) Iunie 19, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire dela Pobrata, unde este hramul arhiierarhului şi făcătorului de minuni Nicolai, cu un sat pe Siret, anume Potropopenii şi cu mori la Siret, care acel sat, anume Potropopeni pe Siret şi cu mori în Siret a fost dat sfintei mânăstiri dela Pobrata şi de către părintele domniei mele răposatul Petru voevod, ca să fie sfintei mânăstiri dela Pobrata şi dela noi cu tot venitul. Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava în anul 7088 <1580> Iunie 19.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroici.

Stroicz logofet 19, anno 1580 [4]) <m. p.>

Mihăilescul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iaşi, LX/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o fotocopie.

---

[1]) cifra unităţilor completată după anul pus de Stroici mai jos.

[2]) cu litere latine.

[3]) latineşte cu cifre arabe.

[4]) pasagiul: «Stroicz . . . . . 1580», cu litere latine şi cifre arabe, în orig.

183

1580 (7088) Iunie 29, Iaşi.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri călugăriţele dela ruga noastră, dela mânăstire dela Vânători peste Bistriţa, să ne roage pe noi şi să-şi ceară întărire pe dreapta lor ocină, pe satul Dăneştii, pe Cracău şi din ispisoace de întărire ce au avut dela Petru voevod.

De aceia, noi deasemeni le-am dat şi le-am întări lor acest sat mai înainte zis, Dăneştii pe Cracău, să le fie lor şi dela noi ocină, cu tot venitul.

Iar hotarul acestui sat să fie pe hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7088 <1580> Iunie 29.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz [1]), 29 [2]).

Dumitru <a scris.>

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVII/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1836.

184

1580 (7088) Iulie 16, Agiud.

† În zilele lui Băloş şoltuzul din Agiud şi a pârgarilor lui. Vine Drăgan din Durneşti şi fratele lui, Toader Durnăi şi surorile lui, anume Drăgălina şi Sofiica şi Frăsina şi Dochia şi au vândut dreapta lor ocină de sat din Mihăileşti, din jumătate de sat, a treia parte, fără partea lui Drăguţul.

Şi s'a sculat Merăuţ aprod şi Ţigan vatag şi Toma comis şi au plătit această a treia parte din jumătate de sat, cinci zloţi, în mâinile lui Drăgan din Durneşti şi fratelui lui, Toader şi surorilor lui mai sus scrise, Drăgălina şi Sofiica şi Frăsina şi Dochia.

Iar noi şoltuzii din Agiud şi 12 pârgari, dacă am văzut din partea lor vânzare de bună voie şi plata deplină, le-am făcut şi noi zapis şi am pus pecetea noastră, ca să fie lui Merăuţ aprod şi lui Ţigan vătag şi lui Toma comis, să fie ocină cu tot venitul.

Scris în luna Iulie 16, anul 7088 <1580>.

Arh. St. Iaşi, CCXVI/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

[1]) cu litere latine
[2]) cu cifre arabe.

185

1580 (7088) Iulie 18, Iaşi.

Tălmăcire di pe ispisocul sărbesc al domnului Iancul v<oe>v<o>d, întăritoriu lui Grigorie Udrea pe un sat anume Dumbrăviţa, din leat 7088, iar dela mântuitorul H<risto>s 1580 Iulie 18.

† Noi Iancul voevod, cu mila lui d<u>mnezeu, domn ţării Moldaviei. Dat-am şi am întărit slugei noastre, lui Grigorie Udrea, fiiul lui Danovici stol<ni>c, nepot lui Gavriil Totruşanul ci au fost log<o>f<ă>t pre a sa driaptă ocină şi moşie şi cumpărătură a moşului său, boeriului Totruşanul, ci au fost log<o>f<ă>t un sat pe Moldova pe din gios de Baia, anume Dumbrăviţa care el l-au cumpărat lui-ş pre acest sat, dela Mara şi dela sora ei Varvara, surorile boeriului Trifa vor<ni>c şi dela nepoatele lor, dela Voica şi dela sora ei Dona, fetele boeriului Cozmin, fratele boeriului Trifa vornic şi dela nepoţii lor, dela Mărjel şi dela surorile lui, Stanca şi Ulea şi Marica, copiii Indrului, fratele lui Trifa vor<ni>c şi dela nepoţii lor, dela Cărstea şi dela sora lui, Anuşca, copii lui Ion nepoţii Marinei, surori lui Trifa vornicul, drept una mie *zloţi* (galbini) [1]), <din> priveleghie de întăritură ci au avut moşu-său boeriul Totruşanul fostul log<o>f<ă>t dela părintele domniei mele bătrânul Petru v<oe>v<o>d şi din ispisoc de întăritură ce el au avut dela acelaş Petru v<oe>v<o>d, ca să-i fie lui şi dela noi ocină şi cu tot venitul.

Drept acéia, altul să nu să amestece împotrivă acestui hrisov al nostru.

S'au scris în Eş<i>, la anul 7088 <1580> Iulie 18.

† Domnul au poroncit.

† Stroici *mare* log<o>f<ă>t am învăţat şi am iscălit.

† Dumitru am scris.

Acad. R.P.R., CLIII/3
Trad. rom.
Alte două traduceri rom. la Arh. St. Iaşi, CCLXXXV/3 şi 4.

186

1580 (7088) August 19.

† Teofan mitropolit de Suceava. Am făcut acest ispisoc, pentru o pâră ce s'au pârît Solomon logofăt şi cu Grigore Udrea, pentru ocina Anei Plăcsoae, fiica lui Arbure şi au adus la noi carte dela domnul Iancul voevod, ca să jure Grigore Udrea înaintea noastră, cu duhovnicul Anei şi cu călugării pentru ce au auzit. Şi ziua le-a fost să jure în ziua uspeniei născătoarei de dumnezeu. Şi Grigore

[1]) parantezele sunt ale traducătorului.

Udrea a venit la zi cu jurătorii săi şi a mai aşteptat 4 zile după zi. Şi încă au fost adunaţi înaintea mea, şoltuzul Simion cu pârgarii săi: cu Ion Cozmiţa şi cu Tăbăică şi Baldiman ce a fost şoltuz şi preoţii târgului, popa Jurja, popa Dumitru, popa Ion, popa Griga, popa Gliga, popa Petria, diacon Toader, diacon Onciul şi alţi mulţi oameni din târg. Şi a venit Udrea să jure şi a fost gata la aceasta, dar Solomon n'a venit la zi şi nimeni altul dintre oamenii lui.

Deci noi, dacă am văzut că n'a venit la zi Solomon logofăt, el şi-a pus 12 zloţi feriie la noi, înaintea tuturor acestor mai sus scrişi martori.

Şi astfel au spus toţi că a rămas Solomon şi cu neamurile lui şi să nu aibă de acum înainte niciodată a mai pârî sau a mai dobândi Solomon logofăt împotriva lui Grigore Udrea, ci să fie volnic Udrea şi cu jupaniţa lui şi cu copiii lui, cu acea parte din satele Anei Plăcsoae, cât se va alege şi să nu aibă şi ceilalţi şi alţii dintre rudele lor, <drept> la acele părţi ale Plăcsoaei, numai Udrea şi jupaniţa lui şi copiii lui, să-i fie dreaptă ocină în veci.

De aceia, i-am făcut acest ispisoc şi carte de mărturie, pentrucă şi mai înainte i-au făcut întărirea dela mitropolitul ce a fost, Anastasie şi dela episcopul Isaia şi dela egumeni şi dela şoltuzi. Iar acest ispisoc este făcut cu mare sobor şi lege şi judecată nefăţarnică.

Şi pentru mai mare tărie, am pus pecetea noastră şi pecetea târgului la această carte a noastră.

In anul 7088 <1580> August 19.

Acad. R.P.R., CXXXIII/82.
Orig. slav, hârtie filigran, două peceţi aplicate, căzute.

187

<1580 Septembrie 1—1581 August 31> 7089.

Suret dela Iancul vod<ă>, l<e>t 7089 <1580—1581>.

Dată cart<e> slugii noastre, lui Ionaşco vătavul şi femei<i> lui, Chelsii, fata Biachii, a cinci part<e> din giumătat<e> de sat de Bogdăneşti, ce să va aliage part<e> a lui Dămiian şi Anesii şi a lui Ion şi a Tudorii, ficiorii Salomii şi a lui Ion şi a Dochii, ficiorii Călini<i>, nepoţii lui Budic, ce ei şie-ş au cumpărat moşie, drept 150 zloţi tătăreşti, din uric de întăritură ce au avut moşul lor Budic dela domnia me, ca să li fie ocin<ă> cu tot vinitul. Aşia scriem.

Iancul vod<ă>.

In Iaşi let 7209 <1701> Ap. 24.

Arh. St. Iaşi, CDXIV/14.
Copie rom. din sec. XIX.

188

1580 (7089) Septembrie 4, Iași.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Sima, fiul Solomiei, nepotul lui Ghinda, strănepotul lui Bailă cel bătrân, de a lui bună voie, nesilit de nimeni nici asuprit și a schimbat a sa dreaptă ocină și dedină cu credinciosul nostru boier pan Gheorghie fost mare logofăt. Și i-a dat lui din întreg satul Bailești, din a patra parte, jumătate, din partea de sus, ce este pe Racova și cu moară în Racova din uric de danie ce a avut străbunul lui, Bailă cel bătrân.

Și iarăși, credinciosul nostru boier pan Gheorghie fost mare logofăt a dat slugii noatre, lui Sima, fiul Solomiei, nepotul lui Ghinda, strănepotul lui Băilă cel bătrân, schimb pentru schimb, a sa dreaptă <ocină și> cumpărătură, jumătate din satul Zvăștelești, la obârșia Bogdanei și cu moară la Bogdana, care jumătate de sat din Zvăștelești a fost cumpărătură a credinciosului nostru boier, pan Gheorghie fost mare logofăt, dela Sora, fiica Magdei și dela nepoții ei de frate, Simion și Mihăilă și dela sora lui, Antimia, fiii lui Nistor, nepoții Magdei, pentru trei sute și optzeci zloți tătărești.

De aceia noi, văzând schimbul de bună voie și bună tocmeală și noi deasemeni am dat și am întărit slugii noatre, lui Sima, fiul Solomiei, această mai înainte spusă jumătate de sat din Zvăștelești, la obârșia Bogdanei și cu moară în Bogdana, ca să-i fie lui și dela noi ocină și cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în <Iași în anul 7089 <1580> Septembrie 4>.

Domnul a supus.

Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit. Stroicz [1]) 14 [2]).

Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R., CXCIX/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1737, după care s'au completat locul și data.

189

1580 (7089) Septembrie 5.

Suret dela Iancul v<oe>vod, l<ea>t 7089 <1580> Septe<m>vrie 5. Dat-am și am întărit preutului Ilie, feciorului popii Gligăi și rudeniilor lui, Isacu și surorii lui, Măriia și fraților lor ficiorii Dușcinii și iarășu rudeniilor lor, Frăsănii, împreună cu frații săi, ficiorii popii Voina și iară rudeni<i>le lor, Todir, carile depe

[1]) semnătura, cu litere latine.
[2]) cu cifre arabe.

călugăriia să numeşte Theofan şi fraţăi lor ficiorii Maruşcinii, pre a lor driaptă ocină şi moşăe, din dres de întăritură ce au avut părinţăi lor dela Alicsandru v<oe>-vod, un loc din pustie, la Citătue, la mănăstirea înprotiva Răduleştilor, pi di cie parte de Săret, ca să-i fie lor şi dela noi, ocină cu tot vinitul.

Iar hotarul acelui locu să fie după hotarul cel vechiu, pe undi au umblat de viacu şi precum li-a spuni lor uricul, pe undi au hotărăt lor Todir vătavul, cu mulţi oamini buni şi li-au pus lor şi stălpi.

Pintru aceia, altul ca să nu să mai amestice piste carte noastră.

Stroiciu *mare* log<o>f<ă>t au iscălit.

Iar Dumitru au scris.

Iar amu în anul 7269 <1760> Sep. 17 s'au tălmăcit de Evloghie dascal slovenesc. Posleduită după original, 1841 Mart.

Arh. St. Iaşi, Transport 1765, op. 2014, dosar 55, f. 457.
Trad. rom.

190

1580 (7089) Septembrie 14, Iaşi.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, ieromonahul Hristofor, fiul lui Toader Vărzar, nepotul Magdei, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit şi a vândut o parte de ocină, a şasea parte dintr'a patra parte de sat din Hlăpeşti, ce i-a fost schimb cu vărul lui primar, cu Ion, fiul lui Isaia, tot nepotul Magdei şi din privilegiu de întărire ce a avut bunica lor Magda, dela părintele domniei mele, Petru voevod cel Bătrân şi i-a fost dat schimb pentru schimb, o parte de ocină din Vărzăreşti, ce a fost cumpărătura tatălui lui, Toader Vărzar. Şi a vândut slugii noastre Hăbiac brăniştar, pentru cincizeci zloţi tătăreşti şi i-a plătit lui deplin, înaintea noastră.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7089 <1580> Septembrie 14.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. A iscălit Stroicz [1]) <m. p.>

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LV/8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

[1]) *Stroicza, cu litere latine în orig.

191

1580 (7089) Septembrie 21, Hârlău.

Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Gavril, fiul lui Avram din Străoani şi a pârît pe Griga şi pe Alexa, fiii lui Mihăilaş, pentru jumătatea de selişte la obârşia Ciuhurului, anume Durniţii, unde se numeşte acum Verbca, ce ei au cumpărat dela Avram, tatăl lui Gavril, pentru 300 zloţi tătăreşti. Şi a spus că nu le-a vândut tatăl lui această jumătate de sat, ci le-a vândut numai a treia parte din jumătate de sat.

De aceia, noi le-am cercetat zapisul ce l-au avut dela Alexandru voevod şi am aflat că au avut zapis dela Alexandru voevod pe jumătate de sat. Deci Gavril, fiul lui Avram, a rămas de lege, iar Griga şi Alexa, fiii lui Mihăilaş, ei s'au îndreptat şi şi-au pus ferâie 12 zloţi, în vistieria noastră.

Pentru aceasta, de acum înainte să nu se mai pârască pentru această pâră Gavril împotriva lui Griga şi împotriva lui Alexa şi nici să dobândească niciodată în veci, în faţa acestei cărţi a noastre.

Scris în Hârlău, în anul 7089 <1580> Septembrie 21.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz [1]).

Faceţi-i uric.

Udrea <a scris>.

Acad. R.P.R.; XL/54.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

192

1580 (7089) Septembrie 29, Hârlău

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit cneghinei lui Huru fost pârcălab, a treia parte de sat din Săoani, ce ea a cumpărat dela cneghina Veveriţoae, pentru o sută şi optzeci zloţi tătăreşti, ca să-i fie ei şi dela noi ocină şi cumpărătură şi cu tot venitul şi hotarul. Altul să nu se amestece.

Scris în Hârlău, în anul 7089 <1580> Septembrie 29.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat <şi> a iscălit. Stroicz [1]).

† Ionaş <a scris>.

Acad. R.P.R., Fondul Credit.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

[1]) semnătura, cu litere latine.

193

‹1580—1581› Noembrie 1.

Ispisoc sîrbăsc din 1 Noemv. anul 7086 ‹1577› şi cu tălmăcire lui, făcută de Vasile Neagu uricar, în cuprindire că s'au părăt înaintea domniei sale Toma, ficiorul Anuşcăi, cu Andrişca şi Hriste, pentru o parte din sat din Glodeni, rămăind Toma, iar Andruşca şi Hriste s'au îndreptat.

Arh. St. Iaşi, Transport 1146, op. I, 1300, dosar 69, f. 136.
Rezumat rom. din sec. XIX

194

1580 (7089) Noembrie 11, Succava.

† Io Iancu voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit sfintei noastre rugi, mânăstirea dela Moldoviţa, unde este hramul sfintei blagoveştenii a preasfintei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu, două mori în târgul Baia, o moară în mijlocul târgului şi altă moară în capătul târgului şi o berărie [1]) şi o sladniţă [2]) şi patru case de poslušnici, iarăşi pe locul sfintei mânăstiri în târgul Baia. Care aceste mori mai sus spuse şi berărie şi sladniţă şi patru case de poslušnici au fost danie şi miluire şi pomenire sfintei mânăstiri dela Moldoviţa, dela Alexandru voevod cel dedemult, din privilegiul de danie ce a avut sfânta mânăstire numită Moldoviţa deasemeni dela Alexandru voevod cel dedemult.

De aceia, noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit sfintei noastre rugi, mânăstirea Moldoviţa, toate aceste mai sus scrise, ca să le fie lor şi dela noi cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Succava, în anul 7089 ‹1580› Noembrie 11.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz [3]).

Ionaşco ‹a scris›.

Acad. R.P.R., XIX/38.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

---

[1]) In orig. «brovar».
[2]) «sladniţă», distilerie de bere,
[3]) semnătura, cu litere latine.

195

1580 (7089) Decembrie 1, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Vărvara și sora ei Măriica și fratele lor Toader, copiii lui Trif Mleșniță, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, a cincea parte din sat din Bezigheşti și cu vad de moară în gârla Putnei. Acestea au vândut credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Bucium mare vornic de țara de jos, pentru o sută și douăzeci zloți tătărești. Și le-a plătit deplin, dinaintea noastră.

De aceia, să-i fie și dela noi cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, anul 7089 <1580> Decembrie 1.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit. † Stroicz [1]).

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., LXI/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., ibid., LXV/2.

196

1581 (7089) Ianuarie 30.

Tălmăcire de pe uric sărbăsc din 7089 <1581> Ghenari 30, dela domnul Iancu v<oe>v<o>d, întăritori lui Pricopie Liahul și fimeii lui, Călina, pe dou părț<i> din a cince parte din giumătate de sat din Briţcani, ci au cumpărat dela Ioan și sora lui, Parasca, ficiorii Anghelinii și deosăbit pe alte doâ pârț<i> din a cince parte din giumătate satului, ci au cumpărat dela Anghelina, fata Nastasiei și dela Odochie, fata Mălinii.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 8, f. 112.
Rezumat rom. din 1837.

197

1581 (7089) Februarie 6, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată pe această adevărată slugă a noastră credincioasă, Albotă fost vornic, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta lui ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărătură

[1]) semnătura, cu litere latine.

ce a avut dela Bogdan voevod Alexandrovici, jumătate de sat din Corlăteni pe Jijia şi cu loc de moară la Jijia, care această jumătate de sat din Corlăteni pe Jijia şi cu loc de moară în Jijia, a cumpărat-o dela sluga noastră Toader Mătiaş diac şi dela sora lui, dela Olena şi Sofiica, copiii lui Mătiaş fost staroste, nepoţii Fetii, fiica lui Hărman, cneaghina lui pan Ioanăş, pentru. cinci sute zloţi tătăreşti.

Să-i fie şi dela noi, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7089 <1581> Februarie 6.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz[1] <m. p.>

† Faceţi-i uric.

† Mihăilescul <a scris>.

Acad. R.P.R., CLV/85.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1827.

198

1581 (7089) Februarie 15.

7089 <1581> Fevr. 15. Ispisoc dela domnul Iancu v<oe>v<o>d, întăritori monastirei Pobrota pe satul Dolheştii pe Şomuz, cu moară în Şomuz şi cu un cot Poiana, ci l-au luat în schimb dela Zbere, ci au fost vor<ni>c mare.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 38, f. 137 v.
Rezumat rom. din sec. XIX.

199

1581 (7089) Februarie 20, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, Io Iancul voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că am binevoit domnia mea, cu a noastră bună voire şi inimă luminată şi curată şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am dat şi am miluit ruga noastră, mânăstirea dela Greci, unde este hramul arhierarhului şi făcătorului de minuni Nicolai, cu un sat pe Başeu, anume Selicicanii şi cu loc de moară la Başeu, care acest sat mai sus scris, anume Selicicanii pe Başeu şi cu loc de moară în Başou, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Ştefăneştilor. Ca să fie sfintei mânăstiri dela Greci, cu tot venitul.

[1]) semnătura, cu litere latine.

Şi deasemeni, dăm şi întărim sfintei mânăstiri dela Greci un sat anume Necoreştii pe Cracău, în ţinutul Neamţului şi cu mori în Cracău, din ispisocul de danie ce a avut sfânta mânăstire dela acest Petru voevod, ca să fie sfintei mânăstiri şi dela noi, cu tot venitul.

Şi deasemeni, dăm şi întărim sfintei mânăstiri dela Greci, a treia parte de sat din Onchiteşti, ce este în ţinutul Sorocii din ispisocul de danie ce a avut iarăşi sfânta mânăstire, tot dela acest Petru voevod, ce a fost dat sfintei mânăstiri dela Greci de către Nastasia Oproae, pentru sufletul său, ca să fie sfintei mânăstiri dela Greci uric şi ocine, cu tot venitul.

Iar hotarul acestor sate mai înainte spuse, anume Selicicanii pe Başou şi cu loc de moară în Başou şi satul Nicoreştii pe Cracău, în ţinutul Neamţului şi cu mori în Cracău şi a treia parte din Onchiteşti, în ţinutul Sorocăi, să fie din toate păţile, cu toate vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Iancul voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Iurescul vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie şi a panului Toader pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bărnat şi a panului Nicula pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ilea şi a panului Malcoci, pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Ion Solomon vistier, credinţa panului Golăi ceaşnic, credinţa panului Rădici stolnic, credinţa panului Iani comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să dea şi să întărească sfânta mânăstire, pentrucă am dat şi am întărit.

Iar pentru mai mare putere şi întărire, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cârstea Mihailescul în Suceava, în anul 7089 <1581> Februarie 20.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 272.
Orig. slav, perg., pecete arârnată.

200

1581 (7089) Februarie 21, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Ilea fost mare vatag de Suceava, fiul Mariicăi care s'a numit pe călugărie Marfta, nepotul lui

Toader vistier, strănepotul lui Şandru pârcălab, răstrăneporul lui Oană vornic, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din privilegiu de cumpărătură ce au avut străbunicii lui dela Ştefan voevod cel Bătrân şi din privilegiul de împărţeală pe care l-a avut el dela Petru voevod, din a patra parte de sat din Vârtop, a treia parte şi cu partea lui din moară, aceasta a vândut slugii noastre Dupniţă vatag, pentru patru sute de zloţi tătăreşti. Şi i-a plătit deplin şi încă i-a vândut şi mai înainte, tot din acelaşi sat iarăşi din a patra parte, a treia parte, tot pentru patru sute de zloţi şi i-a plătit deplin.

De aceia, să-i fie şi dela noi ocină, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, anul 7089 <1581> Februarie 21.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz [1]) <m. p.>

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVI/81.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

201

1581 (7089) Martie 10.

Un ispisocu *domnesc* dela Iancu v<oe>vod, din let 7089 <1581> Mart 10,... de întăritură lui Gavril Sprânciană pah<a>r<nic> şi giupânesii sale Irinii, pe giumătate satului din Drăguşăni, ci-au cumpărat drept 350 zloţi tătăreşti, dela strănepoţii Oanii vor<ni>c; a căruia hotar să fiia despre toati părţile şi pe undi au botărât Drăghici vătav cu oameni buni.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 371, f. 87 v.
Rezumat rom. din 1803.

202

1581 (7089) Martie 11.

† *Adică* eu Druţea scriu şi mărturisescu eu cu cest zapis al mieu, cum am vândut eu a mea parte de ocină din sat din Poeni, cu tot venitul, am vândut nepotumieu, lui Ignat Doboş şi surorii sale, Albei preuteasii, dereptu un cal şi treizăci de talere, ca să le fie lor direaptă ocină <şi moş>ie, <lo>r şi copiilor lor şi nepoţilor lor... vândut pentru că fi<ciori> n'am, ca să le fie lor direaptă moşie în veaci dinnaintea lui Dumitru Pleşea vătavului de Nis<pore>şti şi Mihnea *de acolo* şi Coste *bătrânul* din Stăneşti şi Gliga din Buciumi şi Buda din Mal şi mulţi oameni buni.

[1]) « Stroicz », cu litere latine în orig.

Deci noi, aceşti oameni carei mai sus scrie, dacă am văzut tocmeală de bună voe, noi încă ne-am pus peceţile, pentru mai mare mărturie ca să să ştie.

V<e>l<ea>t 7089 <1581> *luna* Martie 11 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Caşin, IX/1.
Orig. rom., hârtie, rupt; trei peceţi aplicate.

203

1581 (7089) Aprilie 4, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, Io Iancul voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceşti adevăraţi Trifan şi fraţii lui, Toadea şi Toma şi surorile lor Nastea şi Tudora şi Mica şi Drăguţa, copiii Parascăi şi nepotul lor de frate, Vlaico şi sora lui, Stana, copiii Mălincăi, toţi nepoţi ai Mihului şi ruda lor Dumitru şi surorile lui, Frăsina şi Măriica şi Gafta şi Drăgae, copiii lui Ignat şi vărul lor Nebojatco, fiul lui Maxin şi vara lor Drăghina, fiica Calinei, toţi nepoţi ai lui Ion, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină, din dreptul lor uric din privilegiul de cumpărătură ce au avut bunicii lor Mihul şi Ion dela Ştefan voevod cel Bătrân, satul anume Vlădenii pe Jijia şi cu loc de moară la Jijia. Care acest sat anume Vlădenii pe Jijia şi cu loc de moară la Jijia, îl cumpăraseră Ion şi Mihul, bunicii celor mai sus scrişi, dela Forca, fiul lui Vlad, pentru şaptezeci şi trei de zloţi tătăreşti.

Să le fie şi dela noi dreaptă ocină şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte spus, anume Vlădenii pe Jijia şi cu loc de moară la Jijia, să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Iancul voevod şi credinţa preaiubiţilor copii ai noştri, Alexandru şi Bogdan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Iurescul vornic de ţara de sus, credinţa panului Toader şi Gheorghie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bărnat şi Nicula pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ilea şi Giurgea pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Solomon vistier, credinţa panului Golăi ceaşnic, credinţa panului Rădici stolnic, credinţa panului Iani comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre

Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, deoarece le este dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescul <în Suceava>[1], în anul 7089 <1581> Aprilie 4.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 190.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom., la Arh. St. Buc., ms. 628, f. 660.

204

1581 (7089) Aprilie 18, Iaşi.

Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Tudoran şi nepotul lui, Loghin şi fraţii lor, fiii lui Ciurba şi verii lor Draga şi Talabă şi fraţii lor, toţi fii ai lui Ihnat şi iarăşi verii lor Costin şi Nicoară, fiii Zizei şi fraţii lor şi iarăşi verii lor Marco şi sora lui, Măgdălina, cu mare jeluire şi cu mare <mărturie...[1]) privilegiul ce au avut ei dela Petru voevod cel Bătrân, pe o bucată de <pământ>, dintre satul Petreştilor şi dintre satul Băbicanilor, ce se numeşte Fundătura, din rediul Borzei, mai sus lângă rediu, până la drumul Stăneştilor şi de acolo pe marginea pădurii...[1]), până la hotarul Petreştilor, toată Fundătura, căci pe acea bucată de pământ au plătit acei mai sus scrişi părinţi ai lor, Ciurba, Ihnat şi Zizea şi sora lor Ana, cincizeci de boi, deşugubină, pentrucă s'a aflat o moarte de om pe acea bucată de pământ. Şi acel uric l'au pierdut când au prădat Tătarii toată ţara, în zilele lui Ioan voevod.

Deci, văzând marea lor jeluire şi mare mărturie cu megiaşii lor dimprejur, iar noi deasemeni le-am dat şi le-am întărit acelor mai sus scrişi acea mai înainte zisă bucată de pământ, ce se numeşte Fundătura, ca să le fie dela noi ocină şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Domnul a zis.

Scris în Iaşi, în anul 7089 <1581> Aprilie 18.

Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz 18[2]) <m. p.>

Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., Fondul Credit.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1806; altă trad. rom., la Arh. St. Iaşi, CDXIV/7.

---

[1]) loc şters în orig.

[2]) « Stroicz 18 », cu litere latine şi cifre arabe în orig.

205

1581 (7089) Aprilie 26, Iași.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni toți nepoții și strănepoții lui Marcu și ai fratelui său Trif și deasemeni verii lor, toți nepoții și strănepoții lui Ion și ai fratelui său Gavril și ni s'au plâns cu mare jeluire și cu mare mărturie și cu megieșii lor de primprejur și au spus că privilegiul de cumpărătură ce au avut străbunicii lor mai sus scrișî dela Ștefan voevod cel Bătrân, pe jumătate din jumătate de sat din Drăgoești, ce ei și-au cumpărat dela Șerb răspopa, pentru...[1]) zloți tătărești, acel privilegiu l-au pierdut, când au prădat și au ars Tătarii toată țara, în zilele lui Ion voevod, când și el însuși a pierit.

De aceia noi, văzând marea lor jeluire și mare mărturie, cu oameni buni bătrâni și cu megieși de primprejur, noi deasemeni le-am dat și le-am întărit această jumătate din jumătate de sat din Drăgoești, ca să le fie și dela noi, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7089 <1581> Aprilie 26.

† Domnul a spus.

<Marele logofăt a învățat și a iscălit>.[1]) Stroicz 26[2]). <m. p.>

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/28.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

206

1581 (7089) Mai 7, Iași.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri: Tudora și surorile ei Mărica și Greaca, fiicele lui Ieremia humelnic[2]) și cu întreg neamul lor și s'au pârît cu Meșta vatag și cu toată ceata lui, pentru satul Hăsnășanii, spunând că le este dedină. Iar Meșta vătag și cu ceata lui au pus înaintea noastră un uric dela Ion voevod și au spus că au cumpărat acest sat, Hăsnășanii, dela călugării dela sfântul Ilie. Însă călugării dela sfântul Ilie au spus că nu l-au vândut și nu știu nimic, ci au spus că l-a luat dela sfânta mânăstire Ion voevod, acest sat Hăsnășanii, când le-a luat și alte sate.

De aceia, noi am strâns pe Meștea vatag și ceata lui, iar ei au spus adevărul că nu au dat niciun ban[4]) călugărilor dela sfântul Ilie și am aflat că a fost făcut

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) cu litere latine și cifre arabe în orig.

[3]) vătaf de arie.

[4]) «ban», așa în orig.

<acest uric> [1]) dela Ion voevod altfel, cu viclesug. Astfel, Meştea vatag şi cu ceata lui au rămas dinaintea noastră şi dinaintea sfatului nostru. Iar Tudora şi surorile ei Măriica şi Greaca, fiicele lui Ieremia humelnic, cu tot neamul lor, s'au îndreptat şi şi-au pus fierâie 12 zloţi în vistieria noastră.

Şi le-am dat <şi le-am întărit acest sat> [1]) Hăsnăşanii, ca să le fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi de acum înainte, să nu aibă a-i pârî Meşta vatag şi cu ceata lui şi nici să nu mai câştige, în veci.

Şi acest uric, ce a fost făcut de Ion voevod, noi l-am luat în vistierie.

Scris în Iaşi, în anul 7089 <1581> Mai 7.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz [1]) <m. p.>

Mihăilescul <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1778.

207

1581 (7089) Mai 8, Iaşi.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugilor noastre Ionaşco: şi fratelui său Bohuş şi surorilor lor Anna şi Anghelina cu copiii lui Pătraşco, nepoţii Marinii şi verilor lor Ion şi fraţilor săi Ilea şi Udrea şi surorii lor Voica, copiii Marinei, toţi nepoţii şi strănepoţii Nastei, dreptele lor ocine şi dedine din privilegiul de danie ce au avut înaintaşii lor Coste Stravici şi Jurjea Stravici dela Alexandru voevod cel Bun şi dela Ilie şi Ştefan voevozi, din privilegiul de împărţeală ce a avut bunica lor Mărusca dela Ştefan voevod cel Bătrân, din privilegiul de întărire tot dela Ştefan voevod cel Bătrân, satul Criveşti şi satul Hocesti şi satul Găureni şi jumătate din satul Răvăcanii, unde au fost Răvăcanii şi Pietrişul, mai sus de moară, partea dinspre Criveşti şi jumătate din satul unde a fost Lucaci, în Cârcimă care se chiamă Pietriş, partea de sus dinspre Criveşti şi jumătate de sat Hăsnăşanii, în ţinutul Cârligăturii, unde a fost Dragomir [Dragomir] Hasnăş şi jumătate de sat din Chiceră, unde a fost Dragomir Chiceră, cu trei părţi de moară pe Bahlui. Ca să le fie şi dela noi ocină şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7089 < 1581 > Mai 8.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz [1]).

Arh. St. Iaşi, CLXXIX/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

[1]) « Stroicz » cu litere latine în orig.

1581 (7089) Mai 8, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Iancul voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe acest adevărat popa < Iosif > şi pe sora lui, Neaşca, i-am miluit cu deosebita < noastră > milă şi le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, dreapta < lor> ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură dela Bogdan voevod, a patra parte din sat din Răteşti şi cu vad de moară la Berheci, ce au cumpărat <dela Gavriil>, fiul Soloncăi, strănepotul lui Negrilă Ploscariul, pentru o sută de zloţi tătăreşti, ca să le fie lor şi dela noi, cu tot venitul.

<Şi întru aceasta, deasemeni> întărim lui popa Iosif <singur>, jumătate din partea lui Alexa, cât se va <alege din> satul mai sus scris, din Răteşti <şi jumătate din acest vad> de moară, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela noi şi pe care şi l-a cumpărat dela Parasca, fiica lui Alexa şi dela nepotul ei, dela Toader <pentru>.... zloţi tătăreşti, ca să le fie lor şi dela noi uric şi ocină, < cu tot> venitul, lor şi copiilor <lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor> şi răstrănepoţilor lor şi întregului neam al lor, care li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

< Iar hotarul acestor părţi de sat mai sus scrise > din Răteşti, să le fie din câmp, ca şi din fânețe.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrisului < Io Iancul voevod şi credinţa > preaiubiţilor copii ai domniei noastre, Alexandru şi Bogdan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de < ţara de jos, credinţa > panului Iurescul vornic de ţara de sus, credinţa panului Toader < şi a panului Gheorghie > pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bărnat şi Nicula pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Ilea şi a panului Giurgea pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Solomon vistier, credinţa panului Goläi ceaşnic, credinţa panului Rădici stolnic, credinţa panului Iani comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le strice dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le este dreaptă danie şi cumpărătură, ce şi-au cumpărat ei pentru drepţii lor bani.

Iar pentru mai mare tărie şi putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Ionaşco în Iaşi, în anul 7089 <1581> luna Mai 8.

Arh. St. Iaşi, CCCL/43.
Copie slavă din sec. XX.
Rezumat rom., la Arh. St. Iaşi, Tr. 1146, op. II, 1300, dosar 51, f. 159.

209

1581 (7089) Mai 11, Iaşi.

Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit sfintei noastre rugi, mânăstirea numită Bistriţa, drepţii săi robi [1]) Ţigani, anume: Grigore cu femeia şi cu copiii şi Nicoară cu femeia şi cu copiii şi Lazea cu femeia şi cu copiii şi Specşea cu femeia şi cu copiii şi Trifo cu femeia şi cu copiii şi Crăciun cu femeia şi cu copiii şi Oniţă cu femeia şi cu copiii şi Avram cu femeia şi cu copiii şi Simion cu femeia şi cu copiii şi Luca cu femeia şi cu copiii şi Drăgoi cu femeia şi cu copiii şi Vitoltu cu femeia şi cu copiii şi Simion cu femeia şi cu copiii şi Nechita cu femeia şi cu copiii şi Ştreangu cu femeia şi cu copiii şi Vasile cu femeia şi cu copiii şi Ţola cu femeia şi cu copiii şi Ţapul cu femeia şi cu copiii şi Şuica cu femeia şi cu copiii şi Romaşca cu femeia şi <cu> [2]) copiii şi Petrica cu femeia şi cu copiii şi Cărbune cu femeia şi cu copiii şi Bodea cu <femeia şi cu copiii) [2]) şi Maxin cu femeia şi cu copiii şi Iachim cu femeia şi cu copiii şi Sagriu cu femeia şi cu copiii şi Pateş cu femeia şi cu copiii şi Moşco cu femeia şi cu copiii şi Moşul cu femeia şi cu copiii şi Marco cu femeia şi cu copiii şi Năgara cu femeia şi cu copiii şi Tuduran cu femeia şi cu copiii şi Bonţul cu femeia şi cu copiii şi Vasilie Cărbune cu femeia şi cu copiii şi Vicol [3]) cu femeia şi cu copiii şi Crăciun cu femeia şi cu copiii şi Leuştean cu femeia şi cu copiii şi Danciul cu femeia şi cu copiii. Care aceşti mai sus scrişi robi [1]) Ţigani sunt de demult robi Ţigani ai sfintei mânăstiri. Ca să fie şi dela noi cu totul neclintiţi. Şi altul să nu se amestece.

Domnul a poruncit.

Scris în Iaşi, în anul 7089 <1581> Mai 11.

Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz <m. p.>

Bleandea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava - Iaşi, XXIX/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

210

1581 (7089) Mai 11, Iaşi.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit rugătorilor noştri, egumenul dela mânăstirea Neamţului şi tuturor

[1]) «holopi» în orig.
[2]) loc rupt în orig.
[3]) «Vicol», adaus peste alt nume răzuit.

fraților cari trăiesc în sfânta mânăstire, drepții lor robi [1]) Țigani, anume: Bolduşco judele [2]) cu femeia şi cu copiii şi Ghiorghie cu femeia şi cu copiii, Mogâldea cu femeia şi cu copiii şi Luca cu femeia şi cu copiii şi Paul cu femeia şi cu copiii şi Rupa cu femeia şi cu copiii şi Marco cu femeia şi cu copiii şi Drumea cu femeia şi cu copiii şi Chirilă cu femeia şi cu copiii şi Tiron cu femeia şi cu copiii şi Grozav cu femeia şi cu copiii şi Cula cu femeia şi cu copiii şi Ion Căruţă cu femeia şi cu copiii şi Dălban cu femeia şi cu copiii şi Toader cu femeia şi cu copiii şi Luca lăcătar cu femeia şi cu copiii şi Jurjea cu femeia şi cu copiii şi Cioban cu femeia şi cu copiii şi Gherasim cu femeia şi cu copiii şi Dracsin cu femeia şi cu copiii şi Furdoiu cu femeia şi cu copiii şi Ilea cu femeia şi cu copiii şi Petrea cu femeia şi cu copiii şi Mândrul cu femeia şi cu copiii, ca să le fie dela noi robi [1]) Țigani, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7089 <1581> Mai 11.

Domnul a spus.

Strovici mare logofăt a învățat. Şi a iscălit Stroicz [3]) <m. p.>

Stețco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXIV/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

211

1581 (7089) Mai 11, Iaşi.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat şi am întărit sfintei noastre rugi, mânăstirea numită Pobrata, drepții ei robi Țigani, anume: Neiuța cu femeia lui şi cu copiii şi Lica cu femeia şi cu copiii şi Dracsin cu femeia şi cu copiii şi Dumitru cu femeia şi cu copiii şi Dințea cu femeia şi cu copiii şi Isaico cu femeia şi cu copiii şi Giunea cu femeia şi cu copiii şi Irimia cu femeia şi cu copiii şi Petrica cu femeia şi cu copiii şi Ihnat cu femeia şi cu copiii şi Focşea cu femeia şi cu copiii şi Vlaşin cu femeia şi cu copiii şi Avram cu femeia şi cu copiii şi Vintea cu femeia şi cu copiii şi Măgdălina cojocărița cu copiii şi Zgurea cu femeia şi cu copiii şi Jurjea cu femeia şi cu copiii şi Mihaiu cu femeia şi cu copiii şi Toda cu femeia şi cu copiii şi Zgăvârdea cu femeia şi cu copiii şi Ştefu cu femeia şi cu copiii şi Ioachim cu femeia şi cu copiii şi Samoil cu femeia şi cu copiii şi Crăciun cu femeia şi cu copiii şi Dancea cu femeia şi cu copiii şi

[1]) «holopi» în orig.
[2]) «judele», aşa în orig.
[3]) «Stroicz», cu litere latine în orig.

Grigorie cu femeia şi cu copiii şi Toader cu femeia şi cu copiii şi Simion cu femeia şi cu copiii şi Gociul cu femeia şi cu copiii şi Baciul cu femeia şi cu copiii, Tecla cu copiii şi Tereşticoae cu copiii şi Bicoae cu copiii şi Zguroae cu copiii şi Mara cu copiii şi Lupa şi sora ei Grozava şi cu fraţii lor.

Ca să fie sfintei noastre rugi, mânăstirii numită Pobrata, cu totul neclintit niciodată, în faţa acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7089 <1581> Mai 11.

Domnul a poruncit.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroicz [1]).

Bleandea <a scris>.

<Pe verso, autografe ale lui Dosoftei mitropolitul Moldovei:> Basilii voevodas, deo gratias, dux Moldovlahiae. † Dositscheus scribit. <Apoi, în greceşte>:

Dositeiu ieromonahul, fiul lui Leontar Baruci şi al Misirei.

Leontarii Misira.

Dimitrie Dositheu.

<Apoi:> Basilii voevodas. Deo gracias dux Moldave. September 14, ano domini 7158 [2]) Dositheus ieromonachus. <In greceşte:> Dositeiu ieromonah. <In româneşte, cu chirilice:> eromonah Dosotei de Pobrota, feciorul lui Bontar Barbovici. «Dositey Baribowicz».

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXVIII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

212

1581 (7089) Mai 11, Iaşi.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Măriica şi sora ei Ilisafta, fiica Salomiei şi vărul lor Veisea fost pitar şi fratele lui, Ionaşco şi sora lor Agafiia, copiii Mariicăi şi vara lor Ana şi fratele ei Ieremia Barbovschi, copiii Sofroniei, toţi nepoţii lui Ion Vorontar şi ai Sofiicăi şi strănepoţii lui Şerbic şi ai Olinii şi şi-au împărţit între ei dreptele lor ocine şi dedine, satul Vasileuţii, din uricul de mărturie ce a avut bunica lor Sofiica dela părintele domniei mele Petru voevod şi satul Prisăcanii cu loc de moară la Miletin şi jumătate de sat din Colobanţi, în jos de Ciorogani şi cu loc de moară iarăşi la Miletin şi Prăjanii cu moară, din uricul de împărţeală ce a avut străbunica lor Olena dela Bogdan voevod cel

[1]) «Stroicz», cu litere latine în orig.
[2]) cu caractere chirilice.

Bătrân şi satul Cudrenţii, care se numeşte acum Şerbiceanii, la obârşia Drabiştei, din uricul de împărţeală ce a avut răstrăbunicul lor Şerbica dela Ştefan voevod cel Bătrân şi satul Vorăntăreştii pe Siret, în ţinutul Romanului, din uricul de împărţeală ce a avut bunicul lor Ion Vorontar dela Ştefan voevod cel Tânăr şi a şasea parte din sat din Buoreni, din uricul de cumpărătură ce a avut iarăşi bunicul lor Ion Vorontar dela părintele domniei mele Petru voevod.

Şi a căzut în partea Mariicăi şi a surorii ei Ilisafta, fetele Salomiei, a căzut în partea lor satul Vasileuţii şi jumătate de sat din Vorontăreşti, partea de jos şi jumătate de sat din Prisăcani şi jumătate din a şasea parte din sat din Buoreni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi împărţeala şi înţelegerea între dânşii, ce s'au tocmit şi au împărţit, noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit Mariicăi şi surorii ei Ilisafta, fiicele Salomiei, acest sat mai înainte spus, Vasileuţii şi jumătate de sat din Vorontăreşti, partea de jos şi jumătate de sat din Prisăcani şi jumătate de sat din a şasea parte din sat din Buoreni, ca să le fie şi dela noi, cu tot venitul.

Scris în Iaş', în anul 7089 <1581> Mai 11.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz [1]) <m. p.>

Mihăilescul <a scris>.

Acad. R.P.R., LIX/88.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1768, la Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, f. 621.

213

1581 (7089) Mai 30, Iaşi.

Suret dela Iancul vod<ă>, l<ea>t 7089 <1581>. Adecă acest<e> adevărat-<e> slugi a noastre, Samoil Păun şi Stănil<ă> şi surorili lor Soriţa şi Anesiia şi Lelia, ficiorii lui Păun şi seminţiili [2]) lor Vartic, ficiorul <lui> Porcul şi seminţiia lui Hi . . . [3]) *şi fratele său* Procopi şi cu surorili lor Chelsiia şi Sora şi Costina şi Mărica şi Gafiia, ficiorii Biachii şi seminţiili lor Drăgan şi Dămiian şi cu surorili lor Salomiia şi Anesiia şi Cătă[tă]lina, ficiorii Dochiii şi seminţiili lor Mărica şi Todosiia şi Anghelina, feteli lui Văscan, toţi nepoţii Mihului Pojar, milostivitu-m'am, deosăbit mila noastră şi li-am dat şi li-am întărit lor, dela noi, într'a noastră ţ<a>ră a *Moldovei*, cu a lor driaptă ocin<ă> şi moşie, din ispisoc de împărţeal<ă> ce au avut părinţ<ii> lor Samoil<ă> Păun şi Porcul şi Biachia şi Dăchie

[1]) « Stroicz », cu litere latine în orig.
[2]) în trad. B: « verilor ».
[3]) loc alb în text.

şi Văscan, dela părintel<e> domnii meli Petrŭ voevod, giumătat<e> de sat de Bogdăneşti, part<ea> de sus, ce iast<e> în ţinutul Romanului, ce li-au vândut lor Luca Pojar şi cu frat<e>-său Petria Pojar.

Pentru aciaia, ca să li fie dela noi uric şi moşie, cu tot vinitul, lor şi ficiorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot rodul lor, cine să va aliage mai apro<ape>, nerușiit nici dănăoară, în viaci.

Iară hotarul ce mai sus să dzici acei giumătat<i> de sat de Bogdăneşti, part<e> de sus, ce iast<e> în ţinutul Romanului, ca să le fie acia giumătat<i> de sat, despre toat<e> părţili, pe hotarăli cel<i> bătrâne, pe unde di viaci au inblat. Aşia mărturisiaşte [1]) Iancul vod<ă> şi cu fiii săi Alexandru şi Bogdan vod<ă> şi cu tot boiarii lui.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t au legat peciat<e>. *In Iaşi.*

In Iaşi l<ea>t 7209 <1701> Ap<ril> 24, Gheorghii Hermeziu şi Vasili Rugin<ă>, am tălcuit.

Arh. St. Iaşi, CDXIV/14.
Trad. rom.
Altă trad. rom., la nr. 8, după care s'au făcut completările şi s'au dat variantele în note.

214

1581 (7089) Iunie 3, Trotuş.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Irina, fiica lui Neagoie cămăraş şi ni s'a plâns cu mare jeluire şi cu mare mărturie, cu oameni buni şi bătrâni şi cu megiaşii de primprejur şi cu boieri dela curtea domniei mele, spunând că privilegiul şi ispisoacele ce a avut tatăl ei Neagoie cămăraş, pe jumătate de sat din Costeşti şi pe vii ce sunt dela Totruş şi pe drepţii săi robi [2]) Ţigani, anume: Simion şi cu copiii şi Murașco cu copiii şi Paraschiva cu copiii şi Stanca cu copiii şi Condrea cu copiii şi Frăsina cu copiii, acele privilegii şi ispisoace le-au pierdut ei în zilele lui Alexandru voevod, când i-a tăiat capul.

De aceia noi, văzând marea lor jeluire şi mare mărturie cu oameni buni şi bătrâni şi cu megiaşii de primprejur şi cu boieri dela curtea domniei mele şi noi

[1]) în trad. B: « Şi spre aciasta este credinţa domnii mele mai sus numitul Iancul v<oe>vod şi credinţa a tuturor boierilor noştri a Moldovei a mari şi mici. Şi spre mai mare tărie şi întăritură am poruncit credincios boierului nostru, Stroici *mare* logof<ă>t să scrie şi cătră aderată cartea noastră aciastă pecete a noastră să lege ».

[2]) « holopi » în orig.

deasemeni am dat şi am întărit mai sus scrisa jumătate din satul Costeşti şi cu prelungirea peste pârâul Totruş şi cu vii şi drepţii ei robi Ţigani şi cu tot venitul.

Scris în Totruş, în anul 7089 <1581> Iunie 3.

† Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz [1]) <m. p.>

Băseanul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/44.
Copie slavă din sec. XX.

215

1581 (7089) Iunie 3, Trotuş.

Suret.

Noi Iancul v<oe>vod, cu mila lui d<um>n<e>zeu, domn ţării Moldovii. Am dat şi am întărit Măriei şi fraţilor iai: Iancul *şi* Anna *şi* Dragoşe *şi* Alba *şi* Dragotă *şi* Radul şi Mirce şi Petre, a lor driaptă ocină şi moşie şi dresc di cumpărătură, ci-au avut tatăl lor, Mihăil<ă>, fiul <lui> Radul Pătrăşcanul, satul Mihneştii pe Pârâu, ca să fii lor şi dela noi uric şi întăritură, cu tot venitul. Şi altul să nu s'amestici.

S'au scris în Trotuş, let 7089 <1581> Iuni<e> 3.

Domnul au zis.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t.

Băseanul <a scris>.

Asămine s'au tălmăcit de mini, <1>796 Iuli<e> 24. Andrei tălmaciu căpitan.

Arh. St. Buc., M-rea Caşin II/1.
Trad. rom.

216

1581 (7089) Iunie 12.

7089 <1581> Iunie 12. În orighinal, ispisocul sărbesc dela domnul Iancu v<oe>v<od>, cuprinzător cum după dovezile agonisite dela mulţi boeri şi curteni, dinpreună cu netăgăduită arătare şi a megieşilor, s'au încredinţat domnia, cu tot sfatul, pentru moşia Mătieni, dela ţănutul Hărlăului, că este satul întreg, având şi un vad cu moară, în apa Jăjăei, a căreia moşie învechitul uric de miluire ce au fost dela Tânărul Ştefan v<oe>v<od> s'au răsăpit, din prăzile făcătorilor de răle.

Arh. St. Iaşi, CCCL/45.
Rezumat rom.

[1]) «Stroicz», cu litere latine în text.

217

1581 (7089) Iunie 28, Suceava.

<† Din mila lui dumnezeu, Io Iancul voevod, domn al țării Moldovei>. Facem cunoscut cu această carte a noastră . . . . . că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni . . . . . dedină, din a treia parte din satul Perebiicăuți, a patra parte . . . . . .

Și deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Dragoșe, fiul Sofiiței, ... a patra parte, din uricul mai sus scris și a vândut deasemeni slugii noastre . . . . . dreapta sa ocină și dedină, din a treia parte din Perebiicăuți, a patra parte . . . . . strănepoții lui Hodco, de bună voia lor și au vândut dreapta lor . . . . . Și întru aceasta, deasemeni, au venit înaintea noastră Mărîica și sora ei Anușca, ... dedina, din a treia parte din Perebiicăuți, a patra <parte> și din uricul mai sus scris . . . . . Perebiicăuți, partea de sus și din ispisocul dela Bogdan voevod Alexandrovici . . . . . sluga noastră, Andreica vatag și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, ... slugii noastre, Andreica vătag, toate aceste părți mai sus scrise, din sat . . . . . se va alege mai deaproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor . . . . . .

Și la aceasta este credința domniei mele, Io Iancul voevod și credința preaiubiților . . . . . .credința panului Toader și a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credința . . . . . .credința panului Solomon vistier, credința panului Golăi ceașnic . . . . . .dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn . . . . . .mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit . . . . . .

A scris Dumitru Popovici în Suceava, în anul 7089 <1581> Iunie 28.

Acad. R.P.R., CVIII/65.
Orig. slav, perg., din care lipsește jumătate.

218

1581 (7089) Iulie 9.

7089 <1581> Iuli<e> 9. Un ispisoc sărbăscu dela Iancul v<oe>vod, întăritoriu lui Soltan cămărașu pi părțile ce au cumpărat din satul Brătenii, dela Fedur și dela fratile său Hilce.

Acad. R.P.R., CLXXX/58.
Rezumat rom.

219

1581 (7089) Iulie 21, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele lui Gligorie egumen și tuturor monahilor care trăiesc în sfânta mânăstire dela Pobrata și poslușnicilor și vorniceilor pe care îi vor avea la iezerul mânăstiresc, la Beleu, pentru ca ei să fie tari și puternici cu această carte a noastră să-și păzească iezerul Beleu și cu toate gârlele sale, care intră și ies din Beleu: o gârlă, anume Chicița, ce este dela gura Prutețului, altă gârlă, Topileana, ce iese din Beleu și cade la Troian, a treia gârlă, Gârla Neagră, ce cade la Trifești, a patra gârlă, Vidra, a cincea gârlă, Bursucul, a șasea gârlă, Pancova, ce iese din Chicița, a șaptea gârlă, Plopul, a opta gârlă, Vlaca, a noua gârlă, Petrosa. Și mlăjetul dela Văleni, mai sus de Rădeni. Ca să nu prindă pește nimeni în aceste gârle și nici să taie în acest mlăjet [1]) fără știrea egumenului.

Iar pe cine vor găsi ei prinzând pește, în ori care gârlă, fără voia egumenului sau tăind în mlăjet, ei să aibă a lua totul dela acești oameni: și carul cu boii, și în mlăjet deasemenea securea și totul.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze a-i supăra, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7089 <1581> Iulie 21.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit Stroicz [2]) 21 [3]).

Băsenul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/25.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1796 și o copie din 1817.

220

1581 (7089) Iulie 22, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorilor noștri, călugărilor din mânăstirea noastră dela Bistrița. Pentru aceasta, ei să fie tari și puternici cu această carte a noastră, să-și ție o poiană dela Blăgești, ce le-a fost lor danie dela Petrică hatman. Nimeni să nu aibă a cosi acolo, nici urednicii dela Bacău și nici aceia ce-i pârăsc.

Iar care din călugări ar da acolo altuia să cosească, chiar numai o pală [4]), să fie blestemat de dumnezeu și de preacurata, neprihănita maică.

---

[1]) mlăjet: răchiți.
[2]) «Stroicz», cu litere latine.
[3]) cu cifre arabe.
[4]) «pală», așa în orig.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-i opească, înaintea acestei cărți a noastre.
Scris în Suceava, anul 7089 <1581> Iulie 22.
Însuși domnul a spus.
Vartic postelnic a învățat.
Roman <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, V/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

221

1581 (7089) Iulie 29, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră Tecla numită Hămzoae, din Suceava, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreptii ei robi Țigani, anume Dumitru și cu patru fii, anume Costantin și Ionașco și fiicele lui, anume Pălaga și Măriica și a vândut rugătorului nostru chir Gheorghie episcop de Rădăuți, pentru optzeci de taleri, bani gata. Și s'a ridicat părintele și rugătorul nostru, chir Gheorghie episcop de Rădăuți și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 80 de taleri, în mâinile Teclei numită Hămzoae, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia, să-i fie și dela noi robi Țigani, neclitiți niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anul 7089 <1581> Iulie 29.
Domnul a spus.
Marele logofăt a învățat. Stroicz [1]) <m. p.>
Bilava <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/197.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

222

1581 (7089) Iulie 30.

L<ea>t 7089 <1581> Iul<ie> 30.

Io Iancul voevod, *din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Adecă domniia mia am dat și întărim Maricăi, fetii Lupului Hur<u>, pre a ei driaptă ocină și moșiia și daanie, din uric de danie cari au avut ia dela Ion vod<ă>,

[1]) « Stroicz », cu litere latine în orig.

satul Iuganii şi satul Tămăşenii, ce sînt pe Săret. Cele mai sus scrise sate au fost ei danie dela unchiul ei Toader Bucotco cluceriul, din drese de înpărţală ci-au avut Bratul Hrincovici, părintele lui, dela tănărul Ştefan vod<ă>. Şi i-au dat ei şi uricul, ca să-i fie ocină cu tot venitul.

Deci, către aciasta este credinţa domnii mele şi a preiubiţi fii domnii mele, Alexandru şi Bogdan şi credinţa a toţi boiarii domnii mele, anume: Stroici *mare* logof<ă>t, Bucium *mare* vornic, Iuriescul *mare* vor<nic>, Toader păr. *de* Hotin, Bernariu părcălab *de* Niamţu, Ilie *şi* Giurge păr. *de* Roman, Balica portariul de Suceav<ă>, Brut *mare* postelnic, Neculi *mare* spatar, Golăc paharnic, Rădici stolnecul, Solomon vistier, Iacomie comisul.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 100.
Trad. rom.

223

1581 (7089) August 16, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre credincioase Bodeiu mare vătag de ţinutul Lăpuşna, îţi dăm ştire că ni s'au plâns călugării din mânăstirea Neamţului, împotriva lui Malic dela Copanca şi au spus că au nişte iezere acolo, la Copanca şi au arătat înaintea noastră privilegiile <lor> drepte ce au ei dela Alecsandru voevod cel Bun şi dela Ştefan voevod cel Bătrân şi dela Petru voevod, pe aceste bălţi şi iezere, iar Malic le sapă bălţile, cu sila. Încă mai înainte s'au pârît înaintea lui Petrea pârcălab şi le-a făcut ispisoc, cu pace, dar el nu s'a ţinut de această tocmeală. Apoi, Petrea le-a dat zi, în ziua uspeniei născătoarei de dumnezeu, dar el n'a venit la acea zi, ci a venit mai înainte de zi, cu vicleşug şi înşelăciune şi nu ştim cum şi-a pregătit şi şi-a făcut carte, ca să sape <bălţile>.

Pentru aceasta, cum vei vedea această carte a noastră, tu să-i iai lui 6 boi şi cartea şi trimite-i la noi şi să astupi bălţile, pe unde a săpat şi spune tuturor oamenilor să nu sape nimeni. Căci cine va săpa, bine să ştie că vom trimete şi-i vom lua 50 boi.

Aşa să ştiţi. Altfel să nu faceţi.

Scris în Suceava, în anul 7089 <1581> August 16.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Gheorghie <a scris>.

Acad. R.P.R., ms. 4606. f. 34.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

1581 (7089) August 21, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Iancul voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Neacșea, cneaghina lui Sturza hatman, fiica lui Huhulea postelnic, nepoata lui Isaia, de bună voia sa, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl ei Huhulea postelnic dela Bogdan voevod cel Bătrân, jumătate de sat din Năneșt dinspre apus, cu iazuri și cu mori în Răcătău. Și întru aceasta, deasemeni din jumătatea de jos a satului, dinspre răsărit, a patra parte, cu iazuri și cu vad de moară și cu tot venitul, iarăși din privilegiul de împărțeală ce a avut tatăl ei Huhulea postelnic, tot dela Bogdan voevod; și a vândut credinciosului și cinstitului nostru boier panului Condrea Bucim mare vornic de țara de jos și cneaghinei lui, Antemia, pentru 900 zloți tătărești. Și s'a ridicat credinciosul și cinstitul nostru boier pan Bucim mare vornic și cu cneaghina lui, Antemia și au plătit ai săi deplin acești bani mai sus scrișii, 900 de zloți tătărești, în mâinile mai sus zisei Neacșea, cneaghina lui Sturza hatman, fiica lui Huhulea postelnic, nepoata lui Isaia.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni am dat și dela noi și am întărit.

Și la aceasta este credința domniei mele, a mai sus scrisului Io Iancul voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele: Alexandru voevod și Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Iurescul vornic de țara de sus, credința panului Toader și a panului Petrea pârcălabi de Hotin, credința panului Nicola și a panului Bernat pârcălabi de Neamț, credința panului Ilea și a panului Giurgea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Balica spatar, credința panului Brut postelnic, credința panului Io[1]) Solomon vistier, credința panului Golăi ceașnic, credința panului Rădici stolnic, credința panului Iani comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau dintre frații noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, aceștia să nu le clintească dania și întărirea și întocmirea noastră, ci să le dea și să le întărească și să le împuternicească, pentrucă am dat și am întărit.

---

[1]) „Io" în orig.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit cinstitului nostru pan Stroici logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

In Suceava, în anul 7089 <1581> August 21.

A scris Ionaşco.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 94.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

225

1581 (7089) August 21, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Iancul voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut şi cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Neacşa, cneaghina lui Sturza hatman, fiica lui Huhulea postelnic, nepoata lui Isaia, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl ei Huhulea postelnic dela Bogdan voevod cel Bătrân, din jumătate de sat din Năneşti, jumătate partea de jos dinspre apus, cu iazuri şi cu mori în Răcătău. Şi întru aceasta, deasemeni din acelaşi sat, din a patra parte, jumătate, cu iazuri şi cu mori şi cu privilegiul de împărţeală ce a avut tatăl ei Huhulea postelnic, deasemeni dela Bogdan voevod, a vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Condrea Bucium mare vornic de ţara de jos şi cneaghinei sale Antemia pentru şapte sute de zloţi tătăreşti. Şi s'a ridicat credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Bucium vornic şi cneaghina lui, Antemia şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 700 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus numitei Neacşa, cneaghina lui Sturza hatman, fiica lui Huhulea postelnic, nepoata lui Isaia, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând întocmirea lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit acestor mai sus numiţi, credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Condrea Bucium mare vornic de ţara de jos şi cneaghinei lui, Antemia, aceste mai sus numite părţi de ocină, din jumătatea de sat din Năneşti, jumătate, partea de jos, dinspre apus, cu iazuri şi cu mori în Răcătău; şi din acelaşi sat, din a patra parte, jumătate, cu iazuri şi cu mori, ca să le fie lor şi dela noi, ocină, cumpărătură şi cu tot venitul.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Măteiu şi surorile lui, Frăsina şi Măriica şi Odochia, fiii Chireanei, nepoţii lui Maxin şetrarul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, jumătate de sat din Tescani, din ispisocul de mărturie ce au avut ei dela domnia mea. Aceasta au

vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Bucium mare vornic de ţara de jos, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Bucium vornic şi le-a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 200 de zloţi tătăreşti, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Condrea Bucium mare vornic de ţara de jos această mai înainte numită jumătate de sat din Tescani, ca să-i fie şi dela noi ocină şi cu tot venitul.

Şi întru aceasta, au venit deasemeni înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Vărvara şi sora ei Mariica şi fratele lor Tuader, copiii lui Trif Mleşniţă, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a cincea parte de sat din Bezigheşti şi cu vad de moară la gârla Putnei. Aceasta au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Bucium mare vornic de ţara de jos, pentru o sută şi douăzeci de zloţi tătăreşti. Şi s'a ridicat credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Bucium vornic şi le-a plătit totul deplin aceşti mai sus bani, 120 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus numiţilor, Varvara şi sora ei Mariica şi fratele lor Toader, copiii lui Trif Mleşniţă, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând întocmirea de bunăvoie şi plata deplină, deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit mai sus numitului credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Bucium mare vornic de ţara de jos, din ispisocul de cumpărătură ce a avut el dela domnia mea, această mai sus numită a cincea parte de sat din Bezigheşti şi cu vad de moară la gârla Putnei, ca să-i fie ocină, cumpărătură şi cu tot venitul.

Şi întru aceasta, deasemeni am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Bucium mare vornic de ţara de jos dreapta lui ocină şi cumpărătură, a patra parte de sat din Procealnici, din Cârligătură. Care această a patra parte de sat din Procealnici, a cumpărat credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Bucim mare vornic de ţara de jos, dela Dronţa, fiica lui Maxin Cârneci fost ceaşnic, nepoata lui Saul procelnic, pentru două sute şi optzeci de zloţi tătăreşti, din uricul de danie ce a avut bunicul ei Saul procealnic dela Ştefan voevod cel Bătrân şi deasemeni şi din ispisocul de cumpărătură ce a avut credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Bucim mare vornic, dela acest Petru voevod [1]).

Şi întru aceasta, au venit deasemeni înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Giurgeală şi Toader Hârtan şi surorile lor Măria şi Anuşca şi Ilina şi verii lor Boncilă şi fratele lui, Gavril Oţăl, toţi

[1]) «holopi» in orig.

nepoţii Magoşei, strănepoţii Neagăi, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din partea bunicei lor, Magoşa de sat din Oteşti, din privilegiul ce a avut străbunica lor Neaga dela Ilie voevod. Aceasta au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Bucim mare vornic de ţara de jos, pentru şasezeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Bucim mare vornic de ţara de jos şi le-a plătit lor deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 60 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus scrişilor, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând întocmitea lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit mai sus zisului nostru credincios şi cinstit boier pan Bucim mare vornic de ţara de jos, această mai înainte spusă a patra parte, din partea bunicei lor, Magoşa, din sat din Oteşti, ca să-i fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, au venit deasemeni înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Nastasia, fiica Herţoaei şi vara ei Nastasia, fiica lui pan Dan hatman, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au vândut drepţii lor robi Ţigani, anume Dinga, cu femeia şi cu copiii, din privilegiul de întărire ce au avut ei dela Alexandru voevod. Aceasta au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Bucim mare vornic de ţara de jos, pentru o sută de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat pan Bucim mare vornic şi le-a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 100 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus zişilor, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceia, noi văzând întocmirea lor de bună voie şi plata deplină, de asemeni am dat şi dela noi şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Bucim mare vornic, aceşti Ţigani robi mai sus spuşi, anume Dinga cu femeia lui şi cu copiii, ca să-i fie şi dela noi robi Ţigani.

Şi de asemeni, am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Bucim mare vornic drepţii lui robi Ţigani, anume: Petrea şi femeia lui, Mărena, cu copiii lor şi Nicola cu femeia lui şi cu copiii lor şi Iachim cu femeia şi cu copiii lor, ce-i sânt aceşti Ţigani danie dela acest Petru voevod, din ispisocul de danie ce a avut el dela Petru voevod, ca să-i fie şi dela noi, robi Ţigani, neclintiţi niciodată, în veci.

Toate aceste mai sus scrise, sate şi Ţigani, să fie credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Condrea Bucim mare vornic de ţara de jos şi dela noi uric şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul tuturor acestor mai sus spuse părți de ocine, din toate satele care sunt mai sus scrise, să fie din toate părțile, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei mele, a mai sus scrisului, noi Io Iancul voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Alexandru voevod și Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Iurescul vornic de țara de sus, credința panului Toader și a panului Petrea pârcălabi de Hotin, credința panului Nicola și a panului Bernat pârcălabi de Neamț, credința panului Ilea și a panului Giurgea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Balica portar de Suceava, credința panului Nicola spătar, credința panului Brut postelnic, credința panului Ion Solomon vistier, credința panului Golăi ceașnic, credința panului Rădici stolnic, credința panului Iane comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau dintre frații noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania noastră și întărirea și întocmirea, ci să le dea și să le întărească și să le împuternicească, pentrucă am dat și am întărit, fiindcă le sunt drepte ocine, cumpărături.

Iar pentru mai mare tărie și împuternicirea tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ionașco în Suceava, în anul 7089 <1581> August 21.

Acad. R.P.R., V/70.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX, la Arh. St. Buc., ms. 629, f. 101—102.

226

1581 (7089) August 23, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință și cu inimă curată și din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu și am dat și am întors și am miluit și am întărit sfintei noastre rugi, mânăstirea dela Homor, unde este hramul uspeniei preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, un sat în ținutul Cârligăturii, anume Drăgușeștii pe Baglui, pururea fecioară Maria, un sat în ținutul Cârligăturii, anume Drăgușeștii pe Baglui, care acum se numesc Mihăileștii și cu moară pe Baglui. Care acest sat anume Drăgușeștii pe Baglui, ce se numesc acum Mihăileștii și moară pe Baglui, a fost dreaptă cumpărătură a lui pan Cozma Șarpe postelnic dela Iliiaș Saul, fiul Neagșei și dela vărul lui, Sima și dela fratele lui, Isaico și deasemeni dela fratele lui, Holovca, fiul Iurșei, toți nepoții lui Stoian și ai lui Ivașco și ai lui Lazar ai Procelnicului,

pentru o sută şi optzeci de zloţi tătăreşti. Şi a dat acest sat mai sus spus, pan Dan portar de Suceava şi cneaghina lui, Todosia, fiica Măriei, nepoata lui pan Şarpe postelnic, sfintei noastre rugi, mânăstirea dela Homor, unde este hramul uspenie preasfintei, curatei şi prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, pentru pomenirea sa şi pentru pomenirea părinţilor săi şi pentru pomenirea bunicilor săi şi pentru pomenirea fiilor săi, din privilegiul de danie dela Alexandru voevod ce a avut sfânta noastră rugă, mânăstirea dela Homor, unde este hramul preasfintei, curatei născătoare de dumnezeu.

De aceia noi, văzând dania lor de bunăvoie şi astfel de întocmire <cu> care ei au dat şi au miluit ruga noastră, mânăstirea dela Homor, unde este hramul uspenia preasfintei, curatei stăpâne, născătoare de dumnezeu şi noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit acest sat mai înainte spus, anume Drăguşeştii pe Baglui, care acum se numesc Mihăileştii şi moară pe Baglui, ca să fie sfintei noastre rugi, mânăstirea dela Homor, unde este hramul uspenia preasfintei, curatei şi preabinecuvântatei stăpânei noastre, născătoarea de dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi dela noi uric şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi de seamă a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7089 <1581> August 23.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz [1]).

† Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXVII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

227

1581 (7090) Septembrie 14, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, <slugile noastre, Toader Ponici, nepotul> [2]) Sturzei şi fiul lui, Ionaşco aprod şi Adam vistiernicel, ginerele lui Alecsa şi Roşca, nepotul Sturzei . . . [2]) şi <verii> lor, toţi şi s'au pârît cu mare pâră şi cu mare jeluire împotriva rugătorilor noştri, <egumenul> . . . [2]) şi împotriva tuturor fraţilor din sfânta mânăstire dela Moldoviţa, unde este hramul blagoveştenia preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, pentru satul Răciuleni, cât ţin călugării părţile lor şi cu moară <pe Şomuz, care> [2]) este cumpărătura lor, dela unchiul dom-

[1]) «Stroicz», cu litere latine.
[2]) loc rupt în orig.

niei mele, Bogdan voevod şi a fost dat ca schimb pentru satul Băiceni, dela <Cotnari, şi care este> dat de Dajbogoaia sfintei mânăstiri Moldoviţa.

Astfel noi le-am poruncit să aducă privilegiul lor <cu care>[1]) ţin părţile din Răciuleni. Şi călugării au adus privilegiul lor, ce au avut ei dela Alexandru voevod, iar privilegiul ce l-au avut de schimb dela unchiul domniei mele Bogdan voevod, li l-a luat Sturzea fost mare postelnic, în zilele lui Ştefan voevod numit Lăcustă, precum mărturiseşte însuşi şi cu privilegiul său dela Alexandru voevod.

Deci, domnia mea şi cu alţi boieri moldoveni, noi am văzut dreapta lor danie şi întărire şi mare mărturie cu pravile domneşti şi noi ne-am sfătuit şi am ales pe credinciosul nostru pan Ghidion mare vatag de ţinutul Sucevei şi l-am trimis acolo, la satul Răciuleni şi a cercetat acolo şi cu megieşii dimprejurul acestui sat, din sus şi deasemeni şi din jos şi cu şoltuzii şi cu pârgarii şi toţi bătrânii din târgul Baia şi au aflat toţi împreună cu sufletele lor că este dreaptă ocină a sfintei mânăstiri Moldoviţa şi ţine după hotarul vechiu, pe care l-a făcut bunicul domniei mele, Ştefan voevod cel Bătrân şi-i este pus semnul cel dântâi o movilă, din jos de biserică, drept la pârâu, la Şumuz şi de acolo, peste Şumuz la altă movilă şi dela această movilă, la însăşi apa Moldovei şi celelalte, din toate părţile, împrejurul satului şi în sus şi în jos, pe unde din veac au folosit.

Iar noi, dacă am văzut cu boierii noştri moldoveni şi am aflat şi domnia mea, cum spun călugării şi cu aceste mărturii mari trimise de noi şi au mărturisit pe sufletele lor către noi, mai sus scrişii pan Ghidion şi şoltuzii din Baia şi cu megieşii dimprejurul Răciulenilor şi domnia mea le-am făcut lor ispisoc şi întărire, ca să le fie şi dela noi sfintei mânăstiri aceste părţi din Răciuleni şi cu mori şi cu tot venitul, cum au întărire şi dela alţi domni.

De aceia, călugării s'au îndreptat înaintea întregului sfat şi şi-au pus ferie în vistieria noastră, 12 zloţi. Iar Toader Ponici şi fiul lui, Ionaşco <şi toţi>[1]) verii lor, mai sus scrişi, ei au rămas dinaintea întregii noastre legi.

De aceia, de acum înainte, ei să nu mai aibă a pârî sfânta mânăstire pentru această pârâ, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Iar cine va cuteza să risipească această întocmire a noastră, acela să nu aibă parte de rugăciunile sfinţilor părinţi, amin.

Scris în Suceava, în anul 7090 <1581> Septembrie 14.

† Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroicz [2]). Faceţi-le uric. <m.p.>

† Gheorghie Budrici <a scris>.

Acad. R.P.R., LXVIII/131.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Iaşi, CCLXXXV/5.

[1]) loc rupt în orig.

[2]) « Stroicz », cu litere latine în orig.

228

1581 (7090) Octombrie 18, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri: Ihnat și surorile lui Dochia și Greaca și fratele lor Vasilie și sora lor Mica și fratele lor Cârstea și sora lor Grozava, copiii lui Ion și unchii lor Trifan și Costin și Ihnat și sora lor Părasca, copiii Lucăi, toți nepoții lui Dan Davidescul și vara lor Drăgaie, fiica lui Drăgan, deasemeni nepoata lui Dan Dăvidescul și s'au pârît cu rugătorii noștri, călugării dela mânăstirea dela Bistrița, pentru a treia parte de sat din Mânjești și pentru a treia parte de sat din Bungești, ce este la obârșia Pârâului Negru, spunând că bunicii lor n'au vândut călugărilor aceste părți de ocină.

Și după aceia, deasemeni ei s'au tocmit cu călugării, de bună voia lor înaintea noastră, ca să țină toate aceste mai înainte spuse a treia parte de sat din Mânjești și a treia parte de sat din Bungești și iarăși rugătorii noștri, călugării să aibă a ține două părți de sat din Mânjești și deasemeni două părți de sat din Bungești și satul Tâmpeștii, amândouă judeciile, ce le sunt dreaptă cumpărătură dela alte rude ale lor, dela Andreica și dela surorile lui, Vărvara și Sofiica și Anușca și Mărena, copiii lui Dan Dăvidescul, pentru o mie și o sută de zloți.

De aceia, ca să le fie și dela noi, cu tot venitul. Și nimeni, de acum înainte, să nu aibă a se pârî pentru această pâră, niciodată în veci.

Scris în Suceava, în anul 7090 <1581> Octombrie 18.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit. Stroicz [1]) 18 [2]).

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVI/82.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom., ibid., CLVII/29.

229

1581 (7090) Octombrie 28, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre credincioase Gavril fost pârcălab de Hotin, o silițe anume Biolare, ce este în ținutul Dorohoiului. Care această silițe anume Biolare, în ținutul Dorohoiului, a fost dreaptă domnească, ascultătoare de târgul Ștefă-

[1]) « Stroicz », cu litere latine.
[2]) cu cifre arabe.

neştilor. Insă din pricina Tătarilor a fost selişte şi nu a fost într'însa niciun suflet de om, ci a fost toată fără oameni. Şi i-a fost dată această selişte de Petru voevod.

De aceia, am dat şi domnia mea această selişte mai înainte spusă, ca să-şi aşeze acolo sat şi să-i fie şi dela domnia mea ocină, cu tot venitul şi neclintit niciodată, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7090 <1581> Octombrie 28.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz [1]).

Damilian <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIX/141.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., ibid., VIII/59.

230

1581 (7090) Noembrie 14, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugilor noastre Nanotă şi fraţii lui şi lui Dumitru şi surorilor lui, Drăgălina şi Maica şi Safta, copiii Vişei, nepoţii lui Ihnat stolnic, dreapta lor ocină şi danie din privilegiul de danie ce a avut bunicul lui, Ihnat stolnic dela Ilie şi dela fratele lui, Ştefan voevod jumătate de sat din Dobroslăveşti, jumătatea de jos, care se numeşte acum Ignăteştii.

Să le fie şi dela noi ocină şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7090 <1581> Noembrie 14.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz <m. p.> 14. [2])

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CXVI/58.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1816.

231

1581 (7090) Decembrie 1, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, rugătorii noştri, călugării dela mânăstirea Bistriţa şi au pârît pe Nastea, sora episcopului Gheorghie

[1]) « Stroicz », cu litere latine.
[2]) « Stroicz 14 » cu litere latine şi cifre arabe în orig.

şi pe fiul ei Ion şi pe nepotul ei Drăgan, pentru două iazuri ce au fost cumpărătura lui Gheorghie episcop. Şi ei au cerut dela călugări ca să le întoarcă lor, căci ei au făcut acele iazuri. Insă călugării, ei s'au tocmit de bună voie cu dânşii şi le-au dat o sută şi şapte zloţi tătăreşti, acestora mai sus scrişi.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi noi dela noi am dat şi am întărit aceste 2 iazuri ce au fost făcute de Gheorghie episcopul rugii noastre mânăstirii dela Bistriţa, ca să le fie lor cu tot venitul şi să nu se mai pârască unul pe altul, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, 7090 <1581> Decembrie 1.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz [1]).

Bilava <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXIII/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1785.

232

1581 (7090) Decembrie 1, Suceava.

† Noi Iancul v<oe>vod, cu mila lui d<u>mnezeu, domn ţării Moldavii. Adecă au venit înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştri călugării dela monastirea noastră, mănăstire Bistriţii şi au tras pe nişte sate, anume Leurdeşti şi Blajănii şi Ildeşti, pentru nişte hotară ci-au fost luat ei dela satul lor Măgeştii şi din Lupeni şi din Penău.

Dar noi am dat pe sluga noastră Ţopa staroste de Covurluiu ca să le hotărască precum le va găsi cu sufletul lui şi cu sufletele a oameni buni. Şi el le-au hotărît şi le-au pus stâlpi şi le-au ales hotarul din toate părţile. Şi pentru acea bucată de hotar, ci-au tras călugării pe acele de sus arătate sate, au venit în hotarul satelor mănăstireşti şi s'au tocmit călugării dintr'amândoă părţile satele de a lor bună voe, ca de acum înnainte să nu mai aibă a trage unul pe altul niciodată, în veci.

Şi să fie şi dela noi cu tot venitul şi altul să nu să amestece.

S'au scris în Sociavă de Bilava.

Domnul au zis.

V<e>leat 7090 <1581> Dech<emvrie> 1.

Marele logofăt a iscălit.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXIV/2
Trad rom. din 1826.

[1]) «Stroicz», cu litere latine în orig.

1581 (7090) Decembrie 8, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, Io Iancul voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Ionaşco Huhulea şi surorile lui, Măgdălina şi Vărvara, copiii lui Petrea Huhulea, nepoţii lui Huhulea postelnic, strănepoţii lui Isaia, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lor Huhulea postelnic dela Bogdan voevod cel Bătrân, care a cumpărat dela Vlad jumătate de sat din Năneşti. . . . .[1]) partea de sus, dinspre apus şi cu iazuri şi cu mori în Răcătăuţi şi deasemeni, tot din acest sat, din a patra parte jumătate, cu iazuri şi cu mori şi din privilegiul de împărţeală ce a avut iarăşi dela Bogdan voevod cel Bătrân. Şi au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Cond : Bucium mare vornic de ţara de jos şi cneaghinei lui, Antemia, pentru şase su e zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Condre Bucium mare vornic de ţara de jos şi cneaghina lui, Antemia şi au plă lin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 600 zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus numiţilor, Ionaşco Huhulea şi surorile lui, Magdălina şi Vărvara, copiii lui Petrea Hu , nepoţii lui Huhulea postelnic, strănepoţii lui Isaia, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier jupan Condrea Bucium mare vornic de ţara de jos şi cneaghinei lui, Antemia, aceste mai sus numite părţi de ocină, jumătate de sat din Năneşti, . . .[1]) partea de sus, dinspre apus, cu iazuri şi cu mori în Răcătăuţi şi iarăşi tot din acest sat, din a patra parte jumătate, cu iazuri şi cu mori, ca să le fie şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi deasemeni dăm şi întărim credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Condrea Bucium mare vornic de ţara de jos o mânăstire ce este pe Răcătău, în hotarul Horjeştilor şi cu două poieni, pe amândouă părţile Răcătăului, din privilegiul de schimb ce a avut tatăl lui, Bucium, dela părintele domniei mele Petru voevod, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, care i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

---

[1]) loc ras în orig.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăți de sat din Năneşti, . . .[1]) partea de sus, dinspre apus, cu iazuri şi cu mori să fie . . .[1]) jumătate . . .[1]). Şi iarăşi hotarul acestei mai înainte spuse jumătăți din a patra parte, deasemeni cu iazuri şi cu mori, să fie din a patra parte, jumătate, iar dinspre alte părți, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credința domniei noastre, mai sus scrisului Iancul voevod şi credința preaiubiților copii ai noştri Alexandru şi Bogdan voevozi şi credința boierilor noştri: credința panului Iurescul vornic de țara de sus, credința panului Toader şi Petrea pârcălabi de Hotin, credința panului Balica şi Bernat pârcălabi de Neamț, credința panului Ilea şi a lui Giurgea pârcălabi de Roman, credința panului Nicula portar de Suceava, credința panului Brut postelnic, credința panului Hilip spătar, credința panului Solomon vistier, credința panului Golăi ceaşnic, credința panului Rădici stolnic, credința panului Iani comis şi credința tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat lor şi le-am întărit, deoarece le este dreaptă ocină şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere şi întărire, am poruncit credinciosului nostru pan Lupul Stroici logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilescul în Suceava, în anul 7090 <1581> Decembrie 8.

Acad. R.P.R., XLV/147.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom., ibid., XXI/231.

234

<1582 Ianuarie-August>.

† Din mila lui dumnezeu, Io Iancul voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Ştefănescul cămăraş şi Tiron diac, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit <lor, în țara noastră> Moldova, dreapta lor ocină şi danie, din ispisocul de danie, ce ei au avut dela Petru voevod, o selişte anume Răghileştii <pe râul Prut, în jos> de târgul Ştefăneşti, care această selişte mai sus scrisă, anume Răghileştii, pe râul Prut, în ținutul Dorohoi, a fost a noastră dreaptă domnească, <ascultătoare de ocolul> târgului Ştefăneşti.

[1]) loc ras în orig.

De aceia şi domnia mea am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Ştefănescul cămăraş şi lui Tiron diac, ca să le fie lor şi dela noi dreaptă ocină cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului neam al lor, care li se va alege lor mai <deaproape, neclintit> niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei selişti mai sus scrise, <anume> Răghileşti pe Prut, în jos de târgul Ştefăneştilor <să fie> din toate părţile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Iancul voevod şi credinţa preaiubiţilor copii ai domniei mele, Alexandru şi Bogdan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucim vornic de ţara de jos, credinţa panului Iurescul vornic de ţara de sus, credinţa panului Toader şi a panului Petrea pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bărnat pârcălab de Neamţ, credinţa panului Ilea şi a panului Giurgea pârcălabi de Roman, credinţa panului Nicula portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Filip spătar, credinţa panului Solomon vistier, credinţa panului Golăi ceaşnic, credinţa panului Rădici stolnic, credinţa panului Iane comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le strice <dania> şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, deoarece le-am dat şi le-am întărit pentru dreapta şi credincioasa lor slujbă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ieremia Băseanul, în Suceava, în anul . . . . . .

Acad. R.P.R., CLII/8.
Orig. slav, perg., partea de jos este ruptă.
Datat din domnia lui Iancu Sasul şi după divan.

235

1582 (7090) Ianuarie 20, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, Io Iancul voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Dumitru Movilişa, fiul lui Văscan Movilişa fost pârcălab, nepotul lui Iaţco Hudici, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit

şi a vândut dreptele sale ocini şi dedine, din dreptele lui privilegii, din privilegiul tatălui său Văscan Moviliţă fost pârcălab şi al bunicului său Iaţco Hudici, ce au avut dela domnii de mai înainte, jumătate de sat din Hudeşti, jumătatea de jos şi cu iazuri şi cu mori în Başeu şi satul Ciornorudenţii, în ţinutul Sorocăi şi jumătate de sat din Stănileşti; acestea au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Iurescul mare vornic de ţara de sus, pentru 40.000 de aspri. Şi s'a ridicat credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Iurescul mare vornic de ţara de sus şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 40.000 de aspri, în mâinile lui Dumitru Moviliţă, fiul lui Văscan Moviliţă fost pârcălab, nepotul lui Iaţco Hudici, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, s'a ridicat Dumitru Moviliţă şi a plătit din aceşti bani ce a luat dela pan Iurescul vornic, 31.000 de aspri unui grec nume Liftiriu neguţător, care aceşti mai sus scrişi 31.000 aspri, îi luase dela dânsul împrumut, când a rămas <dator> la vistieria noastră, pe când strângea bani în ţinutul Sucevei pentru grâul acela pentru Galaţi, iar 9.000 aspri i-au rămas lui, ca să se folosească cu dânşii.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Iurescul mare vornic de ţara de sus, aceste sate mai înainte spuse, jumătate de sat din Hudeşti, jumătatea de jos şi cu iazuri şi cu mori în Başeu şi satul Ciornorudenţii în ţinutul Sorocăi şi jumătate de sat din Stănileşti, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocine şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, care i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci, pentrucă atunci nimeni din neamul lui Dumitru Moviliţă nu s'a aflat să-l răscumpere pe el dela acest grec mai sus scris, anume Liftiriu şi să ia aceste sate mai sus scrise.

Iar hotarul acestei jumătăţi de sat mai înainte zis, din Hudeşti şi cu iazuri şi cu mori în Başeu, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părţi, după hotarul vechiu. Iar hotarul satului Ciornorudenţilor să fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Insă privilegiile pe care le-a avut Dumitru Moviliţa, ale tatălui său Vascan Moviliţă şi al bunicului său Iaţco Hudici, dela domnii de mai înainte, le-a dus în Ţara Leşască vărul său Ieremia fost ceaşnic, când a fugit cu Teofan fostul mitropolit şi cu Gheorghie fostul episcop şi cu Balica fost hatman. De aceia, dacă se vor afla cândva aceste privilegii, Dumitru Moviliţă să-i dea şi privilegiile pentru aceste sate mai sus scrise lui pan Iurescul vornic sau, după moartea lui pan Iurescul vornic, copiilor lui sau cui va fi viu atunci, din neamul panului Iurescul.

Şi întru aceasta, a venit deasemeni înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Iurescul mare vornic de ţara de sus, nesilit de nimeni, ci de bună voia sa şi s'a milostivit şi a dăruit pe sluga noastră

Dumitru Moviliță cu această jumătate de sus de sat din . . . . . .[1]), ca să fie mulțumit acolo și să se bucure acolo.

De aceia noi, văzând bunăvoirea lui și dăruirea cu care l-a dăruit și noi deasemeni am dat și dela noi și am întărit slugii noastre Dumitru Moviliță această mai sus zisă jumătate de sat din . . . .[1]), ca să-i fie și dela noi uric și ocină, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului său neam, care i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăți de sat . . . .[2]) să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre, mai sus scrisului Io Iancul voevod și credința preaiubiților copii ai noștri, Alexandru și Bogdan voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Bucium vornic de țara de jos, credința panului Toader și a panului . . . . . .[2]) pârcălabi de Hotin, credința panului Bârnat pârcălab de Neamț, credința panului Ilea și Giurgea pârcălabi de Roman, credința panului Nicula portar de Suceava, credința panului Brut postelnic, credința panului Filip spătar, credința panului Solomon vistier, credința panului Golăi ceașnic, credința panului Rădici stolnic, credința panului Iani comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar cine ar dori vreodată să întoarcă banii panului Iurescul vornic și să ia mai sus scrisele sate, cineva din neamul lui Dumitru Moviliță sau a panului Iurescul, să întoarcă banii sau după moartea lui, dintre copiii lui sau nepoții lui sau cine va fi atunci viu, din neamul lui, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de patru evangheliști și de 12 apostoli de frunte și de 318 sfinți părinți, care la Nicheia au luat parte la sfântul sobor și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu acei Jidovi necredincioși, care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amin.

Deoarece cu acești bani, pe care i-a luat Dumitru Moviliță dela pan Iurescul vornic pe aceste sate mai sus scrise, el și-a răscumpărat capul dela închisoare și dela datorie din mâinile grecului Lifteriu iar neamurile lui nu au vrut atunci să-i dea bani ca să se răscumpere și să-și ia satele mai sus scrise.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, deoarece îi sunt dreptele lui ocine și cumpărătură.

---

[1]) loc ras în orig.
[2]) loc alb în orig.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescul în Suceava, în anul 7090 <1582> luna Ianuarie 20. Şi a iscălit Stroici mare logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 52.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

236

1582 (7090) Februarie 10.

L<eat> 7090 <1582> Fev. 10. Io Iancul voevoda, facim şt<i>ri cu aciastă carte <a> noastră, adecă domnie mea, cu bunăvoeri şi cu curată şi luminată inimă, cu agiutoriul dila dumnizeu, dat-am şi am miluit ruga noastră sf<â>nta mănăstire ci să chiamă Agapie, undi esti hramul sf<i>nţilor mai mari voevodzi îngiri, Mihail şi Gavriil şi alţii făr<ă> de trup, cu un sat anumea Sălişte, ci esti în ţinutul Niamţului, cari acistu sat, Sălişti, au fostu drept domnescu, ascultător di ocol Niamţului şi au fost dat sfintii mănăstiri dila Agapiie, di singur Pătru vodă. Ca să-i fie şi dila domnii me, la sf<ă>nta mănăstire uric, cu tot vinitul.

Şi iarăşi, întru aciasta, bine am voit domnie me ş'am dat ş'am întărit sfintii mănăstiri Agapii, un sat Hilioara, în ţinutul Niamţului, din ispisoc di dan i dila Ion vodă, ca să-i fie sfintii mănăstiri şi dila domnie me, uric cu totu vinitul, neşiruit[1]) în veci.

Iar hotarul acistor 2 sati, ca să fie di toati părţili pi hotarăli vechi, pi undi di veci au înblat.

Şi spre aciastă cridinţă a domnii meli, poroncit-am dum<isale> Lupului Stroici *mare* log<o>f<ă>t ca să scrie şi să legi şi pecite domnii meli, la aciastă încridinţată carte a noastră.

Lupul Stroici *mare* log<o>f<ă>t.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 103.
Trad. rom.

237

1582 (7090) <Martie 1> Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Mogâldea şi sora lui, Frăsina, copiii lui Avram, nepoţii lui Onică şi strănepoţii lui Cozma Herlec şi răstrănepoţ lui Tatăl Hearlic, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut

[1]) în loc de «neruşiit».

dreapta lor ocină şi dedină din partea de mijloc din Bodeşti, din a treia parte, a patra <parte> din privilegiul de danie ce au avut înaintaşii lor, dela Ilie şi dela Ştefan voevod şi au vândut slugii noastre Popoţea nemiş, pentru o sută de zloţi tătăreşti.

De aceia, noi deasemeni am dat această a patra parte slugii noastre Popoţea, ca să-i fie şi dela noi, cu tot venitul.

Scris în Suceava, 7090 <1582> Februarie 29.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz [1]) <m.p.>

Juraşco <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXII/28.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Datat 1 Martie, deoarece anul 1582 nu era bisect şi grămăticul a scris din greşală 29, ziua ce urmă după 28 Februarie.

238

1582 (7090) Martie 6, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră Trifan din Bârseşti şi cu popa Vescul de acolo şi a pârît pe popa şi a rămas dinaintea porţii, căci popa a pus zălog [2]) o ocină din Obârşie pentrucă s'au luat 6 boi dela Trif, pentru popa. Să o ţie până când îi va da aceşti boi.

Aşa să ştii, altfel să nu faci.

Scris în Suceava, în anul 7090 <1582> Martie 6.

Domnul a spus.

Boierii mari au învăţat.

Ştefan <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CLXXIV/6.

Orig. slav, hârtie.

Cu o trad. rom. din 1787.

239

1582 (7090) Martie 8, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, Io Iancul voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi

[1]) « Stroicz », cu litere latine în orig.

[2]) « zălog », aşa în orig.

mici, sluga noastră Pătraşco vătaf, fiul lui Nicoară, nepotul Matiichii şi deasemeni vărul lui, Gavril, fiul Grozavei, nepotul lui Dragul, strănepoţii lui Ghedeon şi răstrănepoţii lui Ştibor şi deasemeni mătuşa lor, Ana, fiica lui Dragul, nepoata lui Ghedeon, strănepoata Ilisahtei şi răstrănepoata lui Ştibor, cu mare jeluire şi cu mare mărturie şi cu megiaşii lor din jur, zicând că privilegiul de vislujenie ce a avut strămoşul lor Ştibor dela Ştefan voevod cel Bătrân, asupra satului Bursuceanii şi cu loc de moară pe Siret, unde a fost moara lui Ştibor, mai jos de poiană şi cu moară în sat la Bursuceni, iar acest uric le-a ars în casa lui Pantelei din Brăeşti când a venit un sol dintre stegari în solie la domnia mea şi s'a întâmplat să înnopteze în casa acestui Panteleiu şi i-a ars casa acest sol.

Astfel noi, văzând jăluirea lor mare şi marea mărturie şi cu megiaşii lor din jur, cu care ni s'au plâns şi au mărturisit, noi deasemeni şi dela noi le-am dat şi le-am întărit acest sat mai sus scris Bursuceani şi cu loc de moară pe Siret, unde a fost moara lui Ştibor, mai jos de poiană şi cu moară în sat la Bursuceani, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină şi cu tot venitul.

Însă acest sat mai sus scris Bursuceani şi cu loc de moară pe Siret, unde a fost moara lui Ştibor, mai jos de poiană şi cu moară în satul Bursuceani, să le fie în două jumătăţi, jumătatea de jos şi cu moara care este în sat şi cu fântâna de jos să fie a slugii noastre Pătraşco singur, pentrucă are moştenire şi cumpărătură, pe care a cumpărat-o tatăl lui, Nicoară, dela vara lui, dela Fufa, iar cealaltă jumătate, cea de sus, să fie a vărului său Gavril şi a mătuşii sale Ana. Iar acest vad de moară, care este pe Siret, unde a fost moara lui Ştibor, mai jos de poiană, să fie deasemeni pe din două: jumătate lui Pătraşco, iar jumătate lui Gavril [1]) mătuşii sale Ana, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Bursuceani şi cu moară pe Siret, unde a fost moara lui Ştibor, mai jos de poiană şi cu moară în sat la Bursuceani, iar el să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Io Iancul voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele: Alexandru şi Bogdan voevozi şi credinţa boierilor noştri şi credinţa panului Bucium mare vornic şi credinţa panului Iurescul mare vornic de ţara de sus şi credinţa panului Toader şi a panului Petrea Solacu pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Ilea şi a panului Giurgea pârcălabi de Roman, credinţa panului Bernat pârcălab de Neamţ şi credinţa panului Nicula portar de Suceava şi credinţa panului Brut postelnic şi credinţa panului Filip spătar şi credinţa panului . . . . . [2]) ceaşnic şi credinţa pa-

---

[1]) cuvintele: «lui Gavril», adăugate ulterior deasupra rândului, în orig.

[2]) ilizibil în orig.; probabil: «Golău».

nului Rădici stolnic și credința panului Solomon vistier și credința panului Iani comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iar pe oricine va alege dumnezeu să fie domn, acesta să le întărească și să le împuternicească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, fiindcă le este dreaptă ocină și danie și cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescul în Suceava, în anul 7090 <1582> luna Martie 8.

Muzeul Republicii.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

240

1582 (7090) Martie 10, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Bașotă și Drăgan Ciolpan și s'au pârît amândoi, pentru un sat anume Bodeștii pe Bistrița, [1]) în ținutul Neamțului, care acest sat l-a vândut Gherghiță, fratele lui Ciolpan Drăgan și l-a vândut el acestui Bașotă, pentru șapte sute de zloți, bani gata. Și a plătit Bașotă acești bani în mâinile lui Gherghiță, șapte sute de zloți, dinaintea noastră.

Și când este acum, Drăgan Ciolpan l-a pârît pe Bașotă, ca să-i întoarcă acești bani înapoi; și au avut zi înaintea noastră, ca el să-i întoarcă banii înapoi. Și când a fost la zi, Drăgan Ciolpan nu i-a întors banii înapoi și Ciolpan a rămas, iar Bașotă s'a îndreptat și și-a pus ferie înaintea noastră.

Pentru aceasta, să nu aibă Drăgan Ciolpan a pârî sau a avea câștig sau să turbure pe Bașotă cu alte rude ale lui Gherghiță pentru Bodești, în fața acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, în Martie 10, anul 7090 <1582>.

Marii boieri dela curte au învățat.

Marco a scris.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridonici, Bodești, I/56.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

241

1582 (7090) Martie 31, Suceava.

† Io Iancul [2]) voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici,

[1]) în orig. șters: « Bistrița », și scris pedeasupra: « Cracău ».
[2]) « Iancun » în orig.

Stanca, fiica Nastei, nepoata lui Zaharia vornic, de bună voia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită şi a dat dreapta sa ocină şi dedină din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul ei Zaharia vornic dela Ştefan voevod cel Bătrân, toată partea sa, cât i se va alege din sat din Oglinzi, care este sub pădure, în ţinutul Neamţului, aceasta a dat numai fiului său, lui Cârstea Mihăilescul uricar.

Şi deasemeni i-a dat casele sale din târgul Sucevei şi un şirag de mărgăritar şi nişte clopoţei pentru chinteş. Insă a dat numai fiului său Cârstea Mihăilescul uric, deosebit de copiii săi şi de nepoţi, ca să nu aibă ei nicio treabă cu această mai sus scrisă parte de Oglinzi care este sub pădure, în ţinutul Neamţului şi cu acel şirag de mărgăritare şi cu acei clopoţei de chinteş şi cu casele din târgul Sucevei.

Iar sluga noastră mai sus scrisă, Cârstea Mihăilescul uricar, să aibă a o ţine şi a o îngriji şi a o îmbrăca până la moartea ei, iar după moartea ei, să aibă a o pomeni.

De aceia noi, văzând dania ei de bună voie şi noi deasemeni am dat slugii noastre Cârstea Mihăilescul uricar aceste mai înainte numite părţi de ocină din satul Oglinzi, care este sub pădure, în ţinutul Neamţului şi casele din târgul Sucevei şi şiragul de mărgăritare şi clopoţeii de chinteş, ca să-i fie lui şi dela noi neclintit niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre de seamă.

Scris în Suceava, în anul 7090 <1582> Martie 31.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz [1]) <m. p.>

Băseanul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1838.

242

1582 (7090) Mai 20.

Suret de pe ispisoc vechi, pe sârbii, dela Iancul v<oe>vod, scris în Succavă de Cârste Mihăilescul, din let 7090 <1582> Mai 20.

Inştiinţari facim prin aciastă cartea noastră, tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auză cetindu-o, precum domniia me am dat şi am întărit boerilor noştri a Moldavii, lui Ieremie Movilă *mare* vor<ni>c [2]) şi lui pan Simion Movilă păharnic, driapti ocinili şi moşăile lor, din drepti uricile lor ce au

[1]) «Stroicz», cu litere latine în orig.

[2]) în doc. din 20 Ian. (nr. 235, p. 182) Ieremia este arătat: «fost ceaşnic» şi pribeag în Polonia.

avut de baştină şi de cumpărătură moşii şi părinţăi lor Petru Hudiciu şi Iaţcu Hudiciu şi Ioan Movilă *fost mare* log<o>f<ăt> dela bătrănul Ştefan v<oe>vod şi dela Petriu v<oe>vod şi dela Iliiaş v<oe>vod şi dela tănărul Ştefan v<oe>vod şi dela alţi domni de mai înainte, ce au fost în ţara aceasta a Moldavii, începănd satul Hudinţăi, cu cas<e>, pe Başău şi cu mori şi cu heleştii şi cu poeni de fănaţ, ce se numesc Băranca şi cu bălţi de peşti pe Prut, în ţănut<> Dorohoiului şi satul Cusareul, în ţăn<u>t Hotinului şi satul Măteuţii, pe Nistru, cu mori pe Ciorna, în ţăn<u>t Sorocii şi satul Gliţenii, de lângă Măteuţi şi satul Năpadăuţii pe Nistru, în ţăn<u>t Sorocii şi Broscăuţii şi Hretenii, tot în ţăn<u>t Dorohoiului şi satul Cobăliia, ce-i în ţănut<> Sorocii şi o bucată de loc, de către Mlenăuţi, ce să numeşti Novosăliţa Hudinţălor, pe părăul ce se numeşti Ruda. Cari aceşti de mai sus numitili sati, Hudinţăi pe Başău şi Cusareul şi Măteuţii pe Ciorna şi Gleţenii şi Năpadăuţii şi Broscăuţi şi Hreţenii, li-au fost lor drepti de baştină. Insă mai sus numitul sat Cobăliia au fost driaptă cumpărătură lui Ion Movilă log<o>f<ă>t, în zilile lui Petre v<oe>vod, dela Gonţă *fost* vor<ni>c, ficior lui Păcurariu, iară însuşi Gonţăi i-au fost cumpărătură dela nepoţăi Cozmii fost părcălabu, pe banii săi. Apoi, l-au vândut Gonţă acel sat mai sus numitului Ioan Movil<ă>, drept 480 galbeni ungureşti. Dar mai înainti, tot în zilele lui Petre v<oe>vod, l-au fost pierdut Gonţă acel sat, Cobăliia, pentru vicleşugul lui, pentrucă săngur ş'au fost rădicat numi de domn, şă i s'au fost luat satul Cobăliia de Petre v<oe>vod şi l-au fost dat şi au miluit cu acest sat, Cobăliia, pe Ioan Movilă *fost* log<o>f<ă>t şi i-au fost făcut lui şi uric de miluiri. Dar, mai la urmă, s'au sculat Ioan Movilă *fost* log<o>f<ă>t şi au cumpărat acel sat dela Gonţă *fost* vor<ni>c,, ficiorul lui Păcurar şi au dat Gonţă în mâna lui Ioan Movilă un uric, ce au avut dela bătrănul Ştefan v<oe>vod, pe acel de mai sus numit sat, Cobăliia.

Drept aceia, de s'ar ivi în vreoaricari vremi nescaiva drese, la vreoaricini din neamurili Gonţăi...[1]) Cozmii, să nu s<e> criază, pentrucă n'au avut nime triabă cu acel de mai sus numit sat, Cobăliia şi Noavosăliţa, ce-i către Hudeşti şi esti luat din hotarul Mlenăuţălor, ce-i pierdută în zilile lui Ioan v<oe>vod, pentru o moarti de om, cari ace moarti de om o au plătit Ioan Movilă, fost og<o>f<ă>t şi o au luat către Hudinţă.

Deci, văzănd noi drepti uricile lor ce le au de baştină şi de cumpărătură, drept aceia şi dela noi aşijdere am dat şi am întărit mai sus numiţălor boierilor pan Ieremiia Movila *mare* vor<ni>c şi pan Sămion Movila paharnic aceli de mai sus numitile sati, anumi Hudinţăi şi Cusareul şi Măteuţii şi Gleţenii şi Năpadăuţăi şi Broscăuţăi şi Hriţenii şi Cobăliia şi Novosăliţa, să le fii şi dela noi

[1]) lipsă în text; pe margine «aice undi la rând esti pus lipsă, să poati zici: sau nepoţăi Cozmii».

uric, cu tot venitul şi fiilor lor, nepoţălor, strănepoţălor, prestrănepoţălor şi la tot niamul lor, cini li să va alegi mai de aproapi, nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iară hotarul acestor sati, ce s'au numit mai sus, să fii păn'unde s'au apucat din vec.

Precum spre aceasta esti credinţa a însuşi domnii noastri di mai sus numit Iancul v<oe>vod şi credinţa a preaiubiţălor fii a domnii meli: Alexandru şi Bogdan v<oe>v<o>zi şi credinţa a tuturor boerilor noştri a Moldavii, a mari şi mici.

Şi spre mai mari tărie şi întăritură tuturor acestor di mai sus scrisă, am poroncit cinst<it> şi credincios boeriului nostru, pan Lupul Stroici mare log<o>f<ă>t, să scrii şi cătră adevărată carte noastră această, peceti să legi.

De pe sărbii pe limba moldoveniască am tălmăcit, la anul 1805 Iulii 1. Polcovnic Pavăl Dibriţchii dela mitropolii.

Institutul de Istorie şi Filosofie al Acad. R.P.R.
Copie rom.

243

1582 (7090) August 3, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorului nostru egumen şi tuturor fraţilor care locuiesc în sfânta mânăstire dela Tazlău şi pe cine vor trimite ei pentru aceasta, acela să fie tare şi puternic cu această carte a noastră să stăpânească şi să apere Iezerul şi toate iezercanele şi gârlele ce sunt împrejurul Iezerului şi grindul, prin toate părţile Iezerului şi o dumbravă a sfintei mânăstiri Tazlăul.

Şi cine va prinde peşte sau va cosi fân sau va tăia lemne în dumbravă, fără voia lui, el să-i ia mreaja şi voloacele şi fânul şi securea şi tot ce va avea.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-l stăpânească, în faţa acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7090 <1582> August 3.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroi<cz>.

Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata. XIII/27.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

244

1582 (7090) August 21, Suceava.

† Io Iancul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumenul dela mânăstirea Bistriţa şi la tot soborul ce trăeşte în sfântul locaş, pentruca să fie ei tari şi puternici cu această carte a noastră a-şi ţine poiana dela Blăgeşti şi cu tot fânaţul ce va fi şi vama cea mică dela Bacău şi dela Lucăceşti, aşa cum au ţinut ei şi până acum, din zilele de demult.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i împiedeca sau a-i opri înaintea acestei cărţi a noastre.

Insuşi domnul a poruncit.

Scris în Suceava, în anul 7090 <1582> August 21.

Bârlădeanul postelnic a învăţat.

Maxin şi Patrichie <au scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, V/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

245

1582 (7091) Septembrie 2, Suceava.

† Io Ioncul voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Gavril şi cu toţi fraţii lui, fiii lui Coste fost diac, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut o Ţigancă roabă [1]) anume Todora, slugii noastre Ieremia Chiceră diac, pentru cinci sute de aspri. Care această Ţigancă a fost de schimb cu Bainschi, fost mare vătag de ţinutul Sucevei.

Şi s'a ridicat sluga noastră Chiceră diac şi a dat toţi aceşti bani, în mâinile lor, cum se scrie mai sus, cinci sute de aspri.

De aceia, noi dacă am văzut tocmeala bună şi plata deplină şi noi deasemeni i-am dat această roabă Ţigancă, cu numele Todora, ca să-i fie lui.

Şi altul să nu se amestece , înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7091 <1582> Septembrie 2.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroicz [2]) <m. p.>

Mogâldea a scris.

Acad. R.P.R., XLIX/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Un alt act, tot orig. slav, scris pe aceiaşi hârtie, probabil ciorna acestuia.

[1]) « hlopa » în orig.

[2]) « Stroicz », cu litere latine în orig.

246

<1582 Noembrie — 1583 August 31> 7091, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, cneghina Moţocoae, cu mare jalbă şi cu mare mărturie, zicând că privilegiul ce a avut ea, pe dreptele ei ocine şi dedine, pe satul Pietroasa şi pe Balosin şi pe satul Cupceanii, pentru care ea s'a pârît cu fiii Bălteanului şi au rămas dinaintea întregului sfat al nostru, acele privilegii le-a pierdut, când au jefuit-o tâlharii şi <a pierdut> şi altă multă avere a ei.

De aceia noi, văzând marea ei jalobă şi mare mărturie şi cu oşteni[1]) <dela> curtea domniei mele şi cu megieşii ei dimprejur, ce au mărturisit ei înaintea noastră şi înaintea întregului sfat al nostru şi noi, deasemeni şi dela noi, am dat şi am întărit acestei adevărate cneghine Măgdălina Moţocoae toate aceste mai sus scrise sate, anume Pietroasa şi Balosina şi Cupceanii, cu să-i fie ei şi dela noi ocină şi dedină şi cu tot venitul lor neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

Şi întru aceasta, deasemeni am <dat> şi am întărit acestei adevărate cneghine Măgdălina Moţocoae, drepţii ei robi Ţigani, anume: Ciolac cu femeia sa şi cu copiii lor şi Neacşul cu femeia sa şi cu copiii lor şi Gafiţa cu femeia şi cu copiii lor şi Berbece cu femeia sa şi cu copiii lor şi Pal cu femeia sa şi cu copiii şi Paţea cu femeia sa şi cu copiii şi Radul cu femeia sa şi cu copiii lor şi Dumitru cu femeia sa şi cu copiii lor şi Şeiuan cu femeia sa şi cu copiii şi Tuduran cu femeia sa şi cu copiii şi Negrea cu femeia sa şi cu copiii lor şi Slav cu femeia sa şi cu copiii şi Buzea cu femeia sa şi cu copiii şi Nicola cu femeia sa şi cu copiii lor şi Trascăl cu femeia sa şi cu copiii şi Bogdan cu femeia sa şi cu copiii lor şi Radul cu femeia sa şi cu copiii lor şi Oprea şi Avram şi Buga şi Anca.

Toate aceste mai sus scrise şi sate şi Ţigani, să-i fie ei şi dela noi uric neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece şi nici să aibă a o pârî, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7091 <1582—1583>...[2]).

Domnul a sus.

<Marele logofăt a învăţat> şi a iscălit...[2]).

Acad. R.P.R., CXXXIX/106.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cifra unităţilor dela veleat nu este sigură.

---

[1]) «voiniţi», în orig.

[2]) loc rupt în orig.

247

‹1582 Noembrie — 1583 August›

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, părintele și rugătorul nostru chir Gheorghie episcop de Rădăuți și frații sfinției sale Toader și Ieremia vornic și Simion aprod și surorile lor Șcheauca, cneaghina lui Balica hatman și Greaca, copiii lui Ioan Moghilă mare logofăt și ni s-au plâns cu mare jăluire împotriva nepotului lor de frate Dumitru aprod, fiul lui Văscan Moghilă pârcălab de Hotin, pentrucă le-a vândut fără știrea lor un sat cu numele Verbia, pe Jejia și cu heleșteu și cu moară, în ținutul Hârlăului, unui călugăr cu numele Avramie, dela mânăstirea Voronețului. Care acest sat le-a fost moștenire neîmpărțită tuturor. Și i-a vândut acest sat, în Țara Muntenească, când erau fugiți amândoi acolo ; și i-a vândut pe un preț mic, de 20.000 aspri.

Și după aceia, acest mai sus numit Avramie călugăr a lăsat acest mai sus zis sat mânăstirii dela Voroneț. Și după aceia, călugării dela Voroneț și-au făcut și uric dela domnia mea și au pus în uric 35.000 aspri.

De aceia, domnia mea și cu părintele și rugătorul nostru chir Teofan mitropolit de Suceava și Agaton episcop de Roman și cu toți boierii noștri moldoveni am întrebat pe boierii domniei mele și pe oștenii [1]) bătrâni dela curtea domniei mele și pe toți câți au știut de acest lucru și ei astfel au spus că așa a fost, pentrucă a fost vândut, fără de știrea lor și fără voia lor, în țară străină.

Și am cercetat și am aflat cu toată legea, ca părintele și rugătorul nostru chir Gheorghie episcop de Rădăuți și cu frații săi și cu surorile să aibă a întoarce toți acești mai sus scrișii bani, 35.000 aspri, cât este scris în uric, călugărilor dela mânăstirea Voroneț. Și s'a ridicat părintele și rugătorul nostru chir Gheorghie episcop de Rădăuți, singur dintre frații și surorile sale și a întors singur acești 35.000 aspri, în mâinile călugărilor dela Voroneț, din banii săi proprii, pe care i-a agonisit cu dreptate, înaintea noastră și înaintea tuturor mai sus scrișilor părinți și boieri.

Și am cercetat și am aflat cu toată legea domniei mele și cu cea duhovnicească și mirenească ca să aibă a-i întoarce părintelui și rugătorului nostru chir Gheorghie episcop de Rădăuți și cu frații săi și cu surorile acestora. Și ispisoacele ce le-a avut acest călugăr mai sus numit, Avramie, precum și uricul pe care și l-au făcut călugării dela Voroneț, încă le-au dat în mâinile părintelui și rugătorului nostru chir Gheorghie episcop de Rădăuți.

Și întru aceasta, s'a ridicat părintele și rugătorul nostru chir Gheorghie episcop de Rădăuți, înaintea noastră și înaintea tuturor numiților părinți și boieri

[1]) « voinii » în orig.

ai noştri şi a dat acest mai sus scris sat şi cumpărătură, Verbia, care este pe Jejia şi cu iaz şi cu mori, întru lauda lui dumnezeu şi pentru întărirea sfintelor dumnezeieşti biserici şi pentru mântuirea sufletească şi sănătatea trupească şi pentru pomenirea părinţilor săi, mânăstirii sale nou zidite, pe care sfinţia sa a început s'o zidească, numită Sucevița, unde este hramul sfintei Boboteze a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-i fie pomenire neclintit, în vecii vecilor.

Dacă cineva ar cuteza să strice întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat şi anatema de domnul dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de sfântul Ioan, părintele şi botezătorul domnului şi de mai marii arhistrategi Mihail şi Gavril şi ceilalţi şi de 12 apostoli de frunte şi întâii stătători Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de sfântul arhiierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, şi de trei mari ierarhi, Vasilie cel Mare, Grigorie Bogoslovul, Ioan Gură de Aur şi de 318 părinţi, care în Nichcea au lămurit la sobor dreapta credinţă şi de toţi sfinţii cei dela Adam şi până în ziua de acum şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu ceilalţi care au strigat asupra domnului dumnezeu, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece.

Domnul a spus.

Acad. R.P.R., Fondul Credit.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu două traduceri: una rom. din 1787, iar cealaltă în limba germană.
Datat după doc. din 6 Ian. şi 1 Aug. 1583 (nr. 255 şi 275) în legătură cu aceleaşi persoane.

248

<1582 Noembrie — 1591 August>.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit naintea noastră Petrea vătag, de a lui bună voie, nesilit de nimeni, <nici asuprit şi a vândut> un loc de prisacă la coasta Vlabnicului, din spre răsăritul soarelui, <slugii> noastre, lui Condrea pitărel şi femeii lui, Ştefănia, pentru patru zeci de zloţi. Şi i-a plătit> toţi deplin aceşti 40 de zloţi dinaintea noastră.

Iar hotarul <acestei prisăci să fie> pe unde a însemnat însuşi Petrea vătag.

Pentru aceasta, altul <să nu se amestece înaintea> acestei cărţi a noastre.

Scris în Ţuţora...

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat <şi a iscălit...>

Acad. R.P.R., CXL/208
Orig. slav, hârtie, rupt, cu părţi lipsă, pecete aplicată, stricată.
Datat din a doua domnie a lui Petru Şchiopul, când apare un Condrea Rugină pitărel (1587 Martie 7).

249

1582 (7091) Noembrie 6, Iaşi.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorilor noştri, egumenul dela mânăstirea Neamţului şi ceilalţi călugări tot de acolo, ca să fie tari şi puternici cu această carte a noastră, să apere şi să ţină o braniştе dintr'un pisc, care se va alege în ocina sfintei mânăstiri. Iar pe cine îl vor găsi în acea braniştе tăind lemne, să aibă a lua totul ce vor găsi la el.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească a-i opri înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7091 <1582> Noembrie 6.

Domnul a spus.

Iuraşco a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXIV/3.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

250

1582 (7091) Noembrie 22, Iaşi.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Stănilă şi femeia sa Lupa şi au pârît pe cneaghina lui Dinga pentru un vad de moară, ce este la Putna, în satul Târgoveţi. Care acest vad de moară a fost cumpărat de Dinga dela Lupa, femeia lui Stănilă. Dar, după moartea lui Dinga, Stănilă şi cu femeia lui, Lupa şi cu mulţi oameni buni s'au rugat de cneaghina lui Dinga, ca să-i întoarcă ei banii pe vadul de jos. Şi i-au întors banii Dingoaiei. Şi aşa s'au întocmit dinaintea multor oameni buni, ca să ţină Dingoaia vadul de sus, iar Stănilă şi femeia lui să ţină vadul de jos.

Şi după aceia, Stănilă şi femeia lui nu s'au ţinut de întocmire, precum s'au tocmit dinaintea oamenilor buni, ci au vrut să ia vadul de sus. Atunci Dingoaia s'a pârît cu Stănilă şi cu femeia lui, Lupa dinaintea lui Iancul voevod şi a rămas Dingoaia pe Stănilă şi pe femeia lui, Lupa, ca să le întoarcă banii îndărăt şi să ţină Dingoaia amândouă vadurile, şi pe cel de sus şi pe cel de jos. Şi a întors atunci Dingoaia 240 de zloţi lui Stănilă şi femeii lui, Lupa, dinaintea lui Iancu voevod şi are Dingoaia ispisoc dela Iancul voevod, că ea s'a îndreptat, iar Stănilă şi femeia lui au rămas, cum şi domnia mea am văzut şi am cetit acest ispisoc. Şi astfel am aflat domnia mea, cu sfatul nostru, că Stănilă şi femeia lui, Lupa, se plâng cu jăluire strâmbă.

De aceia, domnia mea am dat deasemeni şi am întărit cneaghinei Dingoaia şi fiilor ei, să ţină ea amândouă vadurile, şi pe cel de sus şi pe cel de jos, ca şi până acum. Şi de acum înainte să nu se mai pârască Stănilă sau femeia lui, Lupa, sau copiii lor, cu cneaghina Dingoaia sau cu copiii ei, pentru această pâră niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris <în Iaşi, în anul> [1]) 7091 <1582> Noembrie 22.

Domnul a poruncit.
Marii boeri au învăţat.
Roşca <a scris>.

Acad. R.P.R., LXX/53.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

251

1582 (7091) Noembrie 23, Iaşi.

În numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sf<ân>tă şi nidispărţită.

Iată eu, închinătoriul stăpânului meu, domnului Isus Hr<isto>s, noi Petru v<oe>v<o>d, cu mila lui d<u>mnezeu, domn pământului Moldovei. Adică bini am voit domniia me, cu bună voinţă şi cu inimă curată şi din tot cugetul nostru şi cu agi<u>toriul lui d<u>mnezău, am dat şi am întors şi am întărit pe rugătorii noştrii, [unde esti hramu săborului arhangelil<o>r Mihail şi Gavriil, m<â>n<ăstirii> Agapiia, cu două moşii: Boloşănii pe apa Niamţului şi cu moară pe Niamţi şi altă moşii cu numile Graşi, cum că aceli moşii din zile vechi au fost drepti domneşti şi săpuşi la ocolul Cetăţii Niamţu.

Şi au fost a lor danii dela Bogdan v<oe>v<o>d Alicsandrovici.

Drept aceia, domnia me n'am voit a mai ispiti şi a strica tocmala domniilor celor dintăi, ci am dat şi am întărit pre rugătorii noştrii, m<ănăstirii> Agapiia, cu acele două moşi<i> mai sus scrisi: Boloşănii, pa apa Niamţu<l>ui şi cu moara pe Niamţi şi moşiia Graşi, precum fii lor şi dela noi, cu tot vinitul. Şi altu să nu să amesteci, înnaintea acestii cărţ<i> a noastre.

S'au scris în Iaş<i>, la anul 7091 <1582> Noemv. 23.

Insuş<i> măriia sa au poroncit.

Iscălit, Andrii log<o>f<ăt>.

Acad. R.P.R., ms. 4391, f. 82.
Copie rom.

[1]) loc rupt în orig., completat după traducere.

252

1582 (7091) Noembrie 25, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni <Anna>, fiica lui Turcu spătar nepoata lui Ştefuł Mânjea ceaşnic, de bună voia ei, [nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, jumătate din satul Voineşti şi cu loc de moară pe Stavnic. Aceasta a vândut Nastei, fiica lui Bărbuşco, pentru cinci sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat Nastea şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, în mâinile Annei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. Şi deasemeni şi privilegiul să-l pună, ca să i se facă ispravă din uric.

De aceia să-i fie şi ei şi dela noi, ocină cu tot venitul.

Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7091 <1582> Noembrie 25.

† Domnul a spus.

† Marii boieri au învăţat.

Arh. St. Iaşi, CCCL/46.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. din 1812, ibid., CDIX/2.

253

1582 (7091) Decembrie 13, Iaşi.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Ana, jupaniţa credinciosului nostru Ion Goläi fost mare logofăt şi copilul lui, Mihail şi fiica lui, Cârstina, ca să ne roage pe noi şi să-şi ceară dela domnia mea carte de întărire pe dreapta lor ocină şi cumpărătură, un sat pe Bâc şi cu mori la Bâc, anume Bubuiugii, din ispisoc ce au avut mai înainte dela domnia mea. Iar noi şi cu boierii noştri moldoveni am căutat şi am aflat că a fost dreaptă ocină şi cumpărătură a credinciosului nostru Ion Goläi logofăt.

Deaceia şi domnia mea am dat şi am întărit jupaniţei lui şi fiilor lor mai sus scrişi, acest sat mai înainte zis, care este pe Bâc şi cu mori la Bâc, anume Bubuiugii, ca să le fie lor şi dela domnia mea sat şi ispisoc cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7091 <1582> Decembrie 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Andrei logofăt a <învăţat>.

† Roşca <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/47.
Copie slavă din sec. XX.

254

1582 (7091) Decembrie 21.

Carti *domnească* dila domnul Petru v<oe>vod din 7091 <1582> Dechemv. 21, întăritoari lui Toadir şi fratilui său Silion, pi vânzare ci li-au făcut Nechita uşăriul, drept 300 zloţi, din parte di sus din sat Vlădeştii, giumătate, ci-i pi Racova, ci si va alegi parte tătăni-său.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 380, f. 77 (78).
Rezumat rom. din sec. XIX.

255

1583 (7091) Ianuarie 6, Iaşi.

In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, amin.

Iată eu, robul stăpânului domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru, Isus Hristos, închinător al troiţei, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorul şi părintele nostru Gheorghie episcop deRădăuţi şi cu fraţii săi Toader şi Eremia vornic şi Simion aprod şi surorile lor, Scheauca, cneaghina panului Balica hatman şi sora lor Greaca, copiii lui Moghilă mare logofăt şi ni s'au plâns cu mare jeluire şi cu mare mărturie şi cu megieşi de prin prejur şi dela curtea domniei mele, astfel zicând ei că satul Mândreşti care este pe Siret, le-a fost lor dreaptă ocină şi dedină, dela întemeierea ţării. Şi uricele pe care le-au avut dela domnii de mai înainte, ei l-au pierdut când au prădat Turcii ţara noastră. Şi după aceia acel sat a umblat din mână în mână şi din boier în boier, până în zilele domniei mele. Iar când este acum, ei au aflat un uric al sttrămoşului lor Petre Hudici, pe care l-a avut el de danie, pe acel mai sus scris sat Mândreşti, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi a pierdut acel uric, când au venit Turcii la Pârâul Alb asupra lui Ştefan voevod.

Şi au venit şi ne-au rugat cu mare rugăminte ca să ne milostivim şi să le întoarcem acel mai sus scris sat, însă să nu fie al lor, ci al unei sfintei mânăstiri, pe care a zidit-o mai sus scrisul părintele nostru, Gheorghie episcop de Rădăuţi şi unde este hramul botezului domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru, Isus Hristos.

Deci domnia mea m'am sfătuit cu părintele nostru Teofan mitropolit de Suceava şi cu boerii noştri, pentrucă e mai bine să fie aceasta a sfintei mânăstiri care se numeşte Sucevita şi unde este hramul sfântului botez al domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos, decât să aibă a umbla din mână în mână, să fie şi domniei mele pomană.

Astfel domnia mea am dat acel mai sus scris sat, Mândreşti, care este pe Siret în ţinutul Sucevei, acelei mai sus scrise mânăstiri, una pentrucă le-a fost lor şi moştenire şi al doilea iarăşi, pentrucă a rămas domnesc şi a umblat din mână în mână şi din boier în boier, ca să fie acelei sfinte mânăstiri şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acelui mai sus scris sat care este pe Siret, anume Mândreşti, să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Iar dacă se vor afla oarecari urice pe acel sat, dela alţi domni de danie sau de cumpărătură unor boieri, ei să nu aibe a dobândi cu ele niciodată, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului, Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod şi credinţa părintelui nostru, Teofan mitropolit de Suceava şi credinţa părintelui nostru Agafton episcop de Roman şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic mare vornic de ţara de jos şi credinţa panului Gavril şi a panului Gavrilaş pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârstea şi a panului Golăiu pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Nicula şi a panului Toma pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Stan spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Cocora stolnic, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boerilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn ţării Moldovei, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iar pe oricine va alege dumnezeu să fie domn, iar acela să nu aibă a risipi întocmirea noastră, ci să aibă a întări şi a împuternici, pentrucă noi am dat şi am întărit acelei mai sus zise sfinte mânăstiri.

Iar dacă cineva va îndrăzni să strice întocmirea noastră, unul ca acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat şi anatema de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata sa maică şi de arhistrategii Mihail şi Gavriil şi ceilalţi şi de cinstitul şi slăvitul prooroc şi înainte mergător şi botezător al lui Hristos, Ioan şi de 12 întru totul lăudaţi şi întâi şezători apostoli, Petru şi Pavel şi de ceilalţi şi de părintele nostru arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae şi de 4 patriarhi cei a lumii întregi şi de 4 evanghelişti şi de toţi sfinţii cei dela Adam până în ziua de acum şi de 318 părinţi care la Niceea, la sobor, au lămurit credinţa ortodoxă şi de trei ierarhi ai Moldovei, să nu fie iertat şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu ceilalţi, care au strigat asupra domnului dumnezeu, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi.

Şi pentru mai mare tărie şi putere a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Iurașco Bilavici în Iași, anul 7091 luna Ianuarie 6 zile și dela nașterea lui Hristos, 1583.

Io Petru voevod.

Arh. St. Buc., M-rea Coșula, IV/1.
Copie slavă cu caractere ruseşti.

256

1583 (7091) Ianuarie 9, Iași.

† Petru voevod din mila lui dumnezeu domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră slugii noastre Mirăuță aprod. Pentru aceasta, să fie el tare și puternic cu această carte a noastră, să țină partea de ocină a lui Dragomir și a fraților lui, ce li se va alege din sat din Făureşti, pentrucă le-a dat un cal de șaizeci de zloți.

Și când este acum, ei spun așa, că nu au cu ce să-i plătească acest cal, ci să țină Mirăuță această ocină, până când îi vor plăti ei acest cal.

Și cui i se va părea strâmb, acela să stea de față înaintea noastră. Altfel să nu faceți!

Scris în Iași, anul 7091 <1583> Ianuarie 9.

Domnul a spus.

Bucium mare vornic a învățat.

Acad. R.P.R., LXXXIX/60.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

257

1583 (7091) Ianuarie 30, Iași.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit și am întors sfintei noastre rugi, mânăstirii numite Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh și făcător de minuni Nicolae, un sat anume Potropopenii, ce este pe Siret, în ținutul Sucevei și cu mori la Siret. Care acest sat anume Potropopenii a fost dreaptă danie a sfintei mânăstiri, dela Petru voevod cel Bătrân și din privilegiul de danie asemenea, ce a avut sfânta noastră mânăstire dela Petru voevod cel mai dinainte.

Astfel, domnia mea, asemenea și dela noi, am dat și am întărit sfintei noastre rugi, mânăstirii dela Pobrata, acest sat mai sus scris anume Potropopenii și cu mori în Siret, ca să fie sfintei mânăstiri și dela noi ocină și danie, cum a fost

şi dela domnii de mai înainte şi cu tot venitul şi hotarul neclintit niciodată în veci.

Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7091 <1583>, Ianuarie 30.

Însuşi domnul a spus.

Andrei logofăt a învăţat.

Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, IX/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1787.

258

1583 (7091) <Martie 1>.

Suret di pe ispisoc sărbăscu, dela Petăru voevoda, din v<e>let 7091 <1583> Fev. 29

Petăr voevod, cu mila lui dumnăzău, domnul ţării Moldovii. Am dat şi am întărit acestora şi ficiorilor lor, a şese parte de sat din Jigăliiani, parte Măriei şi cu loc de moară în părăul Bărladului şi parte ei, ce să vă alegi, în părăul Boziiana ce ş'au cumpărat dela Gliga, ficiorul Mărienii şi dela fratele ei, Maxin şi dela Anna, drept 110 galbini tătărăşti. Ca să fie ei şi ficiorilor ei, neclătit.

Şi altul ca să nu s<e> mai amestice, niciodat<ă> în veci peste aciastă carte a noastră.

Miron Gafenco am scris di pe ispisocul cel vechi sărbăscu, v<e<let 7249 <1741> Ghen<ar> 25.

Arh. St. Iaşi, CCXLVI/8.
Trad. rom.
Probabil diacul a scris 29 ca zi următoare după 28 Februarie, în loc de 1 Martie, căci în 1583, Februarie nu a avut 29 zile.

259

1583 (7091) Martie 14, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzî cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni mari şi mici, sluga noastră Gavril, fiul Gorcei, nepotul Anei, strănepotul Marencăi, răstrănepotul lui Petrea, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din uricul său drept şi din privilegiul de

întărire ce a avut străbunicul său, Petrea, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi a vândut din jumătate de sat din Bruduresti, a patra parte, slugii noastre, Drăgăilă şetrărel, pentru trei sute de zloţi tătăreşti. Şi s'a ridicat sluga noastră, Drăgăilă şetrărel şi i-a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 300 zloţi tătăreşti, în mâinile slugii noastre Gavril, fiul Gorcei, nepotul Anei, strănepotul Marencăi, răstrănepotul lui Petrea, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, au venit deasemeni înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Ocniul şi fratele lui, Ştefan şi surorile lor Mariica şi Nastea şi Ana, copiii lui Iurie, nepoţii Nastei, strănepoţii Marincăi şi răstrănepoţii lui Petrea şi vara lor Safta, fiica lui Matei, nepoata Nastasiei, strănepoata Marincăi şi răstrănepoata lui Petrea, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din uricul lor drept şi din privilegiul de întărire ce a avut străbunicul lor Petrea, dela Ştefan voevod cel Bătrân, din a patra parte din sat din Bruduresti, a şasea parte; aceia au vândut slugii noastre Mihai, pentru o sută de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Mihai şi le-a plătit deplin toţi aceşti bani scrişi mai sus, 100 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Onciul şi a fratelui său, Ştefan şi a surorilor lor Mariica şi Nasta şi Ana, copiii lui Iurie, nepoţii Nastei, strănepoţii Marincăi şi răstrănepoţii lui Petrea şi a verei lor Safta, fiica lui Matei, nepoata Nastasiei, strănepoata Marincăi şi răstrănepoata lui Petrea, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit slugii noastre mai sus spuse, Drăgăilă şetrărel, această mai sus zisă parte de ocină, din jumătate de sat din Bruduresti, a patra parte şi slugii noastre Mihai, deasemeni această mai înainte zisă parte de ocină din a patra parte din sat din Bruduresti, a şasea parte, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, cumpărătură şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte spuse părţi de ocină din sat din Bruduresti, cât se vor alege părţile lor, să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa noastră mai sus scrisului, noi Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Condrea Bucim vornic de ţara de jos, credinţa panului Vartic vornic de ţara de sus, credinţa panului Nicolae şi a panului Gavrilaş pârcălabi de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Nicola şi a panului Toma pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Paţea şi a panului Popăscul pârcălabi de Orhei, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnicul, credinţa

panului Iane vistier, credința panului . . . . . .[1]) spătar, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Cocorea stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi dom al țării noastre, Moldova, dintre copiii noștri sau dintre frații noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine dumnezeu va alege să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea și întocmirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă noi le-am dat și le-am întărit, fiindcă le este dreaptă ocină și cumpărătură, pe banii lor drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărirea tuturor acelor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ionașco în Iași, în anul 7091 <1583> luna Martie 14 zile.

Acad. R.P.R., XL/66.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom., ibid., XL/59.

260

1583 (7091) Martie 24.

† Din mila lui dumnezeu noi, Io Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorul nostru. egumenul Neofit și toți rugătorii noștri monahi dela ruga noastră, sfânta mânăstire numită Homor, unde este hramul uspeniei preasfintei, curatei și preabinecuvântatei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au schimbat cu domnia mea dreapta lor ocină și danie, un sat în ținutul Cârligăturii anume Drăguşanii, care acum se numesc Mihăileşti și cu mori la Bahlui, care acest sat mai sus scris din ținutul Cârligăturii, anume Drăguşanii pe Bahlui, care se numesc acum Mihăileştii și cu mori în Bahlui, le-a fost danie dela Dan portar de Suceava și dela cneaghina lui, Tudosia, fiica Maricăi, nepoata lui Cozma Şarpe postelnic și a fost dreaptă cumpărătură a lui Cozma Şarpe postelnic dela Iliaş Saul, fiul Neacşei și dela vărul lui, Sima și dela frații lui, Isaico și dela Holovca, fiii lui Iurşa, dela toți nepoții lui Stoian și Ivaşco și Lazor procelnic, pentru 180 de zloți tătărești, din privilegiul ce au avut bunicii lor, Stoian și Ivaşco și Lazor procelnic, dela străbunicul nostru, Alexandru voevod și dela Iliaş voevod și dela Ștefan voevod cel Bătrân

[1]) loc alb în orig.

şi deasemeni din privilegiul de întărire pe care l-a avut Dan portar de Suceava şi din privilegiul de împărţire pe care l-a avut deasemeni dela Alexandru voevod.

Deci domnia mea iarăşi am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi am dat şi am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire nou întemeiată, numită Galata, unde este hramul înălţării domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos, cu acel sat mai sus scris, anume Drăguşanii pe Bahlui, care se numeşte acum Mihăileştii şi cu mori la Bahlui, pentru sănătatea domniei mele şi a doamnei domniei mele şi a copiilor noştri şi pentru pomenirea sfântrăposaţilor părinţilor noştri.

Şi întru aceia, iarăşi am dat domnia mea schimb, sat pentru sat, anume Petricanii pe Topoliţa şi cu mori în Topoliţa, rugii noastre sfânta mânăstire dela Homor, care acel sat mai sus scris, anume Petricanii pe Topoliţă şi cu mori în Topoliţă, a fost al nostru domnesc şi ascultător de ocolul Neamţului, ca să-i fie ei şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, neclintit niciodată în veci, până când va veni Hristos dumnezeu şi <până> va dăinui sfânta mânăstire.

Iar cine s'ar încerca să strice şi să sfărâme sau să risipească această danie şi întocmire a noastră, sfintei noastre mânăstiri dela Homor, unde este hramul uspeniei preasfintei, curatei şi preabinecuvântatei stăpânei noastre de dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de 12 sfinţi apostoli de frunte, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 4 evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi cei dela Nicheea şi de toţi sfinţii care din veac i-au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda vânzătorul şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu Iudeii care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Petricanii pe Topoliţă şi cu mori la Topoliţă, să fie dinspre toate părţile pe vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Vartic vornic de ţara de sus, credinţa panului Nicula şi a panului Gavrilaş pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ghiorghie şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Nicula şi a panului . . . . .[1]) pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Iane vistier, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

---

[1]) loc alb în orig.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întocmirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit ocina lor dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

Eremia Băseanul a scris, în anul 7091 <1583> luna Martie 24.

A iscălit Stroici logofăt.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 222.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, neterminată.

261

1583 (7091) Martie 29, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri monahi din ruga noastră, sfânta mânăstire dela Moldoviţa, unde este hramul blagovesteniei preasfintei, curatei şi prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoarea de dumnezeu, pururea fecioară Maria, să ne roage şi să ceară pentru dânşii, dela noi uric de întărire pe dreapta lor ocină şi danie din uricul lor propriu, cu privilegiul de danie, ce au avut ei dela Alexandru voevod şi din ispisocul de ferie ce au avut dela Iancul voevod, pe nişte părţi de sat din Răciuleni şi cu mori la Şomuz, ce le este cumpărătură dela Bogdan voevod şi schimb de demult, pentru satul Băiceani, dela Cotnari, care a fost dat de Dajbogoaia sfintei noastre rugi, mânăstirea dela Moldoviţa.

Insă, când a fost în zilele lui Iancul voevod, s'a ridicat Toader Ponici, cumnatul [1]) lui Sturzea şi fiul lui, Ionaşco aprod şi Adam vistiernicel, ginerele lui Alexa şi Roşca, nepotul lui Sturzea şi fiii lui şi verii lor toţi şi au pârît atunci pe rugătorii noştri mai sus scrişi din sfânta mânăstire dela Moldaviţa, pentru acest sat mai sus scris, Răciuleni.

Astfel atunci, au poruncit călugărilor să-şi aducă privilegiul lor, cu care ţin aceste mai sus scrise părţi din Răciuleni, iar călugării şi-au adus privilegiul ce au avut dela Alexandru voevod. Iar privilegiul de schimb ce ei l-au avut dela

[1]) « cumnat » aşa în orig.

Bogdan voevod, l-a luat Sturzea postelnic, în zilele lui Ştefan voevod numit Lăcustă, cum mărturisesc înşişi şi cu privilegiul lor dela Alexandru voevod.

De aceia, atunci şi cu tot sfatul văzând marea lor îndreptare şi întărire şi mărturie cu pravile domneşti, atunci, cu întreg sfatul au ales pe sluga noastră, Ghidion fost mare vatah şi l-au trimis acolo, la satul Răciuleni, să cerceteze după dreptate cu megiaşii dimprejurul acestui sat, din sus şi din jos şi cu şoltuzii şi cu pârgarii şi cu toţi bătrânii şi tinerii din târgul Baia. Şi au aflat toţi împreună, cu sufletele lor, că este dreaptă ocină a rugii noastre, sfânta mânăstire dela Moldoviţa şi ţine după vechiul hotar, pe unde le este hotărnicit din zilele lui Ştefan voevod cel Bătrân şi este pus întâiul semn o movilă, din vale de biserică, drept pe pârâu, până la Şomuz şi de acolo peste Şomuz, la altă movilă şi dela această movilă, până la însăşi apa Moldovei şi celelalte, din toate părţile, din prejurul satului, din sus şi din jos, pe unde de demult au ţinut.

Apoi noi şi cu boierii noştri, dacă am văzut atâtea mărturii ce au mărturisit sluga noastră Ghidion fost mare vatah şi cu aceşti mai sus scrişi oameni buni şi bătrâni şi cu şoltuzi şi pârgari din târgul Baia, în zilele lui Iancul voevod, că este dreaptă ocină a rugătorilor noştri mai sus scrişi, din ruga noastră sfânta mânăstire dela Moldaviţa, unde este hramul blagovesteniei preasfintei, curatei şi preabinecuvântatei stăpâna noastră, născătoarea de dumnezeu, pururea fecioară Maria şi de acum înainte să nu aibă Toader Ponici, cumnatul lui Sturzea şi fiul lui, Ionaşco aprod şi Adam vistiernicel, ginerele lui Alexa şi Roşca, nepotul lui Sturzea şi cu fiii lui şi cu verii lor toţi a pârî şi nici să nu câştige niciodată în veci, asupra rugătorilor noştri monahi din ruga noastră, sfânta mânăstire dela Moldaviţa, pentru acest sat mai sus scris, anume Răciulenii şi cu mori pe Şomuz.

Toată aceasta mai sus scrisă să le fie dela noi uric şi ocină, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, deasemeni dăm şi întărim rugătorilor noştri mai sus scrişi monahii din ruga noastră, sfânta mânăstire dela Moldaviţa, din privilegiul de danie ce au avut ei dela Alexandru voevod, dreptii lor robi[1]) Ţigani, anume: Nistor cu femeia şi cu copiii şi Ivanco cu femeia şi cu copiii şi Buga cu femeia şi cu copiii şi Anbruş cu femeia şi cu copiii şi Gănea cu femeia şi cu copiii şi Ion cu femeia şi cu copiii şi Simion cu femeia şi cu copiii şi Vasilea cu femeia şi cu copiii şi Hilimon cu femeia şi cu copiii şi Toma cu femeia şi cu copiii şi Andreica cu femeia şi cu copiii şi Florea cu femeia şi cu copiii şi Nicoară cu femeia şi cu copiii şi Costin cu femeia şi cu copiii şi Boca cu femeia şi cu copiii şi Ciupală cu femeia şi cu copiii şi Bora cu femeia şi cu copiii şi Toader cu femeia şi cu copiii şi Doda cu femeia şi cu copiii şi Mihăilă cu femeia şi cu copiii şi Gavril cu femeia şi cu copiii şi Tudoran cu femeia şi cu copiii şi Mazuc holtei şi

[1]) «holopi» în orig.

Nicula holtei şi Şandrea holtei şi Tincul holtei şi Ionaşco holtei şi copiii Danciului, Ionaşco şi Grigorie şi surorile lor . . . . [1]). Toţi aceştia mai sus scrişi să le fie robi [2]) Ţigani, neclintit lor niciodată în vecii vecilor.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Petru voevod şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Bucim vornic de ţara de jos, credinţa panului Vartic vornic de ţara de sus, credinţa panului Nicula şi a panului Gavrilaş pârcălabi de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Popăscul şi a panului . . . . . [1]) pârcălabi de Orhei, credinţa panului Nicula şi a panului Toma pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Ianc vistier, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este dreaptă ocină şi danie şi aceşti robi [2]) Ţigani.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ieremia Băseanul în Iaşi, în anul 7091 <1583> luna Martie 29.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 228.
Orig. slav, perg., pecete mare, atârnată.

262

1583 (7091) Martie 29, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, monahii dela ruga noastră, sfânta mânăstire numită Homor, unde este hramul uspeniei prea sfintei, curatei şi prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Mariei, de a lor bună voie, de nimeni nesiliţi, nici asupriţi şi au schimbat cu domnia mea dreapta lor ocină şi danie, un sat în ţinutul Cârligăturii, anume Drăguşeanii, ce acum se numeşte Mihăileştii şi cu mori în Bahlui. Care acest

[1]) loc alb în orig.
[2]) «holopi» în orig.

sat mai sus scris, anume Drăguşeanii pe Bahlui, ce acum se numeşte Mihăileştii şi cu mori în Bahlui, a fost al lor danie dela Dan portar de Suceava şi dela cneaghina lui, Todosia, fiica Măriicăi, nepoata lui Cozma Şearpe postelnic. Şi a fost dreaptă cumpărătură a lui Cozma Şarpe postelnic, dela Iliaş Saul, fiul Neagşei, şi dela vărul lui Sima şi dela fraţii lui, Isaico şi dela Holovca, fiii Iurşei, dela toţi nepoţii lui Stoian şi Ivaşco şi Lazor procelnic, pentru o sută şi optezci de zloţi tătăreşti şi din privelegiile ce au avut bunicii lor, Stoian şi Ivaşco şi Lazor procelnic, dela străbunicul nostru, Alexandru voevod şi dela Iliaş voevod şi dela Ştefan voevod cel Bătrân şi din privelegiile de întărire, asemenea ce a avut Dan portar de Suceava, şi iarăşi din privelegiul de împărţeală dela Alexandru voevod.

De aceia, domnia mea deasemenea le-am dat schimb pentru schimb, sat pentru sat, anume Petricanii pe Topoliţă şi cu mori în Topoliţă, rugii noastre, sfintei mânăstiri dela Homor, care acest sat mai sus scris, anume Petricanii pe Topoliţa, şi cu mori în Topoliţă, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Neamţului, ca să le fie lor şi dela noi, uric şi ocină şi cu tot venitul neclintit lor niciodată, în veci, până când va vrea Hristos dumnezeu să stea sfânta mânăstire.

Şi întru aceasta, domnia mea iarăşi am binevoit, cu a noastră bunăvoire, curată şi luminată inimă, din tot sufletul nostru, am dat şi am miluit sfânta noastră rugă nou zidită, sfânta mânăstire numită Galatia, unde este hramul înălţării domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos, cu acest sat mai înainte zis anume Drăguşanii pe Bahlui, care acum se numeşte Mihăileştii, şi cu mori în Bahlui, pentru sănătatea domniei mele şi a doamnei domniei mele şi a copiilor noştri şi pentru pomenirea sfânt răposaţilor şi odihniţilor părinţii noştri, ca să le fie lor ocină, dela domnia mea, acest sat mai sus scris anume Drăguşeanii, ce acum se numeşte Mihăileştii pe Bahlui şi cu mori în Bahlui, ocină şi uric şi danie dela domnia mea sfintei mânăstiri numită Galatia şi cu tot venitul, neclintit lor niciodată în veci, până când va vrea Hristos dumnezeu şi va sta sfânta rugă, mânăstirea Galatia.

Iar după viaţa noastră, cine ar cuteza să strice sau să nimicească sau iarăşi să risipească această danie a noastră şi întocmire a noastră sfintei noastre rugi, mânăstirei nou zidite Galatia, unde este hramul înălţarea domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru, Isus Hristos, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de preacurata lui maică şi de doisprezece sfinţi apostoli de frunte Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de patru evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi, cei dela Nicheia şi de toţi sfinţii, care din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda vânzătorul şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu Iudeii care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi care este şi va fi, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Drăguşanii pe Bahlui, care acum se numeşte Mihăileştii şi cu mori la Bahlui, să fie dinspre toate părţile, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Io Vlad voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Condrea Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Vartic votnic de ţara de sus, credinţa panului Nicula şi a panului Gavrilaş pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Gheorghi şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Nicula şi a panului Toma pârcălabi de Roman şi credinţa panului . . . . . [1]) şi a panului Popăscul pârcălabi de Orhei şi credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Iani vistier şi credinţa panului . . . . . [1]) spătar, credinţa panului Gheorghi ceaşnic, credinţa panului Cocor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau dintre fraţii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania noastră şi întărirea.

‹Iar pentru mai mare putere şi întocmire› a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

Şi a scris Damian Cârstovici în Iaşi, în anul 7091 ‹1583›, luna Martie 29 zile.

‹Pe îndoitură:› A iscălit Stroici logofăt ‹m. p.›.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 178.
Orig. slav, perg., pecete mare atârnată.
O copie, ibid., sf. Sava XII/1; o trad. rom., ibid., ms. 628, f. 188 şi ms. 629, f. 104.

263

1583 (7091) Aprilie 6, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Frăţiian şi fraţii lui, Toader şi Ionaşco, copiii Mărinei, nepoţii Armancăi, strănepoţii Oanei şi toţi nepoţii Oanei şi au pârît pe slugile noastre, Poroseci fost stolnic şi Gavril Hăjerău şi Ungureanul şi Iusca şi pe toţi verii, spunând aşa, că au şters pe bunicul lor, Oană, din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lor, Oană, dela Bogdan voevod cel Bătrân, într'un loc l-au şters, iar în alt loc, mai jos, ei nu l-au şters. Şi au spus aşa, că nu a cumpărat bunicul lor, Oană, cu bunicii lor.

[1]) loc alb în orig.

De aceia, noi şi cu boierii noştri şi cu sfatul nostru, i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea ţării şi am dat ca să jure cu 24 de jurători, sluga noastră Poroseci şi Gavril Hăjerău şi Ungureanul şi toţi verii lor, că nu a cumpărat bunicul lor, Oană, o bucată de pământ din sat din Hăjeräi. Astfel, când a fost la zi, ei nu au adus niciun jurător, când a fost la zi, şi au rămas din toată legea noastră.

Iar Frăţiian şi fraţii lui, Toader şi Ionaşco şi toţi verii lor, ei s'au îndreptat dinaintea noastră şi şi-au pus ferie 12 zloţi, în vistieria noastră.

De aceia, de acum înainte să nu mai aibă a se pârî şi nici să nu dobândească niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7091 <1583> Aprilie 6.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit.

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/48.
Copie slavă din sec. XX.

264

1583 (7091) Aprilie 12, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici slugile noastre: Simion păhărnicel, fiul lui Drăgan şi Ştefu1 şi fratele lui, Toader şi vărul lor, Iosip şi sora lui, Stanca şi Gatona, copiii lui Simion vameşul şi au cerut dela noi cu rugăminte, uric de întărire pentru o bucată de pământ de ocină. Care această mai sus scrisă bucată de pământ de ocină, a fost luată din ocolul Cameţului [1]) şi a fost danie a tatălui lor, Drăgan păhărnicel dela Alexandru voevod, pentrucă el a ieşit în Ţara Leşească, înaintea lui Alexandru voevod şi i-a slujit cu dreptate. Şi acum slugile noastre mai sus spuse slujesc drept şi credincios. Deaceia şi domnia mea am dat şi am întărit cu această carte de seamă a noastră, mai sus scriselor slugi ale noastre, Simion păhărnicel, fiul lui Drăgan şi Ştefu1 şi fratelui său, Toader şi vărului lor, Iosip şi surorilor lui, Stanca şi Gatona, copiii lui Simion vameş, această mai sus scrisă bucată de pământ de ocină, ca să le fie şi dela noi ocină şi uric, cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit lor niciodată în veci.

Iar hotarul acestei bucăţi de pământ de ocină mai sus spusă este însemnată şi hotărnicită din movila Durnei până dă în pârâul Făiva în Verdele şi de acolo,

[1]) în loc de « Neamţului »

Verdele la vale, în jos de iaz, în Brodnic şi de acolo drept în sus între Făgeţele, unde se întâlneşte hotarul cu hotarul Costeştilor şi al Mănăileştilor şi de acolo în sus, pe vechiul hotar, pe unde au ţinut de demult.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucim vornic de ţara de jos, credinţa panului Vartic vornic de ţara de sus, credinţa panului Nicula şi a panului Gavrilaş pârcălabi de Hotin, credinţa panului Golăi şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Popăscul şi a panului . . . . . [1]) pârcălabi de Orhei, credinţa panului Nicula şi a panului . . . . . .[1]) pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Ianc vistier, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este danie dreaptă.

Iar pentru mai mare tărie şi putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ieremia Băseanul în Iaşi, în anul 7091 <1583>, luna Aprilie 12 zile.

Acad. R.P.R., Fotografii, 83/1940.
Fotocopie după un orig. slav.

265

1583 (7091) Aprilie 12, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, călugăriţele dela ruga noastră, sfânta mânăstire care se numeşte Socola, unde este hramul preobrajeniei domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos şi ni s'au plâns cu mare jăluire şi cu mare mărturie, cu boieri şi cu oşteni dela curtea domniei mele şi cu oameni buni şi bătrâni, spunând aşa că privilegiul de danie ce ele l-au avut dela Alexandru voevod pe două sate, anume Ezerenii cu iaz şi cu loc de moară şi satul Găurenii, ce sunt în ţinutul Cârligăturii şi cu loc de moară în Gălata şi cu iazuri şi cu locuri de mori în Socola şi pe prisacă şi pe poieni de fânaţ în braniştc şi pe întreg hotarul sfintei

[1]) loc alb în orig.

mânăstiri, pe care li l-a dat şi întărit atunci Alexandru voevod, şi pe drepţii lor robi Ţigani, anume: Ion Ciuriga cu femeia şi cu copiii şi Banul cu femeia şi cu copiii şi Petrea cu femeia şi cu copiii şi Gavriil cu femeia şi cu copiii, ele l-au pierdut în zilele lui Ion voevod, când au prădat Turcii şi Tătarii toată ţara noastră şi când <însuşi Ion vodă> [1]) a pierit.

De aceia, noi văzând marea lor jeluire şi cu mare mărturie, cu boieri şi cu oşteni dela curtea domniei mele şi cu oameni buni şi bătrâni . . . . . [1]) şi cu sufletele noastre şi cu sfatul nostru, am cercetat şi am aflat că aşa a fost.

De aceia, domnia mea am dat şi am întărit, cu această carte de seamă a noastră călugăriţelor din ruga noastră, sfânta mânăstire care se numeşte Socola, unde este hramul preobrajeniei domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos, aceste sate mai sus scrise, anume Ezerenii, cu iaz şi cu loc de moară şi Găurenii care sunt în ţinutul Cârligătura şi cu loc de moară în Gălata şi iazuri şi cu loc de mori în Socola şi prisacă şi poiene cu fâneaţă în branişte şi tot hotarul sfintei mânăstiri pe care li l-a dat atunci Alexandru voevod şi li l-a întărit şi pe aceşti robi Ţigani, ca să le fie neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi cine ar cuteza să strice şi să sfarme sau să risipească această danie şi întocmire a noastră, sfintei mânăstiri care se cheamă Socola, unde este hramul preobrajeniei domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru, Isus Hristos, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de 12 sfinţi apostoli de frunte, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de patru evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi cei dela Nichcia şi de toţi sfinţii care din veac au plăcut lui dumnezeu. Şi să aibă parte cu Iuda vânzătorul şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu Iudeii care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi, în vecii vecilor.

Iar hotarul să fie rugii noastre, sfintei mânăstiri care se numeşte Socola, unde este hramul preobrajeniei domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos, pe unde a hotărnicit credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Albotă fost mare vornic, cu boieri şi oşteni dela curtea domniei mele şi cu oameni buni şi bătrâni şi cu şoltuzii şi cu târgoveţii din târgul Iaşi: începând din moviła Săranda, pe lângă gura pârâului Socolei şi de acolo pe marginea stuhului, la drumul Buciumilor, în jos de podul Dancului şi de acolo pe drum către Buciumi, la deal, la stâlpul de piatră deasupra pământului lui Ion al lui Stan şi pe marginile viilor Buciumilor, pe muche, apoi în drumul Pancului, la piatră şi de acolo pe drumul Pancului, poiana lui Glingin Marah, la obârşia Vasluieţului, la fântâna lui Coie şi de acolo drept la Fântâna Fagului [2]) <şi de acolo> la obâr-

[1]) loc şters în orig.

[2]) « Fântâna Fagului », aşa în orig.

şiile pârâului Socolei şi de acolo, pe drumul mare al Iaşilor, unde cade în Grădinari şi pe sub pădurea lui . . . . .[1]) iarăşi în movila Saranda. Atât este întregul hotar al sfintei mânăstiri, de unde a şi început.

Iar hotarul acestor două sate mai sus scrise, să le fie hotarele după vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit. Iar hotarul Azăpenilor şi a unei poieni ce se cheamă Poiana Popii, în pădure, de fâneaţă, să fie hotarele după hotarele sale vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrisului, noi Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, <Vlad voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului>[1]) Bucim vornic de ţara de jos, credinţa panului Vartic vornic de ţara de sus, credinţa panului Nicula şi a panului Gavrilaş pârcălabi de Hotin, credinţa panului Golăie şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Popăscul şi a panului <Nădăbaico pârcălabi>[1]) de Orhei, credinţa panului Nicula şi a <panului Toma pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava>[1]), credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Iane vistier, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Cocor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, deoarece le este dreaptă danie.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ieremia Băseanul în Iaşi, în anul 7091 <1583> luna Aprilie 12 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi nr. 233.
Orig. slav, perg., pecete, atârnată.
Cu două traduceri rom., la Arh. St. Buc., M-rea Socola. I/1—2 şi IV/1—2.

266

1583 (7091) Aprilie 23, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Odochia şi sora ei, Greaca, fiicele Olencăi şi Iliaş şi surorile lui, Dochia şi Mărica şi Licea, copiii Sofroniei şi Ion Herlic şi fratele lui, Condrea

[1]) loc şters în orig.

şi sora lor, Mărica, copiii Gatei şi Anton şi fratele lui, Văscan şi Nastea şi Nicoară, copiii Tudorei şi Tănasie şi fratele lui, Ignat, copiii Stancăi şi Samoil şi Alexa şi Ionaşco şi Hilip, copiii Parascăi, toţi nepoţi şi strănepoţi ai Ilcăi şi ai lui Oană vornic, de bună voia lor nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreaptă lor ocină şi dedină din privilegiul lor drept şi propriu din privilegiul lor de împărţeală, ce a avut străbunica lor, Ilca, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi de asemeni din privilegiul de împărţeală, ce a avut bunica lor, Măruşca, dela Ştefan voevod cel Tânăr şi deasemeni din ispisocul de împărţeală ce au avut ei dela Iancul voevod, jumătatea de sus din sat din Răciuleşti, ce este pe Prut şi au vândut slugilor noastre, lui Drăghici ilişar şi lui Ursu şi lui Gavril şi femeii lui, Tudosia, şi lui popa Gavril şi lui Anton, pentru cinci sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat slugile noastre Drăghici ilişar şi Ursu şi Gavril şi femeia lui, Tudosia şi popa Gavril şi Anton şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 500 zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus scrişilor, tuturor nepoţilor şi strănepoţilor Maruşcăi şi Ilcăi şi ai lui Oană vornic, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci din aceşti bani mai sus scrişi, au dat toţi câte o sută de zloţi tătăreşti, pentru ca să-şi împartă această mai sus scrisă jumătate de sus din sat din Răciuleşti, în cinci părţi. O parte să fie slugii noastre, Drăghici ilişar, altă parte să fie lui Ursu, a treia parte să fie lui Gavril şi a femeii lui, Todosia, a patra parte să fie a lui popa Gavril şi a cincea parte să fie a lui Anton.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit cu această carte de seamă a noastră, slugilor noastre mai sus scrise, lui Drăghici ilişar şi lui Ursu şi lui Gavril şi femeii lui, Todosia şi lui popa Gavril şi lui Anton, această mai sus scrisă jumătate de sus din sat din Răciuleşti, ce este pe Prut, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăţi de sus din sat din Răciuleşti, ce este pe Prut, să-i fie jumătate de hotar, iar dinspre alte părţi să fie după vechiul hotar, pe unde au ţinut din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucim vornic de ţara de jos, credinţa panului Vartic vornic de ţara de sus, credinţa panului Nicula şi a panului Gavrilaş pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârstea şi a panului Golâi pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Popăscul şi a panului Nădăbaico pârcălabi de Orhei, credinţa panului Nicula şi a panului Toma pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Iane vistier, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Cocor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, deoarece le este dreaptă ocină şi cumpărătură, pe bani drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Ieremia Băseanul în Iaşi, în anul 7091 <1583> luna Aprilie 23 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 53.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

267

1583 (7091) Aprilie 30, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Ana, fiica lui Turcul spătar, nepoata lui Ştefu1 Mânjea ceaşnic, de bună voia ei, nesilită de nimeni nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, jumătate din satul Voineşti şi cu loc de moară pe Stavnec; aceasta a vândut Nastei, fiica lui Bărbuşcă pentru cinci sute de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat Nastea şi a plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi bani, 500 de zloţi tătăreşti, în mâinile Aneí, fiica lui Turcul spătar, nepoata lui Ştefu1 Mânjea ceaşnic, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri.

Iar după câtva timp, s'au sculat Mânja şi cu fraţii lui şi au pârît înaintea noastră pentru acea mai înainte zisă jumătate de sat Voineşti, zicând că le este dreaptă ocină şi dedină. Iar noi şi cu tot sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă şi le-am dat zi şi de două ori, după cum este legea ţării, ca să-i înapoieze banii şi să-şi ţie ocina. Iar ei nu i-au înapoiat ei banii nicidecum şi astfel au rămas ei dinaintea noastră şi dinaintea întregului nostru sfat. Iar Ana fiica lui Turcul spătar, nepoata lui Ştefu1 Mânjea ceaşnic, s'a îndreptat dinaintea noastră şi dinaintea sfatului nostru şi şi-a pus feriie.

Deci, de acum înainte să nu aibă ei a pârî sau a dobândi pentru aceasta niciodată în veci înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7091 <1583> Aprilie 30.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Rusul a scris.

Arh. St. Iaşi, CCCL/49.
Copie slavă din sec. XX.
O trad. rom. din 1812, ibid., CDIX/3.

268

1583 (7091) Mai 7, Iaşi.

Petru v<o>ivod, *din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei.* Iată au venit înainte noastră şi înainte a noştre moldoveneşti boeri, mari şi mici, Mărica, giupăniasa lui Paţă dvor<ni>c de a ei bună voe, de nimene asupritä nici silită, şi au vândut un<a> a ei casi din E<şi>, cu cuhne cu grajdi, care ace mai sus scrisi casi şi cuhne şi grajdi e au făcut-o pe locul părintelui şi rugătoriului nostru chir Teofan mitropolit, şi au vândut-o al nostrului credincios Irimie dvor<ni>c drept una mie cinci sute aspre.

Şi s'au sculat al nostru credincios Irimie dvor<ni>c şi au plătit toţ<i> deplin acei sus scriş<i> bani, 1500 aspri, în măinele Măricăi, giupănesii Paţăi dvor<ni>c, înainte noastră şi înainte a noştre boeri.

Şi dacă noi am văzut de bună voe tocmală şi deplină plată, iar noi aşijdere şi dela noi am dat şi am întărit al nostrului credincios Eremie dvor<ni>c ace mai sus zisi casi cu cuhne şi grajdi, ca să-i fie lui neclintită nici odinioară în veci, înainte aceştei cărţi a noastre.

S'au scris în Eş<i>, let 7091 <1583> Mai 7.

Singur d<omnul> au zis.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t *a iscălit.*

Băseanu <a scris>.

S'au posleduit:

Iordachi Roz<novanu> pah.

Am cetit, marele logofăt.

Acad. R.P.R., ms. 3316, f. 94.
Trad. rom.

269

1583 (7091) Mai 10, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, <mari> şi mici, slugile noastre, Ghiorghie şi fratele lui, Boldescul . . . . . [1] nepoţii lui Sacotă, <şi au vândut> ocina <lor> slugii noastre, lui Cârstea Hârjul pentru <1025 de zloţi> tătăreşti, satul Popeştii pe Siret . . . . . .ocină, jumătatea de jos din satul <Popeştii pe Siret> . . . . . fratele lui, Olan . . . . . .pentru o mie şi douăzeci şi cinci zloţi tătăreşti . . . . . ., să fie . . . . <Ghiorghie> şi fratele lui Boldescul ei au fost veri mai de aproape

[1]) părţile ce nu-s lizibile în original sunt arătate prin puncte.

ai lui Isac. Astfel am dat . . . . . după legea țării și am cercetat . . . . . acest sat mai sus scris, anume Popeștii, ... dela Ștefan voevod cel Bătrân și am aflat, cu sufletele noastre, că . . . . . străini . . mai sus scrișii slugile noastre, Ghiorghie și fratele lui, Boldescul, ei au fost veri mai deaproape ai lui Isac și am dat ca să întoarcă aceste mai sus scrise slugi ale noastre, Ghiorghie și fratele lui, Boldescul, acestui mai sus scris, Cârstea Hârjul, acești bani mai sus scrișii, 1025 de zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre mai sus scrise și au întors toți acești deplin, bani mai sus scrișii, 1025 de zloți tătărești, în mâinile lui Cârstea Hârjul, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Pentru aceasta și domnia mea am dat și am întărit cu această carte a noastră de seamă, mai sus scriselor slugi, această mai sus zisă jumătate de jos, de sat, Popeștii pe Siret, ca să le fie și dela noi ocină și întărire, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lor, care li se va alege cel mai deaproape, neclintit lor niciodată în veci.

Și uricul de cumpărătură dela Ștefan voevod cel Bătrân ce a fost în mâinile lui Cârstea Hârjul pe satul mai sus scris, încă l-a dat în mâinile slugilor noastre mai sus scrise, Ghiorghie și fratelui lui, Boldescul.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăți <de jos, din satul> Popeștii pe Sireți să fie jumătate, iar dinspre alte părți să fie pe unde a hotărnicit însuși Alexandru voevod, când a trecut dela Bacău la Roman.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod și credința boierilor noștri: credința panului Bucium vornic de țara de jos, credința panului Vartic vornic de <țara de sus> [1]), credința panului Nicula și Gavrilaș pârcălabi de Hotin, credința panului Cârstea și Golăi pârcălabi de Neamț, credința panului Popăscul și Nădăbaico pârcălabi de Orhei, credința panului Nicula și Toma pârcălabi de Roman, credința panului Balica portar de Suceava, credința panului Brut postelnic, credința panului Ianc vistier, credința panului Ghiorghie ceașnic, credința panului Cucor stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine dumnezeu va alege să fie domn al <țării noastre>, Moldova, acesta să nu le clintească lor dania și întocmirea noastră, ci <să le dea> și să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, deoarece le este lor <dreaptă danie> și cumpărătură, pe bani drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor scrise mai sus, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare

[1]) lipsește în orig.

logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

<A scris> Băseanul în Iaşi, în anul 7091 <1583> Mai 10.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, Buciumi I/5.
Orig. slav, perg., foarte şters, pecete atârnară.

270

1583 (7091) Mai 15.

Anul 7091 <1583> Mai 15.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut tuturor celor ce o vor vedea sau o vor asculta cu urechile citindu-se, că am miluit pe această adevărată Anghelina, cneaghina lui Oprea postelnic, cu mila noastră deosebită şi i-am dat şi i-am întărit ei dela noi, în ţara noastră, ocina şi cumpărătura ei dreaptă din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela domnia mea, din jumătate de sat din Leleşti, pe Zijia, ce acum se numeşte Posadnicii, două părţi, părţile din mijloc şi cu loc de moară la Jijia, ce ea şi-a cumpărat dela Ionaşco <şi> dela fraţii lui, Toader şi Zaharia şi Sava şi dela surorile lor, Sofiica şi Drăghiia şi Solomia şi Dumitra şi Anghelina, copiii Iurşei, nepoţii lui Hilip şi dela verii lor, Irimia şi sora lui, Odochia, copiii lui Andruşco şi dela verii lor, Cozma şi fraţii lui, Ion şi Lucoci şi Simion şi Matei şi surorile lor, Marica şi Erina şi Ana şi Antimia, copiii lui Nicoară şi Mariica, fiica Anghelinei, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Stan posadnicul, pentru nouă sute de zloţi tătăreşti, din privilegiul de danie ce a avut străbunicul lor, Stan posadnicul, dela Ilie voevod.

Şi deasemeni, dăm şi întărim Anghelinei, cneaghina lui Oprea postelnic şi surorii ei Solomia şi fraţilor, lui Simion şi Toader, copiilor lui Ionaşco păhărnicel, nepoţilor Neacşei şi strănepoţilor lui Costea posadnic şi ai lui Stan posadnic din acelaş privilegiu mai sus scris, dreapta lor ocină şi dedină, jumătate de sat din Şăndreşti ce acum se numesc Posadnicii, jumătatea de sus, dinspre Leleşti.

Şi deasemeni, dăm şi întărim Anghelinei, cneaghina mai sus scrisă, un sat anume Ruptura, în ţinutul Neamţului şi cu moară, din privilegiul de danie ce a avut dela Ioan voevod şi dela domnia mea, care acest sat anume Ruptura şi cu moară a fost danie dela Ion voevod şi dela domnia mea, lui Berheciu al doilea pisar şi cneaghinei lui, Anghelina.

Şi deasemeni să fie dela noi cneaghinei Anghelina acestea mai sus scrise, uric şi ocină cu tot venitul, ei şi copiilor ei şi nepoţilor, strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al ei, care se va alege mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise două părți din mijloc din această jumătate din Posadnici, să fie din câmp, ca și în sat. Și iarăși, hotarul acestui sat numit mai sus, Ruptură și cu moară, să fie din toate părțile pe vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, mai sus scrisului, noi Petru voevod, și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod și credința boierilor noștri[1]): Stroici mare logofăt, Bucium vornic, Vartic vornic, Nicola și Gavrilaș pârcălabi de Hotin, Cârstea, Golăie pârcălabi de Neamț, Toma, Necola pârcălabi de Roman, Balica portar de Suceava, Brut postelnic, Toader spătar, Iane vistier, Gheorghe paharnic, Cucor stolnic, Stan comis[2]) și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească ei dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă-i sunt ei ocine drepte.

Iar pentru mai mare tărie și putere tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Stroici logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră de această carte a noastră adevărată.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 105—106.
Copie slavă.

271

1583 (7091) Mai 17, Iași.

[Suret de pe ispisoc vechiu pe sărbie dela Petr<u> v<oe>vod, scris de Goga, în Iaș<i>, din leat 7091 <1583> Mai 17].

Precum au venit înnaintea noastră și înaintea boierilor noștri a Moldovei, Drăghici, ficiorul lui Arvat *fost* comis, și de nime sălit nici asuprit, ci de buna voia lui, ș'au vândut driaptă a lui ocină și moșie din ispisoc ce l-au avut tatăl său Arvat dela bătrânul Petr<u> v<oe>vod, din a treia parte din Diieșeni, a treia parte aceia o au vândut slugii noastre, Onului suliță, drept optzeci zloți tătărăști. Și sculându-se sluga noastră Onul suliță, au plătit toț<i> deplin acei de mai sus arătaț<i> bani 80 zloți tătărăști, în mânule lui Drăghici Arvat, denaintea noastră și denaintea boierilor noștri.

Deci, văzind noi aciasta de bună voia lor tocmală și deplin plată, noi încă așijdirea am dat și am întărit slugii noastre, Onului, acea de mai sus numită din

[1]) loc alb în text, urmează lista boierilor, deosebit, pe pagina următoare.
[2]) până aici lista de pe pagina separată.

a treia parte din sat din Diiaşeni, a treia partea ca să-i fie lui şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Domnul au poruncit.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t au învăţat şi au iscălit.

De pe sărbie pe limba moldoveniască am tălmăcit, la anul 1804, Iuli<e> 14, Polcov. Pavăl Debrici *dela* mitr<opolie>.

Acad. R.P.R., CLVII/30.
Trad. rom.

272

1583 (7091) Iunie 16, Iaşi.

[Suret].

Pătru vo<e>vod, cu mila lui d<um>n<e>zău, domn ţării Moldovii. Scriem slugilor noştri, Simion văt<a>v şi Rănjea văt<a>v, dacă veţ<i> vide aciast<ă> carte a noastră, voi să căutaţ<i> cu oameni buni şi bătrăni şi să împărţiţ<i> cât să va alege parte Tomii şi surorii lui, Stana şi a nepotului lor, Dumitru, din satul Băloteştii, să alegiţ<i> ş<i> părţile călugărilor din Tazlău, aşăjdire să alegiţ<i> ş<i> un vad di mo<a>ră di pe Putna.

Aşa să ştiţ<i>. Ş<i> precum veţ<i> găsi cu sufletile vostre, în ispisoc. Intr'alt chip că nu faciţ<i>.

S'au scris în Eşi, let 7091 <1583> Iuni<e> 16.

Domnul au zis.

Andrei log<o>f<ă>t <a învăţat>.

Frăţăman <a scris>.

S'au tălmăcit asămine di mini, <1>796 Fevr<uarie> 24 z<ile>.

Andrei tălmaciu căp<i>t<an>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, V/1.
Trad. rom.

273

<1583—1591> Iunie 22, Suceava.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre credincioase Ursu mare vătav din ţinutul Bacău. Iţi dăm de ştire că ni s'au jăluit rugătorii noştri dela mânăstirea Bistriţa, împotriva satului Nădăşeni şi astfel au spus ei înaintea noastră că au intrat în hotarul lor din satul Sârbi şi au făcut lazuri şi au mutat şi o piatră <de hotar> deasemeni în hotarul lor.

De aceia, cum vei vedea această carte a noastră, iar tu să cercetezi dacă au făcut lazuri şi dacă au mutat acea piatră de hotar, iar tu să muţi înapoi acea piatră de hotar din satul Sârbii şi să iei 50 boi şi să-i trimiţi la noi.

Aşa să ştii. Altfel să nu fie.

Scris în Suceava, Iunie 22.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Ciogolea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, VIII/4—5
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Datat după Stroici mare logofăt în domnia lui Petru Şchiopul.

274

1583 (7091) Iulie, Iaşi.

Suret de pe carte sîrbască de judecată, dela Petru v<oe>vod, 7091 <1583>, Iul.

Precum au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, a mari şi mici, aceste adevărate Nastasiia călugăriţa şi sora ei Nastea, surorile lui Gheorghie ce au fost mitropolit Sucevii şi cu un strănepot al lor, anume Drăgan, şi au părât pe rugătorii noştri călugării dela sfânta mănăstire Bistriţa, încă din zilele domniei mele cei dintâiu, pentru un sat anumi Tămpeştii pe Părâul Alb, pe amândoao giudeţile şi alt sat anumi Mânjeştii deasupra Părâului Negru şi o bucată de pământ din hotarul Gujeştilor până în hotarul Tătăraşilor, drept deasupra dealului.

Şi după aceia, iarăş încă şi în zilele Iancului v<oe>vod, iarăş s'au giudecat pentru acele de mai sus zisă sate şi niciodată n'au dobândit.

Deci iale încă nu s'au ţinut de judecată, ci acum iarăşi s'au giudecat înaintea noastră şi înaintea a tot sfatul nostru. Deci noi am cercetat dresurile lor şi am aflat cu sfatul nostru, că acele de mai sus scrisă sate n'au fost lor ocină de baştină, ci au fost numai dela cumpărătura lui Gheorghie mitropolitul, dela Andreica şi dela surorile lui: Anuşca, Varvara, Sofiica, Marina, feciorii lui Dan Dăvidescul, drep<t>u o mie şi o sută zloţi tătărşti, încă din zilele lui Ştefan v<oe>vod şi le-au dat pentru sufletul lui, sfintei mănăstirii Bistriţii, unde est<e> hramul preasfintei născătoarei de d<u>mnezeu.

Deci Natasiia şi sora ei Nastea, surorile lui Gheorghie mitropolitului, deacă au văzut că nu li să cuvine lor acele moşii, iale s'au lăsat şi s'au scukat de a lor bună voe, de nime silite nici asuprite şi au dat şi dela dânsele acele de mai sus scrisă sate, sfintei mănăstiri Bistriţii, pentru sufletele lor şi au făcut lor şi zapis, ca să fie şi iale la pomelnec, precum şi fratele lor Gheorghie, ce au fost mitropolit.

Iar acel strănepot al lor anumi Drăgan n'au vrut să s<ă> lasă, de bună voia lui, cu părţile sale, ci au vrut să stăpânească dintru acele de mai sus zisă sate. Deci noi l-am giudecat şi am aflat cu a noastră lege, că nu i să cade lui a stăpâni întru acele moşii, pentrucă acele moşii n'au fost lor de baştină, ci au fost drepte ocine de cumpărătură vlădichii lui Gheorghie şi le-au dat pre dănsăle sfintii mănăstiri, ca să-i fie pentru pomenirea sa.

Deci, strănepotul lor Drăgan, el au rămas dinaintea a tot sfatul nostru, iar rugătorii noştri călugării dela Bistriţa, ei s'au îndreptat denaintea noastră şi au pus şi feruia 12 sloţi[1]), în vistieria noastră.

Deci, de acum înainte să nu mai aibă a-i mai părâ pre dănşii, nici a dobândi niciodată, în veci, peste aciastă carte a noastră şi să fie şi dela noi, sfintei noastre mănăstiri dela Bistriţă, acele de mai sus scrisă sate, nerupuite niciodată în veci.

Şi altul să nu se amestice.

S'au scris în Iaşi, la veleat 7091 <1583> Iulie.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t *a iscălit.*

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascal, 1785, 16 Mai.

Adeverită de Dorotei arhimandrit şi stareţul m-rii Neamţului şi încredinţată de Venedict, stareţ mănăstiri<i> Neamţul şi Săcul, Gheorghe duhovnic, Isaiia duhovnic, Iustinie duhovnic, Theofilact monah, Daniil monah. Secretar ierodiacon Galaction, la 1841 August 6 zile.

Acad. R.P.R., CLVII/31.
Trad. rom.

275

1583 (7091) August 1, Iaşi.

Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, rugătorul şi părintele nostru Ghiorghie episcop de Rădăuţi şi cu fraţii săi Ieremia mare vornic şi Toader şi Simion aprod şi surorile lor, Scheauca, cneghina lui Balica hatman şi sora lor Greaca, copiii lui Ioan Moghilă mare logofăt şi ni s'au plâns cu mare jăluire şi cu mare mărturie şi cu megieşii lor de prinprejur şi dela curtea domniei mele, astfel spunând ei că satul Mândreşti care este pe Siret şi cu loc de moară pe Siret, le-a fost ocină şi dedină dreaptă dela întemeierea ţării. Şi uricele pe care le-au avut dela domnii de mai înainte, ei le-au pierdut când au prădat Turcii ţara noastră.

[1]) în loc de «zloţi».

Şi după aceia, acel sat a trecut din mână în mână şi dela boier la boier, până în zilele domniei mele. Iar când a fost acum, ei au găsit un uric al bunicului lor Petre Hodici vornic ce el l-a avut de danie dela Ştefan voevod cel Bătrân pentru acel mai sus scris sat Mândreştii care este pe Siret şi cu loc de moară pe Siret. Şi ei pierduseră acel uric când au venit Turcii la Pârâul Alb asupra lui Ştefan voevod. Şi au venit şi ne-au rugat cu mare rugăminte ca să ne milostivim şi să le înapoiem acel mai sus scris sat, dar să nu fie al lor, ci al unei sfinte mânăstiri pe care a început s'o ridice mai sus scrisul părintele nostru, Ghiorghie episcop de Rădăuţi unde este hramul sfânta Bobotează a domnului dumnezeu şi mântuitorul nostru Isus Hristos. Deci domnia mea ne-am sfătuit cu părintele nostru, Teofan mitropolit Sucevei şi cu rugătorul nostru chir episcop Agathon de Roman, pentrucă e mai bine să fie acel sat al sfintei mânăstiri care se numeşte Sucevita, decât să aibă a trece din mână în mână, ca să fie şi domniei mele pomenire.

De aceia domnia mea am dat acel mai sus scris sat Mândreştii acelei sfinte mânăstiri, întâi pentrucă a fost şi dedină şi ocină, al doilea, deasemenea pentrucă rămăsese domnesc şi a trecut din mână în mână şi dela boier la boier, ca să fie şi dela noi acel mai sus zis sat al sfintei mânăstiri, cu tot venitul. Dacă se vor afla nişte privilegii de danie sau de cumpărătură, pentru acel sat, dela domnii dinainte pentru vreun boier, ei să nu aibă a căştiga cu ele, niciodată în vecii vecilor.

Dacă cineva s'ar încumeta să strice întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat şi anatema de domnul dumnezeu şi de prea curata lui maică şi de sfântul Ioan înainte mergătorul şi botezătorul domnului şi de arhistrategii Mihail şi Gavriil şi de ceilalţi şi de evanghelişti şi de 12 apostoli de frunte şi de înainte stătătoru Petru şi Pavel şi de ceilalţi şi de sfântul arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae şi de trei ierarhi mari: Vasile cel Mare şi Grigore Bogoslovul şi Ioan Gură de Aur şi de 318 părinţi care au luminat la Nicheia la sinod credinţa pravoslavnică şi de toţi sfinţii cei dela Adam şi până în ziua de astăzi şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu ceilalţi cari au strigat asupra domnului dumnezeu, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, precum este şi va fi.

De aceia altul să nu se amestece.

S'a scris în Iaşi, anul 7091 ‹1583› August 1.

Însuşi domnul a spus.

† Stroici logofăt a iscălit.

Băseanul ‹a scris›.

' Inst. de Istorie şi Filosofie al Acad. R.P.R.

' Copie slavă din sec. XX.

276

1583 (7091) August 1, Iaşi.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni: rugătorii noştri, călugării dela sfânta noastră mânăstire nou zidită, care se numeşte Galata şi slugile noastre, Gavril şi fratele lui, Albotă şi Costin miedar şi fraţii lui, Tiron şi Toader şi alt Toader şi fratele lui, Costin şi Nicoară şi alt Toader, fiul Annuşcăi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au schimbat între ei ocinile lor drepte şi au dat rugătorii noştri, călugării dela ruga noastră mai sus scrisă, satul Măcicătenii, ce este pe Jijia, slugilor noastre mai sus scrise; care acel sat mai sus scris a fost al nostru drept domnesc şi ascultător de ocolul târgului Botăşanilor. Iar slugile noastre mai sus scrise au dat schimb pentru schimb, jumătatea de jos din sat din Hrişcani.

Deci noi, văzând schimbul lor de bună voie şi tocmeala cu înţelegere dintre ei, şi noi deasemeni şi dela noi, am dat şi am întărit slugilor noastre mai sus scrise, Gavril şi fratelui lui, Albotă şi Costin miedat şi fraţilor lui, Tiron şi Toader şi altui Toader şi fraţilor lui, Costin şi Nicoară şi altui Toader, fiul Annuşcăi, acel mai sus zis sat, anume Măcicătenii, ce este pe Jijia, ca să le fie şi dela noi ocină şi schimb drept, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Domnul a zis.

Scris în Iaşi, anul 7091 <1583> August 1.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit.

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXLI/3.

Orig. slav, hârtie, filigran, pecete aplicată.

277

1583 (7091) August 4, Iaşi.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh. Iată dar noi, robul stăpânului meu Isus Hristos, închinătorul sfintei troiţe, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovlahiei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, rugătorii noştri, ieromonahii dela mânăstirea sfântului Sava, aproape de Ierusalim şi au rugat pe domnia noastră, să le dăm şi să-i miluim cu un loc, să-şi facă biserică.

De aceia, după cuvântul lor cel pentru faptă bună, raza dorinţei dumnezeieşti a luminat în inima domniei mele cum am auzit de cuvântul unui purtător de duh care spune că orice dar săvârşit este răsplătit cu mai mult de tatăl, precum credem că orice îndemn bun se întoarce cu lumină dela acelaşi tată. Şi astfel,

ne-am sfătuit cu părinții și rugătorii noștri, Teofan, mitropolit de Suceava și Gheorghie, episcop de Rădăuți și cu întreg sfatul nostru al boierilor moldoveni și din toată bunăvoința noastră și cu curată și luminată inimă și din tot sufletul nostru, am dat și am miluit pe rugătorii noștri ieromonahi dela mânăstirea sfântului Sava, care este lângă Ierusalim, cu niște case făcute de domnia noastră în târgul Iașilor și cu locul acestor case, ca să locuiască acolo rugătorii noștri și să-și facă biserică, în numele lui dumnezeu, să fie rugă și pomenire veșnică a domniei noastre și pentru pomenirea părinților și a fraților domniei noastre și a doamnei și a copiilor domniei noastre și a altor domni, pe cine dumnezeu va alege să fie domn, după viața noastră, în țara Moldovei și pentru întreaga țară și întreaga creștinătate. Care acest loc nu este luat cu vreo silă sau prădăciune dela cineva, ci este drept domnesc și l-am cumpărat domnia mea acest loc pentru șapte mii de aspri, bani gata domnești, dela femeia lui Borcea din Iași, care pe chipul călugăresc se numește Macrina, și dela fiica ei, cneaghina lui Corpaci.

De aceia, dacă cineva ar cuteza după viața noastră, să strice sau să risipească porunca și mila noastră, pe care am dat-o și am întărit-o părinților noștri și rugătorilor dela sfântul Sava, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de 12 apostoli de frunte și de 318 părinți care au strălucit la sobor, și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos, să aibă pârîș neodihnit pe sfântul Sava cel sfințit dacă nu se va căi și va drege cele stricate. Care să fie amin.

Scris în Iași, anul 7091 <1583> luna August 4.

Însuși domnul a poruncit. Pus-am mâna domniei mele [1]).

Și eu, Stroici logofăt, martor și mâna mea aici <m. p>.

Și eu, Andrei logofăt al treilea, și mâna mea aici <m. p>.

Teofan, mitropolitul țării Moldovei, mărturisesc despre aceasta și mâna proprie.

Gheorghie, episcop de Rădăuți, mărturisesc despre aceasta și mâna proprie.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava — Iași, LX/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

278

1583 (7091) August 6.

† Isus Hristos, Nica. In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin. Iată eu, robul stăpânului meu Isus Hristos, închinător al sfintei troițe, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn a toată țara Moldovei. Iată domnia mea

[1]) pasagiul; « pus-am .... mele », românește în orig., de mâna domnului.

am voit, cu ajutorul lui dumnezeu şi cu bună şi luminată inima noastră, râvnind domnia mea către vechii domni milostivi creştini, care au zidit şi au dat şi au întărit sfintele mânăstiri, cu sate şi Ţigani şi cu vii şi cu alte mile şi danii şi cu toată întărirea care este pentru trebuinţa şi pentru folosul sfintelor mânăstiri, pentru întărirea credinţei creştineşti şi deasemeni întru ruga şi ajutorul şi pacea ţării domniei mele şi pentru pomenirea sfântrăposaţilor părinţi ai domniei mele şi pentru mântuirea sufletească şi pentru sănătatea trupească a domniei mele şi a doamnei domniei mele şi a preaiubiţilor copii ai domniei mele, am dat şi am miluit şi am întărit mânăstirea nou zidită numită Sucevița, pe care a început s'o zidească, cu ajutorul lui dumnezeu, întru cinstea şi lauda numelui lui sfânt şi în numele sfântului slăvitului şi întru tot măritului botez al domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos şi întru tot sfinţitul părintele nostru, chir Gheorghie episcop de Rădăuţi, fiul lui Movilă mare logofăt, cu un sat din satele noastre care au fost drepte domneşti, ascultătoare de curtea noastră dela Badeuţi, numit Sucevița şi cu locuri de mori la Sucevița şi cu poiene de fâneaţă şi cu munţi şi cu slatine care sunt în aceşti munţi şi cu izvoare cu peşte şi cu tot venitul, ca să fie dela noi acestei sfinte mânăstiri nou zidită Sucevița, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei sfinte mânăstiri dela Sucevița şi al acestui sat Sucevița, să fie pe unde au hotărnicit slugile noastre credincioase: pan Iurașco vornic de gloată şi pan Corlătescul mare vătav de Suceava, împreună şi cu părintele şi rugătorul nostru, chir Anastasie fost mitropolit şi cu alţi oameni buni, începând din câmp, din gura Horodnicelului, din grădina lui Mihail, la Mocirla Curată şi printre Teşcioara şi printre Prăpădenia, la capătul malului însemnat şi către apus pe opcină, la un semn mare, la dealul Horodnicului, dar pe opcină şi la vale, la obârşia Pietroasei şi de acolo la miază-zi, la dealul Voitinul, la Prislopul Veţeului, apoi la Rediul Săcărei, la capătul Voevodeasei şi de acolo la dealul Crucii, la obârşia Berchiajului şi la stâna lui Sechereş, la obârşia Ruscăi şi acolo se întâlnesc hotarele Moldaviţei şi ale Putnei şi ale Suceviței şi de acolo, drept pe opcină, la Stânişoară. Şi iarăşi, pe opcină, la stâna Ursului şi deasemeni la trecătoarea călugărească dela Moldaviţa şi de aici, la suiş, la Prislopul popei şi pe opcină, la poiana Mărului şi pe opcină la Târgşor şi iarăşi pe opcină, între valea Homorului şi între Izvor, la dealul Homorului şi la Prislopul dela început, ce s'a coborît dela dealul Homorului, ce este pentru văratec şi iarăşi pe opcină, la Pietrele Femeii şi de acolo la dealul Vulturului, la capătul Somii şi pe opcină la dealul Solcăi şi iarăşi pe opcină, până unde cade în drumul Slatinii şi de acolo, pe custură, la capătul pârâului[1]) şi tot pe drumul Orhoveţului, unde iese drumul din pădure, la colţul lui Giurgea, la poiana lui Hârea şi la vadul Verboveţului dela

Olovăţ, de acolo în sus, pe drum, între ţarina Olhoveţului şi între a Suceviţei, apoi la vale, la fântână, unde este crucea şi stâlpul lui Ştefan voevod şi de acolo la cornul Brădăţelului [1]) la grădina lui Danic şi de acolo la iazul lui Mihail. Acesta este intreg hotarul.

Şi deasemeni, dăm şi întărim acestei sfinte mânăstiri, cinci fălci de vie în Horodişte şi cu crame şi cu loc de iaz şi de livadă, care aceste vii au fost de cumpărătură ale unchiului său, Bocotco cliucinic şi au fost sfinţiei sale de danie, dela dânsul şi sfinţia sa le-a dat acestei sfinte mânăstiri.

De aceia, să fie şi dela noi şi cu tot venitul neclintit niciodată în veci.

Şi la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului Io Petru voevod şi credinţa prealubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod şi credinţa preasfinţitului părinte al nostru, chir Teofan mitropolit de Suceava şi chir Agafton episcop de Roman şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia Moghilă mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gavril şi a panului Gavrilaş pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârstea şi Goläi pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Nicola şi Toma pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Balica hatman portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Stan spătar, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Cucorea stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn, acesta să nu clintească dania noastră şi întocmirea, ci să întărească şi să împuternicească, pentrucă şi noi am dat acestei mai sus scrise sfinte mânăstiri.

Iar cine ar cuteza să risipească dania şi întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi anatema şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu şi de preacurata născătoare de dumnezeu şi de arhistrategii Mihail şi Gavriil şi de celelalte puteri fără de trup şi de curatul şi măritul prooroc şi înainte mergător şi botezătorul lui Hristos, Ioan şi de 12 apostoli şi de părintele nostru arhierarh al lui Hristos, Nicolaie, şi de 4 patriarhi ecumenici şi de 4 evanghelişti şi de toţi sfinţii care sunt dela Adam şi până în zilele de acum şi de 318 părinţi care la Nicheia, la sobor au propovăduit credinţa cea adevărată şi de cei trei ierarhi moldoveni, să nu fie iertat şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu ceilalţi care au strigat asupra domnului dumnezeu, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi.

---

[1]) în orig.: «Brădăţelu».

Iar pentru mai mare putere şi întărire tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru jupan Stroici mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

7091 luna August 6 zile.

Insuşi Stroici logofătul a scris.

Anii dela naşterea lui Hristos, 1583.

Petru voevod <m. p.>.

Acad. R.P.R., Fotografii, IV/17.

Fotocopie după un orig. slav.

O altă fotocopie, ibid., F. XXV/17.

O copie slavă la Arh. St. Buc., M-rea Coşula, IV/2; traduceri rom. ibid., Coşula V/2 şi ms. 551, f. 112—113 v, toate cu data: August 5.

279

1583 (7091) August 25, Malul Tuţorii.

Mărturie a doi arhierăii.

L<ea>t 7091 <1583> Av<gust> 25, din Malul Tuţorii.

Smeritul Teofan mitropolitul Sucevei şi Agathon episcopul de Roman, mărturisăm cu acest zapis, precum au venit dinainte noastră şi dinainte boierilor celor mari a Moldov[v]ii, fratile şi întocma slujitoriul nostru, Gheorghe episcopul de Rădăuţi şi cu ai săi fraţi şi surori, ficiorii dum<i>s<ale> lui Ioan Movila logofăt ş'au cerut lor giudecată cu călugării de Voroneţ m<ă>n<ă>st<i>re, pentr'un sat anume Verbia pe Jijăia şi cu iazărul anumi Trosna şi cu mori în Jijăia, care acel sat l-au fost vândut nepotul lor Dumitru, ficiorul lui Văscan Movila părcălabul, când au fost pribag în Ţara Românească şi au fost vândut acel sat călugărului Avram dela m<ă>n<ă>st<i>re Voroneţului, iar călugărul Avram l-au fost dat pre acel sat m<ă>n<ă>st<i>rei Voroneţului. Pentru aceia episcepul Gheorghii şi cu ai săi fraţi au cerut giudecată, drept ce au vândut Dumitru acel sat fără ştire lor, de vreme ce n'au fost moşiia lor împărţită.

Iar noi smeriţii, dinpreună cu tot sfatul, giudecat-am cu toţi boiarii ş'am aflat giudecată, cum ca să aibă a întoarce episcopul Gheorghe şi cu ai săi fraţi, banii călugărilor dela Voroneţ şi să ia a lor moşii.

Intru aceia s'au sculat fratele nostru Gheorghe episcopul de Rădăuţi, osăbit de către alţi fraţi şi surori ş'au întors singur deplin toţi acei bani, 35 [1]) de aspri, în mănule preutului Calistru egumenul şi a starcţului Efrim şi Iftimii şi alţi călugări dela m<ă>n<ă>st<i>re Voroneţul, denainte noastră şi denainte boiarilor celor mare. Ş'au luat Calistru preutul şi cu alţi călugări mai sus scris, dela m<ă>n<ă>st<i>re Voroneţul, toţi acei bani mai sus scrişi, 35 [1]) aspri şi ispisoacele de cumpără-

[1]) în loc de: «35.000»

tură ce-au avut pe acel sat, încă li-au datu-le la mâna lui Gheorghe episcopul, Şi s'au strămutat ace tocmală.

Iar după toate aceste s'au sculat fratile nostru Gheorghe episcopul de Rădăuţi şi dinainte noastră şi dinainte a celor mai gios scrişi boeri şi denainte fraţilor şi a surorilor sale: Toader şi Irimiia *mare* vor<ni>c de ţara de sus şi Simion aprod şi Şchiauca giupânieasa Balicăi hat. şi giupâneasa Griaca ş'au dat acel sat anumi Verbia, ce esti la Jijăia şi cu iazărul anumi Trăsna şi cu 4 mori în Jijăia şi cu tot veniţul, sfintei din nou zădită mănăstire Soceviţa, undi este hramul sfânta dumnezăiască arătare a domnului dumnezeu mântuitoriului nostru Isus Hristos...[1]) darvic episcopului Gheorghe, ca să fii sfintii măn<ă>stiri Suceviţii neruşiită niciodinicară în veci, întru lauda şi de viiaţă începătoare troiţă şi întru pomenire sa şi pentru sufletile părinţilor şi fraţilor şi surorilor acelor ci să vor tragi dintru dânşii.

Iar cine ar strica ş'ar răsipi tocmala aceasta, să fie neiartat şi proclet dela domnul dumnezeu şi de maica sfinţii sale şi de 12 apostoli şi de 4 evanghelişti şi de sfântul Necolai şi de 318 părinţi dela cetate Nichiia şi de toţi sfinţii şi ca să aibă parte cu Iuda şi cu treclet Arii şi cu cei ci au strigat asupra domnului nostru Hristos.

Acad. R.P.R., CCLXXIII/1.
Trad. rom. dela începutul sec. XIX.

280

<1583 Septembrie 1—1584 August 31> 7092.

7092 <1583—1584>. Suret de pi ispisocul domnului Petru v<oe>v<o>d, încredinţat de ieromonahul Hrisanth, cuprinzători că înnaintea domniei sale, acesti niamuri de mai sus arătate, împărţindu-ş<i> a lor driaptă ocină şi moşie în parte Măricăi şi sora ei, Solomie, fetile Ruscăi şi popa Irimie şi sora lui, Dochie, ficiorii Tudorii şi Drăgălina, fata Stancăi şi nepotul ei, Ilie, fiul lui Scântei şi Neniul şi sora lui, Floare şi Tecla şi fratele lor, Albotă, ficiorii lui Crăciun, s'au venit în partea lor, satul Cărsteştii de Dial, pre Tutova şi cu mori în Tutova.

Iar în partea Moşii şi fraţălor ei, Copaci, Grozav, Ruja, Niaga şi Stanca şi Stana, ficiorii lui Ioan Dajpog şi Drăcilă şi Drăgan, Mălina şi Drăcaciu, ficiorii lui Toader <şi> a Măricăi, fata Anuşcăi şi lui Stănilă şi surorii lui, Stanca şi Tecla, ficiorii Soficăi şi a lui Anghel şi fratelui său, Gheorghie şi sora lor, Marca, ficiorii Marii, li s'au venit satul Schinenii, cu mori în Tutova, pre care împărţală o întăreşti şi domniia sa.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 5, f. 194 v.
Rezumat rom. din 1836.

[1]) loc şters în text.

281

‹1583 Septembrie 1—1584 August 31› 7092.

Un zapis dila Cherste şi Sărghii, ficiorii Sasculuĭ, scriindŭ precum s'au vândut toată parte lor din sat din Ştiuborăni, parte lor ci să va alegi den bătrânul Feteştilor şi au dat-o pentru un furtuşagŭ şi au dat pentru dânşii şi globă părcălabilor, cu zeci lei Golăi. Şi să rămăi moşii lui Golăi. L‹e›t 7092‹1583-1584›.

Arh. St. Buc., M-rea Ştoboreni, VIII/2.
Rezumat rom.

282

‹1583 Septembrie 1—1584 August 31› 7092.

Suret cărţii de giudecată dela Pătru vod‹ă›, pre Tomeşti, din let 7092 ‹1583—4›

† Precum au vinit înaintea noastră şi înainte a lor noştri moldovineşti boer‹i›, Ionaşco cu frate-său Cozma, ficiorii lui Tudoran, ci-au fost păh. şi au părât pre giupăniasa lui Nădăbaico ci-au fostu vornic, pentru o bucată de moşie, ce li-au vândut lor Nădăbaico *fost* vor., din hotarul Tomeştilor.

Deci noi am aflat precum n'au avut ei nicio moşie, acolo.

Ce Ionaşco şi frate-său Cozma s'au sculat săngur‹i› şi au scris ace bucată de moşie dintru a lor uric. Iar giupăniasa lui Nădăbaico, e‹a› s'au îndreptat înainte domnii mele şi înnainte a tot sfatul domnii mele.

Deci, de acum înainte, ca să nu s‹ă› părască aciastă pără.

Acad. R.P.R., ms. 3061, f. 32 v.
Trad. rom.

283

‹1583—1590› Septembrie 2, Iaşi.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru am dat şi am miluit sfânta noastră mânăstire nou zidită, ce se numeşte Galata, cu un sat anume Măcicătenii pe Jijia, care acel sat mai sus scris, anume Măcicătenii a fost al nostru drept domnesc şi ascultător de ocolul Botoşanilor, ca să-i fie neclintit niciodată, în veci.

Iar cine s'ar ispiti să strice şi să sfărâme dania şi întocmirea noastră, acela să aibă a da răspuns la cumplita judecată.

Domnul a zis.

Scris în Iaşi, în anul 7090 <1581> [1]) Septembrie 2.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Băscanul a scris.

Acad. R.P.R., CCXLI/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

284

1583(7092) Septembrie 11, Ţuţora.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Iurăşco Vartic, fiiul lui Vartic hatman, de a lui bună voie, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a dat dreapta lui ocină şi dedină, un sat anume Malitinţii, cu iaz şi cu moară, în ţinutul Hotinului şi a dat acest sat rugii noastre sfintei mânăstiri Galatia, pentru pomenirea fratelui său răposatul Ionaşco Vartic şi pentru pomenirea fiicei lui, răposata Anghelina, care este îngropată acolo, în sfânta mânăstire.

Şi iarăşi a dat sfintei mânăstiri, de a lui bună voie, patru sălaşe de Ţigani anume: Iara cu femeia şi cu copiii şi One Şopa cu femeia şi cu copiii lor şi Danău cu femeia şi copiii, Ştefan cu femeia şi cu două surori, fiii Cucolui, iarăşi i-a dat sfintei mânăstiri, pentru pomenirea mai sus zişilor răposaţi. Şi iarăşi rugătorii noştri călugări să aibă a-i scrie în pomelnic, în sfânta noastră rugă. Şi iarăşi să aibă a le face lor pomenire, din an în an, în ziua I a lunei Ianuarie şi rugăciune neîncetat.

Iar noi, văzând întocmirea de bună voie şi dania lor, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit sfintei mânăstiri, celei mai sus scrise, satele şi Ţiganii, ca să le fie lor şi dela noi, cu tot venitul neclintit, în veci.

Iar cine ar cuteza să strice sau să întoarcă altfel această întocmire de bună voie şi danie a lor, acela să aibă a da răspuns înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos şi să fie blestemat de domnul dumnezeu şi de 12 sfinţi apostoli de frunte şi de patru evanghelişti. Pentru aceasta, altul să nu se amestece.

Scris în Ţuţora, în anul 7092 <1583> Septembrie 11.

Domnul a spus. Petru voevod.

Teofan mitropolit şi marii boieri au învăţat.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, CIV/2.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1812 şi o copie slavă, în ms. 628, f. 203—204.

[1]) Diacul a omis probabil cifra unităţilor vele tului căci la 1581 domnea în Moldova Iancu Sasul, iar la 2 Septembrie 1582 acest din urmă domn a mai dat un act din Suceava, tot cu semnătura lui Stroici mare logofăt.

BIBLIOTECA SIBIU

1583 (7092) Septembrie 15.

Petru voevoda. Adică dumniia m<ea> am dat şi am miluit şi am întărit sfănta noastră măn<ă>stire Galata, cu un sat anumi Vlăiceştii, ci iasti în ţinutul Sucevii, pe apa Siretiului şi cu mori în Siret, cari sat săngur dumniia me l-au cumpărat, drept ...[1]) bani gata. Şi am miluit măn<ă>stire noastră Galata, cu tot vinitul, ca să nu aibă a da dumnii mel<e> acest sat niceo dari, nici iliş, nici goştin<ă> de oi şi de mascur<i>, nici desetin<ă> de stup<i>, nici globnici, nice şugubinar<i> să n'aibă triab<ă> cu dănşii. Şi or<i> ce sluj<i>tor<i> ar eşi cu slujbel<i> noastre, nime să nu aibă a întra pintri dănşii.

Şi iarăş am mai miluit a noastră sfăntă rugă, măn<ă>stir<ea> Galata, cu un sat anume Măndzăştii, pe Jijiia, cu mori în Jijiia, cari sat au fost al nostru drept domnescu, ascultător cătră moril<i> Iaşilor şi mai dinainti au fost dat di Iancu vod<ă> sfintii măn<ă>stiri. Pentru aciasta, domniia m<ea> l-am dat şi am miluit măn<ă>stirea de mai sus scris<ă> Galata.

Şi iarăş am dat şi am întărit aciastă sfăntă măn<ă>stiri Galata, anume Fălfăeştii pe Jijiia, car<e> sat di mai sus scris au fost sat domnescu, ascultători cătră moril<e> Iaşilor.

Şi iarăş<i> am dat [am dat] şi am miluit sfănta măn<ă>stir<e> Galata un sat anume Petreştii, în ţănutul Cărligăturii, supt bucovi<nă> şi cu poeni buni de făneţă şi cu locuri de prisăci, în dial, la făntână. Car<e> sat Petreştii au fost drept domnescu, ascultătoriu de ocolul Iaşilor.

Şi iar am dat şi am miluit sfănta măn<ă>stire Galata şi cu doao sălaşă de Ţigani, anum<i> Alecsa Ocnianul cu fămeia şi cu copiii şi Ion Popricanul dila Munteni, cu fămee şi cu copii, cari acişti Ţigani să fii neruşiiţ<i> în veci sfintii măn<ă>stiri.

Iar hotarele acestor sati di mai sus scrisă, ca să fie din toat<i> pre hotarul cel vechiu, pe undi din veci au înblat.

Şi spre aciasta, credinţa domnii mel<e> şi a boiarilor noştri, a mar<i> şi a mici.

Poroncit-am cinstit şi credincios boeriului nostru dumisale Stroici *mare* log<o>f<ăt> ca să scrii şi să legi pecete noastră la aciastă încredinţat<ă> carti a noastră.

L<ea>t 7092 <1583> Sept. 15.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 186—186 v.
Trad. rom.; altă trad. rom., ibid., ms. 629, f. 112.

[1]) loc alb în text.

286

1583 (7092) Octombrie 24, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii noastre Ionaşco vatah şi femeii lui, Chelsia, fiica Bechei, dreapta lor ocină şi cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură ce au avut ei dela Iancul voevod, a cincea parte din o jumătate de sat din Bogdăneşti, ce se va alege partea lui Dămian şi a Anesiei şi a lui Ion şi a Tudorei, copiii Salomiei şi a lui Ion şi a Tudosiei, copiii Călinei, nepoţii lui Budici, ce ei şi-au cumpărat dela dânşii, penttu 150 de zloţi tătăreşti.

Ca să le fie ocină şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7092 <1583> Octombrie 24.

Domnul a spus.

Sroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit.

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CXVI/59.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

287

1583 (7092) Octombrie 26.

<Cartea> lui Petru vodă din 7092 <1583> Oct. 26, întăreşte vânzarea lui Ştefan Golea pârcălabul, fiul lui Lazăr pârcălabul, către Nicolae Tătaru pe o parte din jumătatea de sus a Golăeştilor.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XI/15.

Rezumat grec.

288

1583 (7092) Noembrie 16, Iaşi.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Drăgan Tărâţă, fiul Nastei, nepotul Rusului, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi cumpărătura sa dreaptă, din ispisoc de cumpărătură ce a avut mama lui, Nastea, dela Iliaş voevod Petrovici, din jumătate de sat din Păuleni, pe Turia, a treia parte şi din a treia parte, a şasea parte şi din a şasea parte, ce i se va alege. Aceasta a vândut lui Vascan şi femeii lui, Marica, pentru şaptezeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat Văscan şi femeia lui, Marica şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 70 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Drăgan Tărâţă, fiul Nastei, nepotul Rusului, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni le-am dat şi le-am întărit, ca să le fie şi dela noi şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7092 <1583> Noembrie 16.

Însuşi domnul a spus.

Strovici mare logofăt a învăţat şi a iscălit.

Cozma <a scris>.

[Arh. St. Iaşi, CCCL/50.
Copie slavă din sec. XX.

289

1583 (7092) Noembrie 19.

Suret de pi o bucată de ispisoc vechiu, pe sărbie, dela ci domn nu să ştii, fiind lipsă dintr'ânsul o a triia parte, scris de Cozma, dar unde nu să cunoaşte, fiind rupt la locul acela, la let 7092 <1583> Noemv. 19.

<Eu, Petru voevod>, cu mila lui dumnezău, domn ţării Moldavii. Precum au venit înaintia noastră şi înnaintia boerilor Moldovei slugile noastre Toader vătav şi Tălămbă şi Ion,... cu mari jalobă şi cu mari mărturie şi cu împregiuraşi <şi din sus> şi din gios, zicând că ispisocul ci l-au avut dela Tănărul Ştefan v<oe>vod ... pi o poiană ce-i în Vrance, ci să începi din Boureni,... şi de acole... iar ei au perdut... păn... Munteni, în Vrancia... Ioan v<oe>v<o>d... a lor bună mărturie şi a megieşilor de prin pregiur,... şi mai din gios. Noi încă aşăjdere am dat şi am întărit slugilor noastre... mai sus numitelor soţăilor sale, ace mai sus numită poiană... să ste de faţ<ă>.

Domnu<l> au poroncit.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t au învăţat şi au iscălit.

De pe sărbie pe limba moldoviniască am tălmăcit la anul 1804 Ghen<a>r 7. Polc. Pavăl Debrici *dela* mitropolie.

S'au trecut supt nr. 1398.

Arh. St. Iaşi, Transport 1765, op. 2014, dosar 11, f. 287.
Copie rom.

290

1583 (7092) Decembrie 31, Iaşi.

† Dupâ nespusa :milă şi iubire de oameni a stăpânului meu, dulcele meu Isus Hristos şi din toată mila lui, a fost cu miluire căutarea lui la smerenia mea şi m'a pus urmaş al părinţilor mei. De aceia şi eu, cel în Hristos dumnezeu, binecre-

dincios şi de Hristos iubitor, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei, scrie domnia mea întru ştirea tuturor că a venit la domnia mea, dela cinstitul şi Sfântul Munte, dela cinstitul şi împărătescul şi sfântul locaş şi marea lavră sârbească numită Hilandar, unde este hramul vovideniei preacuratei de dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria, preacinstitul între ieromonahi şi preaiubitul nostru întru Hristos, ieromonahul chir Paisie egumen şi cu fraţii locului aceluia şi au amintit ruga domniei mele, ca să fim ctitori mai sus zisei mânăstiri. Iar noi, mişcaţi de milă şi călăuziţi de porunca învăţăturilor lui dumnezeu, am binevoit să împlinim cererea aceluia şi am primit să fim din ziua de azi ctitori ai mai sus spusei mânăstiri, <care> să se cheme de azi mânăstirea domniei noastre.

De aceea, am şi dăruit obroc de întreţinere mânăstirii, <ca> să se dea în fiecare an câte trei mii de aspri şi trei sute aspri, cheltuiala trimisului. Şi acelea să se dea în fiecare an şi să nu se ia dela mânăstirea mai sus zisă, până când va fi în viaţă domnia mea.

Iar dacă va binevoi domnul dumnezeul nostru, pe care-l slăvim în troiţă şi preacurata maică a lui dumnezeu şi va face milă cu noi, ca să ne scoată din mâna celor de alt neam, vom da nu numai aceasta mai sus scrisă, ci şi mai multe.

Iar egumenul mai sus zis, chir Paisie şi cu fraţii dela spusa sfântă mânăstire au primit pe domnia mea şi ne-au făgăduit să ne cânte, luni seara paraclisul preacuratei, iar de dimineaţă, marţi, sfânta liturghie şi cu colivă şi cu prilevcă şi la trapeză, prilevcă fraţilor şi după rânduiala bisericească să se strige «la mulţi ani», până când vor fi ei vii şi călugării ce vor fi după ei, până când va fi mânăstirea, pentrucă aceasta s'a primit şi s'a făgăduit.

Şi rugăm prin acest hrisov al nostru, pe cine va voi dumnezeu să fie după noi urmaş al scaunului domniei mele sau dintre copiii noştri sau cineva din neamul nostru sau altcineva, să fie neclintitor acestui înscris al nostru, ci mai ales întăritor sau iarăş şi cât îi <va fi> în putere. Şi iarăşi, când nu vor împlini făgăduinţa noastră cei ce vor fi după noi, acela să aibă a da răspuns la cumplita zi a judecăţii, dar când va avea de unde. Şi iarăşi cine va fi acolo egumen şi cu fraţii, deasemeni când nu împlinesc făgăduinţa lor, deasemeni să fie osândiţi la cumplita şi nefăţarnica judecată a lui Hristos.

Cu credinţa şi cu porunca domniei mele s'a întărit şi s'a scris.

A scris Dumitru Popovici în Iaşi, în anul 7092 <1583> Decembrie 31.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII/27.
Fotocopie după un orig. slav.

‹1584—1587› Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, ‹că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri› moldoveni, mari şi mici, Adam şi fratele său Ionică, copiii lui Cozma, nepoţii Mihnesei, dela Dealul Domnesc, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au vândut ‹dreapta lor ocină şi› dedină. . . de vie în Dealul Domnesc, cu crame şi cu teasc şi cu pivniţă de piatră şi cu grădină şi cu livadă şi din catastihul orăşenesc din târgul Hârlăului, aceea au vândut-o credinciosului nostru pan Gavril logofăt pentru o mie şi o sută zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat credinciosul nostru pan Gavril logofăt şi a plătit deplin, toţi acei mai sus scrişi bani, 1100 zloţi, în mâinile mai sus zişilor Adam şi fratele său Ionică, dinaintea noastră.

Şi la aceasta deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri sluga noastră Văscan Orăş aprod, fiul lui Grigore Orăş vornic, nepotul lui Iurie Orăş, strănepotul lui Făor Orăş cel bătrân, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocinile şi dedinele sale din dreptele lor privilegii şi cu învoirea tuturor fraţilor lui, iar el să-i despăgubească în altă parte din privilegiul de danie ce a avut străbunicul lui, Făor Orăş, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi din ispisocul de întărire ce a avut dela domnia mea, a treia parte din a treia parte din satul Orăşeni, ce a fost vislujenie bunicului lui şi deasemeni a treia parte din a treia parte din acel sat din Orăşeni, ce este cumpărătura tatălui lui, Grigore Orăş, dela Drăgoi, fiul Anei, pentru două sute şi şaptezeci zloţi tătăreşti şi din aceleaşi privilegii şi deasemeni a treia parte din a treia parte din acelaş sat din Orăşeni, ce este cumpărătura tatălui său Grigore Orăş dela Alexa şi dela Dragoş Răjevenschii, pentru două sute zloţi tătăreşti şi din acelaş privilegiu mai sus scris, care sunt acele părţi peste tot, din tot satul a treia parte. Şi deasemeni jumătate de sat din Răvacăuţi cu iaz şi cu loc de moară, jumătatea de sus, ce este în ţinutul Cernăuţilor, din privilegiile de danie ce a avut bunicul său Iurii Orăş, tot dela Ştefan voevod cel Bătrân. Acela le-a vândut acele mai sus zise părţi de ocină, tot credinciosului nostru pan Gavril logofăt, pentru o mie de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat credinciosul nostru pan Gavril logofăt şi a plătit, deplin, toţi acei mai sus scrişi bani, 1.000 zloţi, în mâinile slugii noastre Văscan Orăş aprod şi dinaintea noastră. Şi ispisoacele de întărire ce a avut sluga noastră, Văscan Orăş aprod şi cu fraţii săi, pe acele mai sus scrise părţi de ocini, iar domnia mea încă le-am dat în mâinile lui Gavril logofăt.

Pentru aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru pan Gavril logofăt

acele mai sus zise vii şi părţi de ocină... şi proprii bani, ca să-i fie şi dela noi uric cu tot venitul, lui şi copiilor... şi nepoţilor şi strănepoţilor şi la tot neamul lui, care se va alege mai de aproape...a treia parte... din tot hotarul... şi jumătate din sat din Ravacăuţi, să fie din tot hotarul jumătate, iar din alte părţi... <pe unde din> veci <au folosit>....

Şi la aceasta este credinţa domniei mele a mai sus scrisului>, Io Petru voevod <şi a preaiubiţilor fii ai domniei mele>, Io Vlad şi Ştefan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic... pârcălabi de Hotin... panului Hilip pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Luca şi a panului Bejan... spătar, credinţa..., credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Caraghizel stolnic, credinţa... din neamul nostru şi iarăşi pe oricine dumnezeu va alege să fie domn al ţării noastre, Moldova...

Şi pentru mai mare tărie şi putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului> nostru <pan Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această carte a domniei mele>.

În Iaşi.....

Acad. R.P.R., XLVII/234.
Orig. slav, perg., rupt, cu părţi lipsă, pecete atârnată, căzută.
Datat după divan.

292

1584 (7092) Ianuarie 14, Iaşi.

<†> In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, amin, troiţa sfântă cea de o fiinţă şi nedespărţită.

Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, închinător al troiţei, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea, a binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi din tot gândul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, am dat şi am miluit rugătoarele noastre călugăriţe dela ruga noastră sfânta mânăstire care se numeşte Vânătorii, unde este hramul preaobrajeniei domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu un sat anume Dăneştii, pe Cracău, în ţinutul Neamţului, ce şi mai înainte domnia mea l-am dat şi l-am miluit. Care acest sat scris, mai sus, anume Dăneştii pe Cracău, în ţinutul Neamţului, a fost al nostru drept domnesc şi ascultător de ocolul Pietrei.

Acest mai sus scris să fie sfintei mânăstiri dela noi uric şi ocină, cu tot venitul neclintit niciodată, în vecii vecilor, până când va sta sfânta mânăstire.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris să fie hotar din toate părţile, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai susscrisului, noi Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod şi credinţa preasfinţitului părinte şi rugător al nostru, chir Teofan mitropolit de Suceava şi credinţa părintelui şi rugătorului nostru, chir Gheorghie episcop de Rădăuţi şi credinţa părintelui şi rugătorului nostru chir Agafton episcop de Roman şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Andrei şi a panului Gavril pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârstea şi a panului Goliă pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Durac pârcălabi de Orhei, credinţa panului Nicula şi David pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Iani visternic, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Cocor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine dumnezeu va alege să fie domn ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi miluirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, deoarece şi mai înainte le-a fost danie acest sat mai sus scris şi dela alţi domni.

Iar cine ar cuteza să sfarme şi să strice dania şi întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat, de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de patru evanghelişti şi de 12 apostoli de frunte, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 318 părinţi cei dela Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu alţi jidovi necredincioşi, care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui, asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi în vecinicie.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Ieremia Băseanul în Iaşi, în anul 7092 <1584> Ianuarie 14.

<Pe îndoitură:> A iscălit Stroici logofăt <m. p.>.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 179.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1780.

293

1584 (7092) Martie 20, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni mari şi mici, Nastasia, fiica lui popa Roman, de bună voia ei, nesilită de nimeni,

nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, din partea tatălui ei, popa Roman, jumătate din satul Sângirei şi o parte la moară, din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl ei dela Bogdan voevod; aceia a vândut-o unchiului său, slugii noastre Bratul fost pitar, pentru şaptezeci de zloţi tătăreşti. Şi s'a ridicat sluga noastră Bratul pitar şi a plătit deplin toţi aceşti bani scrişi mai sus, 70 de zloţi tătăreşti, în mâinile acestei mai sus scrise, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta a venit deasemeni înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Solomia, cneaghina panului Veveriţă, de bună voia ei nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură ce a avut ea cu bărbatul ei, cu pan Veveriţă din ispisocul de cumpărătură ce au avut ei dela Alexandru voevod, o poiană ce se numeşte Pojarna, pe Bâc şi cu pâraiele ei de moară de prin prejur şi a vândut slugii noastre, Bratul fost pitar, pentru 160 de zloţi tătăreşti. Şi s'a ridicat sluga noastră Bratul fost pitar şi a plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi 160 zloţi tătăreşti, în mâinile acestei mai sus scrise, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi deasemeni, dăm şi întărim slugii noastre Bratul fost pitar, un loc de pustie ce-i este lui danic dela Bogdan voevod Alexandrovici la gura Şoltoiţei, ... [1]) Şoltoaia Mare, la două movile, de pe amândouă părţile Şoltoaiei în ţinutul Iaşi şi cu loc de moară, ca să-şi aşeze acolo sat.

Şi deasemeni dăm şi întărim lui Bratul, trei fălci de vie în Dealul Domnesc la Hârlău, cu crame [2]) şi cu pivniţă de piatră, ce el a cumpărat dela cneaghina lui Mihu ceaşnic, dela copiii ei. Şi alte trei fălci de vie, în acelaşi deal, lângă viile domneşti, tot slugii noastre Bratul fost pitar, cu crame [2]) şi cu pivniţă de piatră, ce el a cumpărat dela Neacşea şi dela Sanda şi dela Ion, nepoţii lui Vlad pârcălab. Şi sunt scrise în catastihul târgului, cum este obiceiul.

Însă aceste toate ocine mai sus scrise le-a cumpărat Bratul fără femeia sa.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie dela noi ocină şi uric, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor şi întregului său neam, care i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor părţi mai sus scrise să-i fie din toate părţile după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi această mai sus scrisă poiană, Pojarna, ce este pe Bâc, în mijlocul bucovinei . . . . . [2]) să fie din toate părţile pe mijlocul pădurii, până unde se întâlneşte cu alte urice.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrisului, Io Petru voevoe şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod şi credinţa boie-

[1]) loc rupt în orig.

[2]) « crame », aşa în orig.

tilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Andreiu şi a panului Gavril pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârstea şi a panului Golăi pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Nicula şi a panului David pârcălabi de Roman, credinţa panului Danciu . . . . şi a panului Durac pârcălabi de Orhei, credinţa panului Balica portar de Suceava, <credinţa panului Brut> [1]) postelnic, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania noastră şi întărirea, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă-i sunt drepte ocine şi cumpărătură, pentru bani proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ieremia Băseanul în Iaşi, în anul 7092 <1584> Martie 20.

Acad. R.P.R., CXXXIV/32.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

294

1584 (7092) Martie 20, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că domnia mea am dat şi am miluit pe slugile noastre, Lazar şi fraţii lui, Ion şi Stan şi sora lor Neacşa şi vărul lor Bârzul şi sora lor Nedelea şi pe Berindeai şi Andreica şi sora lor Anghelina şi Stana, cu un loc din hotarul lor, ... [1]) ce şi-au curăţit ei, dinspre Trebeş, cât vor putea să folosească, dela Cârligata pe Drumul Porcilor, drept peste şesul Trebeşului, la apa Suhudolului, la lacul Ursului . . . . [1]) la pârâul . . . [1]) Strâmtură, apoi în sus, pârâul Neherei, la râpa lui Laţcu şi de acolo la semnele Suhudolului până în drumul Tudorii, apoi drumul Tudurii . . . . [1]) de acolo drept . . . [1])

Şi ne-au dat un cal bun tărcat în Iaşi.

Insă să le fie acest loc mai sus scris, în hotarul lor, în pădure, în patru părţi.

[1]) loc rupt în orig.

<O parte să fie> [1]) lui Lazor <şi fratelui său> [1]) Ion, altă parte să fie lui Stan şi surorii lui, Neacşa, iar a treia parte să fie lui Bârzul şi surorii lui, Nedelea, iar <a patra> [1]) parte să fie lui Berindeai şi lui Andreica şi surorilor lor, Anghelina şi Stana.

Şi să le fie dela noi uric şi ocină, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Andreiu şi Iuraşco pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bucium pârcălab de Neamţ, credinţa panului David şi a panului Petrea pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescul în Iaşi, în anul 7092 <1584>, luna Martie 20. Stroici a iscălit.

Acad. R.P.R., XLV/146.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

295

1584 (7092) Apri'ie 3.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră, sluga noastră credincioasă Solomon logofăt şi soacra lui, Mărica călugăriţa, fiica lui Arbure portar de Suceava şi s'au pârît de faţă, înaintea noastră, cu Gligorie Udrea fost vătav de ţinutul Sucevei, pentru nişte bani şi argint ce li i-au furat nişte tâlhari dintr'o groapă. Şi pe aceşti tâlhari

[1]) loc rupt în orig.

i-a prins Udrea şi a aflat la dânşii această avere şi a dat-o în mâinile Anei sora Maricăi călugăriţa. Iar Gligorie Udrea a spus înaintea noastră că ce s'a aflat la aceşti tâlhari din această avere, a dat totul în mâinile Maricăi călugăriţa şi pe tâlhari deasemeni i-a dat în mâinile ei, pentrucă nu s'a aflat toată averea câtă au furat ei.

De aceia, domnia mea i-am judecat după obiceiul ţării şi am dat zi lui Udrea ca să aducă oameni buni, martori că a dat toată accastă avere ce s'a găsit în mâinile Maricăi şi să fie în pace. Şi când i-a fost ziua, el a venit înaintea noastră cu mulţi oameni buni şi bătrâni şi au mărturisit că a dat şi averea ce a găsit-o la tâlhari şi pe tâlhari în mâinile Maricăi călugăriţa şi s'a îndreptat.

De aceia, de acum înainte, să nu mai aibă a se pârî pentru această pâră, boierul nostru Solomon logofăt şi soacra lui, Mărica călugăriţa, împotriva lui Gligorie Udrea, niciodată şi să nu aibă câştig asupra lui, faţă de această carte a noastră.

Scris în . . . .[1]), în anul 7092 <1584> Aprilie 3.

Însuşi domnul a poruncit.

Pătraşco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/158.
Orig. slav, hârtie.

296

1584 (7092) Aprilie 5, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, rugătorii noştri monahi din ruga noastră, sfânta mânăstire dela Pobrata, cu rugăminte, ca să ne roage pe noi şi să-şi ceară ispisoc de întărire, din ispisocul de danie ce au avut ei dela Petru voevod cel Bătrân, pe un iezer ce se numeşte Beleul şi cu toate gârlele sale şi mlăjetul, ca să fie tari şi puternici, cu această carte a noastră, să-şi apere iezerul Beleul şi cu toate gârlele sale ce intră şi ies din acest iezer: o gârlă, anume Chiciţa, ce este din gura Pruteţului şi cu Pruteţul, altă gârlă, Topileana, ce iese din Beleu şi cade în Ureahov; a treia gârlă, Ciorna, ce cade la Trifeşti, a patra gârlă, Vidra, a cincea gârlă, Bursuc, a şasea gârlă, Pascova, ce iese din Chiciţa, a şaptea gârlă, Plopul, a opta gârlă, Vlaca, a noua gârlă, Petreasa. Şi mlăjetul dela Văleani, mai sus de Rădeni. Ca să nu prindă peşte în aceste gârle şi să nu taie în acest mlăjet, fără ştirea egumenului. Şi pe cine vor găsi ei prinzând peşte în ori care

[1]) loc alb în orig.

din gârle, fără voia igumenului, sau tăind în mlăjet, ei să ia totul dela aceşti oameni şi carul cu boii, iar în mlăjet asemenea şi securea şi totul.

Iar dela care ei vor avea pâră, aceşti oameni să stea de faţă înaintea noastră.

Pentru acesta nimeni să nu cuteze a-i împiedeca, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7092 <1584> Aprilie 5.

† Domnul a spus.

† Ieremia mare vornic a învăţat.

Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1796.

297

1584 (7092) Aprilie 5, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că am binevoit domnia mea, cu a noastră bună voinţă cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu am dat şi am întărit rugii noastre, sfânta mânăstire dela Greci, unde este hramul arhiereilor şi făcătorului de minuni, Nicolae, din uricul lor propriu, din privilegiul de danie ce a avut sfânta mânăstire dela Iancul voevod, un sat pe Başeu, anume Selicicanii şi cu loc de moară la Başeu. Care acest sat scris mai sus, Selicicanii pe Başeu şi cu loc de moară la Başeu, a fost al nostru drept domnesc şi ascultător de ocolul târgului Ştefăneştilor. Ca să fie sfintei mânăstiri dela Greci, cu tot venitul.

Şi deasemeni, dăm şi întărim sfintei mânăstiri dela Greci, un sat anume Nicoreştii pe Cracău, în ţinutul Neamţului şi cu mori în Cracău, din ispisocul de danie ce a avut sfânta mânăstire dela domnia mea, ca să fie sfintei mânăstiri cu tot venitul.

Şi deasemeni dăm şi întărim sfintei mânăstiri dela Greci a treia parte de sat din Onchiteşti, ce este în ţinutul Soroca, din ispisocul de danie ce a avut deasemeni sfânta mânăstire dela domnia mea, ce a fost dată sfintei mânăstiri dela Greci, de către Nastasia Oproae, pentru sufletul său, ca să fie sfintei mânăstiri dela Greci uric şi ocine, cu tot venitul, neclintit lor niciodată în veci.

Iar hotarul acestor sate de mai înainte spuse, anume Selicicanii ce este pe Başeu şi cu loc de moară în Başeu şi satul Nicoreştii pe Cracău şi cu mori la Cracău şi a treia parte din Onchiteşti, în ţinutul Soroca, să le fie hotare, din spre toate părţile, după vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrisului, Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Andreiu şi a panului Iurăşco pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bucim pârcălab de Neamţ, credinţa panului David şi . . .[1]) pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Iane vistier, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăş pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania noastră şi întărirea, ci să dea şi să întărească sfintei mânăstiri.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Ieremia Băseanul în Iaşi, în anul 7092 ‹1584› luna Aprilie 5 zile.

A iscălit Stroici logofăt.

Acad. R.P.R., CXXXIV/92.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom., ibid., CLXXXIII/39.

298

1584 (7092) Aprilie 8, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Măgdălina, fiica Anesiei şi mătuşa ei, Anesia, fiica lui Oaşea, nepoata lui ‹Oaşea cel bătrân›, de bună voia ei nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din privilegiul de schimb ce a avut mama ei, Anesia, dela Alexandru voevod, din a treia parte, jumătate, din sat din Husiani, din ţinutul Dorohoiu, pe partea de dincolo de Jejia, şi au vândut-o credinciosului nostru Cucor stolnic pentru două sute şi patru zeci de zloţi tătăreşti. Şi s'a ridicat sluga noastră credincioasă, Cucor stolnic şi a plătit deplin toţi banii noştri mai sus scrişi, 240 zloţi tătăreşti, în mâinile Măgdălinii, fiica Anesiei şi a mătuşei ei, Anesia, fiica lui Oaşea, nepoata lui Oaşea cel bătrân, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

[1]) loc alb în orig.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bună voie deasemeni şi plata deplină, iar noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit slugii noastre credincioase Cucor stolnic, această mai sus zisă din a treia parte, jumătate de sat din Husiani [1]) aceste părţi care sunt la râu, a treia parte de sat din Husiani ce este în ţinutul Dorohoiu, de cealaltă parte a Jijiei, ca să-i fie lui ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi a vândut lui Gavrilaş sulger [2]).

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Cârstina, fiica lui Ştefu1, nepoata Măgdălinei, de bună voia ei nesilită de nimeni, nici asuprită, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din privilegiul de schimb dela Petru voevod cel Bătrân, ce a avut bunica ei, Măgdălina, din a treia parte de sat din Husiani, a treia parte, aceasta a vândut slugii noastre credincioase, lui Cucor stolnic, pentru o sută de zloţi tătăreşti. Şi s'a ridicat sluga noastră credincioasă Cucor stolnic şi a plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi 100 de zloţi tătăreşti, în mâinile Cârstinei, fiica lui Ştefu1, nepoata Măgdălinei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. De aceia, noi văzând întocmirea lor de bună voie şi plata deplină, de aceia domnia mea îi dăm şi îi întărim, ca să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi apoi, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Florea, fiul lui Gavril, nepotul lui Ştefu1, de bună voia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din privilegiul de împărţeală dela Petru voevod cel Bătrân ce a avut bunicul lui, Ştefu1, cu fratele său Gavril, a patra parte din sat din Zinideni, partea de jos dinspre Jijia, şi a vândut slugii noastre credincioase Cucor stolnic, pentru două sute de zloţi tătăreşti. Şi s'a ridicat sluga noastră credincioasă, Cucor stolnic, şi a plătit toţi aceşti bani scrişi mai sus, 200 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Florea, fiul lui Gavril, nepotul lui Ştefu1, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, noi văzând întocmeala lor de bună voie şi plata deplină, de aceia domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre credincioase, Cucor stolnic, această mai sus scrisă a patra parte de sat din Zinideni, partea de jos, dinspre Jijia, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lui şi întregului său neam, care i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acesteia din a treia parte de sat din Husiani, de partea cealaltă a Jijiei şi acestei a patra parte din sat din Zinideni, să le fie hotare dinspre toate părţile, după vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod şi credinţa boie-

---

[1]) pasagiul: « din a treia »..... « Husiani », şters cu cerneală în orig.

[2]) pasagiul: « părţi »..... « sulger », scris între rânduri.

rilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Andrei şi a panului Iuraşco pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bucium pârcălab de Neamţ, credinţa panului Nicula şi David pârcălabi de Roman, credinţa panului Danciul şi Dura pârcălabi de Orhei, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră ci să-i dea şi să-i întărească pentrucă-i este dreaptă ocină şi cumpărătură, pe bani proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ieremia Băseanul în Iaşi, în anul 7092 <1584> luna Aprilie 8 zile. Stroici logofăt.

Acad. R.P.R., V/91.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

299

1584 (7092) Aprilie 8.

Suret dintr'un ispisoc dela Petră v<oe>voda, din let 7192 [1]) <1584> Ap<rilie> 8.

† Semni facem cu aciastă carte a noastră, tuturor cine va căuta sau a ceti pre însa audzind, adică au venit înnainte noastră şi înnainte a lor noştri moldoveneşti boeri, a noastră slugă Costin Nursu şi Gligoria şi Maxin şi Andrei şi Zbera, de a lor bună voe, de nime siliţi nici asupriţi, au vândut a lor driaptă ocină şi cumpărătură dintr'un ispisoc ci-au avut dela domni, giumătat<e> di silişti di Răciuleşti, ci-au fost acie os<ă>bită cumpărătură dela Nastasie, fata lui Gherman Hăra postelnicul, nepoata Marinii, din dres di'npărţare ci-au avut moşa-i ei Marina, dila bătrânul Ştefan vodă. Acee au vândut-o slugii noastri, Lungului, în cinci suti di zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat sluga noast<r>ă Lungul şi au plătit ace giumătate de sat pe acei de sus scrişi bani, 500 de zloţi tătăreşti, întru mânule lui Costin Nursu şi lui Gligorie şi Maxin şi Condre şi Zberăi, denainte noastră.

Deci şi noi vădzind a lor bună voe şi tocmală şi plată deplin, aşijdire şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Lungului, pe ace de sus numită giumătate

[1]) în loc de: 7092.

de sat de Răciuleşti, ca se-i fie lui şi dela noi uric şi moşie, cu tot vinitul şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor şi înpröştieţilor şi a tot niamul lor, cene se va alegi mai de aproape, nearăşluit niciodănăoară în veci.

Iar hotarul acel de sus mai denainte numit, ace giumătati de silişte [de silişte] de Răciuleşti, s'au dat lor giumătate din parte de sus, pe hotarul cel bătrăn pe undi s'au înblat de veci.

Pentr'acee, criadinţa domnii meli de mai sus scris, Io Petră v<oe>voda şi credincios şi prea iubit fiiul domnii mel<e> Vlad v<oe>voda şi credincioşi boerii noştri, ptia anume, pe cum însemniadză în ispisoc.

Iar după viaţa noastră, care va fi domnu, sau dintr'a nostru niam sau pe cari a alege dumnedzău a fi dumnu pămăntului nostru, Moldovii, să n'aibă a răşuii a noastră danie şi întăritură, ca s<ă> fie lor danie şi întăritură pe a lor driaptă ocină şi cumpărătură pre al sei bani.

Pentr'acee am poruncit marelui nostru credincios şi censtit boer, Stroici logofătul, de au scris şi au lega<t> pecete aceştii cărţi a nostria.

In Iaşi, let 7240 <1732> Ap. 28.

Ion Cujbă.

Tălmăcită de Toader diiac de divan.

Arh. St. Iaşi, XII/63.
Trad. rom.
O altă trad. rom. tot din sec. XVIII, ibid., XIII/62.
Data corectată, greşindu-se cifra sutelor în traducere.

300

1584 (7092) Aprilie 9.

7092 <1584> Apr<i>l 9. Ispisocul domnului Petru v<oe>v<o>d, prin care au dănuit lui Oşteai, diac ungureanu, ginerele lui Beie Psihie, o silişte anume Pleşăştii din ţin<u>t Trotuşului, ca să facă acolo sat.

Iar hotarul să fie, precum au umblat din vechi.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 105, f. 136 v.
Rezumat rom. din 1849.

301

1584 (7092) Aprilie 13.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni,

Anghelina monahia, fiica Dragăi, fiica lui pan Hârman pârcălab şi nepoatele ei de soră, Mariica şi Atemia, fiicele Nastasiei monahia şi nepoata lor, Nastasia, fiica Tudosiei, nepoata Mariei şi deasemeni fiica Dragăi, fiica lui pan Hârman pârcălab, de bună voia lor nesilite de nimeni nici asuprite şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul de împărţeală ce a avut bunica lor, Draga, dela Ştefan voevod cel Tânăr, o selişte pe Prut, anume Păuleştii, aceasta au vândut-o lui Mihăil Arvat şi fraţilor lui, Toader şi Nicoară, pentru trei sute şi cinci zeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat Mihăil Arvat şi fraţii lui, Toader şi Nicoară şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 350 de zloţi tătăreşti, în mâinile acestor mai sus scrişi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit lui Mihăil Arvat şi fraţilor lui Toader şi Nicoară, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise selişti pe Prut, anume Păuleştii, să-i fie hotarul dinspre toate părţile, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Andreiu şi a panului Iurăşco pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bucim pârcălab de Neamţ, credinţa panului David şi Petrea pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Iane vistier, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta nu să le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă, le este dreaptă ocină <ce şi-au cumpărat> [1]) pentru banii lor drepţi.

<Iar pentru mai mare putere [1])> şi întărire a tuturor acelor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier <Stroici> [1]) mare logofăt să scrie şi pecetea noastră să o atârne la această adevărată carte a noastră.

A scris Ieremia Băseanul . . . . . .în anul 7092 <1584> Aprilie 13.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 115.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
O trad. rom., cu data greşită 7052, la Arh. St. Iaşi, XL/4.

[1]) loc şters în orig.

1584 (7092) Aprilie 14, Iaşi.

In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, amin. Iată, eu robul stăpânului meu, Iisus Hristos şi închinător al sfintei troiţe, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu a noastră bună voinţă, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, am dat şi am întărit rugii noastre, sfânta mânăstire dela Homor unde este hramul preasfintei, curatei şi preabinecuvântatei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, din propriile ei privilegii, din privilegiul de întărire ce a avut sfânta mânăstire dela Petru voevod cel Bătrân şi asemeni din privilegiul ei de întărire, ce au avut ei dela Ştefan voevod cel Tânăr, un iezer anume Oreahovul şi două şomoldoace aproape de el anume Beşilele şi Ciulineţul, din gârla Oreahovul, anume Topileana. Toată aceasta mai sus scrisă să fie sfintei mânăstiri dela noi uric şi ocină, cu tot venitul, până când va fi sfânta mânăstire.

Iar hotarul acestui iezer mai sus scris, anume Oreahovul şi cu toate gârlele şi iezercanele sale, începând din malul Prutului, unde se desparte drumul spre Grindul Lung, mai jos de Drăculeşti, în faţa Măstecanilor şi de acolo, la vale, în faţa malului Prutului, Suhanii, la poteca lui Marco şi de acolo drept gârla Topileana, unde trece peste Troian şi de acolo, tot pe Troian, până la Vadu Trifeştilor şi de acolo, la deal, pe mal până la capătul grindului, la malul Pruteţului, unde se începe hotarul dela început.

La aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Andrei şi a panului Iurăşco pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bucim pârcălab de Neamţ, credinţa panului David şi Petrea pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Ianc vistier, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu clintească sfintei mânăstiri, ci să dea şi să întărească sfânta mânăstire.

Cine ar cuteza să strice şi să sfărâme dania şi întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică, de 4 evanghelişti şi de 12 apostoli de frunte, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 318 părinţi, cei dela Nicheea şi să aibă parte cu Iuda

şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu alţi Jidovi necredincioşi, care au strigat asupra lui Hristos dumnezu, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, <care este şi va fi în veci amin>.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici, mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră adevărată.

A scris Ieremia Băseanul în Iaşi, în anul 7092 <1584> luna Aprilie 14.

A iscălit Stroe [1]) logofăt <m. p.>.

Venelin, *Vlahobolg. gramoti*, pp. 216—218.

Rezumate rom. la: Arh. Şt. Iaşi, Anaforale, nr. 13, f. 86 v. şi Transport 1146, cp. II, 1300, dos. 54, f. 3,5 v.

303

1584 (7092) Aprilie 18, Iaşi.

Noi Petru voevod, cu mila lui dumnezeu, domn ţări<i> Moldovii. Precum au venit înnaintea noastră, a domnii mele şi dinaintea a lor noştri boeri moldovenişti, sluga noastră Broştoc staroste de Putna şi au cerşut dela domnie mea un loc pustiiu în ţănut Putnii, între Vrancea şi între Şuşiţa, pre amândoo Vizăuţile, din muntel [2]) Gherghelăul păn în dialul Şuşiţii, căt iaste loc domnescu.

Şi sluga noastră Broştoc au dat domnii mele patru cai graş<i> să fie de slujba domnii mele şi de trieba ţării.

Deci domnie mea am dat şi am miluit pe sluga noastră Broştoc staroste de Putna, cu acel loc, piste tot unde iaste loc domnescu, pre amândoao Vizăuţile, ca să fie slujii noastre lui Broştoc şi dela noi uric cu tot venitul, neclătit niciodinioară în veci. Şi altul ca să nu să amestece înnainte aceştii cărţi a domnii mele.

Insuş<i> domnul grăeşte.

Scris în Iaş<i> v<e>let 7092 <1584> April 18.

Strovici *mare* log<o>f<ă>t.

Spiridon <a scris>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vizantea, nr. 580, f. 9.

Trad. rom. din 1802.

Cu două rezumate rom., la Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 53, f. 34 v. şi Transport 806, op. 916, dos. 31, f. 18 şi 82.

---

[1]) în loc de « Stroici ».

[2]) în text « multele ».

304

1584 (7092) Aprilie 24, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Ana, fiica lui Zaharia, nepoata Ţintei, strănepoata lui Simion, de bună voia ei, nesilită de nimeni nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din privilegiul de vislujenie ce <a avut> [1]) străbunicul ei, Simion, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi din privilegiul de întărire ce a avut bunicul ei, Ţintea dela Petru voevod cel Bătrân, din jumătate de sat din Comăneşti, jumătate, toată partea ei şi a vândut-o lui Ignat şi femeii lui Anghelina şi lui Isac şi femeii lui, Pietra pentru patru sute şi două zeci de zloţi tătăreşti. Şi s'au ridicat Ignat, şi femeia lui, Anghelina şi Isac şi femeia lui, Pietra şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 420 de zloţi tătăreşti, în mâinile Anei, fiica lui Zaharia, nepoata Ţintei, strănepoata lui Simion, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni le-am dat şi le-am întărit, ca să le fie şi dela noi şi cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7092 <1584> Aprilie 24.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

A scris Luca.

<Pe verso: rom.> † Pentru jumătate de jumătate de satu de Comăneşti, Comăneşti sau Ţigăneşti. † Ce să chiamă Ţigăneşti la Vaslui.

Acad. R.P.R., LXXXIX/66.
Orig. slav, hârtie, peceţe aplicată, căzută.

305

1584 (7092) Mai 1, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor moldoveni sluga noastră credincioasă Ion Solomon logofăt şi cneaghina lui, Mărica, fiica Mariiţii călugăriţa, nepoata lui Luca Arbure hatman, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au dat pentru pomenirea lor, dreaptă ocină şi dedină din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul ei Luca Arbure hatman dela Bogdan voevod cel Bătrân, plaiul muntelui care se numeşte acum Gemălăul, pe unde a ţinut Arbure hatman şi cu toate pâraiele şi izvoarele şi poieniţele, câte sunt ascultătoare împrejurul

[1]) lipsă în orig.

acestui munte şi plaiu, anume Gemălăul, din gura [1]) hotarului, din obârşia Putnişoarei şi . . . .[2]) şi până la gura Durnei în Bistriţă în jos, până la gura Coboltei, pe Cobolta în sus, până la muntele Rădicinei, la isvorul Gemălăului, în jos până la Moldoviţa. Toate plaiurile care sunt scrise mai sus şi cu poienile de păscut, pe acest drum al Geminilor şi cu Bărnarul şi toţi munţii şi izvoarele mai sus scrise, ei le-au dat danie sfintei mânăstiri, care se numeşte Sucevita, unde este hramul sfintei bogoiavlenii a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos şi astfel s'au întocmit, ca să scrie pe Ion Solomon logofăt şi pe cneaghina lui, Mărica, în pomelnicul mare .....[3]) la sfântul jertfelnic, în sfânta mânăstire, ca să fie sfintei mânăstiri, neclintit niciodată în vecii vecilor, până când va vrea dumnezeu să stea sfânta mânăstire.

Iar cine ar încerca să strice sau să sfarme această danie din neamul lor sau iarăşi oricine ar fi, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de precurata lui maică şi de 4 evanghelişti şi de 12 apostoli de frunte Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de 318 părinţi, cei dela Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu alţi necredincioşi Jidovi care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi, în vecii vecilor.

Scris în Iaşi, în anul 7092 <1584> Mai 1.

Io Petru voevod <m. p>.

Însuşi domnul a poruncit.

Acad. R.P.R., LXXXV/24.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

306

1584 (7092) Mai 4 Galbeni.

Suret de pe un zapis sărbăsc din vălet 7092 <1584> Mai 4.

Adică eu Toma Birtoc şi cu frate-meu Mafteiu, din sat din Galbin<i>, noi mărturisim cu acest zapis a nostru, precum noi de nime silit<i>, ce de a noastră bună voia, am vândut a noastră parte dreaptă de ocin<ă> şi de moşie, din giumătate de sat din Tuleşti, din parte de gios, a trie parte, giupânului Toader Boldesc<u> şi fraţini-său, lui Gheorghi Boldesc<u>, drept 15 zloţ<i> tătărăşti, cu tot venitul, din câmp şi din pădure şi din bălţi şi din vatra satului, dinainte a mulţi oamen<i> bun<i> di pinpregiur megieşi, înainte lui Gheorghi Moţoc din Aldeşti şi a Cozmi

[1]) cuvintele: «din gura» adăogate ulterior cu altă cerneală.
[2]) loc alb în orig.
[3]) loc rupt în orig.

Ciocărlie din Sirbi şi a Nechitei din Albotești [1]) şi a lui Pavăl medariul <dela> Cărligi şi a lui Mihăil<ă> Bucur din Pădureni.

Şi eu, Ionaşco diiac din Galben<i>, am scris în casa popii Liciului din Galbin<i> şi s'au pus şi peceţil<e>.

Eu Toader Muste am scos acest zapis sărbesc.

Acad. R.P.R., LXVIII'65.
Trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

307

1584 (7092) Mai 5, Iaşi.

Sunet de pe ispisoc vechiu pe sărbie dela Petru v<oe>vod domnul ţării Moldovii scris de Dămiian Cristeavici în Eş<i>, la let 7092 <1584> Mai 5.

Înştiinţare facem prin aciastă carte a noastră tuturor cui vor căuta asupra ei sau o vor auză-o cetindu-să, precum că au venit înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boerilor noştri ai Moldavii, a mari şi mici, Solomiia, giupăniasa a răposatului Iosif Veveriţă, cu mare jalobă şi cu mare mărturie şi cu migiiaş<i> de pin pregiur şi cu boeri şi cu slugi a domnii mele, din curte domnii mele, zicând cum că dresurile ce li-au avut răposatul Veveriţă cum şi ia, de baştina şi de slujăre pe a lor drepte ocini pe satul Cupciciul în ţăn<u>t Hotinului şi cu heleşteu şi cu moară şi al patrălc parte din satul Posadnicii de pe Jăjiia, parte de din gios şi cu loc de moară în Jăjiia, partea ce di mai sus numită a patra parte din Posadnici pe Jijiia, parte ce din gios şi cu loc de moară pe Jijiia au fost cumpărat Iosăf Veveriţă părcălabu, dela Tomşa Hrană, feciorul Anghelinii, fetii Costii posadnic, nepotul dum<i>sali a lui Stan posadnicul, drept opt sute zloţi tătărăşti, din ispisoc de cumpărătură ce au avut dela Alexandru v<oe>vod, aşijdere şi pe acel mai sus numitul sat Cupciciul, în ţăn<u>t Hotinului şi cu moară în Ciuhur, Veveriţă el şi li-au fost cumpărat dela Mărica, fata Hării ce au fost mare vor<ni>c, nepoata lui Hărbur ce au fost părcălab de Hotin, drept şasă sute doâzeci zloţ<i> tătărăşti din ispisoc de cumpărătură ce au avut dela Alexandrul v<oe>vod. Şi din a cincea parte din satul Miceştii doao părţi ce li-au cumpărat Veveriţă dela Leul şi dela sora lui, dela Sora, ficiorii Drulii, nepoţăi Ilii, ce li-au fost cumpărat din ispisoc ce au avut dela Alexandrul v<oe>vod, drept cincizăci zloţ<i> tătărăşti şi pe satul Uşcreştii, în ţăn<u>t Lăpuşnii şi un vad de moară din Puriceni, din ţăn<u>t Eşului şi pe un loc de pustietate de lângă Rădoae, în capătul cel din sus, la fântăna Frorinului, ce li-au fost cumpărat Veveriţă dela Zbere, ficiorul Ilii şi dela ruda

[1]) în trad. din sec. XIX-lea: « Aldeşti ».

lui, dela Toader, ficiorul Florii şi dela Ivan, ficiorul Oanţii şi dela ruda lor, dela Ieremiia, nepotul lui Mihăilă, drept trii sute zloţi tătărăşti, *asemenea* din ispisoc de cumpărătură ce au avut dela Alexandru v<oe>vod şi pe satul Spinoasa, în ţăn<u>t Hărlăului şi cu moară în Bahlui şi pe al träile parte din satul Vavatieştii în ţăn<u>t Hărlăului. Şi acele dresuri au perit în zălile lui Ioan v<oe>vod, când şi însăş Iosăf Veveriţă au perit atunce.

Deci domniia me, văzând a ei ace mare jalobă şi mare mărturie, cu măgiiaş<i> de pinpregiur, boeri şi oşteni şi curtezăni din curte domnii mele, noi aşijdere şi dela noi i-am dat şi i-am întărit giupănesăi Solomii Veveriţoaii acele de mai sus numite ocini şi sate, ca să-i fie ei ocine, ei şi copiilor ei, nepoţilor, strănepoţilor şi prestrănepoţilor ei, cu tot venitul, nestrămutat niciodincoară, în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus numite sate să le fie de din toate părţăle după hotarul cel vechiu, pe unde din veci s'au apucat.

Şi iarăşi au venit înnainte noastră şi înnainte tuturor boerilor noştrii ai Moldovii giupăniasa Solomiia Veveriţoae, de a ei bună voia, de nimene sălită, nici asuprită şi au înpărţăt a sale drepte ocini şi moşăi feciorilor săi, anume: lui Toader şi lui Onciul şi lui Grigorii şi Florii şi Nastasăii. Şi s'au venit în parte lui Toader giumătate din satul Cupciciul, ce este în ţăn<u>t Hotinului şi giumătate din heleşteu şi din moară ce este în Ciuhur şi al opta parte din sat din Posadnici, pe Jăjiia, în ţăn<u>t Eşului; iar în parte Onciului i s'au venit giumătate din satul Cupciciul, în ţăn<u>t Hotinului şi giumătate din heleşteu şi din moară pe Ciuhur şi al opta parte din satul Posadnicii, pe Jăjiia, în ţăn<u>t Eşului; iar în parte lui Grigorii i s'au venit satul Uşerceştii, în ţăn<u>t Lăpuşnii, de pe Prut şi giumătate dintr'un vad de moară din Puriceni, pe Jăjiia, în ţăn<u>t Eşului; iar în parte Florii i s'au venit o al triele parte din satul Vavatieştii, în ţăin<u>t Hărlăului şi o giumătate dintr'un vad de moară din Puriceni, pe Jăjiia, în ţin<u>t Eşului; iar în parte Nastasăi i s'au venit satul Spinoasa şi cu moara pe Bahlui, în ţin<u>t Hărlăului.

Deci noi, văzând a ei de bună voe înpărţală fiilor ei, în viiaţa ei, până când au fost vie, noi aşijdere şi dela noi, li-am dat şi li-am întărit mai sus numiţălor slugilor noastre acele de mai sus arătate ocini, cu tot venitul, lor şi fiilor, nepoţălor, strănepoţălor şi prestrănepoţălor lor, nestrămutat niciodineoară, în vecii vecilor.

Şi iarăşi au venit înnainte noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri ai Moldavii, a mari şi mici, credinciosul sluga noastră Ionaşco Dragsin *fost* părcalab de Niamţi şi nepotul lui de frate, Toader Once şi nepotul lor de frate Flore, că de nime sălit<i>, nici asupriţi, ce de a lor bună voia şi au dat toată parte unchiului lor, a lui Pavăl, cătă să va alegi din satul Vavatieştii, slugii noastre lui Toader Veveriţă diiacu.

Deci noi, văzând a lor de bună voe danie şi întocmire, noi aşijdere şi dela noi i-am dat şi i-am întărit slugii noastre, lui Toader Veveriţă, toată parte lui Pavăl din satul Vavatieştii, ce să va alege, ca să fie lui şi dela noi ocină, cu tot

venitul, lui şi fiilor, nepoţălor, strănepoţălor prestrănepoţălor şi la tot niamul, cine i să va alege mai aproape, nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iar hotarul mai sus numitei ocini să-i fie de pin toate părţăle după hotarul cel vechiu, pe unde din veci s'au apucat.

Şi spre aciasta este credinţa domnii mele de mai sus numit, noi Petr<u> v<oe>vod şi credinţa preiubiţălor şi din inimă a fiilor domnii mele, a lui Io Vlad v<oe>vod şi a lui Ştefan v<oe>vod şi credinţa tuturor boerilor noştri ai Moldovii, a mari şi mici.

Şi spre mai mare tăria şi întăritura tuturor acelor de mai sus scrise, am poroncit cinst<it> credinciosului boeriului nostru, dum<i>sale lui Stroici mare log<o>f<ă>t, să scrie şi pecetea noastră să o lege către aciastă adivărată carte a noastră.

Copie asăminea scoasă de pi suret tălmăcit din limba sărbască pe limba moldovenească, din uric dela mai sus numit domnul Petr<u> v<oe>vod, de Ion Stamate pit., în Eşi, la leat 1809 Iunii 10.

Arh. St. Iaşi, CDXVIII/8.
Copie rom. din sec. XIX.

308

1584 (7092) Mai 15, Iaşi.

Teofan mitropolit al Sucevii. Scriem şi dăm de ştire că însumi, cu bună voinţa noastră, am miluit şi am dat sfintei rugi, mânăstirea Galata, unde este hramul înălţării domnului nostru Iisus Hristos, nişte chilii pe care le-am făcut eu lângă mânăstire şi cu locul pe care l-am curăţit cu oamenii şi cu banii mei, în pădurea întreagă şi deasă şi am îngrădit cu gard acele chilii şi cu locul, ca să fie sfintei mânăstiri Galata cu tot venitul, neclintit.

Şi deasemeni am miluit şi am dat sfintei mânăstiri Galata un loc de prisacă şi cu poiana care a fost livadă la prisacă şi îngrădită şi care acea prisacă se numeşte a lui Balica şi a fost din vechime acel loc drept al mitropoliei din Suceava.

Hotarul acestei prisăci este din locul unde a fost prisaca lui Balica, până la drumul vechiu, unde este o piatră mare, în faţa unor spici şi de acolo pe drumul ce duce spre satul Tomeşti, până la o altă piatră, care acel loc a fost în întregime îngrădit cu gard. Şi această prisacă a lui Balica şi cu hotarul ei să fie mânăstirii Galata, cu tot venitul.

Iar pe cine îl va alege dumnezeu să fie pe scaunul mitropoliei, dacă va mai voi să lase acel loc de prisacă şi cu livadă să fie al sfintei mânăstiri, bine va face, iar dacă nu-i va plăcea întocmirea noastră, să fie pe voia acelui care va cârmui scaunul mitropolitan.

Şi iarăşi să se ştie ‹că hotarul merge›[1]) dela drumul vechiu, unde sunt pietrele, de-a curmezişul locului până la stufărişul care este lângă Bahlui şi dela strâmtura care este dinspre Tomeşti, unde este o piatră, în sus, pe amândouă părţile drumului până la mai sus zisele pietre şi iarăşi pe drumul vechiu, la locul unde a fost grădină, la pârâul care se numeşte Pârâul Cozmoaei şi în sus până la altă strâmtură, la locul care se numeşte Săpătura Vlădicăi, unde este iarăşi piatră. Acest loc noi l-am curăţit cu oamenii şi cu banii noştri. Şi acesta să fie al sfintei rugi, Galata, cu tot venitul neclintit niciodată, în veci.

Iar cine va îndrăzni să risipească dania noastră, mai sus numitele chilii şi cu locul pe care noi l-am curăţit din pădurea întreagă şi poiana pe care iarăşi noi am curăţit-o cu oamenii şi cu banii noştri, afară de prisaca lui Balica şi livada care a fost îngrădită pe lângă prisacă, pe care acest loc l-am descris mai sus din semn în semn şi din piatră în piatră şi dela strâmtura care este către Tomeşti până la strâmtura de sus, cine va îndrăzni şi va strica întocmirea noastră, unul ca acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de 12 apostoli de frunte şi de 318 părinţi care la sobor şi în toată lumea au propovăduit şi de toţi sfinţii şi de smerenia noastră să fie sub blestem, nedeslegat în veci şi să-i fie potrivnic în vremea judecăţii însuşi împăratul judecător al cerului şi al pământului, dacă nu se va pocăi şi va îndrepta cele stricate.

Şi spre mai mare credinţă am adăugat şi pecetea noastră la această carte a noastră.

Scris în Iaşi, în anul 7092 ‹1584› Mai 15.

Arh. St. Buc., M-rea Cetăţuia, IV/5—6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX, cu data greşită 7202 ‹1694› Mart 15.

309

1584 (7092) Mai 21, Iaşi.

† Iată eu, Avram Dincovici din Turiatca, recunosc eu însumi, cu acest zapis al meu că am vândut nesilit de nimeni, nici asuprit, ci singur de bună voie, o ocină a mea dreaptă şi dedină din satul Micleştii, ce se numeşte şi este selişte aproape de satul Voicouţii ‹în› ţinutul Dorohoi, din sat a patra parte din sat. Aceasta am vândut lui Miron din Voicouţi, pentru preţul de o sută şi douăzeci de zloţi tătăreşti.

Deci Miron s'a sculat şi a plătit toţi aceşti bani mai sus scrişi în mâinile mele, ca să-i fie lui dreaptă ocină şi cumpărătură copiilor lui şi nepoţilor lui şi străne-

[1]) omis de diac.

poţilor lui. Şi la această tocmeală au fost oameni buni: pan Drăgan şi pan Isac mare vătah şi pan Maxin şi pan Ionaşco Tolocico.

Şi <pentru> mai mare tărie, au pus peceţile lor pe acest zapis.

Şi Gheorghie diac a scris .

Astfel recunosc cu acest zapis.

Scris în Iaşi, în anul 7092 <1584> Mai 21.

Arh. St. Iaşi, CCCL/51.
Copie slavă din sec. XX.

310

1584 (7092) Mai 26.

Suret dela Petru v<oe>vod, v<e>l<e>t 7092 <1584> Mai 26. Facem înştiinţare precum au venit înainte noastră şi înainte tuturor boiarilor noştri Mihăilă şi fămeia lui, Sora şi Nistor, cu mare jalobă jeluind noao şi aşa arătând: de vreme că ispisocul ce au avut de cumpărătură pe giumătatea satului Boiştea, ce este în ţinutul Trotuşului, care loru-ş l-au fost cumpărat dela Danciul Raciste, drept 120 *zloţi tătăreşti*, ei l-au prăpădit şi încă şi ispisocul ce au avut Danciul Raciste pe acel sat Boişte, care el l-au fost dat în mâna lor, ei l-au pierdut.

Deci noi, văzind a lor mare jalobă, aşijderea şi dela noi am dat acea giumăgate de sat Boiştea, oamenilor celor de mai sus zişi, precum ca să fie lor şi dela noi ocină şi cu tot venitul. Şi altul ca să nu se mai amestice, preste aciastă carte a noastră.

S'au tălmăcit de Evloghie dascal slovenesc, v<ă>l<ea>t 7268 <1760> *luna Mai în 16 zile.*

Arh. St. Buc., M-rea Caşin, X/1.
Trad. rom.

311

1584 (7092) Mai 30, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Gliga, fiul Nastascăi, nepotul Măruşcăi, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din privilegiu de întărire ce a avut bunica lui, Măruşca, dela Petru voevod cel Bătrân, din jumătate de sat din Drăguşani, mai jos de Poieni, pe Bârlăzel, ce acum se numeşte Crăeştii, a patra parte, partea de jos dinspre răsărit, aceasta a vândut slugii noastre Luca, pentru trei sute de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat sluga noastră

Luca şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, în mâinile lui Gliga, fiul Nastascăi, nepotul Măruşcăi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Luca§ aceasta mai sus înainte spusă, din jumătate de sat din Drăguşani, mai jos de Poieni, pe Bârlăzel, care acum se numeşte Crăeştii, a patra parte, partea de jos dinspre răsărit, ca să-i fie şi dela noi ocină şi uric, cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, care i se va alege cel mai deaproape, neclintit lui niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus înainte spusă, din jumătate de sat din Drăguşani, mai jos de Poieni, pe Bârlăzel, care acum se numeşte Crăeştii, să fie a patra parte, iar dinspre alte părţi, pe vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrisului Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Andrei şi a panului Iurăşco pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bucium pârcălab de Neamţ, credinţa panului David şi a panului Petrea pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noatră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine dumnezeu va alege să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i strice dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă i-am dat lui şi i-am întărit, fiindcă îi este dreaptă danie şi cumpărătură, cu proprii săi bani.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Ieremia Băseanul în Iaşi, în anul 7092 <1584> Mai 30 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 122.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu trei traduceri rom.: una din 1748, ibid., CXXXI/222; alta din 1806, ibid., CCIV/69, iar a treia la Arh. St. Iaşi, CCXLVI/9.

312

1584 (7092) Iunie 20, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre Mareş vătah. Cum vezi această carte a noastră, iar tu du-te în sat în Hălăseni şi adună oameni buni, din sus şi din jos şi împarte vatra satului şi alege

partea lui Mihăilă şi a lui Anghel diac [1]), de acolo, de către răzeşii săi de acolo, cum vei găsi mai cu dreptate, cu aceşti oameni buni. Şi cui se va părea strâmb, acela să stea de faţă înaintea noastră. Altfel să nu faci.

Scris în Iaşi, în anul 7092 <1584> Iunie 20.

Domnul a spus.

Ieremia mare vornic a învăţat.

Antonovici <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXX/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

313

1584 (7092) Iunie 24, Iaşi.

Suret.

Petre v<oe>vod, cu mila lui d<um>n<e>zău, domn ţării Moldovii. Adică au venit înainte noastră Cozma Dunaviţu şi nepoţii lui: Toader, Ştefan şi Necoară şi Marina, toţi nepoţii lui Filipaş, cu dresile lor di cumpărătură, ci au avut ii dela moşul lor Filipaş, cari şi el ari dela Ştefan v<oe>vod, pe giumătati di poiană, undi au fost Coste călugărul, cari este aproape de Runcul şi au cerşut osăbit a noastră milă, de întăritură, pe acia parte de sus scrise, giumătati di poiană, undi au fost Coste călugărul, la stâlpu, în mijlocul satului ci să chiamă Filipenii şi drept spre apus, pe Dunaveţ, la piscul părâului Boţului, din sus şi la dial, mai în gios, la dreptu <gurii> [2]) Ştubiianii, în driaptă la răsăritu, la dialu Oţăleştilor şi piste Dobrana, driaptă parte, la obârşie la Branova.

Şi văzând domnie me a lor drepte urice şi drese, ci au ii pe acea parte ci scriem mai sus, pe giumătati di poiană ci să chiamă Filipenii, să fii cu tot venitul, ci scriem mai sus, şi dela noi am făcut şi am întărit a lor driaptă ocină şi baştină, ca să fii lor dela noi ocină, cu tot venitul, neclintit niciodinioară, în veci.

Şi altul să nu s<ă> amestici înainte aceştii cărţi a noastre.

S'au scris în Eşi, let 7092 <1584> Iuni 25.

Domnul au zis.

Marele log<o>f<ă>t au învăţat.

Dumitru <a scris>.

Asămine di pe sirbii s'au tălmăcit di mini, 1796 Iunie 7 *zile*. Andrei tălmaci căp<i>t<an>.

Acad. R.P.R., CCXIII/1.
Trad. rom.

[1]) « Anghel diac », răzuit ulterior şi scris deasupra: « Petrică ».
[2]) loc alb în text.

314

1584 (7092) Iulie 11, Ţuţora.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Drăgşan şi surorile lui, Agafia şi Buna şi nepotul lor Ihnat, fiii lui Onicică, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, din privilegiul de întărire şi de cumpărătură ce a avut tatăl lor Onicica dela Alexandru voevod, pe un loc de prisacă în hotarul Oneştilor, lângă Toma şi lângă hotarul mânăstirii din Vale, în capătul hotarului Oneştilor, din capătul de sus, din deal până în pârâu. Aceasta au vândut popei Petrea şi preotesei lui, Draga, însă jumătate din acest loc de prisacă, pentru şaizeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat popa Petrea şi preoteasa lui, Draga şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 60 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Drăguşanu şi ale surorilor lui, Agafia şi Buna şi ale nepotului lor Ihnat, fiii şi nepoţii lui Onicică, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Manea, fiul Sorei, femeia lui Onicică, nesilit de nimeni, nici asuprit şi deasemeni a vândut din acest loc de prisacă, din jumătate de loc, jumătate, deasemeni lui popa Petrea şi Dragăi, pentru treizeci de zloţi tătăreşti. Şi au plătit popa Petrea şi Draga, deplin, toţi aceşti bani mai sus scrişi, 30 zloţi tătăreşti, în mâinile lui Manea, fiul Sorei, înaintea noastră.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi am întărit lui popa Petrea şi Dragăi aceste mai sus scrise părţi de prisacă ce şi-au cumpărat, ca să le fie şi dela noi ocină, cumpărătură, cu tot venitul.

Altul să nu se amestece.

Scris în Ţuţora, în anul 7092 <1584> Iulie 11.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Stroici <m. p.>

Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXVIII/242.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

315

1584 (7092) August 30, Iaşi.

In numele tatălui şi al fiului şi al sfîntului duh. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos şi închinătorul sfintei celei o fiinţă şi făcătoarei de viaţă şi nedespărţite troiţe, căreia mă închin şi slujesc şi lucrez cu sufletul meu,

drept slăvitorul domn, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn a toată țara Moldovlahiei. Binecuvântat să fie preabunul dumnezeu, în care toate sunt binefaceri, cel ce m'a ales pe mine, din pântecele maicii mele și m'a dăruit cu împărăția și voevodatul pământesc; lui dumnezeu dar, se cuvine totdeauna a mulțumi, pentru nemărginita bogăție a milei sale și pentrucă ne-a deschis nouă ușile milei sale și lumina înțelepciunii și am văzut și am cunoscut că nicio slavă nu stă neschimbată pe pământ și care să nu se împărtășească de moarte, ci ca floarea se ofilește și ca o umbră trece și se pierde orice om.

De aceia, cu binecuvântarea tatălui și cu ajutorul fiului și cu lucrarea sfântului duh, am binevoit domnia mea și m'am aprins de mare osârdie, cu tot sufletul nostru și cu întreaga inimă și cu toată puterea și cu tot gândul și cu toată bunăvoia noastră și cu ajutorul lui dumnezeu și cu rugăciunea preacuratei stăpânei noastre și născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, mijlocitoarea lumii și cu binecuvântarea preasfinților și întru totul sfinților celor trei părinți și ierarhi moldoveni, chir Teofan mitropolit de Suceava și chir Agaton episcop de Roman și chir Gheorghie episcop de Rădăuți, am râvnit a călca pe urmele acelor dreptslăvitori împărați și domni mai vechi, care au propovăduit dreapta credință și prin împărăția și domnia pământească, au primit și-au dobândit bunurile cerești.

Pentru aceasta, am râvnit și domnia mea, prin puterea înțelepciunii celei de sus, ca să mă numesc ctitor nou în sfânta mânăstire dela locul care se numește Patmo<s>, unde este hramul sfântului și întru tot măritului evanghelist Ioan Bogoslovul și am dat și am făcut obrocul obicinuit sfintei mânăstiri, cinci mii de aspri, din an în an și cheltuiala fraților cari vor veni, o mie de aspri, din agoniseala dăruită nouă de dumnezeu.

De aceia dar, sfinți părinți, mă rog vouă, în numele lui dumnezeu și al sfântului evanghelist Ioan Bogoslovul, ca să scrieți pe domnia mea în sfântul pomelnic, pe Io Petru și pe doamna domniei mele, Maria și pe iubiții copii ai domniei mele, Ștefan și Vlad voevozi și pe iubita fiică a domniei mele, doamna Maria și pe sfântrăposații părinți ai domniei mele Mircea voevod și mama domniei mele Despina și pe frații domniei mele Mihnea voevod și Vlad voevod și Miloș voevod și Mircea voevod și surorile domniei mele, doamnele Maria și Sofia și Roxanda și Despina și Samfira și pururea să ne pomeniți pe noi în sfintele voastre rugăciuni și în sfânta proscomidie și să ne faceți nouă pomenire, din an în an, cât va vrea dumnezeu să stea sfânta mânăstire.

Iar noi, în zilele vieții domniei mele, suntem datori să miluim și să întărim sfânta mânăstire cu acest mai sus zis tain, în tot anul, să fie sfintei mânăstiri de întărire, iar călugărilor lui dumnezeu de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele, vecinică pomenire.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele, Ştefan şi Vlad voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie şi a panului Cucor <pârcălabi>[1]) de Hotin, credinţa panului Gavril şi a panului Vasilie pârcălabi de Neamţ, credinţa panului David şi a panului Bejan pârcălabi de R<oman, credinţa panului>[1]) Andrei portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Bârlădeanul spătar, credinţa panului Iani vistier, <credinţa panului Gheorghie>[1]) ceaşnic, credinţa panului Sava stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine dumnezeu va alege să fie domn al ţării noastre Moldova, <acesta să nu calce>[1]) dania şi miluirea noastră ce domnia mea am dat şi am miluit sfânta mânăstire, ci să dea şi să întărească sfânta mânăstire.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescul în Iaşi, în anul 7092 <1584> luna August 30.

Institutul de Istorie şi Filosofie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

316

<1584 Septembrie 1—1585 August 31> 7093, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată vine înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni: Mărica, fiica lui Ştefu şi nepoata lui popa Stroe, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din satul Stroieşti, cu tot venitul, slugii noastre Oräş pârcălab, pentru două sute şi cincizeci de zloţi tătăreşti.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră Lazar Chinceş, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din satul Bogdăneşti şi nişte curături peste Oituz, <în> ţinutul Totruşului, pentru o sută optzeci de zloţi tătăreşti, slugii noastre Oräş pârcălab de Suceava.

Şi s'a sculat sluga noastră Oräş, care scrie mai sus şi a plătit, deplin, toţi banii ce scrie mai sus.

[1]) loc rupt în orig.

De aceia, noi deasemeni am dat şi am întărit. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7093 <1584—1585>.

Domnul a spus.

† Stroici logofăt a învăţat şi a iscălit. Etebez [1]).

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/52.
Copie slavă din sec. XX.

317

<1584 Septembrie 1—1585 August 31> 7093.

7093 <1584—1585>. Domnul Petru v<oe>vod scriind slugii sale Cucoranului stolnic, ca să fie tare cu carte domnii sale a alege un om bun şi înţălept, ca să-i fie hotarnic giupănesii Anii Golăesii, să hotă<rască> sat Hărliceştii.

Arh. St. Buc., M-rea Doljeşti, XV/17 (nr. 2).
Rezumat rom. dela începutul sec. XIX.

318

1584 (7093) Septembrie 9.

7093 <1584> Săptv<rie> 9. Copie încredinţată de pe ispisoc sărbăsc de danie a Marii, doamnii lui Petru v<oe>vod, ci dă mănăstirii Galata din Eşi un sat anume Teişoara, dela ocolul Botoşanilor.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 380, f. 47.
Rezumat rom. din sec. XIX.

319

1584 (7093) Octombrie 1.

<†> Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceşti adevăraţi: Gânşteanul şi Anghel şi Jurja şi Iachim şi Toader şi Ion Buduţea şi Ion Puleteiu şi Ihnat şi Drăgan şi Lucoci, i-am miluit pe dânşii cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, dreapta lor ocină, din ispisoc de întărire ce au avut dela domnia mea, un loc din <pustie>, pe Răcăcinea Mică, la Fântâna Frânturei, ce acum se numeşte

[1]) criptogramă.

satul Gânştenii, ce ei şi-au cumpărat dela ... [1]) voevod, ca să le fie şi dela noi, uric şi ocină şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor <lor> şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai deaproape neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai înainte zis loc din pustie, pe Răcăcinea Mică, la Fântâna Frânturei, ce acum se numeşte satul Gânştenii, să fie pe unde a hotărnicit şi a stâlpit pan Bucium fost vornic.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrisului Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Ştefan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Bucium pârcălab de Hotin, credinţa panului Andrei şi a panului Dracsin pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Gheorghie şi Luca pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Stan spătar, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le strice dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este dreapta lor ocină şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare tărie, am poruncit credinciosului nostru pan Stroici logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mi<hăilescul>, în anul 7093 <1584> Octombrie 1.

A iscălit Stroici.

Acad. R.P.R., LXXII/237.
Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată, căzută.

320

1584 (7093) Octombrie 6, Cotnari.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră egumenului şi tuturor călugărilor dela Bistriţa. Pentru aceasta, ei să fie tari şi puternici şi cu această carte a noastră, să oprească pe călugării dela Râşca şi pe decheiul dela mitropolia din Suceava, ca să nu facă un iaz în satul Ilişeştii pe Siret, până când va veni mitropolitul.

[1]) loc rupt în orig.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-i oprească înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Cotnari, în anul 7093 <1584> Octombrie 6.

Însuși domnul a poruncit.

† Bârlădeanul logofăt a învățat.

† Trifan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, XI/11.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

321

1584 (7093) Octombrie 19, Iași.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumenul dela mânăstirea Bistrița. Pentru aceasta, ei să fie tare și puternic cu această carte a noastră, să oprească pe egumenul dela mânăstirea Râșca, ca să nu așeze un iaz până când va veni Teofan, mitropolit de Suceava, pentrucă domnia mea l-am lăsat pe dânsul să cerceteze acolo, cui i se va cuveni.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să oprească, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7093 <1584> Octombrie 19.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat.

† Leahul <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/53.
Copie slavă din sec. XX.

322

1584 (7093) Octombrie 21, Iași.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sărbie, dela Petru v<oe>vod, domn țării Mold<o>v<ii>, scris în Iași, de Bilava diiac, din leat 7093 <1584>, Oct<o>mvr<ie> 21.

Iată domniia mea am dat și am miluit a noastră sfântă rugă, ce să numește mân<ă>stirea Gălata, unde este hramul înălțării a domnului d<u>mnezeu și mântuitoriului nostru Iis<us> Hr<isto>s, cu un sat anume Plopii, cu heleșteu, fiind satul acesta, anume Plopii, drept domnesc a nostru, pentru ca să-i fie cu tot venitul.

Iar hotarul acestui de mai sus numit sat Plopii și cu heleșteu, să fie începându-se dela Vadul cel de Piatră, pe costișă, pân<ă> la o movilă de lângă drum, unde este piatră și de acolo drept peste părâul țarinii la dial, unde este

piatră, de acole în curmeziș, peste Spinoșiță în dial, la piatră și de acolo drept la gruiul Bancului, mai în sus de puțul Onii, în movila Cucorăi, unde este piatra; și de acole drept unde să înpreună drumul Cotnarilor cu drumul cel mare, unde este piatră și de acole tot drumul păn<ă> la Jijioara, în gura Lărgii; și iarăș tot Jijioara, în sus, păn<ă> în drumul Șipotelor și iarăși pe drumul acesta în sus, păn<ă> la părăul Iazerului și de acole, tot părăul Iazerului în gios, păn<ă> la Vadul cel de Piatră, de unde dentru întâi s'au început hotarul.

Drept aceia, altul să nu să amestice, înpotriva cărții noastre aceștiia.

Insuși domnul au poruncit.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t au iscălit.

De pe sărbie pe limba moldoveniască am tălmăcit la anul 1816 Avg<u>st în 16. Cliucer Pavăl Debrici.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, I/1.
Trad. rom.

323

1584 (7093) Noembrie 6.

7093 <1584> Noemvrie 6. Ispisoc dila domnul Petru v<oe>v<o>d cu tălmăcirea lui, prin care arată că Bărlădeanu logofăt și cu nepoții săi s'au jăluit, cu mare jalobă, asupra răposatului Sbera marelui vornic, așa zicând că, când au fost în zilele lui Alixandru voivod, le-u luat lor un sat, anume Dolheștii pi Șomuz, în ținutul Sucevii și le-au lepădat lor 300 galbini ungurești și călugării dela Probota țin acel sat fără ispravă.

Și înfățișându-să înaintea domnii sale și a tot sfatul domnii sale, așa au hotărât, că mănăstirea Probota și să stăpânească acel sat Dolheștii și cu un cot, Poiana, pentru satile Strășanii și Cruhlecenii, din ținutul Lăpușnii, ci le-au făcut schimb cu mănăstirea Probota.

Arh. St. Iași, CCCL/54.
Copie rom. din sec. XX.

324

1584 (7093) Noembrie 15, Iași.

Cu mila lui dumnezău, noi Petru v<oe>vod, domnul țării Moldovii. Facem știre cu aciastă carte a noastră, tuturor cui să cade a ști, pentru dumnaiei giupăniasa Anna a răposatului Golăe log<o>f<ă>t. Iată că m'am milostivit domnie mea de i-am dat și o am miluit și dela noi aicie, în pământul nostru Moldavie, cu un satu anume Hărlicești, ce iaste în ținutul Romanului, care acel sat Hărliceștii au fostu drept al nostru domnescu, alături cu ocolul Ro-

manului. Şi am dat domnie mea acel sat Hărliceştii pentru nişte casă care am luat domnie mea dela dânsa, din satul Iucşanii. Pentru aceia, acel de mai sus scris satu Hărliceştii l-am dat mai sus numitei giupănesă Annei, ca să-i fie ei dela noi danic şi miluire şi uricu di întăritură pre acea moşie, şi cu tot venitul ei şi fiilor ei, nepoţilor şi strănepoţilor ei şi a tot niamul ei ce să va alege de aproape, nestrămutat nici odinioară în veci.

Iar hotarul acestui de mai sus scris satu Hărliceşti, ca să fie despre toate hotarăle cele vechi, care au umblat din veacu.

Aciasta iaste credinţa domnii noastre de mai sus scris, noi Petru v<oe>vod şi credinţa preaiubit fiiului domnii mele Ştefan v<oe>vod şi credinţa tuturor boierilor Moldovii noastre, mari şi mici.

Au scris în Iaş<i> Marco Pepele.

V<ă>let 7093 <1584> Noemv. 15.

Noi Petru v<oe>vod

Acad. R.P.R., ms. 13. f. 45.
Copie rom.

325

<1585—1591> Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovlahiei. Iată că domnia mea am dat şi am miluit pe rugătorii domniei mele, Dosotheiu egumen şi alţi călugări cari trăiesc în sfânta mânăstire numită Schitul Zosin, unde este hramul sfântului Ioan Botezătorul, cu acel loc şi mânăstire care este mai sus scris, Schitul lui Zosin. Şi iarăşi să aibă ei a ţine sfânta mânăstire şi tot locul, cât loc vor fi curăţit, de unde au început ei să cureţe, dela gurile Săcului, unde dau în Neamţ şi până unde vor fi curăţit.

Şi nimeni să nu aibă nicio treabă cu ei şi nici cu locul lor, ci să aibă ei a ţine după cum a întocmit şi episcopul de Roman, Agafton. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Insuşi domnul a spus.

Scris în Iaşi.....[1])

Andreiu hatman a învăţat.

Barbă albă <a scris>

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXXXII/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.
Datat după Andrei hatman.

[1]) loc rupt în orig.

326

1585 (7093) Ianuarie 10, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorilor noştri, călugărilor din mânăstirea Neamţului. Pentru aceasta să le fie slobod să-şi mute moara lor când se va strica, dela Băiceani, în alt loc, unde le va plăcea.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-i oprească pe ei, înaintea acestei cărţi a noastre sau în locul cel vechiu, unde a fost înainte de această vreme.

Scris în Iaşi, în anul 7093 <1585> Ianuarie 10.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat.

† Bilava <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXIV/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

327

1585 (7093) Februarie 13, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu bunul nostru gând, din toată inima noastră şi cu ajutorul lui dumnezeu, mi-am făcut pomenire pentru sufletul sfântrăposaţilor părinţi ai domniei mele şi pentru sufletul tuturor dreptcredincioşilor sfântrăposaţilor domni ai ţării Moldovei şi pentru sănătatea domniei mele şi a doamnei domniei mele şi pentru sănătatea preaiubiţilor şi de dumnezeu daţi copii ai domniei mele şi pentru mântuirea sufletelor noastre şi am dat această carte a domniei mele, rugătorilor noştri preoţi şi diaconi din târgul Iaşilor, tuturor care trăesc în acest târg. Până când domnia mea voi fi viu, ei să aibă dela domnia mea slobozenie, să nu ne lucreze nouă nici o muncă, nici de cetate, nici de moară, nici de târg, nici a mitropolitului. Şi nici dare să nu aibă a da, nici nouă, nici mitropolitului, nici podvoade, niciun fel de angherii, nici cai de olac sau pentru podvoade să nu aibă nimeni a le lua lor. Şi iarăşi, în casele lor nimeni să nu aibă a găzdui, fără voia lor, oricine ar fi, fie boier sau <în> slujba domniei mele sau oricine ar fi, ori ce fel de limbă pentrucă domnia mea i-am iertat, fiindcă sunt în acest târg

al Iaşilor, unde este scaunul mai nou al domnilor moldoveni şi de când sunt domnii acolo, iar cât...[1]) cu...[1]) se hrănesc şi se...[1]).

Iar ei deasemeni, sunt datori să se roage pentru domnia noastră şi pentru doamna <domniei noastre> şi pentru preaiubiţii, de dumnezeu dăruiţii copii ai domniei mele şi pentru toată ţara şi oştenii domniei mele şi să ne păzească bisericile şi ziua şi noaptea, după cum se cuvine creştinilor.

Iar după viaţa noastră, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau din rudele noastre sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le strice miluirea şi întărirea noastră, ci să le întărească deasemeni şi s-ăi miluiască, pentrucă sunt rugători lui dumnezeu pentru noi şi pentru ţara noastră.

Iar cine va cuteza să strice această miluire şi întocmire a noastră, să fie neiertat de dumnezeu şi să aibă a da răspuns înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos. Şi ei asemeni, dacă nu vor păzi bisericile şi nu se vor ruga pentru domnia noastră şi pentru ţară, asemenea să le fie şi lor dela dumnezeu, amin.

Pentru aceasta nimeni din slugile noastre sau ale mitropolitului sau oricine va fi, sau şoltuzi sau pârgari, să nu cuteze să-i supere pentru acestea pentru toate, faţă de această carte a noastră.

Scris în Iaşi, în anul 7093 <1585> Februarie 13 zile.

† Însuşi domnul a poruncit. Io Petru voevod <m. p.>.

† Stroici mare logofăt am învăţat.

Damian <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXI/49.
Orig. slav, hârtie, pecete mică, aplicată.

328

1585 (7093) Februarie 19, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Ileana fiica lui Barbovschi, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din satul Colobanţi care este pe Miletin, în ţinutul Hârlăului, a patra parte, deci a vândut-o slugii noastre credincioase, Veisea mare pitar, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

De aceia, înainte i-a dat ei 133 zloţi iar de acum are să-i dea şaizeci şi şase de zloţi şi opt aspri. Şi când îi va da banii rămaşi, ea să aibă a-i face ispisoc, privilegiu.

---

[1]) Loc rupt în orig.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie şi noi asemenea şi dela noi, am dat slugii noastre, Veisa pitar, ocina mai înainte zisă, ca să-i fie lui ocină cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7093 <1585> Februarie 19 zile.

Domnul a poruncit.

Sava a învăţat şi a iscălit.

Dămian <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCXIX/1.
Orig. slav, hârtie, peceten aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1785.
O altă trad. rom. din 1785, ibid., CCCXXXIX, f.. 622.

329

1585 (7093) Martie 9.

Suretul scos rumăneşte de pe uricul dela Petru voevod, din l<e>t 7093<1585> Marte 9 zile.

† Petru voevod, cu mila lui dumnezeu, domnu ţării Moldaviei. Iată, am datu şi am întărit însumi domniia mea, rugătorilor noştri dela sfânta mănăstire Berzunuţul, unde iaste hramul adormirea preasfintei stăpânei noastre născătoare de d<u>menezeu şi pururea fecioarei Mariei, un satu anume Bogdana şi cu moară, ce iaste în ţinutul Trotuşului, din ispisocul de întăritură ce au dela Iancul voevod, ca să fie sfintei mănăstiri şi cu totul venitul, datu şi dela domniia mea, ocină şi moşie.

Aşijderea iarăşi am mai datu şi am mai întărit însumi domniia mea, rugătorilor dela sfânta mănăstire, cu doao sălaşă de Ţigani, anume Gliga, feciorul lui Călimanu şi Petrea Puţica cu fămeai şi cu copiei loru, ca să fie sfintei mănăstiri şi dela domniia mea drepţi robi Ţigani, iarăşi din ispisocul de danie, ce au dela Bogdan voevod, feciorul lui Alexandru vod<ă>.

Şi iarăşi am datu şi am întărit însumi domniia mea, rugătorilor noştri del<a> sfânta mănăstire ce se numeşte Berzunţul, hotarul sfintei mănăstiri, ca să-i fie şi dela domniia mea dat. Care hotaru s'au făcutu, întru întâiu, la capul Săcăturilor şi de acolea pre suptu coastă, spre răsăritu până întru un stejaru şi de acolea, din semnu în semnu, până în vârful dealului şi de acolea, pre piciorul despre apus, supt Strâmba şi de acolea dreptu preste părâul Cernului, în Runcul lui Datu şi de acolea, pre picior în capul brazilor, în Geamanul şi de acolea pre

deasupra Predea<lu>lui, până suptu măgura cea mare și de acolea, iarăși pre picior spre răsărit, până în Alba, pre din jos de Berzunți, din semnu în semnu, până iarăși în semnul hotarului ce s'au spus întru întâiu. Acesta iaste totu hotarul sfintei mănăstiri ce s'au zis mai sus.

Pentru aceia, să fie și dela noi, ocină și moșie, cu tot venitul, nerușuit nici odinioară, în veci.

Și altul nimenea să nu să amesteci preste cartea domniei mele.

Insumi domnia mea poroncescu.

S'au tămlăcit de pe sârb<i>e de Procopie dascal.

<Pe verso:> «Ci s'au luat dila Berzunțul și s'au dat la Bogdana di veliții boeri, în zilele mării sale Grigorie Alicsandru Ghica voevod, 1776».

Arh. St. Buc., M-rea Bogdana, XLI/3.
Trad. rom.

330

1585 (7093) Martie 30.

Anul 7093 <1585> Martie 30.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte celor ce o vor vedea sau celor ce o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Agafia, fiica lui Mihaiu Leahul, nesilită de nimeni nici asuprită ci de bună voia sa și a vândut dreapta ei ocină și dedină din privilegiul de danie ce a avut tatăl ei, Mihaiu Leahul dela Petru voevod cel Bătrân și din ispisoc de întărire ce a avut dela însumi domnia mea, din sat din Mohileni a treia parte, însă partea de mijloc. Aceasta a vândut lui Petrea și lui Brahăș și lui Alexa și Varvarei, pentru o sută și douăzecide zloți tătărești. Și s'au sculat Petrea și Brahăș și Alexa și Varvara și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 120 de zloți, în mâinile Agafiei fiica lui Mihaiu Leahul.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină a celor de mai sus scriși, deci dela noi am <dat> și am întărit lui Petrea și lui Brahăș și lui Alexa și Varvarei, ca să le fie lor această mai înainte spusă parte din sat din Mohileni, partea de mijloc și dela noi, ocină și uric și cumpărătură și cu tot venitul, lor și copiilor și nepoților și strănepoților lor și răstrănepoților lor și întregului lor neam care li se va alege mai de aproape, neclintit lor, niciodată în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise părți din mijloc, din sat din Mohileni, să fie din toate părțile pe hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei mele mai sus scrise, noi Petru voevod și credința prealubitului fiu al domniei mele, Io Vlad voevod și credința boierilor

noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Andreiu şi a panului Iuraşco pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bucium şi a panului Draxin pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Balica portar de Suceavu, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Iane vistier, Nădăbaico spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Cocorea postelnic [1]), credinţa panului Stan comis <şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după[2]) viaţa <noastră>[2]) cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania noastră şi întărirea, ci să le dea lor şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă şi-au cumpărat pentru banii lor drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră de această carte a noastră adevărată.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr., 629 f. 113—114.
Copie slavă din sec. XIX.

331

1585 (7093) Aprilie 2, Iaşi.

<†> Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. <Facem cunoscut cu această carte a noastră celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ilea fost jitnicer, nesilit de nimeni nici asuprit, de bună voia sa şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, un sat ce se numeşte Strâmbii, în ţinutul Neamţului, din privilegiul de cumpărătură ce el a avut dela însăşi domnia mea. Aceasta a vândut slugii noastre credincioase Gligorie mare stolnic, pentru douăzeci de mii de aspri turceşti.

Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă Grigorie Cocorea mare stolnic şi a plătit toţi, deplin, două zeci de mii de aspri turceşti, în mâinile slugii noastre Ilea fost jitnicer, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni. Şi privilegiul ce a avut de cumpărătură, dela însăşi domnia mea, pe acest sat mai înainte zis, Strâmbii, în ţinutul Neamţului, iar el încă l-a dat în mâinile slugii noastre credincioase Cocorea mare stolnic, înaintea noastră.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplin, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit satul mai înainte zis, Strâmbii, în ţinutul

[1]) În loc de «stolnic»
[2]) Loc alb în text.

Neamțului, slugii noastre credincioase Grigorie Cocorea mare stolnic, ca să-i fie lui și dela noi, ocină și cumpărătură și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților lui și întregului lor neam, care îi se va alege mai de aproape, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume Strâmbii, în ținutul Neamțului să fie din toate părțile, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrise, noi Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Io Vlad voevod și credința boierilor noștri: credința panului Vartic vornic de țara de jos, credința panului Ieremia vornic de țara de sus, credința panului Andreiu și a panului Iurașco pârcălabi de Hotin, <credința> panului Bucium și a panului Dragsin pârcălabi de Neamț, credința panului Luca și a panului Gheorghie pârcălabi de Roman, credința panului Balica portar de Suceava, credința panului Brut postelnic, <credința panului> Nădăbaico spătar, credința panului Iani vistier, credința panului Gheorghi ceașnic, credința panului Cocorea stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor <noștri> moldoveni,mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, Moldova, dintre copiii noștri sau dintre rudele noastre sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit fiindcă el și-a cumpărat pentru banii săi drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Dămian Cârstovici în Iași, în anul 7093 <1585> luna Aprilie 2 zile.

A iscălit Stroici.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 313.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

332

1585 (7093) Aprilie 5, Iași.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Nastasia, fiica Todosiei, nepoata Anghelinei și a Nastasiei și a Măriicăi, nesilită de nimeni și nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină din dreptele sale privilegii de întărire ce ea a avut deasemeni dela însumi domnia mea, un sat anume Cârsteștii, în ținutul Cârligăturii, ce este din hotarul Ciunceștilor, deci l-a vândut slugilor noastre Păcurariu și Ionașco și Nistor și Dumitru

și Vasilie, pentru șase sute de zloți tătărești. Și s'au sculat slugile noastre, Păcurariu și Ionașco și Nistor și Dumitru și Vasilie și au plătit deplin toți șase sute de zloți tătărești, în mâinile Nastasiei fiica Todosiei, nepoata Nastasiei și a Măriicăi, dinaintea noastră și dinaintea tuturor boierilor noștri.

Și s'a sculat întru aceasta, mai sus scrisul Dumitru, nesilit de nimeni nici asuprit și a vândut partea sa, ce se va alege din satul Cârsteștii, în ținutul Cârligăturii, ce este din hotarul Ciunceștilor. Aceasta a vândut lui Păcurar și lui Ionașco pentru o sută și douăzeci de zloți tătărești. Și s'au sculat slugile noastre, Ionașco și Păcurar, și au plătit deplin toți o sută și douăzeci de zloți tătărești, în mâinile lui Dumitru.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie și înțelegere și plata deplină în mâinile celor mai sus scriși și noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit slugilor noastre mai sus scrise, acest sat mai înainte zis, Cârsteștii, în ținutul Cârligăturii, ce este din hotarul Ciunceștilor, ca să le fie ocină și cumpărătură și dela noi și cu tot hotarul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților lor și întregului lor neam care li se va alege lor mai deaproape, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul satului mai sus scris, anume Cârsteștii, în ținutul Cârligăturii, să fie din toate părțile după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domiei noastre a mai sus scrisului, noi Petru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Vartic vornic de țara de jos, credința panului Ieremia vornic de țara de sus, credința panului Andreiu și a panului Iurașco pârcălabi de Hotin, credința panului Bucium și a panului Dragsin pârcălabi de Neamț, credința panului Luca și a panului Gheorghie pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Balica portar de Suceava, credința panului Brut postelnic, credința panului Nădăbaico spătar, credința panului Iani vistier, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Cocorea stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Și după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, Moldova, dintre copiii noștri sau dintre rudele noastre sau pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu le strice lor dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le este <dreaptă danie și> pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

Am scris Dămian, în Iași, în anul 7093 <1585> Aprilie 5 zile.

Stroici a iscălit.

<Pe verso, slav, prima jumătate a sec. XVII:> «Păcurar este moşul cu toţi verii lui şi singur a umblat şi s'a trudit până la bătrâneţea lui şi a urmărit această cumpărătură, până a îndeplinit-o. Iar cine se alege din neamul nostru, să aibă a-l pomeni în vecii vecilor».

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 114.
Orig. slav, perg., pecete atârnată,
Cu o trad. rom.

333

<1585> Aprilie 5.

† Suret de la Petru vod<ă>, din let 7095 <1587>, Apr<il> 5 dzil<e>.

Adecă au vinit înainte noastră şi înainte a tuturor boerilor noştri, mar<i> şi mici, Nastasie, fata Tudosii, nepoata Anghelinii şi Nastasii şi Măriuţii, de nime silit<ă> nici asuprit<ă>, au vândut a sa moşiia şi ocin<ă>, dintr'a lor drept dres de întăritur<ă>, ci au avut ia dela domnia mea, un sat anum<e> Cărsteştii, în ţinutul Cărligăturii, ce este din hotarul Ciunceştilor, carile l-au vândut slugilor noastre, lui Păcurar şi lui Ionaşco şi lui Nistor şi lui Dumitru şi lui Vasil<i>, pentru 600 zloţi tătăreşti.

Deci, s'au sculat slugil<e> noastră, Păcurar şi ceialalţi, ce-s scriş<i> mai sus, şi au plătit tot, deplin, acelé 600 de zloţ<i> în mânulé Nastasii, fetii Tudosii, nepoata Anghelinii şi Nastasăi şi Măriuţii, înaint<ea> noastră şi a toţi boerii noştri.

Şi s'au sculat Dumitru, de nimé silit nici asuprit şi au vândut a sa parte ce să va alege din sat din Cărstéşti, în ţinut Cărligăturii, din hotarul Ciunceştrilor, şi au vândur lui Păcurar şi lui Ionaşco, pentru 120 zloţ<i> tătăreşti.

Şi au datŭ toţ<i> aceşti ban<i>, slugile noastre Păcurar şi Ionaşco, în mânule lui Dumitru, 120 zloţ<i>.

Deci şi noi, văzind a lor bun<ă> învoială şi tocmală şi plat<ă> deplin în mânule celor ce sînt mai sus scriş<i>, aşijdere şi noi încă am dat şi am întărit pre slugilé noastre ce scrie mai sus, cu cel mai îna<i>nte dzis satul Cărstéştii, la ţinut Cărligăturii, ce esté din hotarul Ciunceştilor, ca să fie lor ocină cumpărătură şi cu tot vinitul, lor şi copiilor şi nepoţilor şi strenepoţilor şi a tot n<i>amul lor ce se va alege mai de aproape, neruşiit nici odănăoară, în veci.

Iar hotarul satului ce scrie mai sus, anum<e> Cărstéştii, în ţinutul Cărligăturii, ca să fii dispre toat<e> părţilé dup<ă> hotarul cel véchiu, pe undi au înblat din vac.

Pentru aceia, credinţa boerilor noştri: Vartic vornic de ţara de gios şi Irimie vornic de ţara de sus şi dumnalui Andriu şi Iuraşco părcălabii de Hotin şi dumnealui Bucium şi Dragsin părcălabul de N<i>amţu, şi dumnalui Luca şi Ghiorghie părcălabii de Cetat<e>-Noao şi dumnalui Balica portarul de Suciav<a> şi dumnalui Brut post. şi Nădăbaicu spătarul şi dumnalui Ene vist. şi

Gheorghie păh. şi dumnalui Cocorez[1]) stolnec şi Stan comis şi credinţa tuturor boerilor noştri, a mar‹i› şi mici.

Iar dup‹ă› a noastră viiaţă, cine va fi domnu ţării aceştiia, din copiii noştri sau din niamul nostru sau, iarăş, pre cine va alege domnul d‹u›mnedzeu să fie domnă ţării Moldovii, să nu strici a noastră danie şi miluire, ce mai vărtos să de şi să întăr‹i›ască, de vreme că au c‹u›mpărat pre a lor drepţi ban‹i›.

Iar pentru mai mare credinţa şi întăritura pre acele părţi ce scrie mai sus, au poruncit cinstit boeri[iu]lui nostru, dum‹i ›sal‹i› lui Stroici *mare* logofăt ‹să scrie›[2]) şi a noastră pecet‹e› către aciastă carte să o lege.

Acad. R.P.R., IV/250.
Trad. rom.

334

1585 (7093) Aprilie 6, Iaşi.

‹†› Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Lupan, fiul Cârstinei, nepotul Anuşcăi, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din jumătate de sat din Miteşti, a patra parte, din privilegiul de schimb ce a avut bunica lui, Anuşca, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi a vândut lui popa Lupşe, pentru trei sute şi cincizeci de ‹zloţi tătăreşti›. Şi s'a ridicat popa Lupşe şi a plătit ‹aceşti› trei sute şi cincizeci de zloţi t tăreşti, în mâinile lui Lupan.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi dela noi ocina mai înainte spusă, lui popa Lupşe, ca să-i fie ocină cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lui şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit lui, niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul ocinei mai sus scrise, în satul Miteşti, să fie din toate părţile după hotarul cel vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Io Vlad voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic şi a panului Ieremia vornic de ţara de sus şi credinţa panului Andreiu şi a panului Iurăşco pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Andreiu şi a panului Iurăşco pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Bucium şi a panului Dracsin pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Luca şi a panului Gheorghie pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Nădăbaico spătar,

[1]) în loc de: « Cocorea ».
[2]) omis de copist.

credința panului Iane vistier, credința panului Ghiorghie ceașnic, credința panului Cucor stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn <al țării noastre>, Moldova, dintre copiii noștri sau dintre neamurile noastre sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu-i strice dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, deoarece și-a dat banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, <am poruncit credinciosului și cinstitului nostru> boier, Stroici mare logofăt, <să scrie și> să atârne pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Dămian Cârstovici în Iași, în anul 7093 <1585> Aprilie 6.

A iscălit Stroici.

Arh. St. Iași, CCCXL/ sub dată.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

335

1585 (7093) Aprilie 8, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troița sfântă cea de o ființă și nedespărțită. Iată eu robul stăpânului meu, Isus Hristos și închinător al troiței, noi Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu bunăvoința noastră și inimă curată și luminată și din tot sufletul și gândul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu și cu sfatul și cu binecuvântarea celor trei ierarhi, chir Anastasie fost mitropolit de Suceava și chir Evstatie episcop de Roman și chir Isaia episcop de Rădăuți și am dat și am miluit sfânta mânăstire dela Pangarați, unde este hramul sfântului mucenic și purtător de biruință, Dimitrie, cu o seliște din ocolul Pietrei, anume Seliște, pe Almașul Mic, ca să-și întemeieze sat și să-și facă metoh pentru vite, pentrucă ocolului, această seliște nu-i era de nici o trebuință.

Și rugătorii noștri din sfânta mânăstire, după puterea lor, încă au dat domniei mele doi cai buni prețuiți la două mii de aspri.

De aceia, noi am dat și am întărit această mai înainte numită Seliște, pe Almașul Mic, ca să fie și dela noi, sfintei mânăstiri ocină și cumpărătură.

Și întru aceasta, domnia noastră am dat și am întărit mai sus scrișilor rugătorilor noștri călugări dela Pângărați, toată Poiana Pângăraților și un loc de prisacă, mai sus de târgul Bacău și cu acele poieni ce sunt acolo, lângă acest loc de prisacă pe Bistrița, ca să le fie lor și dela noi, ocină, din ispisocul ce au avut danie dela Alexandru voevod.

Şi întru aceasta, domnia noastră am dat şi am întărit rugătorilor noştri mai sus scrişi, călugărilor dela Pangaraţi, unde este hramul sfântului marelui mucenic şi isvorâtor de mir, Dimitrie, un sălaş de Ţigani, anume Danciul cu femeia şi cu copiii lor, care acest Ţigan le-a fost danie dela Alexandru voevod.. Şi ispisocul de danie ce au avut ei dela Alexandru voevod, acest ispisoc li l-a rupt Ion voevod şi a pus acest Ţigan în ispisocul Ţiganilor dela Bistriţa. Şi au venit rugătorii noştri dela mânăstirea Bistriţa, de bună voia lor şi au mărturisit singuri, înaintea noastră că a luat Ion voevod acest rob Ţigan mai sus scris, anume Danciul, cu femeia şi cu copiii lor, dela rugătorii noştri din mânăstirea Pângăraţilor şi l-au dat călugărilor dela Bistriţa. De aceia, acum s'au sculat rugători noştri dela mânăstirea Bistriţa şi l-au dat iarăş înapoi, de bunăvoia lor pe acest Ţigan mai sus scris, anume Danciul, cu femeia şi cu copiii lor, rugătorilor noştri, călugărilor dela Pângăraţi, ca să le fie lor rob Ţigan şi cu totul neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul satului mai înainte zis, anume Seliştea şi a poienii mai înainte numite şi a prisăcii să le fie lor din toate părţile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domnului a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa iubiţilor fii ai domniei mele, Io Vlad şi Ştefan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Andreiu şi a panului Iuraşco pârcălabi de Hotin, credinţa panului Bucium şi a panului Dragsin pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Luca şi a panului Ghiorghie pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Nădăbaico spătar, credinţa panului Iane vistier, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine dumnezeu va alege să fie domn ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră ci asemenea să le dea lor şi să le întărească dania şi întărirea noastră pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este lor dreaptă ocină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire, tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră adevărată.

A scris Dămian Cârstovici, în Iaşi, în anul 7093 <1585>, Aprilie 8 zile.

<Pe îndoitură:> A iscălit Stroici <m. p.>.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 180.
Orig. slav. perg., pecete atârnată.
O copie slavă, ibid., ms. 629, f. 115.

336

1585 (7093) Aprilie 18, Iași.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, ureadnicul de Hârlău, cum vezi această carte a noastră iar tu spune Frangulei dela voi, ca să dea niște zapise Nastasiei, fiica Veveriței, ce are ea la dânsul.

Iar dacă nu va vrea să-i dea aceste zapise, tu trimite-l la noi, legat.

Așa să știi. Altfel să nu faci.

Scris în Iași, în anul 7093 <1585> Aprilie 18.

Domnul a spus.

Aslan a învățat.

Frățian <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXXXIV/8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzut

337

1585 (7093) Aprilie 25, Iași.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat slugilor noastre, Grozav și fratelui său, Costin diiac, toate părțile câte li se vor alege, părțile lui Cozma și Mihăilă și Fădoran și Ilea și a surorii lor, Nastasca, fiii Neagșăi, nepoții Anei, din satul Săpoteni, pe care ei și le-au cumpărat dela dânșii, pentru o sută de zloți tătărești, din privilegiul de împărțire pe care l-a avut bunica lor Ana, dela Petru voevod cel Bătrân.

De aceia, să le fie și dela noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7093 <1585> Aprilie 25.

Marele logofăt a învățat. Stroici <m. p.>

Băsceanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXIX/2—3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

338

1585 (7093) Aprilie 30.

Suret de pe un suret scos de dascalul Ivloghe, car<e> suret iaste cum și ispisocul vechiu, la preut Arsănii, *fiul lui* Pavel Popăscul, ce șade la satul Răce.

Dila Petru v<oe>voda, domnu țării Mold<o>vii, let 7093 <1585> Ap. 30.

Facem știr<e> domnia mea, precum au venit înaint<e> nostră și înaint<e> boerilor domnii mele, slugile nostre, Buzdugan și Frățăian și Avram și Gavriil

şi cu toate rudeniile lor, Riga şi Mih<ă>ilă, nepoţ<i> Condrii Trepeduş şi au părăt pe Toma vătav şi rudele lui, zăcăndu că ar fi cunpărat Toma vătav şi săminţăia lui a triia part<e> di satu din Jiverten<i>, dela moşul slugilor noastre celor mai sus scriş<i> dela Condre Trepăduş, şi au făcut atunce Tomii vătav şi săminţii lui, drepta[a]t<e> dintr'al său dres i-au stălpit lui ace a treia part<e> din satu din Jiverteni şi la satul Borăle.

Iar după ace, în zălele domnii mele, slugile nostre, Buzdugan şi Frăţăian şi Avram <şi> Gavriil şi cu toate săminţenii ale lor, ei au părătŭ înainte nostră pe popa Ilii, pentru o bucat<ă> de hotarŭ din satul din Borule şi din Jiverten<i>, cum că ar fi înpresurăndu o part<e> oarecar<e> dispre Joldeşti.

Dece, dizbătăndu-o pre ace bucat<ă> de hotar de satul Burule şi din Jăverten<i> ci au fost înpresurat dispră popa Ilii, au vrut să s<ă> bage şi în hotaru acei a treiia part<e> ce au fost Tomii stălpită, de Condre Trepăduş.

Dece, noi, înpreun<ă> cu tot sfatul nostru, i-am judecat pre dânşii şi am aflat drepta[a]t<e>, că s<ă> vin<e> Tomii vătaful şi săminţii lui, să s<ă> bagi într'ace bucată de hotar să ţii elu, că au cunpărat de la Condrea Trepăduş şi pe unde i-au stălpit lui, Condrea, de vreme că am văzut cu ochii ci au cunpărat.

Dece, Toma vătaf şi cu rudeniile lui, ei s'au îndreptat înaint<e> nostră şi a tot sfatul nostru, iar slugele noastre, Buzdugan şi Avram şi Frăţăian şi Gavriilă şi Rant şi Mih<ă>il<ă>, ei să-şi ţii part<e> ce înpresurat<ă> de popa Ilii. Şi au pus firiia 12 zloţ<i> în vistiriia nostră.

Şi de acum înaint<e> să nu s<ă> mai părască, nici să dobăndească nici odăn<ă>-or<ă>.

Acestu suret l-a[a]m dat eu în mâna răzăşilor de Zaharie, căndu au vinit hotarnic dum. Costantin Balşu *fost mare* păh. şi dum. Iordachi *fost mare* med. la star<e> lucului.

L-am dat şi am iscălit, erei popa Arsen<i> dela Răce, 1783 Sept. 6.

Acad. R.P.R., VIII/163.
Copie rom.

339

1585 (7093) Mai 2, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri slugile noastre, Onciul Herţea şi surorile lui, Olena şi Mariica şi nepoţii lor de frate, copiii lui Coste, fiii Sofiţei, fiica lui Luca Arbure şi vara lor, Salomiia, fiica Nastasiei, nepoata lui Arbure şi verii lor, Măriica şi fratele ei, Pătraşco, fiii Stancăi, fiica lui Arbure şi mătuşele lor, Odochia şi sora lor [1]) Măriica, fiicele lui Arbure, şi deasemeni sora lor,

[1]) in loc de «ei».

Ana, fiica lui Luca Arbure, de bună voia lor nesiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit între dânșii dreptele lor ocine și dedine din privilegiul de împărțeală ce a avut tatăl și bunicul lor, Luca Arbure, dela Ștefan voevod cel Tânăr, și din privilegiul de cumpărături ce a avut dela Bogdan voevod cel Bătrân și din privilegiul de întărire ce a avut bunica [1]) lor, Nastasia, mama lui Arbure, dela același Bogdan voevod, satul anume Vorona, cu moară și Svicicăuții cu moară și Blișcenăuții cu moară și Carapușcenii cu moară și Bogdăneștii și cu moară și Solca cu moară și Romancăuții cu moară și Solonețul cu moară și Botășanii și Drăgușenii cu moară și Căjvenii și Hrincești cu moară și Mândăcăuții cu moară și Culicenii cu moară și Trăbujenii și Ceplinții cu moară și Iazlovăț și Hilăuții și Cozărești cu loc de moară.

Și a căzut în partea lui Onciul și a fraților lui, satul Mândăcăuții cu moară și Culicenii cu moară și Trăbujenii.

Și iarăși în partea Solomiei a căzut în partea ei, satul Ciaplinții cu moară și Iazlovățul și Hilăuții și Căzărești cu moară.

Iar în partea Mariții și a fratelui ei, Pătrașco, a căzut în partea lor, satul Vorona cu moară și Svicicăuții cu moară și Blișcenăuții.

Iar în partea Udochiei a căzut în partea ei, satul Soloneț cu moară și Botășanii și Romancăuții cu moară.

Iar în partea Mariții a căzut în partea ei, satul Hrincești cu moară și Căjvenii și Drăgușenii cu mori.

Iar în partea Anei a căzut în partea ei, satul Solca cu moară și Bogdăneștii și Carapușcenii, cu moară.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie și împărțeala pașnică între dânșii și noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit tuturor celor mai sus scrișii, aceste sate, ca să le fie și dela noi uric și cu tot venitul, neclintit lor niciodată, în veci.

Și ispisoacele ce a avut Solomoneasa de mai înainte vreme, ei le-au rupt dinaintea noastră. Și dacă se vor mai [2]) afla iar ele să nu aibă credință niciodată, în fața acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7093 <1585> Mai 2.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat și a iscălit.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXLI/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

---

[1]) « moașa » în orig.
[2]) « mai », așa în orig.

340

1585 (7093) Mai 3, Iași.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Todosia, fiica Văscanei și nepotul ei de soră Costin de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul de întărire ce a avut Văscana dela Iancul voevod, din jumătate de sat din Bogdănești, din a cincea parte, cât se va alege partea lor.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră, Măriica, sora Todosiei fiica Văscanei și iarăși a vândut, de bună voia ei, din același privilegiu și din același sat, din jumătate din Bogdănești, din a cincea parte, din cât se va alege partea ei jumătate; și a vândut slugii noastre Ionașco și femeii lui, Chelsia, pentru 450 de zloți.

Și le-au plătit deplin, dinaintea noastră.

De aceia, ca să le fie și dela noi uric, cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7093 <1585> Mai 3.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit. Stroici <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iași, CDVII/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1701, ibid., CDXIV/11.

341

1585 (7093) Mai 12.

Un uric cu tălmăcire lui, ... [1]) dela domnul Petru v<oe>v<o>d, din 7093 <1585> Maiu 12, în care arată că au venit înainte domnii sale și înainte a tuturor boerilor, giupăniasa Drăcsaniasa cu surorile ei și au părât pe sluga domnii sale, Văscunel, pentru giumătate de sat din Ungureni, ce au cumpărat el dela Vasutca, fata Turcului și au vrut să întoarcă lui banii.

Deci, domnie sa și cu tot sfatul au giudecat între dănșii că nu este cu dreptate de vreme ce este lui Văscan cumpărătură de mult. Și au rămas din giudecată giupăniasa Drăcsăniasa.

Arh. St. Iași, Condica K, nr. 380, f. 148 v.
Rezumat rom. din sec. XIX.

[1]) loc ilizibil în text.

342

1585 (7093) Iulie 5, Iaşi.

Sucet de pe ispisoc vechiu pe sărbiia, dela Petru v<oe>vod, domn ţării Moldavii, scris de Mihăilescu, în Iaş<i>, din let 7093 <1585> Iuli 5.

Iată au venit înainte noastră şi înainte boierilor noştri, sluga noastră Gheorghii *fost* părcălab, de a lui bună voia, de nimine silit nici asuprit şi au vândut a sa driaptă ocină şi danie, din ispisoc de danie ci au avut dela Iancul v<oe>vod, una silişti în ţăn<u>t Hotinului, anumi Buşcăuţăi, pe aceiaş au vândut-o cinst<it> credincios boeriului nostru d<u>m<i>sali Stroici *mare* log<o>f<ă>t, drept şasă mii bani.

Şi sculându-să cinst<it> credincios boeriul nostru, d<u>m<ne> a lui Stroici *mare* log<o>f<ă>t, i-au plătit lui toţ<i> deplin pe acie de mai sus arătaţ<i> bani, 6000 bani, dinainte noastră şi dinainte boeril<o>r noştri, ca să-i fii lui şi dela noi ocină, cu tot venitul.

Domnul au zis.

Din limba sărbască s'au tălmăcit de Ioan Stamati pit., în Eş<i>, la 1809 Fevr. 24.

Acad. R.P.R., CXX/39.
Copie rom.

343

<1585 August — 1589 Ianuarie>, Iaşi.

<†> Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, <tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea> boierilor noştri, mari şi mici, Gavril, fiul Nastei, nepotul lui Ion, nesilit de nimeni <nici asuprit şi a vândut>... parte, din privilegiul de schimb ce a avut bunicul lui, Ion, dela Ştefan voevod cel Tânăr. Şi a vândut....sluga noastră Gheorghii pârcălab de Hotin şi a plătit, deplin, toţi aceşti mai sus scrişi... <înaintea noastră şi înaintea> boierilor <noştri>.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni <şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru Gheorghie pârcălab de Hotin> această înainte zisă jumătate de sat din Păltiniş, partea de jos, ca să-i fie şi dela noi cu tot <venitul>.....

<Intru aceasta iarăşi a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri>... <lui Ne>delco uşar, de bună voia ei şi a vândut ocina ei dreaptă şi cumpărătura panului ei Nide<lcu uşar>... din Lozeani şi a vândut deasemeni slugii noastre

credincioase, Gheorghie pârcălab de Hotin... bani, 260 zloți tătărești, dinaintea noastră, ca să-i fie dela noi uric și ocină cu tot ‹venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților lui și întregului neam al lui, cine i se va alege› mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei înainte zise jumătăți de sat... să fie din tot hotarul a treia parte, iar din alte părți, după vechiul hotar pe unde din veac ‹au folosit.

Și la aceasta este credința noastră, a mai sus scrisului Io Petru voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele›: Vlad și Ștefan voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Vartic vornic de țara ‹de jos, credința panului ...vornic de țara de sus, credința panului... credința panului› Dragotă și a panului Filip p rcălabi de Neamț, credința panului Luca și Bejan pârcălabi... ....spătar, credința panului Iani vistier, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Caraghiuz‹eal stolnic, credința panului comis.... și credința tuturor boierilor noștri›.

‹Iar după› viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu ‹să fie domn al țării noastre Moldova, acesta ăă nu-i clintească dania noastră›, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, deoarece îi este...

‹Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise›, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare ‹logofăt să scrie și pecetea noastră să lege la această adevărată carte a noastră›.

A scris Mihăilescul în Iași...

Acad. R.P.R., CCXC/11.

Orig. slav., perg., din care lipsește jumătate, pecete atârnată, căzută.

O trad. rom. din 1786, ibid, CCLXXVI/1; alta din 1781, la Arh. St. Iași, CCCXXXIX, f. 685 și alta din 1844, la Arh. St. Buc., ms. 526, f. 3, după cari s'au făcut completări.

344

1585 (7093) August 5, Țuțora.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, cneaghina Dingoaia, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta ei ocină și cumpărătură, din ispisocul de întărire pe care l-a avut dela Iancul voevod, jumătate dintr'o moară din sat din Grigorești, pe gârla care este de această parte. Aceasta a vândut-o slugii noastre Grasul Vulpaș ilișariul[1]), pentru o sută și zece zloți tătărești și i-a plătit ei deplin acei mai sus scriși bani, 110 zloți tătărăști, înaintea noastră și înaintea întregului nostru sfat, ca s-i fie lui și dela noi cu tot venitul.

[1]) ‹ilișariul›, așa în orig.

Şi deasemeni îi dăm şi îi întărim slugii noastre, Grasul Hulpaş ilişar, a patra parte din cealaltă jumătate din mai sus scrisa moară şi două ogoare din sat din Grigoreşti, pe care şi le-a cumpărat el dela Rusul, fiul Neagăi, pentru 150 zloţi tătăreşti, ca să-i fie lui şi dela noi cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

<Scris> la Ţuţora, anul 7093 <1585> August 5.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit Stroici <m. p.>.

Mihăilescul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, VII/1—2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

345

1585 (7093) August 8, Ţuţora.

<† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră> cneaghinei Huruiasă, <pentru aceasta ca ea> să fie tare şi puternică, <cu această carte a noastră> a ţine toată partea de ocină a Hrom.... [1]) din satul Soăani, partea sa, ce se va alege ce şi-a cumpărat de la dânsul pentru optzeci şi cinci de zloţi tătăreşti.

Şi cui i se va părea strâmb, acela să stea de faţă înaintea noastră.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze s'o împiedice în faţa acestei cărţi a noastre.

Scris în Tuţora, în anul 7093 <1585> August 8.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Dămian <a scris>.

Acad. R.P.R., Fondul Credit.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.
Cu un rezumat rom. dela începutul sec. XIX, după care s'au făcut completările.

346

1585 (7093) August 18.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri, Nastasia, fiica lui Iurie, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta ei ocină şi cumpărătură a tatălui ei, Iurie, din privilegiile de cumpărătură ce a avut tatăl ei Iurie, dela Bogdan voevod Alexandrovici, din a treia parte.....[1]) mai jos de fântâna săpată,

[1]) loc rupt în orig.

a treia parte; aceea a vândut-o <slugilor noastre> [1]) Pantea şi fratelui său, Trifan şi Ilco, pentru şaizeci zloţi tătăreşti.

<Şi s'a sculat> [1]) sluga noastră Pantea şi fraţii săi, Trifan şi Ilco <şi au plătit deplin> [1]) aceşti mai sus scrişi bani, 60 zloţi tătăreşti, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, ca să le fie şi dela noi cu tot venitul.

Scris în.... [1]), în anul 7093 <1585> August 18.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici <m. p.>.

Mihăilescul <a scris>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CLVI/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom., la Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, f. 732.

347

1585 (7093) August 24.

7093 <1585> Avgust 24. Două copii di pi ispisocul domnului Ioan Petru, prin cari să întăreşti stăpânirea mori<i> pi moşiia Pildeţii, dăruită de post. Bruţ

Acad. R.P.R., ms. 2088, f. 6 v.
Rezumat rom. din 1859.

348

<1585 Septembrie — 1586 August 31> 7094.

Suret de pe ispisocul lui Pătru vod<ă>, pe Tălăbeşti, din v<e>let 7094 <1585—1586>.

† Dat-am şi am întărit domnia mea, Solomii, giupăneasăi lui Nădăbaico ci-au fostu vornic mar<e>, fatii Vascinii şi ficiorilor Saftii şi feciorilor lui Nicoară Capotă şi tuturor nepoţilor Stanii, giumătate de sat din Tălăbeşti, din partea de gios ce iaste pre Bârlad, în ţinutul Tecuciului, car<e> acea giumătate de sat de Tălăbeşti, parte de gios, ce iaste pre Bârlad, li-au fostu schimbătură cu răpousatul Movila marele logof<ă>t, drept giumătate de sat de Crainicovţă, parte de gios, din diras<e> de înpărţală ce-au avut iai dela bătrânul Petru vodă.

Ca să le fie lor ocină, pentru a lor de bună voie înpărţală şi schimbătură ce au schimbat în de săne, cu tot venitul, nerăşuit niciodănăoară, în vecii vecinici-

Acad. R.P.R., ms. 3061, f. 30 v.
Trad. rom.

[1]) Ioc rupt în orig.

349

<1585 Septembrie 1—1586 August 31> 7094.

Un hrisov al mănăstirii Pângăraților.

L<e>t 7094 <1585—1586>. In numele tatălui și al fiului și al sfântului d<u>hŭ, troiță sfânt<ă>, una de o ființă și nedespărțată. Iată eu, robul stăpânului mieu, lui Is<us> H<risto>s și închinătoriul sfintei troițe, noi Pătru v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldovei, dintru buna voirea domnii meale și cu a noastră poruncă, din luminată și curată inemă și din tot cugetul și cu ajutori dela dumnezeu și cu blagosloveniia a trei sfinți părinți ai Moldovei, părinții noștri, chir Stefan [1]) mitropolitul Sucevii și Gheorghe episcopul de Rădăuți și Agafton episcopul de Roman și am dat și am miluit sfânta noastră rug<ă>, mănăstirea dela Pângarați<i>, unde iaste hramul sfântului, slăvitului, marele mucenic și izvorătoriul de mir al lui H<risto>s voinic, Dimitrie, cu un sat anume Bilăeștii, în ocolul târgului Pietrii, pentru săn<ă>tatea și sufletul nostru și pentru a doamnei și a coconilor noștri și în pomenirea răpăosaților părinților noștri.

Și iarăș<i> am dat și am întărit rugii noastre de mai sus scrise, sfintei mănăstiri, pe toată poiana *din* Pângarați, care iaste ei danie dela Alixandru vod<ă>.

Aceaste de mai sus scrise, ca să-i fie dela domniia mea, aceștii sfint<e> mănăstir<i> uric, cu tot venitul nerășuit niciodată în veaci.

Iară rugătorii noștri dela sfânta mă<nă>stire, ca să aibă a ne pomeni pre noi la sfântul jărtvănic, întru toat<e> sfintele liturghii, până când va fi și va sta sfânta mănăstire, ca să ne aibă a ne pune noao în zioa sfântului vărhovnic apostol Petru și Pavel.

Iar hotarul acestui de mai sus scris satul Bilăeștii din ocolul târgului Pietrii și iară hotarul poenii de mai sus scrise, din Pângărați, ca să fie din toate părțile, pe hotarul cel vechiu, pe unde de veac au umblat.

Și spre aciastă credință a domnii meale de mai sus scris, Pătru v<oe>v<o>d și a preaiubit fiiului domnii meale Ștefan v<oe>v<o>d și pen credința boiarilor noștri: Vartic *mare* vornic de țara de jos, și Irimiia vor. de țara de sus și Bucium părcălabul de Hotin și Andrei și Dragsin părcălabii de Neamți și Miron și Luca părcălabii de Roman, și Brut post. și Nădăbaico spat. și Coc<o>rea stolnicul și Ianc vist. și Stan comisul.

Iar după a noastră viiaț<ă> și domnie, pre cine dumnezu va aleage domnu, ori din fii noștri, ori din neamul nostru, sau pre cine va vrea dumnezeu a fi domnu țării Moldovii, aceia ca să n'aibă a străca tocmeala și miluirea noastră, ci să aibă a milui și a da și întări[t].

[1]) în loc de: «Teofan».

Iar cine ar străca aciastă tocmeală şi danie şi miluire dela sfânta mănăstire, acela să fie treclet şi proclet, adecă întâi şi al treilea afurisit, dela domnul dumnezeu şi de 4 evanghilişt<i> şi de 12 sfinţii apostoli şi să aib<ă> a da seama înnaintea prea înfr<ic>oşatului judeţ al lui H<ristos>.

Iar pentru mai mare tăriia şi întărirea a toat<e> ca<te> s'au scris mai sus, poruncit-am a lui nostru credincios şi cinstit boiariu, dum<isale> Stroici *mare* log<o>f<ă>t, ca să scrie şi peceatea noastră să o leage cătră aciastă a noastră adevărată carte.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 519 v — 520.
Trad. rom.

350

1585 (7094) Septembrie 3, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit credinciosului nostru boier pan Bucium pârcălab de Hotin, dreapta lui ocină şi cumpărătură, un loc întreg, ce se numeşte Lunca Mare şi împrejurul ei prin toate părţile, din privilegiul de cumpărătură ce a avut dela Ion voevod, ca să-i întemeieze acolo sat.

Iar hotarul acelui loc care se numeşte Lunca Mare, să fie pe unde vor şti oamenii buni că este Lunca Mare, dinspre alte hotare. Ca să-i fie lui şi dela noi cu tot venitul.

Şi deasemeni, cine va veni în acest loc, în Lunca Mare, să fie vecin credinciosului nostru boier pan Bucium pârcălab de Hotin, însă din altă ţară, ungur sau muntean sau sârb sau grec, iar el să aibă dela noi slobozie pe cinci ani, să nu ne <lucreze> nouă niciun fel de muncă a noastră, nici la oaste să nu meargă, nici iliş să nu plătească.....[1]). Pentru aceasta, nimeni din slugile noastre, rabotnic sau osluhari sau pripăşari sau birari [2]) să nu aibă a-i turbura.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7094 <1585> Septembrie 3.

Însuşi domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici <m. p.>

Dumitru Huscovici <a scris>.

Acad. R.P.R., V/94.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

[1]) loc rupt în orig.
[2]) în orig.: „daniţi".

351

1585 (7094) Septembrie 7, Iași.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, <domn> al țării Moldovei. Iată că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Drăgan Târnauca și a pârît pe Stanca, mama lui Iurașco Vartic fost postelnic și pe cneghina lui, Vasilca, pentru niște hotare ale satului Târnauca. Deci ei au spus că este al lor acest hotar. De aceia, am cercetat privilegiile lui și am aflat că este scos acest hotar din uricul lui, pentrucă el le-a vândut lor acest hotar.

Astfel și noi am dat acest hotar mai sus scrișilor, cneaghinei Stanca, mama lui Iurașco și cneaghinei lui, Vasilca și copiilor lor,. hotarul mai înainte spus ca să le fie lor hotar și ocină cu tot venitul.

Și de acum înainte să nu mai aibă a-i pârî, nici să-l dobândească Drăgan și nici verii lor, împotriva mai sus scriselor cneghine, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7094 <1585> Septembrie 7.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit,. Stroici.

Dămian <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/32.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

352

1585 (7094) Septembrie 15, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Ionașco, fiul lui Stangaciul pârcălab, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina sa și cumpărătura din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lui, Ion Stangaciul pârcălab, dela Alexandru voevod, partea sa ce i se va alege în satul Dumești, aceasta a vândut-o slugii noastre Dămian Cârstovici pentru 320 zloți tătărești. [1]) Și s'a sculat sluga noastră Dămian Cârstovici și a plătit toți acești bani mai sus scrișî, trei sute și douăzeci de zloți tătărești, în mâinile lui Ionașco, fiul lui Stangaci pârcălab, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

[1]) pasagiul: « ce i se va alege... tătărești », șters cu o linie în orig.

Şi întru aceasta, iarăşi a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ionaşco, fiul lui Stangaciul fost pârcălab, nesilit de nimeni, nici asuprit, de bună voia sa şi a vândut jumătate de sat din Corni, în ţinutul Neamţului, din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl lui, Stangaciul pârcălab, dela Alexandru voevod; aceasta a vândut slugii noastre Dămian uricar pentru 450 de zloţi tătăreşti, iar cu aceşti bani mai sus zişi, şi-a plătit capul dela pârcălabii Neamţului, căci furase trei mii de aspri unui grec. Şi s'a sculat sluga noastră Dămian uricar şi a plătit deplin toţi 450 de zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus scrisului Ionaşco, fiul lui Stăngaciul pârcălab, cum au mărturisit înaintea noastră slugile noastre credincioase, Draxin şi Roman pârcălabi de Neamţ, cu sufletele lor, înaintea noastră şi înaintea întregului sfat al nostru.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Pătraşco, fiul lui Drag Ciolpan, nesilit de nimeni şi nici asuprit şi a vândut pe dreptul său rob Ţigan, anume Ion şi femeia lui, Rada şi aceştia i-a vândut slugii noastre Dămian uricar, pentru şase sute aspri. Şi s'a sculat sluga noastră Dămian uricar şi a plătit deplin toţi banii mai sus scrişi, şase sute de aspri, în mâinile lui Pătraşco.

De aceia, noi văzând bună voia lor şi tocmeala şi plata deplină, iar noi iarăşi şi dela noi, am dat şi am întărit slugii noastre Dămian uricar, aceste ocine mai sus scrise, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocine şi drept rob Ţigan cu tot venitul, şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, care se va alege mai deaproape, neclintit lui, niciodată în veci.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, Io Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Io Vlad, Io Ştefan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Bucium şi a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cărăiman şi a panului Dragsin pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Miron şi a panului Luca pârcălabi de Roman, credinţa panului Andreiu portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Nădăbaico spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Ianı vistier, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, însă acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-l întărească, pentrucă-i sunt lui drepte ocine şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare tărie a acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Gavril Cernat în Iaşi, în anul 7094 <1585> luna Septembrie 15 zile.

A iscălit Stroici.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 314.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
O trad. rom. cu data: 7090 (1581) Sept. 15, la Acad. R.P.R., LXXIX/150.

353

1585 (7094) Septembrie 18.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem credinciosului nostru Gheorghie fost mare logofăt. Cum vei vedea această carte a domniei mele, tu spune lui Petrea vătah şi altor veri ai lui Andreica Gârbăscul, ca să întoarcă cheltuiala ce a cheltuit Andreica pentru nişte privilegii, ce el le-a plătit. Care aceste privilegii le-au fost chezăşic şi a dat pentru amândouă privilegiile 40 de zloţi şi pentru un ispisoc 14 zloţi.

Şi cui i se va părea strâmb, aceia să stea de faţă, înaintea noastră.

Altfel să nu faci.

În anul 7094 <1585> Septembrie 18.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/55.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom., la Acad. R.P.R., CXCI/110.

354

1585 (7094) Septembrie 19, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre Andreica vătah. Pentru aceasta, el să fie tare şi puternic cu această carte a noastră, a opri ocina dela Tunguzeni şi dela Căscoeşti şi din Poiana Mânăstirii, dela răzeşii săi, până când ei îi vor plăti

feriia pe care a dat-o în vistieria domniei mele. Şi cui i se va părea strâmb, acela să stea de faţă înaintea noastră.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-l oprească înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7094 <1585> Septembrie 19 zile.

Domnul a spus

Marii boieri au învăţat.

Nica <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/56.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom., la Acad. R.P.R., CXCI/112.

355

1585 (7094) Septembrie 19, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, slugile noastre, Costea aprod şi Lepitore şi toţi răzeşii lor, toţi nepoţii lui Duma şi ai panului Cascoe şi Toma Cascoe şi s'au pârît cu slugile noastre, cu Andreica Gârbăscul vatag şi cu Petrea vatag şi cu Ion Văsiiu şi cu toţi nepoţii lui Nicoară Oniţă, <din> satul Gârbeştii, pentru satul Tungujenii, cu loc de mori în Şacovăţ şi pentru o <bucată> de pământ din hotarul satului Căscoeşti şi <loc de> moară la Şacovăţ şi pentru jumătate de poiană dela mânăstire şi iarăşi cu moară la Şacovăţ, însă jumătatea dinspre Şacovăţ. Zicând ¦Coste şi Lepitoare şi Condrea şi răzeşii lor că le este lor ocină şi dedină satul Tongujenii şi această bucată de pământ şi toată poiana dela mânăstire şi şi-au făcut şi dela domnia mea un ispisoc pe întreaga poiană care este scrisă mai sus.

Astfel noi am cercetat privilegiile lor şi aşa am aflat cu sfatul nostru, că Coste aprod şi cetaşii [1]) lui nu au <treabă de loc în> satul Tungujeni nici în această bucată de pământ din Căscoeşti, căci am aflat că este dreaptă cumpărătură a bunicilor mai sus numiţi ai lui Andreica şi ai cetaşilor [1]) ce sunt spuşi mai sus dela fiii lui Cascoe şi dela cetaşii [1]) lui. Iar această jumătate de poiană dela mânăstire şi cu moară la Şacovăţ, poiana dinspre Şacovăţ, le este iarăşi cumpărătură dela Ţiban.

Astfel noi am scos din acest ispisoc ce ei şi-au făcut dela domnie, ca să ţie jumătate din această poiană, Coste şi cu Lepitoare, iar jumătate dinspre Şacovăţ să fie a lui Andreica şi a răzeşilor lui. Şi s'au îndreptat Andreica şi toţi ce sunt scrişi mai sus, nepoţii lui Nicoară Oniţă şi şi-au pus feriie 12 zloţi, în vistieria noastră. Iar Coste şi toţi răzeşii lui au rămas de toată legea.

[1]) «drujini» în text.

Iar privilegiile ce au avut Gârbeştii de chezăşie sunt încă în mâinile lui Coste şi a răzeşilor lui. De acum înainte să nu mai aibă ei a pârî sau să aibă câştig, niciodată în veac.

Scris în Iaşi, în anul 7094 <1585> Septembrie 19.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici.

Roşca <a scris>.

Domnul a poruncit.

Arh. St. Iaşi, CCCL/57.
Copie slavă din sec. XX.
O trad. rom., la Acad. R.P.R., CXCI/111—112.

356

1585 (7094 Octombrie 9, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, slugii noastre Dragan Ciolpan fost urednic de Hârlău. Pentru aceasta, să fie tare şi puternic cu această carte a noastră, să lepede banii lui Başotă fost pivnicer, pentru satul Bodeştii în ţinutul Neamţului, pe Cracău, ce l-a pus zălog sau i l-a vândut Gherghiţă fratele lui. Şi să fie tare şi puternic cu această carte a noastră, sluga noastră Drăgan Ciolpan, a-şi ţine pentru sine satul Bodeştii, pentrucă i se cuvine, fiindcă-i este lui moştenire, mai curând decât lui Başotă.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-l oprească înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7094 <1585> Octombrie 9.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Damian[1]) <a scris>.

<Pe verso, însemnare slavă din sec. XVI-XVII:> « Aici iepele ei, ce a cumpărat Dingoaie dela Ene răufăcătorul — 50 aspri — 3 saci de grâu — o iapă dela Tudor vatav — o iapă a unui Ţigan a Dingoaie ».

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, Bodeşti I/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

357

1585 (7094) Octombrie 20, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, rugătorii noştri călugării dela mânăstirea Neamţului, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, de bună voia lor şi s'au tocmit cu sătenii Vânători, pentru nişte poieni ce sunt pe Bistriţa,

[1]) „Damian", cu litere latine în orig.

ca să aibă a ţine călugării poienile <dela> [1]) poiana Răchitnei şi poiana Galului până la gura Farcaşului, pe amândouă părţile Bistriţei; iar sătenii Vânători să aibă a ţine dela poiana Răchitnei în vale, până la gura Largului.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie şi noi deasemeni şi dela noi le-am dat şi le-am întărit înainte numitele poieni, ca să le fie ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Domnul a poruncit.

Scris în Iaşi în anul 7094 <1585> Octombrie 20.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit Stroici. <m. p.>.

Damian [2]) <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXXXIII/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1803 şi o copie slavă cu trad. rom. din 1945.

358

1585 (7094) Octombrie 22, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui <dumnezeu>, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, slugii noastre Toader Başotă pivnicer. Pentru aceasta, el să fie tare şi puternic cu această carte a noastră, să stăpânească Bodeştii, cu tot venitul şi cu mori. Pentrucă el a cumpărat dela Gherghiţă, cu mulţi bani.

Şi iarăşi a avut zi cu Drăgan Ciolpan, ca să-i întoarcă banii şi la zi el nu i-a dat niciun ban. Şi ziua le-a trecut.

Iar Toader Başotă să ţie doi copii ai lui Gherghiţă.

Pentru aceasta nimeni să nu cuteze să-l oprească sau iarăşi să-l turbure mai mult înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7094 <1585> Octombrie 22.

Domnul a spus.

Stroici a învăţat.

Ion Pitic <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, Bodeşti, I/9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1827.

359

1585 (794) Decembrie 1, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii noastre Popoţea dreapta lui ocină şi cumpărătură, din partea de mijloc din Bodeşti, din a treia parte a patra parte, ce el şi-a cumpărat dela Mo-

[1]) loc şters în orig.

[2]) «Damian», cu litere latine în orig.

gâldea şi dela sora lui, Frăsina, copiii lui Avram, nepoţii lui Onica şi strănepoţii lui Cozma Herlic, din ispisocul de cumpărătură, ce a avut dela Iancul voevod, pentru o sută de zloţi tătăreşti, ca să-i fie lui ocină, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7094 <1585> Decembrie 1.

Domnul a poruncit,

Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. St<oici <m. p.>.

Dima <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXII/84.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută
Cu o trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

360

1585 (7094) Decembrie 1, Iaşi.

Tălmăcire de pe uric vechiu sărbăscu dela Petru v<oe>v<o>d, din leat 7094 <1585> Decv<rie> 1, scris în Eş<i> de Băseanul.

Petru v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu ţării Moldovii. Iată domnia noastră am dat şi am miluit pe sfânta rugătoarea noastră ce să numeşti mănăstirea Galata, undi esti hramul înălţării a domnului dumnezeului şi mântuitotului nostru, Iis<us> H<risto>s, cu un loc de prisacă la Bohotin.

Iar hotarul mai sus arătatului loc de prisacă să fie pe unde au hotărăt sluga noastră, credinciosul Gavrilaş *fost* pârcălab, începând dela gura Trestienii, drept la mijlocul poenii, pără undi esti o piatră şi de acolo drept prin mijlocul poenii, în sus până în fund şi de acolo prin pădure, până în valea Trestianei şi de acolo, Trestiiana în gios, pără în gura Trestianii. Atăta esti tot hotarul acei prisăci, de unde s'au început dintâiu.

Ca să-i fie sfintii mănăstiri cu tot veni<tul> nestrămutat niciodinioară, în vecii vecilor.

Iar cini să va ispiti a rumpi şi a strica daniia şi miluirea noastră, acela să fie proclet şi treclet de d<o>mnul d<u>mnezeu, cel ce-au făcut ceriul şi pământul şi de precurata maica sa şi de toţi sfinţii care din veci au plăcut lui d<u>mnezeu; şi să aibă înpărtăşire cu Iuda şi cu trecletul Arie şi cu alţi necredincioşi Jidovi, ce-au strigat asupra lui H<risto>s, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care esti şi va fi.

Insuş domnul au zis.

S'au tălmăcit de <Toader Stamate> *fost mare* pit. în Iaşi, 1808 Iunii 26.

Arh. St. Iaşi, CCCL/58.
Copie rom. din sec XX.

361

1585 (7094) Decembrie 13, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, slugile noastre, Stănilă şoimar şi fratele lui, Popoţea nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, de bună voia lor şi s'au tocmit cu slugile noastre, Ion Ţigul şi cu verii lui, Părasca şi Toader...[1]) şi sora lor, Măriica şi Vărvara, copiii Mariei şi cu verii lor, Tetiţa şi fratele ei Ionaşco şi Petriman şi Vărvara şi Anesia, copiii lui Guzureanul, toţi nepoţiii Măruşcăi. Şi au dat slugile noastre, Stănilă şoimar şi fratele lui, Popoţea, mai sus scrişilor lui Ion Ţigul şi tuturor verilor lor, ocina lor, din a treia parte din satul Bodeşti, a patra parte, partea lui Grozav, ce se va alege şi din satul Bodeştii, a patra parte, partea lui Grozav ce se va alege şi din satul Mogoşeştilor din a treia parte, jumătate. Şi le-au dat lor mai sus zisa ocină...[1]) ei au vândut partea lor de ocină din satul Dumbrăveni, a patra parte.

De aceia noi, văzând întocmirea lor de bunăvoie şi înţelegere şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit mai sus numitele ocine mai sus scrişilor, lui Ion Ţigul şi tuturor verilor lui, ca să le fie ocină şi cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7094 <1585> Decembrie 13.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici <m. p.>.

Acad. R.P.R., XXXII/14.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
O trad. rom., ibid., XXXII/33.

362

1585 (7094) Decembrie 13.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Toader... nepoţii lui Bălaşu, strănepoţii Muşei, răstrănepoţii <lui Micul de bună voia lor de nimeni> nesiliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină <şi dedină din uric de> întărire, ce a avut străbunicul lor Micul, dela ... partea de <sus> din sat din Poliţeni, pe

[1]) loc rupt în orig.

Turova, a cincea parte; şi au vândut slugii noastre... lui, Todosiei, pentru o sută şi cincizeci de zloţi tătăreşti.

Şi a plătit...

Ca să le fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris <în Iaşi>, în anul 7094 <1585> Decembrie 13.

Domnul a spus.

<Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit.

Stroici <m. p.>.

Acad. R.P.R., XL/61.

Orig. slav, hârtie, din care lipseşte o parte.

363

1585 (7094) Decembrie 13, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugilor noastre, Gavril şi surorile lui, Nastea şi Irina, copiii lui Ion nepoţii Mogăi şi verii lor, Ileana, fiica lui Mihul şi Ana, fiica lui Mătei şi vărului lor Costin, fiul Obretinei şi Părascăi şi Sorei, copiii Anei şi lui Ionaşco şi fratelui său, Simion, copiii lui Sechil pârcălab şi verii lor, copiii lui Miron, nepoţii Sofiei, fiica Olenei şi verii lor, Popoţea şi Stănilă şi surorii lor, Măriica şi Gaftona şi Grozava, fiii lui Gavril, nepoţii Neagăi, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Oancea şi Ilea, dreapta lor ocină şi dedină din dreptul lor uric, din privilegiul de întărire ce au avut bunicii şi părinţii lor dela Ştefan voevod cel Tânăr, satele pe Orbic, anume Gocimanii, amândouă părţile şi Bârjovenii sub Gorodişte, ca să le fie lor şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul.

Şi întru aceasta, iarăşi au venit înaintea noastră, mai sus numiţii, Ionaşco şi fratele lui, Simion, copiii lui Sechil pârcălab, cu mare jeluire şi cu mărturie, cu oameni buni şi bătrâni şi cu oşteni dela curtea domniei mele, spunând că privilegiul cel vechiu ce l-au avut străbunicii lor, Oancea şi Ilea, dela Ştefan voevod cel Bătrân, pe aceste sate mai sus zise, l-a pierdut tatăl lor, Sechil pârcălab, când l-au jefuit Ungurii, în războiul lui Ion Dispot voevod.

De aceia, dacă se vor afla în vreo vreme, cândva, aceste privilegii vechi sau cineva ar dori să-şi facă după ele oarecari privilegii cu înşelăciune, să nu se creadă niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7094 <1585> Decembrie 13.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat, <şi> a iscălit. Stroici <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/59.

Copie slavă din sec. XX.

364

1585 (7094) Decembrie 13, Iaşi.

† Ispisoc dela Pătru vod<ă>, 7094 <1585> Dech<emvrie> 13.

Dăm şi întărim lui Dumitru şi surorilor lui, Muşa şi Drăgan<a>, feteli lui Ion Gogoaşe, cu a lor dreptă ocin<ă> şi moşie, *din jumătate de* sat de Bogdăneşti, a şeas<ea> parte, partea părintelui lor Gogoşa, ce le s'a aleage din ispisoace de întăritură dela bătrânul Pătru vod<ă>. Ca să le fie lor ce mai înainte să zice, ocin<ă> şi moşie cu tot venitul.

Mărturiseaşte Pătru vodă, cu iscălitura.

Stroici *mare* log<o>f<ăt>, în Iaşi.

L<ea>t 7209 <1701> Apr. 24.

Arh. St. Iaşi, CDXIV, f. 14.
Trad. rom.

365

1586 (7094) Ianuarie 9.

Suret di pe un ispisoc dila Pătru vodă, din 7094 <1586> Ghen <ar> 9, de întăritură mănăstirii Tazlăului, pe sat Buneştii ce este pe Săret.

Arh. St. Iaşi, Transport 1765, op. 2014, dos. 55, f. 439.
Rezumat rom. din 1820.

366

1586 (7094) Ianuarie 12, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Panăş aprod şi femeia lui, Măriica şi ne-au rugat şi şi-au cerut dela noi privilegiu, pe ocina lor dreaptă şi cumpărătură din sat din Mădârjaci, ce este pe Şomuzul rece, pe care şi-au cumpărat-o cu banii lor drepţi dela Vasilie şi dela surorile lui, dela Grozava şi dela Măriica şi dela Dragna, dela fiii lui Drăguman şi dela Gatona, fiica Oanei şi dela Cozma şi dela Oana, copiii Danciului şi dela Lupul şi dela Băliciu şi dela Ilie şi dela Mărieca, copiii lui Drăgşan, nepoţii Oanei dela toţi nepoţii şi strănepoţii Danciului şi ai lui Toader şi Vlaşin şi Fetca. Aceasta au vândut Lupul şi Băliciu şi Ilie şi Măriica, şi partea lui Mihăilă, unchiul lor din privilegiul de întărire ce au avut străbunicii lor, Danciul şi Toader şi Vlaşin şi Fetca, dela Bogdan voevod cel Bătrân, pentru şase sute şi douăzeci zloţi tătăreşti, toate părţile lor, câte li se vor alege, şi moştenire şi cumpărătură şi partea bunicului lor, Vlaşin Sterpul, şi în sat şi în iaz şi în mori.

De aceia noi cu boierii noştri, am cercetat şi am aflat cu sufletele noastre, că le este dreaptă ocină şi cumpărătură. Şi le-am dat şi le-am întărit părţile mai sus scrise, din sat din Mădârjaci şi în sat şi din iaz şi din mori, slugii noastre Panăş aprod şi femeii lui, Mariica, cu această cunoscută carte a noastră ca să le fie şi dela noi, uric şi ocină, cumpărătură, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor părţi mai înainte spuse, din sat din Mădârjaci şi din iaz şi din mori, să fie şi în câmp, ca şi în sat, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Ştefan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Bucium pârcălab de Hotin, credinţa panului Andreiu şi Dragsin pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Luca şi Miron pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Nădăbaico spătar, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Cocor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, ciue va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania noastră şi întărirea, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este dreaptă <ocină> şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare tărie şi putere tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Mihăilescu în Iaşi, în anul 7094 <1586> Ianuarie 12.

A iscălit Stroici.

Acad. R.P.R., LII/195.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

367

1586 (7094) Ianuarie 13, Roman.

† Noi Dionisie dicheiu dela mitropolia de Roman şi Tămaş şi Başten şi Va...[1] şi Sărjici şi Mătei butnar şi Cârstea giude [2] din Balomireşti, mărturisim cu acest zapis al nostru că au venit înaintea noastră, Roman Pleş din Frăţeşti, nesilit

[1]) loc rupt în orig.
[2]) «giude», aşa în orig.

de nimeni şi şi-a vândut dreapta lui ocină...[1]) parte din sat din Stânceşti, partea de jos şi loc de moară şi au vândut jupaniţei Anghelina Goioaia <pentru nouă> sute de bani gata.

Şi s'a sculat jupaniţa Anghelina şi a plătit toţi banii mai sus scrişi, nouă sute de bani gata, în mâna lui Roman Pleş din Frăţeşti, dinaintea noastră.

Deci noi am văzut tocmeala de bună voie şi plata deplină şi am scris aici şi mărturisim credinţa noastră dreaptă şi celor de după noi.

Martor, monahul Teoctist care a şi scris aici.

Scris în Roman, în anul 7094 <1586>, luna Ianuarie 13.

Arh. St. Buc., ms. 602, f. 124.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută
Cu o trad. rom. din 1810.

368

1586 (7094) Februarie 19.

Eu Popăscul staroste de ţinutul Tecuciului. Iată eu am făcut mărturie lui Caramiz din Cărlomăneşti, că a venit înaintea noastră, Agafia şi Maria, fiicele lui Tudoran din Ciortolomi şi Nechifor de acolo şi Avram de acolo şi iarăşi Tudora, tot de acolo şi Maria, sora ei, fiicele lui Dănilă deasemeni, şi au vândut ocina şi dedina lor din sat din Feţingheşti, pe Putna, cu vad de moară şi cu tot venitul şi cu câmpul; aceia au vândut-o pentru 180 zloţi tătăreşti aspri gata.

Şi s'au cuvenit în partea Agafiei şi Mariei şi lui Nechifor din Ciortolomi 120 zloţi şi iarăşi partea lui Avram şi Tudorei şi Mariei, surorile ei, fiicele lui Dănilă de acolo, iarăşi s'au cuvenit 60 zloţi.

Deci Caramiz din Cărlomăneşti, dacă a văzut buna lor tocmeală şi vorbe bune, cu odihnă dulce, s'a sculat şi a plătit şi a dat 180 zloţi aspri gata, în mâinle Agafiei şi Mariei şi lui Nechifor şi lui Avram şi iarăşi Tudorei şi Mariei, acei o sută şi optzeci zloţi.

Şi pentru mai mare mărturie dela: Popăscul staroste de Tecuci şi Galbănul mare vatag de ţinutul Tutova şi Staneş fost mare vatag de ţinutul Bârladului şi Felea vătag şi Gheorghe vătag de...[2]) măchişti şi Itul din Iteşti şi Burlan de acolo, deci le-am făcut mărturie până când...[2]) de poartă ca să-<şi> facă privilegiu din privilegiul Răzimiştilor, ca să-i fie ocină şi dedină şi soţiei lui şi copiilor lui şi la toate neamul lui, care i se va alege mai[3]) aproape.

Şi altul să nu se amestece, nici să pârască niciodată în veci, înaintea acestei mărturii.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XV/4
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

[1]) loc rupt în orig.
[2]) loc şters în orig.
[3]) «mai» aşa în orig..

369

1586 (7094) Februarie 20, Iași.

Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al țării Moldovii. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau vor auzi cetindu-se, că acest adevărat credincios al nostru pan Gavriil staroste de Cernăuți, ne-a slujit nouă dreptcredincios. De aceia, noi văzând slujba lui drept credincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit lui, dela noi, în țara noastră, Moldova, dreapta lui ocină și cumpărătură din dreptul său uric din privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela Iancul voevod, jumătate de sat din Dăvideni și jumătatea de moară, în ținutul Neamțului; care această jumătate de sat el a cumpărat-o dela rugătorii noștri, chir Gligorie fost mitropolit și dela toți frații din mânăstirea Neamțului, pentru o mie și trei sute și patru zeci de zloți tătărești, care această mai sus scrisă jumătate de sat din Dăvideani și jumătatea di moară, în ținutul Neamțului, a fost moștenire a Nastasiei, cneaghina lui Dragotă, mare vatag, după Șarpe fost postelnic.

Și au pârît pe Gligorie fost mitropolit și pe călugării dela mânăstirea Neamțului, ca să le întoarcă lor banii și să-și ia ocina. Și când a fost la zi, ea nu a avut de unde să dea banii, ci a luat împrumut atunci, dela credinciosul nostru Gavriil staroste și a plătit lui Gligorie fost mitropolit și călugărilor dela Neamț și și-a luat zi ca să dea banii credinciosului nostru Gavriil staroste, însă la zi nu i-a dat lui banii și i-a mai dat ei zi, atunci și până a treia oară și tot nu a avut de unde să-i dea banii. De aceia, văzând atunci, că nu are de unde să-i dea banii, ei au dat și au întărit credinciosului nostru Gavriil staroste această mai sus scrisă jumătate de sat din Dăvideani în ținutul Neamțului și cu jumătate de moară.

De aceia ca să-i fie lui și dela noi, ocină cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Drăgan Ciolpan, fost vornic și fiii cneaghinei lui, Nastasia, fiica Todosiei, de bună voia lor nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină și răscumpărarea, cea din ispisocul de răscumpărare ce au avut dela Iancul voevod deasemeni jumătate, tot din aceeași jumătate de sat mai sus scrisă, din Dăvideni în ținutul Neamțului și cu jumătate din moară, care această jumătate de sat au răscumpărat-o ei, dela rugătorii noștri, chir Gligorie fost mitropolit și dela călugării din mânăstirea Neamțului, pentrucă a fost dedina Nastasiei, cneaghina lui Drăgan Ciolpan, fiica Todosiei, de către Șearpe fost postelnic. Și au dat ei, atunci, călugărilor, două sute și cincizeci de ughi galbeni, cu cheltuiala și cu camăta. Și au vândut credinciosului nostru Gavriil staroste, pentru douăzeci și două de mii de aspri. Și s'a sculat credinciosul nostru Gavriil staroste și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși,

22.000 aspri, în mâinile slugii noastre Drăgan Ciolpan şi fiilor cneaghinei lui, Nastasia, fiica Todosiei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi asemenea şi dela noi am dat şi am întărit această mai sus scrisă jumătate de sat din Dăvideni, în ţinutul Neamţului şi cu jumătate de moară, credinciosului nostru Gavriil staroste, ca să-i fie dela noi uric şi ocină peste întreg satul, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, care i se va alege cel mai deaproape, neclintit lui, niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Dăvidenii, în ţinutul Neamţului şi cu mori, să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a sus scrisului noi, Io Petru voevod şi a preaiubitului fiu al domniei mele, Ştefan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Bucium pârcălab de Hotin, credinţa panului Andrei şi a panului Dragsin pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Miron şi a panului Luca pârcălabi de Roman, credinţa panului . . . [1]) portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Nădăbaico spătar, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Cocor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi cine va binevoi dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească lui dania noastră şi întărirea, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, fiindcă şi-a cumpărat pentru drepţii săi bani.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tot ce este scris mai sus, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră, la această carte a noastră adevărată.

A scris Dumitru, în Iaşi, în anul 7094 <1586> Februarie 20.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXXVII/2.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

370

1586 (7094) Februarie 22.

Petru v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domnu ţărăi Moldovii. Iată am dat domnie mea lui Andronic Ciolpan şi frăţine-său lui Roman Pleşe, un sat anume Balomireşti, în ţinutul Romanului, care acel satu au fostu dreptu domnescu,

[1]) loc alb în orig.

lângă ocolul Romanului, de vreme că Andronic ce s'au zis mai sus şi cu frate-său Roman Pleşa, ei l-au cumpărat dela domnia mea şi au dat pre dânsul cincizeci de mii de aspri, la vistierie domnii mele.

Deci, iată că şi domnia mea am dat şi am întărit acel mai sus scris sat, anume Bălomireştii, ce iastă în ţinutul Romanului, ca să le fie şi dela noi moşie şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi altul nimene să nu s'amestece preste carte domnii mele.

Domnul au zis.

V<e>let 7094 <1586>, Fevr<uarie> 22.

Blănde <a scris>.

A iscălit marele log<o>f<ă>t.

Acad. R.P.R., ms. 13, f. 40.
Trad. rom.

371

1586 (7094) Februarie 26, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovii. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Dumitru Movilă şi cu soţia lui, Lupa şi cu copiii lor, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au dat dreapta lor ocină şi dedină, un sat anume Davida şi şi cu două bălţi ce sunt la gura Bâcului, în ţinutul Orheiului, din privilegiul de....[1]) ce a avut bunicul lui....[1]), dela .....[1]) voevod şi au dat pentru lauda sfintei troiţe, mânăstirii numită Sucevița, unde este hramul sfintei Învieri a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos, care este nou zidită de părintele şi rugătorul nostru Gheorghie episcop de Rădăuţi, pentru pomenirea sa şi a soţiei lui şi a copiilor lor, ca să le fie vecinică pomenire.

Iar cine va fi egumen şi cu ceilalţi fraţi care vor trăi în sfânta mânăstire, ei să aibă a le face lor pomenire, din an în an, în luna Iunie 24, în ziua naşterii cinstitului şi măritului mare prooroc, înainte mergătorul şi botezătorul lui Hristos, Ioan. Iar dacă vreun egumen sau cineva dintre călugări ar dori să strice această întocmire mai sus scrisă, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului.

Şi apoi, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, sluga noastră Dumitru Movila, mare vatag de ţinutul Sucevei şi cu soţia lui, Lupa şi cu copiii lor de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul de....[1]) ce a avut

[1]) loc alb în orig.

bunicul lor,.....[1]) dela.....[1]) voevod, jumătate de sat din Stănileşti şi jumătate de iaz ce este în ţinutul Hotinului şi au vândut părintelui şi rugătorului nostru Gheorghie, episcop de Rădăuţi, pentru trei sute de ughi galbeni, pe o sută de aspri un ug, care aceşti bani mai sus scrişi, 300 ughi galbeni, el i-a luat pentru această jumătate de sat din Stănileşti şi jumătate de iaz, ca să-şi răscumpere jumătate de sat din Hudeşti, ce l-a pus zălog când a rămas Dumitru Movila dintr'o slujbă şi încă a pus zălog şi satul Rudinţii Cerleni, în zilele lui Iancul voevod.

Astfel apoi, s'a sculat părintele şi rugătorul nostru Gheorghie episcop de Rădăuţi şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 300 de ughi galbeni, în mâinile slugii noastre Dumitru Movila şi cneaghinei lui, Lupa şi copiilor lor, înaintea noastră.şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi asemenea şi dela noi am dat şi am întărit părintelui şi rugătorului nostru Gheorghie, episcop de Rădăuţi, această jumătate de sat mai sus scrisă, din Stănileşti şi jumătate de iaz, în ţinutul Hotinului.

Şi iarăşi, sfinţia sa părintele şi rugătorul nostru, Gheorghie episcop de Rădăuţi, întru aceasta iarăşi a binevoit sfinţiasa şi a dat această jumătate de sat din Stănileşti şi cu jumătate de iaz, care este cumpărătura sfinţiei sale şi iarăşi cu ceastălaltă jumătate de sat din Stănileşti şi cu jumătate de iaz, care este dreapta ocină şi dedină a sfinţieisale şi cu voia părinţilor şi a fraţilor şi a surorilor sfinţiei sale şi a dat tot acest sat mai sus scris anume Stănileştii şi cu iaz, în ţinutul Hotinului, întru lauda sfintei troiţe, mânăstirii nou zidită, rugii noastre numită Sucevita, unde este hramul sfintei Invieri a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos, pentru pomenirea şi mântuirea sfinţiei sale şi a părinţilor şi fraţilor şi surorilor sfinţieisale, ca să le fie vecinică pomenire.

Şi apoi iarăşi a dat sfinţiasa mai sus scrisei sfinte mânăstiri, două fălci de vie în dealul Horodişte, cu crame şi cu pivniţă şi cu iaz de peşte şi cu loc de livadă, ce le-a cumpărat sfinţiasa dela Ionaşco Brebenel, din Cotnar, pentru cinci mii de aspri, care sunt mai aproape de alte vii ale sfinţieisale, ce au fost sfinţieisale dedine şi iarăşi sunt date şi acestea, de sfinţiasa, sfintei mânăstiri.

Şi apoi, iarăşi a dat sfinţiasa, mai sus scrisei sfinte mânăstiri, o prisacă în Pietrosul Mare, cu isvoare şi cu locuri de iaz de peşte şi cu locuri de fânaţe, până în matca Bohotinului şi de acolo la obârşia Bohotinului şi de acolo prin pădure, mai sus de prisacă, dinspre apus, iarăşi la Pietrosul. Care această prisacă a fost danie sfinţieisale, dela domnia mea mai sus scrisă, însă loc de

[1]) loc alb în orig.

pustie; iar sfinţia sa singur şi-a curăţit şi a făcut prisacă şi a dat-o sfintei mânăstiri.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bună voie şi cumpărătură şi danie sfintei mânăstiri, de aceia, toată această mai sus scrisă să fie sfintei mânăstiri şi dela noi, uric şi ocine, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor sate şi ocine mai sus scrise, anume Davida şi cu două bălţi la gura Bâcului, în ţinutul Orheiului şi satul Stănileştii, cu iaz, în ţinutul Hotinului şi aceste vii şi prisacă, să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului noi, Io Petru voevod şi a preaiubiţilor fii ai domniei mele, Vlad şi Ştefan voevod şi credinţa părinţilor noştri ierarhi, chir Teofan mitropolit de Suceava şi Agaton episcop de Roman şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Bucium pârcălab de Hotin, credinţa panului Andrei şi a panului Dragsin pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Miron şi a panului Luca pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa <panului> [1]) Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Nădăbaico spătar, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Cocor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va binevoi dumnezeu să fie domn ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească întocmirea mai sus scrisă şi dania sfintei mânăstiri, ci să dea şi să întărească, pentrucă noi le-am dat şi le-am întărit căci le este dreaptă cumpărătură şi danie sfintei mânăstiri din nou zidită, numită Suceviţa, întru lauda sfintei troiţe, unde este hramul sfintei Învieri a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos.

Iar cine ar cuteza să strice sau să schimbe altfel toată această întocmire şi danie mai sus scrisă, sau cine ar fi egumen sau dintre alţi fraţi din sfânta mânăstire, sau iarăşi cine ar fi din verii şi nepoţii şi strănepoţii tuturor acelor mai sus scrişi, acesta să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de mântuitorul nostru Isus Hristos şi de preacurata stăpână a noastră, născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi de arhanghelii Mihail şi Gavril şi ceilalţi şi de cinstitul şi măritul mare prooroc, înainte mergătorul şi botezătorul de Hristos, Ioan şi de sfinţii măriţi şi întru totul prea lăudaţi şi întâii la scaun apostoli, Petru şi Pavel şi ceilalţi şi de arhierarhul şi făcătorul de minuni al lui Hristos, Nicolae şi de prorocii Ilie şi Moisie şi de cei trei erarhi, Vasilie cel Mare, Grigorie Bogoslovul, Ioan

[1]) omis în orig.

Gură de Aur şi Aftanasie arhiepiscopul şi Chiril, asemenea arhiepiscopul Alexandriei şi de sfântul mărîtul mare mucenic şi purtătorul de biruinţă al lui Hristos, Gheorghie şi izvorâtorul de mir Dimitrie şi Ioan cel Nou şi ceilalţi şi preacuviosul părintele nostru Pahomie şi Antonie şi ceilalţi şi preacuvioasa maica noastră.....[1]) şi de cei 318 părinţi care la Nicheia la sobor au lămurit credinţa pravoslavnică şi de toţi sfinţii care au fost dela Adam şi până astăzi şi de cei patru patriarhi care sunt în toată lumea şi de cei trei ierarhi moldoveni.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tot ce este scris mai sus, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici, mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Dumitru, în Iaşi, în anul 7094 <1586>, luna Februarie 26 zile.

A iscălit Stroici.

Arh. St. Buc., Fotografii, I/2.
Fotocopie după un orig. slav.
Cu o copie şi trad. modernă.
O copie, ibid, nr. 629, f. 116—117.

372

1586 (7094) Februarie 26.

Surit scos di pi sirbii pe moldovinii, dila Pitru văivod, din l<e>t 7094 <1586>, Fevr<uarie> 26.

† Iată au vinit înainti noastră şi înainti a lor noştri moldovineşti boer<i>, sluga noastră, credinciosul Condri Rugină pit. şi cu giupăniasa lui, Sofronii, di nimi siliţ<i>, nici asupriţ<i>, ci di a lor bună voi au dat a noastri sf<i>ntii m<ă>n<ă>stiri Sucivița, întru lauda sf<i>ntii troiţi, undi isti hramul Invierii domnului şi mântuitorului nostru I<su>s H<risto>s, giumătat<e> di sat din Turda pi Militin, ci să număscu acmu Ozuneştii şi cu gium<ă>tat<e> di mor<ă> în Militin, parti di sus, în ţinutul Hărlăului. Ci ace gium<ă>tat<e> di sat, doao părţi sintu a lor moşii iară o parti ci esti a lor cumpărătură dila frati-său Gavrilaş, dintru a trie parti din Ozuneşti, gium<ă>tat<e> din dresil<i> di mărturii ci au avut dila singur domnie me şi din dresil<i> di împărţal<ă> ci au avut *de asemeni* dila domnie me şi din dresil<i> di cumpărătur<ă> ci au avut dila domnie me.

Iară hotarul acii gium<ă>tat<i> di sat anumi Ozuneştii, ci-i pi Miletin, ca să fii din tot hotarul gium<ă>tat<i>, iar di cătră alţi răzişi, dup<ă> hotarul cel vechi, dup<ă>cii ci au pitrecut din vec.

Toadiru *fost* prot<o>pop *din* Mândreşti, *am tălmăcit.*

Acad. R.P.R., CXII/46.
Trad. rom.
O altă trad. rom., ibid., Fond Credit.

[1]) loc şters în orig.

373

1586 (7094) Februarie 28, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Dochia şi sora ei, Ana şi Cârstina, fiicele Frăsinei, nepoatele Muşei, strănepoatele lui Micul, de a lor bună voie, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din dreptul lor uric, din privilegiul de întărire ce a avut străbunicul lor Micul, dela Ştefan voevod cel Bătrân, din a treia parte din satul Poliţenii pe Tutova, a şasea parte. Aceasta au vândut slugii noastre, lui Vintilă şi femeiei lui, Tudosia pentru o sută şi cincizeci de zloţi tătăreşti.

Şi apoi, asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Toader şi sora lui, Dochia, fii Stancăi, nepoţii lui Băloş, strănepoţii Muşei, răstrănepoţii lui Micul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta ocină şi dedină, asemenea tot din acelaşi privilegiu de întărire, ce a avut străbunicul lor Micul, dela Ştefan voevod cel Bătrân, din a treia parte, tot din acelaşi sat din Poliţeni, pe Tutova, a cincea parte. Aceasta au vândut-o de asemenea slugii noastre Vintilă şi femeiei lui Tudosia, pentru o sută şi şasezeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat sluga noastră, Vintilă şi femeia lui, Todosia şi le-au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi.

De aceia, noi văzând bunăvoia lor şi întocmirea şi plata lor deplină şi noi asemenea şi de la noi, am dat şi am întărit slugii noastre, Vintilă şi femeiei lui, Todosia, aceste mai sus zise părţi de ocină, din a treia parte din sat din Poliţeni pe Tutova, a şasea parte şi asemenea, tot din acelaşi sat, din a treia parte, a cincea parte, ca să le fie lor şi dela noi, uric, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lor, care li se va alege lor, cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte zise părţi de ocină, să fie cum vor alege pe părţi, cum scriem mai sus, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi Io Petru voevod şi a preaiubitului fiu al domniei mele Ştefan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Bucium pârcălab de Hotin, credinţa panului Andrei şi a panului Dragosin pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Miron şi a panului Luca pârcălabi de Roman, credinţa panului.....[1])

[1]) loc alb în text.

portar de Suceava, credința panului Brut postelnic, credința panului Nădăbaico spătar, credința panului Ghiorghie ceașnic, credința panului Cocor stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va binevoi dumnezeu, să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, deoarece el și-a cumpărat pe drepții săi bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroci mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Dumitru, în <Iași>, în anul 7094 <1586>, luna Fevruarie 28 zile.

Institutul de Istorie și filosofie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.
Cu o trad. rom., la Acad. R.P.R., XL/62.

374

1586 (7094) Martie 11, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că acest adevărat al nostru credincios pan Andrei logofăt și pârcălab de Neamț ne-a slujit drept credincios. De aceia noi, văzând slujba lui drept credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și l-am miluit dela noi, în țara noastră, în Moldova, cu niște sate și cu niște seliște, anume satul Climăuții, deasupra Nistrului și satul Socolul și seliștea Zăvadinele, ce sunt în ținutul Sorocii și deasemeni seliștea Dancăuții și Vornicenii și Turburenii, în ținutul Hotinului, care au fost drepte domnești și unele ascultătoare către ocolul cetății Soroca și altele către ocolul cetății Hotinului. Și seliștea Zăvadinele a fost deasemeni domnească și a fost dată de domnia mea, altor boieri și nu au putut să așeze sat.

Și iarăși satul mai sus scris, anume Climăuții, deasupra Nistrului, a fost de moștenire al lui Simion și al fratelui său Gligorie, însă s'au ridicat Simion și fratele lui, Gligorie și au pribegit în Țara Leșească, la Cazaci și de acolo ei au ridicat pe un oare care lotru, ca domnișor[1]) anume Petru și au venit cu sabia asupra domniei mele și asupra țării domniei mele.

Intru aceasta domnia mea, dacă am auzit despre venirea lor în țara domniei mele, am adunat oastea și am ieșit în calea lor, la cetatea Soroca. Ei auzind de sosi-

[1]) în orig.: «gospodarici».

rea domniei mele, au început să fugă înapoi, iar pe numitul domnișor, Petru, oștenii domniei mele gonindu-i, l-au prins viu pe el și pe mai sus spușii Simion și fratele lui, Gligoric și i-au adus la domnia mea. Întru aceasta, domnia mea i-am ucis, ca dușmani ai domniei mele și ai întregii țări a domniei mele.

Și întru aceasta, deasemeni am dat și am miluit pe credinciosul nostru pan Andrei logofăt și pârcălab de Neamț cu un sat anume Rujinții, pe Ciuhur, în ținutul Iașilor, care acest sat ne-a fost rămas rot pentru hiclenie, dela niște pani.

Și întru aceasta, deasemeni am dat și am miluit domnia mea pe credinciosul nostru pan Andrei logofăt și pârcălab de Neamț cu niște sate anume Căcăcenii și Lăleștii și Broștenii, ce sunt în ținutul Neamțului, ce au fost drepte domnești, ascultătoare de ocolul târgului Piatra.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri Buzea și fiul lui, Ionașco, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, un sat, anume Buzenii, în ținutul Iașilor și au vândut deasemeni tot credinciosului nostru pan Andrei logofăt și pârcălab de Neamț, pentru trei sute de zloți tătărești. Și s'a ridicat credinciosul nostru pan Andrei logofăt și pârcălab de Neamț și a plătit, deplin, toți acești bani mai sus scrișî, 300 zolți, în mâinile lui Buzea și a fiului lui, Ionașco, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi deasemeni am dat și dela noi și am întărit credinciosului nostru pan Andrei logofăt și pârcălab de Neamț acest sat mai sus scris, anume Buzenii, în ținutul Iașilor. De aceia, aceste toate mai sus scrise să-i fie dela noi uric și ocine cu tot venitul și să-și așeze sate și în aceste selișt și să-i fie neclintit lui niciodată, în veci, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și iarăși întregului său neam, care i se va alege cel mai de aproape, deasemeni să le fie neclintit în veci.

Iar hotarul tuturor acestor mai sus zise sate și selișt, anume satul Climăuții, deasupra Nistrului și satul Socolul și selișt Zăvadinele, în ținutul Sorocii și deasemeni selișt Dancăuții și Vornicenii și Turburenii, în ținutul Hotinului și Rujinții pe Ciuhur, în ținutul Iașilor și satul Căcăcenii și Lăleștii și Broștenii, în ținutul Neamțului și satul Buzenii, în ținutul Iașilor, să fie din toate părțile, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului noi Io Petru voevod și a preaiubiților fii ai domniei mele Vlad și Ștefan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Vartic vornic de țara de jos, credința panului Ieremia vornic de țara de sus, credința panului Bucium pârcălab de Hotin, credința panului Dracsin pârcălab de Neamț, credința panului Miron și a panului Luca pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului...[1]) portar de Suceava,

[1]) loc alb in orig.

credința panului Iani vistier, credința panului Brut postelnic, credința panului Ghiorghie ceașnic, credința panului Nădăbaico spătar, credința panului Cocor stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va binevoi dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania noastră și miluirea, ci să-i întărească, pentrucă i-am dat și l-am miluit, fiindcă ne-a slujit drept credincios.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru în Iași, în anul 7094 <1586> Martie 11.

Acad. R.P.R., CI/43.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

375

1586 (7094) Martie, 18.

7094 <1586> Mart. 18. Ispisoc dela Petru v<oe>vod, tălmăcit de pit. Ioan, întăritoriu lui Săunica și surorilor lui, Anușca și Tudura și Odochia, ficiorii lui Petrica Șăndrescu, pe giumătate din a tria parte din sat din Șăndreni și pe giumătate din a tria parte din sat din Bărnov<a>, ce au cumpărat tatăl lor Petrica Șăndrescu dela unchiul său Săma Javoronco, ficiorul Marușcăi, din uric de întărîtură ce au avut maică-sa Mărușca dela bătrânul Ștefan v<oe>vod.

Acad. R.P.R., ms. 3392, f. 85.
Rezumat rom. din 1809.

376

1586 (7094) Martie 23, Baia.

Iată dar, eu, Cozma șoltuz și cu 12 pârgari milostivi din Baia, anume Cristea și Jurjuman și Matos și Matei și Lerinț și Crițul și Bartăș și Țuțuș și Boldor și Ștefon și Toma și Fabian. Iată a venit Ionașco din Tociapi, din ținutul Iașului și cu Ionuțu, socrul său, din Petia și a mărturisit înaintea noastră că a cumpărat Ionuțu o ocină, a treia[1]) parte din sat din Ioneşti, dela ginerele său Ionașcu din Tociapi; și a dat Ionuțu 7 sute 50 de zloți și a dat bani gata lui Ionașcu, ca să-i fie ocină dreaptă lui Ionuț.

[1]) «a treia», așa în orig.

Pentru aceasta, am mărturisit cu acest zapis că aşa a fost, înaintea noastră şi a 12 pârgari din Baia, ca să fie tocmeală bună şi dreaptă. Şi pentru mai[1]) mare mărturie, a pus şoltuzul[2]) şi cei 12 pârgari pecetea oraşului[3]).

Scris 7094 <1586> Martie 23.

Arh. St. Iaşi, XXX/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

377

1586 (7094) Martie 25.

Un zapis dela Antinie Dumbravă şi dila sora lui, Marie, scriindū precum că ş'au vândut toat<ă> parte, lui Golăi vătav<u>lu din Foleşti, din cămpu. S'au vândut precum a răspundi zapisul în Ştiuborăn<i>, niamul răzăşilor.

Let 7094 <1586> Martiu 25.

Arh. St. Buc., M-rea Şoboreni, VIII/2 (nr. 8)
Rezumat rom.

378

<1586 Aprilie>.

† Din mila lui dumnezeu, noi Ioan Pătru voivod, domnu ţării Mulduvii şi anumia acolo facem cu această carte a noastră tăţ<i> cine vor căuta pre dănsa, sau cine vor audzi citindu pre dănsa, precum au venit înnaintea noastră şi înnaintea acestor a noastri muldovenişti bo<e>ri, mari şi mici, Mărica, giupănească lui Solomon logofătului, de a ei bună voe, de nime nevoită şi neasuprită, ş'au vândut a sa dreaptă ocină a lor, cumpărătură de Solomon logofătul, giumătaate de sat din Voronoviţi la Nistru, giumătaate parte din sus şi loc de presacă supt Stâncă între Nistru şi între Stâncă, pe dresu de cumpărătură ce au avut Solomon logofătul dela Bogdan vodă. Aciaia o au vândutu părintelui şi rugătorului nostru lui Ghe<o>rghie episcopul de Radăuţi, dreptu 250 de zloţi tătărăşti.

Şi sculându-să părintele şi rugătorul nostru Gheorghie episcopul de Radăuţi, aciaia o au plătit aicea deplin, cu aceşti bani care-i mai sus scriem, 250 de zloţi tătărăşti, în mănule Măricăi, giupănesei lui Solomon logofătului, denaintia noastră şi denaintea boierilor noştri, între noi. Aciaia o au plătit pintru nişte rămăşiţă ce au fostu rămas Solomon lo<go>fătul dela Suciavă.

---

[1]) «mai», aşa în orig.
[2]) «şoltuzul», aşa în orig.
[3]) «pecetea oraşului», aşa în orig.

Şi noi, vădzindu-de a lor bu<nă>voe tocmală şi deplin plată, iar noi aşijdire şi dela noi am dat şi am <în>tărit părintelui şi rugătorului nostru, lui Gheorghie episcopul de Rădăuţi, aciaia care mai sus am dzis giumătate de sat din Voronoviţi, giumătate din sus şi cu loc de presacă supt Stâncă, între Nistru şi <în>tre Stâncă. Aşa am dat părintelui şi dela noi uric şi ocină, cu tot vinitul.

Şi după aciaia, aşijdiria sculându-să părintele şi rugătorul nostru Ghiorghie episcopul de Radăuţi, au dat pintru ruga sa de au noit şi au zidit svânta mănăstire Sucevița, aciaia care mai sus am scris giumătaate de sat, întru lauda svintei troiţă, unde iastia hramul svintie Inverie domnului dumne<dz>ău şi mântuitorul nostru, Isus Hristos, pintru sufletul svinţiei sali şi a părinţilor săi, ca să-i fie pomană vecinică la giudiaţ, până căndu va sta svânta mănăstire. Aciasta toată care mai sus am scris, dat-am svintei mănăstite dela noi uric şi ocină cu tot vinitul, neclătită nice <o>datăoară în veci.

Iară hotarul acesta carele mai sus am scris, giumătaate de săliște din Voronoviţi, partia den sus şi cu loc de presacă supt Stâncă, între Nistru şi între Stâncă, dat-am aşe hotar din tot hotarul giumătaate, iar dispre alte laturi după hotarul cel bătrân, pe unde au umblat din veci a veţui.

Iară aice iastia credinţa noastră a domnii miali, am scris Ion Pătru voivod şi credinţa preiubiţilor cuconilor dumnie miali, Vlad şi Stefan şi credinţa boerilor noştri: credinciosul boer Vartic vornicul de ţara de gius şi credinciosul boer Irimie vornicul de ţara de sus şi credinciosul boer Bucium părcălabul de Hotin, credinciosul boer Drăguşan [1]) şi boerul Cărăiman părcălabii de N<i>amţu, credinciosul boer Miron şi boiarul Luca părcălabii de Roman, credinciosul boer Andreiu portarul de Suceavâ, credinciosul boer Brut postelnicul, credinciosul boer Ianе vistiarnicul, credinciosul boer Ghiorghie păharnicul, credinciosul boer Cucora stolnicul, credinciosul boer Stan comisul şi credinţa boerilor noştri muldoveniști, mari şi mici.

Iar după a noastră viaţă, cine va fi domnu, din ficiorii nostri, sa<u> din ru<de>le noastre, sau iară cine va vrea dumnedzău să fie domnu într'a al nostru pământu, într'a Mulduvii, tot să fie nesmintită svintie mănăstiri, să fie dată şi întărită, dren [2]) ce noi am dat şi am întărit pintru ce estia dreptă ocină şi cunpărătură cu acei bani.

Iară cine să va ispiti a străca sau a răsipi una ca aciasta tocmală, acela să fie dat blăstămului dela domnul dumnedzău, făcătorul cerului şi a pământului şi de precinstăta lui maică şi de toţi sfinţii care din vec lui dumnedzău a plăcut şi să fie părtaş cu Iuda şi în blăstăm cu Arie şi cu alţi necredincios Jidovi, să fie blăstămul pre dănşii şe pre ficiorii lor, în viaci.

[1]) loc în de «Dragsin».

[2]) în loc de: «de vreme ce».

Iară prispe mai mare puteri şi întăritura acesteii scrisoari mărie<i> noastre credinciosul şi cinstitul boerul Strovici mare logofăt, a noastră pecete au legat cu această adevărat<ă> carte a noastră.

<Pe pag. 3:> Vornovița, la Hotin.

Acad. R.P.R., XLVII/188.
Trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.
Datat după divan.

379

1586 (7094) Aprilie 11, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre Costin şi fratele lui, Ghiorghie, copiii lui Dumitru, nepoţii lui Ion Boldea, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, cât se va alege partea tatălui lor Dumitru, din sat din Mogoşeşti, pe Vilna, sub codru, din privilegiul de întărire ce a avut bunicul lor Ion Boldea dela Petru voevod cel Bătrân; aceasta au vândut lui Ion şi surorii lui, Magda, pentru optzeci de zloţi tătăreşti. Şi s'au sculat Ion şi sora lui, Magda şi au plătit, deplin, toţi aceşti bani mai sus scrişi, 80 de zloţi tătăreşti, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, de aceia domnia mea am dat şi am întărit lui Ion şi surorii lui, Magda, această mai sus scrisă parte a lui Dumitru, cât se va alege din sat din Mogoşeşti pe Vilna, sub codru, ca să le fie lor şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise părţi de ocină, din sat din Mogoşeşti pe Vilna, sub codru, să fie hotarul ei, cât se va alege partea lui Dumitru.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Io Petru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Bucium pârcălab de Hotin, credinţa panului Dragsin şi a panului Cărăiman pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Miron şi Luca pârcălabi de Roman, credinţa panului Andrei portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Ianc vistier, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine dumnezeu va alege să fie domn al ţării noastre

Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este lor dreaptă ocină şi cumpărătură, pe bani proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie şi să lege pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Ieremia Băseanul în Iaşi, anul 7094 <1586> Aprilie 11.

<Pe îndoitură:> A iscălit Stroici <m. p.>.

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 182.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

380

1586 (7094) Aprilie 12.

Suret dela Petru voevod, let 7094 <1586> April 12.

Facem înştiinţare precum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri Anghelina, fata Turcului sulger, de a ii bunăvoi, de nime sălită, nici asuprită şi au vândut a sa dreaptă ocină şi moşăi, dintru al ei drept uricu din dires de înpărţală ce au avut tatul ei, Turcul sulger, înpreună cu rudenie lui, Udre *fost pârcălab de Hotin*, dela bătrânul Ştefan voivod, giumătate de sat din Cărsteşti, parte din gios şi cu doâ heleştei şi cu giumătate de baltă şi cu giumătate de Poiana Fetii şi cu dos<u>. Acei au vândut-o slugii noastre, lui Grigorii Udre diiacu, ficiorul lui Isacu Udre *fost* mcd., drept noao sute şi doâzăci zloţi tătăreşti, care bani i-au dat toţ<i>, deplin, Grigorii diiacu în mânele Anghelinii, fetii Turcului sulger, denainte noastră şi denainte boierilor noştri.

Şi iarăşi au venit înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri Nechifor Coifa, *fiul* Hriţcoae, de a lui bunăvoe, de nime sălitŭ, nice asupritŭ şi au vândut a sa dreaptă ocină, trii fărtai de vii în dealul Porcului; acei au vândut-o iarăş slugii noastre lui Grigorii diiac, drept trei sute zloţ<i> tătăreşti şi i-au plătit lui toţ<i> banii, deplin, deînnainte noastră.

Şi iarăş au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri Batcoru, *fiul lui* Viiariul, de a lui bună voi, de nime sălit, nice asuprit şi au vândut a sa dreaptă ocină, iarăş trii fărtai de vii întru acelaş deal a Porcului; acei au vândut-o iarăş slugii noastre, Grigorii Udre diiacu, drept trii sute zloţi tătăreşti şi doi boi şi i-au plătit lui, deplin, deînnainte noastră.

Şi iarăş dăm şi întărim slugii noastre, Grigorii diiacu, giumătate de sat şi o moară din Miletin, ce au întors elu trii sute şi zăci zloţi tătăreşti, cumnatului său, Lupului şi surorii sale, Gaftonii, de vreme ce însuşi ei au fost făcut ace moară şi din ispisoc<u> de întoarcere, ce au avut dela Iancul voevod.

Şi iarăş au venit înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri slugile noastre, Grigorii Udre diiacu şi fratele său Gheorghii şi Pătraşco, feciorii lui Isacu Udre *fost* medelniceriu, de a lor bună voe, de nime săliţ<i> nice asupriţ<i> şi au împărţit între dănşăi a lor dreapte ocene, trii fărtai de vii şi cu cramă, ci este în Dealul Porcului şi iarăş giumătate de falcei de vii cu o bucată de locu fără cramă, unde să cheamă Dealul lui Vodă; şi s'au venit în parte slugii noastre, lui Grigorii Udre o falce şi giumătate de vii şi cu o bucată de loc pustii, fără de cramă, în Dialul lui Vodă; iarăş în parte fraţălor lui Gheorghii şi Pătraşco s'au venit trii fălci de vii şi cu cramă în Dialul Porcului.

Şi după acei, iarăş s'au împărţăt între dănşăi a lor drepţi robi Ţăgani, anume Carpu cu feciorii lui şi Mărica cu feciorii ei şi Tudosăe cu feciorii ei şi Văsăian şi Bo<i>an; şi s'au venit în parte slugii noastre, lui Grigori Udre, Carpu cu feciorii lui şi Mărica cu feciorii ei, iar în parte fraţălor lui, Gheorghii şi Pătraşco, Todosăe cu feciorii ei şi Văsăian şi Bo<i>an.

Pentru acei toate cele de mai sus scrisă, care s'au cumpărat şi s'au venit în parte lui, ca să fii slugii noastre, lui Grigorii Udre diiacu şi dela noi uricu şi ocină, cu tot venitul, lui şi feciorilor lui, nepoţălor şi strănepoţălor şi a tot neamul ce să va alegi mai aproape, nerăşluit niceodată, în veciu.

Iar hotarul acei de mai sus zăs<ă> giumătate de sat din Cârsteşti, parte din gios şi cu giumătate de baltă şi cu giumătate de Poiana Fetei şi cu dosul, să fii din tot hotarul, giumătate. Iar despre alte părţi, după hotarul cel vechiu, pe unde au umblat din veacu.

Pentru acei, credinţă d<o>mnii meale Petru voevod şi credinţa a preaiubiţ<i> fiilor d<o>mnii meale Vlad şi Ştefan şi credinţa tuturor boerilor noştri dela dum<nealui> Varticu vornicu de ţara de jos până la dum<nealui> Stan *mare* comes.

Iar după a noastră viiaţă, ci<ne> va fi domnu ţării aceştii, să nu strice a noastră danii şi întăritură, ci mai vărtos să de şi să întărească, pentrucă şi noi i-am dat şi am întărit, de vreme se sănt lui drepte ocine şi cumpărături pre ai săi drepţi bani.

Iar pentru mai mare credinţă şi întăritura a celor de mai sus scrisă, am poroncit cinst<it> şi credinciosului boeriului nostru dum<isale>... [1] *mare* logofăt să scrii şi a noastră pecete cătră aciastă carte a noastră să o legi.

S'au tălmăcit de Evloghii dascalul slovinescu, let 7269 <1761> Mai 6.
Gheorghii Evloghievici, pisar.

Arh. St. Buc., M-rea Coşula, VII/2.
Copie rom. din sec. XIX.

---

[1]) loc alb in text.

381

1586 (7094) Aprilie 13.

Suret scos moldovineşti di pe uricul sărbăsc dila Pătru vodă, din let 7094 ‹1586› Apr. 13.

Noi Pătru vodă, cu mila lui dumnezău, domnu ţării Moldovii. Facem ştire cu acest uric a domnii mele, tuturor cui să cadi a şti că iată au venit înnainte domnii mele şi înnainte tuturor boerilor Moldovii nostră, sluga nostră Toader Biliciu vătavul şi Ionaşcu cu fraţii lui, anumi Ignat şi Grozav, cu mare jalobă şi cu multe şi credincioas‹e› mărturii şi dinpreună cu toţi megieşii şi înpregiuraşii lor, zăcând că au avut ispisoace dela domni, de danie, care au fost dela Alexandru vodă, pre un loc din pustiiu, în Ciulita ce Mare, la Fântâna Ciobanului în gura Părăului Adâncu şi cu loc de moară în Ciuluc şi cu loc de prisacă în Frasâni, care acum să numeşti satul Beliuciu, care ispisoace s'au prăpădit în zălile lui Ion vodă, când au prădat Tătarii, încă şi sângur Ion vodă au perit într'ace vremi.

Pentru aceiia, dacă am văzut domniie me o mari jalobă ca aciasta şi cu multe şi credincioas‹e› mărturii şi megieşii lor, rădicând cu sufletele lor şi însumi domniie me m'am încredinţat şi i-am dat şi i-am dăruit şi dela noi, cu acest uric al nostru, ca să aibă a stăpâni şi a ţine acel loc ce s'au zăs mai sus, din pustiiu ce esti pe Ciuluţa ce Mare, la Fântâna Ciobanului, în gura Părăului Adâncu şi cu loc de moar‹ă› în Ciuluc şi cu loc de prisacă în Frasâni, ca să-i fie şi dela domniie me uric şi moşii, cu tot venitul.

Insă acest loc din pustii, ce s'au zăs mai sus, cari acum să numeşti în sat în Beliuciu, pe acesta să-l stăpâniască în doâ: giumătate l-am dat domniie me numai lui Toader Beliuciu, iar ceielantă giumătate am dat-o lui Ionaşcu. Şi aşa să le stăpâniască ei dinpreună şi cu fraţii lor, anumi Ignat şi Grozav şi să le fii moşii în veci, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi tot niam‹ul› lor, ce să va alegi mai aproape, neclătit, nestrămutat, niciodinioară în veci [în veci].

Iar hotarul acelui de mai sus loc scris din pustiiu, în Ciulita ce Mare, la fântâna Ciobanului, în gura Părăului Adâncu şi cu loc de moară în Ciuluc şi cu loc de prisacă în Frasâni, care acum să numeşti satul Beliuciul, să le fii lor de priste tot hotarul şi să stăpâniască după hotarăle vechi, care au umblat din vechiu.

Aciasta esti credinţa domnii meli de mai sus scris, Pătru vodă şi credinţa a preaiubitului fiiu a domnii mele Ştefan vodă şi credinţa boierilor Moldovii noastră: credinţa dum‹nea›lui Vartic vor‹ni›c şi credinţa dum‹nealui› Irimiie vor‹nic şi credinţa dum‹nealui› Buciom părcălabului de Hotin şi credinţa dumnealui Cărăiman şi Dracsin părcălabii de Niamţu şi credinţa dum‹nealui Luca şi Miron părcălabii de Roman şi credinţa dum‹nealui› Andrii portariului de Suciavă şi credinţa dum‹nealui› Brut post. şi credinţa dum‹nealui› Nădăbaico spat. şi credinţa dum‹nealui› Iani vist. şi credinţa dum‹nea-

lui> Ghiorghi pah. şi credinţa dum<nealui> Cucoranului stol<ni>c şi credinţa dum<nealui> Stan comis şi credinţa tuturor boierilor Moldovii nostre, mari şi mici.

Iar după viiaţa noastră, pre cine va alegi domnul dumnezău a fi domnu şi stăpânitoriu pământului Moldovii noastre au din fii noştri au din niam nostru au măcar dintr'alt niam, tot să aibă a milui şi a întări, după cum şi domniie me am miluit şi am întărit dăniile şi miluirile altor luminaţi domni.

Şi pentru mai mare credinţa şi tăriie, am poruncit domniie me cinstitului, credinciosului boeri<u>lui domnii mele, dum<i>sale Stroiciu *mare* log<o>f<ă>t, ca se s<e> scrii uricul acesta şi a noastră peceti pe dânsul să o legi.

Acad. R.P.R., CXII/47.
Trad. rom.

382

1586 (7094) Aprilie 15, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre, Mihăil Tomăscul şi surorile lui, Drăghina şi Gafa şi Anghelina şi nepotul lor Isaico, fiul lui Simion, toţi fiii Magdei, nepoţii Oanei şi deasemeni Sofica şi nepotul ei Luca, fiul Cârstinei şi Ion şi fratele lui, Trif şi Focşa şi sora lor Mărica, copiii Anghelinei, nepoţii Măricăi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegiul de cumpărătură ce au avut bunicii lor Oana şi sora lui, Fedea, dela Ştefan voevod cel Bătrân, jumătate de sat din Băimăceani, ce este pe Jejia şi cu loc de moară în Jejia, jumătatea de jos şi a vândut slugii noastre Nicoară Prăjescul diac, pentru o mie de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Nicoară Prăjescul şi a plătit, deplin, toţi aceşti bani mai sus scrişi, 1000 de zloţi tătăreşti, în mâinile acestor mai sus scrişi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi uricul pe care ei l-au avut dela Ştefan voevod cel Bătrân, pe această mai sus scrisă jumătate de sat, încă l-au dat în mâinile slugii noastre Nicoară Prăjescul.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină pentru aceasta, să-i fie lui şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7094 <1586> Aprilie 15.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici <m. p.>.

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXIX/14.
Fotocopie după un orig. slav.

383

1586 (7094) Aprilie 17, Iaşi.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră slugii noastre Pavel suljnicer, să fie tare şi puternic cu această carte a noastră a se înstăpâni în sat în Tărpeşti, pentrucă l-am miluit cu acel sat, fiindcă i-am luat alt sat, anume Săveştii şi l-am dat mânăstirii dela Pobrata.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-l opri înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7094 <1586> Aprilie 17.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt· a învăţat.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, IX/2
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

384

1586 (7094) Aprilie 18, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată că domnia mea am dat şi am întors rugii noastre, sfintei mânăstiri dela Pobrata, un sat în ţinutul Neamţului, anume Săveştii şi cu moară în pârâul Râşca. Care acest sat mai sus scris, Săveştii, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Neamţului şi a fost şi înainte de această vreme danie sfintei mânăstiri dela Pobrata, dela Ştefan voevod. Iar în zilele lui Alexandru voevod, a miluit Alexandru voevod cu acest sat, anume Săveştii, pe Petrea Sârbul şi după aceia, pe fiul lui, pe sluga noastră, pe Pavăl suljnicer.

Astfel, când a fost în zilele lui Bogdan voevod şi în zilele lui Ion voevod şi ale lui Iancul voevod, călugării dela Pobrata au pârît <pentru> acest sat Săveştii şi nu l-au putut dobândi. Iar acuma, în zilele domniei mele încă au pârît şi înaintea domniei mele. Dar domnia mea m'am milostivit şi am dat acest sat Săveştii ce este în ţinutul Neamţului şi cu moară în pârâul Râşca, rugii noastre, mânăstirea Pobrata. Una, l-am dat sfintei mânăstiri, pentrucă a fost dat şi mai înainte de Ştefan voevod, alta, pentrucă au dat domniei mele 40.000 de aspri, în treaba ţării, când ne-a fost nouă şi ţării noastre nevoie.

De aceia, să fie sfintei mânăstiri, dela noi uric şi ocină, neclintit niciodată, în veci, cu tot venitul. Iar slugii noastre Pavel suljnicer, i-am dat sat pentru sat.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn ţării noastre Moldova, acesta să nu strice dania şi întocmirea noastră, ce domnia mea am dat şi am miluit ruga noastră, mânăstirea dela Pobrata.

Iar cine ar cuteza să strice aşezământul acesta, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică, pururea fecioară Maria şi de doisprezece sfinţi fruntaşi apostoli şi de patru evanghelişti şi de 318 sfinţi dela Nicheia cari au propovăduit la întâiul sfânt sobor şi de toţi sfinţii care din veac bine au plăcut lui dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu acei Iudei care au strigat asupra domnului, asupra capului lui Hristos, dumnezeul nostru, zicând, sângele lui asupra noastră şi asupra copiilor noştri, cum şi este şi va fi în veci, amin.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7094 <1586> luna Aprilie 18.

Însuşi domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. A iscălit Stroici <m. p.>.

Mihăilescul a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XI/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1787.

385

1586 (7094) Mai 7.

† Io Pătru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii călugări din ruga noastră dela mânăstirea Galatei, asemenea nesiliţi şi nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi danie a sfintei mânăstiri, un sat anume Malitiinţii, în ţinutul Cernăuţilor; aceasta au vândut Vasilcăi, cneaghina lui Iurăşco Varticovici şi fiilor ei, Lupul şi Gavril şi Anesiei, pentru douăzeci şi una de mii de aspri; care acest sat Malitinţi, în ţinutul Cernăuţilor, a fost mai întâi dedina lor şi a fost dat acest sat Malitinţi, l-a dat sfintei mânăstiri însuşi răposatul Iurăşco Varticovici, pentru pomenirea fratelui său, Ionăşco Varticovici şi pentru pomenirea fiicei lui, Anghelina, pe care au îngropat-o în sfânta mânăstire. Deci, au răscumpărat dreapta lor dedină.

Şi s'a sculat Vasilca, cneaghina lui Iurăşco Varticovici şi copiii lui, Lupul şi Gavril şi Anisia şi au plătit deplin, toţi 21.000 aspri, în mâinile rugătorilor noştri, călugărilor din mânăstirea Galatei.

De aceia, să le fie lor ocină şi dedină şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

7094 <1586> Mai 7.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 204—205.
Copie slavă.

386

1586 (7094) Mai 13, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Dragan Ciolpan, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină şi toată cumpărătura tatălui său Ciolpan cel bătrân, din satul Vârtop, toate părţile sale ce se vor alege şi o bucată de pământ care este lipită, din jos şi a vândut slugii noastre Andreica miedar, pentru trei sute şi cincizeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Andreica miedar şi a plătit deplin, toţi 350 zloţi tătăreşti, în mâinile lui Drăgan Ciolpan.

Şi apoi, iarăşi a venit înaintea noastră, sluga noastră Onciul Herţea, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut o Ţigancă, anume Tudura şi cu o fiică a sa, anume Frăsina şi a vândut iarăşi slugii noastre Andreica miedar, pentru şase sute de aspri.

<Pentru aceasta> [1]) să-i fie lui şi dela noi ocină şi această roabă [2]) Ţigancă.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7094 <1586> Mai 13.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroici <m. p.>. Faceţi-i uric. Damian <a scris>.

<Pe verso:> Fiul lui Ciolpan, nepot lui Şandru pârcălab, strănepot lui Neagotă şi Murgu, din uric de danie ce ei <au avut> [1]) dela Ilie voevod.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, Bodeşti, selişteа Hârtop. V/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1827.

387

1586 (7094) Mai 16, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, Saula, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut grădina sa dreaptă, pe care a sădit-o el însuşi, pe locul Hlăpeştilor, 130 de pomi. Aceasta a vândut slugii noastre, Hăbiac fost brăniştar şi verei lui, Vasilca şi fraţilor ei, Dumitru şi Petrea şi deasemeni verei lor Greaca şi surorilor ei, Marica şi Todosia şi Anghelina şi iarăşi vărului lor Gheorghie şi surorilor lui, Sora şi Antemia, pentru optzeci de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat sluga noastră Hăbiac şi cu toţi acei înainte numiţi şi au plătit deplin toţi acei bani

[1]) loc rupt în orig.

[2]) « holopa », în orig.

mai sus scrişi, 80 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Saula. Astfel sluga noastră Hăbiac a dat singur 20 de zloţi, iar Vasilca şi fraţii ei, Dumitru şi Petrea au dat 40 de zloţi şi deasemeni Greaca şi Marica şi Todosia şi Anghelina şi vărul lor Gheorghie şi surorile lui, Sora şi Antemia au dat toţi 20 de zloţi.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni le-am dat şi le-am întărit cumpărătura şi grădina lor dreaptă. Şi altul să nu se amestece niciodată înaintea acestei cărţi a noastre.

Domnul a spus.

Scris în Iaşi, în anul 7094 <1586> Mai 16.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici <m. p.>.

Mătiaş Scânteie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LV/9.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

388

1586 (7094) Mai 16, Iaşi.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia noastră am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier, jupan Vartic mare vornic de ţara de jos şi cneaghinei lui, Nastasia, drepţii lor robi [1]) Ţigani, anume: Andreico şi cu femeia şi cu copii lui, anume: Furnica şi Mătiica şi Ioneşco şi Toader, fiul lui Andreica, cu femeia şi Cozma cu femeia şi trei copii şi Bârsan cu femeia şi cu patru copii şi Ştefu1 cu femeia şi doi copii şi Lazea cu femeia şi cu trei copii şi Constandin cu femeia lui, Ana şi cu copiii lor, Simion Bustea şi Mătiica, [2]) din privilegiu de danie ce a avut socrul lui, Corpaci stolnic dela Bogdan voevod Alexandrovici.

Deci să-i fie lui şi dela domnia mea drepţi robi Ţigani, neclintit.

Iar cine s'ar ispiti, dintre copiii noştri sau dintre rudele noastre, să strice întărirea noastră sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să fie neiertat de dumnezeu, ci să-i întărească, fiindcă-i sunt drepţi robi Ţigani.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Domnul a poruncit.

Scris în Iaşi, anul 7094 <1586> Mai 16

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroici <m. p.>

Damian <a scris>.

Acad. R.P.R., CCLXXVIII/72.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

[1]) «holopi» în orig.
[2]) pasagiul: „Constandin... Mărlică", şters în orig. cu o linie roşie.

389

1586 (7094) Mai 17.

Suretu dela Petru v<oe>vod, din velet 7094 <1586> Mai 17.

Facem înştiinţare precum am dat cinstitului şi credinciosului nostru boeri, dum<nea>lui Vartic *mare* vor<ni>c de ţara de gios şi giupănesăi sale Nastasiicăi şi fraţilor ei lui Ionaşco diiac şi lui Costandin, ficiorilor lui Corpaci stolnic şi fraţilor lui Corpaci stol<ni>c, lui Andronic şi lui Sămion şi lui Mănăilă un loc din pustie, la Ciulucul Mare, pe din gios de gura văi ce să chiamă Părăul cu Trii Răduri şi cu heleşteu pe Părău Ciluca şi cămpu de hrană. Să le fie de cătră Fântăna Popii şi între Frasin şi pără la Trii Răduri, deasupra Săngerilor şi la Redul Săngerilor, loc de prisacă şi părăul ce cură pe supt Drumul Turcului, ce merge de cătră Răot, ca să-ş<i> facă loru-ş<i> sat, din ispisoc de danie ce au dela Bogdan v<oe>vod, ficiorul lui Alexandru v<oe>vod.

Deci, giumătate din acel loc să fii dum<i>s<ale> lui Vartic *mare* vornic şi giupănesăi sale Nastasiicăi şi fraţilor ei, lui Ionaşc<o> diiac şi lui Costand<i>n, ficiorilor lui Corpaci stol<ni>c, iar giumătate să fie fraţălor lui Corpaci stol<ni>c, lui Andronic şi lui Simion şi Mălii [1]).

Iar hotarul satului să fie dinspre toate părţăle căt ar pute fi di agiunsu unui sat, pentru hrană.

Pentru aceia şi dela noi să fie ocină şi cu tot venitul şi altul să nu se mai amestice.

7220 <1712> April 28. S'au tălmăcit de Evloghie dascăl slavinesc.

Acad. R.P.R., CXII/48.
Trad. rom.

390

1586 (7094) Mai 20, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întors cneaghinei Drăgăneasa, cneaghina răposatului Drăgan mare logofăt şi copiilor ei, Toader şi Iuraşco şi surorii lor, Ana, drepţii lor robi Ţigani, anume One cu femeia şi cu copiii şi Banu cu femeia şi cu copiii şi Gliga cu femeia şi cu copiii. Care aceşti mai sus scrişi Ţigani au fost dreapta danie a răposatului Drăgan logofăt, dela Alexandru voevod şi dela Bogdan voevod, pentru slujba

[1]) în loc de: Mănăilă.

lui dreaptă și credincioasă. Și pe acești Țigani i-a adus însuși răposatul Drăgan logofăt din Țara Leșească.

De aceia să le fie și dela domnia mea drepți robi [1]) Țigani.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7094 <1586> Mai 20.

Insuși domnul a poruncit.

Andrei hatman a învățat.

A iscălit și Stroici logofăt.

Damian <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXIX/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

391

1586 (7094) Mai 22, Iași.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, tot soborul dela mânăstirea Pobrata, unde este hramul sfântului arhiereh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, mari și mici, bătrâni și tineri și au pârît pe sluga noastră, Pavăl suljnicer și sora lui, Ilina, copiii lui Petre Sârbul, pentru satul Săveștii ce este în ținutul Neamțului, cu un ispisoc cu inelul mic, ce au avut de danie dela Ștefan voevod, fiul lui Petru voevod cel Bătrân, care și este înmormântat acolo.

Iar noi am întrebat pe sluga noastră, Pavăl suljnicer și pe sora lui, Ilina, copiii lui Petrea Sârbul, cu ce țin acest sat, Săveștii, care este în ținutul Neamțului. Iar ei ne-au arătat privilegii și ispisoace de danie ce le-au avut tatăl lor, Petrea Sârbul, dela Alexandru voevod și dela Bogdan voevod și dela alți domni, care au fost după dânșii și asemenea și dela domnia mea. De aceia, domnia mea, când am văzut că au atâtea îndreptări, n'am vrut să luăm dela dânșii acest sat. Și ei s'au sculat singuri și s'au rugat de domnia mea, ca domnia mea să le dau aiurea alt sat și pe acesta să-l iau domnia mea, să fie domnesc sau să-l dau călugărilor, pentrucă nu pot să aibă pace din partea mânăstirii Pobrata, fiindcă s'au pârît înaintea tuturor acestor domni care au fost înainte de domnia noastră.

De aceia, domnia mea m'am sfătuit cu boerii domniei mele, ca să nu fie zadarnică pomenirea și dania acestui sfânt răposat domn, care și zace acolo și în deșert slujba tatălui slugii noastre, Pavăl și a lui, am poruncit slugii noastre Pavăl, să-și aleagă un sat, ce i-ar plăcea, din satele domniei mele, să-i fie lui în locul satului Săveștilor. Iar sluga noastră, Pavăl slujnicer, s'a sculat și i-a plăcut

[1]) «holopi» în orig.

satul Tărpeşti, în acelaşi ţinut şi încă a mai cerut şi un cut de sat, cu numele Jurjeştii lângă Tărpeşti şi cu mori pe Topoliţe. De aceia, domnia mea m'am milostivit şi pentru pomenirea sfânt răposatului domn care şi zace acolo şi pentru slujba tatălui lui şi slujba lui către noi, am dat slugii noastre, Pavăl suljncier şi surorii lui, Ileana, sat pentru sat, în acelaşi ţinut şi cu mori şi cu poieni, anume Tărpeştii pe Topoliţe care acest sat a fost asemenea al nostru domnesc, ascultător de cetatea noastră a Neamţului. Şi încă le-am mai dat lor un cut de sat, aproape de acelaşi sat, anume Jurgeştii şi cu loc de moară, ce a fost asemenea al nostru drept domnesc, ascultător tot de aceiaşi cetate a Neamţului. Iar satul Săveştii, noi l-am luat dela ei şi l-am dat rugii noastre mânăstirii dela Pobrata şi am luat dela călugării mânăstirii Pobrata, patruzeci de mii de aspri, în treaba domniei mele şi a ţării domniei mele, când am avut destule greutăţi şi datorii, când am plătit şi datoriile sfânt răposatului Iancul voevod, care aceşti bani, asemenea le dăduse Iancul voevod.

De aceia, de acuma acest sat mai sus scris, Săveştii şi cu mori la Râşca, să fie al rugii noastre, mânăstirii Pobrata, ocină şi dedină şi cumpărătură, neclintit lor niciodată în veci şi cu tot venitul.

Şi iarăşi, asemenea mai înainte zisele sate, anume Tărpeştii şi cu mori în Topoliţe şi cu poienele şi iarăşi un cut de sat, anume Jurjeştii şi cu loc de mori aproape de Tărpeşti, să fie ocină şi dedină şi danie slugii noastre Pavel suljnicer şi surorii lui, Ileana, copiii lui Petrea Sârbul, dela domnia mea cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, al Tărpeştilor şi Jurjeştilor, să fie din toate părţile după vechiul hotar pe unde au folosit din veac.

Iar după viaţa noastră, cine ar cuteza să risipească această întocmire şi aşezământ al nostru, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata născătoare de dumnezeu şi să aibă a da răspuns înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos, în ziua cumplitei judecăţi.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele, Io Vlad voevod şi Io Ştefan voevod şi credinţa boierilor noştri moldoveni: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Bucium şi a panului Ghiorghie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cărăiman şi a panului Dragotă pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Miron şi a panului Luca pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Simion şi a panului Pană pârcălabi de Orhei, credinţa panului Andrei portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Nădăbaico spătar, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Cocor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau dintre neamurile noastre sau iarăși pe ori cine dumnezeu va alege să fie domn țării noastre, Moldova, acesta să nu clintească dania și miluirea și întocmirea noastră, ci asemenea să le dea și să le întărească și să-i miluiască, pentru slujba tatălui lui către sfântrăposații domni și pentru slujba lui Pavăl suljnicer către noi.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră, la această carte a noastră adevărată.

Și a scris Damian Cârstevici, în Iași în anul 7094 <1586> luna Mai 22 zile.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 183.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o fotocopie.

392

1586 (7094) Mai 24.

7094 <1586> Mai 24. Cartia domnului Petre, prin care dăruești lui Ioan uşerel satul Târgul nou.

Acad. R.P.R., ms. 2088, f. 50.
Rezumat rom. din 1859.

393

1586 (7094) Iunie 12, Iași.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Mărie, femeia lui Nichita, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta ei ocină, din dreptul lor ispisoc, din ispisocul de cumpărătură ce au avut dela domnia mea, din jumătate de sat din Bicani pe Smila, din jumătatea de jos, din a patra parte, jumătate și cu loc de moară. Aceasta a vândut slugii noastre, Toader și femeii lui, Gafia, pentru șaizeci de zloți tătărești. Și s'a sculat sluga noastră, Toader și femeia sa, Gafia și le-au plătit deplin toți acești bani, 60 de zloți, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci să-i fie lui și dela noi cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7094 <1586> Iunie 12.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit. Stroici <m. p.>

† Ionașco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/60.
Copie slavă din sec. XX.

394

<1586—1589> Iunie 15.

Ispisoc sărbesc let 7090 <1582> Iunie 15, dela domnul Petru v<oe>vod.

Iată au venit înainte noastră sluga noastră Stănil<ă> şoimariul şi au cumpărat dela domnie me una silişti ce să numeşte Popeştii, ce au fost de ocolul târgului Romanului. Şi au dat domnii meli doisprezăci cai, pe care i-au preţăluit cinstiţi credincioşi boerii noştri Andrei hat<man> şi Ştefan *mare* comis şi Iancul *mare* uşăriu, drept douăzeci şi patru mii bani. Pe care cai domnie mea i-am trimis în trebuinţa domniii meli, la Ţarigrad, dinpreună cu birul.

Drept aceia, ace de mai sus numită silişte, anumi Popeştii, să-i fie lui dela domnie me ocină, cu tot venitul, lui, feciorilor lui şi nepoţilor lui.

Şi dacă dumnezău pre cine îl va alege, din moştenitorii domniii meli să fie domn, acela să aibă a-i da şi dela domnie sa şi a-i întări, ca să-şi stăpăniască ace silişte nestrămutată.

Şi altul să nu să amestece, înainte aceştii cărţi a domniii mele.

Insuş domnul au zis.

Andrei hat. au învăţat.

Din limba sărbiască s'au tălmăcit de mine, Ioan Stamati pit<a>r, în Eşi, la 1811 Aug. 18.

Acad. R.P.R., ms. 234, f. 40.

Actul nu poate fi din 15 Iunie 1582 căci la acea dată nu domnia Petru Şchiopul. S'a omis în trad. cifra unităţilor dela veleat.

Datat după Andrei hatman.

395

1586 (7094) Iunie 16.

† Petru voevod, <din mila lui dumnezeu> domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Ignat pitărel, şi Ionaşco medelnicerel şi surorile <lor> Dochia şi Irina şi Creaţa şi Nastea şi s'au pârît de faţă cu Coste, pentru partea lui Ieremia, jumătate de sat din Selişte, pe care a cumpărat-o Coste, dela fiii lui Ieremia, dela Toader şi dela Macsin şi dela sora lor, Buţca. Apoi domnia mea am aflat că s'a făcut mare strâmbătate lui Ion şi lui Ignat şi surorilor lor, Dochia şi Irina şi Creaţa şi Nasta. Şi uricul pe care l-a avut Coste de cumpărătură <dela Ion> voevod, iar domnia mea l-am luat dela dânsul.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni..... şi nepoţii lui..... <Ignat> şi fratele lui, Ionaşco

şi surorile lor, Creaţa şi Dochia şi Irina şi Nastea, copiii <lui Pătraşco>, de bună voia lor nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi şi-au împărţit între ei ocina lor dreaptă şi dedine satele anume Galbenii şi Tuleştii şi Căţeleştii şi Schintieştii şi Drăguşanii şi Vărzăreştii.

Şi a căzut în partea lui Ignat şi a lui Ionaşco şi a surorilor lor, Dochia, Irina şi Creaţa şi Nasta, din jumătate de sat din Galbeni, jumătate, partea de sus cu iaz şi din jumătatea satului Căţăleşti, jumătatea de mijloc şi din jumătatea satului Schinteieşti, jumătate şi din jumătatea satului Drăguşani, jumătate şi din jumătate din Vărzăreşti, jumătate. Şi iarăşi o parte ce a avut un frate al lor <Mihnea....> din aceste mai sus scrise sate, el....a fost cumpărat Coste.

De aceia, noi cu sfatul nostru, le-am făcut lege dreaptă şi i-a întors lui banii, câţi a dat el şi să stăpânească împreună. Şi s'au ridicat toţi aceşti mai sus scrişi şi i-au întors toţi aceşti bani, dinaintea noastră.

Şi de acum înainte, dacă vor afla unele privilegii sau ispisoace de cumpărătură pe aceste părţi scrise mai sus ale mai sus zişilor ..... ele să nu se creadă... înaintea noastră, că nu are nimeni niciun privilegiu şi nici ispisoace.

Şi altul să <nu se amestece>, cum scrie mai sus..... înaintea acestor ..... noştri.

Scris ..... în anul 7094 <1586> luna Iunie 16.

Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici (m. p.).

† Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/34.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, stricată.

396

1586 (7094) Iunie 19.

Ispisocŭ domnescŭ scrisŭ pe sirbiia dela Petrŭ v<oev>vod, în carelé scriia precum au dat şi au întărit sf<i>ntei sale rugi m<ă>n<ă>stiriei Slatinii, pre a lor driaptă moşiia, a patra parte de satŭ din satulŭ Băeşeştei, ci iasté în ţinutulŭ Sucevei, caré a patra parte din satŭ din Băeşeşti iasté daniia sf<i>ntei m<ă>n<ă>stâri Slatinii, dela Huruaoaia călugăriţa şi dela Lateşŭ, pentru sufletele lor şi a părinţilor şi a moşilor lor.

Iară călugării dela sf<ă>nta m<ă>n<ă>stâré Slatină să aibă a-i pomeni la sf<ă>ntulŭ jertvenicu şi să-i facă pamiatŭ după obeiceiulŭ sf<i>ntei m<ă>n<ă>stâri.

Deci şi dela mărie sa să fiia sf<i>ntei m<ă>n<ă>stâri Slatinei acea a patra parté de satŭ Băeşeştii, cu tot venitulŭ. Iar asupra acelora ce s'ar ispiti să străcé acia daniia, scriia străşnicŭ blăstăm.

Ispisocul iasté scris în anii 7094 <1586> Iuni 19.

Acad. R.P.R., ms. 111, f. 10 v— 11.

Rezumat rom. din sec. XVIII.

397

1586 (7094) Iunie 24, Vaslui.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri sluga noastră Avram vătag, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina sa dreaptă și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură ce a avut dela Iancul voevod, toate părțile sale de cumpărătură câte se vor alege din satul Săcuiani, ce este în ținutul Neamțului. Și această parte i-a fost cumpărătură dela Dănău și dela Dumitru și dela sora lor, Greaca, copiii lui Farco, nepoții și strănepoții lui Mihul. Aceasta a vândut slugii noastre, Gligorie diac, pentru 150 de zloți tătărești. Și s'a ridicat sluga noastră, Gligorie diac și a plătit deplin toți acești bani mai sus scrișî, o sută și cincizeci de zloți, în mâinile lui Avram vătah, dinaintea tuturor boierilor noștri.

Apoi văzând noi tocmeala lor de bună voie și plata deplină și deasemeni am dat și dela noi și i-am întărit această mai sus scrisă parte, ca să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură și cu loc de moară și cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Vaslui, în anul 7094 <1586> Iunie 24.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit. Stroici logofăt <m. p.>.

Popa <a scris>.

Acad. R.P.R., LXX/54.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom.

398

1586 (7094) Iunie 29, Iași.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Ghearghiță diac, fiul lui Ciolpan, nepotul lui Șandru pârcălab, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lui, Șandru pârcălab, dela Ștefan voevod cel Bătrân, jumătate de sat din Dănceşti și jumătate de sat din Bodești, ce sunt pe Cracău și a vândut slugii noastre Toader Başotă fost pivnicer, pentru o mie de zloți tătărești. Și s'a sculat sluga noastră Toader Başotă, fost pivnicer și a plătit deplin toți acești bani mai sus scrișî, 1000 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Ghearghiță diac, fiul lui Ciolpan, dinaintea noastră și dinaintea boerilor noștri.

De aceia, ca să fie slugii noastre Toader Başotă fost pivnicer, aceste mai înainte numite două jumătăţi de sate, jumătate de sat din Dăncești şi jumătate de sat din Bodeşti, ce sunt pe Cracău şi cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7094 <1586> Iunie 29.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroici <m. p.>.

Facceţi-i uric.

Ionaşco <a scris>

Acad. R.P.R., Fondul Spiridoniei, Filiala Iaşi, Bodeşti, I/8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad rom. din 1827.

399

1586 (7094) Iulie 4, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră, acestui om cu numele Dumitru, din Pidecăuţi. Pentru aceasta, el să fie tare şi puternic cu această carte a domniei mele, să ţie o ocină pe care a răscumpărat-o dela Copoiuco şi a dat 100 de zloţi de 2 boi.

Să nu dea nimic surorii lui, Mariica şi cumnatului Simion şi Fedorei şi lui Nichita, până când îi vor întoarce ei aceşti bani şi aceste averi.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-l împiedice sau să-l oprească, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7094 <1586> Iulie 4.

† Domnul a spus.

† Marii boieri au învăţat.

† Ion Pitic <a scris>.

Acad. R.P.R., XXIII/275.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

400

1586 (7094) Iulie 20, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre, pererubnicilor din ţinutul Neamţului. Vă dăm de ştire că ni s'a jăluit acest neameş, anume Mihăilă din Hălăseşti, împotriva voastră şi ne spune că i s'a luat o vacă pentru sulgiu, cum s'au luat vacile şi dela ţărani [1]).

[1]) «ţărani», aşa în orig.

Pentru aceasta, cum veți vedea această carte a noastră, voi căutați-l pe el, în acel catastih în care s'au luat acele vaci și dacă va fi scris în acel catastih, voi dați-i un taler sau lăsați-i un om pentru lucru.

Așa să știți. Altfel să nu faceți.

In Iași, anul 7094 <1586> Iulie 20.

Domnul a spus.

Bârlădeanu logofăt a învățat.

Măteiaș <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXX/8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

401

1586 (7094) August 5, Iași.

Suret dela Pitru vod<ă>, l<e>t 7094 <1586> Av<gust> 5.

Facim înștiințări precum au venit înainte noastră și înainte boerilor noștri Agafie, giupăneasa lui Maxim ci-au fostu pârcălab la Neamțu, fata Huhulii, a călugăriții Dionisiei, nipoată lui Toadir log<o>f<ăt> și strănipoată Tăutului log<o>f<ăt>, di a ei bună voe, de nimi silită, nici asuprită, ș'au vândut a sa driaptă ocină și moșie din uricul său, ci iasti scris, pri cari îl ari danie lor dila răpoosatul Stifan vod<ă> cil Bătrân, pre o prisacă viche, cu toate hotarili ci vin către dânsa, cari iasti în Piscul Cornilor, între Vasluiu și între Vasluet, până în vârvul Săcăturii, și cu amândoao Săcăturile, și din apa Vasluețului, până deasupra Săcăturii și din apa Vasluiului cilui Mari, și cu loc di moară, până la Străminosul și pi undi le-au hotărât lor Carachiuzăl cil bătrân și Gheorghie log<o>f<ăt> și Micul mare văt<af> al Vasluiului. Ș'au vândut monah<ului> Teodor, dript 6000 aspri, fără di chiltuială, și la chiltuială au dat 4000 aspri.

Și s'au sculat Teodor, de au plătit tot diplin, până la un ban.

Dici, noi văzând a lor bună învoială și tocmală și plată diplin, așijdirea și noi am dat și am întărit cu acistu ispisoc al nostru, ca să fie nirușuit niciodănăoară în vici, pri acea di mai sus scrisă prisacă și cu tot vinitul ei, ci esti scris prin împrigiur, ca să fie lui și dila noi acea ocină.

Iar di s'ar ivi în vrio oarecari vrimi, vrioaricari scrisori, dila rudinie ei și vrând cu acili să facă numai răzvrătiri, să s<ă> ia din mâna acilue.

Și să n'aibă nici o légi pristi carti noastră.

S'au tălmăcit de Evloghie dascal, l<e>t 1766, Iulie 3.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VIII/2.
Trad. rom.; ibid, VIII/3 altă trad. rom.

402

1586 (7094) August 17, Suceava.

<†> Iată eu Albaş vornic de Suceava mărturisesc cu această scrisoare a noastră, de rândul rugătorilor călugări dela sfânta mânăstire Slatina, că ei s'au plâns cu mare jeluire, înaintea domniei sale domnului nostru, că li se împresoară hotarul satului Borhineşti, dinspre hotarul domnesc. De aceia pan Gheorghie hatman şi pârcălab de Suceava, el a trimis carte la noi, ca să strângem oameni buni şi bătrâni, din târg dela Suceava şi din ocolul de prin prejur şi din megieşi. Şi am adunat oameni buni şi bătrâni, anume Ursul.... [1]) şi Lupan şi Ionaşco... [1]) şi Gheorghie Tăbaico şi Pană şi Nicula Dobrea şi Gheorghie Grecul şi Cârstea gealep şi pan Costin din Zahariești şi pan Ionaşco uricar din Rotompăneşti şi pan Mălaiu din Hreasca şi pan Euloghie din Nemirceni şi Şandru vătăman din Stupca şi Gheorghiţă vătăman din Lomăşeni şi Grozav de acolo şi Onciul vătăman din Bosancea şi Isac de acolo şi Pătrea vătăman din Răuseni şi Guţul vătăman din Iucşeni şi Simaşco vătăman din Epoteşti şi Gavril vătăman din Areni şi Ghiţeş de acolo şi Cornea vătăman din Borhineşti şi Gavril Bardăr de acolo şi alţi mulţi oameni buni, megieşi de prin prejur.

Şi am hotărnicit şi am ales hotarul Borhineştilor şi dinspre hotarul domnesc şi către hotarul Litenilor şi dinspre Valea Vlădicăi şi am stâlpit la deal, în jos de o movilă, din stâlp drept la vale, până la pârâul Crasna şi la vale pârâul, peste pârâu şi loveşte în Piciorul Leahului, drept în drumul cel mare al Sucevei şi de acolo la vale, drumul <la vale, la Zăpodia> [1]) Tătărească, pe unde este dania lor, dela Alexandru voevod.

Astfel am aflat cu oamenii buni cu sufletele noastre şi le-am dat lor să stăpânească.

Aceasta să se ştie.

In anul 7094 <1586> luna August 17 zile.

Acad. R.P.R., CLXXXVII/42.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu două traduceri rom.: una din 1741 şi alta din sec. XIX.

403

<1586 Septembrie 1—1587 August 31> 7095.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri mol-

[1]) loc rupt în orig.

doveni, mari şi mici, slugile noastre Andronic şi fratele lui, Gavril şi sora lor Nastea, fiii Măruşcăi, nepoţii lui Toma, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul de danie ce a avut bunicul lor Toma dela Ştefan voevod cel Bătrân, din a patra parte de sat din Găunoasa, ce este pe Ciulucul Mic, la gura Găunoasei, în faţa Dumbrăviţei, două părţi, părţile de jos, acestea le-au vândut slugii noastre Grozav, pentru o sută şi douăzeci de zloţi tătăreşti.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Mica, fiica lui Gavril, de bună voia ei nesilită de nimeni şi nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea sa cât se va alege din acelaşi sat mai sus scris, Găunoasa, ce este pe Ciulucul Mic, la gura Găunoasei, în faţa Dumbrăviţei, din ispisocul de împărţeală ce a avut tatăl ei Gavril, dela Alexandru voevod, aceasta a vândut iarăşi acestui mai sus scris Grozav pentru şaptezeci de zloţi tătăreşti.

Şi deasemeni dăm şi întărim lui Grozav dreapta lui ocină şi cumpărătură, toate părţile fiicei Nastei, nepoata..... [1]) fiul Simcăi, cât se vor alege părţile ei din sat din Diiaci, părţile de jos, ce el şi-a cumpărat dela ea, pentru trei sute de zloţi tătăreşti, din privilegiul ce..... [1]) Simca, dela Petru voevod cel Bătrân.

Toate aceste mai sus scrise să-i fie de la noi uric şi ocine, cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor <şi întregului său neam, care i se va alege> cel mai deaproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părţi de ocină să le fie hotare, precum scriem mai sus, iar dinspre alte părţi, după vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Io Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Vlad şi Ştefan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Bucium pârcălab de Hotin, credinţa panului Dragsin şi Dragotă pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Miron şi Luca pârcălabi de Roman, credinţa panului Andrei portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Iane vistier, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Cucor stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, fiindcă este dreapta lui ocină şi cumpărătură, pentru banii proprii.

---

[1]) loc ras în orig.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ieremia Băseanul în Iaşi, în anul 7095 <1586—87> luna .....[1])

Acad. R.P.R., Peceţi nr 55.
Orig slav, perg., pecete atârnată.

404

1586 (7095) Septembrie 3.

7095 <1586> Săp<tem>vr<ie> 3. Ispisoc dela Petru v<oe>vod, tălmăcit de pit<a>r Ioan, întăritori lui Şăptilici armaş pe patru părţi din giumătate de sat de Horbineşti, ce au cumpărat dela Nistor şi Crăciun, nepoţii Petrii şi dela rudile lor Tudora şi ficiorul ei Crăciun.

Şi iarăş dela ruda lor Niagul, fratile Petrii şi iarăş rudile lor Costiniasă şi ficiorii ei Costăn şi sora lui, Mărica şi ruda lor Andreica spătărelul, ficiorul Stăngaciului.

Şi iarăş ruda lor Olena, fata lui Toader, sora Petrii, toţi nepoţi şi strenepoţi lui Toader, din dresă de cumpărătură ce au avut moşul lor Toader dela bătrânul Ştefan v<oe>vod.

Şi iarăş au mai întărit lui Şăptilici armaşul a lui driaptă ocină şi moşie dintr'acea giumătate de sat, din al cincilea parte o giumătate, dintr'acelaş uric.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 20.
Rezumat rom. din 1809.

405

1586 (7095) Septembrie 7, Ţuţora.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni credinciosul nostru pan Bucium pârcălab de Hotin şi sluga noastră Mânjea, cu verii lui, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au împărţit între ei dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul ce au avut dela Ştefan voevod, un sat anume Voineştii, în ţinutul Cârligăturii.

Şi a căzut în partea lui Mânjea şi a fraţilor lui jumătate de sat, partea de sus, însă şi cu marginea pădurii din partea de jos.

Şi iarăşi a căzut în partea credinciosului nostru pan Bucium pârcălab de Hotin, în partea lui, jumătate din acest sat, jumătatea de jos şi cu marginea pădurii

[1]) luna şi ziua lipsă în orig.

din partea de sus. Şi pentrucă este mai [1]) rea această margine, ea este mai mare cu 2 pripoane [2]).

De aceia, ca să-i fie şi dela noi cu tot venitul şi pe unde le-a ridicat stâlpi Dragotă · pârcălab, când şi-au împărţit.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece faţă de această carte a noastră.

Scris în Ţoţora, anul 7095 <1586> Septembrie 7.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroeci <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/61.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. din 1812, ibid., CDIX/4.

406

<1586> (7095) Octombrie 2, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră călugărilor dela biserica lui Iosif. Pentru aceasta, ei să fie tari şi puternici cu această carte a noastră a-şi stăpâni hotarul lor din jurul mânăstirii Pentru aceasta, nimeni din călugării dela Bistriţă să nu cuteze a-i supăra înaintea acestei cărţi a noastre, dar pe unde a stăpânit hotarul Iosif.

<In anul 7095> [3]) <1586> scris în Iaşi, Octombrie 2.

Domnul a spus.

Gavril logofătul a învăţat.

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XII/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. din 1800.

407

1587 (7095) Ianuarie 3, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre Mătiaş pitărel şi Ionaşco şi sora lor Mărilca, copiii lui Anton fost humelnic, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova,

[1]) « mai », aşa în text.
[2]) « pripoani », aşa în text.
[3]) data anului este adăogată ulterior.

dreapta lor ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut tatăl lor Anton fost humelnic dela Alexandru vocvod, jumătate de sat din Avrămeni, jumătatea de sus, ce o cumpărase dela Sofronia călugărița, fiica lui Sima vistier, pentru patru <sute> de zloți tătărești. Ca să le fie lor şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoților lor şi strănepoților lor şi răstrănepoților şi întregului neam al lor, care li se va alege mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte zise jumătăți de sat din Avrămeni, jumătatea de sus, să fie din hotarul său jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Petru voevod şi credința preaiubiților copii ai domniei mele Vlad şi Ştefan voevozi şi credința boierilor noştri: credința panului Vartic vornic de țara de jos, credința panului Ieremia vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie şi a panului Cucor pârcălabi de Hotin, credința panului Dragotă şi a panului Ciolpan pârcălabi de Neamț, credința panului Luca şi a panului Miron pârcălabi de Roman, credința panului Andrei portar de Suceava, credința panului Gheorghie ceaşnic, credința panului Iani vistier, credința panului Caraghiuzel stolnic, credința panului Stan comis şi credința tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn în țara noastră Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le este dreaptă ocină şi cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Mihăilescul în Iaşi, în anul 7095 <1587> luna Ianuarie 3 zile.

Arh. St. Iaşi, CCCL/64.
Copie slavă din sec. XX.

408

1587 (7095) Ianuarie 17, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Mărîica, cneaghina lui Dragsin pârcălab, fiica lui pan Hrană vornic, nepoata Anghelinei, strănepoata lui Coste posadnic, răstrănepoata lui Fădor şi a lui Stan posadnic, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină din privilegii vechi de danie şi de întărire ce au avut bunicii ei dela Alexandru cel Bătrân şi dela Ilie şi Ştefan voevozi, a patra parte din sat din Lă-

leşti, ce se numesc acum Posadnicii, partea de mijloc, dinspre cea de jos, care este pe Jijia şi cu loc de moară. Care această parte de ocină a fost schimb al mamei ei, cneaghina lui Hrană, cu vara ei Todosia, deasemeni nepoată a lui Coste posadnic strănepoata lui Făbor şi a lui Stan posadnic, pentru partea ei din Zorilova. Aceasta a vândut-o verei sale, Anghelina, cneaghina lui pan Oprea postelnic, pentru cinci sute de zloţi tătăreşti. Şi i-a plătit ei deplin înaintea noastră.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit Anghelinei, cneaghina lui pan Oprea postelnic, această parte de ocină, mai înainte numită, ca să-i fie ei şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul.

De aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7095 <1587> Ianuarie 17.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. † Stroici.

Faceţi-i ei uric. Eu Stroici <m. p.>

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1806, ibid., CCXLVI/10.

409

1587 (7095) Ianuarie 27, Iaşi.

† Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Ieremia Chiceră diac şi toţi fraţii săi, copiii Anuşcăi, nepoţii Dragăi, amândouă fiicele Măricăi, toţi nepoţi ai lui Bâlcul Băişcscul şi ni s'au plâns împotriva lui Gligorie Dracea şi au spus că au dat în mâinile lui un uric ce l-a avut mama lor Anuşca şi sora ei Draga, pe satul Ilişanii care este în gura Corovei, în ţinutul Dorohoiului, de schimb cu Alexandru voevod, pentru satul Sohanii ce este în ţinutul Sucevei. Şi a dat acest sat anume Sohanii, sfintei mănăstiri, rugii noastre numită Slatina. Iar sluga noastră Gligorie Dracea diac a mărturisit înaintea noastră, cu oameni buni, bătrâni, cu.... [1]) şi cu megieşi de primprejur şi oşteni dela curtea domniei mele şi au spus <că privilegiul ce l-au avut ei de schimb cu Alexandru voevod pe satul Ilişanii, el l-a pierdut> [1]), când i-au jefuit casa şi i-au luat <multă> îmbrăcăminte şi argint şi bani şi i-au ucis atunci o slugă.

[1]) loc rupt în orig.

De aceia noi, văzând marea lor jeluire şi mare mărturie, noi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre Ieremia Chiceră şi fraţilor lui acest sat mai înnaite spus, anume Ilişanii, ca să-i fie şi dela noi cu tot venitul şi uric.

Şi altul să nu se amestece, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre. Scris în Iaşi, în anul 7095 <1587> Ianuarie 27.

† Domnul a spus.

<† Stroici mare> [1]) logofăt a învăţat şi a iscălit. † Stroici <m. p.>.

† Mătiaş Scânteie <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXVII/176.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

410

1587 (7095) Februarie 24.

Suret de pe uricu vechiu sărbăscu dela Petriu v<oe>voda, din let 7095 <1587> Fev. 24.

Cu mila lui dumnezău, noi Petru v<oe>voda, domnu ţării Moldo<v>ii. Deci domniia me am dat şi am miluit pe sluga noastră, anumi Illi diiac, fiiul Crimcoai din Suciavă, cu o silişte pustiia anumi Unguraşi, ce este pre apa Sucevii,fiindcă acel sat au fost drept domnesc din ocolul Sucevii. Deci, să-ş<i> facă el lui sat şi să fii lui driaptă ş'aliasă moşi<e> şi fiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui, cu tot hotarul şi cu tot venitul în veci, de nimine ţinută, nici apucată, pe unde din veci au fost hotar acelui sat din vremile celi vechi, fiindcă domniia me am văzut driaptă şi credincioasă a lui slujbă cătră noi, la greutăţile noastre, când au intrat în pământul nostru acei făcători de rău Căzaci.

Deci pentru aceia, domniia me i-am dat şi l-am miluit pe dânsul, precum mai sus scriia.

Iar după viiaţa noastră, pe cine va alegi premilostivul dumnezău să fii domnu, iarăşi să aibă a-i da ş'a-i întări lui cu întăriturî tari, precum şi domniia me.

Iar cine va îndrăzni să strice driaptă daniia şi miluire noastră, acela să fii proclet şi treclet, anathima, maranatha, de domnul dumnezău cel ce au făcut ceriul şi pământul şi de precurata maica sa şi de 12 apostoli şi de 318 părinţi dela săborul Nichiii şi de toţi sfinţii. Şi să aibă parte cu Iuda Scareot şi cu trecletul Ariia şi cu perdire a lui Dafot şi a lui Aviron şi cu străcăciune lui G<h>iezăr ş'a lui Titan, care esti diiavol pre prededesupt şi cu Jidovii, care au luat singele lui Isus H<risto>s, fiiul lui dumnezău, asupra lor ş'asupra fiilor lor, ca să aibă a da cu dânşii răspunsu înainte straşnicii giudecăţi a lui Hristos, amin.

[1]) loc rupt în orig.

Şi pentru aciasta nimene să nu să amestice la aciastă daniia a noastră şi miluire, di-acum înnainte niciodinioară, în veci, înnainte aceştii cărţii ai domnii mele.

Însuşi domnul au poroncit.

Petru v<oe>voda.

A *învăţat* Stroici *mare* log<o>f<ăt>.

Dumitru Filipov au scris.

De pe limba sărbască pe limba moldovenească s'au tălmăcit de mine. Ioniţă Stămate căpit. *de* dărăbani.

1798 Apr. 10.

Acad. R.P.R., CCLXXIV/1.
Trad. rom.
Altă trad. rom. din 1818, la Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, f. 847.

411

1587 (7095) Februarie 26, Roman.

Iată noi, Miron şi Bejean pârcălabi de Roman şi Macsin Gârbea de acolo, dăm de ştire că a venit înaintea noastră Dumitru, fiul lui Cozma din Roşiori şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, ce a cumpărat tatăl lui, Cozma, dela Luca, fiul lui Sava. Aceasta a vândut-o părintelui nostru, episcopul Agathon al Romanului, pentru două sute şi şaptezeci de zloţi tătăreşti. Şi a cumpărat părintele nostru Agathon episcop, toată partea lui Dumitru, cât se va alege partea lui, o casă şi cu douăzeci şi trei de ogoare în ţarină şi cu o poiană de fân.

Şi s'a sculat mai sus numitul episcop Agathon şi a plătit totul dinaintea noastră, mai sus scrişii bani, două sute şi şaptezeci de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Dumitru, fiul lui Cozma din Roşiori.

De aceia noi, văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină şi am scris în acest ispisoc, să fie această ocină a părintelui nostru, episcopului Agahon, cu tot venitul neclintit niciodată, în veci.

Şi pentru mai mare credinţă am pus şi pecetea noastră la această mărturie.

Scris la mitropolie, în anul 7095 <1587> luna Februarie 26.

Arh. St. Iaşi, CCCL/63.
Copie slavă din sec. XX.

412

1587 (7095) Februarie 27.

Ispisoc sărbăsc dela Pătru vodă, din let 7095 <1587> Fevr. 27. Dat-am cartea domnii meli slugilor noştrie, lui Gălţ ce-au fost staroste Tecuciului şi tuturor semenţiilor şi soţiilor lor, spre aceia ca ei să fie volnici şi puternici cu cartea

domnii meli, ca să-ş<i> ţăi o bucată de pământ din hotarul Moineştilor şi Ochişăştilor, deasupra Corodului, din deal la părău şi până la lacul Troianului şi de acolo până la lacul Ceritcilor, iar dela Ceritei drept în gios, până unde să împreună hotarăle cele bătrâne, cu a târgului Tecuciului. Care acia bucată de pământ ca să le fie lor pe unde l-au hotărât Ursul vornicul, ce este răscumpărat la Leva; şi au dat 400 de zloţi tătărăşti.

Pentru aceia, ca să le fie şi dela domnia me dreaptă ocină şi răscumpărătură slugilor noastre, lui Gălţ ce au fost staroste, şi tuturor semințăilor şi soţălor lor, pentru căci cu toţii s'au răscumpărat cu ai săi drepţi bani, dela Leva. Deci să le fie cu tot venitul şi ficiorilor lor.

Şi altul nimene să nu s<ă> amestice, piste aciastă carte a domnii mele.

Let 7200 <1691> Dec. 20. Am scris eu Axinte uricariu.

Arh. St. Iaşi, CCCL/64.
Copie rom. din sec. XX.

413

1587 (7095) Martie 1.

Un zapis dila Mihăil<ă> şi dila Savinni, ficiorii Taculuí, nepoţi lui Ionaşcu Călcăiu, precum ş'au vândut toată partea lui din Ştiuborăn<i>, ci să va alegi, lui Golăi vătavului, din bătrânul Feteştilor, drept noa lei bătuţ<i>, nişti pâne ci au fost-au furat a lui Ionaşcu *din* Foleşti, cari au dat Golăi pentru dânşii. Let 7095 <1587> Mar<t>i<e> 1.

Arh. St. Buc., M-rea Ştoboreni, VIII/2 (nr. 7).
Rezumat rom.

414

1587 (7095) Martie 5, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Vartic nemiş, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi danie, o selişte anume Andreicăuţii, ce este în ţinutul Hotinului, din ispisocul de danie ce a avut dela Alexandru voevod şi din ispisoacele de întărire ce a avut dela Ion voevod numit Despot şi dela Bogdan voevod Alexandrovici şi dela Ioan voevod şi din privilegiul de întărire ce avut deasemeni şi dela însumi domnia mea, aceasta a vândut credinciosului nostru Gravilaş al doilea logofăt şi cneaghinei lui, Mărinca, fiica răposatului Stroici vistier, pentru şase sute şi şasezeci de zloţi tătăreşti. Şi ispisoacele şi uricul ce el a

avut pe această selişte mai sus scrisă, anume Andreicăuţi, ce este în ţinutul Hotinului, care se numesc acum Varticeanii, el încă le-a dat în mâinile credinciosului nostru Gavrilaş logofăt şi ale cneaghinei lui, Mărinca, dinaintea noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştri moldoveni.

Şi întru aceasta, deasemeni s'a ridicat Ion şi Liciul din Sincăuţi, strănepoţii Bilavei, cu un uric cea avut Ne....[1]) şi Bilava dela Ştefan voevod cel Bătrân şi au pârît pe Vartic nemiş, pentru un loc, anume Dereuţii şi Soloneţul, ce este către hotarul Varticeanilor şi ei l-au pierdut, ca domnesc, în zilele lui Petru voevod cel Bătrân, pentrucă au ucis pe nişte Greci. Astfel, Ion şi Liciul au rămas de toată legea noastră.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela domnia mea am dat şi am întărit credinciosului nostru Gavrilaş logofăt şi cneaghinei lui, Marinca, fiica răposatului Stroici vistier, înainte numitul Andrăcăuţi, în ţinutul Hotinului, ce se numeşte acum Varticeanii şi acest loc, Dereuţii şi cu Soloneţul.

Iar hotarul Andrăcăuţilor, în ţinutul Hotinului, ce se numeşte acum Varticeanii şi a acestui loc, Dereuţii şi cu Soloneţul, să le fie hotarul pe unde le-a hotărnicit credinciosul nostru Bucium pârcălab de Hotin, pe unde din veac au folosit, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7095 <1587> Martie 5.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici. Faceţi-le uric <m. p.> Damian <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXVI/6.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1808

415

1587 (7095) Martie 6, Suceava.

Dania Elenii Dracsinesii dela Grigoreşti de pe Siret, ţinut Sucevii, ce dă mitropoliei satu Dumbrăvenii, dreaptă a sa ocină, cu hotarul ce să va alegi dela parte fraţilor şi surorilor ei, afurisind ca nime să nu-i strice această dăruire, şi *celelalte*.

Suceava, 7095 <1587> Mart. 6 zile.

Arh. St. Buc., Condica mitrop. Moldovei, nr. 527, p. 66v—67.
Rezumat rom. din 1844.

[1]) loc rupt în orig.

416

1587 (7095) Martie 7.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă Condrea Rugină pitar ne-a slujit drept și credincios. De aceia noi, văzându-l cu dreaptă și credincioasă slujbă, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat dela noi, în țara noastră Moldova, o bucată de hotar ce este pe lângă Iezer, dinspre miază-noapte, în ținutul Dorohoiului care această bucată de pământ de hotar a fost ascultătoare de ocolul nostru dela Dorohoi și i-a fost dedină și a fost luată de domnii bătrâni.

De aceia, noi ne-am milostivit și i-am dat acest hotar mai sus scris, deosebit de alți frați <ai lui> și pentru aceasta, ne-a slujit cu dreptate. Și i-am dat hotarnic pe credinciosul nostru Gheorghie pârcălabul Hotinului și i-a ales această bucată de hotar. Și să aibă o ține; altul afară de el să nu se amestece la această bucată de hotar.

De aceia, să-i fie dela noi, din toată dania noastră, ocină și uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului său neam, care i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestei bucăți de pământ să fie drept dela Jidovca la Vultur, o movilă ce-i în drumul mare.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului Io Petru voevod și credința iubitului fiu al domniei mele Ștefan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Bucium vornic de țara de jos și credința panului Ieremia vornic de țara de sus și credința panului Cocoară și Bârlădeanu pârcălabi de Hotin și credința panului Cârstea pârcălab de Neamț și credința panului Bejan și Ionașco pârcălabi de Roman și credința panului Andrei hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Brut postelnic, credința panului Nădăbaico spătar și credința panului Gheorghie ceașnic și credința panului Sava stolnic și credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, pe cine va alege dumnezeu să fie domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania și miluirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă i-am dat pentru dreapta și credincioasa lui slujbă.

Iar cine ar cuteza să risipească această întocmire a noastră, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de prea curata lui maică și de Ioan Botezătorul și înainte mergătorul domnului și

de 4 sfinți evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte și de sfântul arhiierarh și făcătorul de minuni Nicolai din Mirilichia și trei ierarhi Vasilie cel Mare și Grigorie Bogoslovul și de Ioan Gură de Aur și de sfinții Grigorie Decalogul și Atanasie <și Chiril dela Alexandria și de sfântul mare mucenic Gheorghie și de sfântul mare mucenic Ioan cel Nou dela>[1]) Suceava și de sfântul mucenic Dimitrie și de sfinții mari mucenici Pantelimon și Teodor și Procopie și de 318 părinți cei dela Nicheia și de toți sfinții care bine au plăcut lui dumnezeu, dela Adam până la venirea lui Hristos. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu acei Iudei care au strigat asupra domnului, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acelor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Stroici logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Iurașco Bilava, în anul 7095 <1587> Martie 7.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 208.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

417

1587 (7095) Martie 12, Iași.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Fârtat, fiul Sofiicăi, nepotul Neacșei, strănepot lui Onică, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din a treia parte din Buciumi, partea sa, ce se va alege din ispisocul de mărturie ce a avut străbunicul lui, Onică, dela Ioan voevod, aceasta a vândut-o lui Isail și femeii lui, Măgdălina <pentru nouăzeci de zloți tătărești>). Și s'a sculat Isail și femeia lui, Măgdălina și au plătit deplin toți nouăzeci de zloți tătărești, în mâinile mai sus scrisului.

Deci să le fie ocină și dela domnia noastră și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7095 <1587> Martie 12.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit Stroici <m. p.>.

Damian <a scris>.

Acad. R.P.R. Fondul Spiridoniei, Filiala Iași, Buciumi I/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1845.

[1]) loc șters în orig.
[2]) loc rupt în orig.

418

1587 (7095) Martie 12.

7095 <1587> Marti<e> 12. Ispisoc dela Petru vodă, întăritoriu Onciului Herții și surorilor lui, Olenii și Măricăi, fii Softicăi, giupănesăi lui Gavril vist., pe satul Mândăcăuții pe Drabișce și cu mori, ci esti în țin<u>t. Hotinului, cari le esti schimbătură cu Barnovschi și cu sora lui, Mărica, pentru satul Mihalcăuții pe Viliia Sacă, cu mori, tot într'acelaș țin<u>tu.

Arh. St. Iași, CDXIV/233, f. 431 v.
Rezumat rom. din 1809.

419

1587 (7095) Martie 13.

Suret de pe alt suret, dela Petru v<oe>vod, let 7095 <1587> Mart. 13.

Facem înștințare precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boiarilor noștri sluga noastră Pătrășcan și frații lui, Grigorie și Romașco și surorile lor Ilinca, Varvara și Tecla, ficiori lui Albotă, nepoți Drăgălinii, strănepoți Bândii spăt., de nime siliți și au vândut a lor dreaptă ocină și moșie, un sat piste Prut, anume Bândeștii și doaă cuturi pe din sus de Bândești, care acmu să numesc Turburești, din dires de întăritură, ci-au avut moșul lor Bândea spăt., dela bătrânul Ștefan v<oe>vod și dires de întăritură, ci-au avut moașa lor Drăgălina *dela* Alexandru vod<ă>, acelea au vândut credincioasăi slugii noastre, lui Gavrilaș pisar, drept noaă sute zloți tătărești.

Care bani acei de mai sus scrișe 900 zloți, i-au dat Gavrilaș toți deplin, în mânule celor de mai sus scrișe, înaintea noasttă și înaintea a tot sfatul nostru.

Și iarăș au vinit înaintea noastră și înaintea boiarilor noștri sluga noastră Grozav Zubco vătav și Ieremiia Zubco diiac și fratile lor Drujina și surorile lor Nastasiia și Mărica, feciori lui Grozav, strănepoți Bândii spăt., de nime siliți, nici asupriți și au vândut a lor dreaptă ocină din dres de întăritură ci-au avut strămoșul lor Bândea spăt., dela bătrânul Ștefan v<oe>vod, din dres *deasemeni* de întăritură ci-au avut maica lor Grozava dela Alexandru v<oe>vod, o silișce anume Berena, care acmu să numesc Bereștii și Unghiul cu merii și pomăt peste Prut, aceia au vândut slugii noastre lui Gavril pisar, drept trei sute zloți tătărăști, care bani toți deplin i-au dat Gavrilaș în mânule celor de mai sus scriș<i>.

Deci și noi, văzind a lor bună învoială și tocmală și plată deplin, așăjderea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre lui Gavrilaș pisariul pre acele

de mai sus zise ocini, ca să-i fie lui ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul ca să nu să mai amestice peste cartea noastră.

Domnul a poruncit.

Dela log<o>f<e>ţia cea mare. Suretul acesta fiind scos asemenea de pe alt suret, s'au încredinţat...1815 Mai 30. Asămine de pe alt suret, Chirica. Suretul acesta de mine s'au scos de pe alt suret şi poslăduindu-l din cuvânt în cuvânt, iaste asemene...1815 Mai 30.

Acad. R.P.R., CLVII 35.
Trad. rom. Altă trad. rom. la Arh. St. Iaşi, Transport 1765, op. 2014, dos. 70, f. 733.

420

1587 (7095) Martie 22.

...Ispisoc din 7095 <1587> Mart 22, dela domnul Petru v<oe>vod, ...întăritoriu lui Gavril pisariul pi satul Grigoreştii pe Săretiu, împreună cu amândoă cuturile şi cu mori în Săretiu, ci-au cumpărat dela Iliana, fata Măricăi, nepoata Irimii vist.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 326, f. 199v—200.
Rezumat rom. din 1805.

421

1587 (7095) Martie 25.

† Adecă eu, Ignat Suşcala, cu femeia mia şi cu feciori<i> mei, den sat de Nicoreşti, scriu şi mărturesăscu cu cistu zapis al meu cum eu de bună voia mea am vândut a mea dereptă ocină şi moşie ci am avutu şi eu de cumpărătură la sat la Cilepoteşte, ci să va aleagi partia mea pe zapisul ci am cumpărat eu dela Bălaci, feciorul Focşie călugărului şi dela Lupa şi dela Drăgaia, surorele lui Bălaci *de* pătrudzăci şi patru de paşi în frunte, cu sileşte de sat şi den tot locul şi hotarul ci-i dintr'acil sat în partia den gi<o>su. Aciasta ocină şi moşie o'm vândut giupăneasăi Todosică Joroe şi cuconelor dumisale, dereputu doispriaci galbine, ca să-i h<i>e dumisale dereaptă ocină şi moşie în veaci şi cuconelor dumisale şi a toat<ă> săminţiia dumisale, cine va aliagi dumnădzău dentru dumniale.

Şi cându am făcot acistu zap<i>su au fostu mulţi omine şi preuţi, popa Sava den Tomişte şi Deiaconul de acolia şi Grăjdean de <a>colea şi Costul de acolia şi Iftemie de acole.

Şi eu Vasilie Mărian am scresu ca să să ştieă. Şi pentru credenţa pusu-ne-am şi degitele.

Le<a>t 7095 <1587> Mart 25.

Ignat	Popa Sava
Avrămiia	Lazor diiacon
Mareş	Costul
Lupul	Iftimie.

Acad. R.P.R., Fondul Credit 1477/4.
Orig. rom. hârtie, şapte degete.

422

1587 (7095) Martie 30, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre Miron fost pârcălab. Îţi dăm de ştire că a venit înaintea domniei mele cneaghina lui Dinga ce a fost hatman şi a mărturisit înaintea domniei mele că a lăsat casa sa fiului său Gligorie aprod şi cneaghina locueşte în sfânta mânăstire. Iar în ce priveşte averile ce au fost ale lui Dinga hatman, ele s'au pierdut şi câte averi sunt acum, ele sunt toate făcute de cneaghina.

De aceia, ce a miluit cneaghina din aceste averi, însă de bună voie, să le lase în această casă, iar ceiace nu vrea să lase, ea să-şi ia aceste lucruri cu sine, în mânăstire... 1) ce se vor face, de acum....[1]) averi. Insă fiii ei, dacă le vor trebui, ci să-şi facă. Iar acele averi, pe care le-a lăsat cneaghina în casă, dacă doreşte Ionaşco să-şi împartă cu Gligorie averea sa, toate satele ce au dela părinţii lor, <să împartă> şi averile ce sunt în aceste sate. Iar Grigorie încă să împartă din acele averi ce sunt în casă.

Iar Ţiganii să împartă în două părţi: o parte să fie ai cneaghinei, ca să se folosească cu dânşii până când va fi ea vie şi o parte să se împartă în trei părţi, cu Ionaşco şi cu fratele lui, Gligorie şi cu sora lor Tudosia.

Pentru aceasta, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu du-te acolo şi întocmeşte-i cum va părea cneaghinei Dingoaia şi cum vei afla mai drept, cu sufletul tău.

Iar cine nu va vrea să se ţină de această întocmire, tu dă de ştire. Altfel să nu faci.

Scris în Iaşi, în anul 7095 <1587> Martie 30.

† Insuşi domnul a poruncit.

† Marii boieri au învăţat.

† Dumitru Huscovici <a scris>.

Acad. R.P.R., LXX/55.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom.

[1]) loc rupt în orig.

423

1587 (7095) Martie 30.

7095 <1587> Mart. 30. Ispisoc dela Petru v<oe>vod, tălmăcit *deasemeni* de pit<ar> Ioan, întăritori lui Gavril pisari pe partea de sus arătată, ce au cumpărat dela Ion Şofranco comişăl şi dela ciialalţi. Şi să mai cuprindi că Pătraşc<u> şi sora lui Manunta, ficiorii lui Grozav şi rudile lor, Spiridon şi sora lui, Zoica, ficiorii Stancăi şi ruda lor Ştefan, ficior a lui Banul şi ruda lor Drăguş, ficiorul Sofroniei şi ruda lor Bica, ficiorul Mihnii, toţi nepoţi Sorii şi strănepoţi Sofiicăi, încă au vândut lui Gavril pisari, din acelaş sat Holohorenii, din a opta parte o giumătate, din ispisoc de împărţală ce au avut părinţii lor dela Ioan v<oe>vod.

Însă dintr'acea giumătate din al optulia dintr'acelaş sat, au vândut o giumătate însuşi Bica.

Şi iarăş Chirila şi fraţii lui, Dimitrie şi Ion, ficiorii lui Haşco şi nepoţii lor Matita şi fratile său Ionaşc<u> şi sora lor (lips<ă>)[1] şi Teta, copii Măticăi, *deasemeni* nepoţi a lui Haşco, încă au vândut lui Gavrilaş pisari, din al optălea parte din sat din Holohoreni, o giumătate, partea lui Haşco, din ispisoc de înpărţală dela Ioan v<oe>vod, care esti cuprinsu în ispisocul de sus arătat din 7085 <1577> Iuli<e> 20.

Şi iarăş mai întăreşte lui Gavrilaş pisari din al optălea parte din satul Holohorenii, din al triilea parte, din cinci părţi, patru părţi, ce să va alegi partea Moruzanului şi altora (care să cuprindi şi în ispisocul de sus arătat, din 7085 <1577> Iuni<e> 31)[2].

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 16.
Rezumat rom. din 1809.

424

1587 (7095) Aprilie 8, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul nostru pan Gheorghie fost logofăt, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi danie ce a avut dela domnia mea, o selişte anume Uriceanii şi cu loc de moară pe Stavna, care această selişte anume Uriceanii şi au loc de moară la Stavna, i-a fost danie dela domnia mea, ca să-şi întemeieze acolo sat şi a fost pustie, fără niciun om. Aceasta a vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt, pentru

[1]) adaos de acel care a făcut rezumatul.

[2]) parantezele sunt ale copistului. Iunie are 30 zile, ar putea fi: Iulie.

şapte sute de zloţi tătăreşti Şi s'a sculat credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Lupul Stroici, mare logofăt şi i-a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 700 de zloţi tătăreşti, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri. Ca să-i fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credinciosul nostru pan Gheorghie fost logofăt, de bună voia lui şi a dat tot credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt, zestre pentru cneaghina lui, fiica sa, Pascalina, o selişte pe Miletin, anume Tocmăceanii şi cu loc de moară la Miletin, din uric de danie ce a avut dela noi. Şi a dat domniei mele, credinciosul nostru pan Gheorghie fost logofăt, pentru această selişte şase cai în treaba ţării, pentru Turci.

De aceia noi, văzând dania lui de bunăvoie şi noi şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt această mai înainte spusă selişte, anume Tocmăceanii pe Miletin şi cu loc de moară la Miletin, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lui neam, care i se va alege mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor selişti mai sus scrise, anume Uriceanii, cu loc de moară la Stavna şi Tocmăceanii pe Miletin şi cu loc de moară la Miletin, să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor copii ai noştri, Vlad şi Ştefan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia Movilovici vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie şi Cocorea pârcălabi de Hotin, credinţa panului Dragotă şi Hilip pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Bejan şi Luca pârcălabi de Roman, credinţa panului Andreiu portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Bârlădeanul spătar, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, <credinţa panului> Caraghiuzeal stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri <sau din> neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i strice dania şi întărirea noastră, ci să-i dea <şi să-i întărească, pentrucă> i-am dat şi i-am întărit.

Iar pentru mai mare tărie şi putere, am poruncit să se scrie şi să se atârne pecetea noastră la această carte <a noastră> adevărată.

A scris Mihăilescul în Iaşi, în anul 7095 <1587> luna Aprilie 8.

Arh. St. Iaşi, CCCL/65.
Copie slavă din sec. XX.
O altă copie slavă, la Arh. St. Buc., ms. 629, f. 119—120.

1587 (7095) Aprilie 10.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, treime sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu robul stăpânului meu domnul dumnezeu şi mântuitorul Isus Hristos şi închinător troiţei, Io Petru vovod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu bunăvoinţa noastră şi cu inimă curată şi luminată şi din tot sufletul nostru şi din tot cugetul şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am dat şi am miluit domnia mea sfânta noastră rugă şi nădejdea mântuirii, zidită de împăraţi binecinstitori din vechime, preaslăvită în toată lumea, sfânta mănăstire care este la muntele Sinai cu hramul schimbării la faţă a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos care s'a arătat lui Moise ce a văzut pe dumnezeu, minunea preasfintei născătoare de dumnezeu în tufiş cu vedenie de foc, unde zac sfintele <şi> cinstitele moaşte al sfintei mari mucenițe Ecaterina. Deci în lauda acestui sfânt şi proslăvit loc, am dat şi am miluit cu şase fălci de vie în dealul numit Porcul, care aceste vii de demult au fost boiereşti, umblând şi stăpânindu-se din mână în mână, până ce au devenit domneşti. Deci domnia noastră am miluit pe răposatul şi adevărata şi credincioasa noastră slugă pan Balica, numit Melentie, hatman, care a zidit şi biserica sfinţilor arhistrategi Mihail şi Gavriil şi a celorlaţi fără trup, în Galatia, împreună cu soţia sa Anna şi copiii lor <şi> care au şi dat această biserică zidită de ei să fie metoh mai sus zisei mănăstiri Sinai pentru sufletul şi pomenirea panului Balica numit Melentie hatman şi pentru veşnica pomenire a soţiei sale şi a copiilor săi şi a tot neamului lor. Deci domnia mea văzând atâta bunăvoinţă a lor spre acest sfânt loc, sfânta mănăstire Sinai, am dat şi noi acestui loc sfânt mai sus zisele şase fălci de vie care sunt în Dealul Porcului, cu crame şi pivniţă de piatră şi teasc[1]) şi alte case şi cu tot venitul întru sănătatea şi pomenirea domniei noastre şi întru pomenirea părinţilor domniei mele şi a tuturor domnilor ce au fost mai înaintea noastră. Şi după noi pe cine va alege dumnezeu să fie domn şi pentru sănătatea doamnei şi a preaiubiţilor copii ai domniei mele şi pentru ajutorul preacuratei născătoare de dumnezeu pentru toţi creştinii şi pentru pomenirea mai sus amintiţilor răposaţilor, pan Balica şi Ana şi pentru pomenirea acelor care dela început au agonisit şi au făcut aceste vii. Aceste vii mai sus zise, le-am dat sfintei mânăstiri Sinai, cu tot venitul, ca să-i fie dela noi, uric şi ocine neclintit niciodată în veci.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai noştri, Vlad şi Ştefan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Eremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie şi a panului Cocorea pârcă-

[1]) «teascu» aşa în orig.

lahi de Hotin, credința panului Ciolpan și Dragotă pârcălabi de Neamț, credința panului Luca și Bejan pârcălabi de Roman, credința panului Andreiu portar de Suceava, credința panului Brut postelnic, credința panului Bârlădeanul spătar, credința panului Iani vistier, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Caraghiuzeal stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Și pe cine va alege dumnezeu după viața noastră, dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau ori pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, să nu clintească și să nu strice dania noastră pe care am dat-o și am întărit-o spre lauda și pentru ajutorul preasfintei născătoare de dumnezeu, ci mai mult să întărească și să împuternicească. Iar cine s'ar încerca, fie dintre domni sau boieri, sau oricine va strica această întocmire și întărire a noastră, acela să fie blestemat și neiertat în veci de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică, căreia i s'au așezat mai sus spusele metoh și vii și de către sfinții arhistrategi Mihail și Gavriil și de alții și de toți sfinții care bine i-au plăcut lui dumnezeu, dela Adam și până astăzi, și să-i aibă protivnici neadormiți înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos.

Și pentru mai mare tărie și întărire am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici, mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Mihăilescul, în anul 7095 <1587> luna Aprilie 10.

Acad. R.P.R., Achiziții noi.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

426

1587 (7095) Aprilie 11, Iași.

† Petru voevod, din mila lui dumnezu, domn al țării Moldovei. Am dat slugilor noastre, Nicoară și fiul său, Pântea, a cincea parte din a patra parte din sat din Grăurești, ce și-au cumpărat dela Lupan, pentru 200 [1]) și douăzeci zloți, ca să le fie și dela noi cu tot venitul.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7095 <1587> Aprilie 11.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat și a iscălit. Stroici logofăt <m. p.>.

Mihăilescul <a scris>.

Acad. R.P.R., CIV/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

[1]) cifra sutelor adăugate ulterior cu altă cerneală.

427

1587 (7095) Aprilie 12.

7095 <1587> April 12. Ispisoc dela Petru vodă, tălmăcit *deasemeni* de pitar Ioan, întăritor lui Gheorghii părcălabul de Hotin, pe satul Balasăneştii pe Viliia, cu hăleştei şi cu mori în Viliia, ce l-au cumpărat dela Irimiia *mare* vor<ni>c de ţara de sus şi dela fratele său Simion pah. şi dela surorile lor, Griaca şi Schiauca, copii lui Movilă log<o>f<ă>t.

Acad. R.P.R., XXXIV/189.
Rezumat rom.

428

<1587 Aprilie 12, Iaşi>.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră... am dat domnia mea şi am miluit pe sluga noastră, Ilea Crimcovici diac, cu o seliştе pustie, anume Ungurăşii,... a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de cetatea noastră dela Suceava, ca să aşeze acolo... greutăţile noastre, când au intrat în ţara domniei mele acei Căzaci lotri. De aceia, el s'a nevoit.. de asemeni, a venit înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru şi s'a rugat de domnia mea, zicând că... ca să schimbăm lui. De aceia domnia mea m'am milostivit şi am schimbat... ca să asculte de ocolul Sucevei şi i-am dat lui alt sat, pe marginea... ocină şi drept schimb şi uric, neclintit niciodată în veci, lui şi copiilor lui... se va alege lui, cel mai deaproape.

Iar hotarul acestui sat mai înainte spus, anume Dragomireşti,... hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta, credinţa domniei noastre, noi Petru voevod şi credinţa preaiubitului... <boierilor> noştri: credinţa panului Condrea Bucium vornic de ţara de jos şi credinţa panului Ieremia vornic... pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Ivan şi a panului Cărstea pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului... Brut postelnic, credinţa panului Nădăbaico spătar şi credinţa panului Sava stolnic... şi credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră,... sau din neamul nostru sau iarăşi oricine va fi domn al ţării noastre, Moldova,... am dat pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă, ce el ne-a slujit, în greutăţile noastre... miluire, acesta să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului... în Nicheia şi de toţi sfinţii care sânt dela Adam, până acuma.

Iar pentru mai mare tărie... lui pan Stroici mare logofăt şi lui pan Andrei portar de Suceava...

<A scris> Filip Blendea...

Acad. R.P.R., LXXXV/49.
Orig. slav, perg., din care lipseşte jumătate.
Data probabilă, după un regest german dela Acad. R.P.R., ms. 5120, f. 4 v.

429

1587 (7096) Aprilie 14, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Dumitru, fiul lui Cozma, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură a tatălui său, Cozma, din ispisoace de cumpărătură ce a avut tatăl lui, Cozma, dela Iancul voevod, toate părţile pe care le-a cumpărat tatăl lui, Cozma din sat din Roşiori, dela Luca, fiul lui Sava şi dela Ieremia şi dela fratele lui, Ion şi dela surorile lor, Irina şi Măgdălina, nepoţii lui Camarici, acestea le-a vândut Drăguţei, fiica lui Toma fost logofăt, pentru două sute şi şaptezeci de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat Drăguţa, fiica lui Toma fost logofăt şi a plătit deplin toţi banii mai sus scrişi, 270 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Dumitru, fiul lui Cozma.

Şi apoi, asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Stan ginerele lui Oniţă din Roşiori nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi cumpărătura sa, toată partea cât se va alege partea lui Bordun, din sat din Roşiori, ce el şi-a cumpărat dela Bordun şi a vândut Drăguţei, fiica lui Toma fost logofăt, pentru nouăzeci zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat Drăguţa, fiica lui Toma fost logofăt şi a plătit deplin toţi banii mai sus scrişi, în mâinile lui Stan, 90 de zloţi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Astfel, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi asemenea am dat şi am întărit Drăguţei, fiica lui Toma fost logofăt, toate aceste părţi mai sus scrise ce ea şi-a cumpărat pentru drepţii săi bani, ca să-i fie ei cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7095 <1587> Aprilie 14.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>.

Blendea <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/66.
Copie slavă din sec. XX.
O trad. rom. din 1781, la Acad. R.P.R., ms. 234.

430

1587 (7095) Aprilie 16, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Toader aprod şi sora lui, Todosia, copiii lui Pătraşco Calapod şi pe verii lor, Ana şi sora ei, Anghelina, fiicele Nastascăi, toţi nepoţi ai Chiriachei, cneaghina lui Pătru stolnic, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit dreapta lor ocină şi dedină, un sat pe Siret anume Borleşti, care se numeşte acum Tămăduianii şi cu pod umblător pe Siret, din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunica lor Chiriaca, dela Alexandru voevod cel Bătrân, ce ea şi-a cumpărat dela nepoţii lui Mihăilescul, pentru o sută şi trei zeci de galbeni ungureşti.

Ca să le fie şi dela noi ocină şi dedină şi cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte spus, pe Siret anume Borleştii, care se numeşte acum Tămăduianii şi cu pod umblător pe Siret, să fie cu toate hotarele vechi, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi Io Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor copii ai domniei mele, Vlad şi Ştefan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie şi a panului Cucor pârcălabi de Hotin, credinţa panului Dragotă şi Ciolpan pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Luca şi a panului Bejan pârcălabi de Roman, credinţa panului Andrei portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Bârlădean spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Caraghiuzeal stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, de oarece le este dreapta lor ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Gavriil Cernat în Iaşi, în anul 7095 <1587> luna Aprilie 16.

<Pe verso:> Tămădăiani, uric pre Tămăduieni, ce săntu la Paşcani, pre Siret ţinutul Suceava.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 307.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

risi svinţiia sa, înnainte noastră, pentru un călugăr anume Ionachie monah, ci s'au fost închinat svintii mitropolii de Roman încă în dziléle a lui Anastasiie, cându au fostu episcop la mitropoliia Romanului, o una a sa ocină şi moşie din sat din Pungeşti, ce sintu pre Racova şi cu mori şi cu prisăci şi cu fănaţi şi cu curăţituri ce ial singur au curăţit.

Deci svinţiia sa au vându aceia ce mai sus iaste dzisă ocină şi cu tot vinitul din sat din Pungeşti de pre Racova, cu tot vinitul aciaia svinţiia sa au vându Drăgălinii, săminţii lui Ionachie călugărul şi ficiorului Dragălinii, slugii noastre lui Bucium aprodul, drept 320 de zloţ‹i› tătărăşti.

Şi n'au vându-o svinţiia sa pentru altu lucru, ci au vându-o svinţiia sa ca s‹ă› facă veşminte svintii mitropolii, pentru sufletul celui mai sus scris călugăr. Şi acel călugăr încă au lăsat cu limbă de moarte, că să vândză acia ocină, săminţii sali Drăgălinii şi nepotului său, lui Bucium aprodul, pentru ‹a›cia l-au ferit şi l-au socotit p‹ă›nă cându au fostu viu.

Şi de la noi i-am dat lui şi dela domniia miia ocina şi cumpărâturâ, cu tot venitul şi altul ca s‹ă› nu s‹ă› amiastece înaintea cărţii domnii miali.

Scris în Iaşi l‹e›t 7095 ‹1587› Mai 5.

† Stroici, log‹o›făt *mare, a învăţat: faceţi-i uric.*

† Damiian pisar.

Acad. R.P.R., CV/12.
Trad. rom.

434

1587 (7095) Mai 8, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că acest adevărat credincios şi cinstit boier al nostru, pan Lupul Stroici mare logofăt, ne-a slujit drept şi credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi l-am miluit cu deosebita noastră milă şi am dat şi l-am miluit dela noi, în ţara noastră în Moldova, cu o selişte anume Strahoeştii, în sus de târgul Vasluiului, pe pârâul Vasluiului, ca să-şi aşeze sat. Care această selişte anume Strahoeştii, în sus de târgul Vasluiului, pe pârâul Vasluiului, a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul târgului Vaslui. Ca să-i fie dela noi uric şi ocină, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi întregului său neam, cine se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei selişti mai sus scrise, anume Strahoeştii, să fie din toate părţile, pe unde din veac au folosit, după vechiul hotar.

Şi la aceasta este credinţa domniei mele mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Io Vlad voevod şi Ştefan voevod şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos şi credinţa panului Ieremia Movilă vornic de ţara de sus, credinţa panului Cucor şi a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Dragotă şi a panului Hilip pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Luca şi a panului Bejan, pârcălabi de Roman, credinţa panului Andrei portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Bârlădean spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Iane vistier, credinţa panuli Carachiuzel stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau dintre rudele noastre, sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci de asemeni să-i dea şi să-i întărească, pentrucă ne-a slujit drept şi credincios.

Iar pentru mai mare putere şi întărire tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit să scrie şi pecetea noastră să o lege la această adevărată carte a noastră.

A scris Mihăilescul în Iaşi, în anul 7095 <1587> luna Mai 8 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 54.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

435

1587 (7095) Mai 8 Iaşi.

Cu mila lui dumnezău, Petru v<oe>vod, domnu ţărâi Moldovii. Facem ştire domnie mea, prin acest hrisov al domnii mele, tuturor cui să cade a şti, pentru credincios boeriul nostru, dum<nea>lui Pârvul pârcălabul de Soroca, că slujindu noao cu driapta credinţă, văzându domnie mea a lui driaptă slujbă cătră noi, cu osăbită milă milostivindu-mă, am miluit pre dânsul cu un sat anume Buruieneştii, aice în pământul Moldovii noastre, ce iaste pre Sirétiu, în ţinutul Romanului, cu vad de moară în Sirétiu, care acest de mai sus numit sat anume Buruieneştii, ce iaste pe Sirétiu, în ţin<u>t Romanului au fost drept sat domnescu, alături cu ocolul Romanului.

Deci, de vreme că slujind el domnii mele şi pământului nostru, încă şi până acum într'aciasta vreme, în care vreme s'au întâmplat de au venit nişte Căzaş<i> tâlhari, foarte oameni răi, aice în pământul nostru şi au prădat şi câteva sate la margene, pe Nistru, în pământul domnii mele.

Deci sluga noastră Pârvul pârcălabul, el lovindu-să cu dânşii, s'au bătut şi aşa dumnezău milostivul fiind agiutor şi biruindu pre acei tâlhari, i-au

dat supt sabie domnii mele şi toţi s'au biruit cu moarte, iar pre unii dintre dânşii încăş vii s'au prinsu, iar unora dintr'ânşii numai capetele lor s'au adus de faţă înainte noastră şi a tot sfatul nostru. Care mai pre urmă şi sluga noastră Părvul pârcălabul viind, s'aü aflat pe însuş trupul lui avându câteva rane.

Pentru aceia şi domnia mea, milostivindu-mă asupra lui, am miluit pre dânsul cu acestu de mai sus numit satu, Burueneşti, ce iaste pre Sirétiu în ţinutul Romanului, cu vad de moară în Sirétiu, ca să-i fie lui şi dela noi dat danie şi miluire şi moşie în veci, cu tot venitul, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi a tot niamul lui, cine să va alege, mai de aproape, neruşăit nici odănăoară.

Iar hotarăle acestui de mai sus arătat satu ca să-i fie lui ocină, despre toate hotarăle cele vechi, care au umblat din veacu.

Aciasta iaste credinţa domnii mele de mai sus pomenit, Petru v<oe>vod şi credinţa a preaiubiţilor fii domnii mele, Ioan Vlad voevod şi Ştefan v<oe>vod şi credinţa tuturor boerilor noştri mari şi mici.

Au scris Dămiian Cârstevici, în Iaş<i>, la anii 7095 <1587> Mai 8.

Acad. R.P.R., ms. 13, f. 49.
Trad. rom.

436

1587 (7095) Mai 8, Iaşi.

Cu mila lui dumnezău, noi Petru v<oe>vod, domn ţării Moldovii. Facem ştire cu această a noastră carti, tuturor cini va căuta pre dănsa sau cetindu-se va auzi, adecă au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri a Moldovei, mari şi mici, giupăniasa Sora Agafiei Maxinei, fata Huhuloaei, călugăriţii Dionisiei, nepoata lui Toader log<o>f<ă>t, strănepoata lui Tăutul log<o>f<ă>t de a ei bună voe, de nimine silită, nici asuprită şi au vândut driaptă a sa ocină şi moşie, din dresurile ce au avut strămoşul ei, Tăutul log<o>f<ă>t, dela Ştefan voevod cel Bătrân, o prisacă veche, cu hotarăle ei, ci este din părăul Vasluiţului până din susul Săcăturii şi cu amândouă Săcăturile şi din părăul Vasluiului Mari şi cu loc de moară, până la Străminosul, până undi li-au hotărât credincioşii noştri Gheorghie log<o>f<ă>t şi Carachizăl cel bătrân şi Micul *mare* vat. *dela* ţin<u>t<u>l Vasluiului, aceia au vândut-o călugărului Theodor, drept 500 zloţi tătărăşti, fără altă cheltuială.

Şi sculându-să călugărul Theodor, au plătit toţ<i> banii, 500 zloţ<i> tătărăşti, în mâinile giupânesei Sora Agafiei Maxinesii, fetii Huhuloaei şi călugăriţii Dionisiei, nepoatei lui Toader log<o>f<ă>t, strănepoatei lui Tăutul log<o>f<ă>t, fără altă cheltuială, înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri.

Şi văzind noi a lor de bună voe tocmală şi plată deplină, dar noi aşijderea am dat şi am întărit călugărului Theodor aceia de sus pomenită prisacă, precum zici mai sus, să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, neclătită nici odinioară.

Şi iarăşi, cine s'a afla din niamul ei, cu niscaiva ispisoace sau drese, unele ca acele să nu să criază, nici giudecată să n'aibă niciodată.

Şi spre aciasta esti credinţa domniei mele de sus arătată, noi Petru v<oe>vod şi credinţa preaiubiţilor fiilor domniei mele, Vlad şi Ştefan v<oe>vod şi credinţa boerilor noştri a Moldovei, mari şi mici.

Iar după viiaţa noastră, cine va fi domn, din fii noştri sau din niamul nostru, sau iarăş pre cine va alege dumnezeu a fi domn, în pământul nostru a Moldovei, acela să nu strice a noastră danie şi întăritură şi mai ales să întăriască, fiindcă-i este driaptă ocină şi cumpărătură, pi drepţi banii săi.

Şi spre mai mari tării, am poroncit cinstit şi credincios boieriului nostru, giupânului Stroici *mare* log<o>f<ă>t să scrie şi pecetea noastră să spânzure la aciastă adivărată a noastră carti.

Au scris Eremie Beseanul în Eşi, v<e>let 7095 <1587> Mai 8.

Ath. St. Buc., M-rea Galata, VIII/3.
Trad. rom.

437

1587 (7095) Mai 14, Iaşi.

Suret dela Petre v<oe>v<o>d let 7095 <1587> Mai 14.

Facem înştiinţare precum au venit înainte noastră şi înainte boierilor noştri egumenul dela sfânta mănăstire Pobrota şi au adus înaintę noastră un ispisoc cu pecete ce mică dela bătrânul Petre vodă, rugându-ne ca să li întărim noi pre a lor drepte ocine şi moşăi şi danie sfintei mănăstiri pe satul anume Potropopenii pe Săreti şi cu coturile ce sânt din giosul satului, pe Săreti şi cu mori pe Săreti.

Iar acel sat Potropopenii au fost schimbătură răpăusatului bătrânului Petre vodă, cu Anuşca giupăneasa lui Frânteş şi au dat schimbu pentru schimbu, pentru satul Potropopenii pe Săreti, a lui driaptă ocină satul anumi Stancovţii, care i-au fost dat Eremie ce au fost gumenic, pentrucă i-ar fi rămas datori din sama ocnii, cu trii mii aspri încă când au fost dat răposatului Petre v<oe>vod.

Şi iarăşi dăm şi întărim sfintii mănăstiri Pobrotii satul Hăreştii şi cu coturile şi cu mori pe Moldova la ţănutul Sucevii, miluire răposatului Petru vodă, ce au dat boeriului domnii mele, lui Necoară ce au fost părcălab la Hotin, pentru a lui dreaptă şi credinciosă slujbă. Cari, după aceia, Necoară pârcălabul Hotinului, li-au dat aceli sati de mai sus scrisă, anumi Potropopenii pe Săreti şi cu coturile şi iarăşi Hăreştii la ţăn<u>r Sucevii şi cu coturile şi cu mori în Moldova,

li-au dat sfinții mănăstirii Pobrota undi și el este îngropat, pentru pomenire sufletului său și a ficiorilor lui, ca să pominiască la sfântul jărtvenic. Și ispisocu de danii ce au fost cu pecete ce mică dela bătrânul Petre vodă, încă l-au dat sfintii mănăstiri Pobrotii.

Pentru aceiia ca să fii și dela domnie me aceli sati de mai sus zăsă, anume Potropopenii și Hăreștii, danii și întăriri sfintei mănăstiri Pobrota, ocină și cu tot venitul neruşăit niciodinioară în veci, până când va sta sfânta mănăstiri.

Iar hotarăle acelor sati de mai sus scrisă, anumi Potropopenii pe Săreti și cu coturile ce mai din dosul satului, pe Săreti și cu mori în Săreti și satul Hăreștii, la ţăn<u>t Sucevii, cu coturile și cu mori în Moldova, să fii dinspre toati părţile după hotarul cel vechi, pe undi au umblat din vechi.

Pentru aceia, credința domnii meli Petre vodă și a preiubiților fiii domnii mele, Vlad și Ștefan vodă și credința boerilor noștri mari și mici: dum<isa>le Vartic, *mare* vor<ni>c de ţara de gios, dum<nea>lui Irimie *mare* vor<ni>c de ţara de sus și dum<nea>lui Bratul *mare* postelnic și dum<nea>lui Bărlădianul *mare* spatar și dum<nea>l<ui> Gheorghii *mare* pah<a>r<nic> și dum<nea>l<ui> Eni *mare* vist. <și dumnealui> Carachiuzări *mare* stol<ni>c și dum<nea>lui Stavil comisu și credința tuturor boerilor noștri mari și mici.

Deci, după a noastră viiaţă, cini va fi domnu ţării aceștie, să nu străce a noastră danii și întăriturâ, ce mai vărtos să de și să întărească.

Dar cini va îndrăzni sau s'ar ispiti să străce a noastră danii și miluiri, unul ca aciala să fii blastamat de domnul dumnăzău și de precurata lui maică și de doisprezăci apostoli și de 318 svinți părinți ce au fost la Nicheia și să aibă parti cu Iuda și procletul Arie și cu Jădovii ce<i> ce au străgat asupra lui I<su>s H<risto>s, domnului nostru, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor.

Iar pentru mai mari credința și întăritură am poroncit cinstitului și credinciosului boerului nostru dum<isa>li Stroici *mare* log<o>f<ă>t, să scrii și a noastră peceti cătră această adivărată carte a noastră și să o lege.

<Au scris Dămiian Cărste în Iași> [1])

Acest suret înfăţoşându-l cu cel adivarat ispisoc sărbăsc dela Petru v<oe>v<o>d, căt pentru satul Hăreștii că esti pe lângă Cărsteşti și pe apa Moldovii și cu mori în Moldova, esti adivarat și pentru încredinţari că ispisocul mi l-au aratat părintele arhimandritul Antim, în mănăstiri în Pobrota, au iscălit însuși svinţăe sa arhimandritul și am iscălit și eu și au iscălit și dum<nea>lui pitari Apostolachi, vechil fiind a dum<nealui> hatm.

Arh. St. Iași, CCCL/67.
Copie rom. din sec. XX.
O trad. rom. din sec. XIX., ibid., Transport 1137, op. 1290 dos 41, f. 20-21.

[1]) completat după altă trad. rom.

438

1587 (7095) Mai 14, Iaşi.

† Iată dar, Băseanul uricar şi Huhulea şi Boldur diac mărturisim cu acest zapis al nostru, că ne-am pârît împotriva mătuşii noastre, asupra Sorei cneaghina, fiica Odochiei călugăriţa, pentru nişte bani ai Ciofreştilor şi pentru banii Şinişeuţilor şi pentru banii ce au rămas dela Lupul ceaşnic. Deci cneaghina Sora a jurat pe sfânta evanghelie şi pe curata cruce, că aceşti bani mai sus scrişi s'au cheltuit, unii de Odochia călugăriţa, iar alţii pentru alte treburi şi după moartea ei. Şi s'a îndreptat ea ca de acum înainte, să n'o mai pârască ei, niciodată în veci.

Şi deasemeni a pârît cneaghina Sora pe Boldur, pentru nişte argint şi alte lucruri ce le-a luat Boldur cu o traistă, dela popa din Tudora, după moartea Sohicăi, din averea cneaghinei Sturzoaia. De aceia, ce s'a aflat că este al Sturzoaiei, ei şi-au împărţit de faţă şi s'au tocmit între dânşii ca fraţii şi ce n'a fost de faţă, Boldur a jurat şi s'a îndreptat.

Şi de acum înainte, să nu se mai pârască unul pe celălalt niciodată.

Iar cine va vrea să pârască, să aibă a da gloabă 80 de boi, afară de un sat, anume Jamenii, ce l-au pus zălog cneaghina Sora la nepoţii ei, Băseanul şi Huhulea şi Boldor, pentru nişte bani şi lucruri şi au şi ispisoace de întocmire cu dânşii. Şi când li se va plăti aceşti bani şi lucruri, ei să aibă a da satul Jamenii, cneaghinei Sora.

Scris în Iaşi, anul 7095 <1587> Mai 14.

Acad. R.P.R., LXXIX/21.
Orig. slav, hârtie, cinci peceţi aplicate.
Cu o trad. rom., ibid., LXXIV/18.

439

1587 (7095) Mai 19, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Onciul Hearţea şi surorilor lui, Olena şi Măriica şi nepoţilor lor de frate, copiii lui Coste, fiii Sofiiţei fiica lui Luca Arbure şi verei lor Solomia, fiica Nastasiei, nepoata lui Arbure şi verilor lor Măriica şi Pătraşco, fiii Stancăi, fiica lui Arbure şi mătuşilor lor, Odochia şi Măriica, fiicele lui Arbure şi deasemeni, surorii lor Ana, fiica lui Luca Arbure, dreptele lor ocine şi dedine, din privilegiul de împărţeală şi de cumpărătură şi de întărire, ce a avut tatăl şi bunicul lor, Luca Arbure şi Nastasia, mama lui Arbure, dela Bogdan cel Bătrân şi dela Ştefan voevod cel Tânăr, satul anume Vorona cu mori şi Svicicăuţii cu mori şi Blişceanăuţii cu moară şi Carapuşceanii cu moară şi Bogdăneştii cu moară şi Solca cu moară şi Romancăuţii cu moară şi Solonţul

cu moară şi Botăşanii şi Drăguşanii cu moară şi Căjveanii şi Hrinceştii şi Măndăcăuţii cu moară şi Culiceanii cu moară şi Tărbujeanii şi Ciaplinţii cu moară şi Iazlovăţul şi Hilăuţii şi Cozăreştii cu loc de moară, ca să ţină cum şi-au împărţit între dânşii, de mai înainte, înaintea domniei mele, de bună voia lor.

Şi a căzut în partea Onciului şi a fraţilor lui: satul Măndăcăuţii cu mori şi Culicenii cu mori şi Tărbujenii; în partea Solomiei: satul Ciaplinţii cu mori şi Iazlovăţul şi Hilăuţii şi Cozăreştii cu mori; în partea Mariicăi şi a fratelui ei, Pătraşco: satul Vorona cu mori şi Svicicăuţii cu moară şi Blişcenăuţii; în partea Udochiei; satul Soloneţ cu mori şi Botăşani şi Romancăuţii cu mori; în partea Mariicăi, soacra lui Solomon logofăt: satul Hrinceştii cu mori şi Căjvenii şi Drăguşanii cu mori; iar în partea Anei: satul Solca cu moară şi Bogdăneştii şi Carapuşcenii cu moară. Şi iarăşi din ispisocul de împărţeală ce au avut ei dela domnia mea, de mai înainte, de bună voia lor.

De aceia, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, neclintit şi cu tot venitul.

Şi dacă vreodată, se vor mai afla unele privilegii şi ispisoace, făcute de Solomon logofăt fără ştirea lor, făcute cu înşelăciune, ele să nu se creadă niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7095 <1587>, Mai 19.

† Domnul a spus. † Ivu.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici logofăt <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso, contimporan, în slavoneşte:>. S'a sculat Ana, fiica lui Luca şi a dat nepoatei sale Parasca, cneaghina lui Grigorie Udrea, două sate, din partea ei ce i-au căzut ei: satul Solca şi Bogdăneştii şi cu mori.

Acad. R.P.R., LXXXIII/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

440

1587 (7095) Mai 29, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună voire şi am dat şi am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire Agapia, unde este hramul sfântului arhanghel Mihail şi Gavriil, cu un sat anume Childeştii, ce este în ţinutul Romanului. Care acest sat, Childeştii, ce este în ţinutul Romanului, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Romanului. Şi domnia mea îl miluisem pe sluga noastră credincioasă, Brut mare postelnic, cu acest sat anume Childeştii, ce este în ţinutul Romanului, pentru slujba sa dreaptă şi credincioasă, ce ne-a slujit. Şi el încă l-a dat sfintei mânăstiri Agapia, de bună voia sa, acest sat mai sus scris, anume Childeştii, în ţinutul Romanului.

De aceia şi domnia mea am dat şi am întărit şi am miluit sfânta mânăstire mai sus scrisă Agapia, unde este hramul sfântului arhanghel Mihail şi Gavril, cu acest sat mai sus scris, anume Childeştii, ce este în ţinutul Romanului, pentru sănătatea şi mântuirea noastră şi iertatea păcatelor, ca să fie satul mai sus scris, Childeştii, sfintei mânăstiri, dela domnia mea ocină şi danie cu tot venitul, neclintit lor niciodată.

Iar după viaţa noastră, cine ar cuteza să strice sau să ia satul mai sus scris, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi să aibă a da răspuns înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos.

Şi asemenea, am dat şi am întărit sfintei mânăstiri Agapia, două sălaşe de Ţigani, anume Stancul şi Luca şi Nechita şi Păcurar şi copiii lor, cu care aceşti Ţigani robi [1]) asemenea am miluit domnia mea pe sluga noastră credincioasă, Brut mare postelnic. Şi el i-a dat sfintei mânăstiri Agapia. Şi au fost drepţii noştri robi [1]) Ţigani.

De aceia, să fie dela domnia mea drepţi robi [2]) Ţigani sfintei mânăstiri mai sus zise, neclintit niciodată lor.

Iar cine ar cuteza să strice dania şi miluirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de 318 părinţi cei dela Nicheia şi de 4 evanghelişti şi de 12 apostoli de frunte şi de toţi sfinţii.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7095 <1587> Mai 29.

Însuşi domnul a poruncit.

Marele logofăt a învăţat.

Damian a <scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

441

1587 (7095) Iun e 4.

7095 <1587> Iuni<e> 4. Ispisoc dela Petru v<oe>vod, tălmăcit *deasemeni* de pit<a>r Ioan, cum că Ion şi Mărica şi Gafa au întorsu lui Gavrilaş log<o>f<ă>t, 200 zloţi tătărăşti, pentru nişte părţi de ocină din sat din Horbineşti, căt să vor alegi aceli părţi, ce au fost cumpărat Gavrilaş log<o>f<ă>t dela Iucşa şi dela surorile lui Ana şi Agafia, ficiorii Tomşii, nepoţii lui Serdecico, fiindcă lor li s'au venit aceli părţi, pentrucă au fost mai aproape rudenie.

[1]) «holopi» în orig.

Şi ispisocul de cumpărătură ce au avut Gavrilaş log<o>f<ă>t, încă l-au dat în mâinile lor, fiind şi acel ispisoc tot dintr'acel an, fără lună.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 20 v.
Rezumat rom. din 1809.

442

1587 (7095) Iunie 10, Tecuci.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit rugii noastre, mitropoliei dela Roman, unde este hramul sfintei preacuvioasei maicii Paraschiva, drepţii ei robi Ţigani, anume: Grigorie cu femeia şi cu copiii şi Ion Cocoş cu femeia şi cu copiii şi Dumitru Cocoş cu femeia şi cu copiii şi Ion Şengar cu femeia şi cu copiii şi Efrem cu femeia şi cu copiii şi Borcea cu femeia şi cu copiii şi Cozma, ginerele lui Borcea, cu femeia şi cu copiii şi Vasilie cu femeia şi cu copiii şi Toader, fratele lui, cu femeia şi cu copiii şi Ghiorghi cu femeia şi cu copiii şi Ionaşco holteaiu, fiul lui Mărteală şi Simion holteiu, fratele lui şi Ştefu1 Ţipiriga şi Solomia, sora lui Borcea şi Măriica, fiica Solomiei şi copiii ei, Barbu şi Arapul holteiu şi Maxin, nepotul Borcei, din privilegiile de întărire ce au avut dela Ştefan voevod cel Bătrân.

De aceia, să fie şi dela noi daţi şi întăriţi, drepţii robi Ţigani, rugii noastre mitropoliei dela Roman mai sus scrise, neclintiţi niciodată.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Tecuci, în anul 7095 <1587> Iunie 10.

Insuşi domnul a poruncit.

Andrei hatman a învăţat.

Damian a scris.

Acad. R.P.R., LXI/8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

443

1587 (7095) Iunie 20, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră credincioasă, Gavrilaş pisar şi a dat patruzeci de taleri şi un cal, preţuit drept o mie de aspri, slugii noastre Mihăilă diac pentru jumătate dintr'o seliştе, anume Bivolarele [1]), care este în ţinutul Dorohoiului, care această jumătate

[1]) „Bivolarele," aşa în text.

de selişte Bivolarii, în ţinutul Dorohoiului deasemeni a vândut-o credinciosului nostru Gavrilaş pisar, lui Mihăilă, tot pentru patruzeci de taleri şi un cal de o mie de aspri, din ispisoc şi din uric de vislujenie ce a avut dela însumi domnia mea. Şi ispisocul de cumpărătură ce a avut Mihăilă diac dela Iancul voevod, deasemeni l-a dat în mâinile credinciosului nostru Gavrilaş pisar.

De aceia, să-i fie dela noi şi cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece niciodată, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7095 <1587> Iunie 20.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici logofăt <m. p.>.

† Damian <a scris>.

Arh. St. Iaşi CCCL/68.
Copie slavă din sec. XX.

444

1587 (7095) Iunie 27.

7095 <1587> Iuni<e> 27. Ispisoc dela Petru v<oe>vod, tălmăcit *deasemeni* de pit<a>r Ioan că Şăptilici şi Pătraşc<u> şi Ionaşcu şi cu tot niamul lor s'au giudecat cu Gavrilaş log<o>f<ă>t pentru o bucată de ocină din satul Horbineştii ce au cumpărat Gavrilaş log<o>f<ă>t, partea Iucşii, fiindcă acii de mai sus numiţi oameni, ei sânt oameni răi şi făcători de răle şi căte fapte răle s'au făcut umblând prin ţară.

Drept aceia, domniia sa au hotărât ca să aibă Gavrilaş a întoarce partea Iucşii, care au şi întors-o luându-ş<i> banii săi.

Şi ei, de vor face vro răutate sau altceva, să nu aibă a să plăti, nici cu vitile lor, nici cu ocinile lor, nici cu altă cu nimică, ce numai cu capitile lor, după faptile lor.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 20 v.
Rezumat rom. din 1809.

445

1587 (7095) Iulie 22, Ţuţora.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri Onciul, fiul lui Veveriţă, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asupriţi şi a vândut dreapta sa parte de ocină toată partea lui, cât se va alege din sat din Posadnici, care este pe Jejie; aceasta a vândut-o fratelui său, Toader diac, pentru nouăzeci şi cinci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră, Toader diac şi a plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi, 95 zloţi, în mâinile fratelui său, Onciul, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia, noi văzând buna lor voie, tocmeala dintre dânşii şi plata deplină şi noi, deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre, Toader diac, această mai înainte numită parte de ocină din sat din Posadnici, cât se va alege partea fratelui său, Onciul ca să-i fie lui şi dela noi, ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţii a noastre.

Scris în Ţuţora, în anul 7095 <1587> Iulie 22.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. † Stroici <m. p.>.

† Roşca <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDXXIII/8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

446

1587 (7095) August 1.

7095 <1587> Av<gu>st 1. Carte tot de la acelaş domnu, tălmăcită *deasemeni* de pit<a>r Ioan, către Cucoară părcălabul de Hotin, ca să margă la satul Horbineştii şi să-l împartă în doao părţi şi din cămpu şi din toloacă, a lui Gavrilaş log<o>f<ă>t de către nemeşi.

Şi iarăş să-i aliagă, din al patrălea parte din partea nemeşască, o giumătate, precum îi arată uricul şi să margă şi la satul Holohorenii, să-i aliagă o al patrălea parte din tot satul, din cămpu şi din toloacă.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 21.
Rezumat rom. din 1809.

447

<1587 Septembrie 1—1588 August 31> 7096.

Suret de pi ispisocul dom<nului> Petru v<oe>vod, din 7095 [<1587—1588> adiverit iarăşi de pomenitul ieromonah, întărire lui Anghel şi popii Andronic, pe o a patra parti din giumătati de sat din Cârsteşti, ci au cumpărat-o dela Ilăi, ficiorul lui Măteiu, nepot lui Sămion, strănepot Niagăi.

Arh. St. Iaşi, CCCL/69.
Rezumat rom.

448

<1587 Septembrie 1—1588 August 31> 7096.

Velet 7096 <1587—1588>. Un urić dela Pătru v<oe>voda, scriind c'au întărit călugărilor dela m<â>n<ă>st<i>re Berzunţul pe o moară în Gârla Putnii şi pe a cince parte din tot hotarul, din sat din Mirăeşti, parte lui Săn, ci-au cumpărat

călugării de Berzunţu dela Giurge şi *fratele lui*, Mane şi Drăguş şi Dragoşe şi suror<i>le lor, Dobra şi Mălina, *fiii* lui Ion Pr<o>rocu şi niamurile lor, drept 586 arginţi tătărăşti. Şi pe a patra parte din sat din Slăvoae *deasemeni* la Putna, parte din gios şi cu vad de moară în Putna, ci-au cumpăratu călugării de Berzunţu, drept 220 de zloţi tătărăşti, dela Hariton egumenul de Tazlău şi pe giumătate din a patra parte de sat de Slăvoae, cu cămpu şi din moară ci-au cumpărat călugării de Berzunţu, dreptu 250 arginţi tătărăşti, dela Răshir, ficiorul lui Bogdan şi dela toată rudeanie lui. Şi pe altă giumătate dintr'acia a patra parte di sat, cu parte cu moar<ă>, din sat din Slăvoae, ci-au cumpărat călugării drept 130 *zloţi tătărăşti* dela Ivan şi sora lui, Niaga şi *fratele* lor, Baciul şi Ciolica, *fiii* lui Răshir şi pe moara din sat din Slăvoae, ci-au cumpărat-o călugării de Berzunţu, drept o mie de arginţi tătărăşti, dela Petre şi frate-său, Crămene şi Ion şi sora <lor> Anuşca şi cu niamul lor şi dela Ion şi sora lui, Anesăe şi Ioana şi Iliana, ficiorii Fetigăi şi cu niamurile lor.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 357.
Copie rom.

449

<1587 Septembrie 1—1588 August 31> 7096, Baia.

† Eu Nicora şoltuz şi 12 pârgari din Bae. Intru aceasta dăm de ştire cu acest zapis al nostru, că a venit înaintea noastră, Isaico, fiul lui Ion Marţiu şi a vândut ocina sa, jumătate din locul Poieni între movile şi între Siretul Vechiu şi între Siretul Nou, pentru 90 zloţi, ca să fie loc de moară şi loc de pod.

Şi deasemeni şi unchiul lui, Ştefan Fratelea, a vândut din cealaltă jumătate, jumătate de loc, pentru 46 zloţi, sfintei mânăstiri dela Râşca, lui Isaacu egumen şi tuturor călugărilor, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia lor.

De aceia, noi cei mai sus scrişi şoltuzi, dacă am văzut această tocmeală şi plată deplină, 90 de zloţi şi deasemeni 46 de zloţi şi noi le-am făcut lor zapis şi am pus pecetea oraşului pe acest zapis ca să se creadă. Pentru aceasta dăm de ştire.

Şi la aceasta sunt marturi, oameni buni: Cârstian din Boteşti şi Simion din Roşcani, Drăgăilă din Bârleşti şi Vascan din Hărmăneşti şi popa de acolo şi Toader din Păşcani şi Andreica de acolo şi Ionaşco de acolo şi Lazor de acolo.

In anul 7096 <1587—1588>

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1765, ibid., CCXLVI/12.

450

<1587 Septembrie 1—1588 August 31> 7096.

Carte dela Pătru v<oe>vod, din v<e>l<e>t 7096 <1587—1588>, dat de volnicie egumenului şi a tot soborul dela sf<â>nta m<â>n<ă>stire Voroneţul, ca s'aibă a ţinea 6 falci de viia la Cotnar<i>, ci-au dat danie sfintei m<â>n<ă>stiri, Efrem Ivămcuţă ermonahul, drept sufletul său şi a părinţilor săi.

Pentru aciia, nim<i> din fraţăi lui, sau den nepoţi, sau den rudele lui, ca să nu mai aibă a părâ, pentru căci ei au şi ispisoc *domnesc*.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 571.
Rezumat rom. din sec. XIX.

451

1587 (7096) Septembrie 5.

7096 <1587> Săp<tem>vr<ie> 5.

Ispisoc dela Petru v<oe>vod, tălmăcit *deasemeni* de pit<a>r Ioan, întăritoriu lui Şăptilici armăşălul pe nişte părţi din sat din Horbineşti, din a patra parte din giumătate de sat, din şasă părţi trei părţi, ce au cumpărat dela Nistor şi dela Crăciun, nepoţi Petrii şi dela ruda lor Tudura şi ficiorul ei Crăciun.

Şi iarăşi dela ruda lor Niagul, fratile Petrii şi iarăşi dela ruda lor Costiniasă, ficiorii lui Costăn şi dela sora lui, Mărica.

Şi iar dela ruda lor Andreica, ficiorul Stăngaciului şi dela ruda lor Oliana, fata lui Toader, sora Petrii, toţi nepoţii şi strenepoţii lui Toader.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 21.
Rezumat rom. din 1809.

452

1587 (7096) Septembrie 6, Iaşi.

<† Din mila> lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem <cunoscut> cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor <vedea sau o vor auzi cetindu-se>, că aceste adevărate slugi: Ţigan şi Ion Sulă păhărnicel şi <Toader> şi Petrea . . . . au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri moldoveni, cu mare jeluire şi cu mare mărturie şi cu megieşi de prin prejur, spunând că privilegiul de întărire, ce au avut ei dela Petru voevod cel Bătrân şi dela Iliaş voevod, fiul lui Petru voevod, pe un loc de pustie anume Sulenii, pe Voloaca, dinspre răsărit . . . . Voloacăi, ce este la fântâna lui . . . . . dinspre Vorodişte, acele ispisoace au ars . . . . când le-a ars casa.

De aceia, noi văzând marea lor jeluire şi mare mărturie şi cu megieşi de prin prejur şi noi <deasemeni> am crezut şi am întărit acest loc de pustie, anume Sulenii pe Voloaca, spre răsărit, ... Voloacăi, ce este la fântâna lui . . . dinspre Vorodişte, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină şi dedină şi cu tot venitul.

Iar hotarul acestui sat mai înainte spus . . . . pe Voloaca, dinspre răsărit, ce . . . în Voloaca, ce este la Fântâna, iar dinspre alte părţi să fie după hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor <fii ai domniei mele> şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni: credinţa panului Vartic vornic de ţara de jos, <credinţa panului Ieremia vornic> de ţara de sus, credinţa panului Cocor şi <a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credinţa panului> Dragotă şi credinţa panului Luca pârcălabi <de Neamţ credinţa panului> David şi a panului Bejan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului <Andrei portar de> Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Bârlădeanul spătar şi credinţa panului Gheorghie <ceaşnic, credinţa panului Caraghiuzel stolnic, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului> Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al <ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru> sau pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi <să le întărească, pentrucă le este dreaptă ocină şi dedină>.

<Iar pentru mai mare putere şi> întărire, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan <Stroici> mare <logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră>.

Scris în Iaşi, în anul 7096 <1587>, Septembrie 6.

Acad. R.P.R., CCIX/4.
Orig. slav, perg., rupt.
Cu o trad. rom. incompletă, din 1764.

453

1587 (7096) Septembrie 7, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, această adevărată Anuşca, fiica Dragnei, nepoata lui Dan hatman şi fiul ei, Pătraşco, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, a patra parte din tot satul Criveşti, partea de jos şi cu locuri de iazuri, în sat şi în câmp.

Iar privilegiul de danie şi de vislujenie ce a avut bunicul lor, Dan hatman, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi de întărire dela Petru voevod cel Bătrân, ei le-au

ascuns pentrucă aşa au spus înaintea noastră, că aceste privilegii le-a luat mama lor, Dragna, când a plecat din ţara noastră la Brăila.

Şi când a fost această tocmeală s'au întâmplat şi slugile noastre, Drăgan Ciolpan fost pârcălab şi Dumitru uricar. Şi noi i-am întrebat dacă întorc banii sau nu. Şi ei aşa au mărturisit că niciodată nu întorc această ocină mai sus numită.

Şi au vândut credinciosului nostru Simion Stroici vistier pentru şasesprezece mii de aspri, bani gata.

Şi s'a sculat credinciosul nostru Simion Stroici vistier şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, în mâinile Anuşcăi, fiica Dragnei şi a fiului ei, Pătraşco, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi când se vor ivi aceste privilegii, la oricare dintre neamurile lor, ei să aibă a le da şi privilegiul.

De aceia noi, văzând întocmirea lor de bună voie şi cu înţelegere între ei şi noi asemenea şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru Simion Stroici vistier, această parte de ocină de mai sus şi înainte numită, ca să-i fie lui ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7096 <1587> Septembrie 7.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Ionaşco <a scris>

Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, I/12.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1762.

454

1587 (7096) Octombrie 3.

In zilele lui . . . . [1]) Blaj şoltuzul şi 12 pârgari anume: Coşea Giurgiu şi Simion şi Grozav şi Miş Petiri şi cu Tămaş şi Gligorie şi Petria şi Măteiaş şi Dimitri şi Putnianul şi Luţea Tămaş şi Savul. Au venit înaintea scaunului nostru, aceşti oameni anume: Marta comisoaia şi cu Coste vătah din Zemeşti şi a mărturisit ea, Marta, de bună voie, că a vândut partea sa de ocină din Măneşti, cu toate veniturile ce vor fi din câmp, din pădure, din apă, din sus şi din jos. Şi a cumpărat dela dânsa Coste vătah, pentru o sută şi optzeci de zloţi tătărăşti. Ca să-i fie dedină dreaptă, lui şi femeii lui, Anghelina şi copiilor lui şi nepoţilor lui, în veac.

[1]) loc rupt în orig.

Şi nimeni să nu aibă a pârî sau să întoarcă, niciodată în veci, înaintea acestei tocmeli a noastre.

Şi pentru mai mare credinţă, am pus credinţă pecetea oraşului.

A scris anume Ion diac, 7096 <1587> luna Octombrie 3 zile.

Arh. St. Iaşi, CDXVIII/9.
Orig. slav, hârtie, pecetea târgului Trotuş, aplicată.

455

1587 (7096) Noembrie 23.

Petru vod<ă>. Adică au vinit înainte noastră, Sora, sor<ă> Agafiei şi verii Magdalinii, fetili lui Corpaci, fratil<i> giupânes<ii> Agafiei şi Antimiia, fata lui Isaico Corpaci şi Ionaşco şi frate-său, Ştefan şi Costantin şi sora lor Nastasiia, ficiorii lui Corpaci şi toţi nepoţii Agafiei giupânesăi, de a lor bună voi, au vândut a lor driaptă ocin<ă> şi moşii şi cumpăr<ă>tură dăn dires dila Bogdan vod<ă> satul anum<i> Vlăiceştii pe Siret, în ţinutul Sucevii şi cu mori în Siret, au vândut-o domnii meli, drept 3000 de zloţi tătărăşti.

Şi dumniia me am dat toţ<i> banii în mănile acistor de mai sus scrisi, înainte a tot sfatul nostru.

Şi diris<e> ci-au avut pe aciastă moşii, li-au dat toati în mănul<e> domnii meli.

Şi domniia me iarăşi am stătut şi am dăruit aciastă moşie a noastră sfintii măn<ă>stir<i> Galata, undi iasti hramul înălţari domnului d<u>mn<e>dz<e>u şi măntuitoriul nostru I<su>s H<risto>s, ca să fii dila domniia m<ea> dreaptă ocin<ă> şi moşi<i> în veci, cu tot vinitul.

Altul nimi să nu s' amistici.

L<ea>t 7096 <1587> No<e>m<brie> 23.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 189.
Trad. rom.

456

1587 (7096) Noembrie 26.

† Adică însumi Lucoci mărturisesc la moartea mea, cum am trimis la sfânta mânăstire şi la sobor, ca să vină călugării la curtea mea, să ducă trupul meu la sfânta mânăstire. Şi a venit egumenul cu preoţi şi cu diaconi şi a dus trupul meu şi l-au îngropat în sfânta biserică.

Iarăşi am dat poruncă jupaniţei mele ca să dea din averea mea şi un sat şi un sălaş de Ţigani, anume Toma şi cu Ţiganca şi cu copiii, sfintei mânăstiri.

Iar cneaghina lui Lucoci, vecinică pomenire lui, s'a sculat şi a dat din toată averea ce are dela dumnezeu, bani şi vite, pentru păcatul său a dat 3000 de aspri

şi 4 boi şi 10 vaci şi 100 de oi şi 6 iepe şi 10 porci şi 1000 de aspri pentru pomeni şi o trăsură cu doi cai şi cu aşternut [1]) şi o cupă [2]) de argint şi o lingură deasemeni şi o botă de vin, dinaintea soborului şi a vătaşilor şi a oameni buni: popa Mihail şi Movila vătah şi Hilip şi Bărcol şi Toma şi Drăgoiu şi Drăgoşan şi Anton şi Lopol şi Babici şi Boşul şi alţi mulţi oameni buni dintre cei dinprejur.

In anul 7096 ‹1587› Noembrie 26. Scris la sfânta mânăstire.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXVI/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

457

1588 (7096) Ianuarie 3, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit slugii noastre, Şeptilici armăşel, o selişte într'un loc de pustie, unde se cheamă la Fântâna Caplei, ca să-şi întemeieze sat acolo, în ţinutul Sorocii, mai sus de Soroca, între satul Solceni şi între Cosaciuţi, ca să-i fie lui sat, cât hotar va cuprinde până se întâlneşte cu hotarul altor sate de prin prejur. Pentrucă a slujit cu credinţă domniei mele şi ţării domniei mele. Şi a fost acest loc de pustie drept domnesc.

Ca să-i fie lui dela domnia mea sat cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7096 ‹1588› Ianuarie 3.

Însumi domnia mea am învăţat.

Eu Stroici logofăt am iscălit, dar dacă va fi fără pâră.

Ţiban ‹a scris›.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, Şeptelici, 6 şi 8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom.
Altă trad. rom. la Arh. St. Iaşi, CDXXXI/4.

458

1588 (7096) Ianuarie 3.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu,domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, slugii noastre Şiptilici, pentru ca să fie slobod şi de bună voie, pentru câţi oameni va chema, Ruşi sau Sârbi sau Greci, la acest loc în sat la Fântână la Caplena, ce am dat domnia mea o selişte de loc pustiu, să aibă dela noi slobozie, să nu ne lucreze nouă niciun fel de muncă, nici iliş să nu plătească, nici gorştină să nu plătească, nici dare să nu dea peste an.

[1]) «aşternot» aşa în orig.
[2]) «cupa» aşa în orig.

Pentru aceasta, nimeni dintre slugile noastre să nu cuteze să-i supere, pentru nimic, înaintea acestei cărţi a noastre.

Anul 7096 <1588> Ianuarie 3.

† Însuşi domnul a spus.

† Şeptelicean <a învăţat>.

† Ţibru <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, Şeptelici, 1 şi 4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom.

459

1588 (7096) Ianuarie 21, Barboşi.

† Iată a venit Gligorie din Răşuori, care a venit dela Barboşi şi a cumpărat ocina dela Pătraşco, fiul Stancăi, tot din Ruşiori. Şi deasemeni a vândut Vasilie fiul lui Pătraşco, deasemeni, fiul Stancăi şi Dronţa tot sora lor fiica Stancăi, şi Ciorcea deasemeni fratele lor, deasemeni fiul Stancăi, care au vândut ocina lor, toţi patru, lui Gligorie mai sus scrisul; au vândut partea lor cu tot atât în sat partea ce va fi a lor şi în câmp şi în pădure şi pe unde au avut ei ocina lor, toate le dau în stăpânirea lui Gligorie, pentru banii lui. Pentru care ocină a dat Gligorie 78 zloţi, toţi bani gata.

La care au fost oameni buni: Coza din Roşiori şi Gligorie, fiul lui Simion deasemeni din Roşiori şi Stan tot din Roşiori, Ilea tot de acolo, Ioaniş deasemeni de acolo, alt Stan deasemeni de acolo şi Călmăţui din Trifeşti, Tolea deasemeni dela Trifeşti. Şi au venit toţi la Bărboşi, în curtea Drăguţei, nepoata lui pan Gavril pârcălab de Neamţ. Şi a fost la aceasta, Ionaşco, fiul panului Gavril pârcălab de Neamţ şi sluga panului Gavril pârcălab, Ivanco diac.

Pentru aceasta, nimeni să nu aibă a turbura pe Gligorie, pentru această ocină şi nici copiii mai sus scrişi ai acestei Stanca.

Şi să aibă aceasta a se crede, ori la ce scaun sau la poarta domnului nostru.

Scris în Barboşi, în anul 7096 <1588> Ianuarie 21.

Arh. St. Iaşi, CCCL/70.
Copie slavă din sec. XX.

460

1588 (7096) Ianuarie 26.

Velet 7096 <1588> Ghen<ar> 26. Un uric dela Petru v<oe>vod, scriind c'au dat ş'au miluit pre sf<â>nta m<â>n<ăs>t<i>re greciască, din ţarina târgului Eşilor, cu un sat anume Giurovul la Cricău, în ţinutul Niamţului şi cu loc de

moară în Cracău, care acel sat au fostu dreptu domnescu, ascultătoriu către ocolul târgului Piatrii.

Ca să fie sf<i>ntei m<â>n<ă>st<i>ri moşiia stătătoare.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 32.
Rezumat rom.

461

1588 (7096) Ianuarie 28, Iaşi.

<†>Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, sluga noastră Pătraşco vătaf, fiul lui Nicoară, nepotul Mariicăi şi deasemeni vărul său Gavril, fiul Grozavei, nepotul lui Dragul, strănepotul lui Ghedeon şi deasemeni vărul lor, Bilaşco şi sora lui, Anghelina, copiii Anii, fiica lui Dragul, nepoata lui Ghedeon şi strănepoata Elisafii şi toţi strănepoţii lui Ştirbu şi ai lui Firău, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bună voia lor şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă din privilegiile lor drepte, din uricul de danie şi de vislujenie ce a avut străstrămoşul lor, Firău, dela Ilie şi dela fratele său Ştefan voevozi şi din privilegiul de mărturie ce au avut sluga noastră, Pătraşco şi verii lui mai sus scrişi dela Ianeul voevod pentru alte privilegii de întărire ale lor dela domnii de mai înainte, ce l-au avut făcut din aceste privilegii vechi, un sat anume Bursuceanii, care este în ţinutul Sucevii şi cu mori în sat şi cu loc de mori pe Siret, unde au fost morile lui Ştirbu, mai jos de poiană. Aceasta au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, jupan Andrei hatman şi pârcălab de Suceava, pentru trei mii zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Andrei hatman şi a plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi, 3000 zloţi tătăreşti în mâinile slugilor noastre mai sus scrise, Pătraşco vătaf şi verilor lui, Gavril, fiul Grozavei şi Bilaşco şi sora lui, Anghelina, copiii Anii, dinaintea noastră şi dinaintea întregului nostru sfat. Şi privilegiile mai sus scrise şi ispisoacele de ferie, pe care le-au avut sluga noastră Pătraşco şi verii lui mai sus scrişi, Gavril, fiul Grozavei şi Bilaşco şi sora lui, Anghelina, copiii Anii, le-au dat şi pe ele în mâinile credinciosului şi cinstitului nostru boier, jupan Andrei hatman.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie între ei şi plata deplină, noi deasemeni am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Andrei hatman, acest sat spus mai înainte, anume Bursuceanii şi cu loc de mori pe Siret, unde a fost moara lui Ştirbu, mai jos de poiană şi cu mori în sat la Bursuceani,

ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi cumpărătură cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lui neam, care i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat spus mai înainte anume Bursuceanii şi cu loc de mori pe Siret, unde a fost moara lui Ştirbu, mai jos de poiană şi cu mori în sat la Bursuceani, ce să fie din toate părţile pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului şi din inimă fiu al domniei mele, Io Ştefan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium mare vornic de ţara de jos şi credinţa panului Eremia mare vornic de ţara de sus şi credinţa panului Cocora şi a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin şi credinţa panului Gavrilă şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Dăvid şi a panului Bejan pârcălabi de Cetatea-Nouă şi credinţa panului Andrei portar de Suceava şi credinţa panului Brut postelnic şi credinţa panului Bârlădeanul spătar şi credinţa panului Gheorghie ceaşnic şi credinţa panului Sava stolnic şi credinţa panului Iani vistier şi credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, acesta să-i întărească şi să-i împuternicească pentrucă îi este ocină şi cumpărătură dreaptă.

Iar pentru mai mare putere şi întărirea tuturor acelor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

Ionaşco Roşca a scris în Iaşi, în anul 7096 <1588> luna Ianuarie 28.

Muzeul de Artă R.P.R.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

462

1588 (7096) Ianuarie 28, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorului nostru arhimandrit Anastasie şi întregului săbor dela sfânta mânăstire Galatia şi satului sfinţiei sale Voroveşti. Pentru aceasta, ei să aibă dela domnia mea slobozie, să nu ne lucreze nouă niciun fel de lucru al nostru şi nici să nu plătească iliş, nici cincizeci de aspri, ci să aibă a plăti sfintei mânăstiri.

De aceia, nimeni dintre slugile noastre, rabotnici şi ilişari, nici cei pentru cincizeci aspri, să nu cuteze a-i turbura, niciodată, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7096 <1588> Ianuarie 28.

Însuşi domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Buzinco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, X/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1795.

463

1588 (7096) Ianuarie 29.

Suret de pe ispisocul <dela> Petrŭ v<oe>v<o>d din velet 7096 <1588> Ghen<ar> 29.

Petru v<oe>vod, *din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei*, dela domnia me am dat şi am miluit pi al nostru credincios boer Gheorghie pârcălabul de Hotin, cu un sat în pământul nostru moldovinesc, anume Livenii, ce este în ţin<u>t Dorohoiului, cu hăleşteu şi cu locuri de mori pe Ibăneasca. Care acela sat au fost dript domnesc şi au fost vrednic [1]) din mână în mână şi din boer în boer. Pentruce au fost slujăt cu dreptate drepte slujbe mai înainte răp<o>s<a>ţilor domni şi acum domnii meli slujind cu dreaptă credinţă şi au dat domnii mele 6 cai buni, preţăluiţi drept 16000 de aspri, care acei cai s'au dat la ci<n>st<ita> Poartă, pentru treaba pământului. Alta, pentruce i-au fost lui danie, dela ace vreme, dela Ioan v<oe>vod.

Pentru aceia, să-i fie şi dela domnie mea dreaptă ocină şi cumpărătură, lui şi copiilor lui.

Iar după a noastră viiaţă, cine va fi domn în pământul nostru al Moldovii, să nu să ispitească a strica a noastră danie şi întăritură, ci să-i întăriască, pentrucă este lui driaptă cumpărătură şi miluire.

Şi nimini să nu s'amestice în vecie vecilor, nici odinioară în veci, piste carte domnii mele.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t.

Buzinco uricar <a scris>.

Acad. R.P.R., Fond. Credit.
Trad. rom.

[1]) În loc de: «au trecut».

1588 (7096) Ianuarie 31, Iaşi.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit sfânta noastră rugă numită Galata nou zidită, unde este hramul înălţării domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos, cu un sat dela noi, în ţara noastră, Moldova, anume satul Drăgăneştii pe Cavuva, care este în ţinutul Chigheciului, care acel sat a fost drept domnesc şi mai înainte de această vreme a fost danie dela domnia mea lui Sima fost mare vameş, însă seliste.

Iar întru aceasta, a venit înaintea noastră cneaghina Apostoloae şi s'a plâns înaintea noastră, zicând că acel sat Drăgăneştii este al ei, cumpărătură dela Sima vameş, pentru şaisprezece mii aspri. Iar noi şi cu sfatul noastru am cercetat şi am aflat că i-a fost cumpărătură dela Sima vameş, dar nu pentru atâţia bani, ci numai pentru opt mii aspri, fiindcă şi Sima vameş însuşi a mărturisit că a vândut numai pentru 8 mii aspri. Iar noi şi cu tot sfatul nostru aşa am aflat, să aibă a întoarce domnia mea banii acelei cneaghine şi să iau satul înapoi, pentrucă n'a fost moştenire a lui Sima vameş ci a fost drept sat domnesc.

Pentru aceia, domnia mea am luat din banii sfintei rugi şi mânăstiri mai sus scrise a domniei mele, 16 mii aspri şi i-am dat în mâinile cneaghinei Apostoloae, înaintea tuturor boierilor noştri. Asfel când a văzut atâţia bani şi ea de bună voia sa, s'a întors şi a luat aceşti mai sus scrişi bani. Şi privilegiile de cumpărătură ce a avut dela Sima vameş şi ce a avut Sima de danie dela domnia mea, încă le-a dat în mâinile domniei mele şi domnia mea am dat acele privilegii în mâinile părintelui şi rugătorului nostru, Anastasie egumen, ca să fie satul şi ocină şi cumpărătură a sfintei mânăstiri şi dela domnia mea cu tot venitul pentru mântuirea şi binecuvântarea noastră şi a doamnei domniei mele şi celor de dumnezeu dăruiţi copii ai domniei mele.

Iar după viaţa noastră, pe cine dumnezeu va alege să fie domn al ţării noastre, Moldova, să nu aibă a strica dania şi miluirea noastră sfiintei mânăstiri, ci să-i întărească şi împuternicească.

Iar dacă se va scula vreodată cineva din mai sus scrişii, cneghina Apostolae sau dintre copiii ei sau altul cineva şi va pârî cu nişte privilegii, să nu aibă nicio judecată.

Iar cine va strica întocmirea noastră, să fie de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de 318 părinţi dela Niceia şi de toţi sfinţii, amin.

Insuşi domnul a poruncit.

Scris în Iaşi în anul 7096 <1588> Ianuarie 31.
Andrei hatman.
Roşca <a scris>.
<în româneşte:> Pus-am mena [1]).

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXV C/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1787.

465

1588 (7096) Ianuarie 31.

Suret de pe ispisoc sirbesc dela Petru v<oe>vod, din leat 7096 <1588> Ghen. 31.

Precum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boiarilor noştri ai Moldavii, a mari şi mici, Ion *fiul lui* Mihalco, nepot Bălii, strănepot lui Ionăş, de nimeni silit, nici asuprit şi au vândut a sa dreaptă ocină şi moşie, din a treia parte a patra parte, de satul Poliţenii pe Tutova, din uric ce au avut dela bătrânul Ştefan v<oe>vod, aceia au vândut-o slugii noastre Negrului, drept o sută şi doaozeci zloţi tătărăşti.

Şi s'au sculat sluga noastră Negrul şi au dat în mânule lui Ion, feciorului lui Mihalco, nepotul Bălii, strănepotul lui Ioanăş, 120 zloţi tătărăşti, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri ai Moldavei.

Deci noi văzind a lor de bună voia tocmală şi plată deplin, aşijderea şi dela noi am dat pe acea de mai sus zisă ocină, din a treia parte a patra parte de satul Poliţenii pe Tutova, slugii noastre Negrului, ce au cumpărat el pe ai săi drepţi bani, dela Ion *fiul lui* Mihalco, nepotul Bălii, strănepotul lui Ioanăş, ca să-i fie lui ocină şi cumpărătură, lui şi feciorilor lui şi cu tot venitul, neruşuit niciodată în veci.

Şi altul să nu se amestece peste această carte a noastră.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascal. 1783, Ghen. 21.

Acad. R.P.R., XL/65.
Trad. rom.
Altă trad. rom. din 1776.

[466

1588 (7096) Februarie 2.

7096 <1588> Fev. 2. Alt suret încredinţat de pe ispisoc sărbăsc dela pomenitul domn, Petru v<oe>vodi, cu care întăreşte dăruire ce au făcut doamna mării

[1]) autograf al lui Petru Şchiopul, deasupra textului.

sali, pre satul Teişoara, ce au fost loc domnesc, supt ascultare ocolului de Botoşani.

Arh. St. Iaşi, Condica K., nr. 380, f. 47.
Rezumat rom. din 1824.

467

1588 (7096) Februarie 21.

7096 <1588> Fevr<uar>i<e> 21.

Carte dela Petru v<oe>vod, tălmăcită *deasemeni* de pit<a>r Ioan, către Cucoară şi Gheorghi părcălabii de Hotin, cum că mai înnaite au mai făcut o carte a domniei sale, cu pecetea cea mică, ca să hotărască lui Gavrilaş log<of<ă>t în sat în Horbineşti şi n'au mers.

Le porunceşte să meargă să cerceteză dresăle lui Gavrilaş log<o>f<ă>t şi a răzăşilor lui şi să aleagă partea nemeşilor, deosebit de sat şi din toloacă şi din cămpu şi din tot locul; şi în satul Verbiianca şi în satul Holohorenii, încă să-i aliagă şi să pue stălpi.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 21.
Rezumat rom. din 1809.

468

1588 (7096) Februarie 27.

Anul 7096 <1588> Fevruarie 27.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Florea fiul lui Veveriţă fost pârcălab, de bună voia lui nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, dintr'o bucată din satul Posadnici, care este pe Jijia, <ce> a cumpărat-o tatăl lui, Veveriţă pârcălab dela Hrană fost vornic, din această bucată a cincea parte şi din locul de moară, deasemeni. Aceasta a vândut-o fratelui său, Toader Veveriţă diac, pentru o sută de zloţi tătărăşti.

Şi s'a sculat sluga noastră, Toader Veveriţă diac şi a plătit totul deplin, aceşti bani mai sus scrişi 100 de zloţi tătărăşti, în mâinile mai sus scrisului, fratelui său, Florea, dinaintea noastră.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie şi înţelegere între ei, şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, Toader Veveriţă diac, această mai sus scrisă bucată de sat din Posadnici, din cât a cumpărat tatăl lui, Veveriţă, dela Hrană fost vornic, a cincea parte şi din locul de moară

deasemenea, ca să-i fie lui şi dela noi ocină şi cumpărătură şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui, neclintit niciodată, în veci.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Flore, fiul lui Veveriţă fost pârcălab. Hrană fost mare vornic.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 87 (99).
Copie slavă.

469

1588 (7096) Martie, Roman.

Iată deci noi, David şi Bejan pârcălabi de Roman şi Ionaşco şoltuzul şi 12 pârgari şi Macsin Gârbea şi preotul Luca, poreclit Jeverdeş şi toţi preoţii din târgul Romanului. Dăm de ştire cu această carte a noastră, că au venit înaintea noastră, la scaunul târgului Romanului, Petrică cu femeia lui anume Dochia şi fraţii Evdochiei, anume Cârstea şi Cozma, din ţinutul Neamţului nepoţii lui Onea Jac şi strănepoţii Anuşcăi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor din uricul dela Ştefan voevod cel Bătrân, împărţeală dreaptă a părţii lor din satul Roşiori şi din ţarină, ce este partea lor, aceasta au vândut Drăguţei, fiica lui Toma logofăt, pentru 150 de zloţi tătărăşti.

Şi a plătit această ocină, Drăguţa fiica lui Toma logofăt, celor mai sus scrişi, Dochia, femeia lui Petrică şi fraţii ei, Cârstea şi Cozma, fiii lui Ilea, nepoţii lui Onea Jac şi strănepoţii Anuşcăi, cu banii săi drepţi şi gata, mai sus scrişi, 150 de zloţi tătărăşti.

De aceia, nimeni să nu cuteze să întoarcă sau să strice această tocmeală, niciodată în vecii vecilor, amin.

Scris în târgul Roman, luna Martie, în anul 7096 ‹1588›.

Arh. St. Iaşi, CCCL/73.
Copie slavă din sec. XX

470

1588 (7096) Martie 5, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Costin şi fratele său, Ion, fiii lui Petrea, nepoţi lui Dasco, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, partea lor ce se va alege din Ilişani, din privilegiul ce a avut tatăl lor dela Alexandru voevod. Aceasta au vândut slugii noastre Chiceră diac, pentru 160 zloţi tătărăşti. Şi cu aceşti bani, el şi-a plătit capul. Şi s'a sculat sluga noastră, Chiceră diac şi a plătit deplin toţi o sută şi şasezeci zloţi tătărăşti, în mâinile celor mai sus scrişi.

De aceia, noi văzând întocmirea lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni am dat şi dela noi această mai sus numită parte, lui Costin şi fratelui său, Ion, fiii lui Petrea, nepoţii lui Dăşco, din satul Ilişani, să-i fie cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7096 <1588> Martie 5.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici logofăt.

Buzinco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/36.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

471

1588 (7096) Martie 5.

† Eu Dumitra scriiu şi mărturisăscu cu cést zapis al miu, cum am vândut moşie, partea mea di sat din Bahnă şi din vatră dé sat şi din căm<p> şi din pădur<e> şi din tot locul şi cu tut vinitul şi livadă [dă] de pomi din val<e> şi denie cé ne-am dat, o vac<ă> cu viţăl şi 5 tal<eri>, au luat dela Ionaşcu Băhnaşul pe partea mea din sat di Băhnă, să-m<i> fie mie poman<ă>, népoţilor.

Şi'n întocmala nostră au fost: Lazor de Bahnă şi Dănil<ă> *de acolo* şi Giorgiu de Urdzici şi Arion *de acolo* şi Ipifannie călugărul. Văzind nui tocmală băn<ă>, ne-am pus creadinţa.

† Eu Andréica scriem şi mărturisăscu cu cést zapis, cum am <văn>dut partea tătăné-mieu, lui Onăş din sat din Bahnă şi din vatra de sat şi din căm<p> şi din pădure şi di to<t> locul şi cu tut vinitul part<ea> mea cătă mi s'a vinit, derept 10 tal<eri>.

Şi'n tocma<la> noastră au fost Filip din Bahnă şi Dănil<ă> *de acolo* şi Lazor *de acolo*.

Vădzind noi tocmala bun<ă>, ne-am pus şi creadinţa.

Eu Ipifannie culugărul am scris acéstu zapis.

V<ă>l<e>tul 7096 <1588> *luna* Mart<ie> 5 *zile*.

† Filip
† Dănil<ă>
† Lazor
† Giordzu
† Arion

Arh. St. Buc., Mitrop. Iaşi, CXLII/1.
Orig. rom., hârtie, fil gr. n, 5 degete.
Cu o copie la Acad. R.P.R., ms. 1534, f. 27 v.

472

1588 (7096) Martie 8.

Suret dela Petra vod<ă> l<ea>t 7096 <1588> Mart 8.

Adecă au venit înaintea noastră şi înaintea a lor noştri boieri, Aniţa, giupăneasa lui Golăe logofătul şi feciorii lor, Mihăilă şi Cărstana, de a lor bună voe, de nimeni siliţi, nici asupriţi, au vândut a lor driaptă ocină şi cumpărătură, din giumătate din sat din Golăieşti, a trie parte, din dreaptă de cumpărătură ce avea dela bătrânul Petru vod<ă>.

Aşijdere, au mai vândut a sa baştină ce avea acolo, dintr'acea giumătate de sat, din a trei parte acei giumătati de sat, a cince parte, toată partea lor ce să va alege dintr'acea giumătate de sat şi cu moară în Răbrice şi cu loc de făneţ. Acea au vândut-o seminţii lor, lui Necoară Golăe şi femei lui, Sofiei, pentru 150 zloţi tătăreşti.

Şi s'au sculat sluga noastră Necoară Golăe şi femea lui, Sofie, de au plătit toţi, deplin, acei bani ce scrie mai 'sus, 150 zloţi, în mănule Aniţii şi feciorilor ei, înaintea noastră şi dinaintea a noştri boeri.

Şi noi, văzând a lor bună voială şi tocmeală şi plată deplin, aşijdere şi dela noi am dat şi am întărit pre acelea părţi ce scrie mai sus, ca să fie lor şi dela noi ocină, cumpărătură, cu tot vinitul.

Şi altul ca să nu s'amestece.

S'au tălmăcit la şcoala slovenească, la sf<ăntul> Sava.

Arh. St. Iaşi, CCCL/72.
Copie rom. din sec. XX.
Un rezumat grec, la Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XI/15.

473

1588 (7096) Martie 10, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri monahilor dela sfânta mânăstire numită Schitul lui Zosim, unde este hramul sfântului Ioan Înaintemergătorul, pentru aceia ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele, să-şi ţie o <moară>[1] dela Borceşti, care acea moară le este dată de domnia mea.

Pentru aceia, nimeni să nu aibă nicio treabă cu acea moară şi să nu aibă a se amesteca nimeni, nicidecum, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

[1]) omis în orig.

Domnul a poruncit.
Scris în Iaşi, în anul 7096 <1588> Martie 10.
Voico logofăt a învăţat.
Nicoară <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XI/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1804 şi o copie slavă cu o altă trad. rom. din 1947.

474

1588 (7096) Martie 30.

Ispisoc.... di la Pătru vodă, din 7096 <1588> Mart 30, cari arată că au dat lui Ion Andreicăi visternicelul şi lui Tuzluş şi Ioan şi Vasăli şi Gavril şi Drăgan, un loc în pustii, după arătarea lor şi pe urmă dovedindu-să că n'au fost pustiiu şi au fost acel loc din Buneşti, care îl numisă atunce Fliţcani şi s'au dat iarăş în stăpânire mănăstirii Tazlăului.

Arh. St. Iaşi, Transport 1765, op. 2014, dos. 55, f. 439.
Rezumat rom. din 1820.

475

1588 (7096) Aprilie 2, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Ana, fiica lui Zaharia, nepoata lui Ţinte, strănepoata lui Simion, de bună voia ei nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din privilegiul de vislujenic ce a avut străbunicul ei Simion dela Ştefan voevod cel Bătrân şi din privilegiul de întărire ce a avut bunicul ei Ţintea dela Petru voevod cel Bătrân, din jumătate de sat din Comăneşti ce este în ţinutul Vasluiului, jumătate, toată partea ei. Aceasta a vândut slugilor noastre Ignat şi femeii lui, Anghelina şi lui Isac şi femeii lui, Pietra, pentru patru sute şi douăzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a ridicat sluga noastră Ignat şi femeia lui, Anghelina şi Isac şi femeia lui, Pietra şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 420 de zloţi în mâinile Anei, fiica lui Zaharia, nepoata lui Ţintea, strănepoata lui Simion, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit slugilor noastre mai sus numite, lui Ignat şi femeii

lui, Anghelina şi lui Isac şi femeii lui, Pietra, această mai sus scrisă, din jumătate de sat din Comăneşti jumătate, în ţinutul Vasluiului, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, lor şi copiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai deaproape, neclintit, niciodată în veci.

Iar hotarul acestei mai sus spuse jumătăţi din jumătate de sat din Comăneşti, să fie din tot hotarul, din jumătate, jumătate, iar dinspre alte părţi, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului noi Io Petru voevod şi a preaiubiţilor fii ai domniei mele Vlad şi Ştefan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Andrei hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Bârlădeanul spătar, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Sava stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă noi le-am dat şi le-am întărit, deoarece ei şi-au cumpărat pentru dreptii şi proprii lor bani.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru în Iaşi, în anul 7096 <1588> Aprilie 2 zile.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 56.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

476

1588 (7096) Aprilie 3.

Petru voevod.

Adică dumniia mea am dat şi am miluit şi am întărit al noastră sfânta rugă, mănăstire Galata di nou zidită, undi iasti hramul înălţări lui Hristos, cu un sat dila noi, în pământul nostru al Moldovii, anumi satul Şeviţa în ţinutul Covurluiului şi cu vad de moară într'acel părău în apa Prutului, care sat au fost domnescu, iar mai înainti acest sat Şeviţa şi l-am fost dat dumniia me slugii noastri, lui Ştefan cămănar.

Şi sculându-se Ştefan cămănarul şi mergând cu o desetină la Soroca şi au păgubit 6.000 de aspri şi tâmplându-să di au mărsu la Ţarigrad i s'au tâmplat acolo

moarte şi acii bani nu i-au mai plătit domnii mele, dici domniia me am scos această moşii la vănzare, cini s'ar afla s'o cumpere şi alţiii n'au vrut s'o cumpere, ci numai rugătorii noştri, călugării dela mănăstire Galata, au luat din banii sfintii mănăstiri 6.000 de aspri şi au dat în mănuli dumnii mele. Dumnia mea pentru acei bani li-am dat acest sat, căci bani nu i-am pus în vistiriia domnii mele, ci i-am dat în trebili ţării.

Pentru aceasta, acest sat anume Şiviţa, ci iaste pe Prut în ţinutul Covurluiului, cu vad di moară în Prut, ca să fii sfintei mânăstiri, ocină cu tot vinitul, nirușiită niciodată, în veci.

Şi iar m'am milostivit dumniia me şi am dat un sat anume Drăgăneştii pi Cavuli, în ţinutul Chighiciului, care sat au fostu domnescu, care mai înainte vreme l-am fost dat dumniia me Simii vameş şi au vinit înainte noastră giupăneasa Apostoloai şi ni s'au jăluit zicând că acel sat Drăgăneştii iaste lor cumpărătură dela Sima vameş, drept 16.000 de aspri.

Dici dumniia me căutat-am şi am aflat că-i cumparat dila Sima vameş numai drept 8.000 di aspri, dici dumniia mea am socotit şi am întorsu acești bani în mănuli acei giupănese şi am luat satul, pentru căci Simii nu i-au fost de moşie ci i-au fost danii şi au fost diript domnescu şi l-am dat iarăşi sfintii mănăstirii noastri Gălăţii, ca să fii dila noi driaptă ocină şi moşii, în veci, cu tot vinitul.

Nimini altul să nu să amestici.

Leat 7096 <1588> Aprilie 3.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 189—190.
Copie rom.

477

1588 (7096) Aprilie 9, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri Coifa vierul dela Dealul Porcului, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa dreaptă, trei fârtaie de vie ce sunt în Dealul Porcului, lângă viile călugărilor dela mânăstirea panului Balica fost hatman, ce este la Galata.

Şi au vândut slugii noastre credincioase Ureche vornic de gloată, pentru trei sute şi cincizeci de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă Ureche vornic şi a plătit deplin acei bani mai sus scrişi, 350 de zloţi tătăreşti, înaintea noastră în Iaşi, în mâinile celui mai sus scris, Coifa vierul.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat slugii noastre Ureche vornic acele înainte numite

trei fârtaie de vie şi cu grădini, ca să-i fie şi dela domnia mea vii şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7096 <1588> Aprilie 9.

Însuşi domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. A iscălit Stroici logofăt. Faceţi-i uric <m. p.>.

Frăţiman <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXXIX/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu 2 traduceri rom.: una din sec. XIX şi alta din 1924.

478

1588 (7096) Aprilie 14, Iaşi.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noşti părintele şi rugătorul nostru Anastasie egumen şi întreg soborul dela ruga şi mânăstirea noastră numită Galata, nou zidită, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta ocină mai sus scrisei sfinte mânăstiri a domniei mele, din dreptele lor privilegii, din ispisocul de cumpărătură ce au avut ei dela însăşi domnia mea, satul anume Drăgăneşti pe Cahuz care este în ţinutul Chigheciului, care acel sat a fost sat drept domnesc, iar mai înainte de această vreme domnia mea l-am dat slugii noastre Sima vameş, iar Sima fost vameş l-a vândut altor oameni până când a ajuns acel sat în mâinile Apstoloaei, iar domnia mea am întors banii cneghinei Apostoloae şi i-am luat privilegiile ce avea pe acel sat şi le-am dat în mâinile părintelui şi rugătorul nostru Anastasie egumen, pentrucă acei bani ce s'au întors cneaghinei Apostoloae au fost bani mânăstireşti. Astfel, acest mai sus scris sat Drăgăneşti l-a vândut lui Andrei negustor din Obluciţa pentru cincisprezece mii de aspri.

Şi s'a sculat Andrei negustor şi a plătit deplin acei mai sus scrişi bani, 15 mii aspri în mâinile lui Anastasie egumen de Galata şi în mâinile întregului sobor înaintea noastră, în Iaşi. Iar Anastasie egumen, privilegiile ce au avut pe acel sat şi ispisoacele încă toate le-au dat în mâinile lui Andrei negustorul.

Pentru aceia să-i fie şi dela domnia mea uric şi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7096 <1588> Aprilie 14.

Însuşi domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi am iscălit eu Stroici logofăt <m. p.>

Roşca <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXV C/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

479

1588 (7096) Aprilie 15, Iaşi.

† *Adecă eu Bucium mare vornic de ţara de jos.* Dat-am cartea mea acestor omene, anume Necoră şi Ştefan den satu den Murgeşte de pre Crasna, spre aceia ca să fie tare şi puternece a ţinea partea de ocină de acolea a lu Ionaşco Buboc, nepotul popei lu Murgu, pentru căci au uces un om, de au murit şi i-au plătit capul Necoră şi Ştefan dela mene, iar Ionaşco Buboc n'au avut cu ce plăti capul, ce au fugetu.

Insă să se ştie că mi-u dat 12 boi, iar [ne] nemenele den rudele lui să n'aibă treabă a ţine partea lui de ocină, pentrucă au fost fraţie lui, Marco şi Petrea de faţă naintea mea şi n'au avut puteare să-i plătea[s]scă capul.

Pentru aceia, i-am făcut şi noi această scrisoare a noastră, ca să ţie acc moşie partea lu Boboc, în bun<ă> pace. Iar de se va afla ceneva den rudele lui, să aibă a darea acei 12 boi şi trei galbene de ciobote lui Necor<ă> şi lu Ştefan; iar de nu se va afla nemenele den rudele lui, să le plătească ce au dat, iar iei să ţie acea ocină şi feciorie lor, în veace.

Aiast<a> scriiu şi mărturisescu cu această scrisoare a mea, să se ştie.

Şi am scris eu Ghiorghic logofătul, cu mâna mea, această scrisoare, să se ştie.

In Iaşi, vălet 7096 <1588> April<ie> 15.

Arh. St. Buc., Ep. Roman, IV/12.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

480

1588 (7096) Aprilie 30, Iaşi.

Cu voia tatălui şi cu ajutorul fiului şi săvârşirea sfântului duh. Eu robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată şi cu tot sufletul şi cugetul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, socotind despre vechii domni binecinstitori, cum au miluit şi au întărit sfintele mânăstiri, aşa şi domnia mea am dat şi am întărit şi am miluit dela noi sfânta mânăstire zisă Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, cu gloabele şi cu deşugubinele ce se vor face în toate al lui Hristos, Nicolae, cu gloabele şi cu deşugubinele ce se vor face în toate satele mânăstirii, în orice ţinut. Iar pârcălabii şi marii vataji şi globnicii şi deşugubinarii să aibă numai a judeca şi a-şi lua ferâile. Iar de va fi un astfel de om rău sau vinovat de moarte sau va fi <vinovat de orice altă pedeapsă, boierii să-i facă după lege şi după fapta lui, iar căruia dintre tâlhari îi vor face gloabă după lege, însă numai să-i judece şi să le ia ferâe, cum scriem mai sus, iar altceva să nu ia nimic din

gloabe şi din deşugubine, nici pârcălabii, nici marii vataji, nici staroştii, nici globnicii, nici deşugubinarii, ci să fie toate gloabele şi deşugubinele ale mânăstirii.

Şi să ia şi mânăstirea gloaba după dreptate, dela care om va rămâne de lege; să nu ia, nici să jefuiască dela alţi oameni din sat, ce nu vor fi vinovaţi, ci să ia ce va avea singur cel care va fi vinovat şi să nu jefuiască nici pe părintele lui, nici pe fratele lui, nici pe ruda lui; numai de va fi fiul cu tatăl într'o casă, el să aibă a da seamă şi să plătească pentru fiul său. Dacă însă fiul va fi deosebit de tatăl său, în casa lui, singur pentru el să răspundă şi să fie după pravila sfântă, să nu se jefuiască, adică tatăl pentru fiu, nici fiul pentru tată.

Pentru aceia, domnia mea am miluit şi am dat gloabe şi deşugubini să fie rugătorilor noştri pentru îmbrăcăminte şi pentru încălţăminte, iar ei să aibă a ruga pe dumnezeu pentru păcatele noastre şi pentru păcatele părinţilor noştri şi ale fraţilor noştri şi ale copiilor noştri şi pentru toţi creştinii.

Iar stricătorul acestei întocmiri a noastre să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de toţi sfinţii ce din veac au plăcut lui dumnezeu şi să aibă pârâş la cumplita judecată a lui Hristos pe sfântul arhierarh al lui Hristos, Nicolae, căruia îi este hramul.

Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7096 <1588> Aprilie 30.

Domnul <a poruncit>...[1]).

Eu Stroici <logofăt> <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXV B/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

481

1588 (7096) Mai 5, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Modovei. Am dat slugii noastre Ilea fost jitnicer, jumătate din jumătate de sat din Steţcani şi jumătate din moară, partea copiilor Todosiei, anume Şteful şi Sava şi Candachia, până când îi va da şase sute de zloţi tătăreşti şi un cal, pentrucă a vândut mama lor Todosia lui Ciolpan Orbul partea lui Ilea fost jitnicer, din sat din Vârtop, ce este pe Cracău, pentru patru sute de zloţi tătăreşti şi pentru un cal; şi două sute de zloţi tătăreşti deasemeni, ce i-a dat sluga noastră Ilea fost jitnicer lui Nechifor, fiul lui Dan, pentru această a patra parte din Steţcani, deoarece când a fost în zilele lui Iancul voevod, Nechifor, fiul lui Dan, a dobândit această parte din Steţcani cu...[2]) şi cu Nicanor episcop, cum a cumpărat această ocină dela tatăl

[1]) loc rupt în orig.
[2]) loc rupt în text.

Todosiei, bunicul lui Ilea, dela Petru voevod cel Bătrân şi a dat lui Dan, tatăl lui Nechifor.

Iar acum, a întors Ilea fost jitnicer lui Nechifor 200 de zloţi, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri, ca să-i fie şi dela noi, cu tot venitul, până când Ştefu şi Sava şi Cundachia, copiii Todosiei, îi vor întoarce banii.

Scris în Iaşi, în anul 7096 <1588> Mai 5.

† Domnul a spus.

Şi a iscălit logofătul.

Arh. St. Iaşi, CCCL/73.
Copie slavă din sec. XX.

482

1588 (7096) Mai 11.

L<e>t 7096 <1588> Mai 11. Petru v<oe>vod. Adecă domniia mi am dat şi am întărit ş'am miluit pri sluga noastră Stacos Grecul, ginerili lui Lie din Vasluiu, cu un loc de moar<ă> în gura Racovii, ca să-ş<i> facă acolo lui-ş<i> moar<ă>.

Şi ni-au dat noao patru sute di zloţi tătărăşti, în trebili noastri a pământului ca să-i fii dila noi uric, cu tot vinitul, lui şi ficiorilor, nepoţilor, strănepoţilor şi a tot niamul căt s'or aligi mai deaproapi, nerupiit niciodată, în veci.

Iar hotarul acistui loc de moar<ă> di mai sus scris, în gura Racovii, ca să fii dila prisaca Rusului, păr<ă> la Colodiţ<i>.

Şi'ntru aciasta credinţa dumnii meli şi a boiarilor domnii meli dumnalor: Stroici *mare* log<o>f<ă>t, Bucium *mare* vornic, Erimiia vor., Gheorghii, Nicoar<ă>[1] părcălab di Hotin, Gavril şi Vasili[2] păr. di Niamţu, David şi Bijan păr. di Hotin[3], Andrii portar Sucevii, Brut post., Bărlădianul spăt., Gheorghii păh., Iani vist. Sava stol., Stan comis.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 122.
Trad. rom.

483

1588 (7096) Iunie 4, Suceava.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Mărica călugăriţa, fiica lui Arbure şi cu nepoţii ei, copiii lui Solomon logofăt şi au părît pe toţi verii

[1]) în loc de: «Coc ra».
[2]) în loc de: «Cârstea».
[3]) în loc de: «Roman» (Cetatea-Nouă).

lor, pentru ocinele lor, ce au împreună cu nişte privilegii şi ispisoace, ce a făcut mai înainte Solomon logofăt cu înşelăciune, fără ştirea altor veri ai lor. De aceia, noi am cercetat cu sfatul nostru şi am aflat că toţi verii lor au avut alte ispisoace de împărţeală, făcute de bună voie între ei şi le-am dat tuturor deasemeni, ca să aibă a stăpâni în părţi, cum li se cuvine după dreptate, din dreptele lor privilegii, ce a avut tatăl şi bunicul lor Luca Arbure dela Bogdan voevod cel Bătrân şi dela Ştefan voevod cel Tânăr. Şi să aibă a stăpâni, cum li s'a căzut: în partea lui Onciul şi a fraţilor lui, satul Măndăcăuţii cu mori[1]) şi Culiceanii cu mori şi Trăbujenii; în partea Solomiei, satul Ciaplinţii cu moară şi Iazlovăţul şi Hilăuţii şi Cozăreştii cu mori; în partea Mariicăi şi a fratelui ei Pătraşco, fiii Stancăi, satul Vorona cu mori şi Svicicăuţii cu mori şi Blişcenăuţii; în partea Odochiei, satul Soloneţul cu mori şi Botăşanii şi Romancăuţii cu mori; în partea Mariicăi călugăriţa, satul Hrinceştii cu mori şi Căjvenii şi Drăguşenii cu mori, iar în partea Anei, satul Solca cu moară şi Bogdăneştii cu moară şi Carapuşcenii.

Şi să nu aibă mai mult a se pârî pentru această întocmire, căci au lăsat cu toţii de bună voie să fie cum şi-au împărţit între ei mai înainte.

Şi acele ispisoace ale lui Solomon logofăt noi le-am rupt şi din privilegii încă s'au şters. Şi de acum înainte, dacă se vor afla unele privilegii, deasemeni să nu se creadă niciodată, în veci. Iar cine dintre dănşii ar vrea să răstoarne, să dea 50 de boi.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7096 <1588> Iunie 4.

Domnul a spus.

Marii boieri au învăţat şi au iscălit.

Stroici logofăt. Faceţi-le uric <m. p.>.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., IV/209.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

484

1588 (7096) Iunie 4, Suceava.

Cu mila lui dumnezău, domn ţării Moldaviei.

Iată că au venit înainte noastră şi înainte tuturor boerilor noştri ai Moldaviei Măriica călugăriţă, fata lui Arbure, cu nepoatile ei, fiii lui Solomon logofăt şi s'au jăluit asupra tuturor nepoţălor lor, pentru moşii ce au la un loc, după scrisor<i> şi ispisoace ce au fost făcut mai înainte Solomon logof<ă>t, cu vicleşug, fără să ştie alţăi nepoţăi lor.

[1]) cuvintele: «cu mori» sunt adăogate ulterior, cu altă cerneală.

Şi aşa cercetând noi, cu al nostru svat, am aflat că toţi nepoţăi lor au fost şi au avut alti ispisoace, făcute de bună voia, de împărţală între săneş şi li s'au dat lor fieştecăruia asemeni, cum să aibă a ţăne, după cum li să cuvine cu dreptul, părţăle, în putere privileghiurilor ce au avut tatul şi moşul lor Luca Arbure dela bătrănul Bogdan v<oe>vod şi dela tănărul Ştefan v<oe>vod, cum să aibă a stăpăni ceiace li s'au venit. In parte lui Onciul şi fraţălor lui, satul Măndăcăuţăi cu moară şi Culiceni cu moară şi Trăbujenii; iar în parte Solomii satul Ciplineştăi cu moară şi Iazluvăţul şi Hiliuţăi şi Cozăreştii cu moară; şi în parte Mariţăi cu fratele său Pătraşco, ficiorii Stancăi, satul Vorona cu moară şi Svicicăuţăi cu moară şi Bluşcecăuţăi; iar în parte Odochii, satul Soloneţul cu moară şi Botuşenii şi Romancăuţăi cu moară; iar în parte Maricăi călugăriţăi, satul Hrinceşti cu moară şi Căjveni şi Drăguşenii, cu moară; iar în parte Anni, satul Solca, cu moară şi Bogdăneşti cu moară şi Carapuşcenii.

Şi fiindcă aciasta fata lui Luca Arbure neavând copii, fiind stiarpă şi până a nu să săvârşă din viiaţă, au venit înainte noastră şi a tot svatul şi au dat slugii noastre Grigorii Udre şi soţăi sale, nepoţăi Paraschiţăi, fata Odochii, satul Solca cu moară şi Bogdăneşti cu moară, ca să li fie lor şi să nu să amestice surorile ei, cum nici nepoţăi eii. Iar după moarte eii, să aibă ei a o pomeni şi să facă lor, pe fieştecare an, pomenire, după obiceiul creştinesc.

Şi aşa văzând noi a lor de bună voia danie şi tocmală, despre toţi nepoţăi săi, pentru aceia şi domnia noastră i-am dat şi i-am întărit slugii noastre Grigorii Udre şi soţăi lui, Parască<i>, cum şi ginerilui său, slugii noastre, credinciosului Lazar marile vătav de Suciava şi soţii sale Nastasii, ca să le fie şi lor cu tot venit<ul>, satul Solca şi Bogdăneşti cu moară.

Şi de astăz<i> înainte să n'aiibă de a să giudeca maii mult pentru aciastă tocmală, fiindcă toţi din bună voia au lăsat după cum s'au împărţăt între sine.

Iar ispisoaceli ce era făcute de cătră Solomon logof<ă>t noii i li-am rupt şi altile privileghiurile s'au scris. Şi de acum înainte, cini s'ar scola dintre aceşti nepoţăi, cu niscaiva scrisor<i>, unile ca aceli să nu să crează niciodinioară, în veci. Şi care s'ar scula ca să întoarcă sau să străce aciasta tocmală, uniii ca aceia să aibă a da 50 boi. Şi nimeni să nu să amestice înainte aceşti<i> cărţăi.

S'au scris în Suciava, la let 7096 <1588> Iunie 4.

Domn au poroncit.

Stroici *mare* logof<ă>t *a iscălit.*

Blănduea <a scris>.

Din limba sărbască, di pi cel adevărat ispisoc, întocma am tălmăcit şi am iscălit. 1824, Iuni<e> 22. Vasilii Zotov, tălmaci Departamentului Pricinilor străini.

Orighinalul iaste la negu<ţă>tor Costandin Banteş di<n> Eş<i> de pe car<e> s'au luat aciast<ă> tălmăcire şi să s<ă> ciară ispisocu la neamu Arburesc, din cai<e> noi săntem acum, Costandin Dimitrie Arbur<e> sardar. 1824 Iuni 22.

<Pe verso :> Ispisoc de moşii din raiaoa Hotinului, de pe neamul lui Arbure. Iar orighinalul iaste dela Costandin Bantăş şi trebui să fi<i> la ficior<i> lui, că au scos moşii din Basarabiia.

Acad. R.P.R., CXLII/117.
Trad. rom.

485

1588 (7096) Iunie 5, Suceava.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri mai dinainte, Solomia, cneghina lui pan Andreica stolnic şi a pârît şi s'a jăluit împotriva lui Ghiorghie Albotă mare vatag şi a fraţilor lui, pentru un loc de moară, ce este pe Jijia, din satul Corlăteşti. De aceia, noi atunci i-am făcut ispisoc şi i-am dat să-şi ţină morile ce are mai sus, pentrucă s'a jăluit şi nu s'a pârît de faţă, nici nu şi-a pus privilegiile.

Iar când este acum, ei s'au pârît de faţă cu fiul ei Ionaşco şi şi-au pus înaintea noastră privilegiul ce au avut dela Bogdan voevod Alexandrovici şi dela Iancul voevod şi dela domnia mea; şi spunea de locul de moară în toate privilegiile.

De aceia, noi cu boierii noştri i-am judecat şi am cercetat şi am aflat cu sfatul nostru că spune de loc de moară şi le-am dat să-şi facă acolo moară. Iar cneaghina Solomia să-şi facă moară mai sus, pe locul vechiu. Şi mai mult să nu se mai pârască înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7096 <1588> Iunie 5.

† Domnul a spus.

Am cercetat Stroici logofăt. † Marele logofăt a învăţat.

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CLV/86.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1826.

486

1588 (7096) Iunie 21.

7096 <1588> Iuni 21. Ispisocu dom<nului> Petru v<oe>vod. Intărire unui Trifan, pe a triia parti din a şasa parti din satul Tuleştii, ci-au cumpărat dela Pavăl şi fraţăi lui, Păcurariu şi Toader, ficiori Vasălcăi.

Arh. St. Iaşi, CCCL/74.
Copie rom. din sec. XX.

487

1588 (7096) Iunie 25.

Ispisoc dila domnul Petru v<oe>vod, din 7096 <1588> Iunii 25, întăritor lui Opre pi vănzare către dănsul din parte Bolcăi, fata lui Isaiia, a patra parte din parte tătăni-său, ci i si va alegi din sat [din sat] Stăngacii, drept 50 zloți.

Arh. St. Iași, Condica K, nr. 380, f. 77 (78).
Rezumat rom. din 1823.

488

1588 (7096) Iulie 8, Iași.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sărbiia dela Petru v<oe>vod, domnu țării Moldavii, scris de Matieș, în Eși, din let 7096 <1588> Iulii 8.

Iară acest adiyărat credincios slugă a noastră Ivancu *leșesc* pisar, carile ni-au slujit noaâ drept și cu credință. Drept aceea, văzind noi a lui driapta și credincioasa slujbă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosăbită milă a noastră de i-am dat și l-am miluit pe dănsul cu o siliști pustii, cari să numești Grozințăi, ci au fost a noastră driaptă domniască și cu ascultari către ocolul târgului Hotinului, ca să-ș<i> facă lui-ș<i> acolo sat. Ca să-i fii lui și dela noi ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui și la tot niamul lui, cini i să va alegi mai aproapi.

Iar după viiața noastră, cini va fi domn din fii noștri sau din rudile noastri sau iarăși pe cine dumnezău va alegi să fii domn pământului nostru a Moldoviei, acelaș să-i dea și să-i întăriască danie noastră.

Iar cini să vor ispiti să strici aciastă danie a noastră, acela să fie proclit și treclit de 12 apostoli și de toți svinți.

Și pentru aciasta, altul să nu să amestice niciodinioară, în veci, piste aciastă carti a noastră.

Domnul a zis.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t au învățat și au iscălit.

Din limba sărbască s'au tălmăcit de Ioan Stamari pit., în Eș<i> la 1809, Fevr. 24 Dipart<amentul> Pricinilor Streini. Aciastă copii fiind întocmai cu orighinal<ul>, s'au adiverit. Iordachi Coci, 1817. Sept. 19, poslăduit Vasile Danu.

Acad. R.P.R., CXX/40.
Trad. rom.

489

1588 (7096) Iulie 18, Iaşi.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri dela mânăstirea Bistriţa cu carte dela sluga domniei noastre, dela Başotă fost pivnicer şi aşa a mărturisit cu sufletul său că a hotărnicit şi a întocmit pe rugătorii noştri mai sus scrişi, rugătorii călugări dela mânăstirea Bistriţa şi cu slugile noastre Ciolpan urednic de Bacău şi cu Pântelei mare vătah de Neamţ şi cu toţi sătenii din Ţutcani, pentru un oarecare hotar ce a fost între dânşii cu pârâ. Astfel sluga noastră a hotărnicit şi i-a întocmit şi le-a ridicat stâlpi dinspre Bodeştii lui Ciolpan şi dinspre Ţutcani. Se începe hotarul dela Bistriţa, pe malul Bistriţei, între hotarul Lăţcanilor şi între Bodeşti şi de acolo, drept după vechiul hotar, la Fântâna Seacă şi de acolo la marginea dumbrăvii, într'un stejar în care este făcut un bour şi de acolo prin dumbravă, pe vârful holmului, mai sus de curătura lui Avram, între hotarul Lăţcanilor şi al Bodeştilor, până la dealul Lăţcanilor şi pârâul în sus, până la moara lui Moga şi de acolo pe drumul morii, la răsărit, la vârful holmului, la gura drumului şi acolo este ridicat un stâlp şi de acolo la dumbravă, prin mijlocul dumbrăvii, la marginea drumului, este făcut un stâlp şi într'un stejar este făcut un bour şi de acolo la trei movile vechi şi de aici la Fântâna Dăvidoaiei, deasemeni este făcut bour într'un fag şi de aici în pârâul Pietroasei. Aceasta este tot hotarul.

Asfel noi, văzând mărturia şi întocmirea lui Başotă fost pivnicer şi cu alţi megieşi ai lor de primprejur şi noi asemenea şi dela noi le-am dat şi le-am întărit hotarul mai înainte zis, ca să le fie lor ocină şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7096 <1588> Iulie 18.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.> . . . .[1]

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, XV/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1856; alte traduceri rom. la Acad. R.P.R., XVII/28 cu data 7096 <1588> Iulie 18, XXXIII/58

490

1588 (7096) August 20, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că acest adevărat al nostru credincios şi cinstit boier,

[1]) loc rupt în orig.

jupan Andrei hatman ne-a slujit drept şi credincios. De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul, cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi l-am miluit pe dânsul dela noi, în ţara noastră, în Moldova, cu un sat anume Zovadinele, care este în ţinutul Sorocii, pe râul Răut şi pe amândouă părţile Răutului şi cu loc de mori la râul Răutului, care acest sat a fost sat drept domnesc.

De aceia, i l-am făcut uric acest sat, ca să-i fie lui dela domnia mea sat şi ocină cu tot venitul şi cu întreg hotarul, pentrucă i l-am dat lui, pentru vislujenia lui, ce a slujit domniei mele şi ţării domniei mele.

Iar apoi, s'au sculat nişte sate, anume Budăceştii şi Heciul şi alte sate, ce sunt înprejurul Zăvădenilor şi ni s'au plâns şi şi-au cerut hotarnic pe credinciosul nostru Danciul fost pârcălab, ca să le hotărnicească lor dinspre satul Zăvadini. Astfel, când le-a hotărnicit lor Danciul fost pârcălab, ei nu s'au mulţumit, ci iarăşi au cerut dela noi alt hotarnic, pe credinciosul nostru Cohană spătar. Astfel, aşa a mărturisit înaintea noastră credinciosul nostru Cohană spătar că a strâns oameni buni şi bătrâni şi cu megieşii lor de primprejur şi au început să le hotărnicească şi să le puie stâlpi. Cel dintâi hotar, în Movila cea Mare, în jos de Cheldea, de acolo alt stâlp în jos de fântâna Bobenilor, la Pisc şi alt stâlp la Movila Bobenilor, în vârful Aluneilor, de acolo alt stâlp, unde se împreună hotarul satului Zăvadinelor cu hotarul satului lui Beliciu vatag, la vârful Singereilor, de acolo drept în jos, unde se împreună văile, care vin din ţarina Bobenilor dinspre Soloneţ, iar de acolo, la movila unde este vârful Odăilor, dinspre Soloneţ şi de acolo peste valea Miceştilor, în pisc, iar de acolo la vârful Rediului Florilor, la marginea drumului, care este în deal şi de acolo drept la vârful dealului, la obârşia Bârsanilor, iar de acolo drept la movila lui Ivaşco, care este în vârful Vârtoapelor, iar de acolo, un stâlp, la marginea satului Schindireştilor, iar de acolo, la gura Coboltei. Dinspre alte părţi, pe unde au folosit din veac.

Iar satul Budăeşti, încă nu s'a ţinut nici de acest hotar, ci iarăşi a venit cu pâră înaintea noastră. Dar noi am cercetat cu amănuntul, pentru rândul acestui sat Zăvadeni şi pentru hotarul lui pe unde a ţinut. Astfel, aşa am aflat că acest sat Zăvadini a fost scutărie domnească, făcută de Alexandru voevod. Şi atunci, când a fost acolo scutărie, el a risipit toate satele, câte au fost pe Răut, pe amândouă părţile Răutului până la Nemţeani. Şi era hotarul satului Zăvadinilor, în jos până la Nemţeani şi până la gura Căenarului, iar din sus, cât au putut cuprinde din destul, pentrucă în sus de Zăvadini era loc pustiu. Iar acelor sate, pe care le-a risipit Alexandru voevod, el le-a dat lor atunci loc ca să-şi întemeieze sate, în schimbul acelor sate pe care le-a luat lor. Şi s'a dat pentru satul Heceştii, Visternicii şi pentru satul Joldeştilor asemenea în Vistiarnici şi pentru Prajilele, satul Goneştii pe Răut şi pentru

Coluneştii, satul Bursuceanii şi pentru Drojdieştii, li s'a dat lor între Trifan şi între Miron, care este pe Căenat şi pentru Nemţeani, s'a dat în faţa Lozilor şi mai sus de Coşciug, iar pentru Mărculeşti, alţi Mărculeşti pe Camânca şi pentru Pridenii, li s'a dat lor în jos de Stârceani, pe Răut şi pentru Begeani, alţi Begeani care sunt pe Căenar şi pentru Căenăreşti le-a dat lor în jos de gura Bălţii, unde se numeşte La Ştiuca, iar pentru Putineşti, li s'a dat lor în jos de gura Bursucului şi în sus de Bursuceani. Iar pentru Budăeşti şi Tipleceşti şi Puncesti şi Vădureni şi unde se numeşte La Oprea, aceste sate n'au fost din veac, ci s'au aşezat după moartea lui Alexandru voevod şi după Bogdan voevod şi după risipirea scutăriei. Şi aceste sate mai sus scrise, până când a stat acolo scutărie, toate au stat pe unde li s'a dat. Insă după Alexandru voevod, au fost multe amestecături în întreaga noastră ţară şi în aceste amestecături, aceste sate mai sus scrise, toate cu înşelăciune s'au întors fiecare la locurile lor şi au ţinut şi dedinele şi dania ce le-a dat Alexandru voevod.

De aceia, domnia mea văzând atâta înşelăciune a lor, iarăşi am luat aceste sate care sânt mai sus scrise, pe toate şi am miluit domnia mea cu aceste sate, iarăşi pe credinciosul şi cinstitul nostru boier jupan Andrei hatman şi pârcălab de Suceava, pentru slujba lui ce a slujit domniei mele şi ţării domniei mele, când au venit aceşti lotri Căzaci asupra domniei mele şi asupra ţării domniei mele. Alta, pentrucă a dat domniei mele cincizeci şi cinci de mii de aspri, în treaba şi în greutatea ţării domniei mele.

De aceia, ca să-i fie lui aceste sate mai sus scrise, dela domnia mea cu tot venitul şi cu tot hotarul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lui şi întregului neam al lui, care i se va alege cel mai deaproape, neclintit, în veci.

Iar hotarul satului Zăvadinilor să fie pe aceste semne care sunt mai sus scrise şi până unde au stăpânit, în zilele lui Alexandru voevod, când era scutărie.

Iar acestor săteni din aceste sate mai sus scrise, domnia mea le-am dat lor să-şi stăpânească locurile pe unde le-a dat lor Alexandru voevod şi în aceste sate mai sus scrise, mai mult să nu se amestece.

Iar cine, altfel, îi va supăra acela nu va fi nici cu dedină, nici cu danie şi încă şi altă pedeapsă va avea, asemenea <şi de la> domnia mea.

Domnia mea încă m'am milostivit şi am miluit iarăşi pe credinciosul şi cinstitul nostru boier ce scriem mai sus, jupan Andrei hatman şi cu douăzeci de sălaşe de Ţigani, anume: Ţilinca cu femeia şi cu copiii şi fratele lui, Frăţilă, cu femeia şi cu copiii şi Taras, fratele lor, cu femeia şi cu copiii şi Gheadea, cu femeia şi cu copiii şi Teaga, fratele lui, cu femeia şi cu copiii şi Nicula, cu femeia şi cu copiii şi Gliga, cu femeia şi cu copiii şi Hilip Buzea, cu femeia şi cu copiii şi Petrea cu femeia şi cu copiii şi Vanea Nefuratul, cu femeia şi cu copiii şi Cârstea, fiul

ui Nastru, cu femeia şi cu copiii şi Ion, cu femeia şi cu copiii şi Berbeaca, cu femeia şi cu copiii şi Mitintealea, cu femeia şi cu copiii şi Petrica, cu femeia şi cu copiii şi Tăbac Coşlea, cu femeia şi cu copiii şi Sava, fiul lui Simion, cu femeia şi cu copiii şi Gâmba, fratele lui, cu femeia şi cu copiii şi Făcior Ciorita, cu femeia şi cu copiii. Şi aceşti robi [1]) Ţigani au fost toţi ai noştri drepţi domneşti. Pentru aceasta să fie credinciosului nostru şi cinstitului boier ce scriem mai sus, Andrei hatman, toţi aceşti robi Ţigani scrişi mai sus, dela domnia mea, <pentrucă> i-am dat lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lui şi întregului neam al lui, care i se va alege cel mai deaproape, neclintit, în veci.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele, Ştefan şi Vlad voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium mare vornic de ţara de jos şi credinţa panului Ieremia mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Cocor şi a panului Ghiorghie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Gavril şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Dăvid şi a panului Bejan, pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Andrei portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Bârlădeanul spătar, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Sava stolnic, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului <Stan> mare comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi miluirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă i-am dat, deoarece a slujit domnei mele şi ţării noastre, drept şi credincios şi alta, pentrucă a dat domniei mele 55.000 aspri, dar i-a dat în treaba şi în greutatea ţării domniei mele.

De aceia, dacă ar cuteza cineva dintre domnii care vor fi după viaţa noastră şi vor <strica> întocmirea şi dania noastră, acesta să fie neiertat de domnul dumnezeu care este făcătorul cerului şi al pământului şi de 12 fruntaşi apostoli şi de 4 evanghelişti şi de toţi, care din veac bine au plăcut lui dumnezeu.

Iar pentru mai <mare putere> şi întărire a toate acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, jupan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte de seamă a noastră.

A scris Roşca uricar în Iaşi, în anul 7096 <1588> August 20.

Institutul de Istorie şi Filosofie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

[1]) în text: «holopi».

491

1588 (7096) August 21.

7096 <1588> Av<gust> 21. Dela domnul Petru v<oe>vod.

Scrie domnie sa credincioasălor slugi...[1]) că au jăluit giupăniasa Ana Golăiasa asupra Părvului şi asupra ficiorilor Goioaei, zicând cum că au hotărât sat<u> ei, Hărniceştii, de cătră alte hotară, un Gavril ce-au fost log<o>f<ă>t şi acum e tot nu are odihnă, sculându-s<ă> mulţi cu multe pricini.

Deci să strângă oameni buni şi bătrâni şi să aleagă hotarul acelui sat de cătră Părvul şi de cătră ficiorii Goioasei şi de cătră toate laturile, după cum sînt hotarăle altor sate, care sint mai sus de acel sat.

Şi mai ales, cum veţi afla cu dreptul, cu sufletul a multor oameni buni şi să şi stâlpiţi cu pietră hotară.

Arh. St. Buc., M-rea Doljeşti, XV/17 (nr. 3).
Rezumat rom. din sec. XIX.

492

1588 (7096) August 28, Purceleşti.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, popa Mihul şi Simionel, cu toţi răzeşii lor şi au pârît pe Buhlea din Crăeşti, pentru o parte de ocină ce şi-a cumpărat Buhlea dela Tăcman, pentru 150 de zloţi. Şi au vrut să-i întoarcă lui banii.

De aceia, domnia mea cu sfatul nostru, am cercetat şi aşa am aflat că nu li se cuvine să întoarcă, pentrucă Buhlea a venit cu mulţi oameni bătrâni şi au mărturisit cu sufletele lor, că li s'a dat lor de ştire când a cumpărat Buhlea această parte şi aceia nu au vrut atunci să plătească. Alta, iarăşi am aflat ispisoc de cumpărătură, care...[2]) şi i-a fost lui cumpărătură de trei ani.

Astfel, dacă am văzut aşa şi noi asemenea şi dela noi am dat şi am întărit lui Buhlea, ca să-i fie lui şi dela noi uric. Insă sfânta biserică să nu se clintească. Astfel popa şi Simionel ei au rămas din toată legea noastră, iar Buhlea el s'a îndreptat şi şi-a pus ferie 12 zloţi.

De aceia, de acum înainte, să nu aibă a mai pârî pe Buhlea, nici pe fiii lui, pentru această pâră, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

---

[1]) loc alb în text.
[2]) loc rupt în orig.

Scris în Purcelești, în anul 7096 <1588> August 28.
Domnul a poruncit.
Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit, Stroici logofăt. <m. p.>
Popăscul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXVIII/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1813.

493

1588 (7097) Septembrie 2, în sus de Vaslui.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoință și inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu și am dat și am miluit ruga noastră, mânăstirea nou zidită numită Galata, unde este hramul înălțării domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos, cu o parte din iezerul nostru dela Cavov, dela țărmul dinspre Reni, dinspre Zăton, în curmeziș peste Cavov la răsărit, dela fântâna Caranicului la o piatră și de acolo în capătul iezerului Cavov în sus, pe amândouă malurile Cavovului, loc de vad, ca să fie dela noi mai sus zisei sfinte mânăstiri uric și ocină cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor, cum au și alte mânăstiri iezere și danie și miluire dela domnii de mai înainte.

Și deasemeni cine va merge cu năvoade la acel mai sus scris iezer, partea sfintei mânăstiri, să nu aibă vameșii nicio treabă a-i lua vamă, ci să fie vama sfintei mânăstiri.

Iar după viața noastră, cine va strica această întocmire a noastră mai sus scrisă și danie și miluire sfintei mânăstiri, să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de toți sfinții.

Pentru aceia, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.
Domnul a zis.
Scris în sus de Vaslui, în anul 7097 <1588> Septembrie 2.
Stroici marele logofăt a învățat.
Dumitru <a scris>.
<Pe verso, contemporan:> † Hotarul Cahulului.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXV C/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1817.

494

1588 (7097) Septembrie 2, Hotin.

† Pan Ghiorghie și pan Frâncescul pârcălabi de Hotin. Iată au venit înaintea noastră Druțea nemiș din Șendreni și cu sora sa Achilina de nimeni nesiliți, nici asupriți ci <de> bună voia lor <și> au vândut ocina și dedina lor dreaptă

din satul Bârnul din a treia parte a satului a treia parte, din Pliuşcăuţi şi din pficuturi şi din toate cele de trei cuturi şi au vândut ei rudei lor, popa Ramşa din cetatea Hotin pentru două sute de zloţi tătăreşti, ce a avut bunica lor Taţea din privilegiu şi întărire dela Alexandru voevod. Şi la această tocmeală a lor de bună voie au fost oameni buni, vătăjii cei bătrâni: Maxin vătaf şi Danciul vătah şi Orlinschi vătah şi Iurie vătah şi Drăg<u>şan vătah.

Deci noi am văzut tocmeala lor de bună voie şi plată deplină şi pentru mai mare credinţă şi tărie şi peceţile noastre le-am pus la acest zapis al lor, să se ştie.

Fedor diac care am scris.

Am scris la Hotin, în anul 7097 <1588> luna Septembrie 2.

Biblioteca V. A. Urechia, Galaţi, doc. nr. 40
Orig. slav, hârtie, rupt şi pătat, două peceţi mici de ceară, distruse.

495

1588 (7097) Octombrie 6, Huşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri: Vasilie medelnicer şi cu verii săi din satul Colibani şi au pârît pe Gherman vătag şi pe Ursu vătag şi pe Maxin. Şi aşa au spus că le este un sat în câmpul Bârladului, satul Colibanii <care> este a o margine a Bârladului, dinspre apus, iar satul Ghermăneşti este de altă margine <dinspre> răsărit. Şi satul Ghermăneşti are mori în Bârlad şi ei nu au şi nu voiesc să-i lase pe ei la malul Bârladului.

De aceia, noi am cercetat privilegiul de schimb ce au Gherman şi Ursu dela Ştefan voevod ce Bătrân şi spune de satul Ghermăneşti cu loc de moară la Bârlad, iar în privilegiul slugii noastre, Vasilie medelnicer, spune de acest sat Colibanii, dar nu spune cu moară.

De aceia noi, când am văzut că nu spun uricile: până la malul Bârladului şi că până acum nu au avut moară la Bârlad, noi nu le-am dat. Apoi Gherman şi Ursu şi Maxin şi cu oamenii lor, ei s'au îndreptat şi şi-au pus ferie 12 zloţi.

De aceia, de acum înainte, să nu mai aibă a-i pârî niciodată, în veci.

Scris în Huşi, în anul 7097 <1588> Octombrie 6.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>.

† Popa <a scris>.

Toţi ai lor aşa au spus că satele lor au moară la Bârlad, lângă Bârlad şi ţin ei singuri.

Acad. R.P.R., CLXXXVI/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
O trad. rom. la Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, f. 995.

496

1588 (7097) Octombrie 14, Huşi.

Traducerea scrisorii de danie cu care domnul Petru a dăruit mânăstirii Putna în anul 7097 <1588>, satul Stănceni.

Noi Petru, din graţia lui dumnezeu, domn al Moldovei. Am dat această scrisoare a noastră în mâinile cinstitului rugătorului nostru, Anastasie fost mitropolit şi preoţilor, diaconilor şi starcţilor şi la întregul soborul mânăstirii Putna, pentru ca ei cu această scrisoare a noastră să poată lua în stăpânire şi să păstreze satul Stănceni, care este pe pârâul Sitna.

Pricina acestei danii este aceia că şi noi am miluit această mânăstire Putna, unde este preaslăvita adormirea preasfintei noastre născătoare de dumnezeu şi neprihănită fecioară Maria, cu un sat, pentruca şi cerul să dea domniei noastre, soţiei noastre însăşi şi copiilor noştri lungă sănătate, pentru pomenirea şi binecuvântarea sufletelor moşilor şi părinţilor <noştri>, satul Stănceni să fie, în viitor, adevărată stăpânire şi danie, dela noi, mânăstirii Putna, cu toate veniturile şi din toate locurile câte sunt cuprinse în hotar. Hotarele acestui sat amintit Stănceni să rămână aşa cum au fost din vremile trecute, din toate părţile şi pe unde au fost stăpânite.

Nimeni nu trebuie să turbure cu ceva sau să se amestece împotriva acestei scrisori de danie a noastre sau să se amestece.

Scris în Huşi, în anul 7097 <1588>, 14 Octombrie.

Însuşi domnul a poruncit.

Gavrilaş mare logofăt.[1])

Dumitru Filip <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCXL/26.
Trad. germană din 1786.

497

1588 (7097) Noembrie 2, Fălciu.

Petru v<oe>vod, cu mila lui d<u>mnezeu, domn ţării Moldovii. Scriem slugii noastre Crăciun vătav. Ţ<i> dăm ştire că au venit înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boerilor noştrii a Moldovii rugătorii noştrii, toţi călugării dela monastirea Bistriţii şi ni s'au jăluit ş'au plâns înnaintea noastră, cu mare jelobă asupra egumenului şi toţi călugării dela monast<irea> Neamţului, zicând că le-au luat hotarnica Stan spat<ar> fără ştire lor şi nici au fost ei de faţă, ci-au hotărît cu Stan spatariu şi cu bătrânii lor, între satul Măjăştii şi Piscul şi-au pus stâlpi şi

[1]) mare logofăt era Stroici.

li s'au luat de Bistricianu patru heleştee cu peşte şi nu numai acelea au luat, ci încă şi din grădini curechiu şi alte legumi şi peştele din heleştee l-au prins.

Şi văzând noi a lor mare jalobă şi precum ei n'au ţinut judecata, dar noi i-am trimis la tine.

Drept aceia, deacă vei vedea aciastă carte a domnii meli, iar tu să te duci cu dânşii şi cu oameni buni şi cu aciastă carte a domniei meale şi să scoţi stâlpii ce au fost pus Stan spat. şi de acum să ţie Bistricenii şi călugării precum din zilele vechi au ţinut.

Dar dacă s'ar părea cuiva strâmbătate, să vie faţă la giudecată innaintea noastră, cu dresăle lor.

Iar hotarul lui Stan spat. întru nimica să nu fie.

Aşa să ştii, într'alt chip nici de cum să nu faci.

S'a scris în Fălcii, de Damiian.

Insuş domnul au poruncit.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t au învăţat.

V<e>leat 7097 <1588> Noem<vrie> 2.

Arh. St, Buc., M-rea Neamţ, XXIV/2.
Copie rom. din 1826.

498

1588 (7097) Noembrie 15, Iaşi.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, celor ce o vor vedea sau o vor auzi cu urechile lor cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, toţi rugătorii noştri călugări din sfânta noastră rugă numită Berzinţii, unde este hramul uspeniei preacuratei stăpânei noastre, născătoarea de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, ca să ne roage şi să ceară dela noi privilegiu şi întărire pe dreapta lor ocină şi danie <un>[1]) sat anume Bogdana şi cu moară, care acest sat Bogdana este în ţinutul Totruşului, din ispisocul de danie ce a avut sfânta mânăstire numită Berzinţii, dela răposatul Bogdan voevod Alexandrovici <şi din ispisocul de întărire>, ce au avut mai sus scrişii noştri rugători din aceiaşi sfântă mânăstire, dela Iancul voevod.

Şi întru aceasta, iarăşi dăm şi întărim rugii noastre, mai sus scrisei mânăstiri Berzinţii <robii săi Ţigani>[1]) anume: Gliga, fiul lui Căliman şi Petrea Puţica, cu femeile lor şi cu copiii lor, asemenea din ispisocul de danie dela Bogdan voevod Alexandrovici. De aceia, să le fie şi dela noi.

Şi întru aceasta, asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Petrea Coval şi Ieremia şi Ilie şi Oprişa şi Neanciul şi Stănilă,

[1]) loc şters în orig.

nepoții lui Danciul și Toma Căpățină și Toader Rusul și..... [1]) nepoții Neacșei, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte din satul Oprișoae mai jos de Ciorna, care acum se numește... .. [1]) mai sus scrișilor călugări dela mânăstirea Berzinților, pentru cinci sute de zloți tătărești și un cal bun și prețul lui..... de.....Berzinții și au plătit totul, deplin 500 de zloți tătărești, <în mâinile> tuturor celor mai sus scrișii. Și au vândut mai sus scrișii ..... ce au avut dela Ștefan voevod cel bătrân.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi asemenea și dela noi, am dat lor ca să fie..... sfintei mânăstiri mai sus scrise numită Berzinții, niciodată, în vecii vecilor.

Hotarul mai sus scrisului sat anume Bogdana, ce este în ținutul Totrușului, să fie din toate părțile, pe unde au folosit din veac. Și iarăși hotarul acestei a patra parte din Sârbi, să fie din sat și din câmp tot a patra parte.

Iar hotarul sfintei mânăstiri numită Berzinții..... sfintei mânăstiri însemnat dela bourul ce s'a făcut mai întâi în capul secăturei și de acolo lângă coastă, la răsărit, într'un stejar, iar de acolo.... în bour..... deal,..... deal, până la colnicul Stroeștilor și de acolo, la piciorul de la apus lângă Strâmba și de acolo, peste Cerna la runcul lui Dan și..... de acolo, până în vârful dealului până la.... Holmului Mare și de acolo la piciorul dela răsărit, până la Alba în jos de Berzinți, din bour în bour, până în bourul pe care l-a făcut <întâi.... este ocină> vechc a sfintei mânăstiri. Iar dinspre alte părți, tot pe vechiul hotar.

Și la aceasta este credința domniei noastre, noi Io Petru voevod și credința preaiubiților și din inimă fii ai domniei mele, Io Vlad voevod și Io Ștefan voevod și credința boierilor noștri moldoveni: credința panului Bucium vornic de țara de jos, credința panului Ieremia vornic de țara de sus, credința panului Cocorea și a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credința panului Gavril și a panului Cârstea pârcălabi <de Neamț> <credința panului David> și a panului Bej<an> <pârcălabi de Cetatea-Nouă>, credința panului Andrei portar de Suceava, credința panului Brut postelnic, credința panului Nădăbaico spătar, credința panului Gheorghe ceașnic, credința panului Iane vistier, credința panului Sava stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, Moldova, dintre copiii noștri sau din neamul nostru, acesta să nu strice dania și întocmirea noastră, ci asemenea să le dea și să întărească.

---

[1]) loc șters în orig.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Damian Cârstovici, în Iaşi, în anul 7097 <1588> luna Noembrie 15.

<Pe îndoitură:> Şi am iscălit Stroici logofăt <m. p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Bogdana, XLII/2
Orig. slav, rupt şi şters, pecetea atârnată, căzută.

499

1588 (7097) Noembrie 25.

A<n> 7097 <1588> Noe<mvrie> 25 dzili.

Ce easti bucate manastiri Galatia se s<e> ştii.

V<ă>l<ea>to 7097 <1588> *luna* Noe<m>v<rie> 4.

Cice catastih dela manastire dela Galata, să să ştie de veşmintele beserecei şi de arjintu şi de covoare şi de banii şi de cai şi de carâ şi de tot dobitocul şi de toate bucatele, cându au fostu egumenŭ Anastasie, de ş'au dat sama lui Caraghiuzăi stolnicŭ şi toate aiastea s'au dat la mâna lui Ghervasie dechiiului:

12 covoare de demultu,
2 păreţiiaria de demult,
4 covoare scumpe noaâ,
2 albe şi doao roşii,
16 covoare dela voevodŭ,
1 covor roşii dela Dragomir dvornica,
1 covor albu dela Mitrea dvornic,
1 covor verde dela unŭ ceauşŭ,
1 covor galbân dela hetman,
1 covor dela Bărlădanul,
1 covor albu dela Corştină,
1 covor albu dela Slav Ţig<an>,
1 covor roşiu dela Costandin stolnicul,
1 covor roşiu <dela> Brut postelniculŭ,
9 covoare dela boiarii,
1 ogheal de Zarva dela stolnicul Costandinŭ,
1 ogheal dela Dragomirŭ,
1 pilota pe<s>triţa dela Dragomirŭ,
1 faţa de perina iară dela Dragomir,
1 cerga vănat dela Dragomir,
3 peşchir dela voevodi,

1 peşchir dela Rustam,
1 masa dela Rostam iare,
5 mease dela voevodi iară,
52 tepsie dela voevoda,
4 tepsie dela Dragomir,
25 talgere cu doaâ tocure de rame dela vo<e>vodâ,
8 talgere de plum<b> dela Costantin stolni<c>,
23 de căldâre,
4 gratie,
2 pirostii,
4 căldare mare de bere,
1 toc cu 12 talgere dela logofătul cel mare,
6 svreadel,
4 hârleaţe,
9 fiere de ferestre,
2 cue mare de car,
4 mai micii,
2 cărlige de magherniţă,
3 sacure,
1 tigai,
1 sinie mare.

Cice de veşminte<le> besearecci şi de cartii:

1 tetrăvagghel ferecate,
2 chivote de argintu,
2 cădelniţe d'âргintu,
2 căţi cu cănafi şi cu măhreme albii,
1 potir de argintu cu discos cu *stea* [1]) şi cu lingure de <a>rgintu,
2 sveaşnice de argintu,
1 panaghiiar de argintu,
1 talgir de cinci pâni [2]) de <a>rgint,
1 icona pantocrator ferecat<ă>,
1 icoana săpată şi ferecate.
1 canafi mare ce iaste sup policandru, scumpu şi cu margaritar,
1 tepsie de argintu de coliva,
1 cruce ferecate şi sapate,
1 cruce gălbăna numai la codiţa ferecate,
1 cruce albă neferecate,

[1]) în orig.: « dzvăză ».
[2]) în orig. « per hleabi ».

1 icona moschicescu ce iaste asupra *uşii împărăteşti* [1]),
1 icoana preacista şi cu fiul,
1 iconostasu,
2 sveaşnice mare de areme,
1 praxeu,
1 anghiridte,
1 triod mitar fariseiu,
1 triod penticostar,
3 psaltire,
12 mineae,
1 tipicŭ,
1 ceasloveţi,
1 molitvănic,
7 lutirghi,
2 cărţi de căntare,
1 carte a praznicului,
2 tetruvangghel neferecate,
1 aeru tot sărma,
1 tetruvagghel puţinel ferecat dela Brealeadan,
1 zlatoustu sfetii Feodor,
1 lesviţă şi *sfântul* [2]) Ifrim,
1 biblei.

Veşmintele besearecei.

1 împărătească [3]) cosută cu sărmă,
2 poale de sărma la icoane şi cu 50 de canafi,
1 patrafirŭ de sărma cu 12 nasturi şi cu 6 canafi,
1 aorar de sarma cu 4 canafi,
1 păreache de năracleţe de sărma şi cu obraze,
1 poale de icone cu <u>rşinicu negru,
3 dvere de zarba, albastre şi rotele de aurŭ,
1 zaveasa de zarba şi cu florile albe de fir,
2 zavease ce săntu mai pre susu de praznice şi de molenii de ceatma roşii şi cu rotele de fir,
1 procovăţŭ de tratapod, de zarva, albu şi cu flore şi pre margine adamască vearde,

---

[1]) în orig.: « dverei ţrsca ».
[2]) în orig.: « sti ».
[3]) în orig.: « ţrsca ».

1 procovățu de ivangghelie de acelaşu vigu şi pre margine adamascu vearde şi cu 4 cănafi,

1 procovăți de zarva şi cu florile albi şi pre margine de atlaz muşchi, cu 4 cănafi,

2 procoveţŭ de zarva dentr'acelaşu vigu, pre margine urşinicu negru şi optu canafi,

1 dvere mare ce stă între stălpi de ceama roşie cu rotele,

2 poale ce stau în tindă între stălpi, de adămască cu obraze,

2 poale de ceama, roşii, cu ţinte de firu,

4 poale de icone, de adamască, roşii, ce săntu în toate zile,

3 dveri de adamască, roşii,

2 zavesi mai pre susu de praznice, de adamască, roşi,

1 zaveasâ de taftâ albastră,

1 tratapod de adamască galbăna cu flori albe,

4 procoveţe de adamască, fără canafii,

2 procoveţe de atlaz albastrâ,

4 şiringe de taftă albastră pestre icoane,

3 dveri de benicŭ, roşii şi cu ţinte de auru,

4 poale de adamască galbeni şi cu flore albe şi pre margine atlazu muşchii,

1 procoveţŭ de cetma roşii şi cu flore şi pre margine atlaz albastru,

Cice veşmintele preuţeşti:

3 feloane de adamască albe,

1 felonŭ de atlaz roşii,

1 felonŭ de adamască albastră,

1 felon de adamască iobrătă,

1 felon de adamască vearde, dela Rostan aga,

1 felon de zarva, dela stolnicul Costandinŭ,

3 stihare de adamască, cu obraze şi cu flore,

2 stihare verdzi de atlaz,

1 stihar de adamască galbăna,

1 stihar de adamască, cu obraze albe şi mohorătă,

1 stihar de atlaz neagru, dela vladica Agaftonŭ,

4 feloane de cutni moh<o>rătă,

2 feloane de cutne albe,

1 stihar de cutni albu,

1 antimisŭ de atlaz roşii, cu slove de aurŭ,

1 grobnicu de adamască moh<o>rătă,

1 grobnicŭ de urşinic roşii, datu de Dragomiri,

4 feloane de bogasinu,

6 stihare albe de bogasi,
4 patrafire de zarva căte cu 6 cănaf<e>,
1 patrafirŭ de adamască vearde cu 6 canafi,
1 patrafir de adamască galbăna dela Rostam,
3 aorar<e> de zarva, căte cu patru canafi,
5 perechi de naracliţe de zarva,
5 brâc de mătase cu canafi,
4 brâe prostea,
2 brâe de matase,
7 patrafirâ de adamască albastră şi roşii şi negrea,
3 aorar<e> de adamască,
5 pereche de naracleţe,
1 procoveţŭ de zarva, înpregiur cu orşinicu neagru, dela Zota spătaru,
3 dvere de adamăscŭ vearde şi cu firu înpregiur cu atlaz roşi,
4 poale iarăşi într'acelaşŭ obraz,
1 tratapod iară într'acele obraze,
1 procoveţe iaria într'acele obraz,
1 stihar de bogasiu albu dela Costandin,
2 şiringe bune scumpe,
1 caftan cu 14 nasture dela Medeia.

Cice argintul dat dela Pătru voevodŭ:

2 cupe d'argintu cu loaze poluite.
1 cupa mai micâ,
12 lingure d'argintu,
1 meadelnita [1]) de aramă,
1 umivrălniţă [2]),
1 ibric poleitŭ,
1 sticla cu mur,
11 urice pren satele manastirei,
9000 as<pri> bani gata,
1 uric pusu zalog derept<u> 3000 aspri,
8 de târtadzi de petreale de aurŭ leşescŭ,
1 potir d'arjintu dela Radul ceaşnic,
1 cupa mică, dela Coste,
1 cupocŭ d'argintu, dela Costandin stolnic,
1 inelŭ de aur, iaria dela Costantin stolnic,
1 cupa d'argintu iaria dela Rostam,

[1]) lighean.
[2]) lighean de altar

6000 as<pri> ce au dat banul Pâtru dereptu sufletul tâtine-sâu şi are a da 14.000 aspri.

1 cupă d'argintu dela Dragomiri,
1 scafa d'argintu iare dela Dragomir,
4 lingure d'argintu iare dela Dragomirŭ.

Cice icoanele besearecei:

4 icoane mare,
17 icoane *de rugăciune* [1]),
17 praznice,
19 iconiţi în gorâ şi în poligandru,
32 de oaâ şi de struţŭ şi de lemnu,
1 steag cu cruce de arame,
12 fâclâi scumpe,

Cice bucatele şi vinul şi de alte vaase:

1 maje de morun,
1 berbenţe de <b>rândze,
1 maje de crap,
1 bute de mierc,
1 jumătate de miere strede,
11 jumătate de miere den Vălceşti,
2 putine de poame murate,
18 stogure de făn,
1 cantŭ de fanina,
1 car mare de 4 cai,
2 cocii,
2 cuţite de mânâre,
27 de pecerpele de lut,
444 de bucşi de făntâna, de oţelŭ,
1100 drobi de sare,
52 de sape,
28 de buţi de vin dela Cotnar,
4 buţi dela Voroveşti,
8 putine de brindzâ,
2 foi brândzâ de oi,
1 putine de unt.

[1]) în orig: «molenie»

Cice pâne şi fănul şi dobitocul dela Plopii:

5 stoguri de grău, de estimpu,
3 stogure de grâu de anu,
3 stogure de orzu,
1 stog de sacar<ă>,
1 stogu de malaiu,
40 stogure de fănu,
38 de boi mare,
44 de vacii mare,
23 de tretin vaci,
21 vacii înterţii,
7 huhaiu,
22 de viţel<e>,
18 de viţei,
12 bouleţi înterţi,
9 boulen tretin,
192
10 cai patrari,
5 cai tretine,
5 caluşei strijiaci,
5 iape strijiiacii,
12 iape tretine,
12 iape mare sterpe,
31 iape mare însă cu armăsariul,
87
762 de oi,
268 berbecii,
1030
10 cai teleagare,
2 cai negri la Vâlceşti,
9 cai iarâ.

Cice bucatele dela Vâlceşti:

80 mirţe de grâu,
300 mirţe de sârjiţă,
21 mirţe de hrişcâ,
60 mirţe de slad,
10 mirţe de malai,
2 stogure de madzere,

1 stog de bobu,
3 stogure de ovăs,
1 stog de hrișca,
1 stog de orzu,
94 de stupii,
98 de oi,
20 de porcii.

Cice dela Teișoru:

61 stogure de fănu,
1 stogu de malaiu,
51 stogure de făn dela Hricani,
60 stogure la Petrești, de fănu,
60 de stupi.

Cice dela Sadna:

80 de stupi,
20 de porcii,
2 stugure de sacarâ,
1 stog de hrișcâ,
1 stog de madzari,
8 mirțe de malaiu,
o povarne cu vase,
8 stogure de fănu,
1 stog și giumătate de ovăsu la Tâmâșani.

Cice satele:

Vâlcești cu 5 mori și cu 4 pio și cu o ultoare,
Teișori cu halâșteiu,
Hrișcani,
Plopi cu 2 hâlcștei,
Belcești cu moara,
Pizdeni cu o moarâ,
Sadna cu 4 moti și cu dou pio cu o vultore și cu podul îm<b>lator.
Tămâșanii,
Mihailești cu 3 mori,
Vorovești,
Mănjâști cu 1 mor<ă>,
Pâtrești,

Mândzeşti,
Fâlfoeşti,
Draganeşti cu iazuri,
Şiviţa cu 6 mori şi cu 100 porci,
19 salaşi de Ţigani,
10 fălce de vie la Cotnariu,
5 falce de vie la Voroveşti,
1 falce şi giumătate la Iaşi,
200 stupi la Cărnul Tudor, deseatină dela Vaslui, însâ numai au fostu 100 daţi de deseatină, iarâ acumu săntu doaâ,
50 de stupi la Branistia,
Tudor călugărul s'au dat cu prisaca şi cu stupi şi cu tot dobitocul şi de va întoarce amintrilea să fie lepâdat de leaj<e>.

Acad. R.P.R., CCC/1.
Orig. rom., hârtie filigran, nouă file, cusute.
Pagina 1-a este scrisă de Petru Schiopul voevod.

500

1588 (7097) Decembrie 16.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului şi cinstitului nostru boier Andrei hatman şi pârcălab de Suceava. Şi pe cine va trimite el, să fie tare şi puternic şi cu această carte a domniei mele, ... [1]) în satul Iuriceni, pe Ciuhur.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-l oprească, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în anul 7097 <1588> Decembrie 16.
† Domnul a spus.
† Stroici mare logofăt a învăţat.
† Haraga cel mic <a scris>.

Acad. R.P.R., XLVII/217.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

501

1588 (7097) Decembrie 20, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că am binevoit domnia mea, cu inimă curată şi luminată

[1]) loc rupt în orig.

și din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu și cu sfatul [1]) și binecuvântarea celor trei ierarhi moldoveni, chir Gheorghe mitropolit de Suceava și chir Agaton episcop de Roman și chir Ghedion episcop de Rădăuți și am dat și am miluit pe rugătorii noștri monahi din ruga noastră și sfânta mânăstire numită Moldovița, cu un sat anume Onțenii, care acest sat mai sus scris, anume Onțenii, a fost al nostru drept sat domnesc și ascultător de ocolul târgului Botășanilor.

De accia, ca să fie ocină și danie sfintei mânăstiri mai sus scrise, dela domnia mea, cu tot venitul neclintit, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume Onțenii, care este din ocolul Botășanilor, începând dintr'o movilă ce este în jos de sat partea Dilei, la gura prisăcii, peste valea Hâlbocăi, iar dela valea Hâlbocăi, drept la gruiu, iar dela gruiu, drept până la vârful dealului...[2]) la hălmu, iar de acolo, iarăși la drumul bătut până la Intorsură, iar de acolo, drept către movila de sus, de acolo până unde se numește mormântul lui Oanță, de acolo până la Adâncatele, de acolo la...[2]) și a Românesci, iar de acolo drept pe drum, până la obârșia Românesei, unde lovește drumul, în drumul Cordariului, de acolo la vale, pe drum, până la obârșia Custurilor iar de acolo până la zăpodia de sus, de acolo la matcă la Ursoaia, iar de acolo la Drumșor, la movila de jos. Atâta este hotarul acestui sat mai sus scris, Onțenii.

Iar la aceasta este credința domniei <mele> mai sus scrisului, noi Io Petru voevod și credința prealiubiților și din inimă fiii domniei mele, Ștefan și Vlad voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Bucium mare vornic de țara de jos, credința panului Ieremia mare vornic de țara de sus, credința panului Cocor și a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credința panului Gavril și a panului Cârstea pârcălabi de Neamț, credința panului David și a panului Bejan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Andrei portar de Suceava, credința panului Brut postelnic, credința panului Bârlădeanu spătar, credința panului Gheorghie păharnic, credința panului Sava stolnic, credința panului Iani vistier, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața voastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine dumnezeu va alege să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania și miluirea noastră sfintei mânăstiri mai sus scrise, ci să-i dea și să-i întărească.

Iar dacă cineva ar cuteza să strice întocmirea și dania și miluirea cu care domnia mea am miluit sfânta mânăstire, acela <să fie> de trei ori blestemat și proclet și anatema și neiertat de domnul dumnezeu, cel ce a făcut cerul și pământul

---

[1]) « sfatul », așa în orig.

[2]) loc rupt în orig.

şi de sfinţii apostoli de frunte şi de 4 evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi care au propovăduit în sfânta cetate a Nicheii şi de toţi <sfinţii care> din veac bine au plăcut lui dumnezeu şi pârâş să-i fie la cumplita judecată a lui Hristos, blagovestenia născătoarei de dumnezeu, a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos căreia îi este hramul şi să fie el judecat cu Iuda şi cu Arie şi cu acei Iudei <care> au strigat, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi este şi va fi şi în acest veac şi în cel viitor, amin.

Iar pentru mai mare tărie şi putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier jupan Lupul Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră de această adevărată carte de seamă a noastră.

A scris Roşca uricarul, în Iaşi, în anul 7097 [1]) <1588> Decembrie 20.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 84.
Orig. slav. perg., pecete atârnată.
Cu trei traduceri rom. din sec. XVIII, la Arh. Sr. Iaşi: CCXL/24. CCXL/27 şi CCCXII/1

502

1589 (7097) Ianuarie 3, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit pe sluga noastră Şeptilici armaş, în ţara noastră, în Moldova, cu un loc de pustie unde se cheamă La Fântâna Caplei, ca să-şi întemeieze acolo sat şi iazuri şi mori, pentrucă a slujit dreptcredincios domniei mele şi ţării domniei mele.

Şi s'a ridicat un lotru dinspre Ţara Leşească, să vină cu acei lotri Căzaci asupra domniei mele şi asupra ţării domniei mele. El foarte s'a străduit cu slujba pentru domnia mea şi ţara domniei mele. Şi cu voia lui dumnezeu, a pus mâna pe acest lotru ce s'a ridicat asupra domniei mele şi asupra ţării domniei mele.

Pentru aceasta, l-am miluit cu acest loc de pustie ce scriem mai sus. Alta, încă pentrucă el l-a răscumpărat dela domnia mea şi a dat domniei mele patru cai buni şi cu bani gata; peste tot, a dat domniei mele cincisprezece mii de aspri.

Pentru aceasta, ca să-i fie lui, dela domnia mea, ocină, vislujenie şi cumpărătură şi cu tot venitul şi hotarul, neclintit niciodată, în veci. Şi să aibă a-şi face uric.

Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7097 <1589> Ianuarie 3.

Însuşi domnul a poruncit.

Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, Şeptelici, 5 şi 8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom.

[1]) în dată, peste 7 dela urmă, a fost făcut 6.

1589 (7097) Ianuarie 24.

Suret di pe uric sărbăsc dela Petru voevod, din anul 7097 <1589>. Ghen<ar> 24.

Facem ştire cu aciasta carte a noastră tuturor cui ar vide-o sau ar audzi-o, adecă acest adevărat şi credincios şi cinstit boieriu, dumnealui Condre Bucium marele vornic de ţara de gios, ne-au slujit noâ şi ţării noastre cu dreptate.

Şi vădzind noi a lui driaptă slujbă, dela noi l-am miluit cu a noastră osăbită milă şi i-am dat şi l-am miluit cu un sat anume Malurile, ce est<e> în ţinutul Niamţului. Care acel sat Malurile au fost drept domnéscŭ, care au fostu de ocolul târgului Bacăului. Şi au dat domniei meli patru cai buni, drept opt mii de aspri.

Deci, domniie me i l-am dat, ca să-i fie lui driaptă ocină şi moşie dela noi, cu tot vinitul lui. Şi altul să nu s'amestice.

Şi aşijdere au vinit înnainte noastră şi a tuturor boerilor slugile noastre, Mătei şi surorile lui, Frăsina şi Marie şi Odosie [1]) şi Măgdălina, ficiorii lui Toader, nepoţii Stanii şi cu rudeniele lor, Griaca şi sora ei, Sofronie, fetele Manii şi iarăşi rudenie lor, Niacşe, fata Jurgi, toţi strănepoţii Mihului medelnicer, de a lor bună voe, de nime siliţi, nici asupriţi şi au vândut a lor driaptă ocină, dintr'a lor drept uric, ce au avut moşul lor Mihul med. dela bătrânul Ştefan voevoda, un sat pe Bârlad, anume Cătuşe, care acmu să chiamă Feleştii şi cu gium<ă>tate de bâltă, care acia baltă acmu să chiamă Cătuşe. Şi au vândut a lui nostru credincios şi cinsitit boerin, dum<i>sali Bucium marele vornic de ţara de gios, drept.... [2]) galbini tătărăşti.

Şi sculându-s<ă> al nostru credincios şi cinstit boerin, dumnealui Bucium mare vornic şi au plătit tot deplin ban<i> gata.... [2]) galbini tătărăşti, întru mănule acelor de mai sus scrişi, slugile noastre Mătei şi surorile lui, Marie şi Frăsina şi Odochie şi Măgdălina, ficiorii lui Toader, nepoţii Stanii şi rudeniilor lor, Grecăi şi surorii sali Sofronie, fetile Manii şi iarăş rudeniilor sale, Niacşăii, fata Jurgii, tuturor strănepoţilor Mihului ce au fost medelnicer.

Deci, vădzind noi a lor de bună voe tocmal<ă> şi deplin<ă> plată şi dela noi am dat şi am întărit pe acel sat anume Feleştii şi cu gium<ă>tate de baltă anume Cătuşe, ca să-i fie lui cu tot vinitul. Şi altul ca să nu s'amestice niciodată, în veci.

Şi aşijdere au vinit înaint<e> noastră şi a tuturor boerilor noştri Marco, ficiorul Saulii, de nime silit, nici asuprit, ce de a sa bună voe au vândut a sa driaptă ocin<ă> şi moşie, din a patra parte a şese part<e> din sat din Procelnici, din ţinutul Cârligăturii şi au vândut a lui nostru credincios şi cinstit boerin dumnealui Bucium marele vornic de ţara de gios, din uric ce au avut moşul lui dela bătrânul Ştefan vod<ă>, drept 250 galbini tătărăşti.

[1]) în loc de: Odochie.

[2]) loc alb în text

Şi sculându-s<ă> dumnealui Bucium marele vor. au plătit deplin acei toţi bani de mai sus scrişi, 250 galbini tătărăşti, întru mănule lui Marco, ficiorul Saulii.

Şi iarăş au venit înainte noastră şi a boerilor noştri sluga noastră Borze medelnicer, de nime silit, nici asuprit, ce de a lui bună voe au vândut a sa driaptă ocină şi moşie, un loc de pământ despre Oteşti, dispre apus, dela Capul Piscului, dela un tei, până în apa Răcătăului şi cu apa şi au vândut iarăş a lui nostru credincios şi cinstit boerin, dum<i>sali Bucium *mare* vor., drept 50 de galbin tătărăşti.

Şi sculându-s<ă> dumnealui Bucium *mare* vor., au plătit deplin toţi acei bani, 50 galbini tătărăşti, întru mănule slugii noastre Borze med.

Şi văzând a lor de bună voe tocmală şi deplin<ă> plată, şi dela noi am dat şi am întărit a lui nostru credincios şi cinstit boerin, dum<i>sali Bucium *mare* vor., acia a şese parte din a patra parte de sat de Procelnici, din ţinutul Cărligăturii şi acel loc de cătră Oteşti, despre apus, ca să-i fie lui cu tot vinitul. Şi altul să nu s'amestice.

Şi aşijdere au venit înainte noastră şi a boerilor noştri Vlasie şi Anghel şi Păcurar, de nime nevoit, nici asuprit şi au vândut a lor driaptă ocin<ă> şi moşie dintr'a lor dres ce au avut ei, din a cince parte, patru părţi, din satul Bezigheştii şi au vândut a lui nostru credincios şi cinstit boerin, dum<i>sali Bucium *mare* vor., drept 80 de galbini tătărăşti.

Şi au plătit dum<nealui> Bucium *mare* vor. şi au plătit tot deplin de mai sus scrişi bani, 80 de galbini tătărăşti, denainte noastră.

Pentru aceia, să-i fie lui şi dela noi drepte ocini şi moşii, cu tot vinitul, ficiorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot niamul său, care să va alege mai de aproape, neclătit niciodat<ă>, în veci.

Iar hotarăle acestor sate şi părţi care mai sus scrie, să fie şi dela noi pe hotarăle cele vechi, pe unde din veci au ţinut.

Miron Gafenco am scris di pe acel sărbăsc.

Acad. R.P.R., V/93.
Trad. rom.

504

1589 (7097) Februarie 14.

7097 <1589> Fevr<uar>i<e> 14.

Ispisoc dela Petru v<oe>vod, tălmăcit *deasemeni* de pit<a>r Ioan, întăritor lui Gavrilaş log<o>f<ă>t pe o a patra parte din giumătate de sat din Horbineşti, ce să număsc acum Niagovţii, care au cumpărat-o dela Şăptilici armăşăl, ficiorul Stancăi, nepot Mălinii, strenepot lui Toader.

Şi iarăş unchiul lor Nastur şi sora lui, Magoşa, ficiorii Drăguşcăi, toţi nepoţi lui Toader, din dresă de cumpărătură ce au avut moşul lor Toader dela bătrânul

Ştefan v<oc>vod ; care ace giumătate de sat au fost a lor de baştină, cu alte rudi a lor: cu Nistor şi cu Crăciun, nepoţii Petrii şi *deasemeni* rudile lor Tudora şi ficiorii ei Crăciun şi *deasemeni* ruda lor Niagul, fratile Petrii. Şi iarăş ruda lor Costăn, ficior lui Costăn şi sora lor Mărica şi *deasemeni* ruda lor Andreica, ficiorul Stăngaciului şi *deasemeni* ruda lor Oliana, fata lui Toader, sora Petrii, toţi nepoţi şi strănepoţi lui Toader care toţi aciia unul cu altul şi au vândut partea lor, rudii lor, lui Şăptilici armăşăl.

Şi s'au făcut şi ispisoc dela Vartic *fost mare* vor<ni>c, cum şi dela domniia sa.

Apoi numitul Şăptilici şi cu alţii au vândut toată partea lor, ce li să va alegi lor din giumătate de sat de Horbineşti, lui Gavrilaş log<o>f<ă>t, dându-i şi ispisoacele ce au avut.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 21
Rezumat rom. din 1809.

505

1589 (7097) Martie 12, Vaslui.

† Petru Voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată că a venit înaintea noastră Paisie călugăr <fiul lui Iosif>[1]), de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreepta sa ocină şi dedină, un unghiu peste Siret, rugătorilor noştri călugări dela mânăstirea Bistriţa, pentru 60 de zloţi tătăreşti. Şi acest unghiu este aproape de satul Ilişeşti, în hotarul mânăstirii.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină, deasemeni am dat şi am întărit, până când îşi vor face uric.

Pentru aceasta, altul să nu se amestice înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Vaslui, în anul 7097 <1589> Martie 12.

Insuşi domnul a poruncit.

Voico logofăt a învăţat. Şi a iscălit Voico logofăt.

Pitic <a scris>.

<Jos în marginea stângă, contimporan:> † unghiul Iosif dela Siret.

Ath. St. Buc., M-rea Bistriţa, XIV/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1796.

506

1589 (7097) Aprilie 15, Iaşi.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată acest adevărat al nostru credincios şi cinstit boier, pan Andrei hatman şi pârcălab de Su- ceava, ne-a slujit cu slujbă dreaptă şi credincioasă. De aceia noi, văzând slujba lui

[1]) loc rupt în orig.

dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi l-am miluit în ţara noastră Moldova, cu un loc de prisacă, în braniște, în valea Hămeosului, care este pe Bohotin, ca să-şi întemeieze prisacă, care acest loc de prisacă în valea Hămcosului a fost loc drept al nostru domnesc, ascultător de braniștea noastră; ca să-i fie lui dela domnia mea dreaptă danie şi miluire, pentrucă i-am dat şi l-am miluit fiindcă ne-a slujit nouă şi slujeşte pururea, cu dreaptă şi credincioasă slujbă.

Iar hotarul locului de prisacă mai sus scris, să fie: din Valea Hămeosului la vale, la pârâul Bohotinului, până la capul piscului, în seliştea cu heleşteul cel mare şi de acolo la vale, pe capul rediului şi de aici la vale peste drumul cel mare, până unde se cheamă Balta cu Ochiu, de aici Gârla Ochiului, până unde cade în Jejia. Şi din sus de prisacă să fie hotarul până la pârâul ce se cheamă Pietroşelul. Acesta este tot hotarul prisăcii mai sus scrise, dela Hămeosul.

De aceia, să-i fie ocină şi cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Altul să nu se amestece.

Şi întru acesta, iarăşi s'a sculat şi a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, acelaş mai sus scris boier al nostru credincios şi cinstit, pan Andrei hatman şi pârcălab de Suceava, nesilit de nimeni, nici asuprit, de bună voia lui şi a dat prisaca mai sus scrisă dela Hămeosul, ce el singur şi-a întemeiat şi cu tot hotarul <şi> venitul mai sus scrise şi a dat-o rugii noastre, sfânta mânăstire dela Pangarați, care este pe râul Bistrița, mai sus de mânăstirea Bistrița, unde este hramul sfântului şi slăvitului mare mucenic Dimitrie, unde locuieşte rugătorul nostru dascălul Teodor, proegumen al mânăstirii Bistrița, ca să fie rugă şi pomenire domniei mele şi credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Andrei hatman şi pârcălab de Suceava, până când va sta sfânta mânăstire.

De aceia, să fie ocină şi dela noi această prisacă mai înainte spusă şi cu tot hotarul mai sus scris mai înainte zisei sfinte mânăstiri dela Pangarați, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece niciodată, în vecii vecilor, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7097 <1589> Aprilie 15.
Insuşi domnul a poruncit.
Damian <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXI/72.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu două traduceri rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

507

1589 (7097) Aprilie 16, Vaslui.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră monahul Tudur, numit Prida, de bună voia lui și a dat un loc de prisacă și o casă din satul Poienarii. Aceasta a dat sfintei mitropolii dela Roman, pentru pomenirea sa.

De aceia noi, văzând dania lui de bună voie, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit acest loc de prisacă și o casă din satul Poienari, ca să fie sfintei mânăstiri mitropoliei dela Roman, și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece în fața acestei cărți a noastre.

Scris în Vaslui, în anul 7097<1589> Aprilie 16.

Domnul a poruncit. [1]).

Stroici logofăt a învățat și a iscălit. Stroici logofăt <m. p.>

Gheanghea <a scris>.

Acad. R.P.R., LXI/9.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

508

1589 (7097) Aprilie 24, Vaslui.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Frăteiu, fiul lui Petrea Hâra, nepotul Stanei, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din privilegiul ce a avut bunica lui, Stana, dela Ștefan voevod cel Bătrân, jumătate din a treia parte din sat din Drăgumănești ce este dinspre apa Sărata, dinspre apus și dinspre răsărit. Aceasta a vândut slugilor noastre Simion și Gavril și Ion, pentru 180 zloți tătărești.

Și s'au sculat slugile noastre Simion și Gavril și Ion și au plătit deplin acei mai înainte zișii bani, o sută optzeci de zloți tătărăști în mâinile slugii noastre Frăteiu, fiul lui Petrea Hâra, nepotul Stanei, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând rocmeala de bunăvoie și plata deplină, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugilor noastre Simion și Gavril și Ion această mai sus numită jumătate din a treia parte din satul Drăgumănești, ce este dela apa Sărata dinspre apus și dinspre răsărit, ca să le fie lor și

[1]) scris de altă mână.

dela noi uric şi ocină cu tot venitul şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi întregului lor neam care li se va alege mai deaproape, nestricat lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei părţi mai sus scrise, jumătate din a treia parte din sat din Drăgumăneşti, să fie a treia parte, iar dinspre alte părţi, să fie după hotarul vechiu, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, Io Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor copii ai noştri, Vlad şi Ştefan vocvozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Zota şi Gheorghie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ivan şi Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Petrea şi Ionaşco pârcălabi de Roman, credinţa panului Andrei portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Sava stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, fiindcă le este dreaptă ocină şi cumpărătură, pe bani proprii.

Iar pentru mai mare tărie şi putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Ieremia Băseanul în Vaslui, în anul 7097 <1589> Aprilie 24.

Acad. R.P.R., CLXXXIV/29.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

509

1589 (7097) Aprilie 25, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră celor ce o vor vedea sau cui cu urechile va auzi-o cetindu-se, că acest adevărat credincios şi cinstit boier al nostru, pan Andrei hatman şi pârcălab de Suceava, ne-a slujit nouă cu slujbă dreaptă şi credincioasă.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă în ţara noastră, în Moldova, cu un loc de prisacă în braniştea domniei mele, în capătul de jos al braniştei, în Valea

Hemeosului, care este la Buhotin, ca să-şi întemeieze acolo prisacă. Care acest loc de prisacă mai sus scris în Valea Hemeosului, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de braniştea domniei mele.

De aceia, domnia mea i-am dat şi l-am miluit pe dânsul, pentru slujba lui dreaptă şi credincioasă, ce ne-a slujit nouă şi slujeşte domniei mele pururea şi ţării domniei mele.

Iar hotarul mai sus scrisului loc de prisacă să fie din Valea Hemeosului, la vale, la valea Buhotinului, până la capul piscului, în seliştе la heleşteul cel mare, de acolo la vale, capul rediului şi de acolo la vale, peste drumul mare, până unde se cheamă Balta cu Ochiu, de aici Gârla Ochiului, până cade hotarul în Zijia. Şi din susul prisăcii, să fie hotar până în valea ce se cheamă Pietroşelul. Acesta este întreg hotarul prisăcii mai sus scrise ce se numeşte Hămeosul.

De aceia, să-i fie dela domnia mea ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece niciodată, în vecii vecilor, în faţa acestei cărţi a noastre.

Şi întru aceasta, iarăşi a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, acelaşi mai sus scris boier al nostru credincios şi cinstit, pan Andrei hatman şi pârcălab de Suceava, nesilit de nimeni, nici asuprit, de bună voia sa şi a dat această prisacă mai înainte spusă, din Valea Hămeosului, ce el singur şi-a întemeiat-o şi a curăţit-o, şi a dat-o rugii noastre, sfânta mânăstire dela Pangaraţi, pe râul Bistriţei, mai sus de mânăstirea Bistriţa, unde este hramul sfântului şi slăvitului mare mucenic Dimitrie, unde şi locuieşte rugătorul nostru, dascălul Teodor, proegumen al mânăstirii Bistriţa, ca să fie domniei mele rugă şi pomenire şi credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Andrei hatman şi pârcălab de Suceava, până când va sta sfânta mânăstire a Pângăraţilor, neclinitit sfintei mânăstiri mai sus scrise niciodată în veci, în faţa acestei cărţi de seamă a noastre şi cu tot hotarul mai sus scris.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele, Io Vlad şi Ştefan voevozi şi credinţa boierilor noştri moldoveni: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Cocorea şi a panului Gheorghi pârcălabi de Hotin, credinţa panului Gavril şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Dăvid şi a panului Bejan pârcălabi de Roman, credinţa panului Durachi şi a panului Capotici pârcălabi de Orhei, credinţa panului Andrei portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Nădăbaico spătar, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Gheorghi ceaşnic, credinţa panului Sava stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clintească nici să nu strice dania și miluirea și întocmirea noastră, ci mai mult să întărească și să împuternicească dania și miluirea și întocmirea noastră.

Iar cine ar cuteza să strice sau să nimicească sau iarăși să calce această danie a noastră și miluire și întocmire sau să ia locul de prisacă mai sus scris, cu tot hotarul, să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de 318 părinți, cei dela Nicheia și de patru sfinți evangheliști și de sfinții doisprezece apostoli de frunte și de toți sfinții, care dela început au plăcut lui dumnezeu și să aibă acela parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și să aibă a da răspuns înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos, precum este și va fi.

Iar mai mult să întărească și să miluiască sfânta mânăstire mai sus scrisă a Pângăraților, pentrucă noi am dat și am miluit pe credinciosul și cinstitul nostru boier mai sus pomenit, pentru slujba sa dreaptă și adevărată către noi, și el asemenea, cu voia noastră, a dat locul de prisacă mai înainte zis, cu tot venitul, mai înainte zisei sfintei mânăstiri a noastre dela Pangarați.

Iar pentru mai mare tărie și putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră

Și a scris Damian Cârstovici în Iași, în anul 7097 <1589> luna Aprilie 25.

<Pe verso, rom.:> Uric *dela* Petru vodă, pe sat Bohotin la branişte la Eşi, valea Hemiosul, de prisacă pe Salca.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 163.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

510

1589 (7097) Aprilie 26.

Ispisoc din 7097 <1589> April 26, întăritor lui Toadir Potârcăi și frățini-său, lui Silion, pi vănzare ci au făcut Nechita, *fiul lui* Toadir, nepot Petricăi portariului, din ispisocul di cumpăr tură ci au avut moșul lor, giumătate ce din sus și cu o cumpărătură dila Ivul armașul, din sat Vlădeștii di pi Racova, cari si numești Leuceștii și cu giumătate di vad di moară în Racova, drept 300 zloți tătărăști.

Arh. St. Iași, Condica K, nr. 380, f. 77 (78).
Rezumat rom. din 1823.

511

1589 (7097) Mai 2.

7097 <1589> Mai 2. Suret de pe ispisoc sirbesc dela Petru v<oc>vod, ci întăreşti o cumpărătură, lui Ignat Tetici dila Solomon şi dela soru-să Mărica, fii Neacşii, ci vindi din a patra parte din sat Muncelul, o a triia parte.

Arh. St. Iaşi, CCCL/75.
Copie rom. din sec. XX.

512

589 (7097) <Mai 15>, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ghiarghiţă, fiul lui Ciolpan, nepotul lui Şandro fost pârcălab, strănepotul lui Neagotă şi Murgu, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură a tatălui său Ciolpan şi a mamei lui, Agahia, din privilegiul de danie ce au avut străbunicii lui, Neagotă şi Murgu dela Ilie voevod, toate părţile lor, cât se va alege din satul Vârtop, ce este pe Cracău, în ţinutul Neamţului. Şi deasemenea, din altă cumpărătură ce au avut părinţii lui, mai jos de acest sat, care este lipită către acest sat, iarăşi ce se va alege părţile lor. Şi au vândut slugii noastre Andreica miedar, pentru cinci sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Andreica miedar şi a plătit deplin toţi aceşti mai sus zişi 500 zloţi tătăreşti, în mâinile lui Ghiarghiţă, fiul lui Ciolpan, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Astfel noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi i-am dat şi i-am întărit lui, ca să-i fie cu tot venitul.

Şi apoi, iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Drăgan, fiul lui Ciolpan, nepot lui Şandro fost pârcălab, strănepot lui Neagotă şi lui Murgu, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură a tatălui său Ciolpan cel bătrân, din aceste privilegii de mai sus ce au avut bunicii lui mai sus zişi, toate părţile tatălui său din sat din Vârtop, cât se vor alege şi asemenea şi dintr'o bucată de pământ care este lipită mai jos de satul acesta şi a vândut slugii noastre Andreica miedar, pentru trei sute şi cinci zeci de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat sluga noastră Andreica miedar şi a plătit deplin toţi aceşti mai sus scrişi 350 zloţi tătăreşti în mâinile slugii noastre Drăgan, fiul lui Ciolpan, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Astfel noi, văzând tocmeala lui de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi i-am dat şi i-am întărit, ca să-i fie cu tot venitul.

Şi asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Drăguţ, fiul Nastei, nepot lui Neagotă şi Murgu, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din acelaşi uric mai sus zis, toată partea lui cât se va alege, din acelaş sat mai sus scris, Vârtop şi a vândut iarăşi slugii noastre Andreica miedar, pentru şasezeci de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat sluga noastră Andreica miedar şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 60 de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Drăguţ, fiul Nastei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Astfel noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi i-am dat şi i-am întărit, ca să-i fie cu tot venitul.

Şi asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ileana, fiica lui Lazor, nepoata Mălinei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină şi din acelaşi uric mai sus scris, toată partea sa câtă se va alege din acelaşi sat Vârtop şi a vândut slugii noastre, Andreica miedar, pentru o sută şi douăzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Andreica miedar şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 120 de zloţi tătăreşti, în mâinile Ilenii, fiica lui Lazor, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Astfel noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi i-am dat şi i-am întărit, ca să-i fie cu tot venitul.

Şi apoi, deasemeni dăm şi întărim slugii noastre Andreica miedar, din ispisocul de cumpărătură ce a avut el dela Bogdan voevod Alexandrovici, oricât se va alege partea lui Bosiioc şi a surorilor lui, Drăghina şi Todca, din acelaşi sat mai sus zis, Vârtop. Care această mai sus scrisă parte de ocină o vânduse Tudosia, cneaghina lui Dan fost hatman, dela Bosuioc şi dela surorile lui, Drăghina şi Toda, pentru o sută şi douăzeci de zloţi. Şi după aceasta, s'a aculat sluga noastră Andreica miedar şi a întors Tudosiei, cneaghina lui Dan fost hatman, aceşti bani mai sus scrişi, 120 zloţi tătăreşti.

Pentru aceasta, să-i fie lui toate aceste mai sus scrise, dela noi uric şi ocine, cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam, care i se va alege lui cel mai deaproape, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarele acestor părţi de ocine, mai sus scrise, să le fie lor hotarele cum scriem mai sus, iar dinspre alte părţi, după hotarele lor cele vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele Ştefan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia

vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie și Zota pârcălabi de Hotin, credința panului Cârstea și Ivan pârcălabi de Neamț, credința panului David și Petrea pârcălabi de Roman, credința panului Brut postelnic, credința panului Nădăbaico spătar, credința panului Iani vistier, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Sava stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine dumnezeu va alege să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, deoarece îi sunt lui drepte ocine și cumpărături, pentru bani proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru pan Stroici mare logofăt să scrie și să lege pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Ieremia Băseanul în Iași, în anul 7097 <1589> <Mai 15>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridonici, Bodești, seliștea Hârtopul, V/6.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1827, după care s'a completat data.
O altă trad. rom. din 1800, ibid., ms. 5739, f. 240—241.

513

1589 (7097) Mai 23, Iași.

< † > In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh. Iată eu robul și închinătorul sfintei troițe cea de o ființă și făcătoare de viață și nedespărțită, căreia mă închin și slujesc și lucrez cu sufletul meu, drept credinciosul domn, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu domn a toată țara Moldovlahiei. Binecuvântat să fie întru tot preabunul dumnezeu, cel care toate acestea bine le-a făcut, care m'a ales pe mine din pântecele maicei mele și m'a dăruit cu împărăția și domnia pământească, întrecând și bogăția milei sale, de aceia pururea se cuvine să mulțumim lui dumnezeu că ne-a deschis nouă porțile milei sale și lumina înțelepciunii și am văzut și am cunoscut că nicio slavă nu rămâne pe pământ neschimbată și nesupusă morții, ci ca floarea se ofilește și ca umbra trece și că orice om se prăpădește.

De aceia, cu bunăvoința tatălui și cu ajutorul fiului și cu făptuirea sfântului duh cel împlinitor, am binevoit domnia mea, cu a noastră bunăvoință și cu inimă curată și luminată și cu ajutorul lui dumnezeu și cu rugăciunea preacuratei stăpânei noastre, născătoarea de dumnezeu și pururea fecioară Maria, mijlocitoare pentru lume și cu binecuvântarea celor trei ierarhi, părinții noștri moldoveni: chir Gheorghie mitropolit de Suceava și chir Agaton episcop de Roman

şi chir Ghedion episcop de Rădăuţi şi am dat şi am miluit domnia mea sfânta mânăstire dela sfântul Sava, unde este hramul blagoveşteniei lui Hristos, cu un sat anume Stroeştii pe Sâtna, în ţinutul Hârlăului şi cu mori la Sâtna, care acest sat anume Stroeştii, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de Şipote. Şi am dat mânăstirii mai sus scrise, pentru pomenirea domniei mele şi a doamnei domniei mele şi a copiilor noştri şi pentru pomenirea sfântră-posaţilor domni înaintaşi şi pentru pomenirea domnilor, pe care îi va vrea dumnezeu să fie după noi, ca să fie sfintei mânăstiri uric şi ocină cu tot venitul şi cu munca şi cu ilişul şi cu desetina de stupi şi cu gorştina de oi şi de porci şi cu duşegubinele. Numai darea împărătească să aibă a o da. Şi să nu intre în sat nici un dăbilar, nici duşegubinar, nici sulgeari pentru vaci şi pentru oi, nici stolnici pentru găini, nici olăcari, nici globnici.

Iar hotarul satului mai înainte zis, anume Stroeştii pe Sâtna, în ţinutul Hârlăului, să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Ştefan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Zota şi a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ioan Nărocea şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului David şi a panului Petrea pârcălabi de Roman, credinţa panului Andrei portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Nădăbaico spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Sava stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania şi miluirea noastră, ci să dea şi să întărească sfânta mânăstire.

Iar cine ar cuteza să strice întocmirea noastră, să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de patru evanghelişti şi de 12 apostoli şi de 318 părinţi, cei dela Nicheia, care au propovăduit la sfântul sobor; să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu acei Jidovi necredincioşi, care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi este şi va fi în veci.

Iar pentru mai mare tărie şi putere, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescu în Iaşi, în anul 7097 <1589> luna Mai 23.

Acad. R.P.R., Fotografii, I/13.
Fotocopie după un orig. slav.

1589 (7097) Mai 25, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Petriman Borâleanul diac și a pârît pe sluga noastră Simion diac și pe frații lui, copiii lui Pilipovschi, pentru satul Adicăuții, care acum se numește Brecicanii pe Vilia, în ținutul Hotinului și cu loc de moară la Vilia, spunând că i-a fost lui dreaptă ocină și dedină și a fost vândut lui Pilipovschi de verii slugii noastre Petriman Borâleanul diac, fără știrea lui. De aceia, noi i-am judecat pe ei cu sfatul nostru și am aflat că a fost ocină și dedină dreaptă a slugii noastre Petriman Borâleanul diac, acest sat mai înainte zis anume Brecicanii pe Vilia, în ținutul Hotinului și cu loc de moară la Vilia și a avut uric de întărire dela Ion voevod pentru acest sat Brecicanii, iar sluga noastră Simion diac și frații lui, Pilipovschi, n'au avut uric de cumpărătură pentru acest sat Brecicanii.

Deci întru aceasta, domnia mea mi-am adus aminte că Pilipovschi ne-a fost hiclean[1]) nouă, când s'a închinat acelui lotru Crețul. De aceia, am luat domnia mea aceast sat, Brecicanii, pentru hiclenie, să fie domnesc. Și întru aceasta, domnia mea m'am milostivit și am miluit pe sluga noastră Petriman Borâleanul diac și pe femeia lui, Ilinca, cu acest sat mai înainte zis, anume Brecicanii pe Vilia, în ținutul Hotinului și cu loc de moară la Vilia, pentrucă i-a fost lui dreaptă ocină și dedină. Și ne-au dat nouă șase cai buni, biciuluiți de șase sute zloți tătărăști, ca să le fie dela noi uric și ocină cu tot venitul, deosebit de alte rude ale lui, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam care se va alege mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar dacă se vor afla cândva niște urice sau oarecare ispisoace la copiii lui Pilipovschi pentru acest sat Brecicanii, să nu se creadă, nici să nu aibă nicio lege, nici înaintea noastră, nici înaintea altor domni după viața noastră.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume Brecicanii pe Vilia în ținutul Hotinului și cu loc de moară la Vilia, începând dinspre Mihălcăuți, dela un bour ce este într'un stejar, peste obârșia Văii Roșiei, pe drumul Rososanilor la vale, la marginea dumbrăvii în jos, unde se desfac drumurile, unul către Mihalcăuți și altul la Vadul de Piatră, la Vilia, apoi printre drumuri drept în obrejie, într'un stâlp de piatră și de acolo drept în vale, la un stâlp de piatră, pe din jos de heleșteul cel vechiu pe care l-a făcut Sava, în zilele lui Arbure, unde se cheamă Vadul de Piatră, mai jos de satul Brecicanii, unde

[1]) așa în orig.

este acum în hotar satul Adicăuților și de acolo la o movilă mare de lut, unde este un stâlp pus de Tăutul fost logofăt, iar de acolo peste obârșia Văii Solonețului, la drum la un stâlp de piatră și de acolo drept pe drum la Movila cea Mare, în dumbrava ce se numește Razboina. Iar dinspre alte părți, după hotarul cel vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Ștefan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Bucium vornic de țara de jos, credința panului Ieremia vornic de țara de sus, credința panului Zota și a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credința panului Ivan Nărocea și a panului Cârstea pârcălabi de Neamț, credința panului David și a panului Petrea pârcălabi de Roman, credința panului Andrei portar de Suceava, credința panului Brut posteluic, credința panului Iani vistier, credința panului Nădăbaico spătar, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Sava stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu le strice dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le este ocină dreaptă.

Iar pentru mai mare tărie și putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la aceeastă carte a noastră adevărată.

A scris Cârstea Mihăilescul în Iași, în anul 7097 <1589> luna Mai 25 zile.

A iscălit Stroici logofăt.

Acad. R.P.R., V/91 a.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1800, ibid., XXXIV/7.

515

1589 (7097) Iunie 5, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că această adevărată slugă a noastră Gavril aprod, a slujit mai înainte sfântrăposaților părinților noștri, iar astăzi ne slujește nouă, drept și credincios. De aceia noi, văzând dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă, i-am dat și l-am miluit dela noi, în țara noastră în Moldova, cu un sat anume Durnești, care acest sat mai sus scris, anume Durneștii, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Ștefăneștilor. Și a dat domniei mele șase cai buni, prețuiți la șapte mii aspri.

De aceia, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, care i se va alege lui mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Durneştii, să-i fie hotar pe hotarul său vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului noi Io Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor copii ai noştri, Vlad şi Ştefan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Zota şi Ghiorghie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ivan pârcălab de Neamţ, credinţa panului David şi Petrea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Andreiu portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, credinţa panului Sava stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă, al doilea, pentrucă îi este lui cumpărătură dela domnia mea, pe banii lui drepţi şi proprii.

Şi dacă cineva ar cuteza să strice şi să sfărâme dania şi întărirea noastră, unul ca acesta să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de 4 evanghelişti şi de cei 12 apostoli de frunte şi de cei ce au propovăduit la sfântul sobor şi de 318 părinţi cei dela Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu acei Jidovi, care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceiace este şi va fi în veci.

Iar pentru mai mare tărie şi putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie şi pecetea noastră să o atârne la această adevărată carte a noastră.

A scris Ieremia Băseanul în Iaşi, în anul 7097 <1589> luna Iunie 5.

Acad. R.P.R., LXIX/143.
Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom., la Arh. St. Buc., ms. 629, f. 123.

516

1589 (7097) Iunie 7.

7097 <1589> Iunie 7. Ispisoc dila Petru v<oe>v<o>d, cuprinzători de giudecata urmată între Dragoslav şi Buiul şi Muntul cu tovarăşii lor, şi între Tudoran visternicul şi ficiorii lui, Ionaşc<o> şi Cozma, zicând cum că i-ar fi luat o bucată

din hotarul Tomeştilor, pintre Tomeşti şi pintre Ciurileşti şi cum că s'ar fi făcut lui uric de cumpărătură dila Alicsandru v<oe>v<o>d, pe acea bucată de pământ care au cumpărat-o dela Nădăbaicu vor<ni>c.

Deci i-au întrebat de hrisov, cu ce dovadă ţini acia bucată de pământ. Iară iai au arătat uric dila Alecsandru v<oe>v<o>d, în cari scrie cum acel loc iaste cumpărătură lui Tudoran dela Nădabaicu vornicul şi au văzut acel uric şi au aflat cum că după peirea lui Nădăbaicu vornicul s'au făcut.

Şi i-au întrebat pe dănşii sufleţăşti, cum esti făcut acel uric şi cum l-au vândut Nădăbaicu lui Tudoran. Cumpărătu-l-au dela aceşti oameni, au le sănt niam lor? Iar ei au zis că nici l-au vândut nici le sănt niam, ce numai atăta, cum că are Tudoran satul Ciurileştii şi să împreună cu hotarul Tomeştilor. Şi vrând să le facă cineva strâmbătate, pentru aceiia au făcut, că esti acel loc al lor, fără ştirea lor, după peirea lui Nădăbaicu.

Deci domniia sa şi boierii li-au poruncit lor ca să primiiască cu sufletili lor, au să vie cu 24 de giurători ca să mărturisască cum că Nădăbaicu li-au vândut lor şi aceia n'au putut să priimească cu sufletili lor, nici marturi n'au adus, ci sănguri iai cu bună voia lor s'au lăsat şi au arătat cum că sănguri au scris, cu mâinile lor, acel loc în uricul lor.

Deci pe Dragoslav cu ai lui i-au îndreptat, luând dela dânşii şi 12 <zloţi> efierii[1]).

Şi ficiorii lui Tudoran di acum înainte să nu stăpăniască şi să nu mai aibă pără.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 54, f. 47.
Rezumat rom. din sec. XIX.

517

1589 (7097) Iunie 12, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Şaptelici armaş, nesilit de nimeni, nici asuprit, de bună voia sa şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, un sat anume Şapteliceanii, în ţinutul Sorocii şi cu iazuri şi cu locuri de mori, care acest sat Şapteliceanii, el l-a cumpărat dela domnia mea pentru patru cai buni şi cu bani gata, peste tot a dat domniei mele 15.000 aspri. Şi întru aceasta, s'a sculat sluga noastră Şaptelici armaş şi a vândut acest sat Şapteliceanii credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Andrei hatman şi pârcălab de Suceava, pentru 1.500 zloţi tătăreşti.

[1]) în loc de: «fieráie»

Și s'a sculat credinciosul și cinstitul nostru boier pan Andrei hatman și pârcălab de Suceava și a plătit deplin toți 1.500 zloți tătărești, în mâinile lui Șaptelici armaș, dinaintea noastră și dinaintea tuturor boierilor noștri moldoveni.

Și ispisocul de cumpărătură ce a avut dela domnia mea, încă l-a dat în mâinile credinciosului și cinstitului nostru boier pan Andrei hatman și pârcălab de Suceava.

Pentru aceasta, să-i fie lui și dela domnia mea ocină și cumpărătură și cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7097 <1589> Iunie 12.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Damian <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, Șeptelici, 7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

518

1589 (7097) Iunie 13, Iași.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre credincioase, pârcălabul dela Ciobârciu. Îți dăm de știre că ni s'au jăluit călugării dela Neamț împotriva lui Malic dela Copanca și așa s'au plâns înaintea domniei mele că le face mult rău și nu pot din pricina lui să-și stăpânească locurile lor și iezerile. Și încă s'au mai pârît ei de față, înaintea domniei mele și a rămas Malic și i-am luat lui șase boi.

Și când este acum, el iarăși a început să-i turbure. Pentru aceasta, cum vei vedea această carte a domnici mele, iar tu să iei dela el 12 boi și să-i trimiți la domnia mea, ca să se potolească.

Și iarăși tu, pârcălabe, cu satele de acolo să ai a înneca acea gârlă.

Altfel să nu faci.

Scris în Iași, anul 7097 <1589> Iunie 13.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat.

Sava <a scris>.

Acad. R.P.R., ms. 4606, f. 45.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1812.

519

1589 (7097) Iunie 20, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că acest adevărat al nostru credincios, pan Nicula stolnic, ne-a slujit drept credincios. De aceia noi, văzând slujba lui drept credincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul cu deosebita noastră milă, i-am dat şi l-am miluit pe dânsul dela noi, <în ţara noastră> în Moldova, cu un sat anume Holovăţul, în ţinutul Sucevei, care acest sat anume Holovăţul a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Badeuţilor. Şi l-am miluit pe dânsul, pentru slujba lui drept credincioasă ce ne-a slujit nouă şi ţării noastre, alta, pentrucă ne-a dat nouă şasezeci de mii de aspri, când ne-a trebuit, pentru treaba ţării şi când am plătit datoria lui Iancul voevod şi alte multe nevoi. Ca să-i fie lui dela noi uric şi ocină, cu tot venitul.

Şi apoi asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul nostru pan Nicula stolnic, de bună voia lui nesilit de nimeni, nici asuprit şi a schimbat acest sat mai sus scris anume Holovăţul, cu părintele şi rugătorul nostru, chir Gheorghie mitropolit de Succava. Iar părintele rugătorul nostru chir Gheorghie mitropolit de Suceava şi cu tocmirea şi cu voia mamei sfinţiei sale, Maria, cneaghina lui pan Moghilă logofăt şi cu voia fraţilor sfinţiei sale, credinciosul şi cinstitul nostru boier pan Ieremia mare vornic de ţara de sus şi cu Toader şi Simion ceaşnic, s'au sculat şi au dat schimb pentru schimb, credinciosului nostru pan Nicula stolnic dreapta lor ocină şi dedină şi cumpărătură, din dreptele lor privilegii, satul anume Stănileşti în ţinutul Hotinului. Care acest sat a rămas moştenirea în partea sfinţiei sale, iar jumătate a fost cumpărătură a sfinţiei sale, dela vărul lui, pan Dumitru Moviliţă.

De aceia noi, văzând schimbul lor de bunăvoie şi cu înţelegere între dânşii şi noi asemenea şi dela noi am dat şi am întărit părintelui şi rugătorului nostru chir Ghiorghie mitropolit de Suceava, acest sat mai înainte zis anume Holovăţul, ca să fie sfinţiei sale şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul.

Şi apoi, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, părintele şi rugătorul nostru chir Ghiorghie mitropolit de Suceava şi cu voia şi cu întocmirea mamei şi a fraţilor sfinţiei sale, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia sa şi-a dat sfinţia sa şi a miluit cu acest sat mai sus scris anume Holovăţul, sfânta lor mânăstire nou zidită, numită Sucevita, unde este hramul învierii domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos şi întru lauda tatălui şi a fiului şi a sfântului duh, troiţa sfântă cea de o fiinţă

şi nedespărţită, pe care sfinţia sa, cu voia lui dumnezeu, singur din nou a zidit-o dela început, din temelie, mai sus zisa sfântă mânăstire, pentru pomenirea sa şi pentru pomenirea bunicilor şi părinţilor şi fraţilor sfinţiei sale, ca să le fie lor vecinică pomenire.

De aceia noi, văzând dania lor şi miluirea de bună voie şi noi, asemenea şi dela noi am dat şi am întărit mai sus zisei sfintei mânăstiri nou zidită, Sucevița, unde este hramul învierii domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Isus Hristos, acest sat mai înainte zis, anume Holovăţul, ca să fie sfintei mânăstiri şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat, anume Holovăţul, să fie din toate părţile, după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului noi, Io Petru voevod şi a preaiubitului fiu al domniei mele, Ştefan voevod şi credinţa ierarhilor moldoveni, părinţilor, rugătorilor noştri chir Agaton episcop de Roman şi chir Ghideon episcop de Rădăuţi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Zota şi a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ioan pârcălab de Neamţ, credinţa <panului David> şi a panului Petrea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Andrei hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Nădăbaicu spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului <Sava stolnic>, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi <domn> dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine dumnezeu va alege să fie domn al ţării noastre <Moldova>, acesta să nu strice dania şi întărirea noastră mai sus scrisă a sfintei mânăstiri, ci să dea şi să întărească pentru lauda tatălui şi a fiului şi a sfântului duh, troiţa sfântă şi cea de o fiinţă şi nedespărţită. Iar cine ar cuteza să strice sau să schimbe altfel dania şi miluirea mai sus scrisă a sfintei mânăstiri, acela să aibă a da răspuns înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos şi să fie blestemat de domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos şi de preacurata lui maică şi 4 sfinţi evanghelişti, Matei, Marco, Luca, Ioan şi sfinţii slăviţi şi întru totul lăudaţi 12 fruntaşi apostoli, de către trei preacuvioşi mari ierarhi, Vasilie cel Mare, Grigorie Bogoslovul şi Ioan Gură de Aur şi de 318 sfinţi părinţi dela Nichcia şi de sfântul arhierarh şi făcător de minuni Nicolaie şi de sfântul mărit şi izvorâtorul de mir, Gheorghie şi Dimitrie şi sfântul Ioan cel Nou şi de toţi sfinţii şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu alţi necredincioşi care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi în veci.

BIBLIOTECA SIBIU

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tot ce este scris mai sus, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Dumitru în Iaşi, în anul 7097 <1589> luna Iunie 20 zile.

A iscălit Stroici logofăt <m. p.>.

Institutul de Istorie şi Filosofie al Acad. R.P.R.
Copie slavă.

520

1589(7097) Iunie 20, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Ştefan şi s'a pârît înaintea noastră cu sora sa anume Draga, pentru moştenirile şi ocina ce au rămas dela fratele său, Toader, şi voia Ştefan să ia jumătate din aceste averi şi din ocină, dar Draga, sora lui, a scos <înaintea noastră> oameni buni şi bătrâni şi pe duhovnicul lui Toader <şi au spus> că şi-a lăsat Toader ocina din satul Păşcani, cu tot <venitul> numai surorii sale Draga şi copiilor ei, ca să aibă a-l pomeni. Şi ea a adus martori, oameni buni şi bătrâni şi un zapis făcut de duhovnicul popa Nicoară şi toţi au mărturisit, cu sufletele lor, că a lăsat totul surorii sale Draga.

De aceia noi, dacă am văzut astfel de mărturie dela oameni buni şi acest zapis pe care l-a pus dinaintea noastră, iar noi i-am crezut.

De aceia, de acuma înainte, să nu mai aibă a se pârî pentru aceasta, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7097 <1589> Iunie 20.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici logofăt <m. p.>.

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/11.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

521

1589 (7097) Iunie 21, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii noastre credincioase Oprea mare armaş şi femeii lui, Erina, dreapta lor ocină şi dedină dela socrul său Neagoe camaraş, jumătate de sat din Costeşti şi cu livezi şi cu locul ce este peste Trotuş, din ispisoace de întărire ce au avut de mai înainte, dela domnia mea şi pe urmă şi din zilele lui Iancul

voevod și acum iarăși și dela domnia mea, de mărturie că vechile privilegii și ispisoace ce a avut tatăl ei Neagoe cămăraș, ei le-au pierdut în zilele lui Alexandru voevod, când și el însuși a pierit. Și au mărturisit mulți oameni buni și megieși de primprejur și boieri dela curtea domnici mele.

Și iarăși le-am dat și le-am întărit dreptele lor vii câte sunt, o vie de moștenire și două vii ce le sunt de cumpărătură, ce sunt scrise și în catastihul orașului.

Și deasemeni le-am dat și le-am întărit drepții lor robi [1]) Țigani, anume: Simion cu femeia și cu copiii și Mărușca cu copiii și Paraschiva cu copiii și Stanca cu copiii și Condrea cu femeia și cu copiii lor <și> Rosina cu copiii ei și Ieremia cu femeia și cu copiii.

De aceia ca să le fie și dela noi uric cu tot venitul.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7097 <1589> Iunie 21.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit. Stroici logofăt <m. p.>.

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iași, CLXXIV/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

522

1589 (7097) Iunie 23, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, <că> a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Șaptelici <armaș>, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta <sa> ocină și cumpărătură, un loc din pustie unde se cheamă La Fântâna Caplei, ce acum se numește Șapteliceanii, în ținutul Sorocii, care acest loc din pustie, care se numește Șapteliceanii, l-a cumpărat el dela domnia mea, pentru patru cai <buni și cu bani gata, peste tot a dat domniei mele>[2]) 15.000 aspri. Și și-a întemeiat acolo sat și iazuri și și-a făcut mori. Și acest loc din pustie a fost drept domnesc, care este mai sus de Soroca <între satul Șolceni și între Cosaciuștii [3])... loc din pustie. Și acolo n'a fost niciodată sat, ci el singur și-a întemeiat.

Acest loc <mai sus scris> din pustie, care acuma se numește Șapteliceanii, <între Șolceni și între Cosaciuștii>[3])... Șaptelici armaș și l-a vândut acest sat

[1]) «holopi» în orig.
[2]) completat după actul din 12 Iunie 1589, cu același cuprins.
[3]) completat după actul din 3 Ianuarie 1858.

Şapteliceanii, credinciosului şi cinstitului nostru <boier, pan> Andrei hatman şi pârcălab de Suceava, pentru o mie şi cinci <sute de zloţi tătăreşti>. <Şi s'a sculat credinciosul> şi cinstitul nostru boier, pan Andrei hatman şi pârcălab de Suceava şi a plătit toţi <deplin, aceşti> bani mai sus scrişi, 1.500 zloţi tătăreşti, în mâinile lui Şaptelici armaş, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni. Şi ispisocul de cumpărătură ce l-a avut dela domnia mea încă l-a dat în mâinile <credinciosului> şi cinstitului nostru boier, pan Andrei hatman şi pârcălab de Suceava.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni am dat şi am întărit şi dela noi credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Andrei hatman şi pârcălab de Suceava, acest sat mai sus scris, anume Şapteliceanii, care este în ţinutul Sorocii, la Fântâna Caplei, ca să-i fie lui şi dela domnia mea ocină şi cumpărătură şi cu tot venitul şi uric neclintit, lui şi copiilor şi nepoţilor lui şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lui, cu care i se va alege mai de aproape, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Şapteliceanii, la Fântâna Caplei, în ţinutul Sorocii, să fie cât va cuprinde până unde se întâlneşte cu hotarul altor sate de prin prejur, dinspre toate părţile.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului, noi Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fiii domniei mele, Io Vlad şi Ştefan voevoz şi credinţa boierilor noştri moldoveni: credinţa panului Bucium vornic de ţarai de jos şi credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Zota şi a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ivan pârcălab de Neamţ, credinţa panului David şi Petrea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Brot postelnic, credinţa panului Nădăbaico spatar, credinţa panului <Gheorghie ceaşnic> credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Sava stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau dintre rudele noastre sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu clintească dania şi întărirea şi întocmirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă el a cumpărat pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare tărie şi putere a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră de această carte a noastră adevărată.

A scris Ionaşco, în Iaşi, în anul 7097 <1589> luna Iunie 23 zile.

Arh. St. Iaşi, CCCL/76.
Copie slavă din sec. XX.

523

1589 (7097) Iunie 23, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri mari şi mici, sluga noastră Zosim visternicel, fiul Dragnei, nepotul lui Dan hatman, de bună voia lui nesilit de nimeni nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, a patra parte din tot satul Criveştii, partea de sus, dinspre biserică şi cu două iazuri, unul în ţarină şi altul în sat şi cu loc de moară.

Iar privilegiul ce l-a avut bunicul lui, Dan hatman, de danie şi de vislujenie dela Ştefan voevod cel Bătrân şi de întărire dela Petru voevod ce Bătrân, el le-a ascuns. Pentrucă aşa a spus dinaintea noastră, sluga noastră, Zosim, că acele privilegii le-a luat mama lui, Dragna, când a plecat din ţara noastră la Brăila.

Şi când a fost această tocmeală s'au întâmplat şi slugile noastre, Drăgan Ciolpan fost pârcălab şi Dumitru uricar şi Sechil diac. Şi noi i-am întrebat dacă întorc banii, sau nu. Şi ei aşa au mărtuirsit că niciodată nu vor lua înapoi această ocină mai sus zisă. Aceasta a vândut-o credinciosului nostru Simion Stroici vistier, pentru şasesprezece mii de aspri, bani gata. Şi s'a sculat credinciosul nostru Simion Stroici vistier şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, în mâinile lui Zosim vistiernicel, înaintea noastră şi înaintea boeirilor noştri.

Şi când se vor ivi acele privilegii la ori care dintre neamurile lui, ei să aibă a-i da şi privilegiul.

Astfel noi, văzând întocmirea lor de bunăvoie şi învoiala între dânşii şi noi deasemeni şi dela noi, am dat şi am întărit credinciosului nostru Simion Stroici vistier această mai înainte zisă parte de ocină, ca să-i fie lui ocină şi cumpărătură cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7097 <1589> Iunie 23.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>. Faceţi-i uric.

Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, I/14.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

524

1589 (7097) Iunie 25, Galata.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, celor ce o vor vedea sau cu urechile o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor

noştri moldoveni, mari şi mici, Gliga, fiul Mărinei, nepotul Fedcăi, nesilit de nimeni şi nici asuprit, de bună voia sa şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din dreptele şi propriile sale privilegii, din privilegiul de întărire, ce a avut bunica lui dela Ştefan voevod cel Bătrân şi privilegiul de împărţeală, ce a avut mama lui, Mărina, dela Ştefan voevod cel Tânăr, jumătate din sat din Goeşti, în ţinutul Cârligăturii, însă jumătatea dinspre bucovină, şi jumătate de sat din Vârstaţi, jumătatea de sus. Acelea le-a vândut slugii noastre credincioase, Nistor Ureche vornic de gloate, pentru o mie şi două sute de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă, Nistor Ureche vornic de gloate şi a plătit deplin toţi 1.200 zloţi tătăreşti în mâinile mai sus scrisului Gliga, fiul Mărinii, nepotul Fedcăi. Şi privilegiile mai sus scrise încă le-a dat în mâinile slugii noastre credincioase Nistor Ureche vornic de gloate, dinaintea noastră în Iaşi.

Şi întru aceasta, iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, One şi fratele lui, Trifan, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, o falce şi jumătate de vie în Dealul Porcului[1]), în ţarina Scubinţilor, aceea au vândut-o iarăşi slugii noastre credincioase Nistor Ureche vornic de gloate, pentru şapte sute de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Nistor Ureche vornic de gloate şi a plătit deplin toţi 700 zloţi tătăreşti, în mâinile celor mai sus pomeniţi, One şi fratele lui, Trifan, dinaintea noastră.

Şi întru aceasta, asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Măriica Miculcoaia, nesilită de nimeni şi nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină, două fălci şi jumătate de vie, iarăşi în Dealul Porcului [1]) şi în ţarina Scubinţilor, pentru o mie de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră credincioasă, Nistor Ureche vornic de gloate şi a plătit deplin toţi 1.000 de zloţi tătăreşti, în mâinile Măriicăi Miculcoaia, dinaintea noastră.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi înţelegere şi plata deplină şi noi asemenea şi dela noi am dat şi am întărit ocinele şi viile mai sus scrise, slugii noastre credincioase Nistor Ureche vornic de gloate, ca să-i fie lui ocine şi cumpărătură cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi stănepoţilor şi răstrănepoţilor lui şi întregului neam al lui, care i se va alege mai deaproape, neclintit lor, niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai sus scrise jumătăţi de sate, din Goeşti şi din satul Vârstaţi şi al mai sus scriselor fălci de vie, să fie dinspre toate părţile pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domnici noastre, Petru voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fiii domniei mele, Io Vlad şi Io Ştefan voevozi şi credinţa

[1]) aşa în orig.

boierilor noştri moldoveni: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Zota vistier şi a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ivan logofăt şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa <panului> David şi a panului Petrea pârcălabi de Roman, credinţa panului Durac şi a panului Capotici pârcălabi de Orhei, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Nădăbaico spătar, credinţa panului Gheorghe ceaşnic, credinţa panului Iane vistier, credinţa panului Sava stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine dumnezeu va alege să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu strice dania şi întărirea noastră, ci mai mult să-i întărească şi să-i împuternicească, pentrucă a cumpărat pentru bani săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare tărie şi putere a tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră de această carte a noastră adevărată.

A scris Damian Cârstovici, în Galatia, în anul 7097 <1589> luna Iunie 25.

Acad. R.P.R., CCXVI/51.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom., ibid., CLXXV/66.

525

1589 (7097) Iulie 2, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri: Ionaşco, fiul lui Droţ, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a mărturisit că a vândut părţile lui de ocină, toată partea lui, cât se va alege din partea tatălui său, Droţ, a cincea parte de sat din Ghigoeşti şi din Obârşie. Aceasta a vândut-o lui Ionaşco, fiul lui Trifan, pentru două sute şi optzeci de zloţi tătărăşti. Şi să aibă a-i face lui ispravă şi de uric.

Şi i-a plătit lui deplin dinaintea noastră.

De aceia, să-i fie lui şi dela noi ocină şi cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7097 <1589> Iulie 2.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici logofăt; faceţi-i uric <m. p.>

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/77.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. din 1787, ibid., CLXXIV/8.

526

1589 (7097) Iulie 10, Iaşi.

<†> In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă şi de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Isus Hristos şi închinătorul troiţei, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoire şi inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi din tot cugetul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu şi cu binecuvântarea celor trei ierarhi moldoveni, părinţii noştri: chir Ghiorghie mitropolit de Suceava şi chir Agafton episcop de Roman şi chir Ghidion episcop de Rădăuţi şi am dat şi am miluit domnia mea ruga noastră, sfânta mânăstire dela Putna, unde este hramul uspeniei preasfintei şi curatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, cu un sat anume Stăvceanii [1]), cu heleşteu şi cu loc de mori pe Sitna, în ţinutul Hârlăului, care acest sat anume Stăuceanii [1]), cu heleşteu şi cu loc de mori pe Sitna, a fost al noastru drept domnesc, ascultător de ocolul târgului dela Botoşani, ca să-i fie mai sus zisei sfinte mânăstiri, pentru pomenirea răposaţilor strămoşi şi părinţi ai domniei mele şi pentru sufletul şi sănătatea domniei mele şi a doamnei domniei mele şi a copiilor domniei mele daţi de dumnezeu, Vlad şi Ştefan voevozi, vecinică pomenire nouă.

Şi sfinţiile lor, rugătorii noştri călugări, să aibă a ne scrie pe noi în sfântul mare pomelnic şi pe strămoşii şi pe părinţii domniei mele şi pe domnia mea şi pe doamna domnieie mele şi pe copiii domniei mele daţi de dumnezeu, Vlad şi Ştefan voevozi şi să aibă a ne face pomenire din an în an, în ziua sfântului Vasilie cel Mare şi în ziua sfinţilor arhistrategi, Mihail şi Gavril, arhanghelii domnului, până când va sta sfânta mânăstire.

De aceia, acestea mai sus scrise să fie sfintei mânăstiri dela noi uric şi ocină, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Stăvceanii, cu heleşteu şi cu loc de mori pe Sitna, să fie după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei nostre, mai sus scrisului, noi Io Petru voevod şi a preaiubiţilor fii ai domniei mele, Vlad şi Ştefan voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Zota şi a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ivan pârcălab de Neamţ, credinţa panului David şi a panului Petrea pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Andrei hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Nădăbaico spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Iani vistier,

[1]) aşa în text.

credința panului Sava stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi <domn> dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu clintească dania și întărirea și miluirea noastră, ci să dea și să întărească sfintei mânăstiri mai sus zise și întru lauda și cinstea uspeniei preasfintei curatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria. Iar cine ar cuteza să strice sau să schimbe altfel această întocmire a noastră mai sus scrisă și danie și miluire, acesta să aibă a da răspuns înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos și să fie blestemat și de trei ori blestemat și neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului, mântuitorul nostru Isus Hristos și de preacurata lui maică și de sfinții 4 evangheliști și de sfinții slăviți și întru totul lăudați 12 apostoli de frunte, Petru și Pavel și ceilalți și de către arhierarhul și făcătorul de minuni al lui Hristos, Nicolae și de trei sfinți mari ierarhi: Vasilie cel Mare, Grigorie Bogoslovul, Ioan Zlataust și de 318 părinți, cei dela Nicheia care au propovăduit la săbor și de toți sfinții, dela Adam și până astăzi. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu ceilalți Iudei necredincioși, care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci.

Iar pentru mai mare tărie și putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Dumitru, în Iași, în anul 7097 <1589>, luna Iulie 10 zile.

Și a iscălit Stroici logofăt.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 308.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom., în Arh. St. Iași, CCXL/25.

527

1589 (7097) Iulie 16, Iași.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorului nostru egumenului și tuturor călugărilor care trăesc în mânăstirea Tazlău, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele, să ție dreapta lor ocină și dedină a sfintei mânăstiri, din satul Bunești, unde le-a hotărnicit și le-a pus stâlpi Ursu mare vătav al ținutului Bacău, dinspre Tofan mai sus de Cobâleni.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i opri înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iaşi, anul 7097 <1589> Iulie 16.
Insuşi domnul a spus.
Bucium mare vornic a învăţat.
Siva Bârlădeanu <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, III/1—2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

528

1589 (7097) Iulie 18.

Velet 7097 <1589 Iuli<e> 18. Un ispisoc dela Pătru vod<ă>, întărind lui Sămion vist. pe o parte di moşiia din satul Steţcanii, ce au cumpărată dela Roman, ficiorul Drăghinii, nepotul Mihului, parte ce i s'ar alege, drept 150 *zloţi tătăreşti*.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 316 v.
Rezumat rom. din sec. XIX.

529

1589 (7097) Iulie 20.

7097 <1589> Iuli<e> 20. Uric dela domn Petru v<oe>v<o>d, pren cari întăreşti stăpânire pi satul Malurile, amândouâ coturile di pi Bistriţă şi cu loc di moară în gura Bistriţii, lui Bucium *mare* vor<ni>c din ţara di gios.

Asămine, îi mai întăreşte o sălişti, Făureni, ci este pe Putna şi loc di moară în Putna, cumpărătură dela Ioan şi cu fimee lui, Marie, fata Putnii.

Asămine, îi mai întăreşti, din a patra parte, a treia parte, din satul Oteştii şi cu vad de moară pi părâul Răcătăul, cumpărătură dela Balace şi fraţii săi.

Asămine, îi mai întăreşte, din a patra parte din satul Prosi<l>nicii, din a şasa parte, doâ părţi *din* ţin<u>t Cărligăturii, cumpărătură dela Marcu şi alţii. Mai întărindu-i şi viile dila Cruce, ci au fost domneşti.

Arh. St. Iaşi, Transport 1788, op. 2039, dos. 241, f. 206.
Rezumat rom. din 1845.

530

1589 (7097) August 14, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, popa Dumitru şi tatăl lui, Ignat şi au adus înaintea noastră un zapis făcut de Vartic fost mare vornic, precum că au cumpărat o ocină, din a treia parte jumătate, dela drumul Susenilor în sus, din sat din Obârşia Seacă, cât se va alege partea Fătului, ce ei şi-au cumpărat dela dânsul, pentru 40 de zloţi tătăreşti.

De aceia, noi dacă am văzut acest zapis făcut precum că ei au cumpărat, iar noi l-am crezut. De aceia, ca să le fie lor şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7097 <1589> August 12.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici logofăt <m. p.>.

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCI/78.
Copie slavă din sec. XX.

531

1589 (7097) August 22, Iaşi,

<† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră credincioasă, Benedic fost ceaşnic, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat şi l-am miluit dela noi, în ţara noastră, în Moldova, cu o scliste anume Ecuşanii, în ţinutul Romanului, care această selişte a fost a noastră dreaptă domnească şi ascultătoare de ocolul târgului Romanului. Şi a dat domniei mele douăzeci de mii de aspri, bani gata în nevoia ţării.

De aceia, ca să-i fie lui dela noi uric şi ocină cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lui şi întregului neam al lui, care i se va alege mai deaproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei selişti mai sus scrise, anume Ecuşanii, să-i fie ei hotar după hotarul său vechiu, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Ştefan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie şi Zota pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârstea şi Ivan pârcălabi de Neamţ, credinţa panului David şi Petrea pârcălabi de Roman, credinţa panului Andrei portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Sava stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi miluirea noastră ci să-i dea şi să-i întărească,

pentrucă i-am dat şi i-am întărit pentru slujba lui dreaptă şi credincioasă, alta, pentrucă a dat aceşti mai sus zişi bani, 20.000 aspri, la nevoia ţării.

Iar dacă cineva ar cuteza să strice şi să sfarme dania şi miluirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de <domnul dumnezeu> făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de 4 evanghelişti şi de 12 apostoli de frunte şi de 318 părinţi cei dela Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu alţi Jidovi necredincioşi, care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi în veci.

Iar pentru mai mare tărie şi putere a tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Ieremia Băseanul, în Iaşi, în anul 7097 <1589> August 22.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 252.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

532

1589 (7097) August 24.

Cu mila lui d<u>mn<e>zău, Petru voev<o>d, domn pământului Moldavii. Arătat facem cu acest hrisov al nostru, tuturor celor ce vor privi într'însul sau îl vor auzi cetindu-să, cum că domniia me bine am voit cu a noastră bună voinţ<ă>, cu curată şi luminată inimă, din tot sufletul cu agiutoriul lui d<u>mn<e>zău, am dat şi am miluit pre rugătorii noştrei a sf<i>ntei m<ă>n<ă>stiri Agapia, unde este hramul sf<i>nţilor arhangheli Mihail şi Gavril şi a celoralalte puteri fără de trupuri, cu o moşie anumi Childeştii în ţin<u>t<u> Romanului, cum că ace moşie anumi Childeştii au fost a noastră domnească dreaptă şi supusă către ocolul târgului Romanului şi domniia me am fost miluit pe sluga noastră cea credincioasă, Brut *mare* post<el>nic, cu ace mai sus zisă moşie anume Childeştii, în ţin<u>t<u> Romanului, pentru a sa dreaptă şi credincioasă slujire cu cari ne-au slujit noăo şi pământului nostru şi el încă au dat-o la a noastră ce mai sus zisă sf<ă>ntă m<ă>n<ă>stire, dupre a lui bună voinţă, de nimen<i> îndemnat fiind, nici silit.

Pentru aceia şi domniia mea am dat ş'am întărit, ş'am miluit s<fănta> m<ă>năstire> ce mai sus scris<ă> Agapiia, unde esti hramul sf<i>n<ţi>lor arhangheli Mihail şi Gavriil şi a celorlalte puteri fără de trupuri, cu ace moşie mai sus scrisă, anume Childeştii, în ţinutul Romanului, pentru a noastră sănătate şi mântuire şi ertarea păcatelor, ca să fie sf<i>ntei m<ănăstiri> nemişcată niciodată în vecii vecilor, până când va sta sf<ă>nta m<ă>n<ă>stiri.

Şi aşişderea am dat şi am întărit rugătorilor noştrei ai sf<i>ntei m<ă>n<ă>stiri Agapiei, patru sălaş<e> de Ţigani, anume, Stancul şi Luca şi Nechita şi Păcurariu, cu femeile şi cu copiii lor, cum cu acei Ţigan<i> oameni *de asemeni* domniia

297

mea am fost miluit pe sluga noastră cea credincioasă Brut *mare* post<el>nic, iară el i-au dat sf<i>ntei m<ă>n<ă>stiri Agapiei, ce-i mai sus scrisă şi au fost ai noştrei drept<i> domenşti.

Pentru aceia ca să fie oamenii Ţigani neclătit<i> niciodată în veaci.

Şi atuncea iarăş<i> au venit înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştrei, sluga noastră Gavriil Clanţa vătav, cu a lui bună voinţă, de nimine îndemnat, nici silit şi ş'au dat a lui dreaptă ocină din moşia Angherestii ceaiace ş'au ales din partea lui, cu loc de moară în Topolit<a>; aceia au dat-o sf<i>ntei m<ă>n<ă>stiri Agapiei, pentru sufletul său ş'ale născătorilor săi, ca să fie sf<i>ntei m<ă>n<ă>stiri şi dela noi, cu tot venitul.

Şi după aceia iarăş<i> au venit, înnaintea noastră şi înnaintea boierilor noştri, Gâta, fiica lui Dimitrie Foltea şi Cercea, fiica lui Mihai şi Irina, fiica lui Mihai şi Nistor, cu a lor bunăvoinţă, de nimenea îndemnat<i>, nici silit<i> şi ş'au vândut a lor dreaptă ocină dintru aceiaş<i> mai sus zisă moşie Angherestii, partea lor cât s'au ales. Aceia au vândut-o s<fintei> m<ănăstiri> ce-i mai sus scrisă, Agapiia, în trei suti şi optzăci galbeni tătărăşti şi au plătit lor deplin acei mai sus scriş<i> bani, trei suti optzăci galbeni tătărăşti, înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştri, ca să fie s<fintei> m<ânăstiri> şi dela noi cu tot venitul.

Şi după aceia iarăş<i> au venit înnaintea noastră şi înnaintea boierilor noştri, slugile noastre, Romaşcu şi Onaşcu, cu a lor bunăvoinţă, de nimeni îndemnat<i>, nici silit<i>, şi ş'au vândut a lor dreaptă ocină strămoşasc<ă>, dintru aceiaş<i> moşie mai sus zisă, Angherestii şi partea lor cât ş'au ales; aceia au vândut-o iarăş<i> la rugătorii noştrei ai sf<i>ntei m<ănăstiri> Agapiei, drept noăzăci galbeni tătărăşti şi le-am plătit lor toţ<i> deplin acei mai sus scriş<i> noăzăci galbeni tătărăşti, înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştrei. Pentru aceia ca să fie s<fintei> m<ănăstiri> şi dela noi ocină şi cu locuri de moară în Topoliţă şi cu tot venitul.

Şi după aceia iarăş<i> au venit înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştri, Naşa fiica lui Ghideoan, dupre a ei bunăvoinţă, de nimene fiind îndemnată, nice silită şi ş'au vândut a sa dreaptă ocină parte ei ce pentru ocină precât ş'au ales dintru aceiaşi mai sus scris<ă> moşie Angherestii şi cu loc de moară, cât se va alegi în Topliţ<ă>, aceia au vândut-o rugătorilor noştrei ai s<fintei> m<ânăstiri> ce-i mai sus zisă Agapia, drept şaptizăci galben<i> tătărăşti înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştri pentruca să fie s<fintei> m<ănăstiri> cu tot venitul.

Şi după aceia iarăş<i> au venit înnaintea noastră şi înnainte boerilor noştri, Naşa, fiica lui Ghideoan, cu a sa bunăvoinţ<ă>, de nimene îndemnată, nici silită şi ş'au vândut a sa dreaptă ocină dintru ale sali drepte privileghii, partea sa câtu ş'au ales din moşiia Urichenii; aceaia au vândut-o iarăş<i> rugătorilor noştri ai s<fintei> m<ănăstiri> Agapiei, drept o sută şi treizăci galbeni

tătărăşti şi i-au plătit toţ<i> deplin acei mai sus scriş<i> ban<i>, o sută treizăci galbeni tătăreşti, înaintea noastră şi înnaintea boerilor noştrei. Aceste toati mai sus scrisă să fie dela noi sf<i>ntei m<ă>n<ă>stiri uric şi ocină cu tot venitul, nemişcat s<fintei> m<ănăstiri>, totdeauna în veacii veacilor, până va sta sf<ă>nta m<ă>n<ă>stire.

Iară hotarul celor mai sus scrisă părţi de ocină să le fie lor hotar precum mai sus scriem; iar hotar dintru alte părţi, dupre hotarul său cel vechiu, dupre cum au apucat în vechime.

Iar la aciasta esti credinţa a domniei noastre ce-i mai sus scrisă, noi Petru vo<e>v<o>d şi credinţa preaiubit fiiului nostru, Ştefan voev<o>d şi credinţa tuturor boerilor noştrii: credincios dum<nealui> Bucium vorn<i>c ţerii de jos, credincios dum<nealui> Ieremiia vornicul ţării de sus, credincioş<i> dumnalor Gheorghie şi Zota părcălabii Hotinului, credincioş<i> dum<nalor> Cârstea şi Ioan părcălabii Neamţului, credincioş<i> dum<nalor> Bejan şi Petru părcălabii Romanului, credincios dum<nealui> Andrei portari Sucevii, credincios dum<nealui> Brut postelnicul, credincios dum<nealui> Gheorghie paharnic, credincios dum<nealui> Sandul [1]) stoln<i>c, credincios dum<nealui> Stanciul [2]) comis şi credinţa tuturor boerilor noştri ai Moldovii, celor mari şi mici.

Iară după a noastră viaţă, cine va fi din fiii noştrei, sau din neamul nostru, sau pre cine d<u>mn<e>zău îl va alegi ca să fie domn pământului nostru, al Moldovei, unul ca acela să aibă a nu mişca a noastră danie şi întăritură, ce mai vârtos să o întărească sf<i>ntei m<â>n<ă>stiri, aceia ce esti dreaptă ocină şi cumpărătură cu banei cei drept<i>.

Iar cela ce să va isipiti a răsipi şi a strica a noastre tocmeale, unul ca acela să fie blestămat şi de trei ori blestămat dela domnul d<u>mn<e>zău, carile au făcut ceriul şi pământul şi de prea curat<a> maica lui d<u>mn<e>zău şi de toţ<i> sf<i>nţii, cari din veac au bine plăcut lui d<u>mn<e>zău şi să aibă a da răspuns la straşnica judecată a lui H<risto>s.

Iară spre mai multă întărire şi întăritură celor mai sus scrisă, am poruncit slugii noastre celi mari şi cinstit şi boiarului dum<isale> Stroecé [3]) logof<ă>t<u>-lui celui mare ca să scrie şi a noastră peceti şi să legi către acest adivărat hrisov al nostru.

7097 <1589> Av<gust> 24.

S'au scris de Ieremia Bosanul [4]).

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/18.
Copie rom. din sec. XIX.

---

[1]) în loc de: « Sava ».
[2]) în loc de: « Stan ».
[3]) în loc de: « Stroici ».
[4]) în loc de: « Băseanul ».

533

<1589 Septembrie 1—1590 August 31>, 7098.

Suret de pe carte dată de stăpânit Tălăbeştii, dela Pătru vod<ă>, let 7098 <1589—1590>

† Da<t-a>m carte domnii mele, slugii noastre lui Murgoci diiacului, să fie volnic spre aceia, ca să fie tar<e> şi puternic, cu carte domnii meli, a-ş<i> ţine şi e<l> al său hotar, satul Tălăbăştii, de către Tomceştii şi de către Gîrleşti, priste Bîrlad, pără în Siretiu, pre unde au fostu hotarul cel bătrân.

Iar cine va sămăna sau va cosă, el ca să aibă a le lua tuturor dejmă.

Către aciasta nimene ca să nu aibă a ţine sau a sta înpotriva cărţii *domneşti*.

Acad. R.P.R., ms. 3061, f. 32 v.

534

1589 (7098) Septembrie 8.

7098 <1589>, Sept. 8

Petru vod<ă> au miluit pre al său cin<s>t<it> şi credincios boer Andrei hatm<anul> cu satul Podolénii, care au fost drept domnesc, supt ascultarea braniştii pentru mare slujbă ci-au făcut domniei şi ţerăi, când au trecut pe aicea Turcii, de au prădat Ţara Leşească. Şi au prădat şi au robit şi 3 sate aicea pe Jăjăia. Şi Andrei hat<man> au scos robii acéiia dela Turci.

Acad. R.P.R., ms. 1738, f. 324.
Rezumat rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

535

1589 (7098) Octombrie 24, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, rugătorii noştri călugării dela sfântul schit al lui Zosim, unde este nastavnic Dosoftiiu icromonah, cu un zapis de mărturie pe care l-au avut ei dela Praxia monahia, cum ea însăşi s'a închinat şi s'a dat sfântului schit, cu tot ce a avut ea şi cu o prisacă cu stupi, care acea prisacă este lângă Borceşti şi cu toate ce a avut ea, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia ei s'a închinat şi s'a dat sfântului schit. Iar ei să aibă a o scrie în sfântul mare pomelnic şi în cele mici şi când va fi la săvârşirea ei, să aibă a o sluji şi a o prohodi.

De aceia, noi deasemeni văzând închinarea din bună voie şi noi aşijderea le-am dat şi dela noi şi le-am întărit acele averi şi acea închinare mai sus zisă, ca să le fie şi dela noi, cu tot venitul neclintite în veci. Pentru aceasta, nimeni dintre fiii ei sau nepoţii sau din rudele ei să nu aibă nicio treabă cu acele averi şi nici să nu aibă a se amesteca în această întocmire niciodată, în niciun fel, înaintea acestei cărţi a noastre.

Domnul a poruncit.

Scris în Iaşi, în anul 7098 <1589> Octombrie 24.

Stroici mare logofăt a învăţat. Am iscălit eu Stroici logofăt <m. p.>.

Andreica <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XI/3.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1804 şi o copie slavă din 1947.

536

1589 Noembrie 15.

1589 Noembrie 15.

† Mărturisesc eu, Ioan banul că am primit dela Pervana-bei casapul, 420.000 aspri, adică patru sute douăzeci <mii>, pentru trebuinţa domnului, lui Ştefan voevod [1]) şi avem învoială să-i dea domnul oi dela Soroca, fiecare oaie pentru patruzeci şi şapte aspri. Fiindcă aşa am făcut târgul.

<Pe verso:> am luat 152.340 <şters şi scris dedesubt:> 188.000; rămân 26.766.

Acad. R.P.R., CCC/3.
Orig. grec., hârtie, pecete aplicată.

537

1589 Noembrie 20.

1589 Noembrie 20.

† Mărturisesc eu, Ioan banul că am luat dela Floro al lui Tacugi 150.000 aspri, adică una sută cincizeci <mii>, pentru trebuinţa domnului Ştefan voevod şi avem învoială să-i dea domnul oi, din ţinutul Iaşului, fiecare oaie pentru patruzeci şi cinci de aspri, fiindcă aşa am făcut târgul. Şi i-am luat la 20 Noembrie. <Pe verso:> am luat 43.785; 16.285.

Acad. R.P.R., CCC/4.
Orig. grec., hârtie filigran, pecete aplicată.

[1]) Ştefan voevod, fiul şi asociatul lui Petru Şchiopul.

538

1589 Decembrie 1.

1589.

† Mărturisesc, eu Ioan banul că am primit dela Ahmet-Celebi ienicerul, treizeci şi una mii aspri, adică 31.000, pentru trebuinţa domnului Ştefan voevod şi avem învoială, când va veni în Moldova să-i dea domnul Ştefan voevod asprii săi. Şi i-am luat la 1 Decembrie.

Acad. R.P.R., CCC/5.
Orig. grec, hârtie filigran, pecete aplicată.

539

1589 Decembrie 1.

1589 Decembrie 1.

† Mărturisesc eu, Ioan banul, că am primit dela Foti şi dela Gheorghe, 100.000 aspri, adică o sută <mii>, pentru trebuinţa domnului Ştefan voevod şi avem învoială să-i dăm oi din ţinutul Neamţului, cu câte treizeci şi patru aspri <oaia>.

Fiindcă aşa am făcut târgul.
<Pe verso:> am luat asprii 85.000, au rămas 15.000.

Acad. R.P.R., CCC/6.
Orig. grec, hârtie filigran, pecete aplicată.

540

1589 (7098) Decembrie 18, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit sfânta mânăstire dela Galatia şi i-am făcut hotar şi branişte împrejurul mânăstirii, care se numeşte Miroslava, să fie din capătul zăgajului iazului drept la deal, pe marginea rediului şi mai sus tot pe deal, pe marginea pădurii, din capătul Scăuialelor, până la drum, în vale la seliştе, până în malul Bahluiului şi cu loziile, la marginea iazului şi de acolo tot pe malul heleşteului iarăşi la însuşi digul. Şi cu loc de prisacă în rediu, sub pleaşe la obârşia văii.

Şi pe cine vor afla acolo în rediu sau în lozii tăind lemne, să fie tari şi puternici cu această carte a noastră, să-i ia toporul şi carele şi tot ce va avea.

Şi deasemeni, am dat şi am miluit ruga noastră din nou zidită, cu un az ce se cheamă Iazul lui Mihai, în ţarina târgului.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-i oprească sau să se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7098 <1589> Decembrie 18.

Însuşi domnul a spus.

Bleandea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, XI/12.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

541

1589 (7098) Decembrie 22, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Grozav, fiul lui Băloş, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din privilegiul de cumpărătură ce a avut tatăl său, Băloş, dela Petru voevod cel Bătrân, din a treia parte din sat din Roşiori, a cincea parte.

Şi după aceia, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Drăghina, fiica lui Băloş, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă din aceleaşi privilegii mai sus scrise, ce a avut tatăl ei, Băloş, dela Petru voevod cel Bătrân, din a treia parte din satul Roşiori, două părţi, partea ei şi partea fratelui ei, Moga diac, fiindcă partea lui a fost pusă zălog la soru-sa Drăghina, drept o sută patruzeci de zloţi tătărăşti.

Aceasta au vândut-o lui Stan şi femeii lui, Lola, partea lui Grozav, fiul lui Băloş, pentru o sută şi patruzeci de zloţi tătărăşti şi deasemeni, două părţi ale Drăghinei şi a lui Moga diac, pentru două sute şi şasezeci zloţi tătărăşti. Şi s'au sculat Stan şi femeia lui, Lola, şi au plătit deplin toţi acei bani mai sus scrişi, în mâinile lui Grozav şi a surorii sale, Drăghina.

Astfel noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemen şi dela noi am dat şi am întărit lui Stan şi femeii sale, Lola, ca să-i fie lui şi copiilor lui, cu tot venitul.

Şi altul să <nu> se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

S'a scris în Iaşi, în anul 7098 <1589> Decembrie 22.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

† Blendea <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/79.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. din 1781, la Acad. R.P.R., ms. 234.

542

‹1590 — 1591›.

† Petru voevod din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre, desetnicilor de stupi din ocolul Pietrei, cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să lăsaţi foarte în pace prisaca călugăriţelor dela Bistriţa, pentrucă această prisacă este a lor de ocină.

Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi.

† Domnul a poruncit.

† Marele logofăt a învăţat.

† Gligorcea ‹a scris›

‹dedesupt› Petre despota.

Arh. St. Iaşi, CCCL/80.
Copie slavă din sec. XX.

Datat dela sfârşitul domniei lui Petru Şchiopul; diacul Gligorcea apare mai ales în actele din vremea lui Aron vodă şi Ieremia Movilă.

543

1590 (7098) Ianuarie 11, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Marea, fiica lui Costin şi cu fiul ei, Dumitru, de bună voia lor nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din a patra parte de sat din Pietroasa, care acum se numeşte Sişcanii, unde a fost casa lui Manea uşariu, jumătate din cât se va alege partea tatălui şi a bunicului lor, Costin, din privilegiul de întărire ce a avut tatăl şi bunicul lor, dela Iliaş voevod. Aceasta a vândut slugii noastre, Ion. Şi a plătit deplin, aceşti bani mai sus scrişi, 80 de zloţi tătăreşti, în mâinile celor mai sus scrişi, Mara şi fiul ei, Dumitru, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceia, ca să-i fie lui şi dela noi, ocină şi cumpărătură această parte de ocină mai înainte zisă, din sat din Sişcanii, ca să-i fie lui ocină şi dela noi şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7098 ‹1590› Ianuarie 11.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici logofăt ‹m. p.›

† Ionaşco ‹a scris›.

Acad. R.P.R., V/76.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

544

1590 Ianuarie 15.

1590.

† Mărturisesc eu, Ioan banul că am primit dela Ahmet-Celebi ienicerul, aspri 225.000, adică două sute douăzeci şi cinci <mii>, pentru trebuinţa domnului său, Ştefan voevod. Şi avem învoială, când va veni în Moldova, să-i dea domnul banii săi.

Ianuarie 15.

Acad. R.P.R., CCC/7.
Orig. grec, hârtie filigran, pecete aplicată.

545

1590 (7098) Ianuarie 28.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Io Petru voevod şi fiul domniei mele, Ştefan voevod, domni ai ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Gheorghiţă diac, fiul lui Ciolpan, nepotul lui Şandro pârcălab, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lui, Şandro pârcălab, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi a vândut jumătate de sat din Dănceşti şi jumătate de sat din Bodeşti, ce sunt pe Crăcău, în ţinutul Neamţului, slugii noastre Toader Başotă pivnicer, pentru o mie de zloţi tătărăşti.

Şi s'a sculat sluga noastră Toader Başotă pivnicer şi a plătit deplin, toţi aceşti bani mai sus scrişi, 1000 de zloţi, în mâinile slugii noastre Gheorghiţă diac, fiul lui Ciolpan, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi, am dat şi am întărit slugii noastre Toader Başotă pivnicer aceste mai înainte zise ocine, jumătate de sat din Dănceşti şi jumătate de sat din Bodeşti, ce sunt pe Cracău, în ţinutul Neamţului, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, care i se va alege mai deaproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte zise părţi de ocine, jumătate de sat din Dănceşti şi jumătate de sat din Bodeşti, care sunt pe Cracău, să fie din tot hotarul câte o jumătate, iar dinspre alte părţi pe hotarul vechiu, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, mai sus scrisului, noi Io Petru voevod şi a preaiubitului fiu al domniei mele, Io Ştefan voevod şi credinţa boie-

rilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Ieremia vornic de ţara de sus, credinţa panului Cocorea şi a panului Bârlădeanul pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ivan Nărocea şi a panului Cârstea pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Bejean pârcălab de Cetatea-Nouă, credinţa panului Ghiorghie hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Brut postelnic şi credinţa panului Iani vistier, credinţa panului Hristofor ceaşnic, credinţa panului Nădăbaico spătar, credinţa panului Sava stolnic, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăş pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră ci să le dea şi să le întărească, pentrucă el şi-a cumpărat, pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare tărie şi putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Dumitru, în anul 7098 <1590> luna Ianuarie 28.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 286 A
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Este legat cu aceeaşi pecete de hrisovul lui Ieremia Movilă din 6 Iunie 1597.

546

1590 Februarie 1.

1590

† Mărturisesc eu, Ioan banul, că am primit dela Mehmet-Celebi, gebegiul din Aivasari, aspri 260.000, adecă douăsute şaizeci <mii>, pentru trebuinţa domnului Ştefan voevod. Şi avem învoială până la sfârşitul lui Iulie să-i dea domnul asprii săi, adică până în şase luni. Februarie 1.

85 taler<i> aspri 30.

Acad. R.P.R., CCC/8.
Orig. grec, hârtie filigran, pecete aplicată.

547

1590 (7098) Martie 2, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau că este cetită, că a venit înaintea noastră înaintea boierilor noştri..... nesiliţi de nimeni nici asupriţi..... şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, ce

a avut el, în satul Pădureni pe Zijia, cneaghinei Anghelina Berhecioae, pentru o sută şi douăzeci de zloţi tătărăşti.

Asemenea, se scoală Anisia şi fratele ei, Cozma şi..... nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină ce au avut ei, în satul Pădureni pe Jijia, în ţinutul Iaşilor, din dreptele lor privilegii ce au avut dela Iliaş voevod, deasemenea cneaghinei Anghelina Berhecioae, pentru o sută şi cincizeci zloţi ătărăşti.

Şi asemeni s'a plâns deosebit, cheaghina Anghelina Berhecioaie, înaintea domniei mele, că i-a luat sluga noastră, Ion Galeş din satul Pădureni, 4 boi şi o iapă şi 30 de ughi galbeni. Astfel, domnia mea şi cu boierii noştri, dacă am văzut această jeluire şi cu mare mărturie, noi i-am dat partea lui de ocină, cât se va alege din satul Pădureni pe Zijia, Anghelinei Berehecioaie, pentru aceşti <4 boi şi o iapă şi 30 de ughi galbeni>..... vite şi pentru darea lui şi pentru ocina lui.....

<Astfel, noi> văzând tocmeala lor de bunăvoie şi deplina plată <şi noi, asemenea şi dela noi> am dat şi am întărit această mai înainte <numită> parte de ocină din satul Pădureni ce este pe Zijia, în ţinutul Iaşilor, cneaghinei Anghelina Berhecioaie, ca să-i fie ei uric şi ocină şi cumpărătură şi danie, ei şi fraţilor ei şi copiilor ei şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor ei şi întregului neam, care i se va alege cel mai deaproape.

Iar hotarul acestor părţi de ocină din satul Pădureni, să fie după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei mele, Io Petru voevod şi <credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Vlad şi Ştefan voevozi> şi credinţa <boierilor noştri>: credinţa panului Bucim <vornic de ţara de jos>, credinţa panului Vartic vornic de ţara de sus, <credinţa panului Nicula şi a panului Gavrilaş pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârstea şi> Ioan pârcălabi de Neamţ, credinţa panului David şi a panului Bejan pârcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Andrei portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Bârlădeanul spătar şi credinţa panului Iane vistier şi credinţa panului Gheorghie ceaşnic şi credinţa panului Sava stolnic şi credinţa panului Stan comis şi <credinţa> tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, <cine va fi> domn, dintre aceşti fii ai noştri sau din neamul nostru sau iarăşi oricine va fi domn în această ţară a Moldovei, acesta să nu le clintească întărirea noastră.

<Iar pentru mai mare putere> şi întărire a tuturor acelor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Dumitru Munteanul, în Iaşi, în anul 7098 <1590> luna Martie 2 zile.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi. Fondul Spiridoniei, Popricani, 6, Pădureni.
Orig. slav, perg., foarte şters şi pătat, pecete atârnată.

548

1590 (7098) Martie 2.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Mătiica şi cu fraţii ei, Gavril şi Necoară, fiii Sorei, nepoţii lui Stoica Rânjea fost pârcălab, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bună voia lor au vândut dreapta lor ocină şi dedină o selişte anume Făurei, din ţinutul Putna, afară de gârlă şi cu vad de moară, la Putna, din uricul pe care l-a avut bunicul lor, Stoica Rânjea pârcălab, dela Ştefan voevod cel Bătrân. Şi au vândut ei credinciosului şi cinstitul nostru boier, pan Bucium mare vornic de ţara de jos, pentru 400 de zloţi tătăreşti. Şi s'a ridicat credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Bucium mare vornic şi a plătit deplin toţi mai sus scrişii patru sute de zloţi tătărăşti, în mâinile Măriicăi şi a fraţilor ei, Gavril şi Necoară, fiii Sorei, nepoţii lui Stoica Rânjea fost pârcălab, dinaintea noastră şi dinaintea întregului sfat.

Iar uricul ce l-a avut bunicul lor, Stoica Rânjea fost pârcălab, dela Ştefan voevod cel Bătrân, încă l-au dat credinciosului nostru pan Bucium, mare vornic.

De aceia, dacă am văzut buna lor tocmeală şi plata lor deplină, încă am dat şi dela noi şi am întărit credinciosului nostru pan Bucium mare vornic, această selişte mai sus scrisă, anume Făurei, din ţinutul Putna şi cu vad de moară în Putna, ca să-i fie şi dela noi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece niciodată, în veci.

Scris în anul 7098 <1590> Martie 2.

Institutul de Istorie şi Filosofie al Acad. R.P.R..
Copie slavă.

549

1590 (7098) Martie 15.

† Aici, zapis ce a cumpărat Gligorie din Bărboşi 2 ogoare dela Gligorie din Roşiori, dela fiul lui Simion din Roşiori şi a dat pentru aceste două ogoare douăzeci de zloţi bani gata, dinaintea lui Petrică din Roşiori şi dinaintea lui Coza de acolo şi dinaintea multor oameni buni, megiaşi de prin prejur.

Şi deasemeni a cumpărat Gligorie trei ogoare dela Ilea din Roşiori, fiul lui Băloşan şi a dat pentru aceste trei ogoare, treizeci de zloţi gata, în mâinile lui Ilea, fiul lui Băloşan din Roşiori, ca să fie lui Gligorie ocină dreaptă, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui, care se va afla mai de aproape, neclintit niciodată, în veci. Şi este unul din aceste trei ogoare, în mijloc, în cornul păduii; şi alt ogor deasemeni în Fundătură, care ogor i-a fost arat lui Dănilă de un năimit[1]) şi altul iarăşi dinspre Bărboşi.

[1]) « naemnic » în orig., om angajat cu leafă, argat.

Şi la această tocmeală sunt marturi, oameni buni: Sturzea din Negriteşti şi Andreica Bologel şi Hilimon din Bărboşi şi Samoilă deasemenea şi alţi oameni buni, şi Gligorie, fiul lui Simion din Roşiori, deasemeni.

În anul 7098 <1590> luna Martie, 15 zile.

Arh. St. Iaşi, CCCL/81.
Copie slavă din sec. XX
Cu o trad. rom., Acad. R.P.R., ms. 234, f. 9.

550

1590 (7098) Martie 25, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit sfânta noastră rugă, care se numeşte Pângăraţul, unde este hramul sfântului măritului mare mucenic Dimitrie, cu un loc de moară [1]), ce este pe pârâul Chitajdul, în sat în Dărmăneşti, în ocolul târgului Pietrii, ca să fie sfintei mânăstiri neclintit, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7098 <1590> Martie 25.

Domnul a spus.

Andrei hatman a învăţat.

Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pângăraţi, III/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu două traduceri rom. din sec. XX.

551

1590 (7098) Aprilie 7, Iaşi.

Petre v<oe>vod, cu mila lui dumn<e>zeu, domnu ţărăi Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înainte boerilor noştri, mari şi mici, sluga noastră Huiupu staroste de Putna şi de nime săliţi nici asupriţi, ce de a lui bună voe, au dat driaptă a lui ocină şi moşie, a triia parte din satu Ţigăneşti şi a triia parte din giumătate de satu Beneşti *din* ţinutul Putnii; aceasta au dat-o fiilor săi, lui Avraam Dorobăţu şi Anghelinei, ca să le fie driaptă ocină şi moşie.

Şi văzându noi de bună voe lui danie şi miluire, noi încă am dat şi am întărit slugi<i> noastre Avram Huiupu, ca să-i fie lui şi surorii lui Angheline, driaptă ocină şi moşie şi danie, cu tot venitul, neclintit niciodinioară în veci.

[1]) corectat ulterior şi adăugat: « metoh şi loc ».

Şi altul să nu să amestece, înainte aceştii cărţi a domnii mele.
Domnul au zis.
In Iaşi, let 7098 <1590> Ap. 7.
Stroici *mare* log<o>f<ă>t.

Arh. St. Buc., ms. 573, f. 92.
Trad. rom.

552

1590 (7098) Aprilie 28, Iaşi.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorilor noştri călugări dela sfânta mânăstire dela Tazlău, pentru ca ei să aibă putere şi tărie cu această carte a noastră să ţină şi să-şi apere o poiană pe care o au ei în satul lor, Zăneştii, peste Bistriţa şi pe care ei au arat-o din vechime. Iar cui se va părea strâmb, aceia să stea de faţă înaintea noastră cu rugătorii noştri şi să aibă a-şi aduce privilegiul.

De aceia, nimeni să nu aibă a-i turbura sau să are sau să stăpânească, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7098 <1590> Aprilie 28.
Domnul a spus.
Marele logofăt a învăţat.
Predevici <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, III/3—4.
Orig. slav, hârtie, filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1765.

553

1590 (7098) Mai 6, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, Io Petru voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră, Boldur şi sora lui Magda, copiii lui Dragoş Mihăilaş şi asemenea, vara lor, Caterina şi surorile ei, Ana şi Mărîica, fiicele lui Sima Mihăilaş şi deasemeni verii lor, Gavril sora lui, Gafa, copiii lui Toader Herţea şi nepoţii lor de frate, Lupul şi Ionaşco, copiii lui Mătiaş şi Spiridon şi surorile lui, Ana şi Erena, copiii lui Ion şi Simion şi Ionaşco şi sora lor.... [1]), copiii lui Ştefa, toţi nepoţi ai lui Vaşco Mihăilaş, strănepoţii lui Iurie Mihăilaş şi ai lui Ivanco, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat şi le-am întărit în ţara noastră, drepte lor ocine şi dedine, din dreptele lor

[1]) loc alb în orig.

privilegii de danie şi de întărire ce au avut înaintaşii lor, Iurie Mihăilaş şi Ivanco dela Alexandru voevod cel Bătrân şi previlegiul de împărţeală ce au avut părinţii lor, Sima Mihăilaş şi Dragoş Mihăilaş şi Toader Herţea, dela Ştefan voevod cel Tânăr şi privilegiul de întărire ce au avut ei dela Ioan voevod şi dela Iancul voevod, pe satul anume Chindeşti pe Siret şi cu loc de moară la Siret şi satul Herţea şi satul Mărişani, în gura Răchitnei celei Mici şi cu loc de moară şi satul Şijcăuţi şi cu satul..... [1]) ca să fie şi dela noi uric şi ocine, cu tot venitul, lor şi copiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise să fie din toate părţile, după vechile lor hotare.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, Io Petru voevod şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Vlad voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Bucium vornic de ţara de jos, credinţa panului Vartic vornic de ţara de sus, credinţa panului Nicula şi a panului Gavrilaş pârcălabi de Hotin, credinţa panului Cârstea şi a panului Goläi pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Niculea şi a panului Toma pârcălabi de Roman, credinţa panului Balica portar de Suceava, credinţa panului Brut postelnic, credinţa panului Stan spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Nicoară stolnic, credinţa panului Iane vistier, credinţa panului Stan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, acesta să nu le clintească lor, dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le-am dat şi le-am întărit, deoarece le este dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare credinţă şi putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Stroici logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Iuraşco Bilavici în Iaşi, în anul 7098 <1590>, Mai 6.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 57.

Orig. slav, pecete atârnată, stricată.

554

1590 (7098) Mai 9, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumenezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri popa Petrea din târgul Iaşi, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură,

[1]) loc alb în orig.

din ispisocul de cumpărătură ce a avut dela domnia mea, un loc de prisacă şi cu poiană, ce este în hotarul satului Oneşti, din vârful dealului şi până în pârâu, aceasta a vândut slugii noastre Vlădica pitar, pentru o sută de zloţi. Şi ispisocul de cumpărătură ce l-a avut încă i l-a dat lui, în mâini. Şi s'a ridicat sluga noastră Vlădica pitar şi a plătit tot, deplin, aceşti bani mai sus scrişi, 100 de zloţi tătăreşti în mâinile lui popa Petrea, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit slugii noastre Vlădica, această mai sus scrisă parte, ca să-i fie şi dela noi, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7098 <1590>> Mai 9.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici logofăt <m. p.>.

† Popa <a scris>

Acad. R.P.R., CXXXVIII/243.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom.

555

1590 (7098) Mai 13, Iaşi.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, slugile noastre, Mihăilă şi fratele lui, Frătuţ, fiii lui Ghidion, nepoţii lui Margine, strănepoţii Mărenii şi ai lui Mihăilă Monescul, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din ispisoc de mărturie ce au avut ei dela domnia mea, din jumătate de sat, jumătatea de sus, dela Oarbic şi au vândut slugii noastre Ciolpan suliţaşu, pentru două sute şi douăzeci de zloţi tătăreşti.

De aceia, ca să-i fie şi dela noi, ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7098 <1590> Mai 13.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>.

Băseanul <a scris.>

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, II/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. din 1786.

556

1590 (7098) Mai 20, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Sofica şi surorile ei, Măgdălina, care se numeşte după numele chipului călugăresc Tofana şi sora

lor, Anuşca, ficele Mariţei şi adeasemeni, vara lor, Măgdălina, fiica lui Ion, de bună voia lor şi şi-au împărţit între dânsele, dreptele lor ocine şi dedine, jumătate de sat din Dărmăneşti pe Jijia, în ţinutul Hârlăului jumătatea de sus a căzut în partea Sofiicăi şi partea de jos din Dărămăneşti, Anuşcăi; şi jumătate de sat din...[1]) pe Prut, partea de jos, a căzut în partea Măgdălinei călugăriţei. Şi iarăşi în partea verei ei, <Măgdălina>, fiica lui Ion, a căzut jumătate de sat din Dărămăneşti pe Suceava, partea de jos.

De aceia, noi văzând bună voia lor şi împărţeala între dânsele şi noi, deasemeni, le-am dat şi dela noi şi le-am întărit, ca să le fie lor şi dela noi ocină şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7098 <1590> Mai 20.

† Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Stroici logofăt <m. p.>.

† Buzinco <a scris>.

Acad. R.P.R., XL/71.
Orig. slav, hârtie ruptă, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1814.

557

1590 (7098) Mai 21.

7098 <1590> Maiu 21.

Carte *deasemeni* dela acel domnu, tălmăcită iar de pit<a>r Ioan, către Bărlădeanul pârcălab de Hotin, cum că în multe rânduri s'au giudecat Gavrilaş log<o>f<ă>t cu nemeşii din Horbineşti, pentru satul Horbineştii şi tot s'au dat rămaşi pe nemeşi. Ii poroncește să margă acolo, la Horbineşti şi să măsoare hotarul din satul Horbineştii până în satul Truineva, din vatra satului până în vatra satului, şi să de hotarul în doaâ părţi, ca să fie din destul pentru amândoâ satile. Şi de acolo să dispartă hotarul Horbineştilor în patru părţi, în cămpu şi în sat, şi să aliagă o a patra parte ce este a nemeşilor, şi să pue stâlpi de către aceli trei părţi ce sânt a lui Gavrilaş log<o>f<ă>t.

Iar dacă n'or vrea nemeşii să să învoiască, apoi să preţăluiască acea a patra parte a lor şi să le întoarcă Gavrilaş banii.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 21 v.
Rezumat rom. din 1809.

558

1590 (7098) Mai 23.

7098 <1590> Maiu 23.

Altă carte tot dela acelaş domnu, tălmăcită *deasemeni* de pit<a>r Ioan către Căpotici şi Hăsan vor<ni>c din Ştefăneşti şi Ionaşc<u> vătav de hânsari, arătând

[1]) loc rupt în orig.

iarăş cum s'au giudecat Gavrilaş log<o>f<ă>t cu nişte nemeşi din Horbineşti, pe care s'au dat rămaşi, nevrând să stăpâniască a patra parte ce li să cuvine lor după dresuri, ce voesc să stăpăniască mai mult, din mori şi din heleştei.

Poronceşte să margă să împărţască acel heleşteu în doâ, şi cât vor fi lucrat acii oamenii, într'acea parte de heleşteu, să preţăluiască, şi cât li să va veni lor, să le întoarcă Gavrilaş şi să aibă a stăpâni dinpreună, precum stăpânesc şi în sat, aşa şi în mori şi în heleşteu. Iar de nu să vor ţăne precum i-au giudecat în doâ rânduri, apoi să le întoarcă Gavrilaş pe tot satul şi să-i scoată din sat, că aşa i-au giudecat.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 21 v.—22.
Rezumat rom. din 1809.

559

1590 (7098) Iunie.

7098 <1590>, Iuni<e>.

Ispisoc dela Ştefan voivod, tălmăcit de pit<a>r Ioan, întăritor lui Petraş, lui Cozari dela Ezărul Albu, lui Dumca Petreşur, fecior lui Iurie şi lui Mândre, pe sat Dumenţii, unde au fost casa lui [lipsă] [1]) şi cum că Cozari ş'au dat parte sa depe Coloneţu lui Coste şi ş'au făcut moară Dumca cu fraţii săi, cu Iure şi cu Mândre.

Dar hotar acelui sat să fii după hotarul cel vechiu, pe din gios de către Ezărul Albu.

Acad. R.P.R., ms. 3392, f. 80.
Rezumat rom. din 1809.

560

1590 (7098) Iunie 8, Suceava.

Adică noi, Bole şoltuzul şi Gheorghie Tăbăic şi Ionaşco Drăguman şi Drăghinde ţărcovnic, facem mărturie şi dăm ştire cu aciastă carte precum au venit înnainte noastră Evloghie dela Nemerniceni şi cu fratile său, cu Isaico şi au plătit Evloghie pentru fratile său, pentru Isaico de mai sus numit, 17 boi şi un cal şi 2 vaci cu vieţii şi 10 taleri bani gata.

Pentru aceia dăm ştire şi cu sufletele noastră.

Iar spre mai mare credinţă, am pus noi pecete oraşului către aciastă a noastră carte, ca să fie de credinţă.

S'au scris în Suciavă, 7098 <1590> Iunie 8.

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, f. 824.
Copie rom.

[1]) adăugat de cel care a făcut rezumatul.

561

1590 (7098) Iunie 15, Suceava.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Ștefan, fiul lui Iurie și surorile lui, Nastea și Mărica și Ana și vara lor, Măricuța și surorile ei, Odochia și Mituția și Gaftona și fratele lor, Ionașco, fiii Saftei, toți nepoții lui Petrea, de bună voia lor nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul de întărire ce a avut bunicul lor, Petrea dela Ștefan voevod cel Bătrân, jumătate din a treia parte, din satul Brudurești, însă fără o casă. Aceasta au vândut Fetii, pentru șase sute de zloți tătărești.

De aceia, ca să le fie lor și dela noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, anul 7098 <1590> Iunie 15.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>.

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., XL/72.
Orig. slav, hârtie pecete aplicată, căzută.

562

1590 (7098) Iunie 16, Suceava.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. I-am dat această carte a domniei mele, slugii noastre Romașco vatag și surorii sale, Frasina din Pomârla, ca să fie tare și puternic cu această carte a noastră, ca să oprească o grădină din Pomârla, să nu dea nimănui.

Iar cui i se va părea strâmb, să stea față înaintea noastră. De aceia, nimeni să nu îndrăznească a o lua înaintea acestei cărți a domniei mele. Și deasemeni ce se va găsi, el să aibă a lua.

Scris în Suceava în anul 7098 <1590> Iunie 16.

Domnul a zis.

Ieremia mare vornic a învățat.

Grecul <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/37.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

563

590 (7098) Iunie 21, Suceava.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată că a venit înaintea noastră, Boghean uşerel şi Văscan diac şi s'au pârît cu Ostafie, fiul lui Paşco şi cu Mihaiu şi s'au pârît pentru nişte grădini din Pomârla, în vatra satului. De aceia, noi le-am făcut lege, ca să nu le dea din acele grădini, pentrucă ele nu sunt în ocinele lor. Astfel Boghean şi Văscan, ei au rămas pe Ostafie şi pe Mihaiu, ca să nu mai ia ei poamele din cele grădini şi să nu mai aibă nici o treabă cu acele grădini.

Pentru aceasta, de acum înainte să nu mai aibă ei a-i pârî.

Şi alți vecini, care au fugit, iarăşi să nu mai aibă a-i ține niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7098 <1590> Iunie 21.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat.

Ghenghea <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXIX/107.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

564

1590 (7098) Iunie 25.

7098 <1590> Iunii 25. Ispiscoc sărbescu dela Petru v<oe>vod, întăritori lui Andrei hat. cu un vad de moară din apa Bârladului, ci să află între târgul Tecuciului şi între Cămileşti, cari vad l-au avut cumpărătură dela Sava *mare* stol<ni>c. »

Arh. St. Iaşi, CCCL/82.
Copie rom. din sec. XX.

565

1590 (7098) Iulie 2.

Ispisocu scris pe sirbiia, dela Petrŭ v<oe>vod, în carelé scrie că au venitŭ înainte mării salé şi a boieriloru, popa Tomşe, feciorulŭ popii lui Iliia şi cu ai săi nepoți şi cu maré jalobă şi cu mare mărturiia dela megeiaşii de prin pregiur, dzicăndŭ că privilegiia ce au avut-o de cumpărătură, moşii lor... [1] şi fratele lui, Ioanŭ Şerpe, dela bătrânulŭ Stefan v<oe>vod pe a tréia parte

[1] loc alb în text.

dintr'a tréia parte din satulŭ Derzca, pe din ciasta parte de părău, sfârşitulŭ celŭ dinŭ giosŭ a satului, pre caré li-au cumpăratŭ dela Iurii, feciorulŭ spătariului Iliiaşŭ şi dela feméia lui, Maiuşca, dreptŭ 170 *zloţi* tătărăşti, acé priveleghiia au arsŭ şi au peritŭ, atunci căndŭ s'au aprinsŭ casa Iurahăi din Derzsca, cari au fostŭ în mijloculŭ satului, fiindŭ că le dedesé la dănsulŭ, să le ţiia acele privileghiia acolo, de frica tălharilorŭ.

Şi aşijderea au mărturisitŭ, înaintea mării sale şi popa Tomşa cu acé mărturiia, dzicăndŭ că ispisoculŭ ci au avutŭ elŭ de cumpărătură, din dzililé mării sali dintăi, pe o casă cu totŭ venitulŭ în satul Derzsca, mai susŭ de beserică, caré au cumpărat-o elŭ dela nepotulŭ său Ionaşco pitărerul, fratelé Lupului diiacŭ, feciorul Năstasii, nepotul lui Arecenŭ, strănepotŭ lui Averŭ şi i-au datŭ 30 galbeni ungureşti şi 40 de taleri de argint, iarăşi atunci au arsu şi au perit.

Deci, măria sa, vădzănd mărturiia lorŭ ce maré şi jaloba şi dela atăţea megiaşi, s'au încredinţat şi pentru aciia au dat şi au întărit, mai sus numiţilor, popii Tomşii şi nepoţilor lor, acea atreia parté dintr'a tréia pat<e> din Derzsca şi pe acé casă ce ş'au cumpărat-o, să le fiia şi dela mărie sa, cu tot venitul. Anii 7098 <1590> Iulie 2.

Acad. R.P.R., ms. 111, f. 16 v. — 17.
Trad. rom.

566

1590 (7098) Iulie 3.

<1590> Iuli 3. Suret de pe carte *domnească* dela Petru v<oe>vod tălmăcit de dascalu Evloghii, la 1767 Dechemv<rie> 7, întăritoari spat<a>r<ului> Nădăbaicu pe păţile din Vălceşti, dintru un vad de moară ci-i pe Putna, pe cari l-au cumpărat dela Drăgan şi Simion şi a frati-său, Zahariia şi Sofronie, ficiorii lui Toader, nepoţi Ghipchi şi Ionaşcu şi frati-său, Mănăilă, ficiorii Marii, nepoţ<i> Dragolii.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 20, f. 77 v.
Rezumat rom. din 1838.

567

1590 (7098) Iulie 20, Baia.

Andreica şoltuzul şi pârgarii din târgul Baie. Dăm de ştire că a venit înaintea noastră, Nastasia, fiica Micăi din Ciumăleşti, nesilită de nimeni, nici asupriţă, ci de bună voia ei şi a vândut ocina şi dedina sa, lui Ion din Ioneşti, din a treia parte a satului Ioneşti, jumătate, pentru şaizeci de taleri număraţi şi 2 cai deasemeni de şaizeci de taleri şi 2 boi de treizeci de taleri.

Noi, dacă am văzut asemenea tocmeală, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia lor, văzând dreapta sa ocină şi dedină din acest sat Ioneştii, lui Ion de acolo din Ioneşti şi am văzut plata ei deplină, 60 taleri numărați şi 2 cai deasemeni de şaizeci taleri numărați şi 2 boi de 30 de taleri, noi am făcut lui Ion acest zapis şi am pus pecetea oraşului la acest zapis, să-i fie de mărturie şi de stăpânire, să nu aibă Nastasia treabă cu această ocină, ci să fie ocină şi dedină lui Ion şi copiilor lui, neclintit în veci.

Aceasta scriem, să se ştie.

n anul 7098 <1590> Iulie 20 zile.

Arh. St. Iaşi, XXX/7.
Orig. slav, hârtie, pecetea târgului Baia, aplicată.

568

1590 (7098) Iulie 21, Petricău.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit pe sluga noastră Hăbiiac fost brănişter, cu un loc de prisacă în Branişte, între Jijia şi între Prut, până unde a fost podul cel vechiu şi dela pod până unde iese drumul şi ajunge la marginea pădurii şi o poiană iarăşi, care ajunge la Prut, pentrucă ne-a slugit cu dreaptă credinţă, ca să-i fie lui, dela domnia mea, ocină cu tot venitul. Şi să-şi facă privilegiu. Pentrucă acest loc a fost al nostru drept domnesc.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Petricău anul 7098 <1590> Iulie 21.

Domnul a spus.

Andrei hatman a învăţat.

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXX/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom., la Acad. R.P.R., ms.4296, f. 1.

569

1590 (7098) August 25, Ţuţora.

Cu voia tatălui şi cu ajutorul fiului şi săvârşirea sfântului duh. Eu, robul stăpânului meu Isus Hristos, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu a noastră bună voinţă, cu inimă curată şi luminată şi cu tot sufletul şi cugetul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, socotind despre vechii domni binecinstitori, cum au miluit şi au întărit sfintei mânăstiri, aşa şi domnia mea am dat şi am întărit şi am miluit dela noi, sfânta mânăstire zisă Pobrata, unde este hramul sfântului arhierarh

şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, cu gloabe şi cu deşugubine ce se fac în toate satele mânăstirii, în ţinutul Cernăuţilor. Iar straoştii şi globnicii şi deşugubinarii să aibă numai a judeca şi a-şi lua ferâia.

Iar de va fi un astfel de om rău sau vinovat de omor sau va fi <vinovat> de altă pedeapsă, iar boierii să-i facă după lege şi după fapta lui. Iar căruia dintre tâlhari îi va face gloaba după lege, dar numai să-l judece şi să ia ferâia, cum scriem mai sus, dar alta să nu ia nimic din gloabe şi din deşugubine nici staroştii, nici globnicii, nici deşugubunarii, ci să fie toate gloabele şi deşugubinele ale mânăstirii.

Şi să ia şi mânăstirea gloabă după dreptate, dela care om va rămâne de lege, să nu ia nici să jefuiască dela alţi oameni din sat cari nu vor fi vinovaţi, ci să ia ce va avea singur cel ce va fi vinovat. Şi să nu jefuiască nici pe tatăl lui, nici pe fratele lui, nici pe ruda lui; numai de va fi fiul cu tatăl într'o casă, să aibă el a da seamă şi a plăti pentru fiul lui, dacă însă fiul va fi în casa lui, deosebit de părintele său, el singur să dea răspuns pentru el şi să fie după pravila sfântă, să nu se jefuiască, adică tatăl pentru fiu, nici fiul pentru tată.

Pentrucă domnia mea am miluit şi am dat gloabele şi deşugubinele să fie ale rugătorilor noştri pentru îmbrăcăminte şi pentru încălţăminte, iar ei să aibă a ruga pe dumnezeu pentru păcatele noastre şi pentru păcatele părinţilor noştri şi ale fraţilor noştri şi ale copiilor noştri şi pentru toţi creştinii.

Iar stricătorul acestei întocmiri a noastre, să fie blestemat de domnul dumnezeu, care a făcut cerul şi pământul şi de toţi sfinţii care din veac sunt plăcuţi lui dumnezeu şi să aibă pârâş la cumplita judecată a lui Hristos, pe sfântul arhierarh al lui Hristos, Nicolae, căruia îi este hramul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Însuşi domnul a spus.

Scris în Ţuţora, 7098 <1590> August 25.

Voico logofăt a învăţat.

Furdui.

<Pe verso:> Am iscălit eu, Ştroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava, XXXV b/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

570

<1590 Septembrie 1 — 1591 August 31> 7099, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Ionaşco Hohulea şi sora lui, Măgdălina şi Vărvara, fiii lui Petru Hohulea, nepoţii Odochiei,

strănepoții lui Tăutul logofăt și Toader logofăt, de bună voia lor nesiliți de nimeni, nici asupriți și au împărțit între ei dreptele lor ocine și dedine și dreptele lor vii, din privilegiile lor drepte: jumătate din satul Negrești și jumătate din satul Slobozianii și cu moară la Bârlad și satul Răcești cu moară asemenea la Bârlad și jumătate din satul Tudora și cu moară și jumătate din satul Șcheii și cu moară în Vaslui și jumătate de poiană, dela Mălinești și jumătate de sat din Tăuteștii și satul Frătești și jumătate de sat din Oprișeni și cu moară și satul Răzina și satul Geamini și cu bălți și satul Băloșești și satul Șofrănești și satul Novacii și cu moară și a patra parte satul Păscanii, a patra parte.

Și au căzut în partea slugii noastre Ionașco Hohulea, jumătate de sat din Negrești și jumătate din satul Slobozeanii și cu moară și satul Răcești și jumătate din satul Tudora și cu moară și jumătate din satul Șcheai și cu moară și a patra parte din Tăuteșți și a patra parte din poiana dela Mălinești. Însă o falce și jumătate de vie și jumătate din cramă.

Și iarăși în partea Măgdălinei, au căzut satul Frătești și jumătate de sat din Oprișești și satul Răzina și a treia parte din Geamini și a patra parte din satul Păscani și două fălci de vie și cu pivniță.

Și iarăși, în partea Vărvarei, s'a venit satul Băloșeștii și cu moară și satul Șofrănești cu moară și satul Novaci și două părți din Geamini și a patra parte din Tăuteșți și a patra parte din poiana dela Mălinești și o falce și jumătate de vie și jumătate din cramă.

Astfel, noi, văzând împărțeala lor de bunăvoie și cu unire între ei, pentru aceasta să aibă a-și stăpâni cum scriem mai sus. Și altul să nu aibă a se amesteca.

Scris în Iași, anul 7099 <1590> <Septembrie 1—1591 August 31>

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit Stroici mare logofăt <m. p.>.

Acad. R.P.R. Filiala Iași, Fondul Spiridonici, Dumești, seliștea Slobozeni, II/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1839.

571

<1590 Septembrie 1 — 1591 August 31> (7099), Tecuci.

Pan Vartic fost mare vornic. Iată a venit înaintea noastră Mircea din Hedzorești, nesilit de nimeni, nici asuprit ci de bună voia lui și a vândut toată partea sa de ocină și dedină ce i se va alege parte din satul Hedzorești, pe care o are de cumpărătură dela Sima de acolo. Și au cumpărat Casin fost pârcălab și

Haraga pitărel şi a dat două sute zloţi tătăreşti, toţi bani gata, dinaintea lui Viteaz vătah şi Bolea vătah şi Costea Her vătah şi Roatăş vătah şi Bălco vătah.

Deci şi noi am văzut tocmeala lor de bună voie şi plata deplină; pentru aceasta şi noi am făcut zapis şi mărturie lui Casin şi lui Hăraga pitar, ca să le fie ocină şi dedină lor şi copiilor lor, cu tot venitul care va veni, în veci.

Şi altul să nu <se> amestece înaintea acestei mânăstiri a noastre, până când vom face zapis dela domnul nostru.

Scris în Tecuci, anul 7099 <1590—1591>.

Acad. R.P.R., LIV/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

572

1590 (7099) Octombrie 5.

Velet 7099 <1590> Oct<ombrie> 5. Un ispisoc dela Pătru v<oe>vod, întăritură lui Nicanor ci au fostu ep<i>scopŭ la Roman şi tuturor călugărilor dela m<ă>nă>st<i>re dela Agapie, pe a şasa parte din satul Dănéştii, ci-au cumpărat-o ei drept 100 de arginţi tătăreşti dela Ion Mălcomiş.

† Şi iaste ispisocul iscălit de Stroici *mare* logofăt.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 44.
Rezumat rom. din sec. XIX.

573

1590 (7099) Octombrie 8, Iaşi.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, Văscan, fiul lui Ion Capotă, de bună voia lui nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut el dreapta sa ocină şi dedină a noua parte din tot satul Tescani, care este în ţinutul Iaşilor, din privilegiul de moştenire ce are tatăl lui, Ion Capotă, dela Ştefan voevod cel Bătrân; aceasta a vândut-o slugii noastre, Hilip Fragozu, din târgul Iaşilor, pentru două sute şi nouăsprăzece zloţi tătăreşti.

Şi întru acesta, iarăşi a venit înaintea noastră Toader, fiul lui Bercea, de bună voia lui şi a vândut el din partea sa din acest sat din Tescani, patru ogoare şi din acest privilegiu, iarăşi lui Hilip Fragozu, pentru o sută şi patruzeci de zloţi tătăreşti.

Şi s'a sculat sluga noastră, Hilip Fragozu şi a plătit deplin toţi aceşti bani scrişi mai sus, 200 şi nouăsprezece zloţi tătăreşti, în mâinile lui Văscan, fiul

lui Capotă şi asemenea a plătit 140 de zloţi tătăreşti în mâinile lui Toader, fiul lui Bercea.

De aceia, noi văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină şi noi, asemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, Filip Fragozu, ca să-i fie şi dela noi, ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7099 <1590> Octombrie 8.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit. Eu Stroici logofăt <m. p.>.

Ghianghia.

Acad. R.P.R., LXXIX/22.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

574

1580 (7099) Noembrie.

Suret de pe cartea veche *domnească* scrisă pe sârbie, dela Petru v<oe>vod din leat 7099 <1590> Noemvr.

Precum a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, Călina şi soru-sa Sofica şi de nime sălite, nici asuprite, ş'au văzut a lor driaptă ocină şi moşie, toată partea lor cătă să va alege din sat Zlătari, din ispisoc de cumpărătură ce-au avut strămoşul lor Vlaşin dela Ştefan v<oe>vod, aceia o au vândut credincioasei slugii noastre, lui Paos vornicul, drept doaosute zloţi.

Deci sculându-se <sluga noastră, Paos vornicul>, au plătit deplin acei mai sus arătaţi bani.

Aşijdere şi dela noi am dat şi am întărit credincioasei slugii noastre, lui Paos vornicul, ca să-i fie lui şi dela noi cu tot venitul.

De pe sârbie pe limba moldoveniască, s'au tălmăcit la anul 1801 Fevr. 12, de plocov. Pavăl Debriţ *dela* mitr<opolie>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/83.
Copie rom. din sec. XX.

575

1590 (7099) Decembrie 15.

Uric cu tălmăcire lui, tot dela domnul Petru v<oe>vod, din 7099 <1590> Dec<emvrie> 15, prin care să arată că au venit înainte domnii sale şi a tuturor boierilor, Onciul, ficiorul Măricăi, nepot Ştefii Bocian, strănepot Stanii şi lui

Velis Braivici şi de a lor bună voia, au vândut a sa driaptă ocină, parte aliasă, ce au avut cu.....[1]) din sat din Ungureni, din giumătate satului, din patru părţi, a patra parte, ce i-au vândut lui din satul Epurenii. Aceia au cumpărat Vascan diiacul, drept 25 taleri, bani».

Arh. St. Iaşi, Condica, K, nr. 380, f. 149.
Rezumat rom. din 1824.

---

[1]) loc alb în text.

FOTOCOPII

DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA SLAVĂ

Doc. Nr. 1 (pag. 1)

UNIVERSITATEA
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
SI A CABINETULUI
DE MARXISM

Doc. Nr. 8 pag. (4—5)

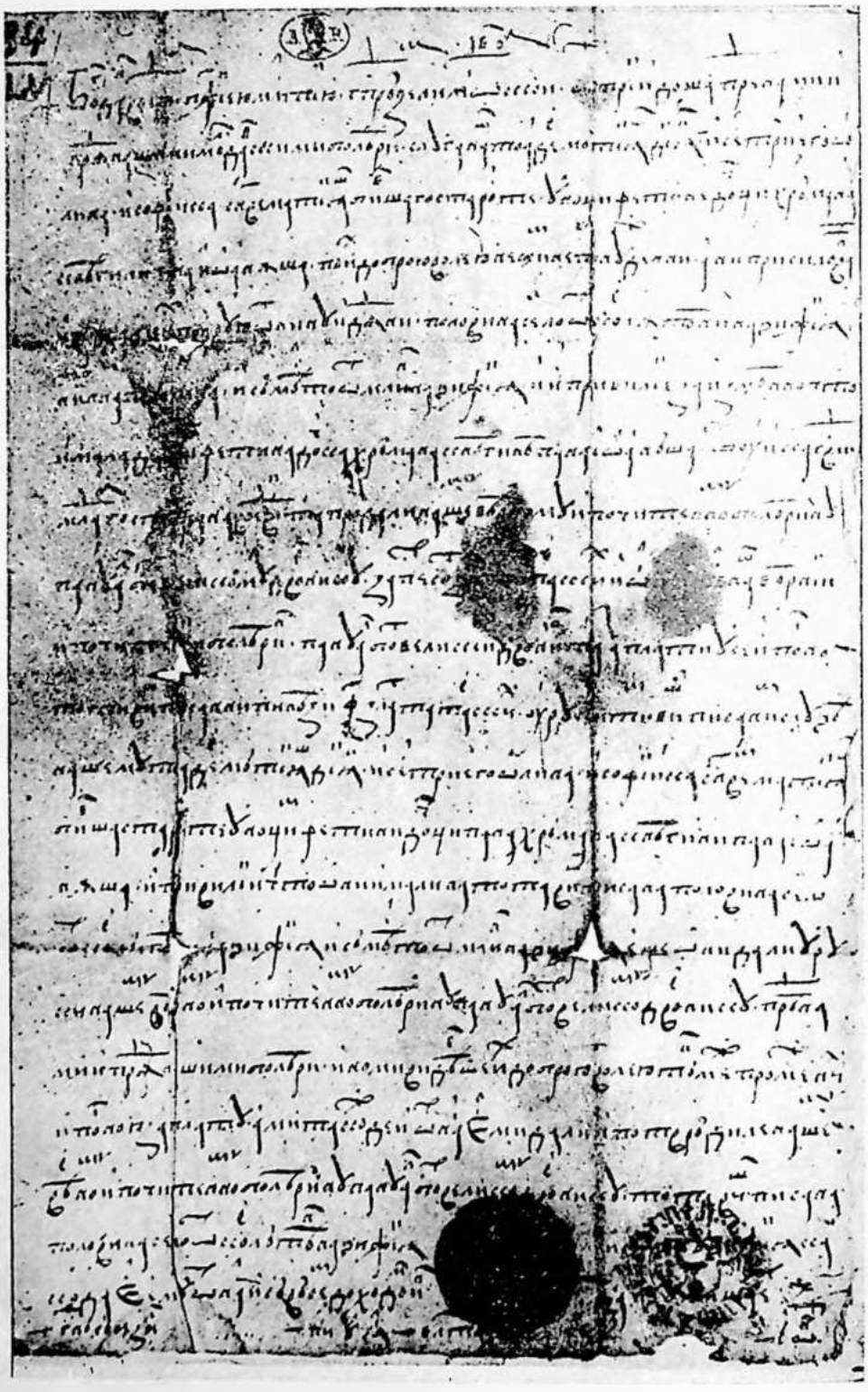

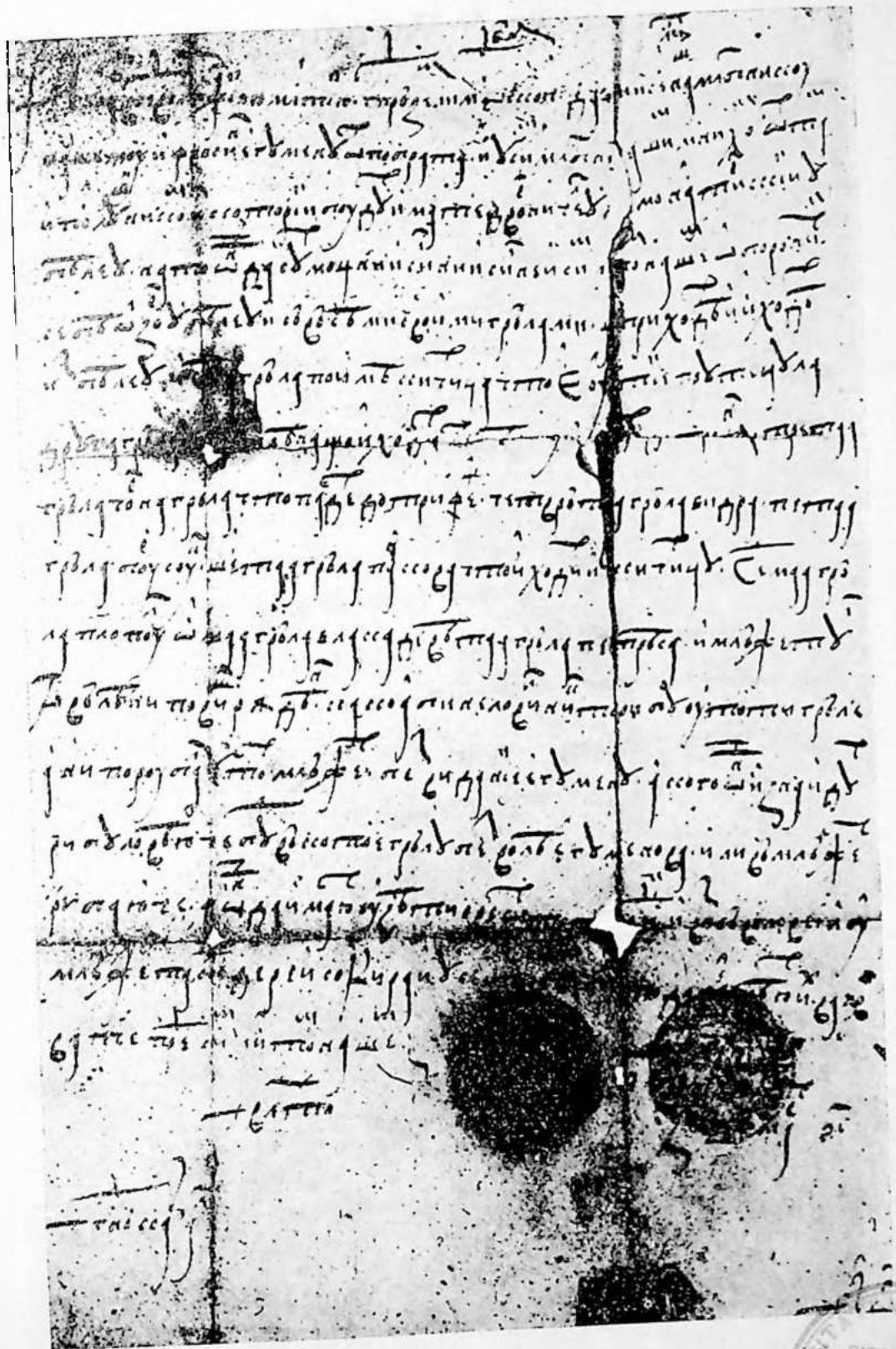

BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE ȘI A CABINETULUI DE MEDIEVISTICĂ

Doc. Nr. 12 (pag. 7)

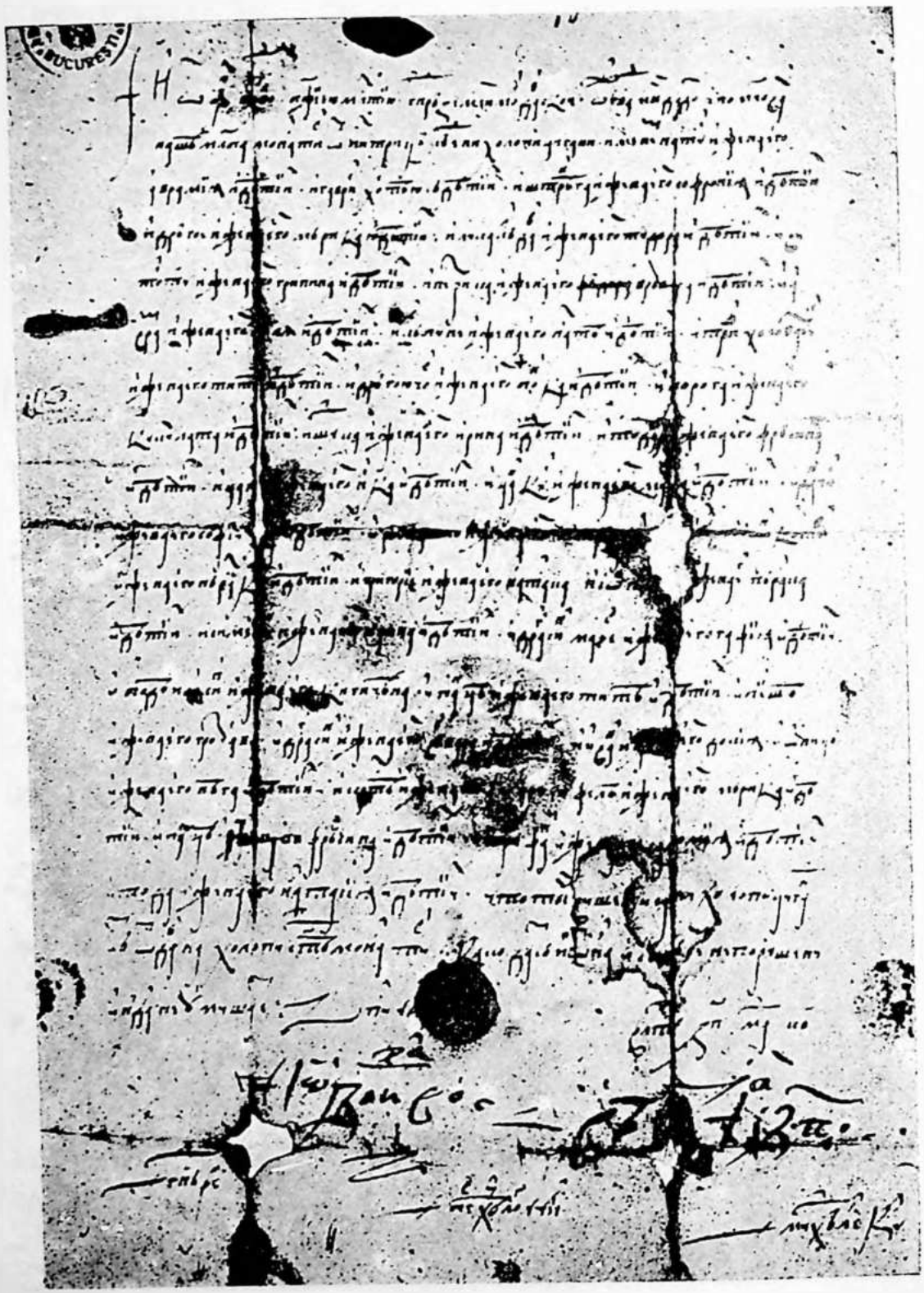

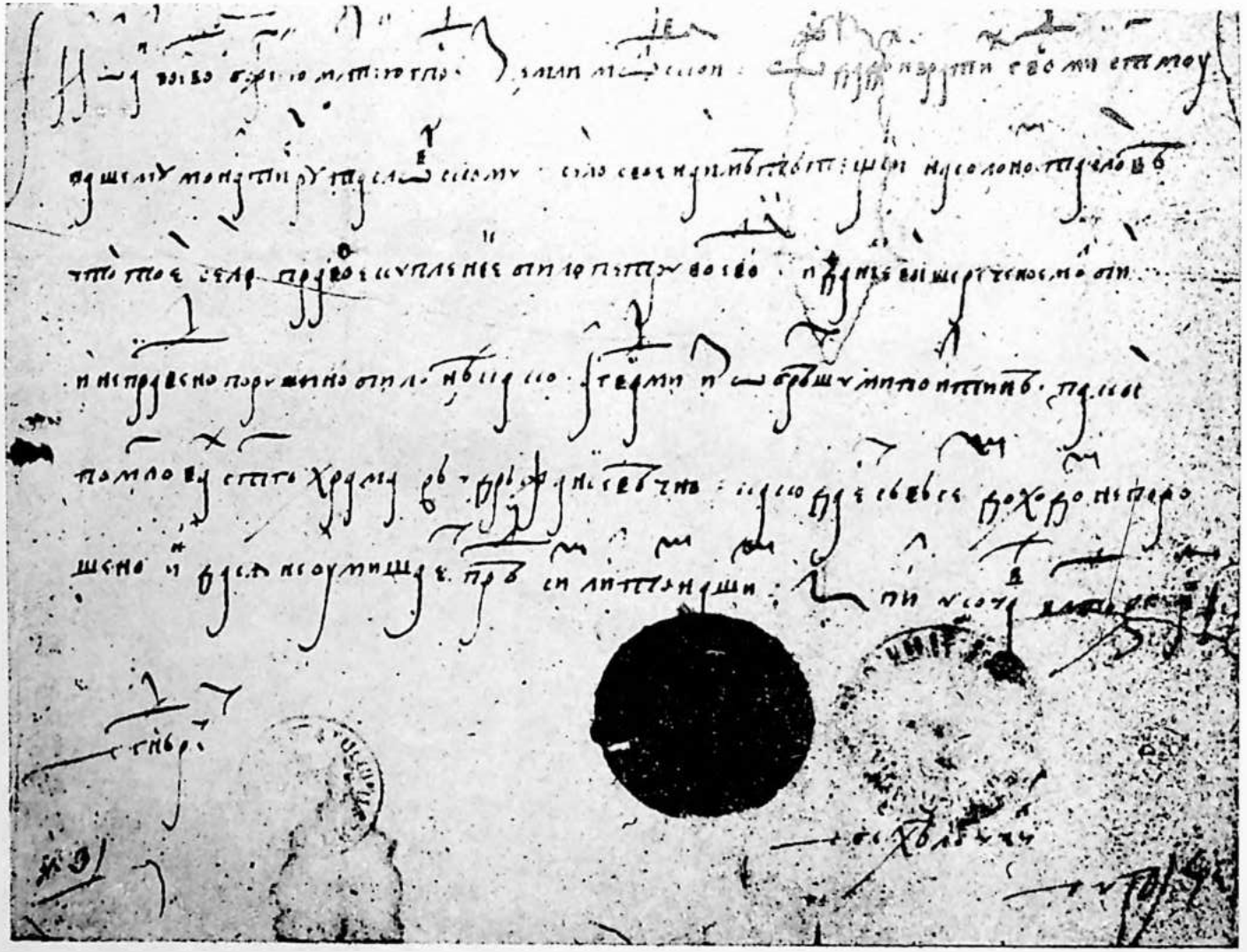

Doc. Nr. 14 (pag. 8)

VICTOR BABEŞ

Doc. Nr. 15 (pag. 8–9)

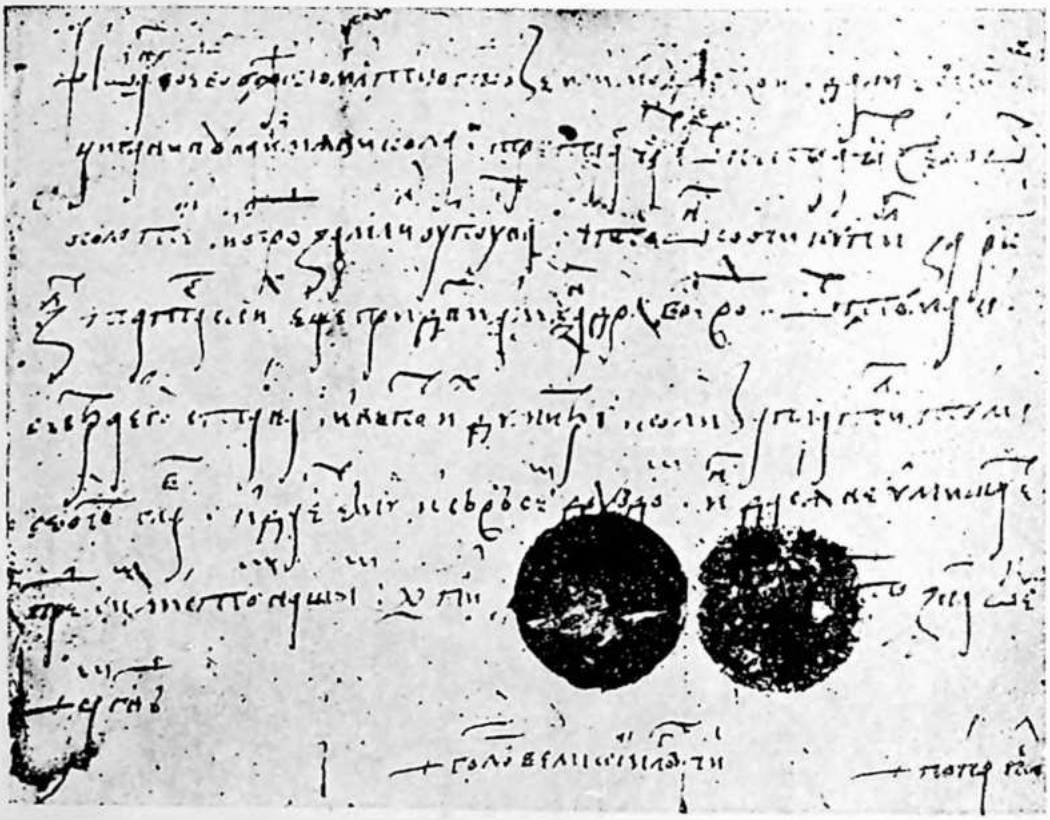

Doc. Nr. 20 (pag. 13)

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ" BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE ŞI A CAMINETULUI DE MARXISM

Doc. Nr. 21 (pag. 14)

Doc. Nr. 23 (pag. 16—17)

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ȘI A CABINETULUI
DE MUZEU
CLUJ

Doc. Nr. 24 (pag. 17—18)

Doc. Nr. 26 (pag. 10)

UNIVERSITATEA "BABEŞ-BOLYAI" CLUJ
BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE ŞI A CABINETULUI DE MANUSCRISE

Doc. Nr. 33 (pag. 26—27)

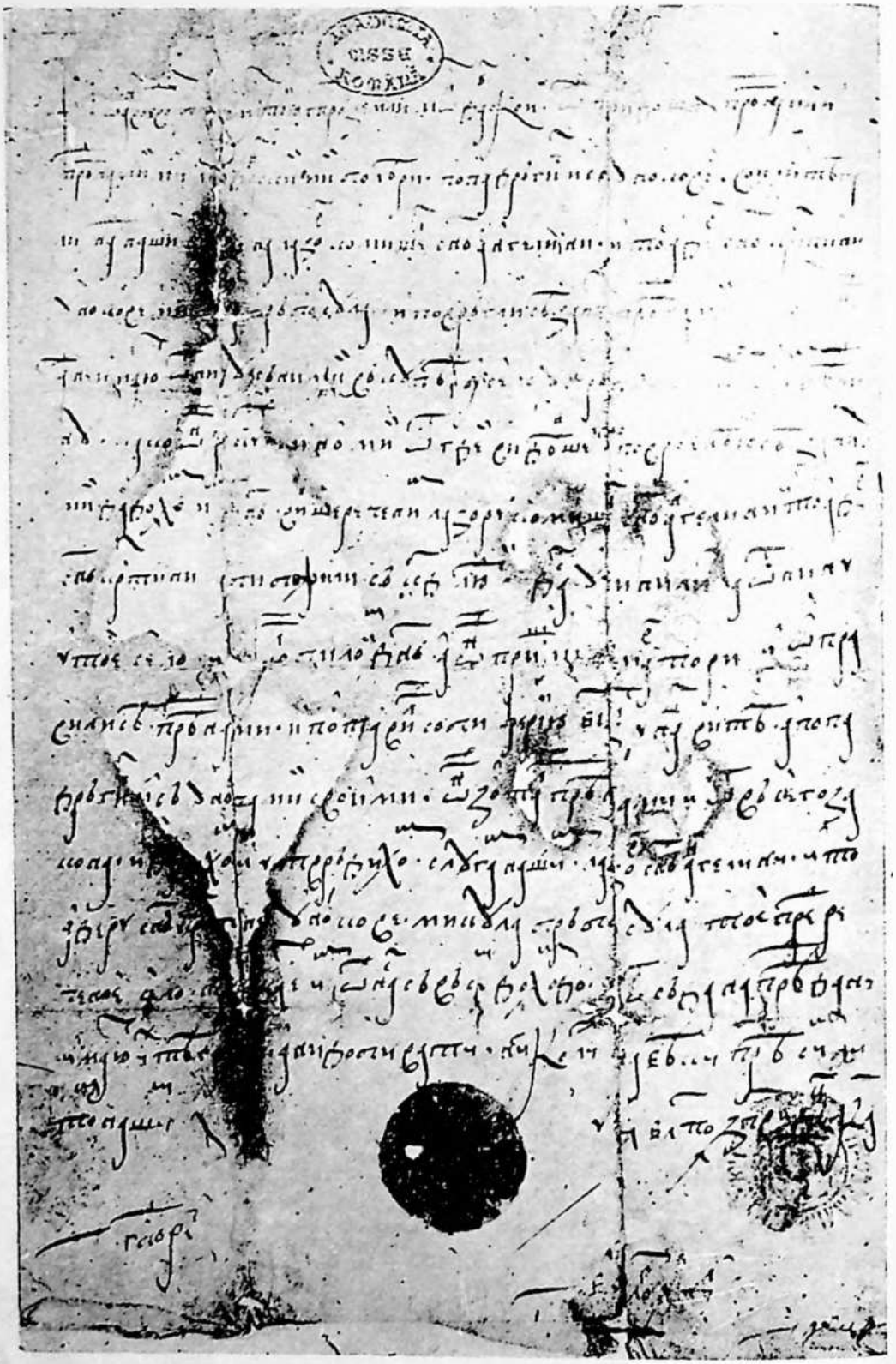

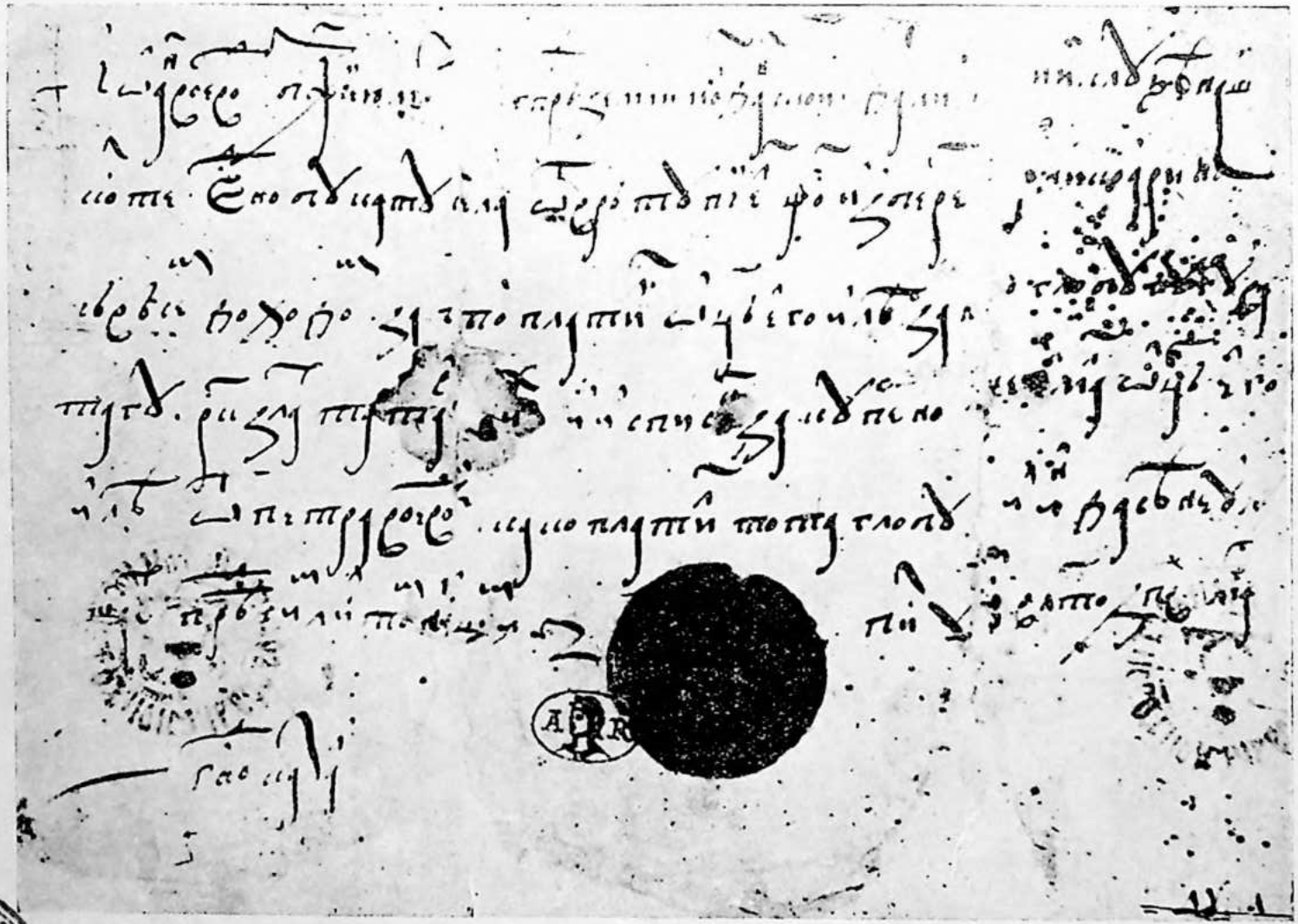

Doc. Nr. 35 (pag. 27)

UNIVERSITATEA - VICTOR
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ȘI A CABINETULUI
DE ARHIVĂ
CLUJ

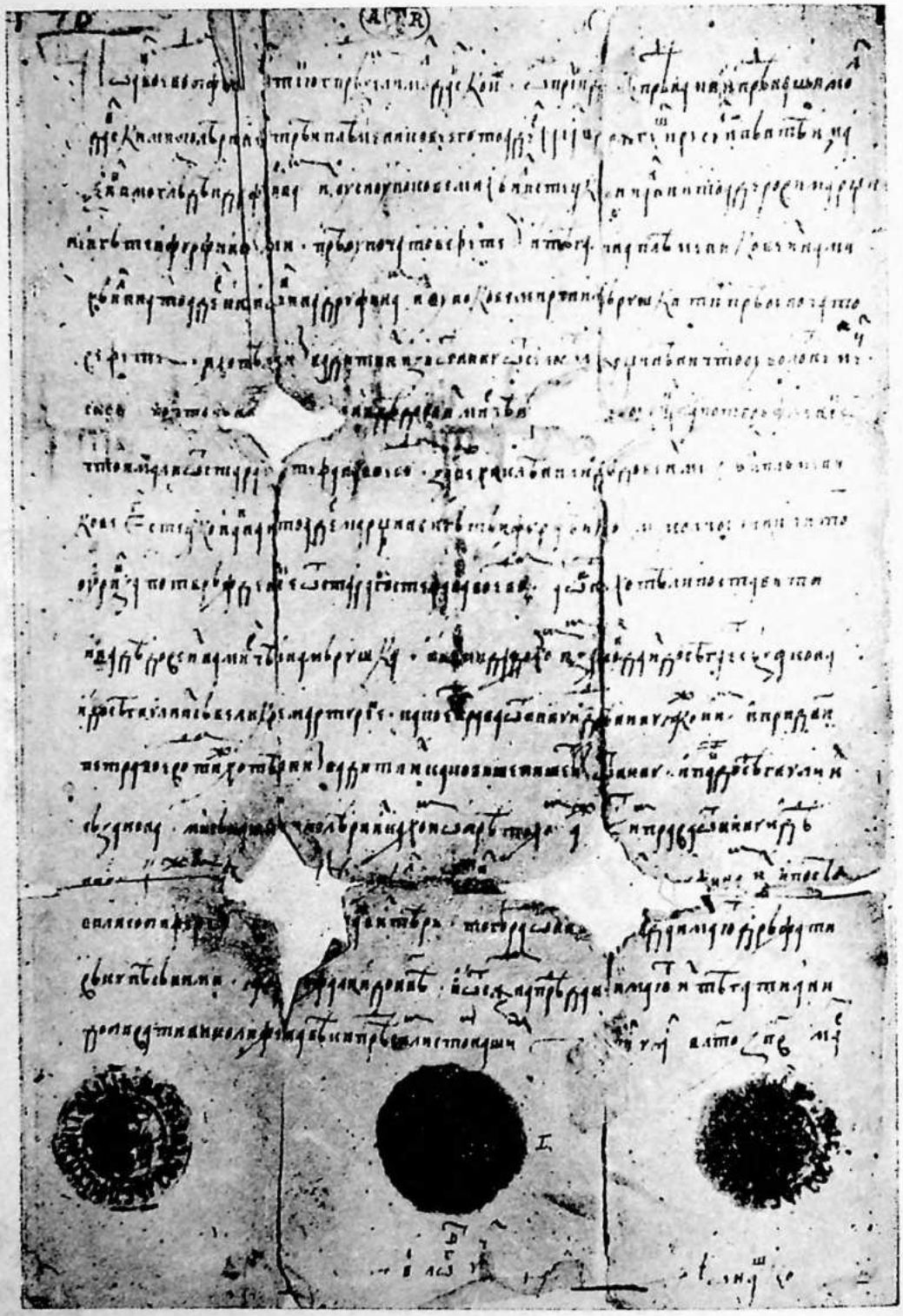

Doc. Nr. 50 (pag. 39)

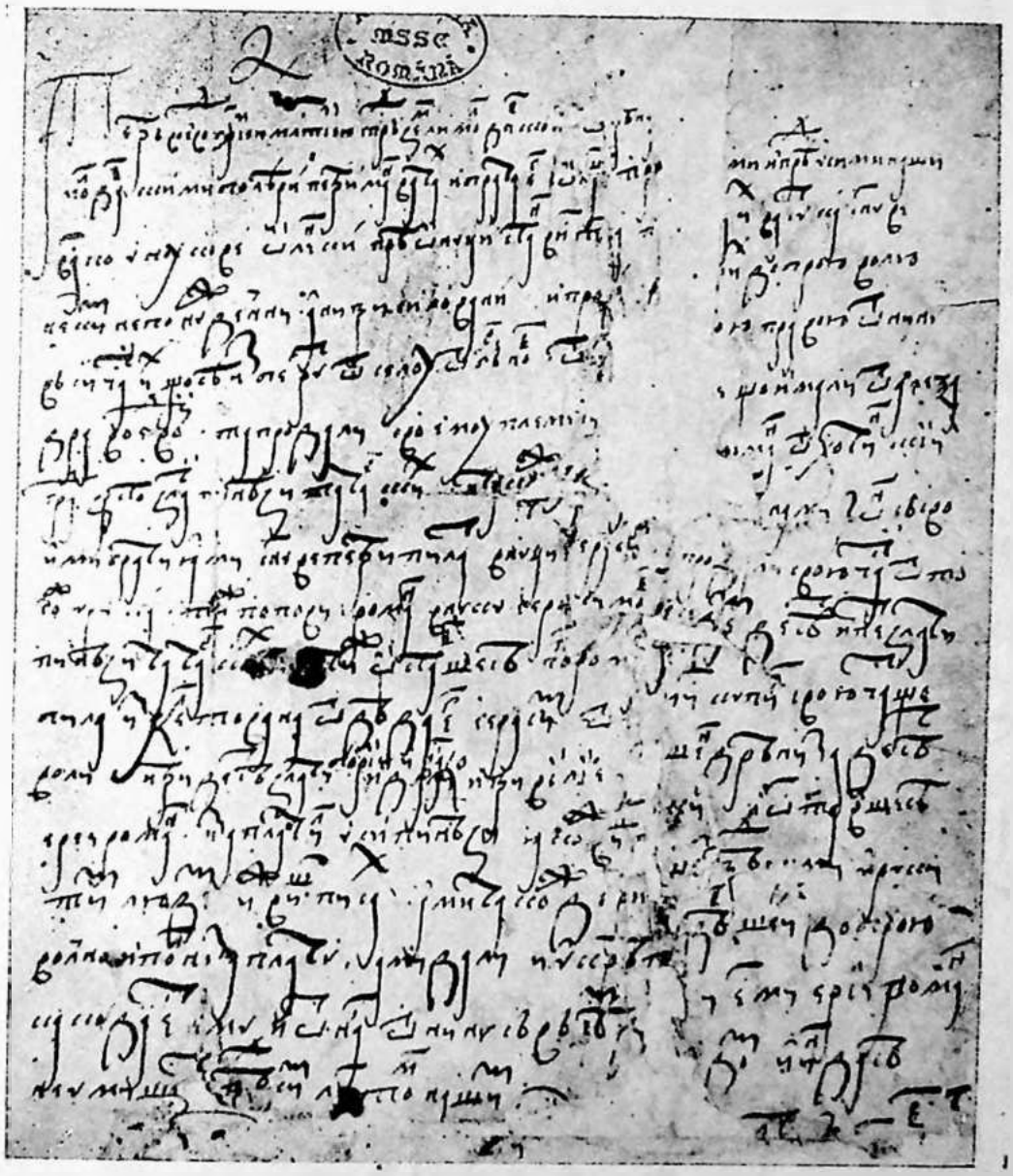

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ȘI A CABINETULUI
DE MARXISM
CLUJ

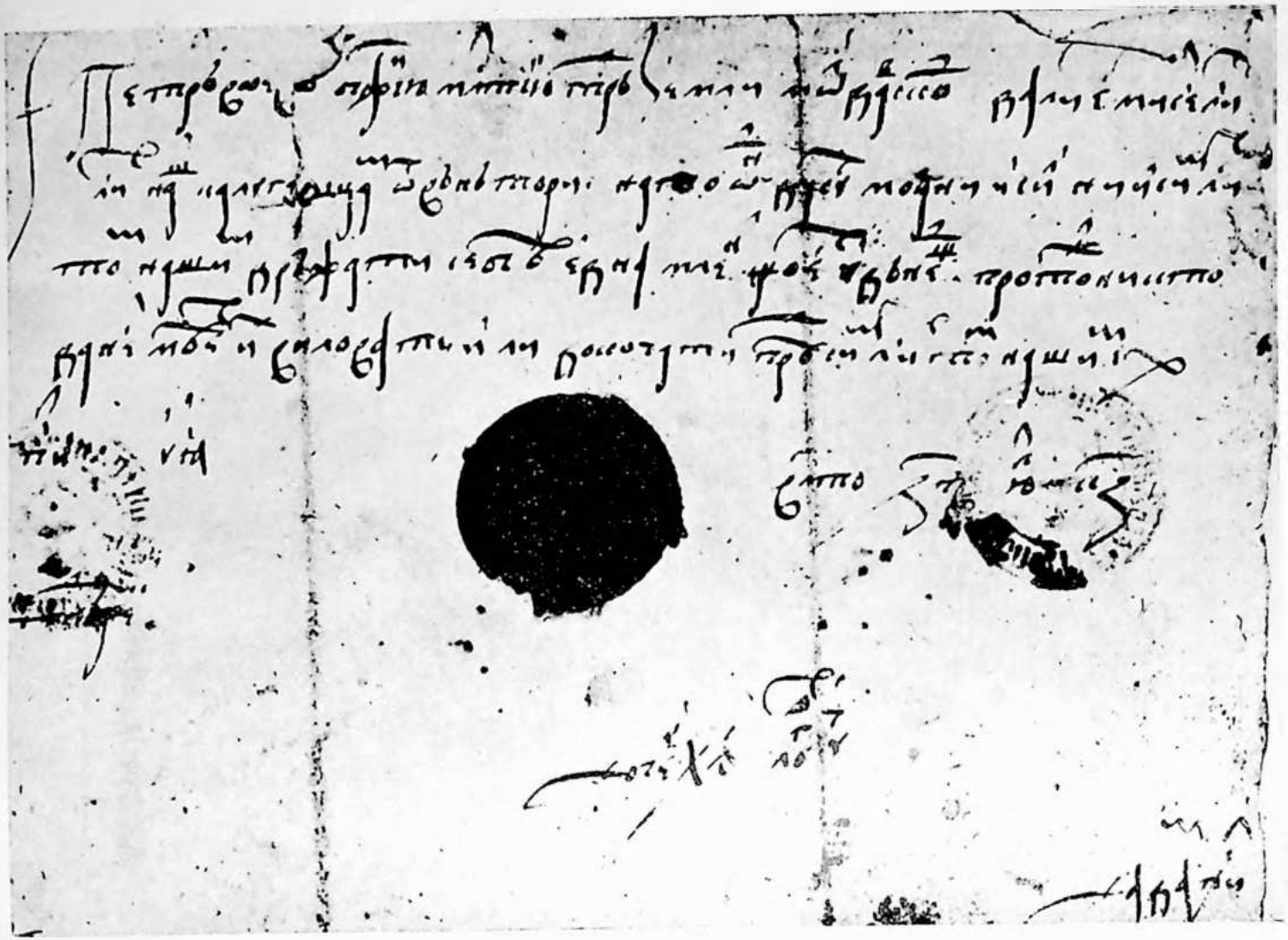

Doc. Nr. 54 (pag. 40—41)

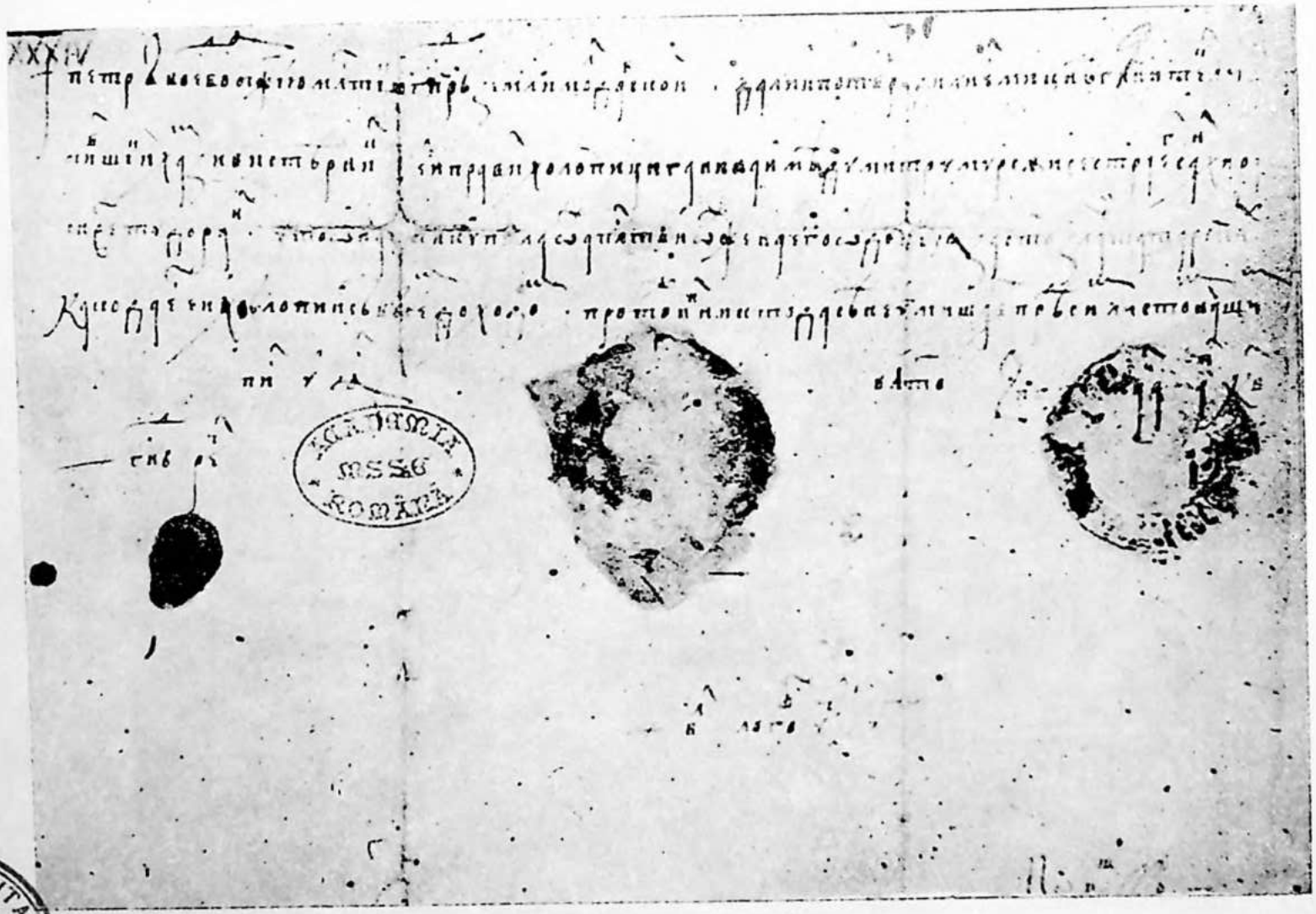

Doc. Nr. 64 (pag. 49)

UNIVERSITATEA - VICTOR BABEŞ
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
SI A CAD. N. PAULIN
DE MARSILIA

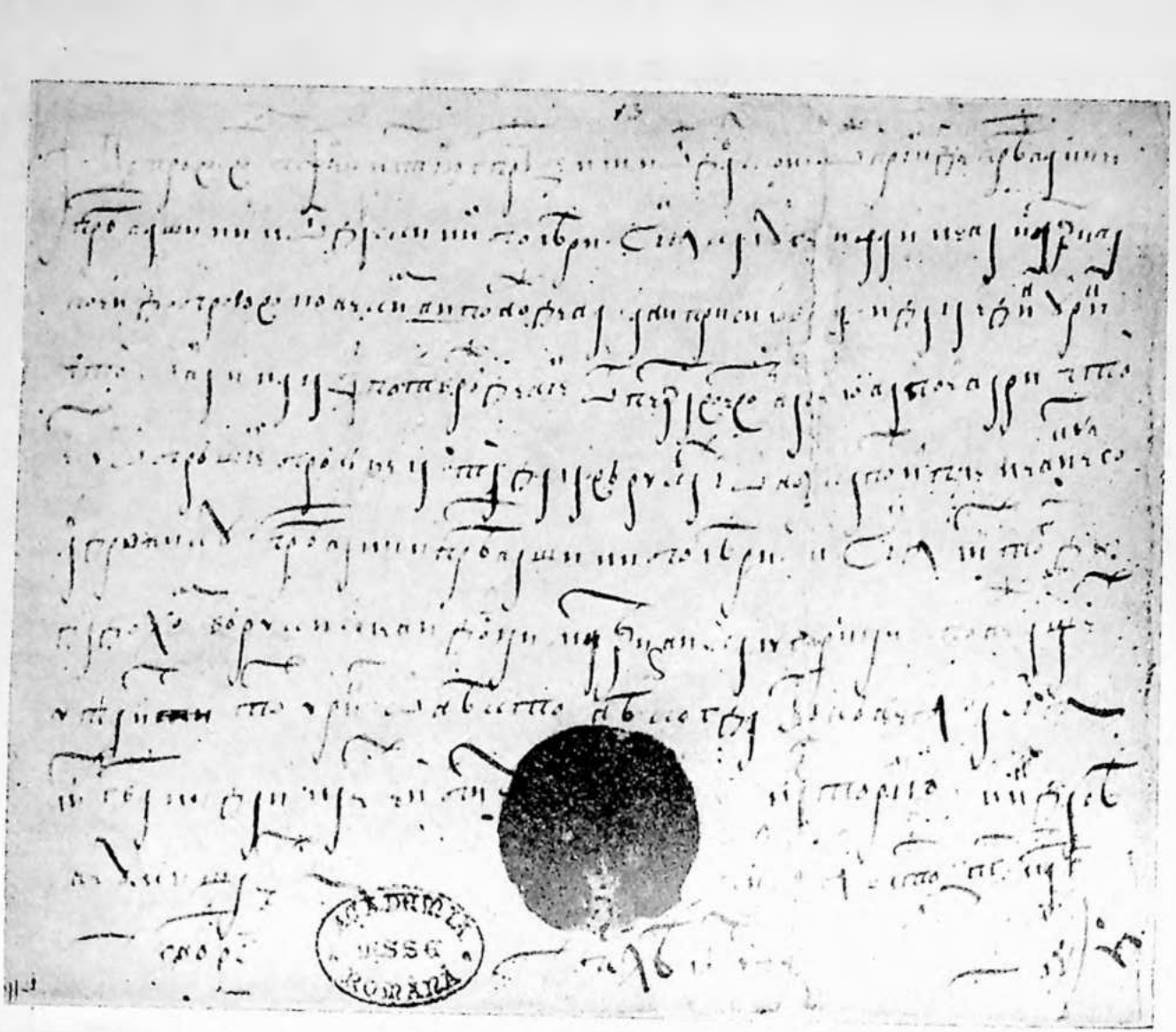

Doc. Nr. 70 (pag. 54)

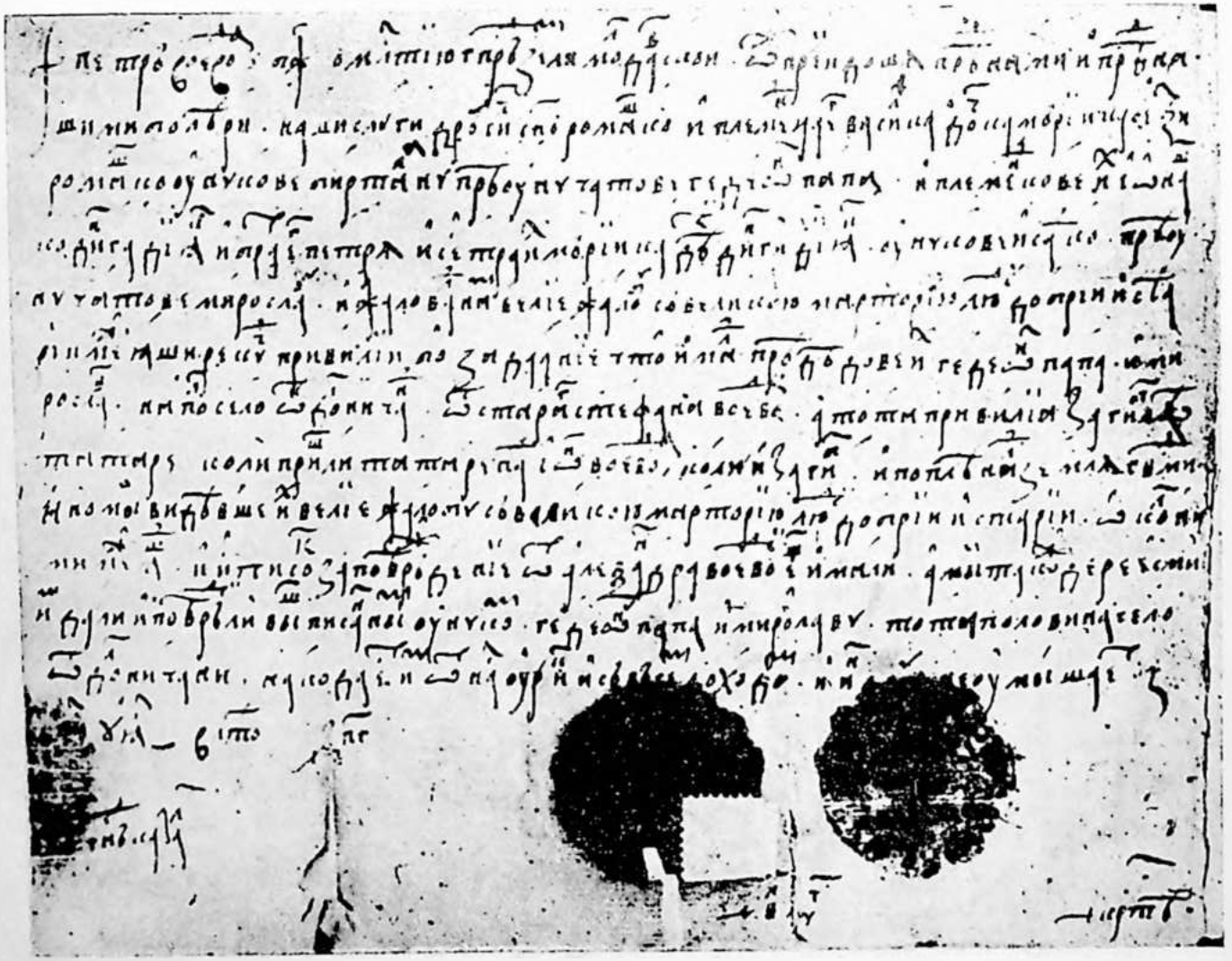

Doc. Nr. 71 (pag. 54)

UNIVERSITATEA · BIBLIOTECA · FAC. DE FILOLOGIE · SI A CABINETULUI · DE MANUSCRISE

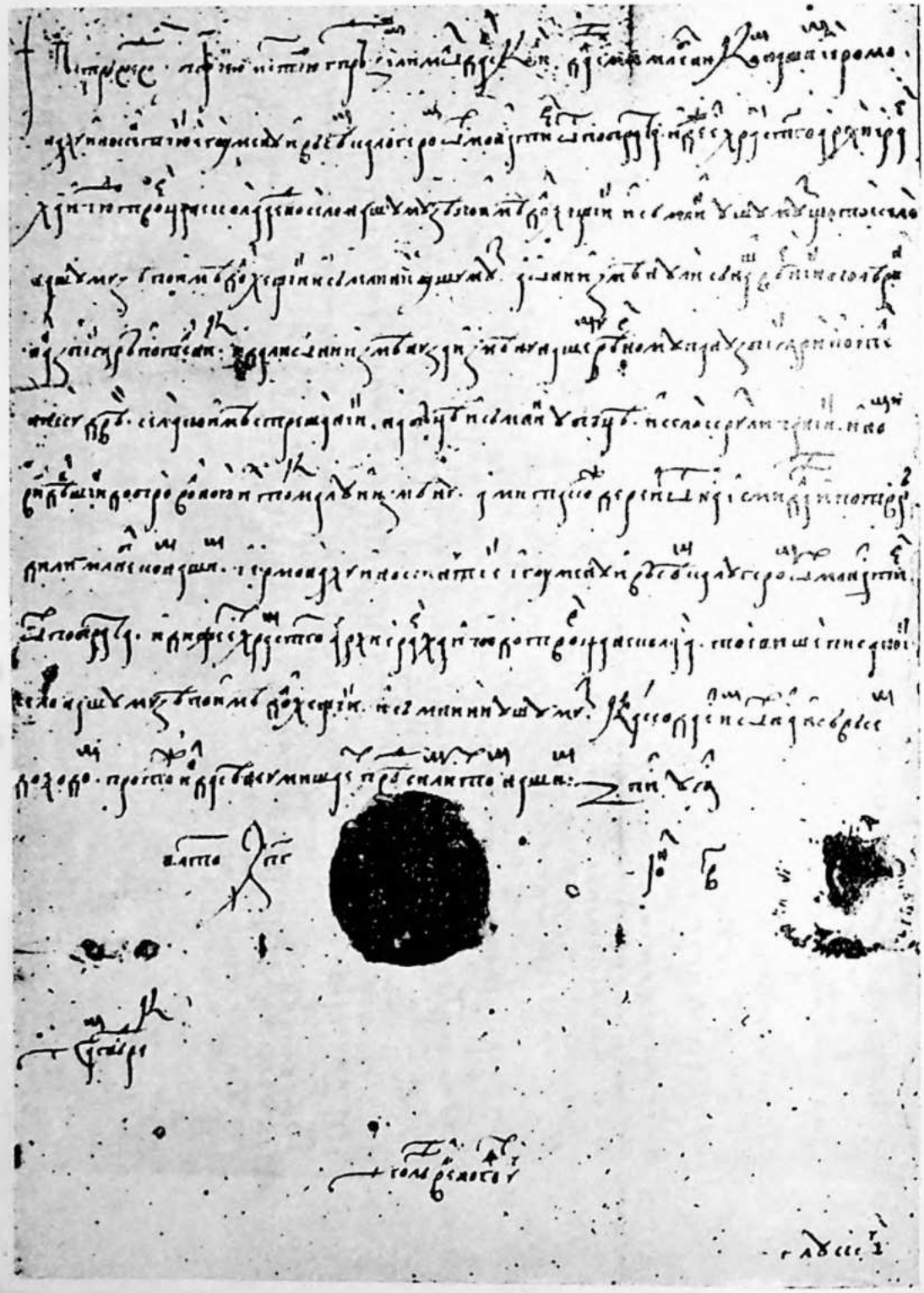

Doc. Nr. 75 (pag. 57—58)

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ" BIBLIOTECA FAC. DE FILOLOGIE ŞI A CAB. M. TULLI DE MARINEM C. L. U.

Doc. Nr. 78 (pag. 59—60)

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA FAC. DE FILOLOGIE ȘI A CABINETULUI DE MUZEU

Doc. Nr. 103 (pag. 85—86)

Doc. Nr. 109 (pag. 88)

UNIVERSITATEA „VICTOR"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
SI A CABINETULUI
DE MARXISM

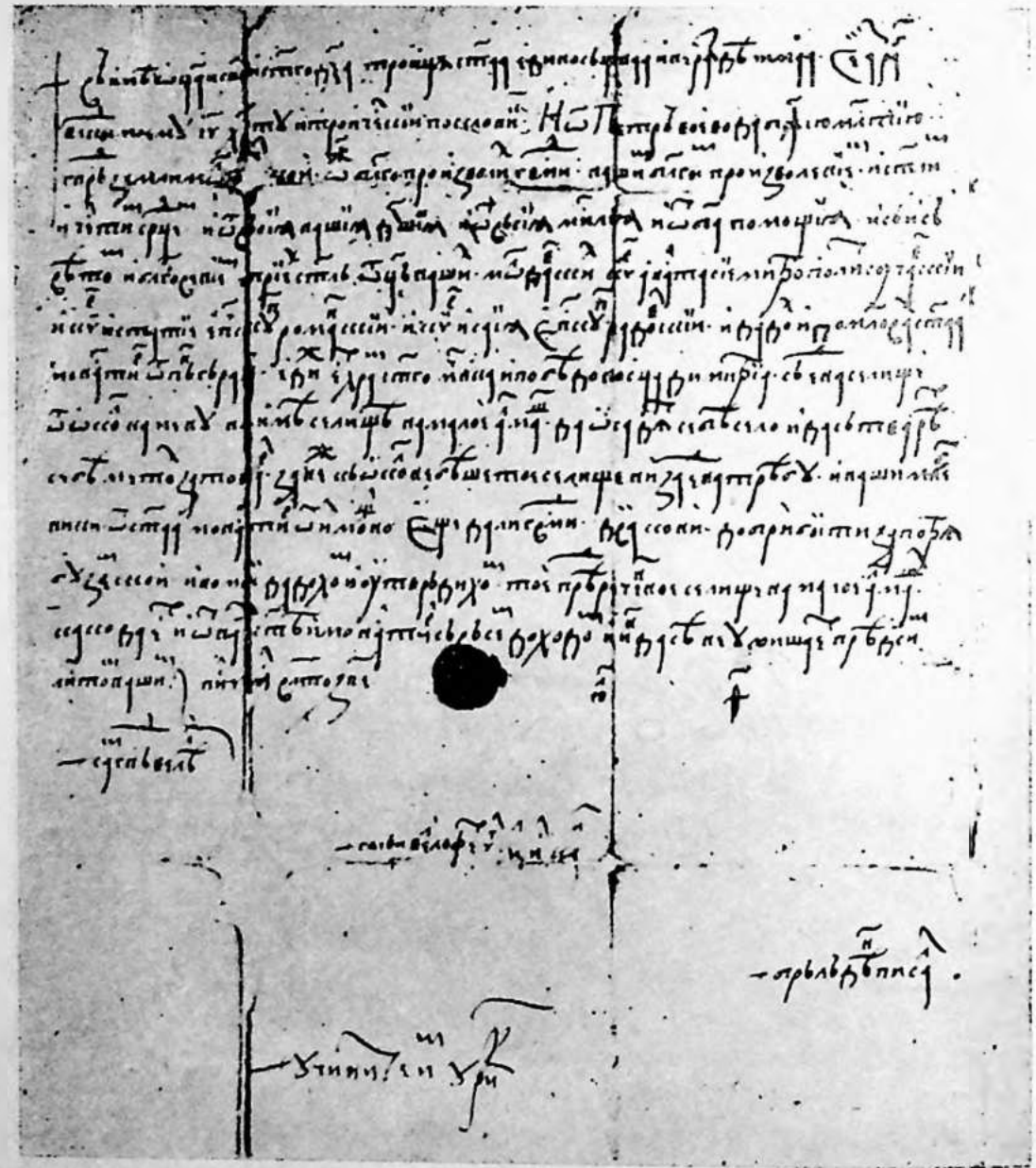

Doc. Nr. 113 (pag. 90)

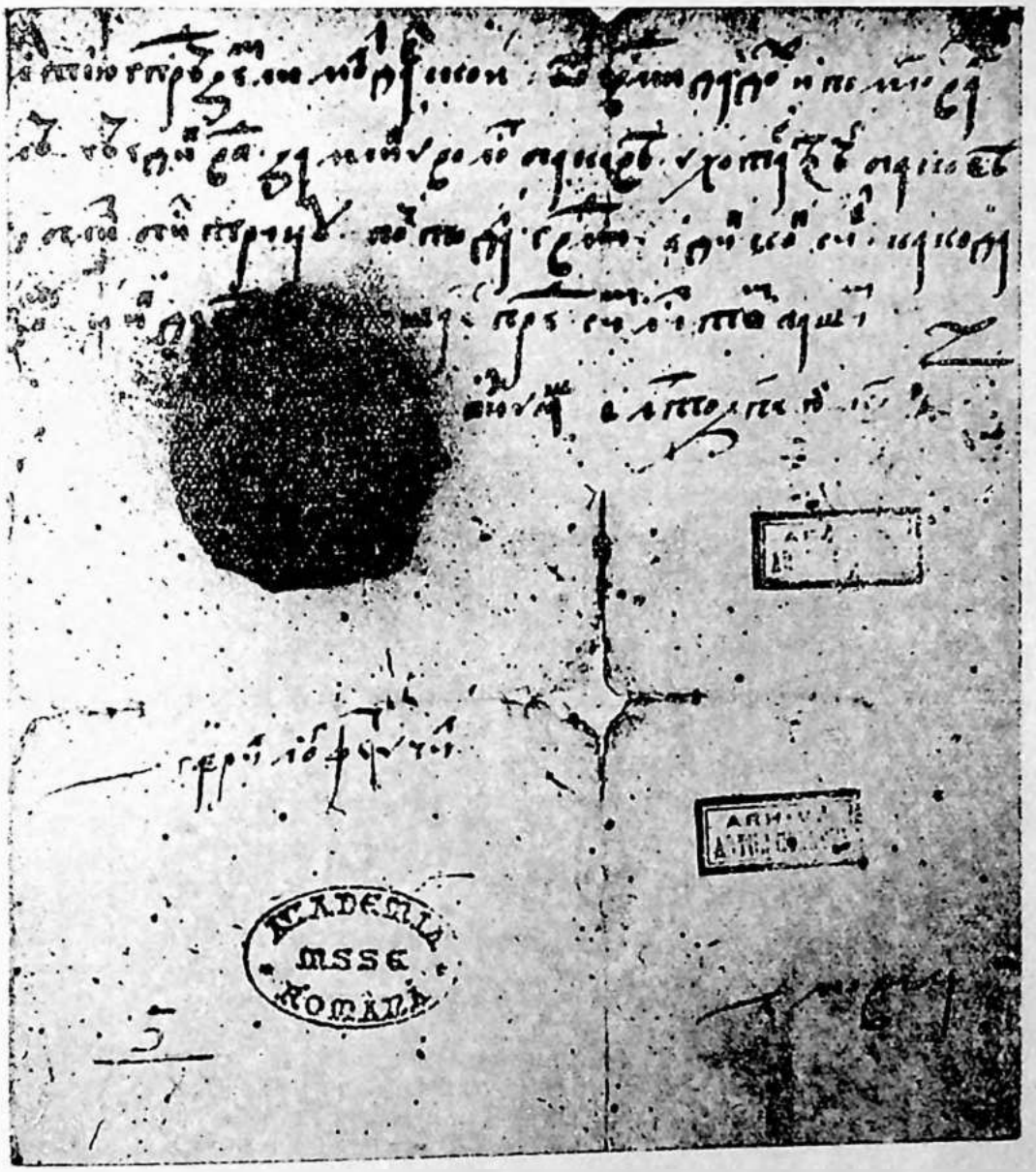

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOLOGIE
ȘI A CARMETULUI
DE MEDIE

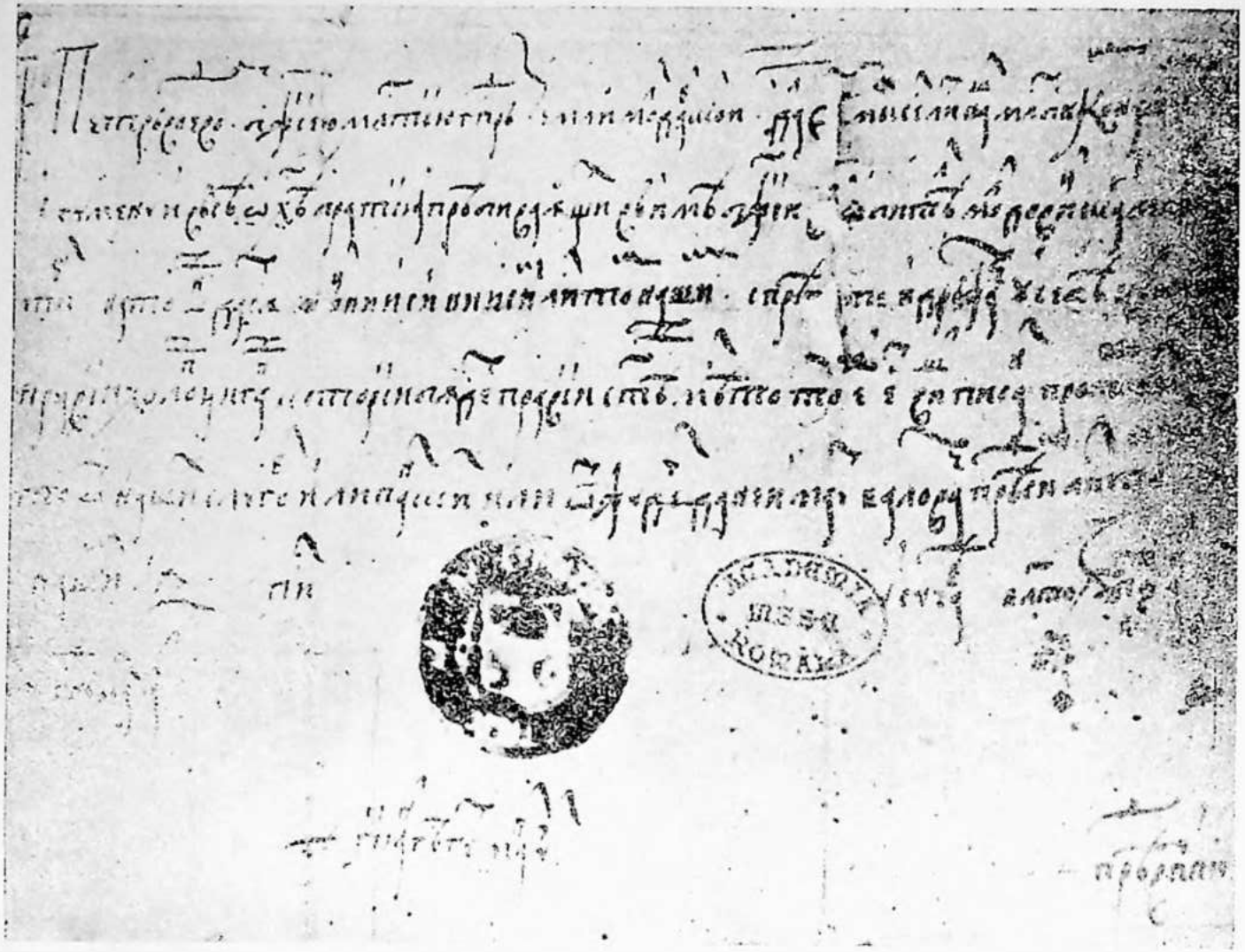

Doc. Nr. 119 (pag. 94)

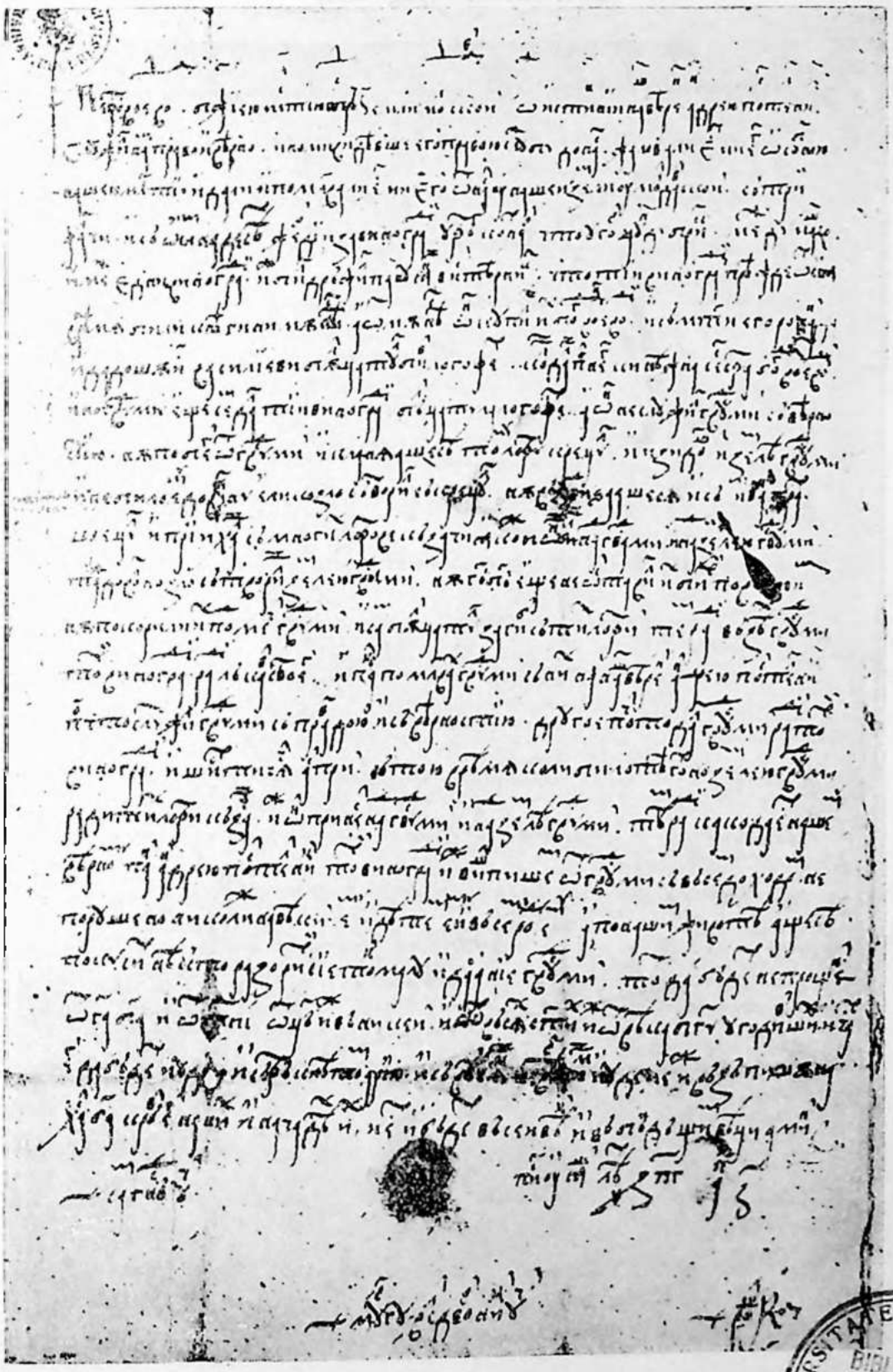

BIBLIOTECA FAC. DE ISTORIE

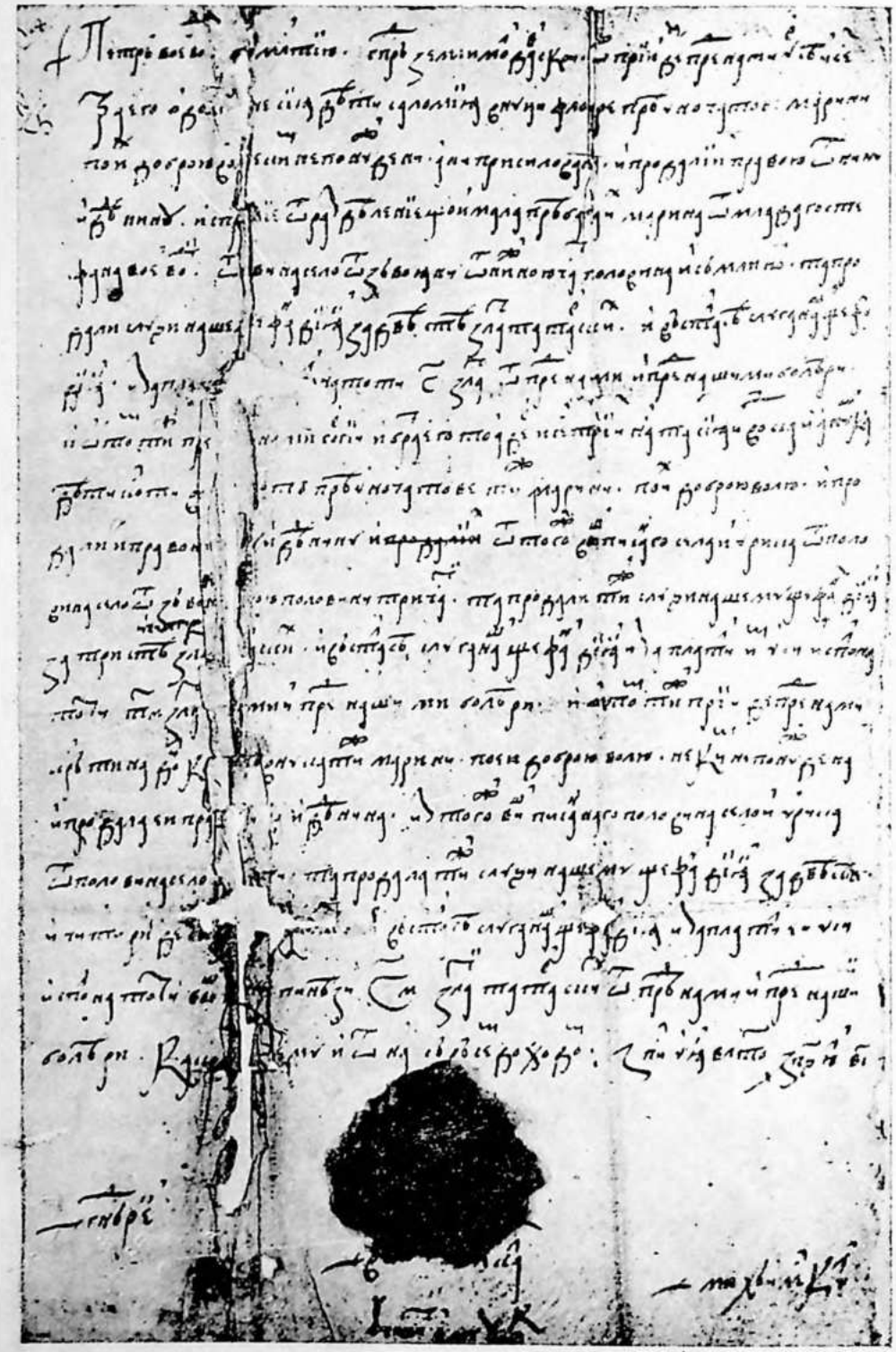

Doc. Nr. 131 (pag. 102—103)

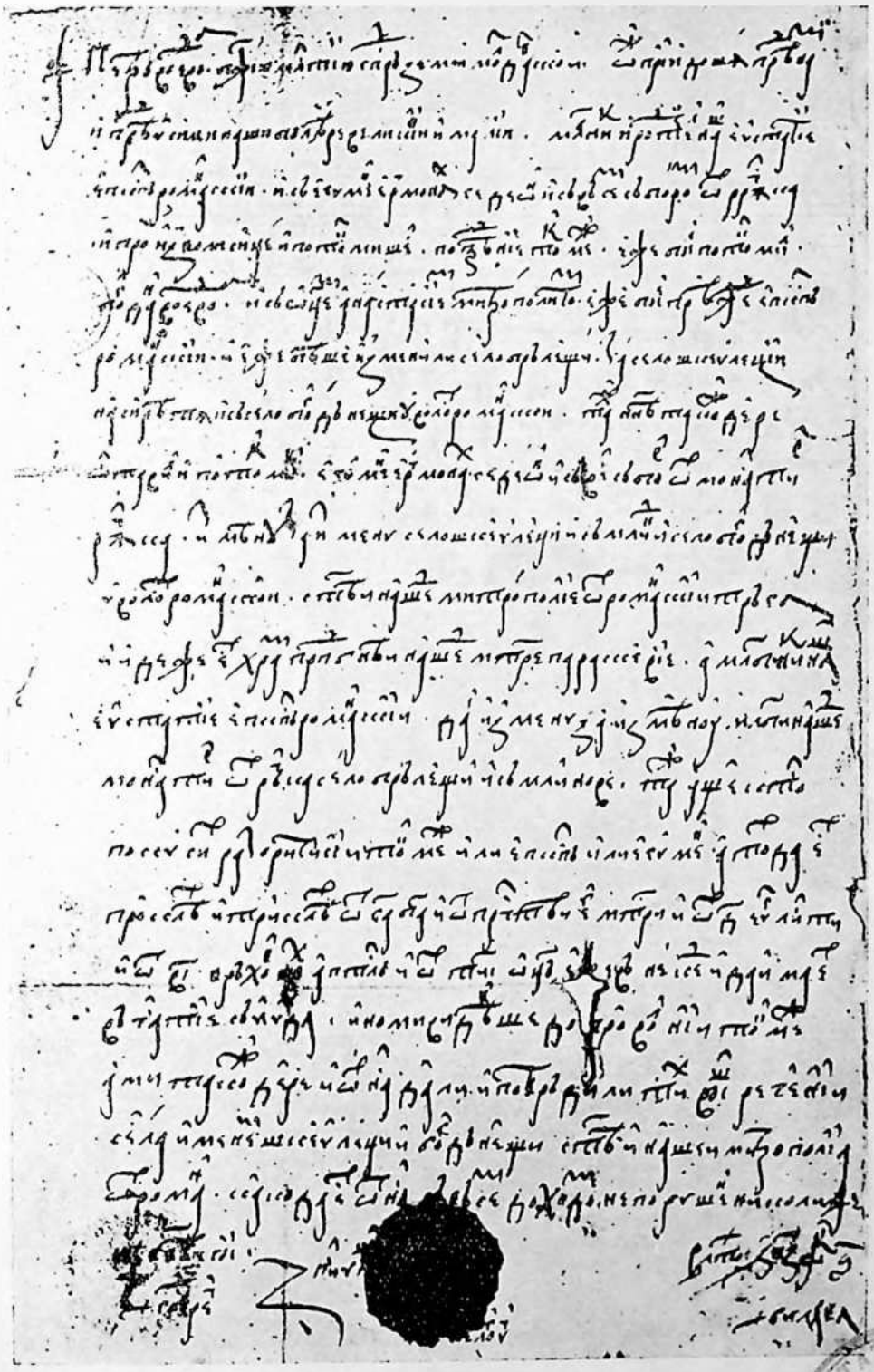

UNIVERSITATEA „VICTOR HAZ...
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOLOGIE
ŞI A CIVILIZAŢIEI
DE MAJORE

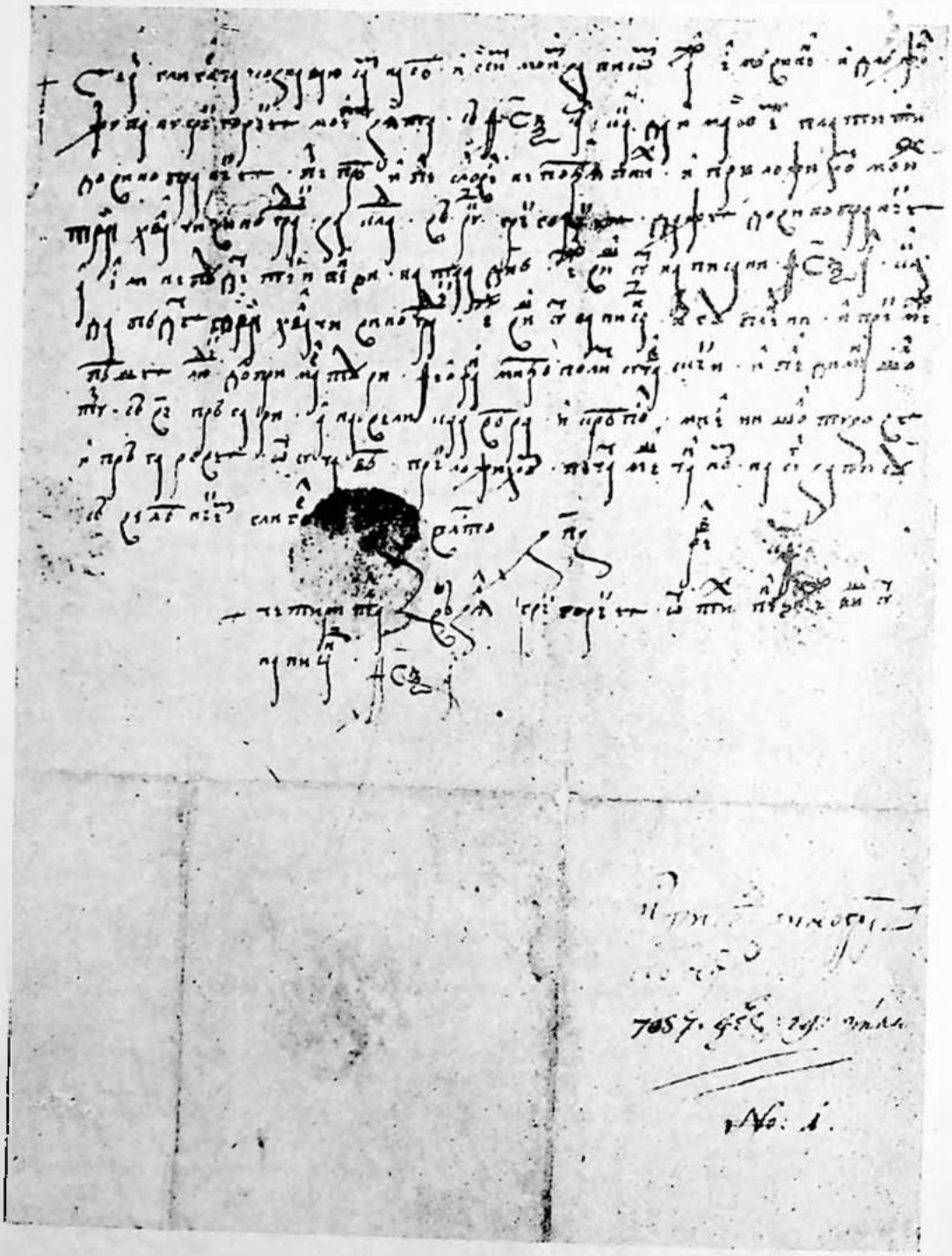

Doc. Nr. 140 (pag. 110—111)

UNIVERSITATEA BIBLIOTECA

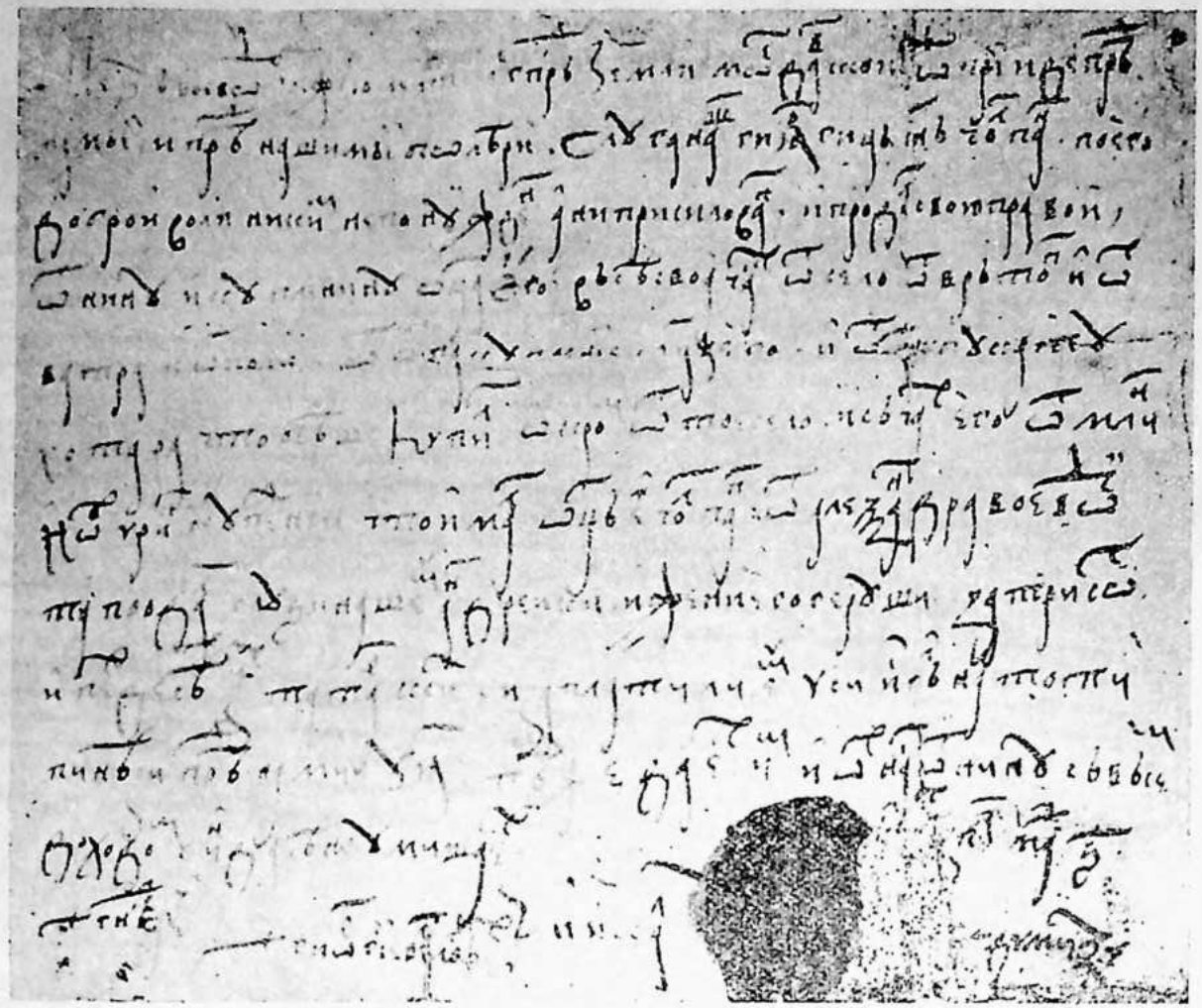

Doc. Nr. 141 (pag. 111—112)

Doc. Nr. 147 (pag. 116—117)

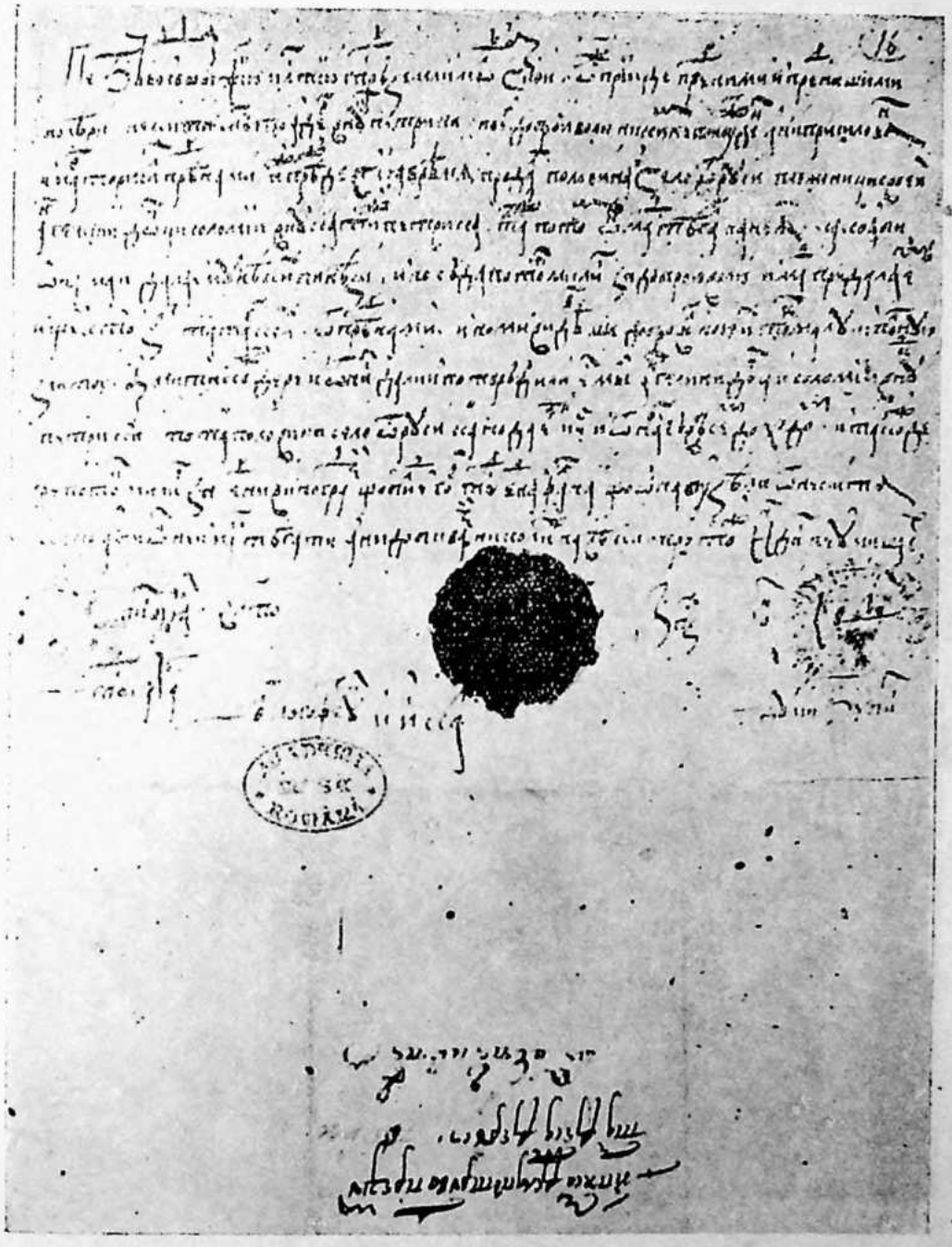

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FARMACIE
SI A MEDICINEI
CLUJ

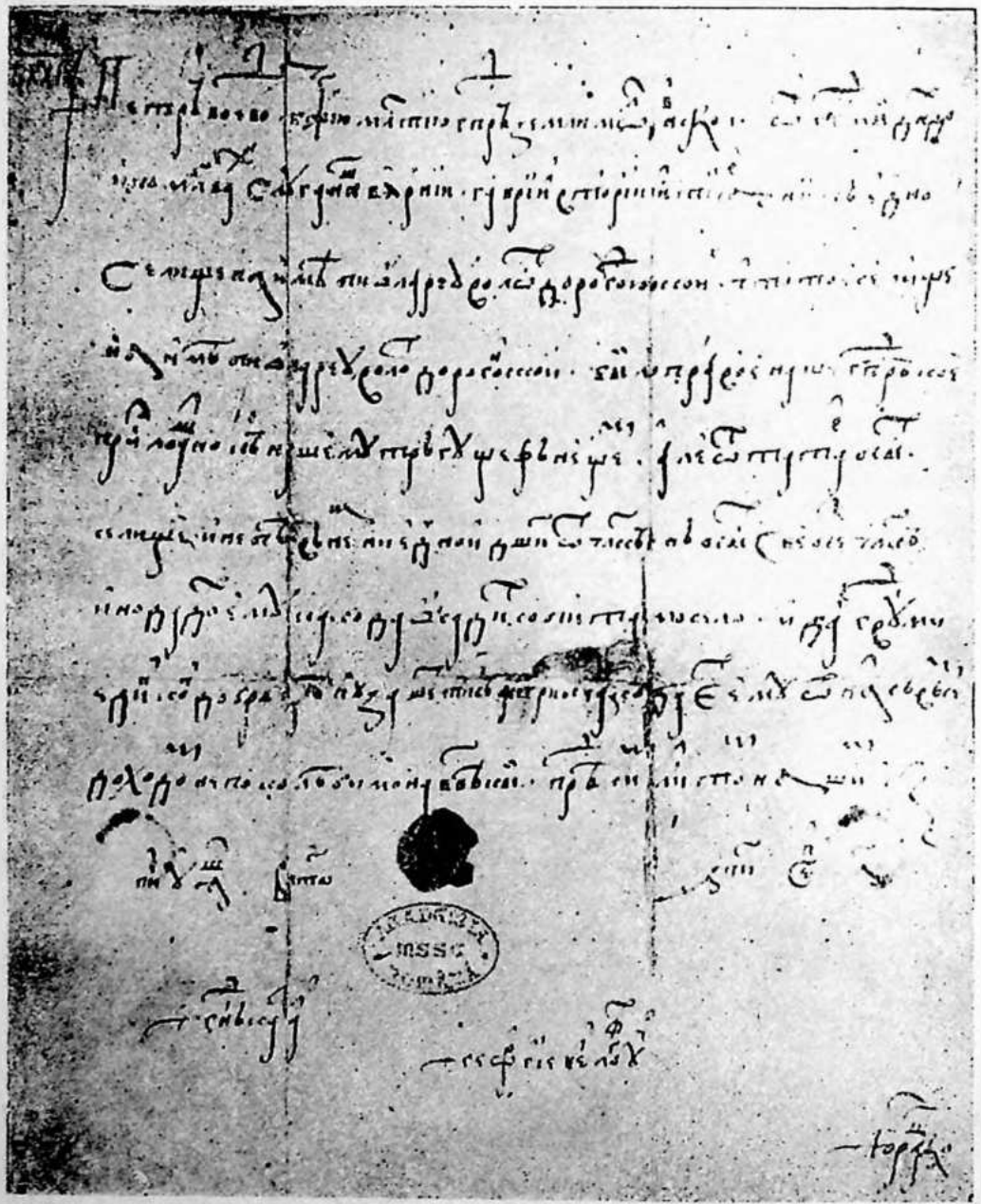

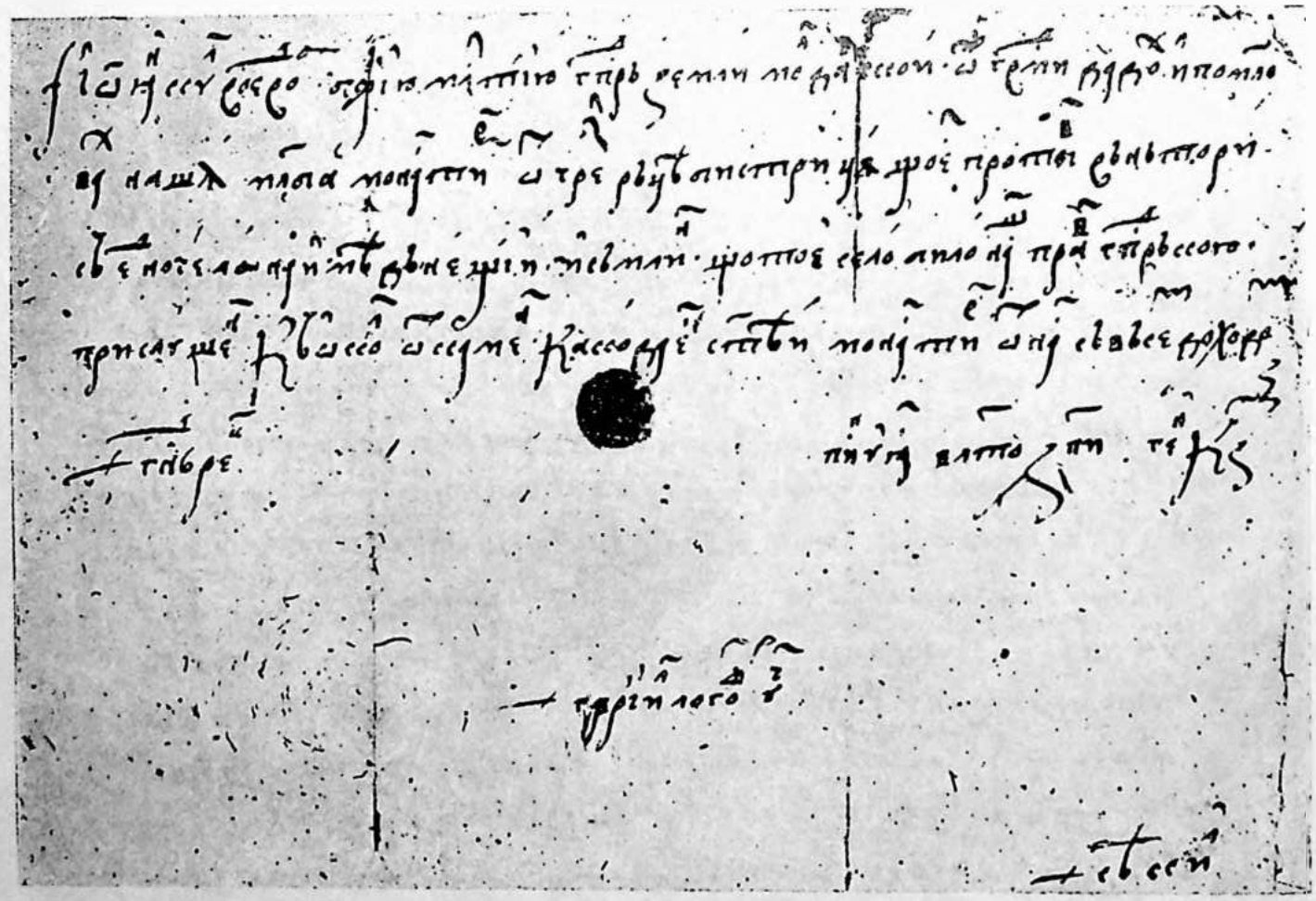

Doc. Nr. 162 (pag. 130)

UNIVERSITATEA · VICTOR BABEŞ
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ŞI A CAB. METODICE
DE MATEMATICĂ

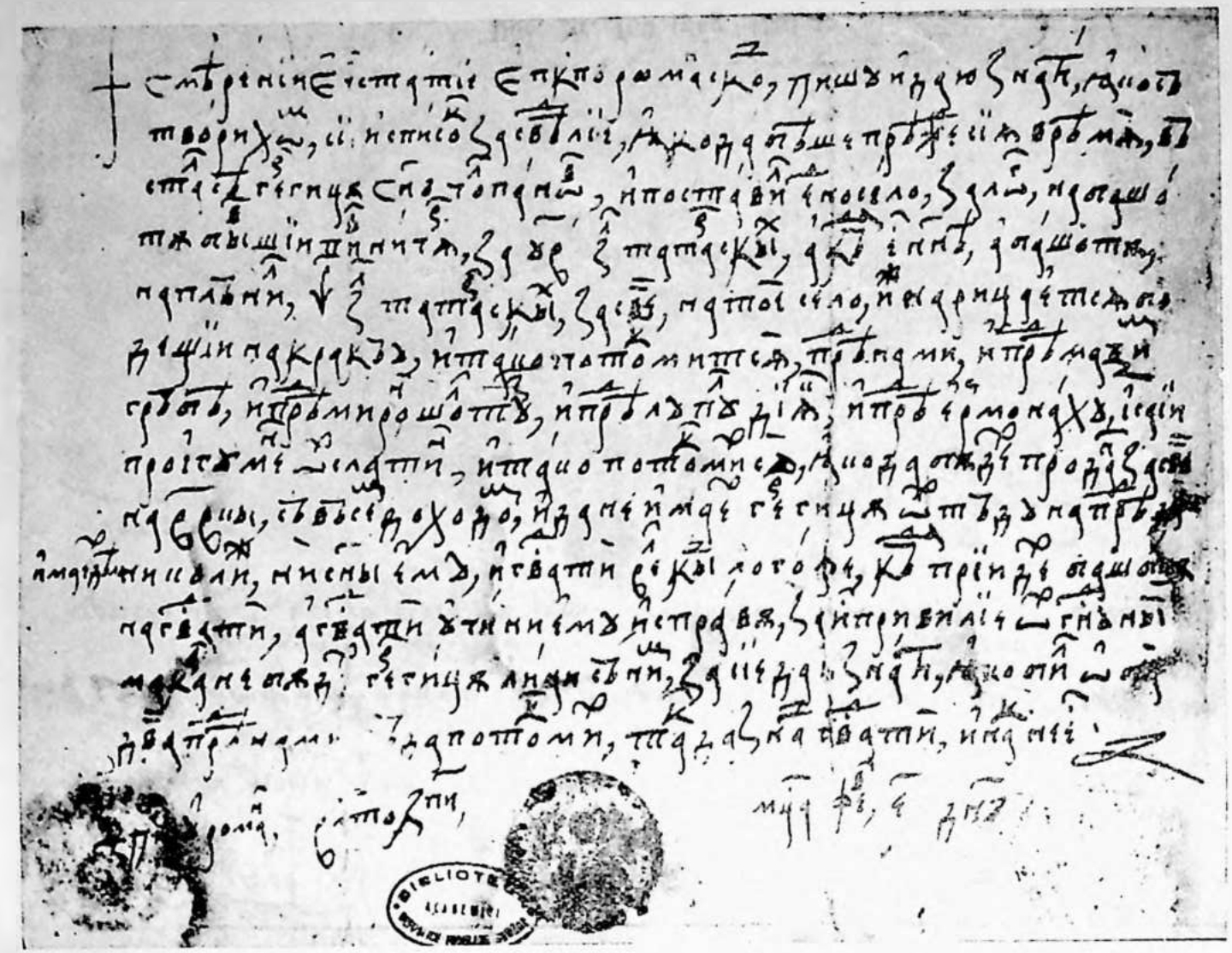

Doc. Nr. 163 (pag. 130)

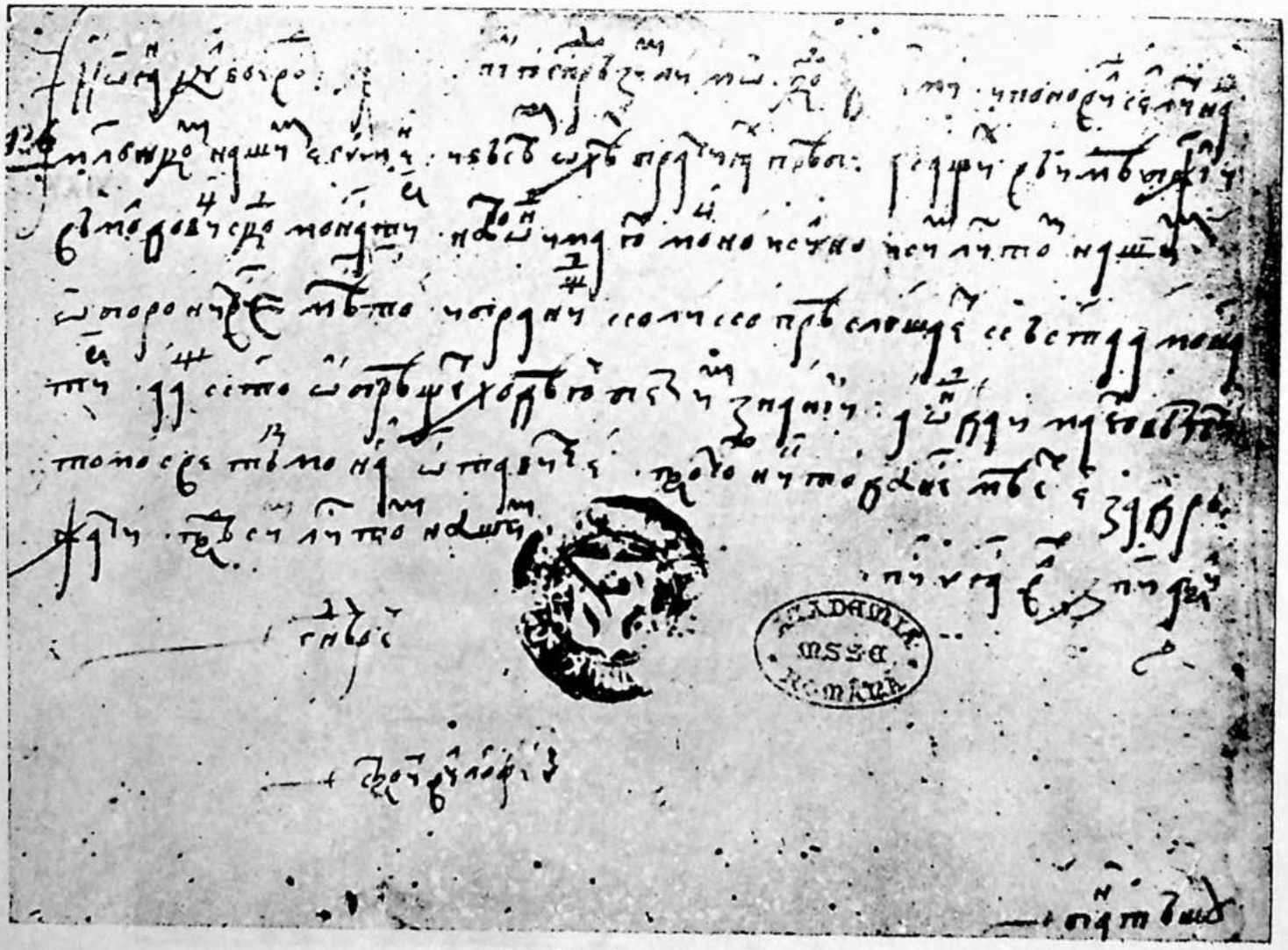

Doc. Nr. 170 (pag. 135)

UNIVERSITATEA "VICTOR BABEŞ" CLUJ
BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE
SI A CABINETUL DE MANUSCRISE

Doc. Nr. 171 (pag. 135—136)

Doc. Nr. 172 (pag. 136

UNIVERSITATEA BIBLIOTECA FACULTATEA DE ISTORIE

Doc. Nr. 178 (pag. 139)

Doc. Nr. 182 (pag. 142)

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
SI A CABINETULUI
DE ...

Doc. Nr. 183 (pag. 143)

Doc. Nr. 184 (pag. 143)

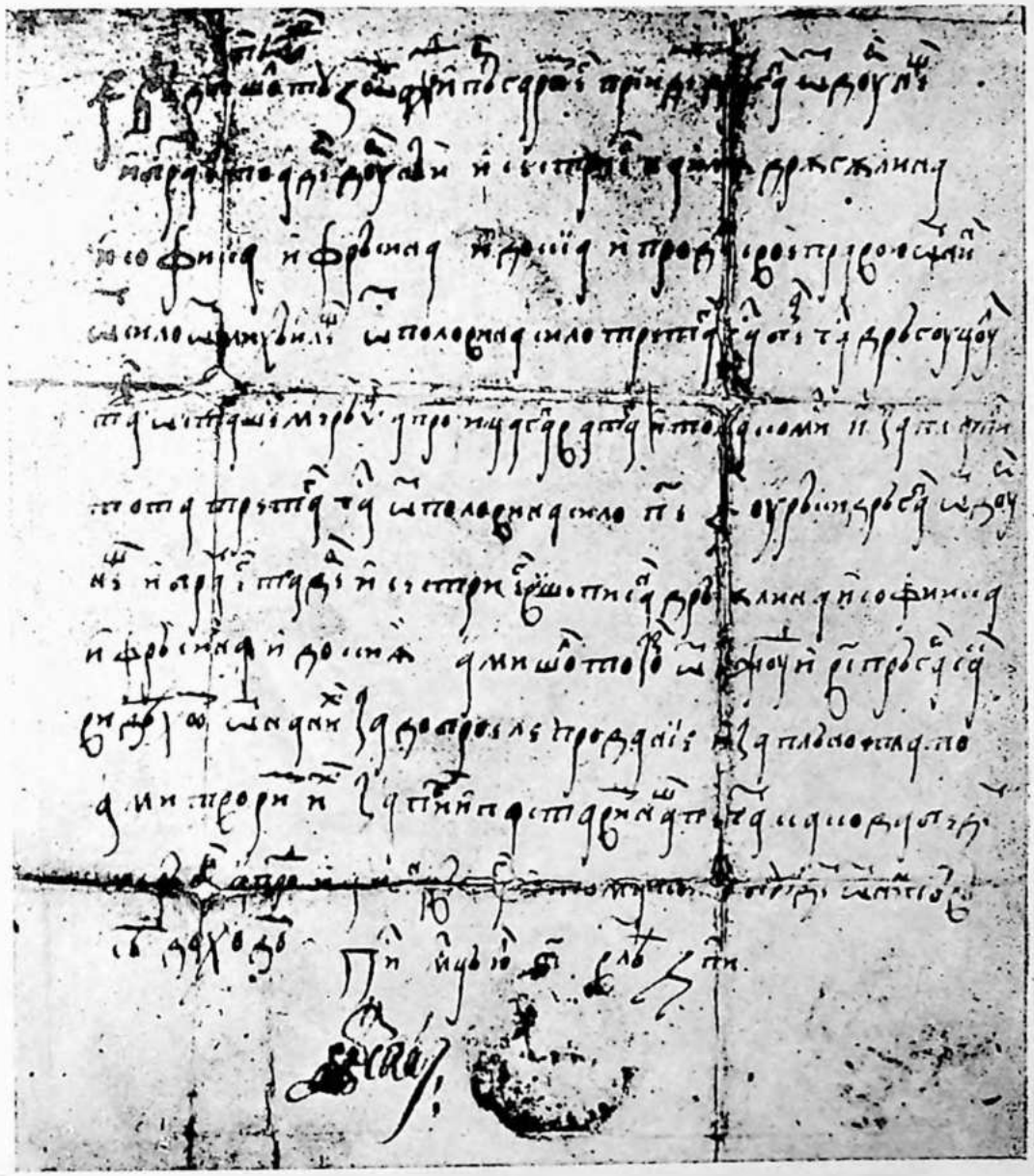

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ȘI A CABINETULUI
DE ISTORIE
CLUJ

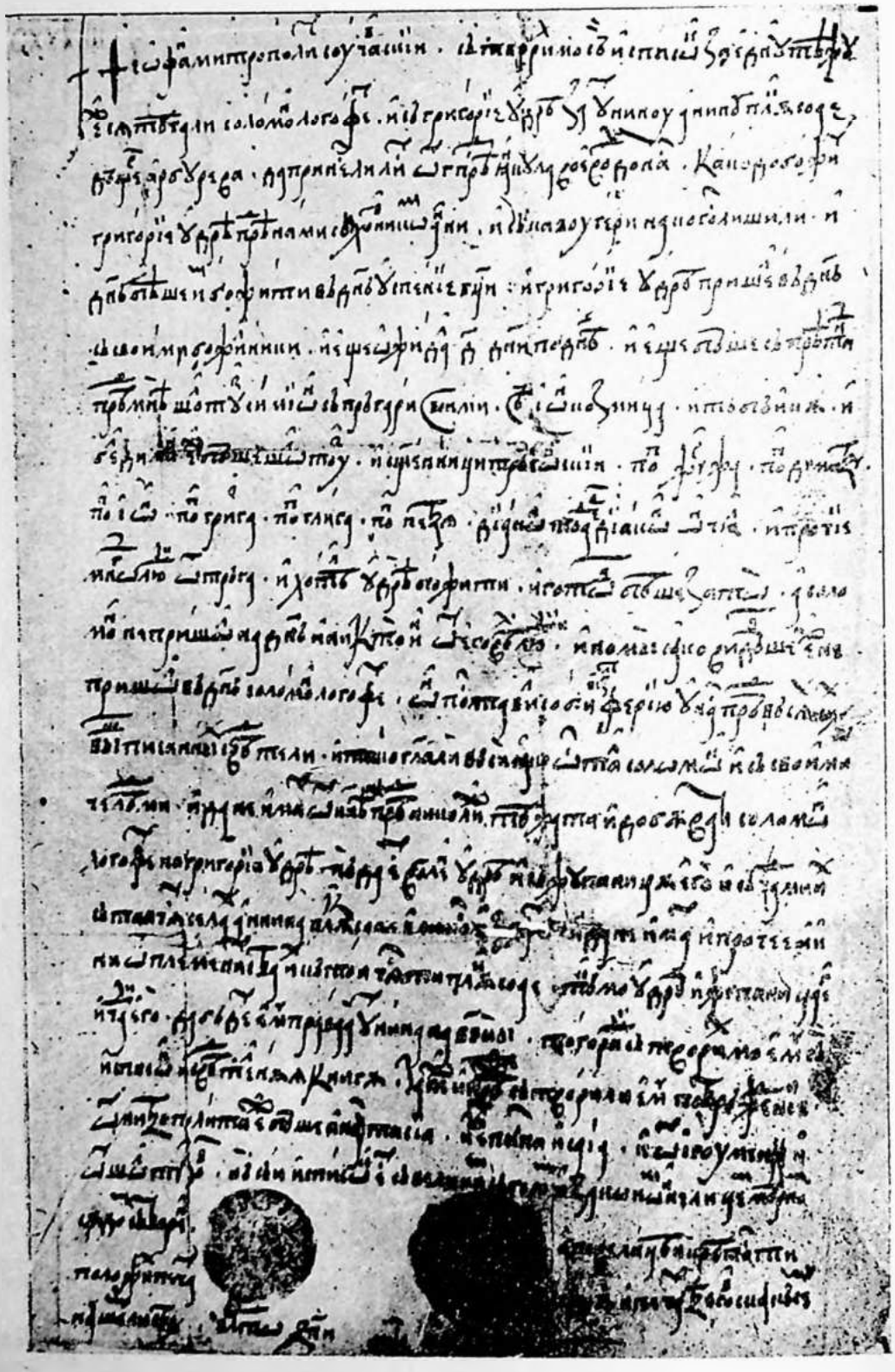

Doc. Nr. 188 (pag. 146)

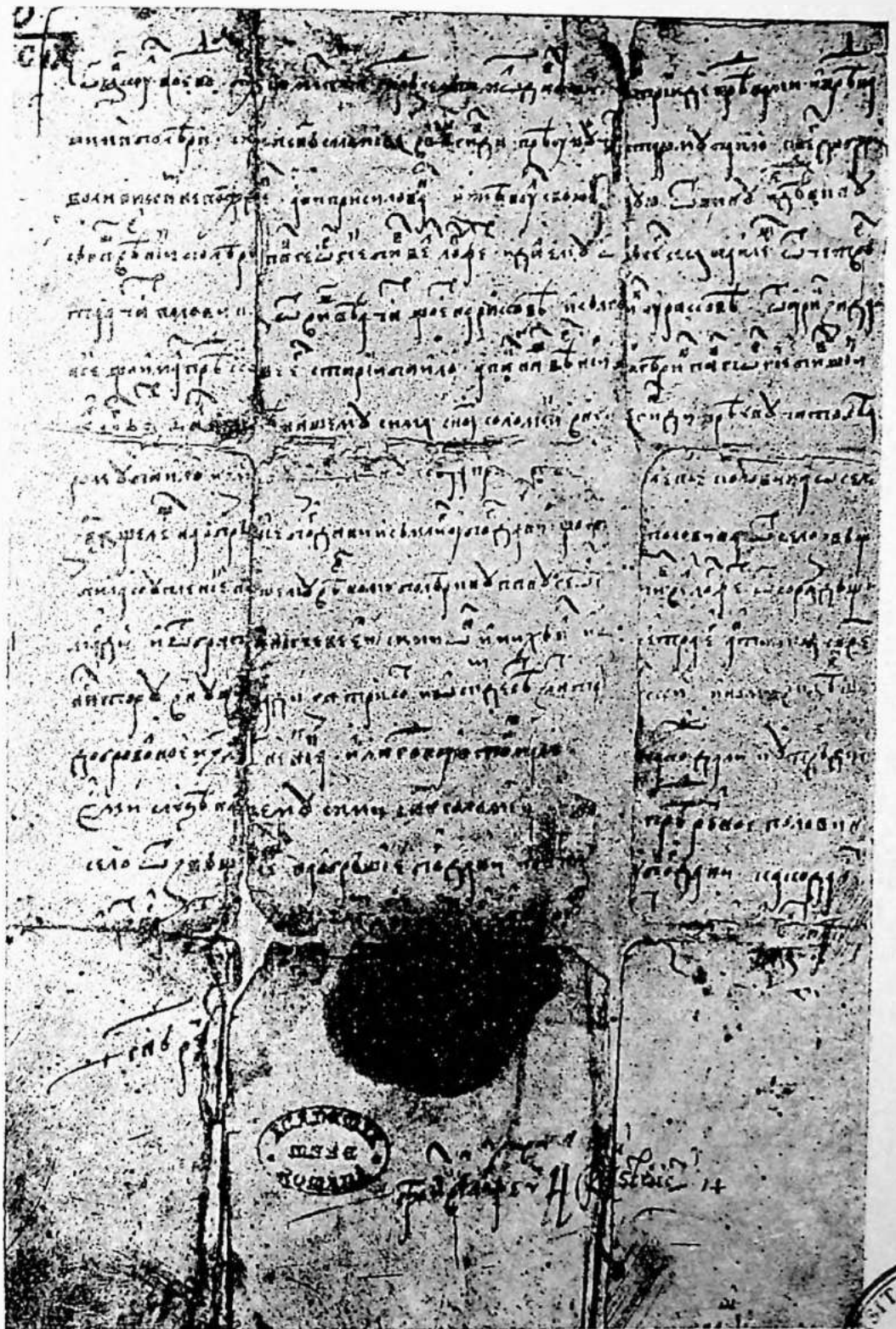

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ȘI A CABINETULUI
DE NUMISMATICĂ
CLUJ

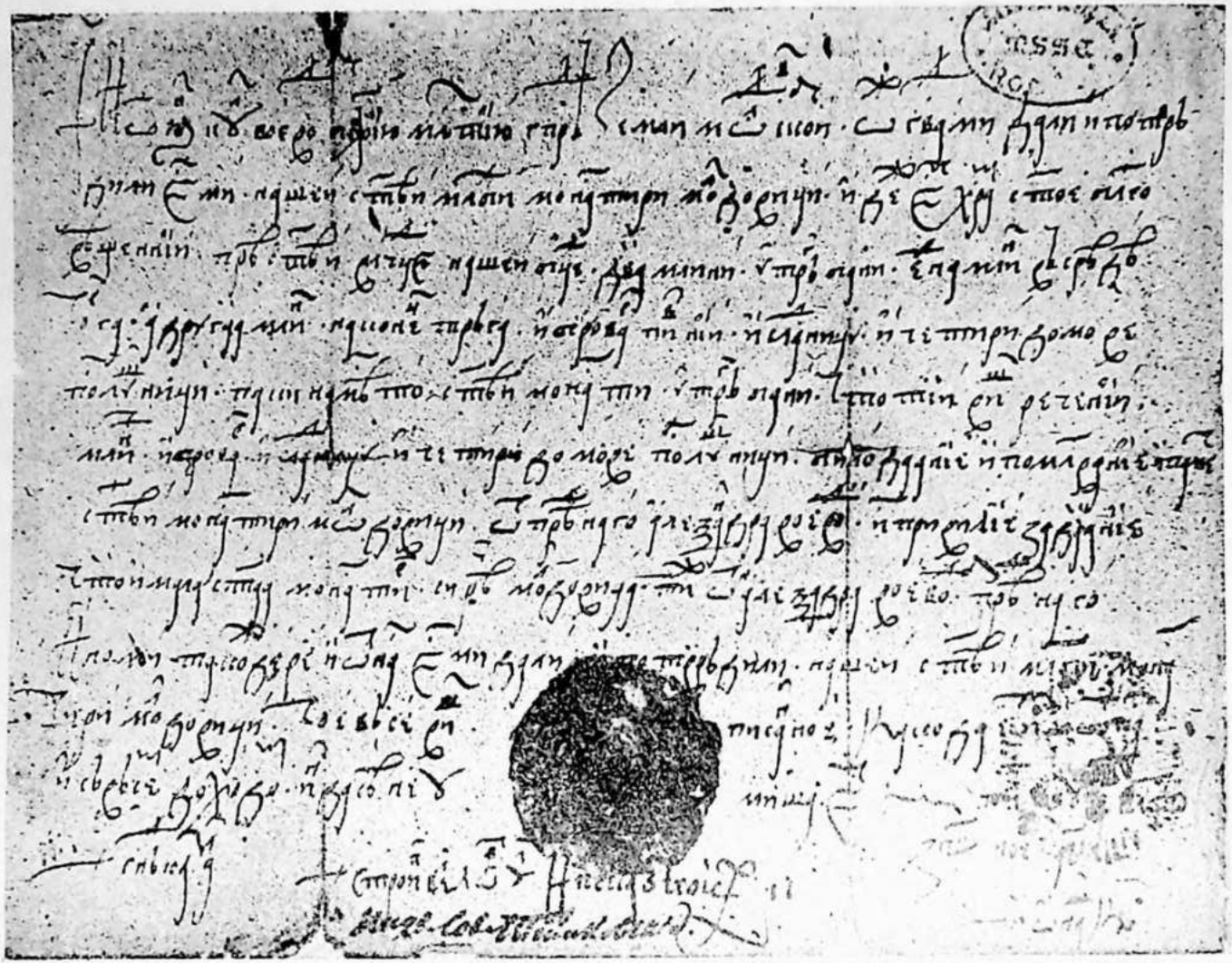

Doc. Nr. 194 (pag. 149).

Doc. Nr. 195 (pag. 150)

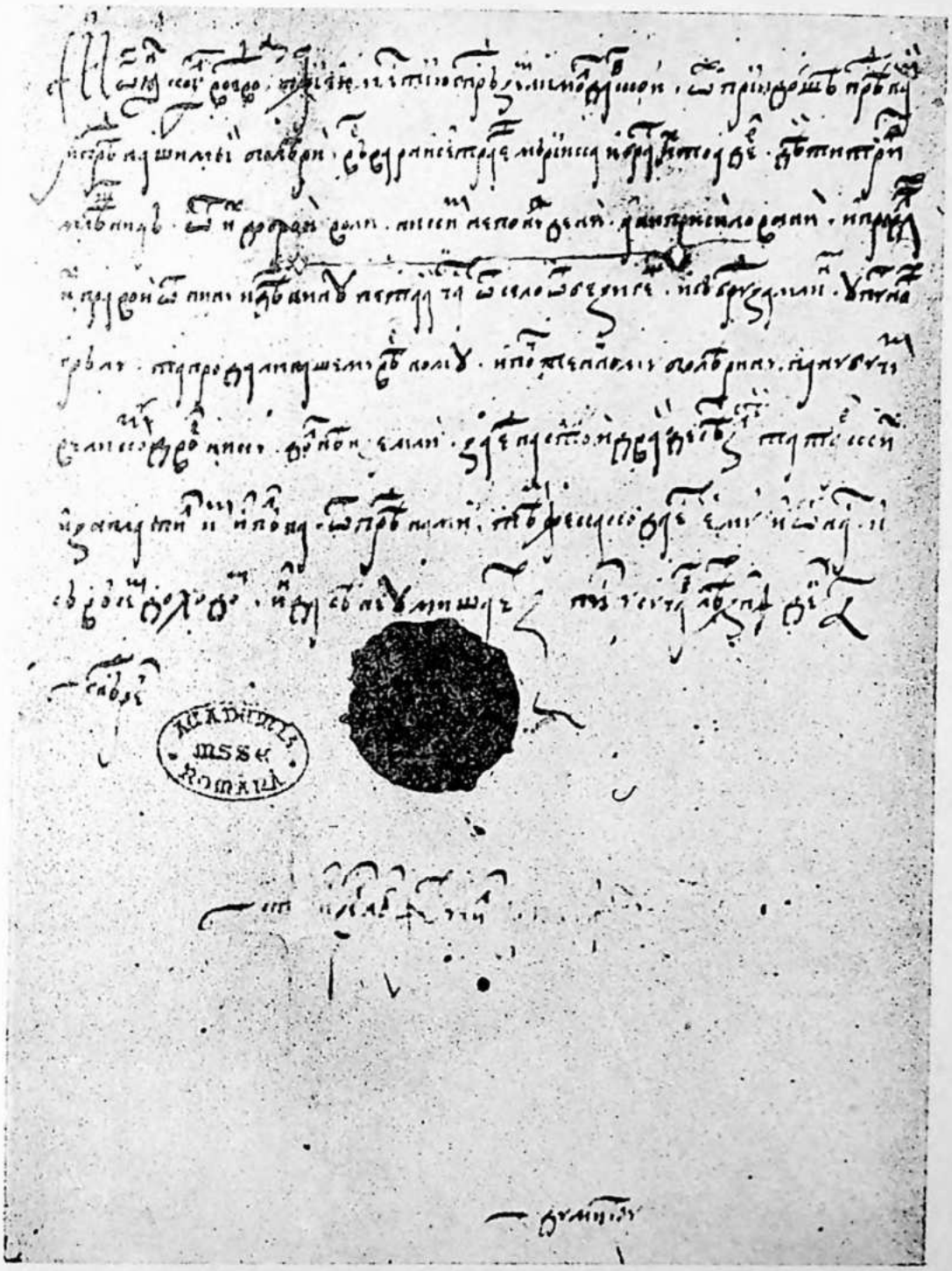

ACADEMIA MSSE ROMANA

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ" BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE ŞI A CAPITOLULUI DE MANUSCRIPTE CLUJ

BIBLIOTECA SIBIU

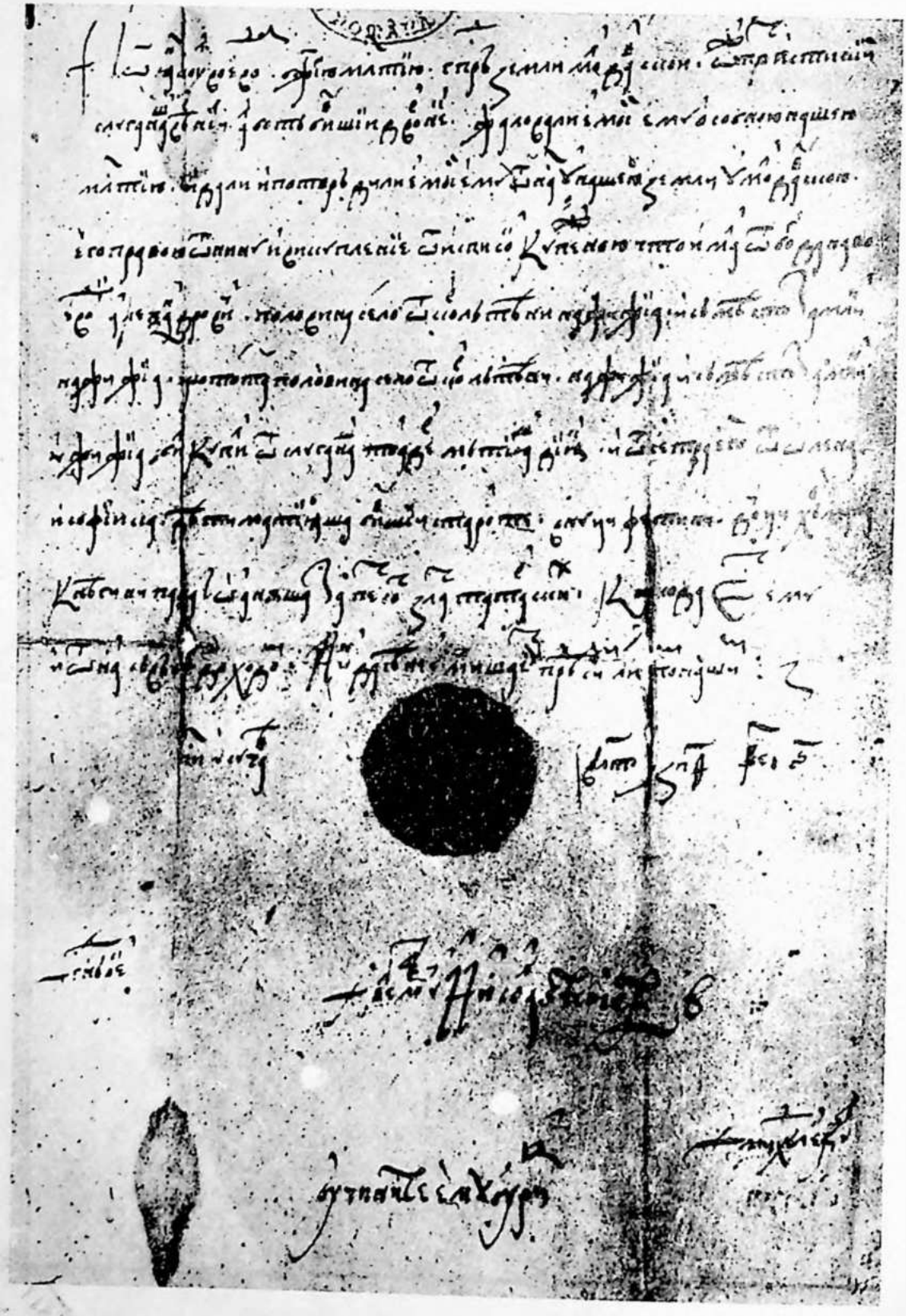

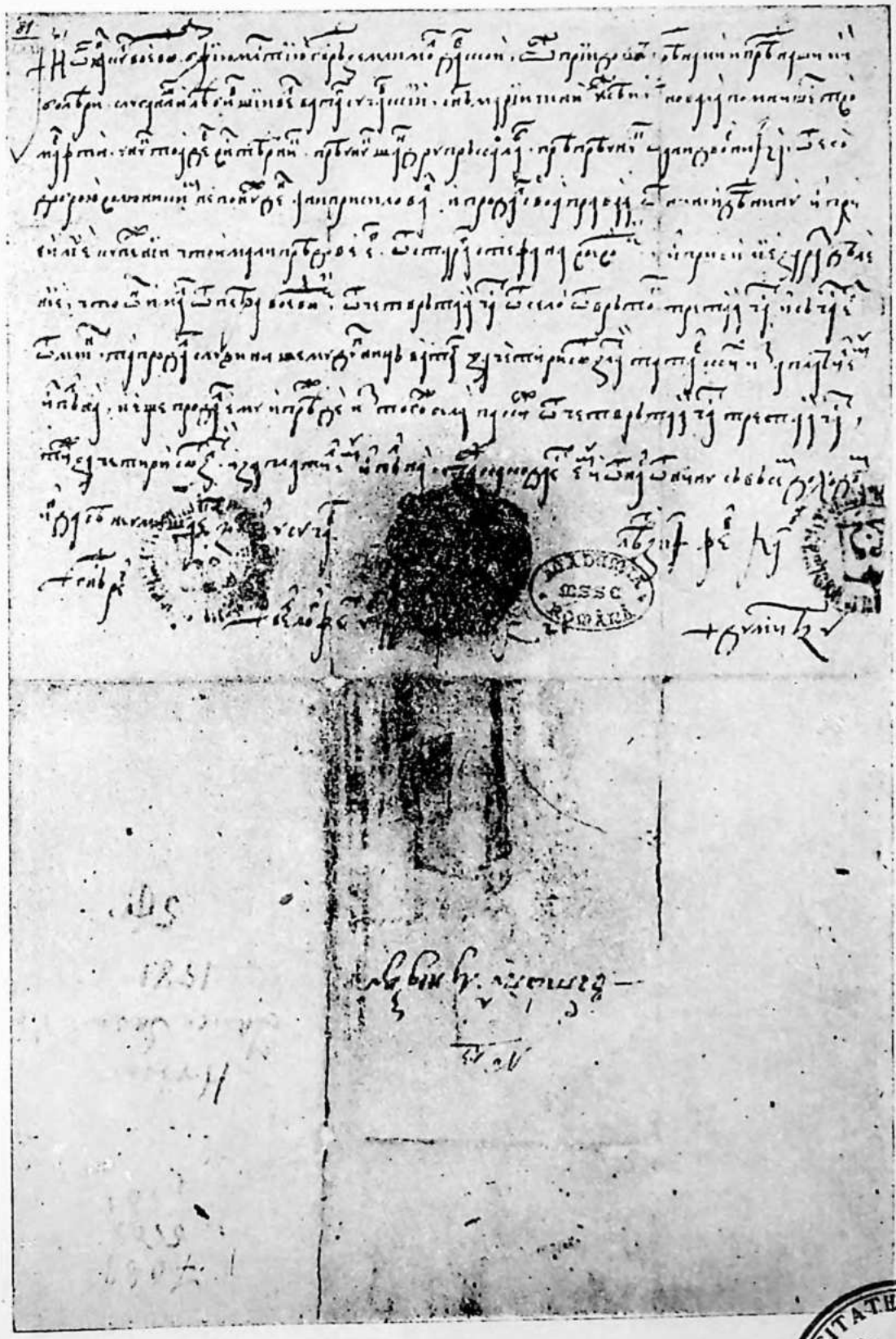

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOLOGIE ȘI ȘTIINȚE ALE COMUNICĂRII

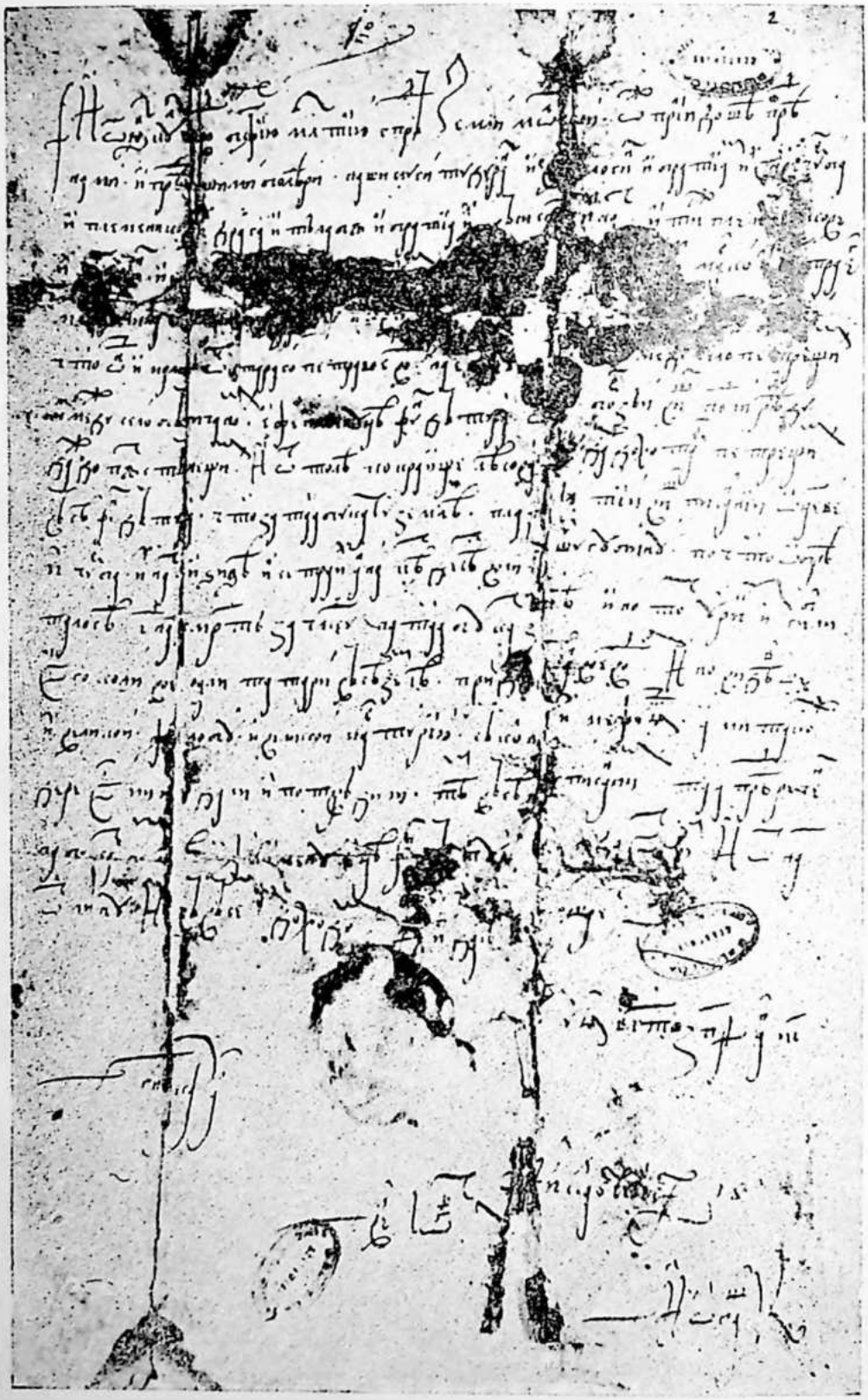

Doc. Nr. 205 (pag. 156)

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
SI A CAR. ...

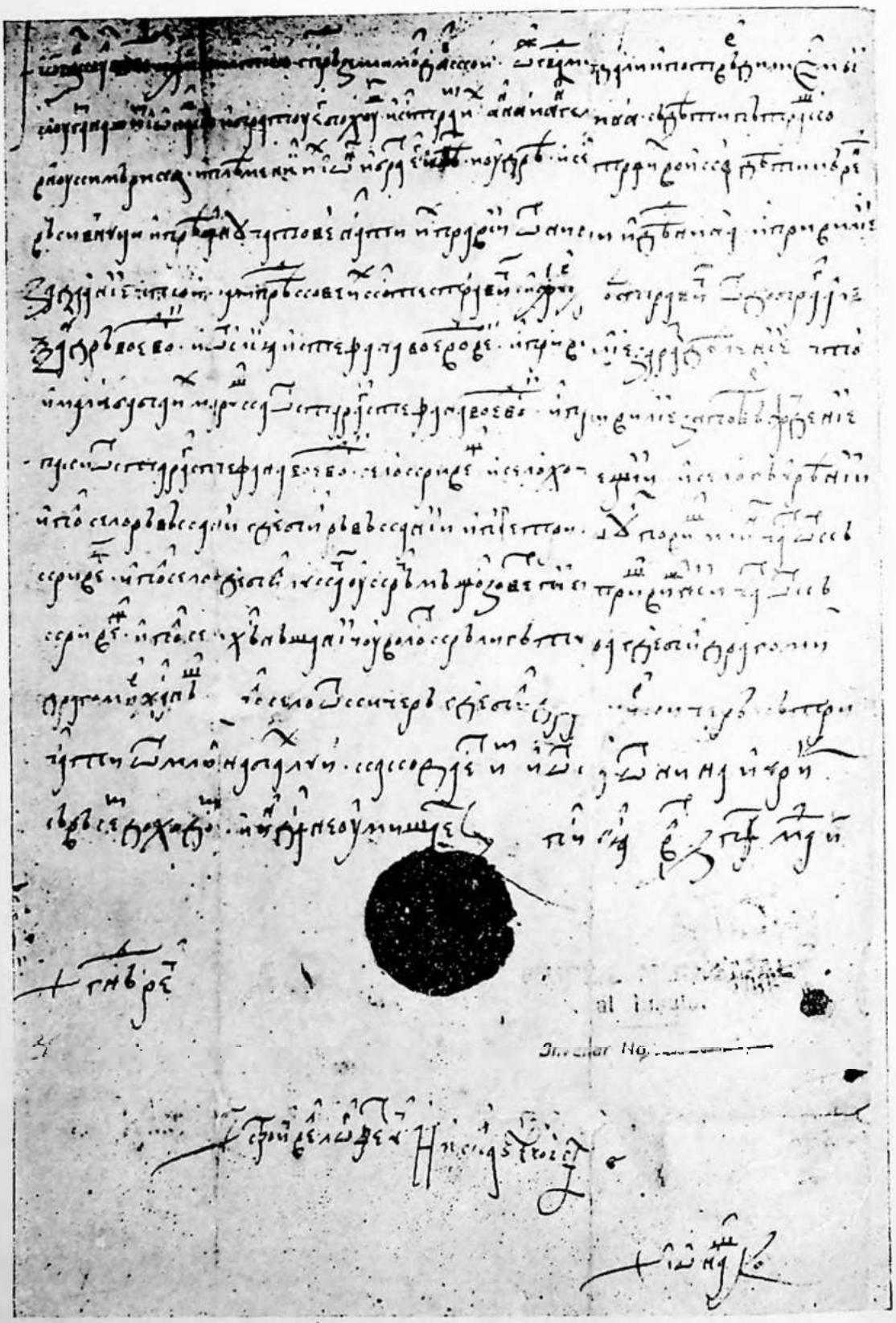

Doc. Nr. 209 (pag. 159)

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ" BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE SI A CARTOGRAFIEI DE MARTISM CLUJ

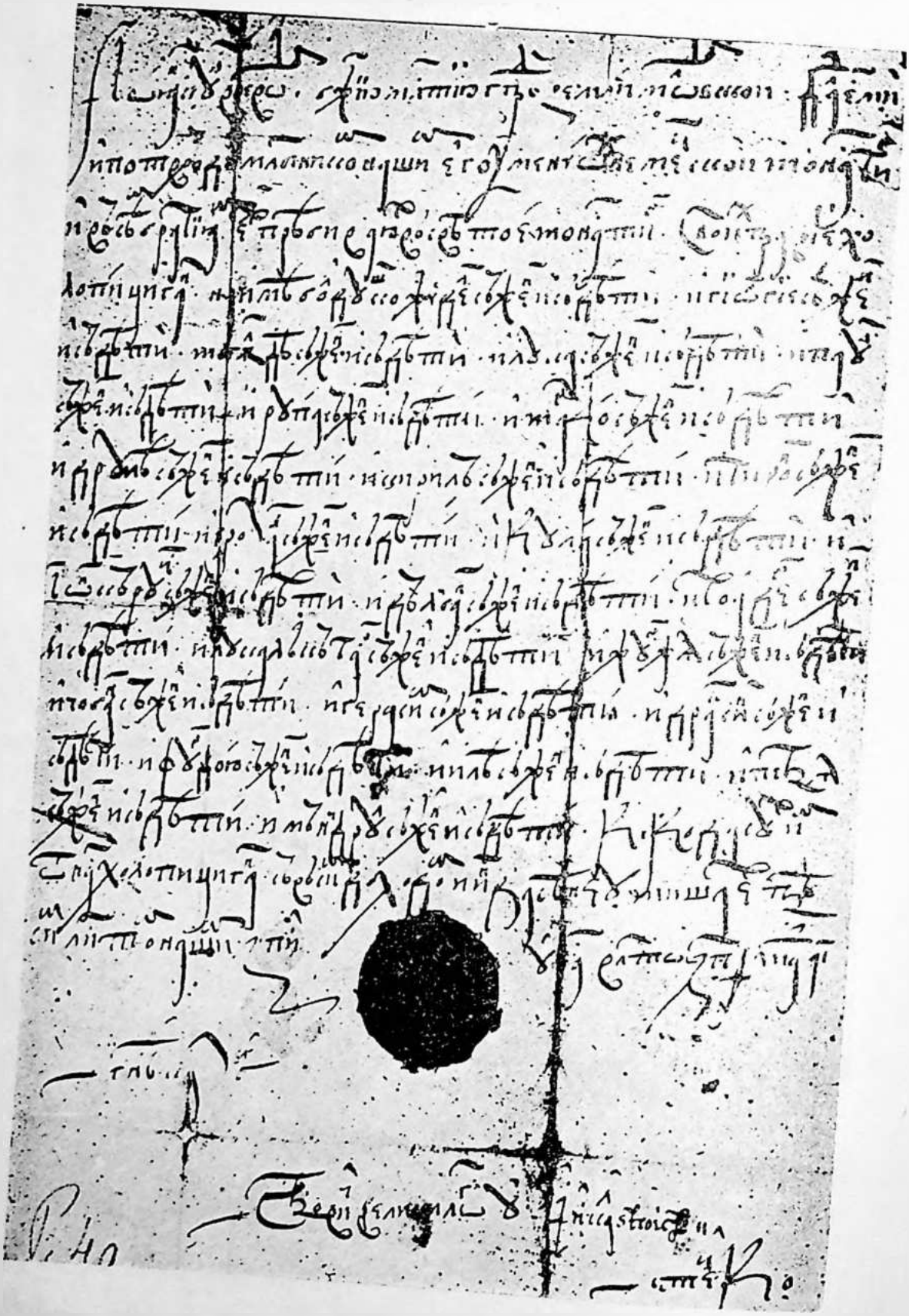

Doc. Nr. 211 (pag. 160—161)

BIBLIOTECA

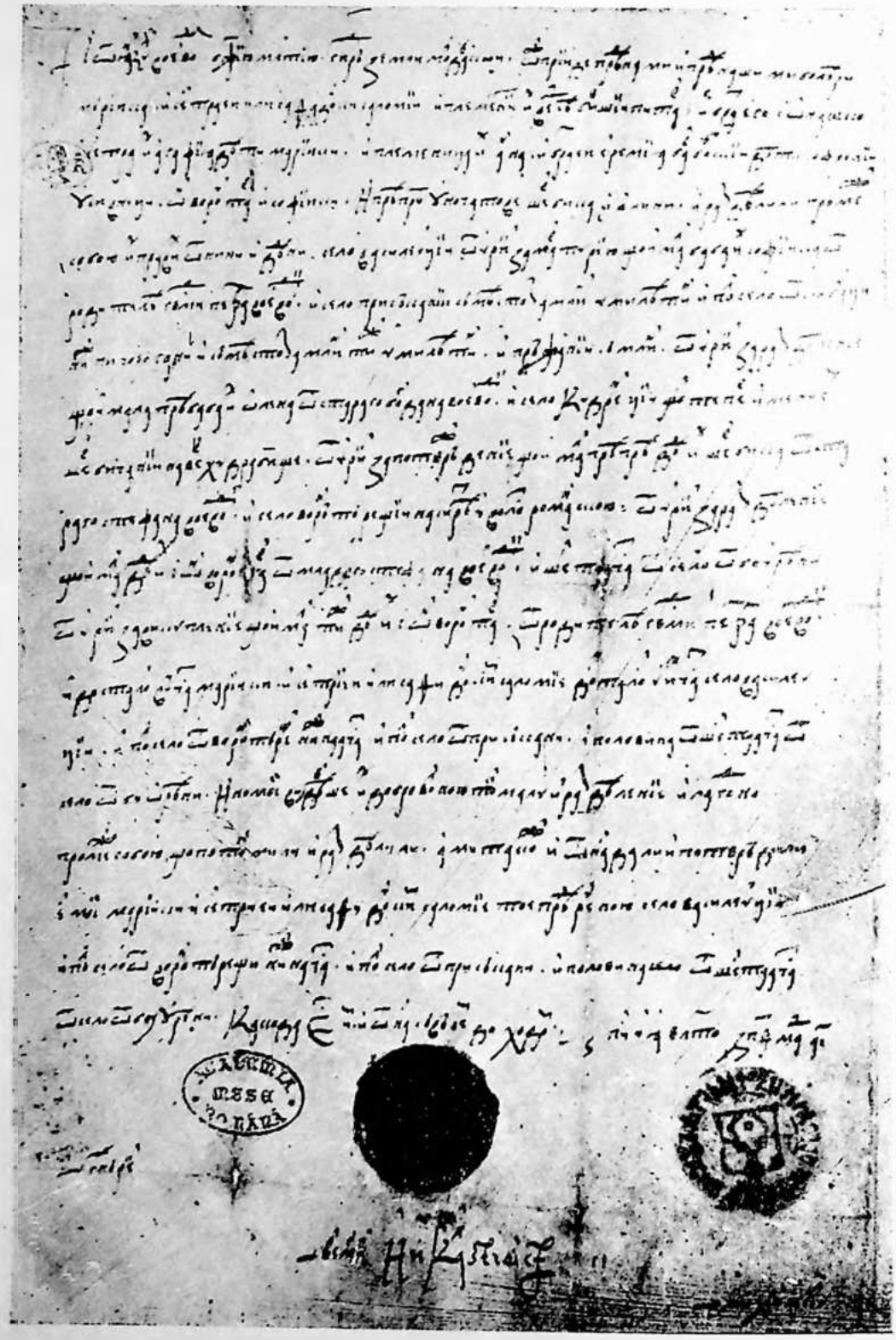

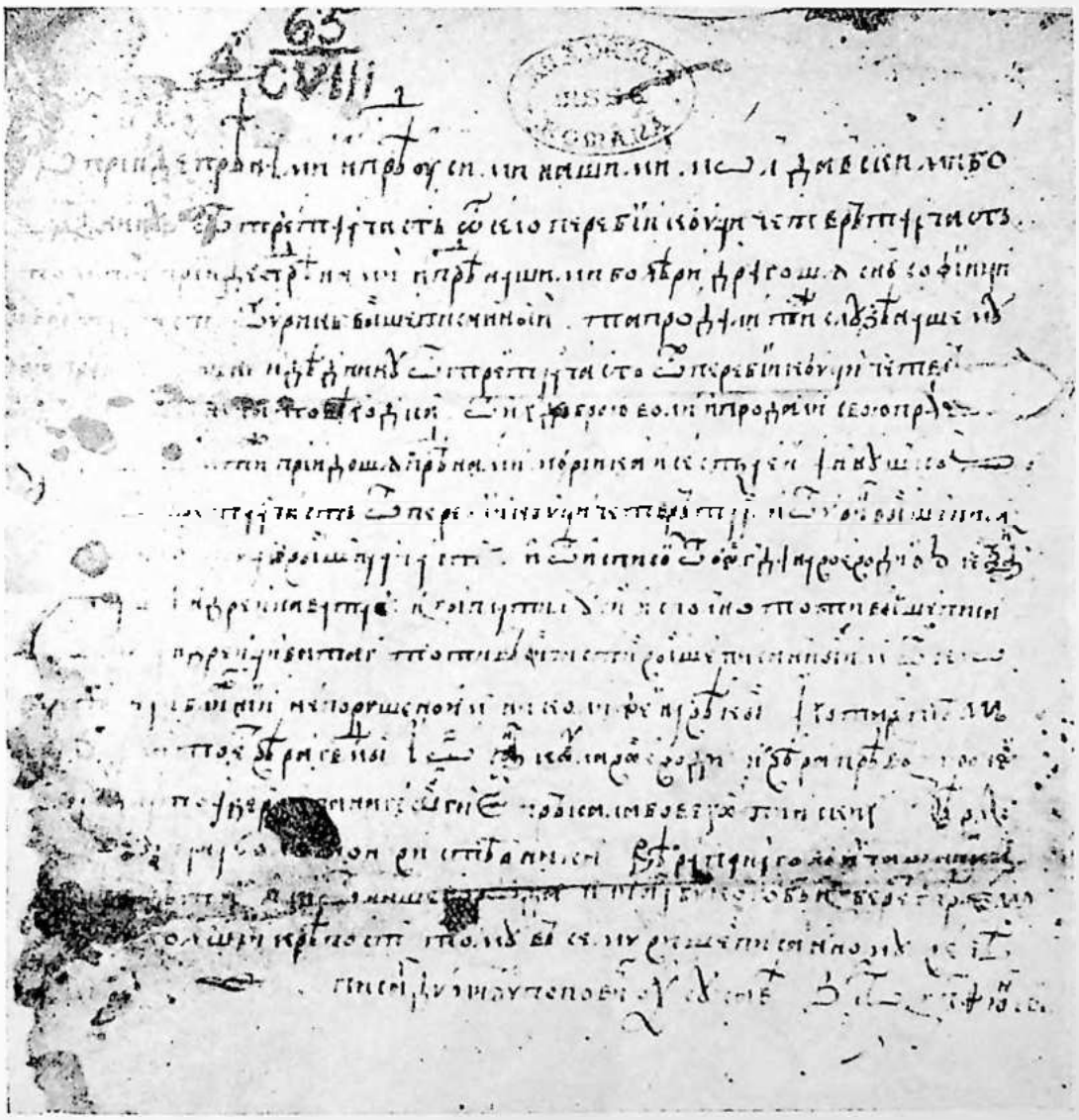

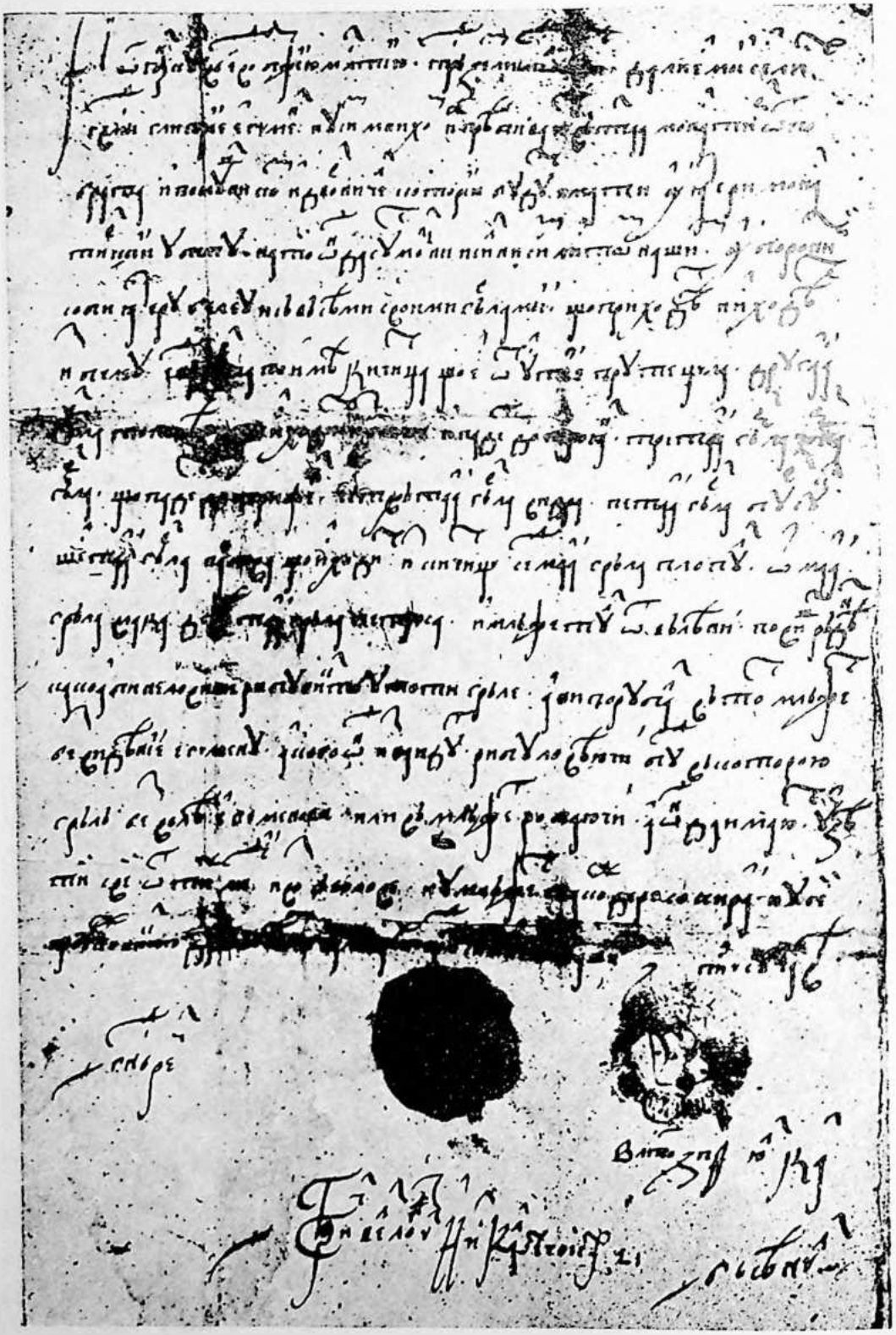

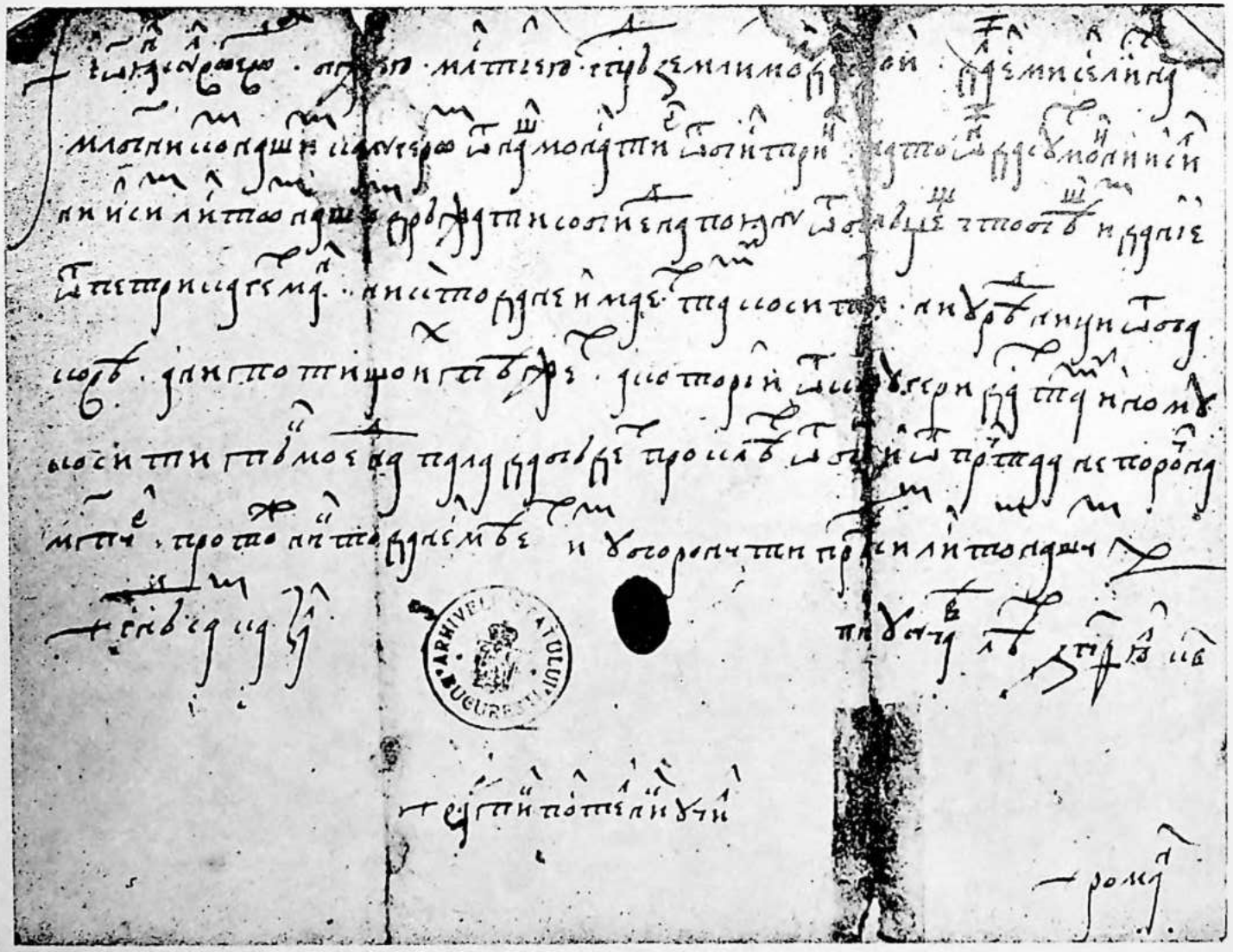

Doc. Nr. 220 (pag. 166—167)

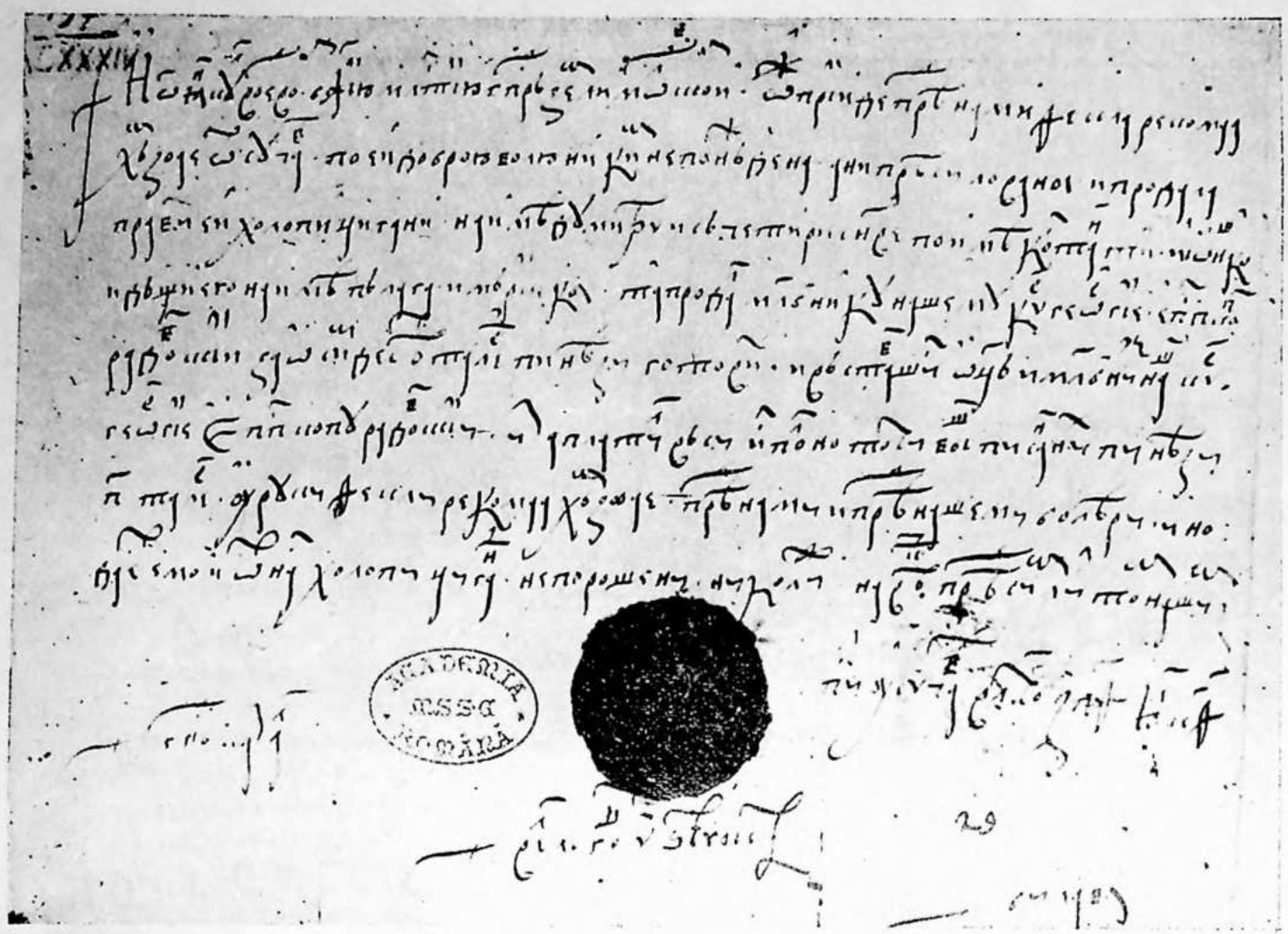

Doc. Nr. 221 (pag. 167)

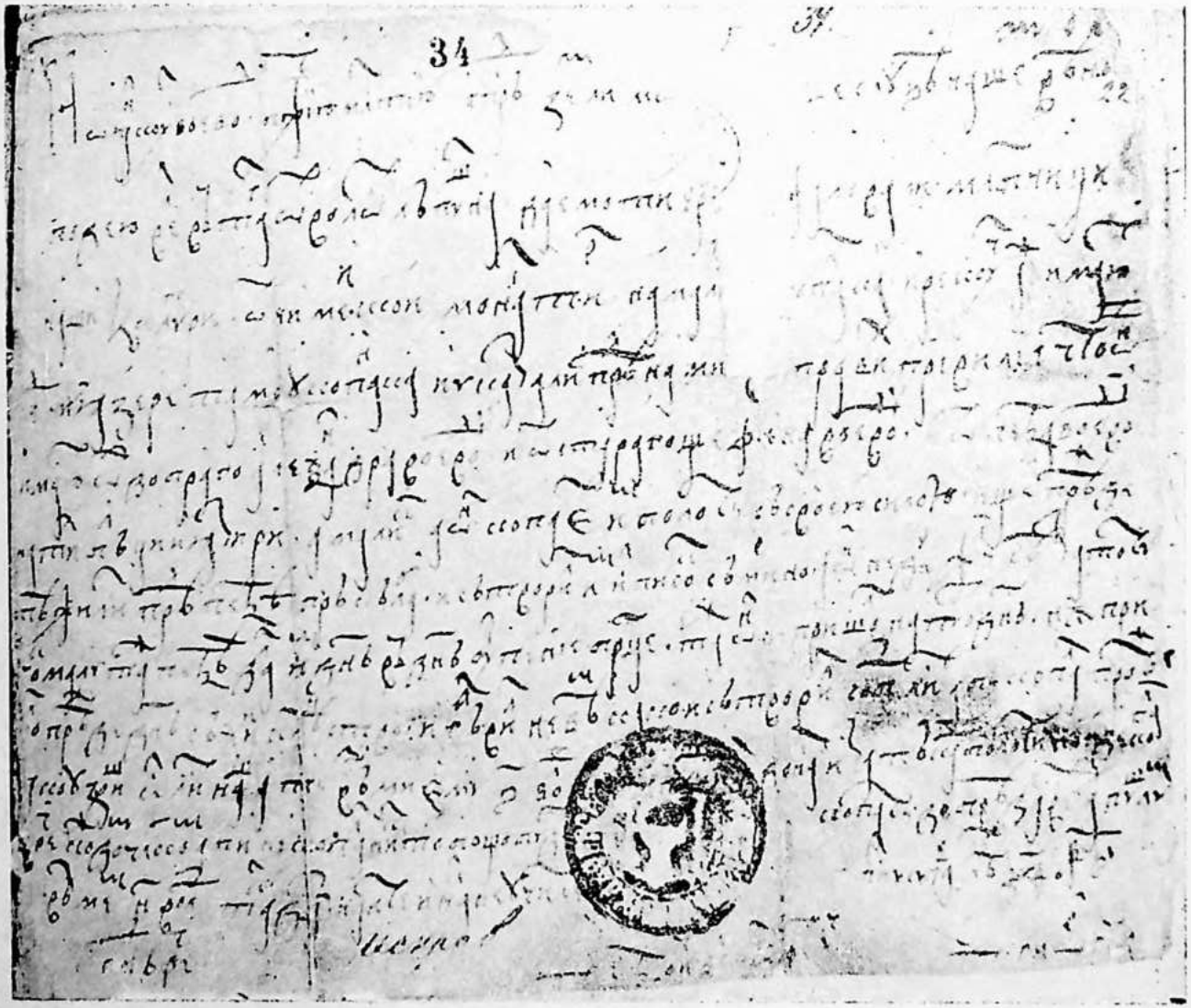

Doc. Nr. 223 (pag. 168)

UNIVERSITATEA · VIC
BIBLIOTECA
FAC. DE

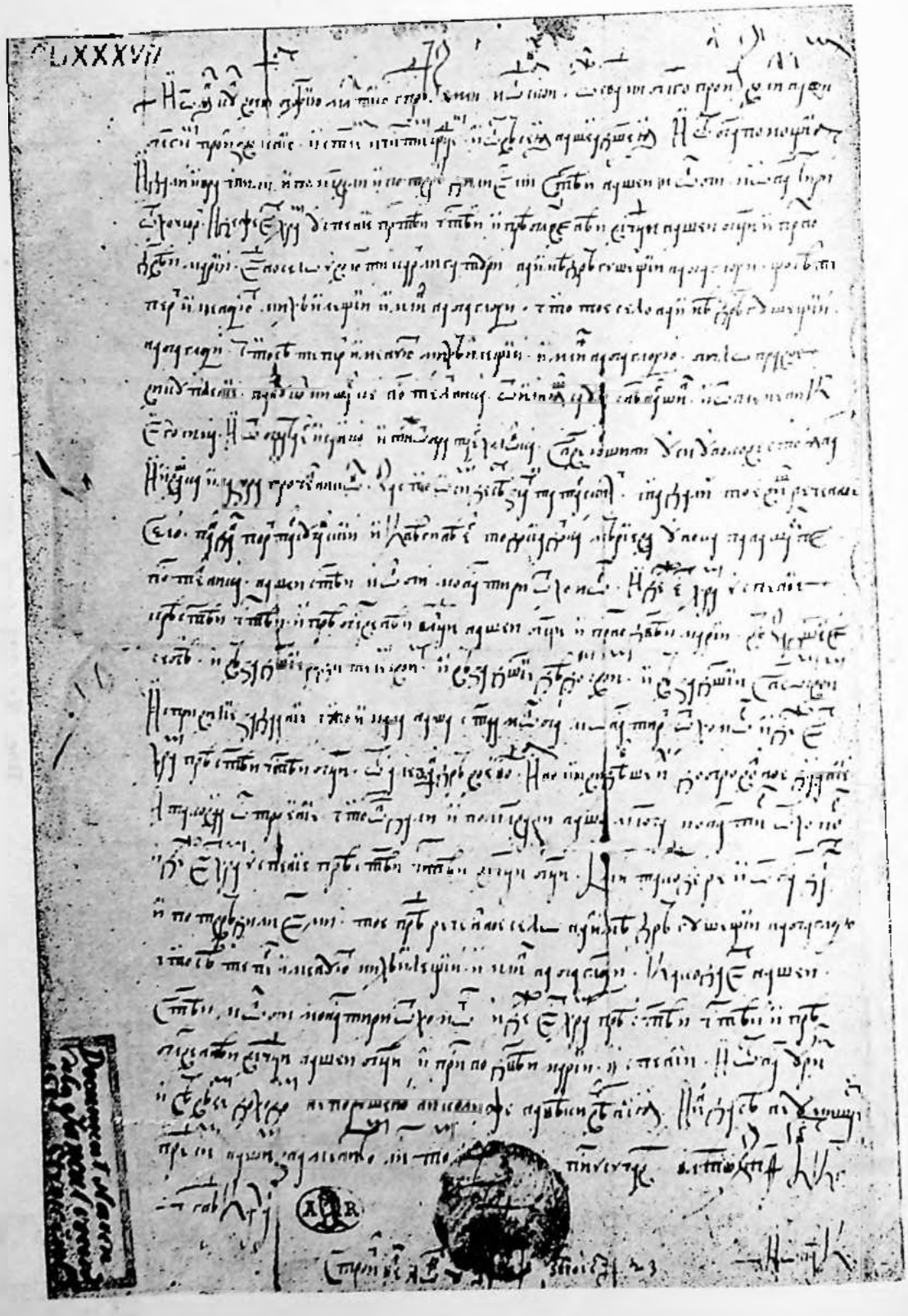

Doc. Nr. 227 (pag. 174—175)

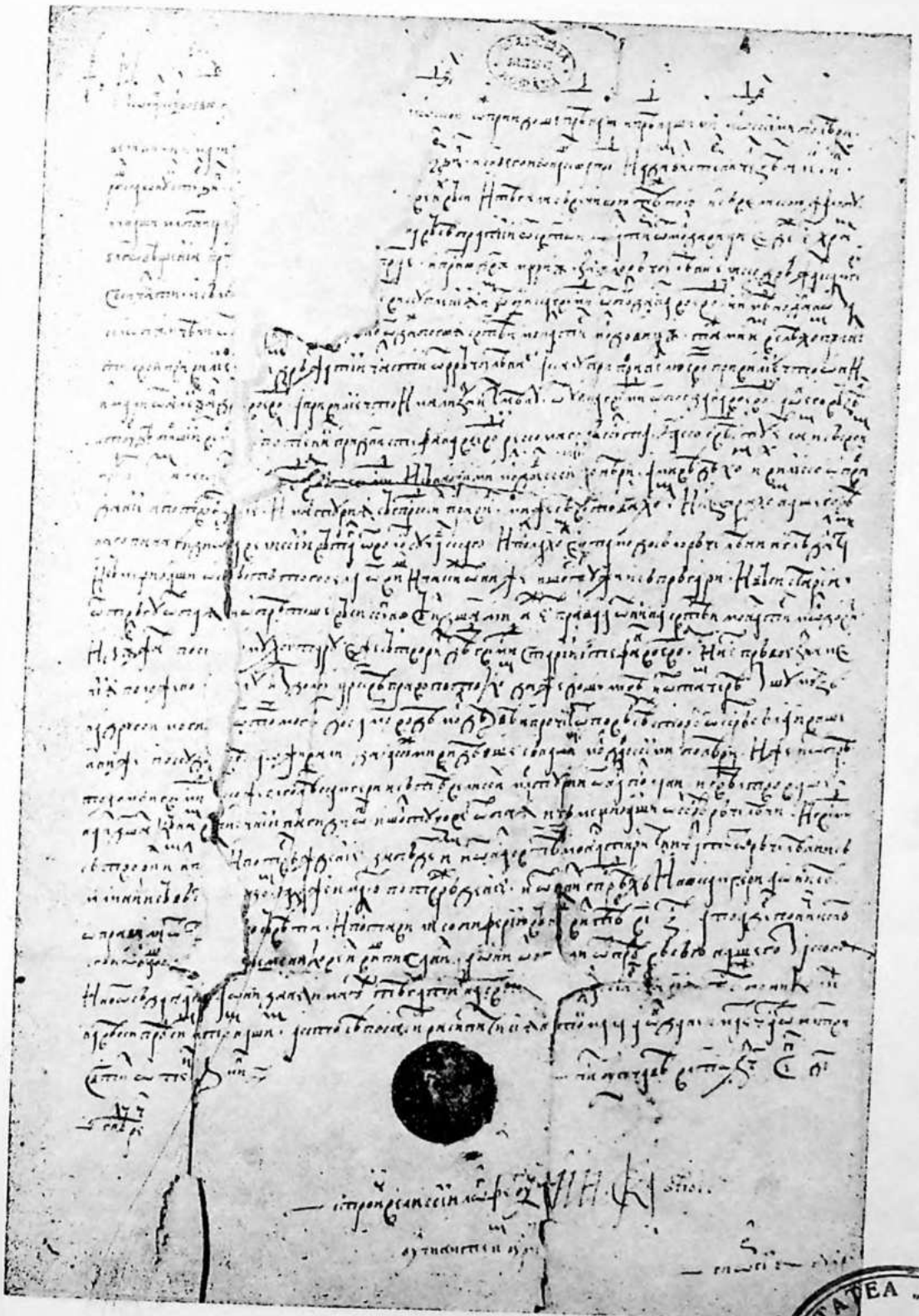

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ŞI A CAB. NETIMIU
DE MANUSCRIPTE
CLUJ

Doc. Nr. 228 (pag. 176)

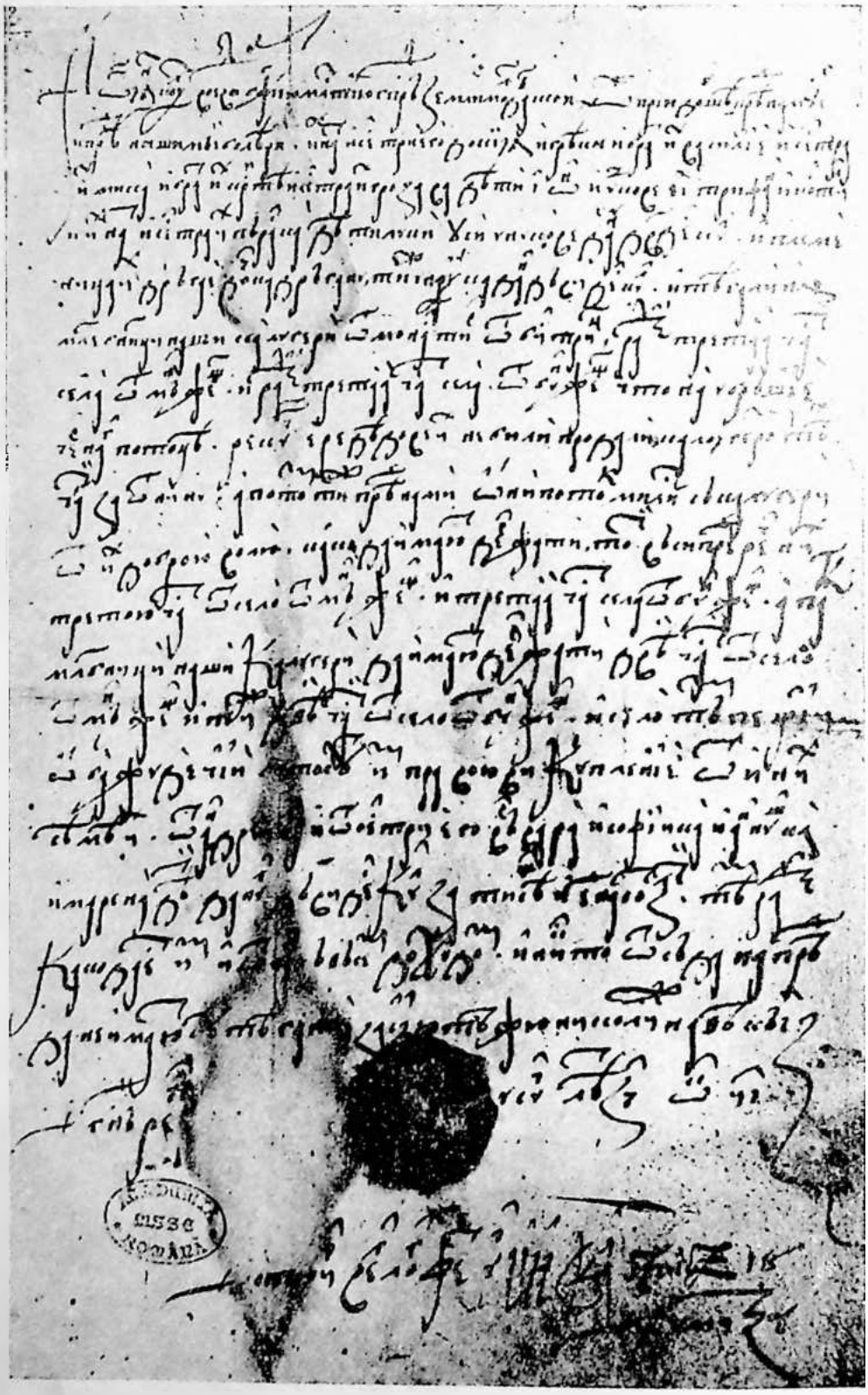

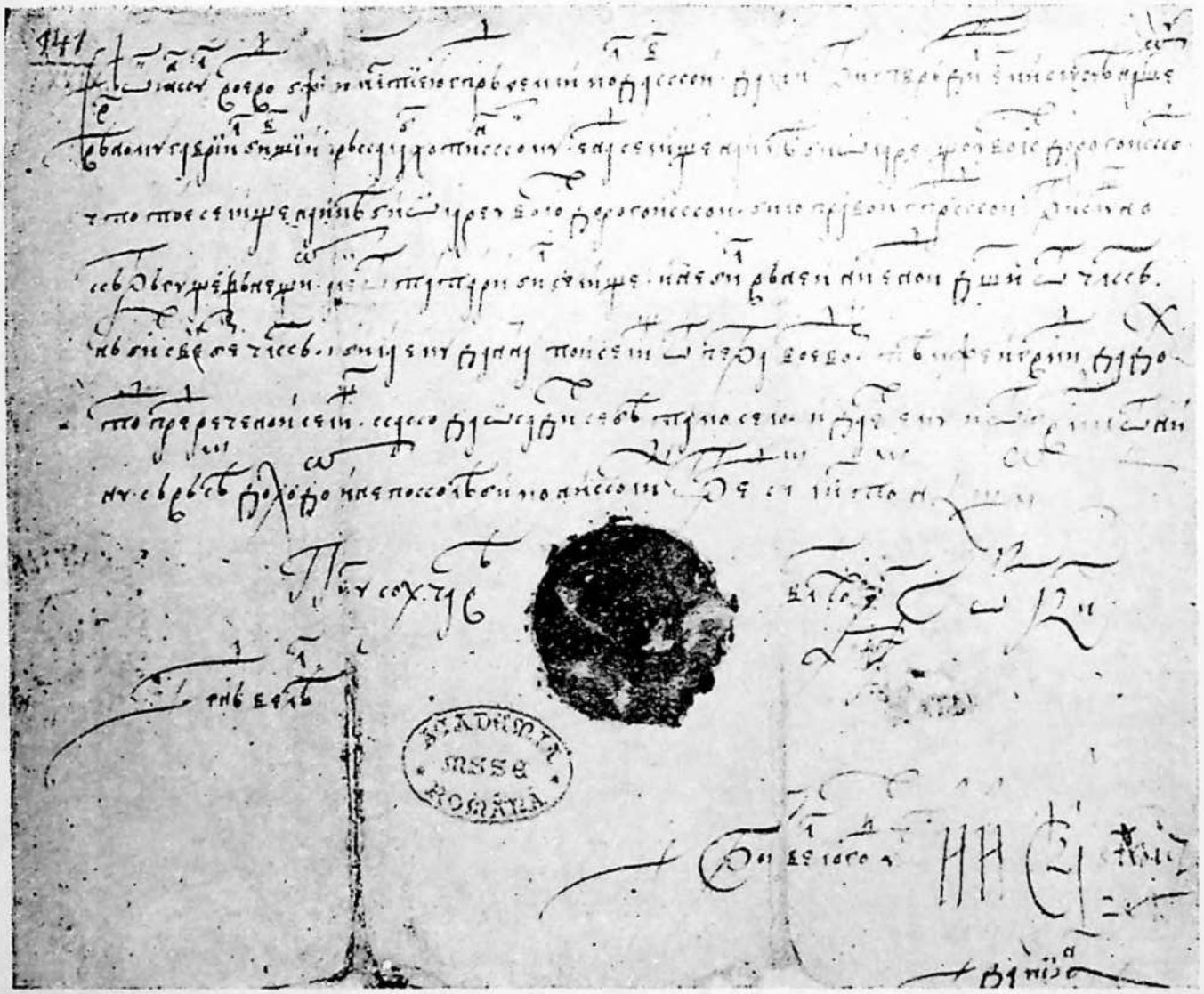

Doc. Nr. 229 (pag. 176—177)

UNIVERSITATEA "VICTOR BABEŞ" CLUJ
BIBLIOTECA FAC. DE FILOLOGIE SI A COMUNICARII DE MASS-MEDIA

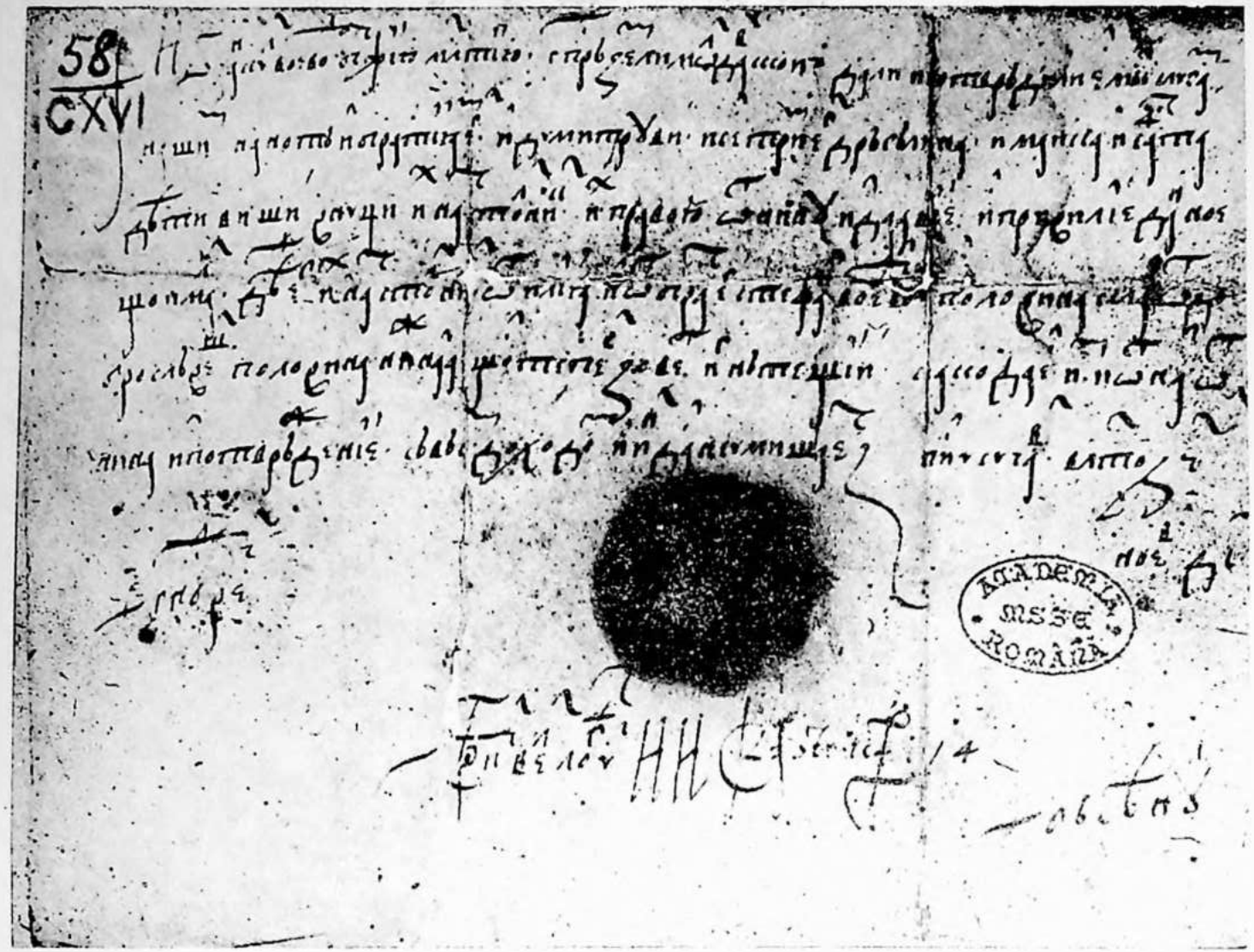

Doc. Nr. 230 (pag. 177)

Doc. Nr. 231 (pag. 177—178)

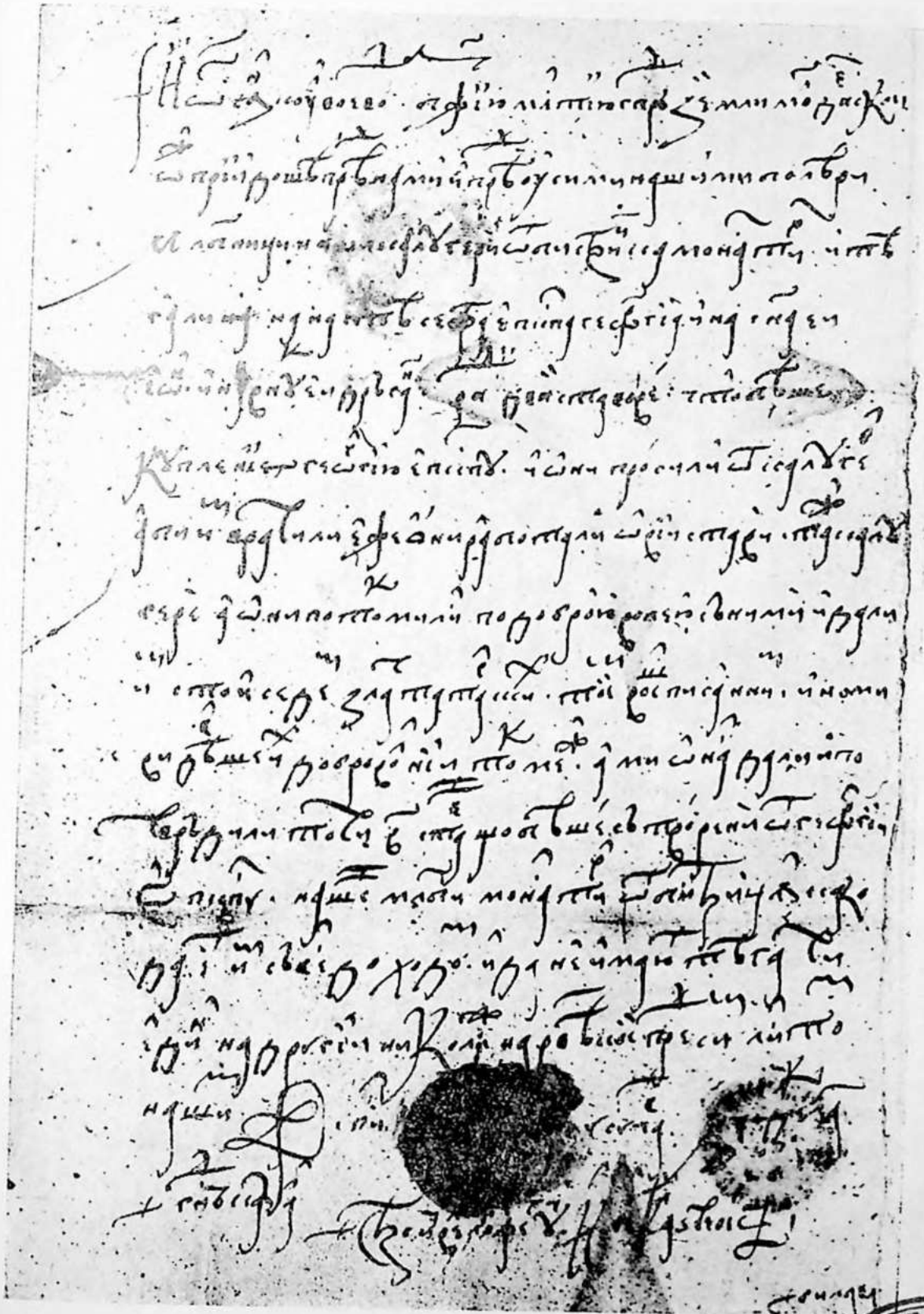

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ŞI A CABINETULUI
DE MARXISM
CLUJ

Doc. Nr. 233 (pag. 179—180)

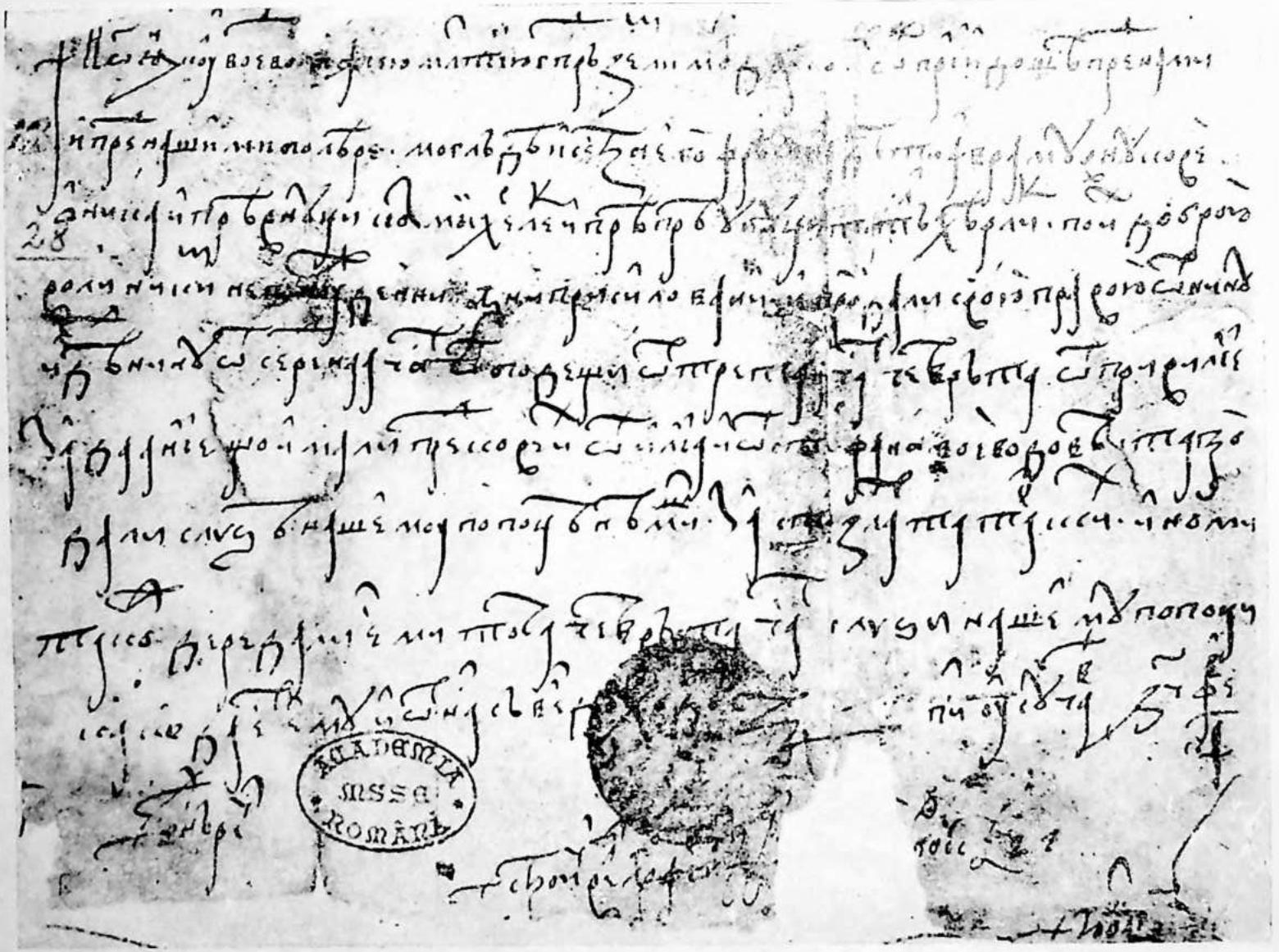

Doc. Nr. 237 (pag. 184—185)

UNIVERSITATEA BIBLIOTECA CLUJ FAC. DE FILOSOFIE SI A CABINETUL DE MARXISM

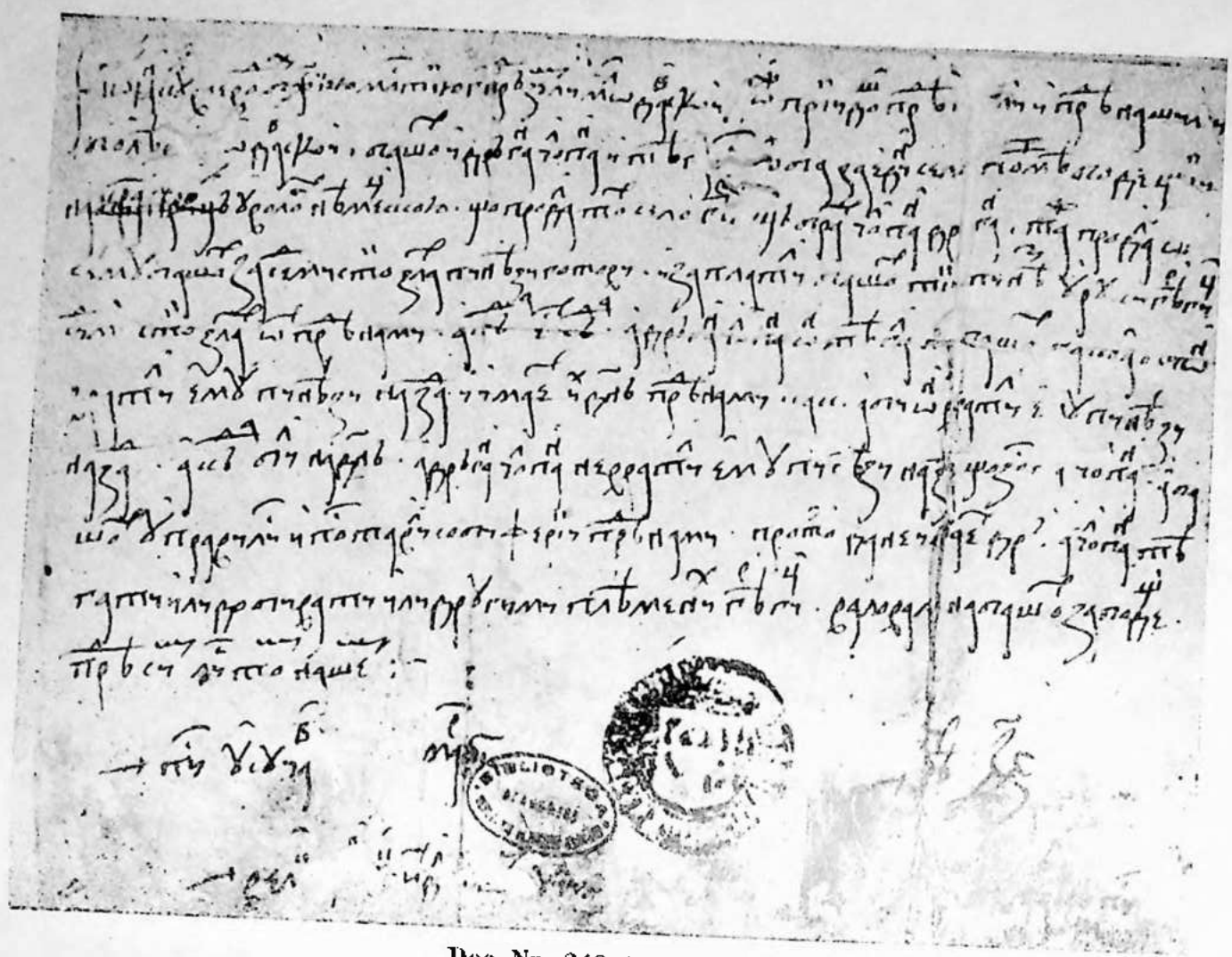

Doc. Nr. 240 (pag. 187)

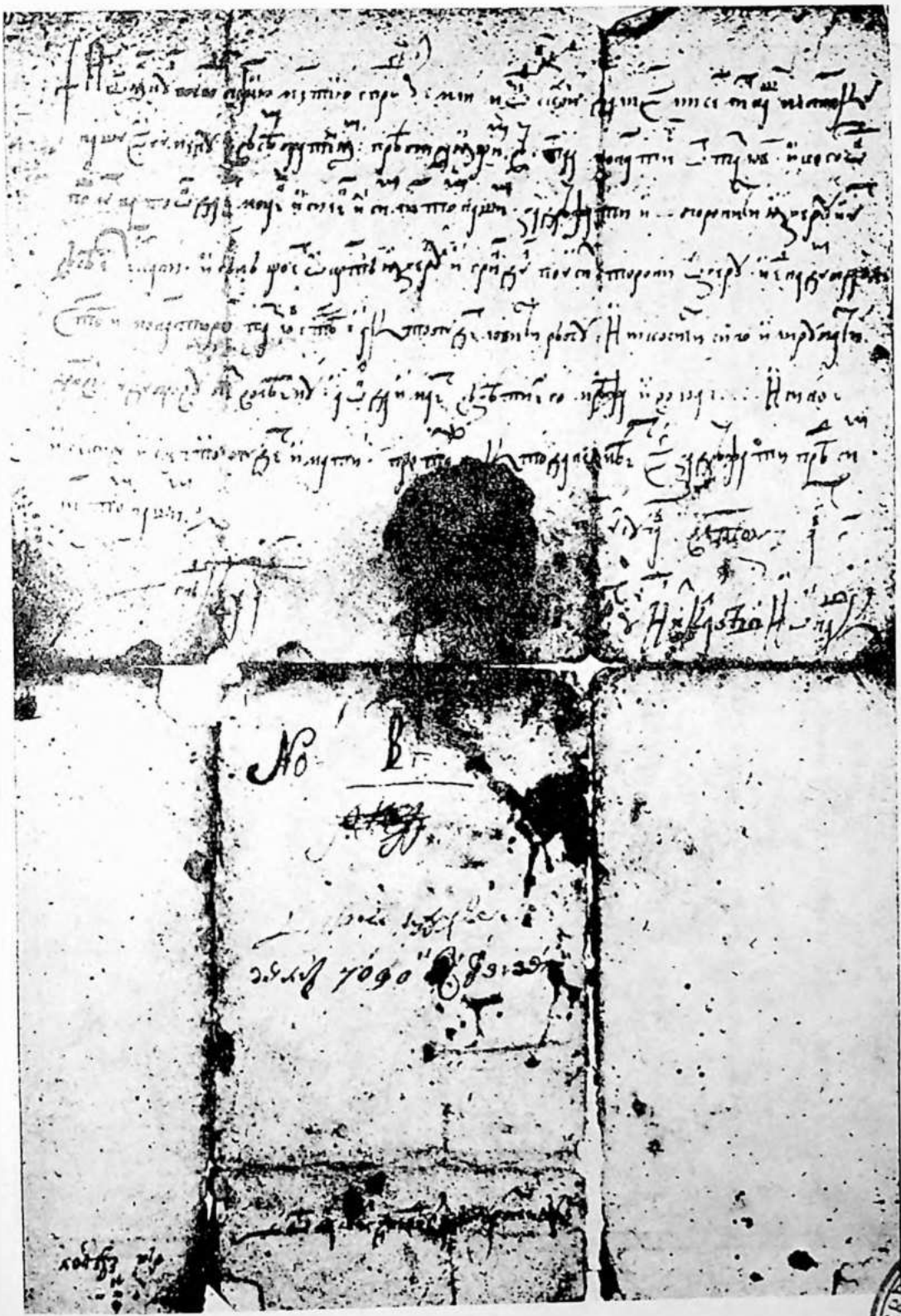

UNIVERSITATEA „VICTOR
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
SI A CABINETULUI
DE MARMURA
CLUJ

Doc. Nr. 244 (pag. 191)

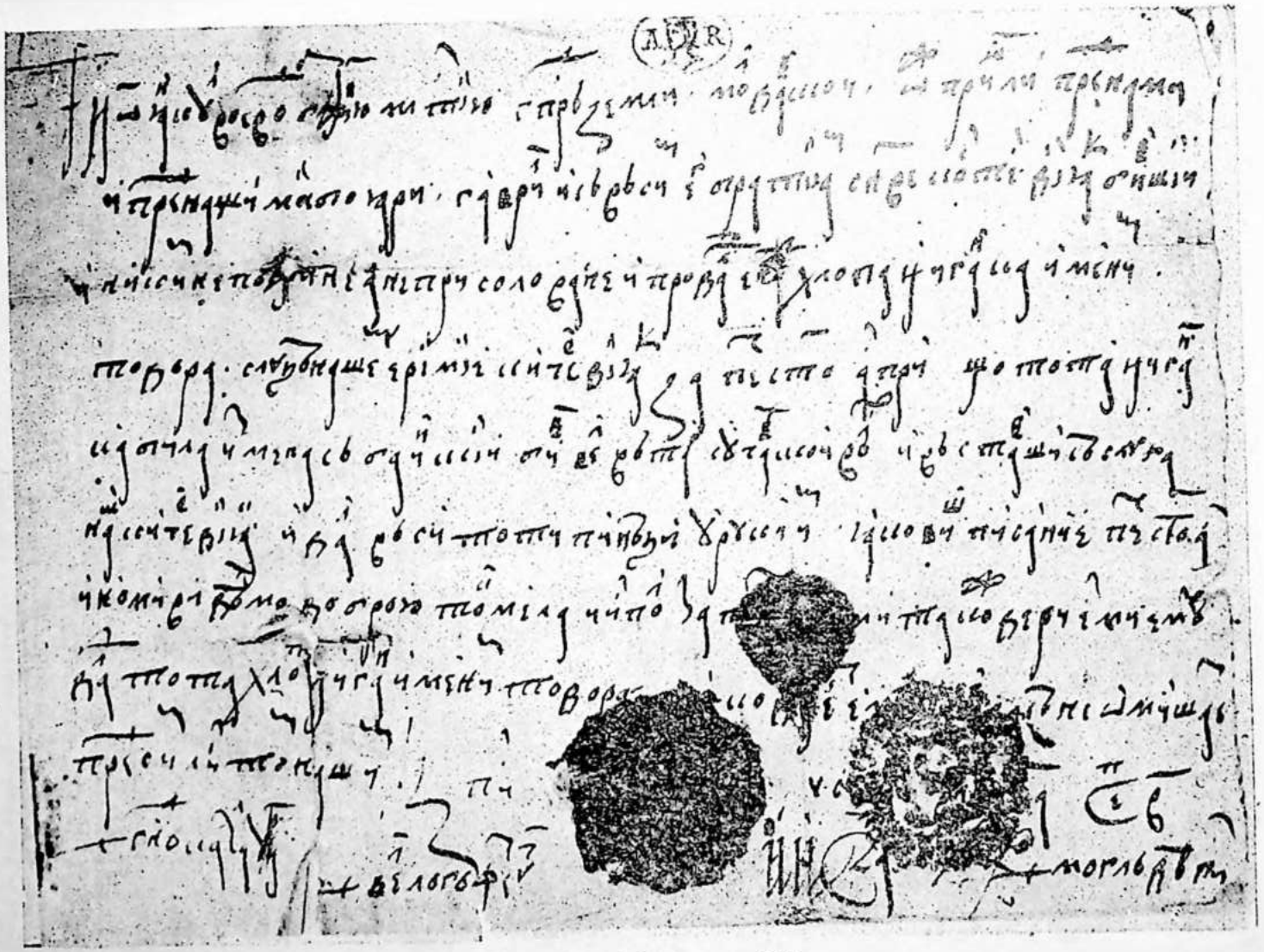

Doc. Nr. 245 (pag. 191)

UNIVERSITATEA - VICTOR BABEŞ
BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE ŞI A CABINETULUI DE ISTORIE

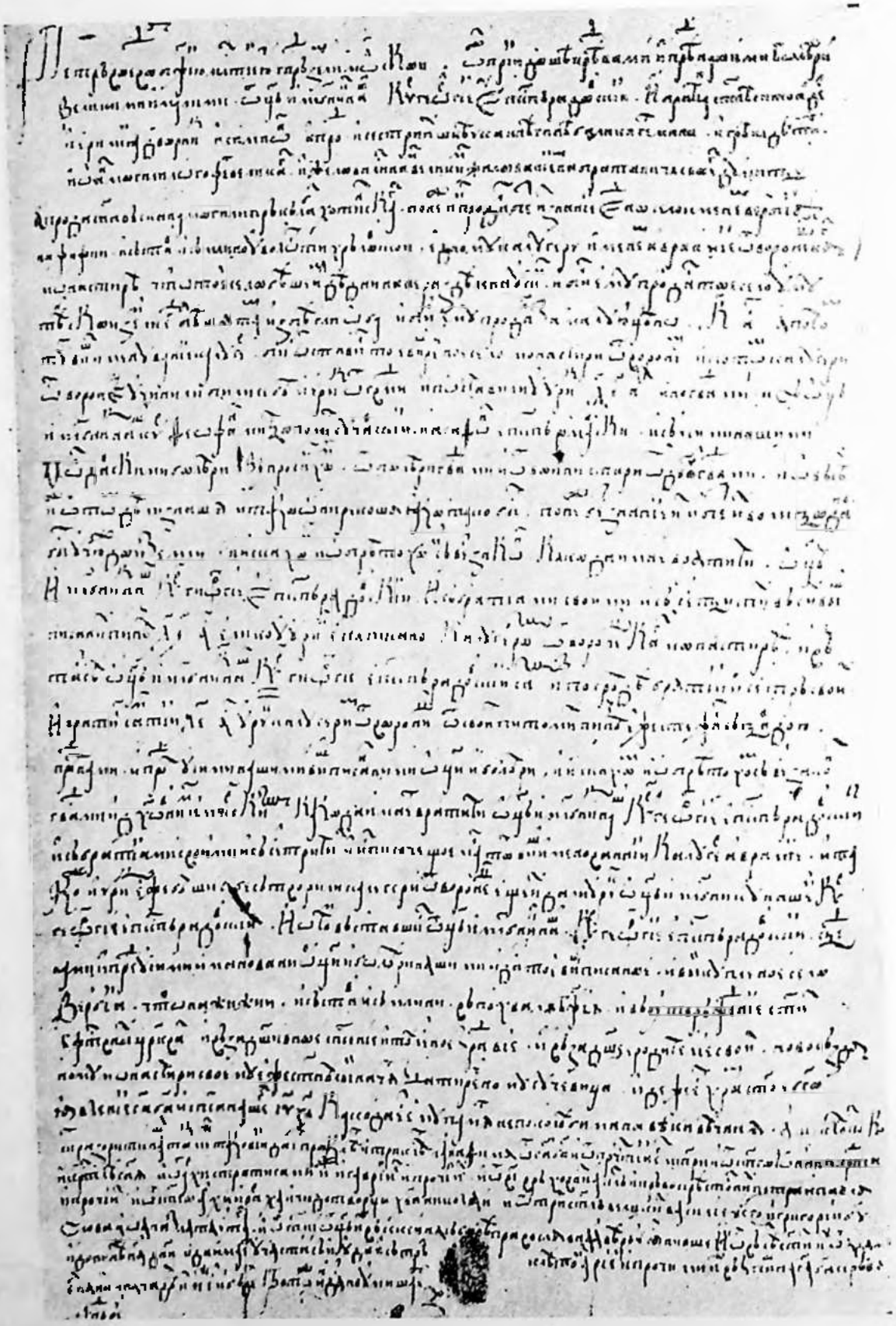

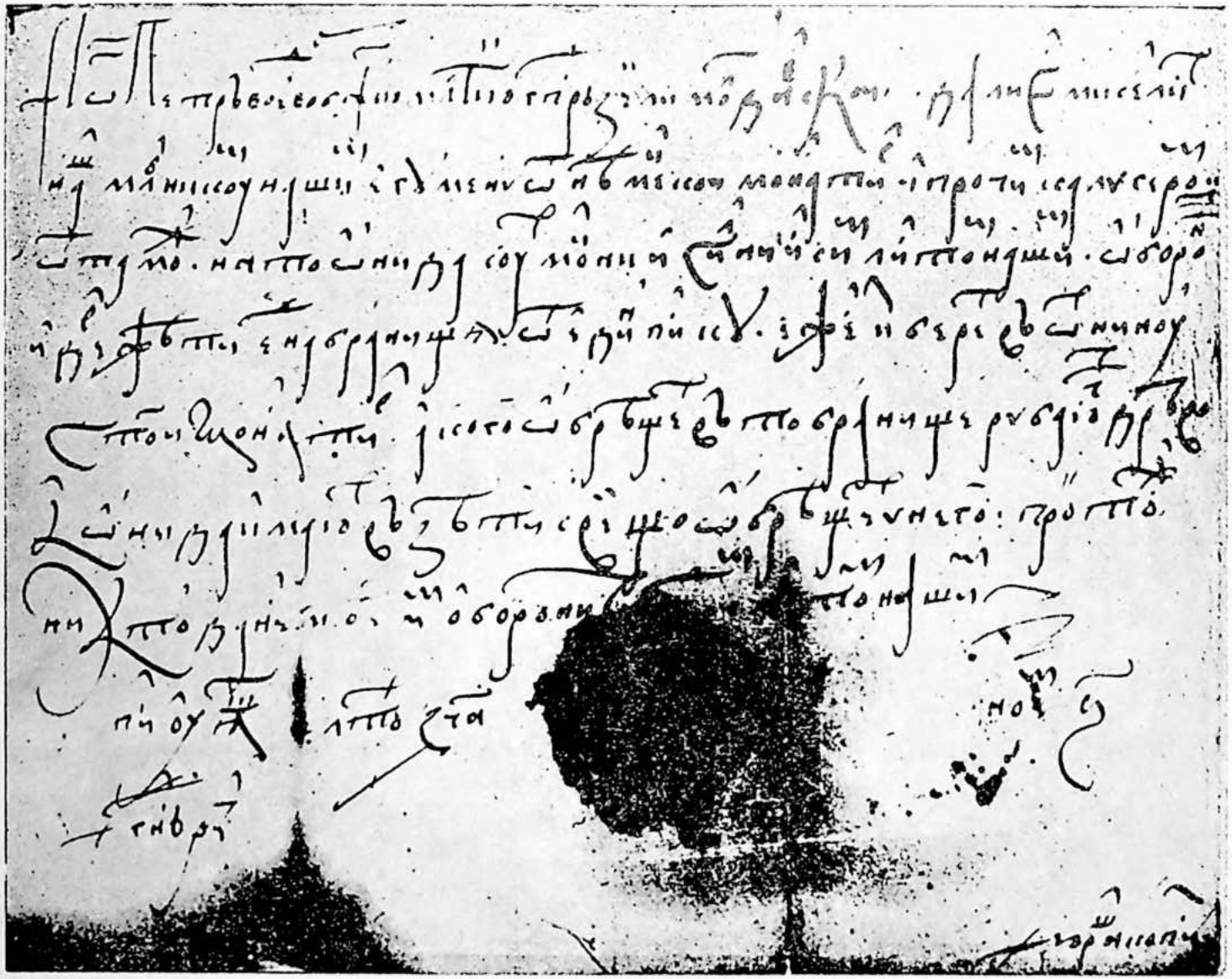

Doc. Nr. 249 (pag. 195)

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ" CLUJ
BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE ŞI A CABINETULUI DE MARXISM

Doc. Nr. 250 (pag. 195—196)

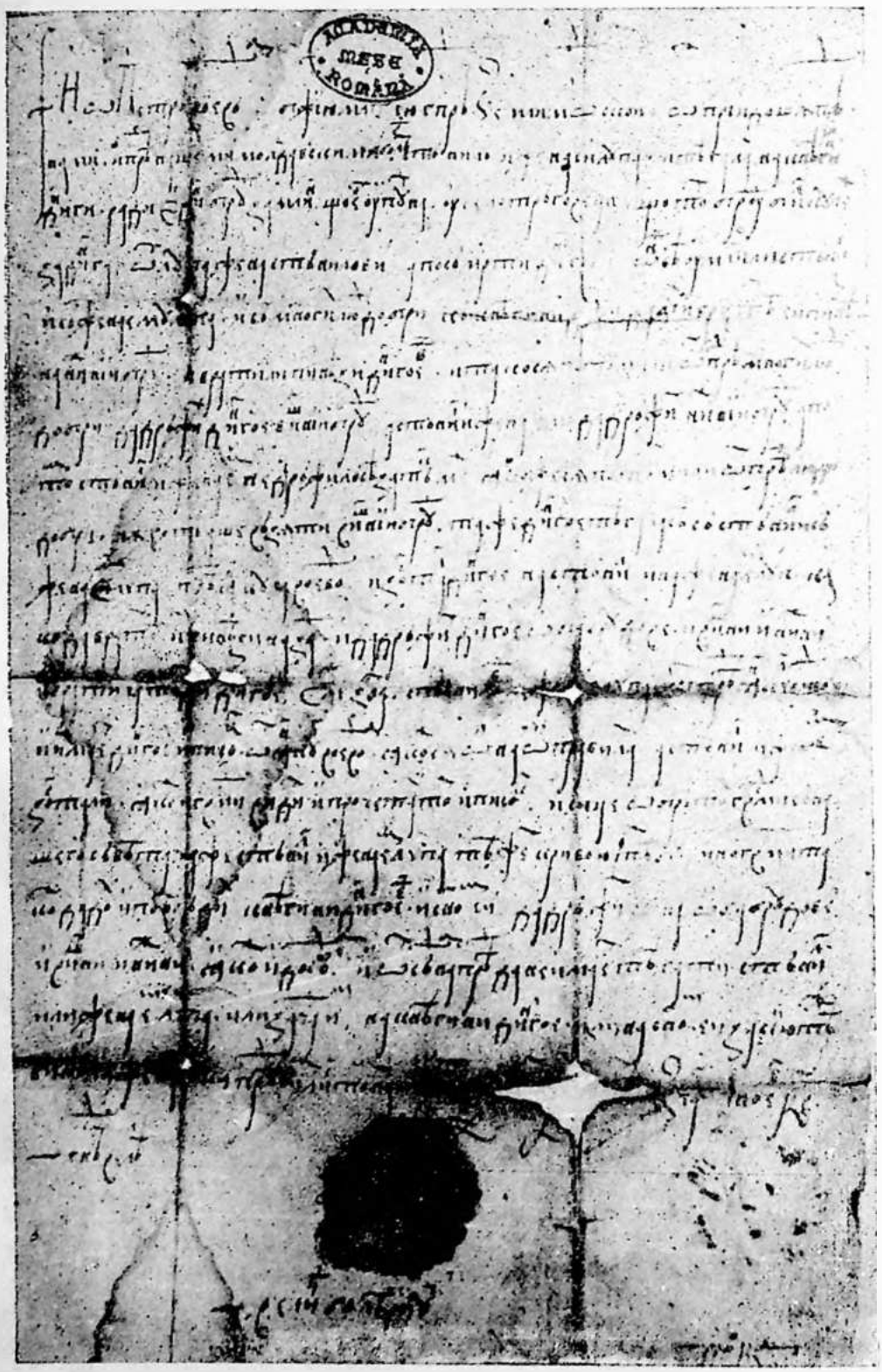

Doc. Nr. 257 (pag. 200—201)

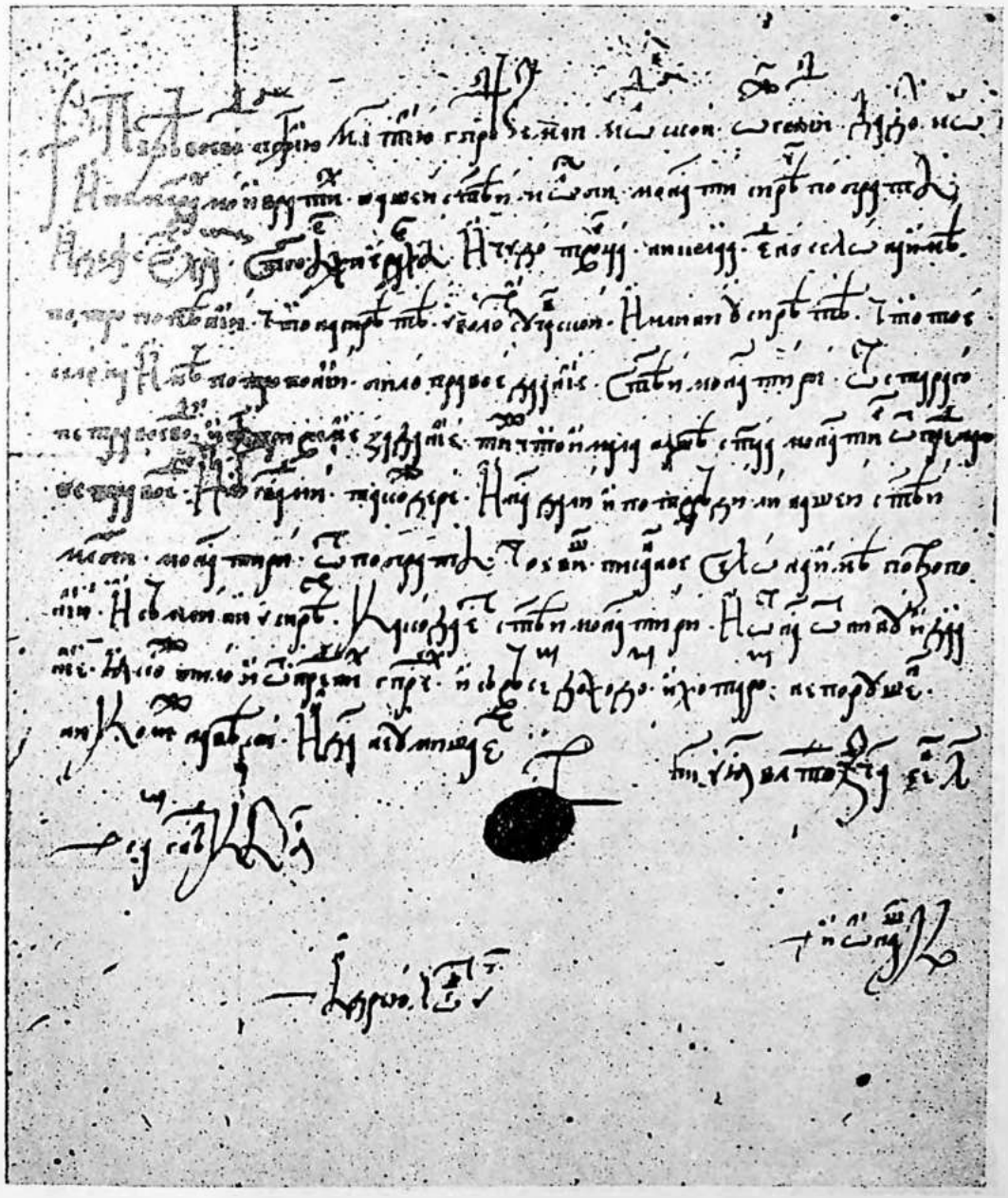

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ŞI A CAC. NETULUI
DE ... RIUM
C I

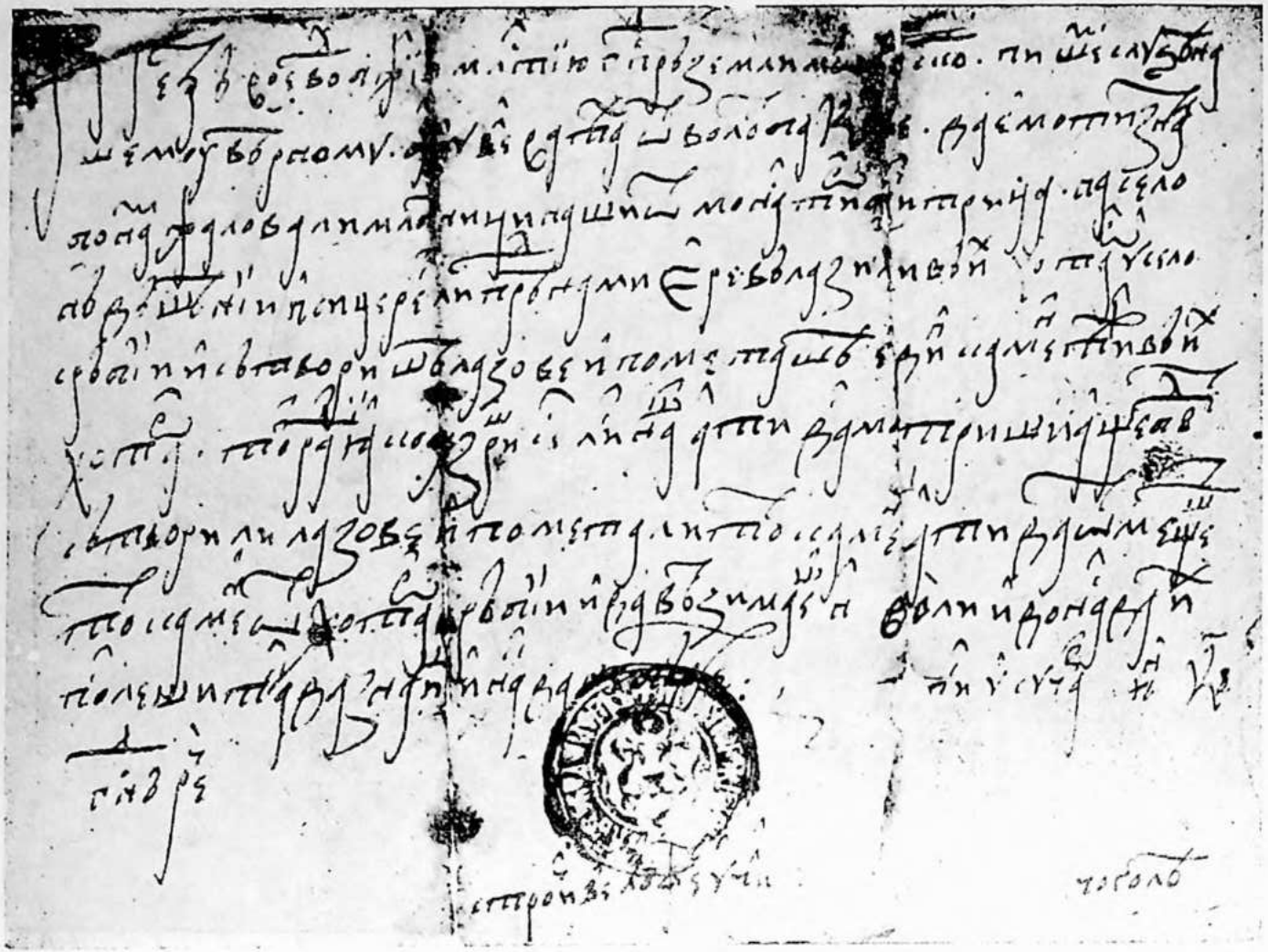

Doc. Nr. 273 (pag. 220—221)

Doc. Nr. 275 (pag. 222—223

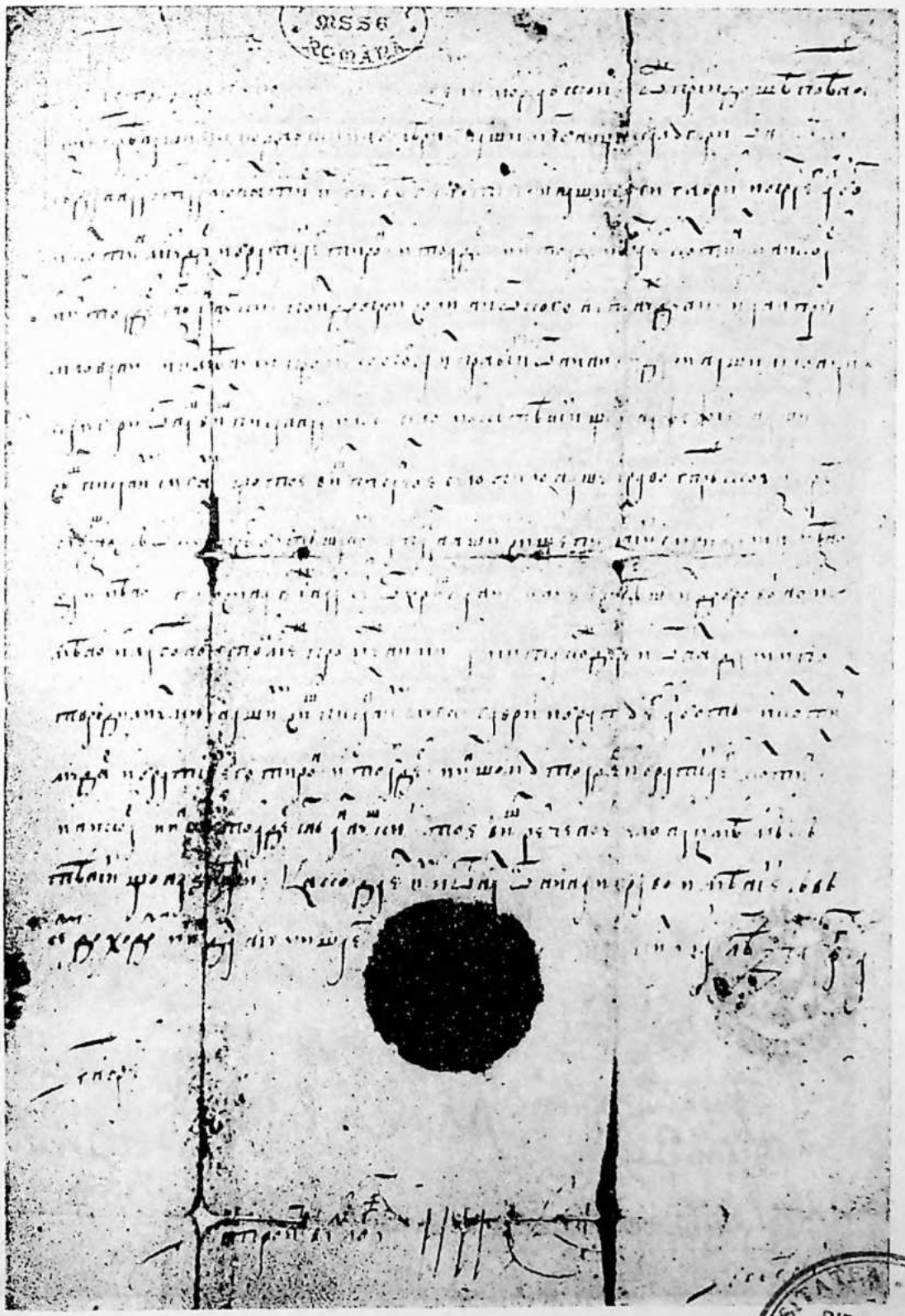

BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE

Doc. Nr. 277 (pag. 224—225)

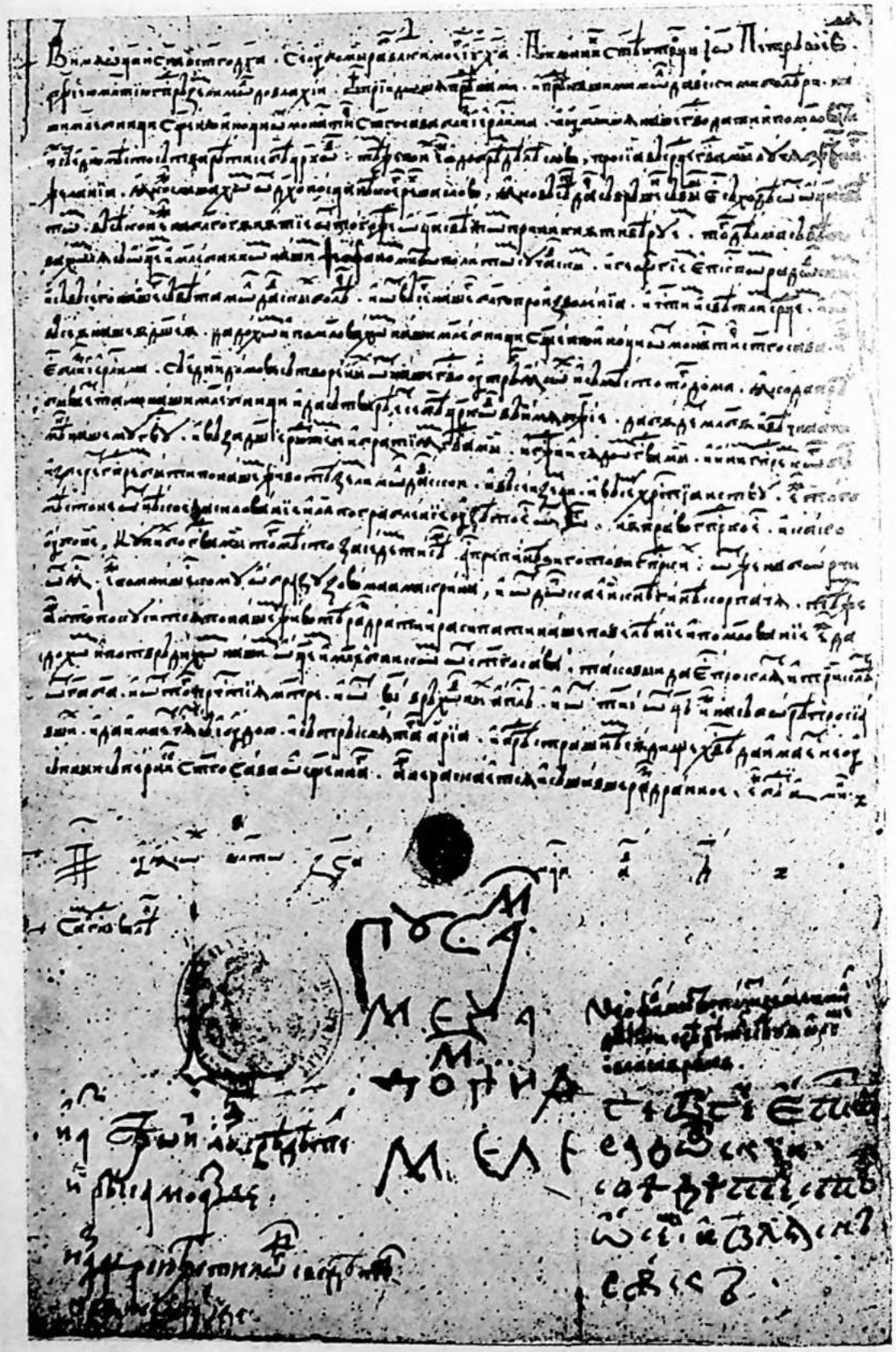

Doc. Nr. 283 (pag. 230—231)

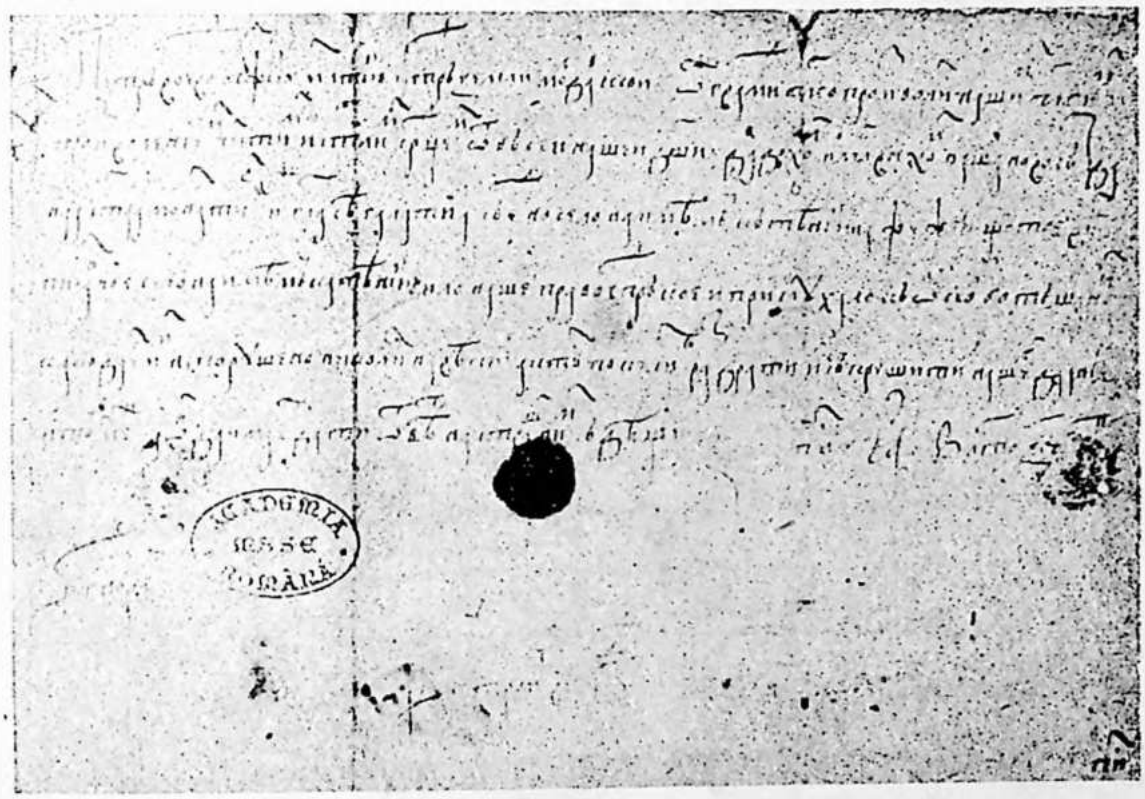

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ȘI A CU[illegible]

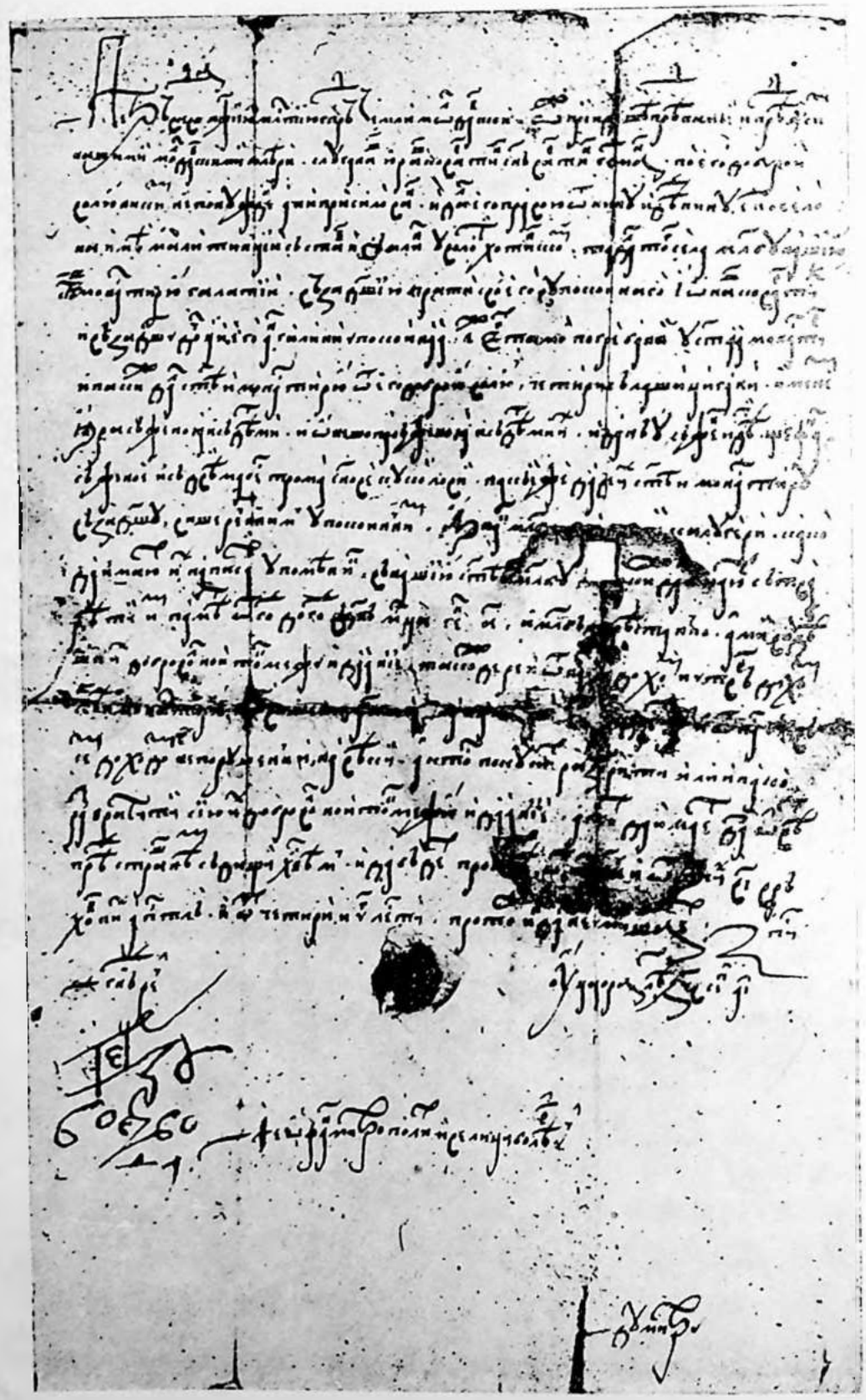

Doc. Nr. 286 (pag. 233)

UNIVERSITATEA - BIBLIOTECA DE FILOSOFIE

Doc. Nr. 296 (pag. 242—243)

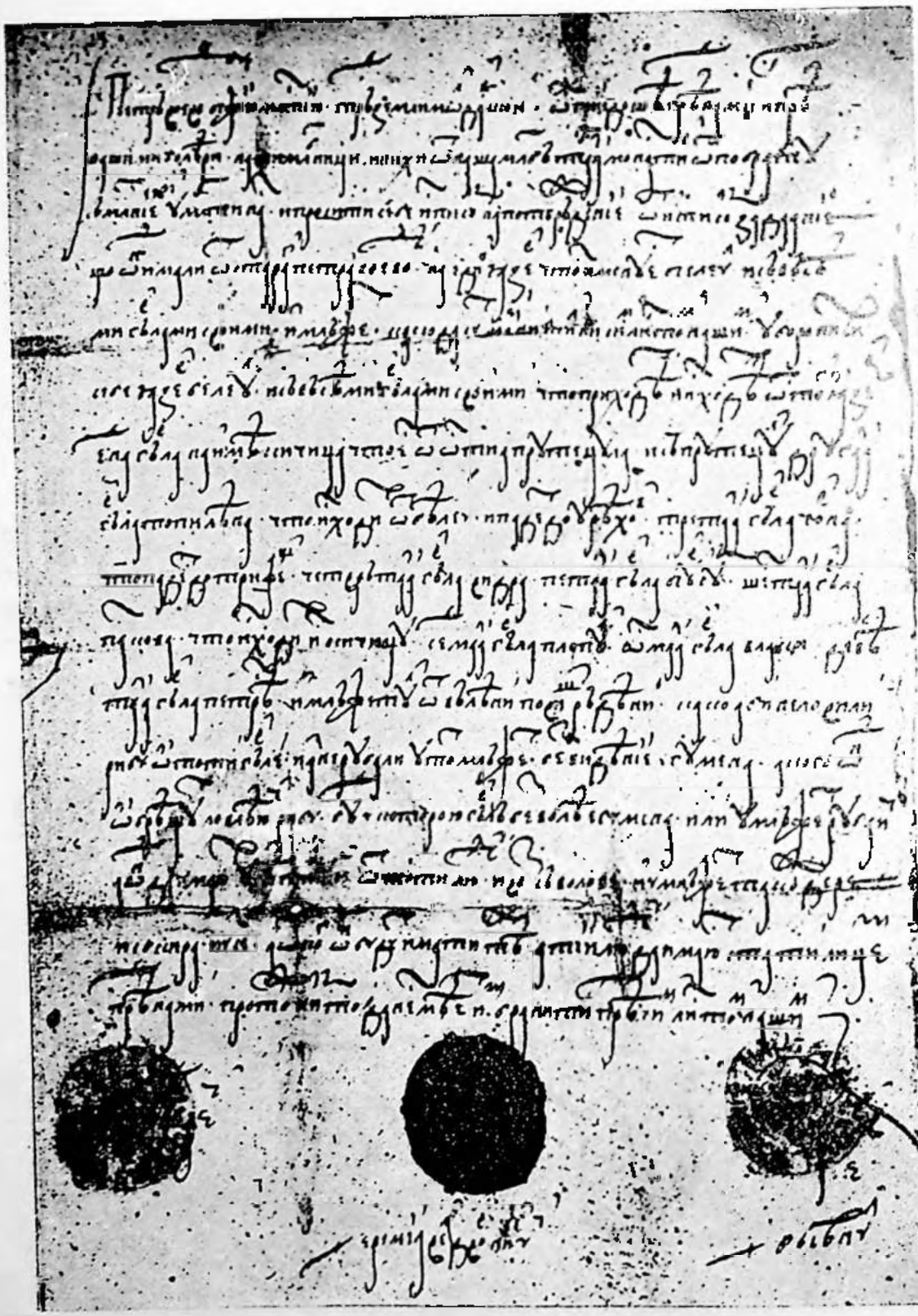

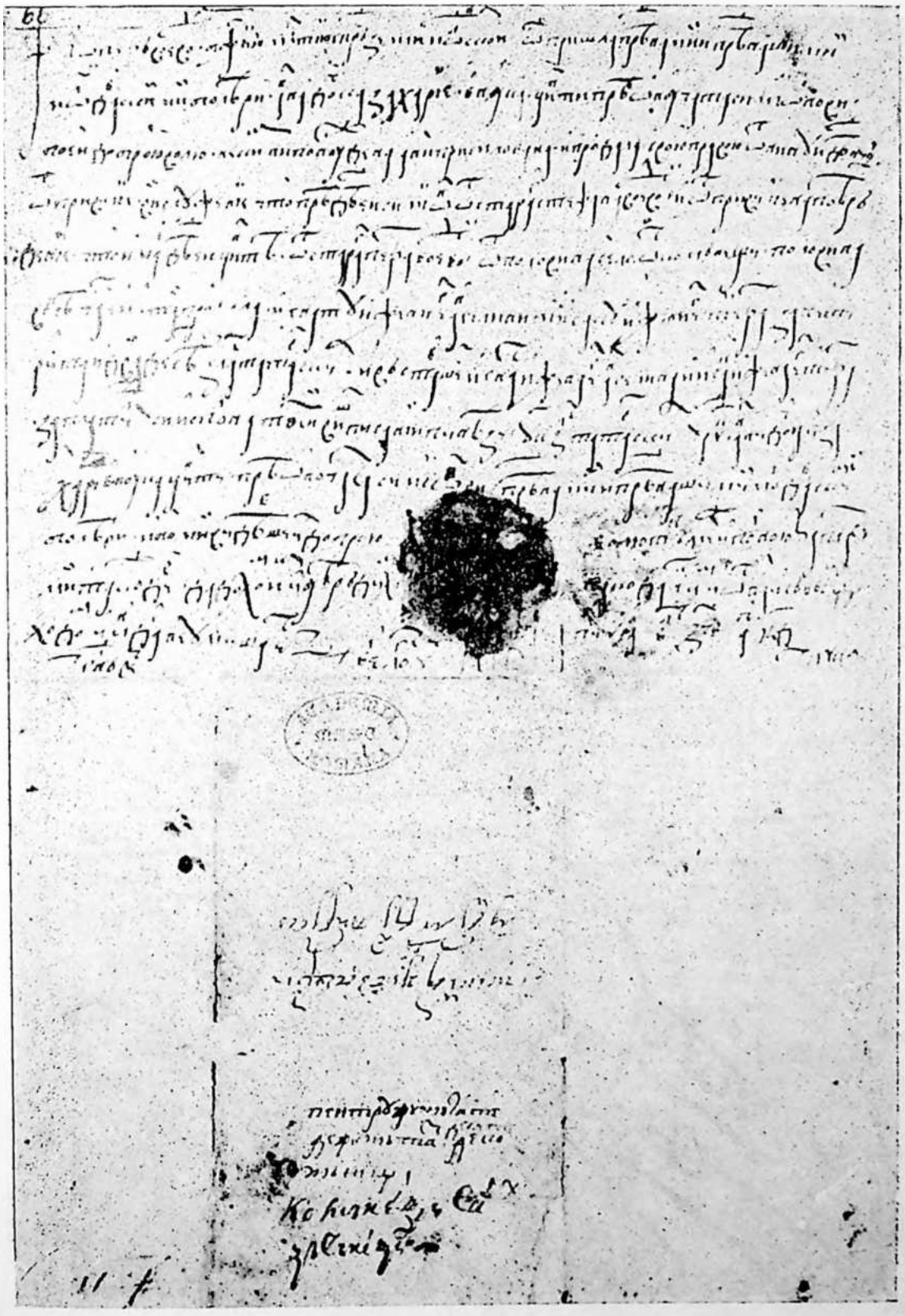

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ȘI A CARTULUI
DE

Doc. Nr. 305 (pag. 251—252)

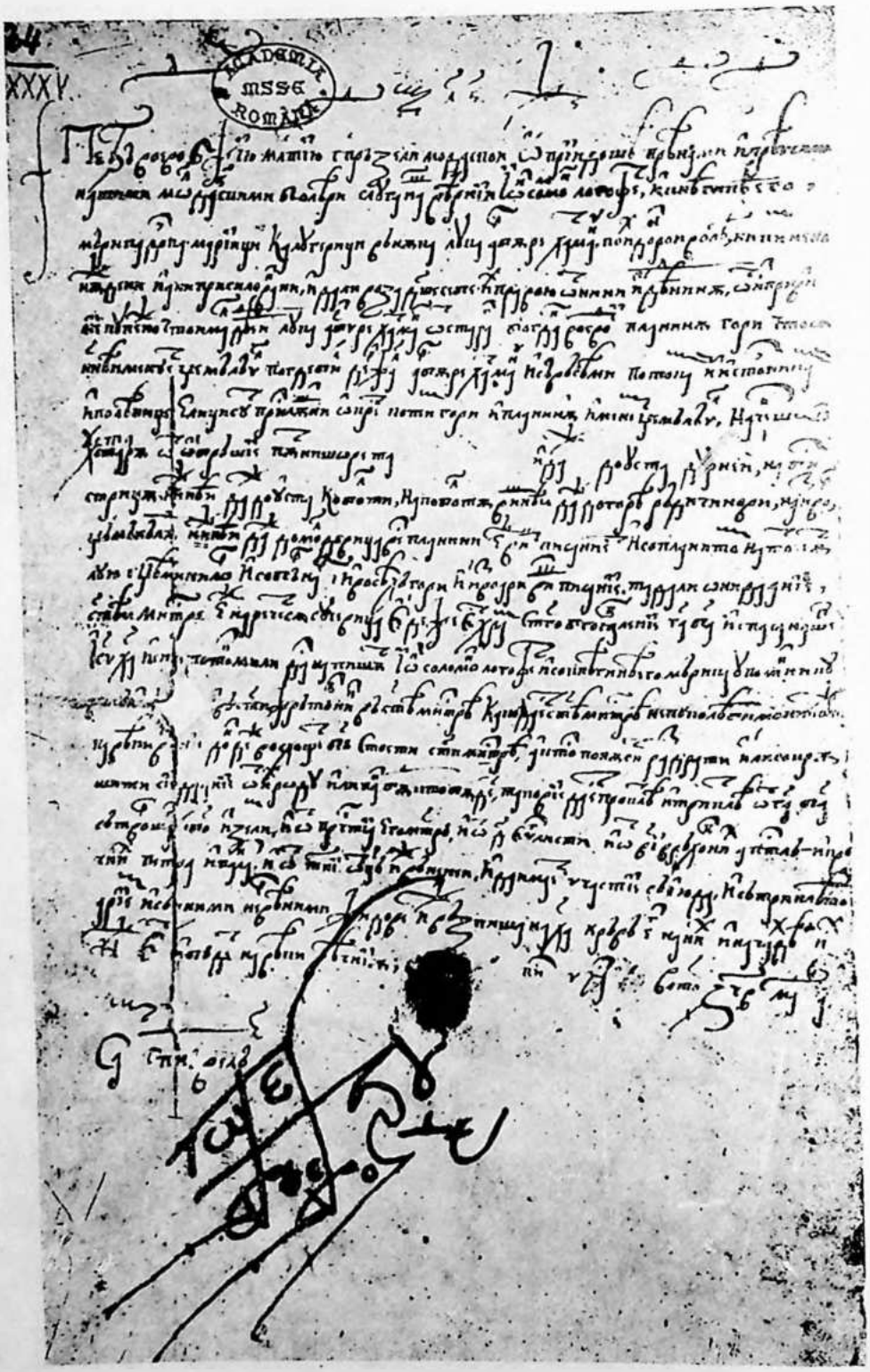

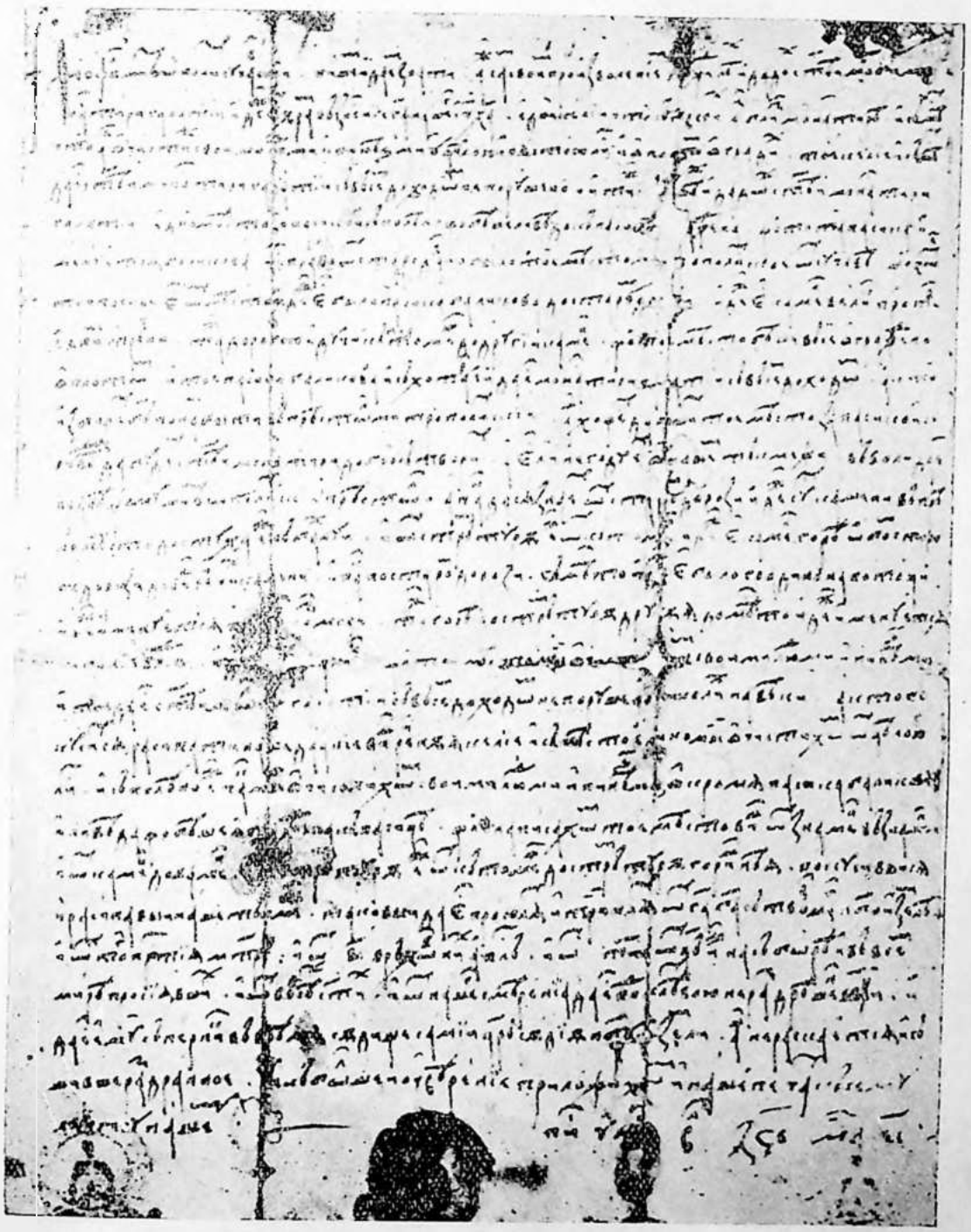

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ȘI A CADRELOR DIDACTICE

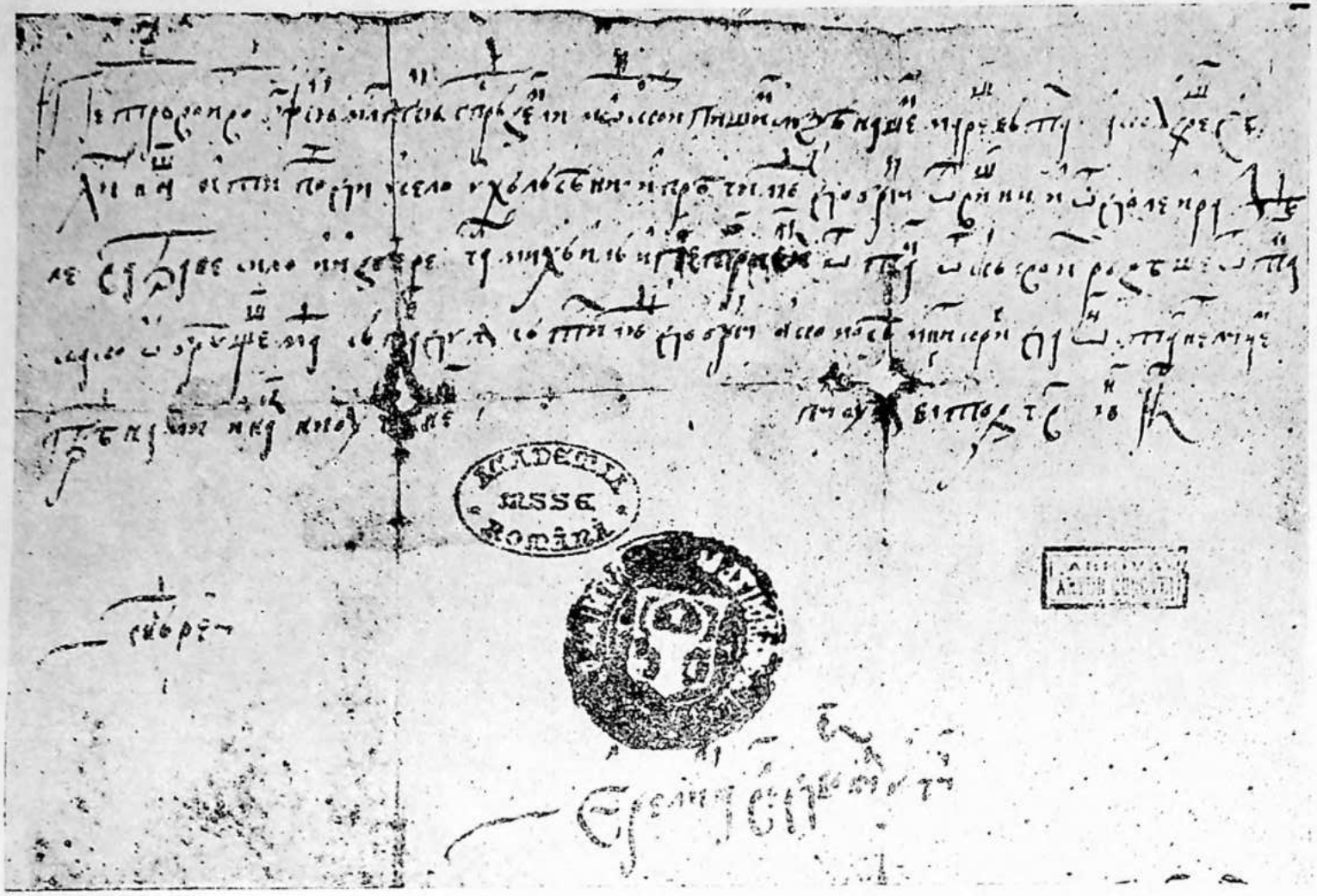

Doc. Nr. 312 (pag. 258—259)

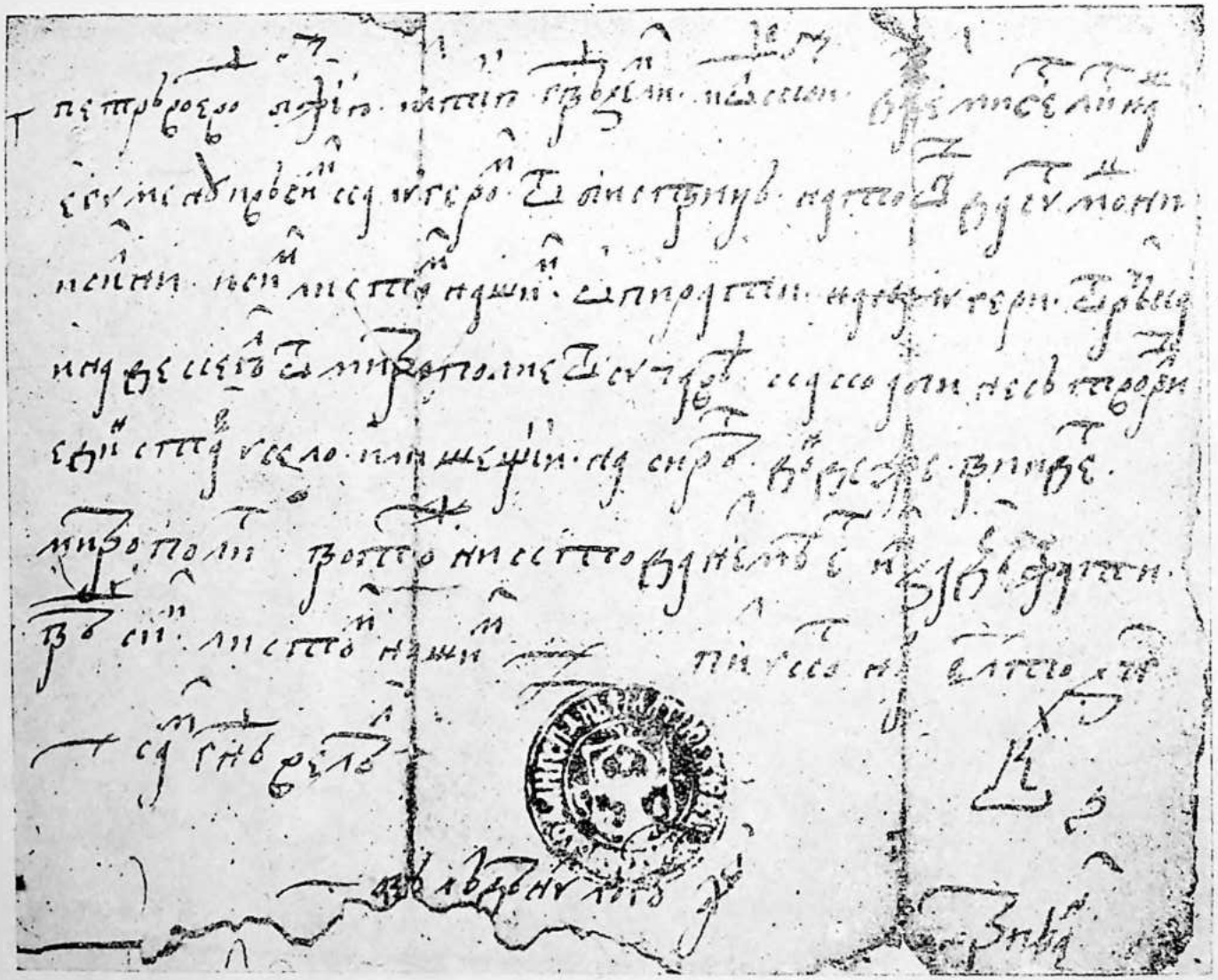

Doc. Nr. 320 (pag. 264—265)

UNIVERSITATEA VICTOR BABEŞ
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
SI A PARAMETRALOI
DE ... RAMSM

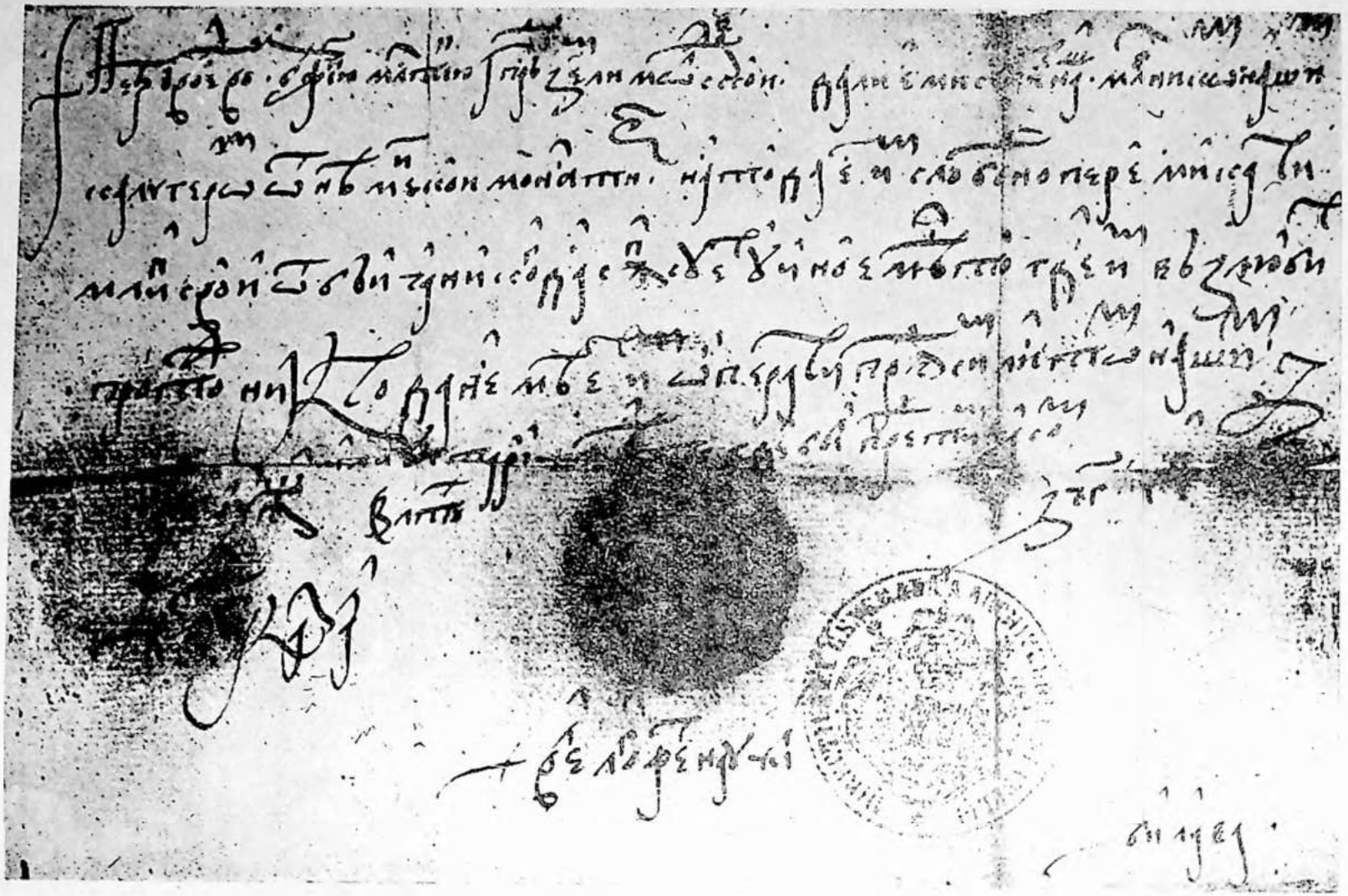

Doc. Nr. 326 (pag. 268)

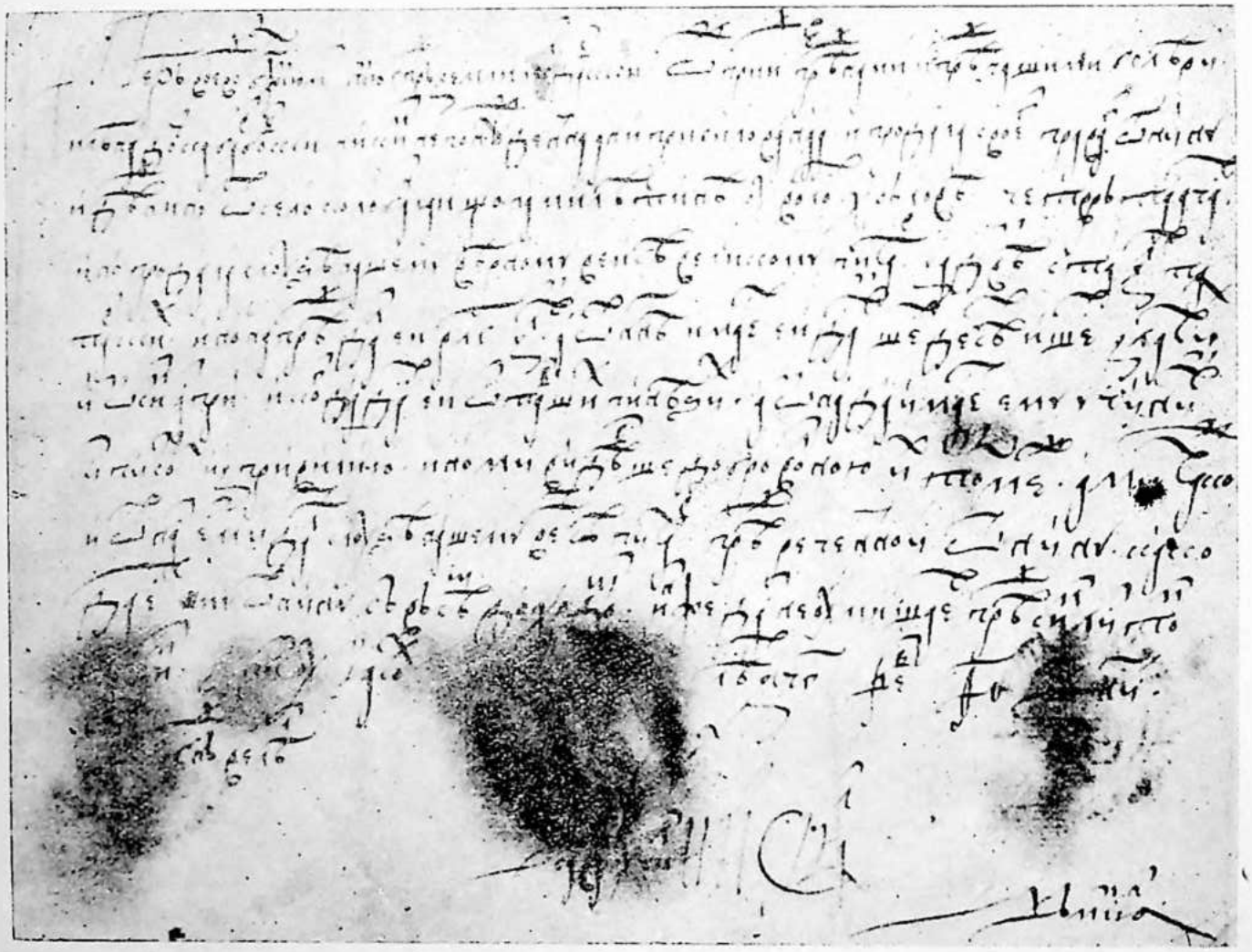

Doc. Nr. 328 (pag. 269—270)

UNIVERSITATEA BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE SI A CABINETUL DE ...

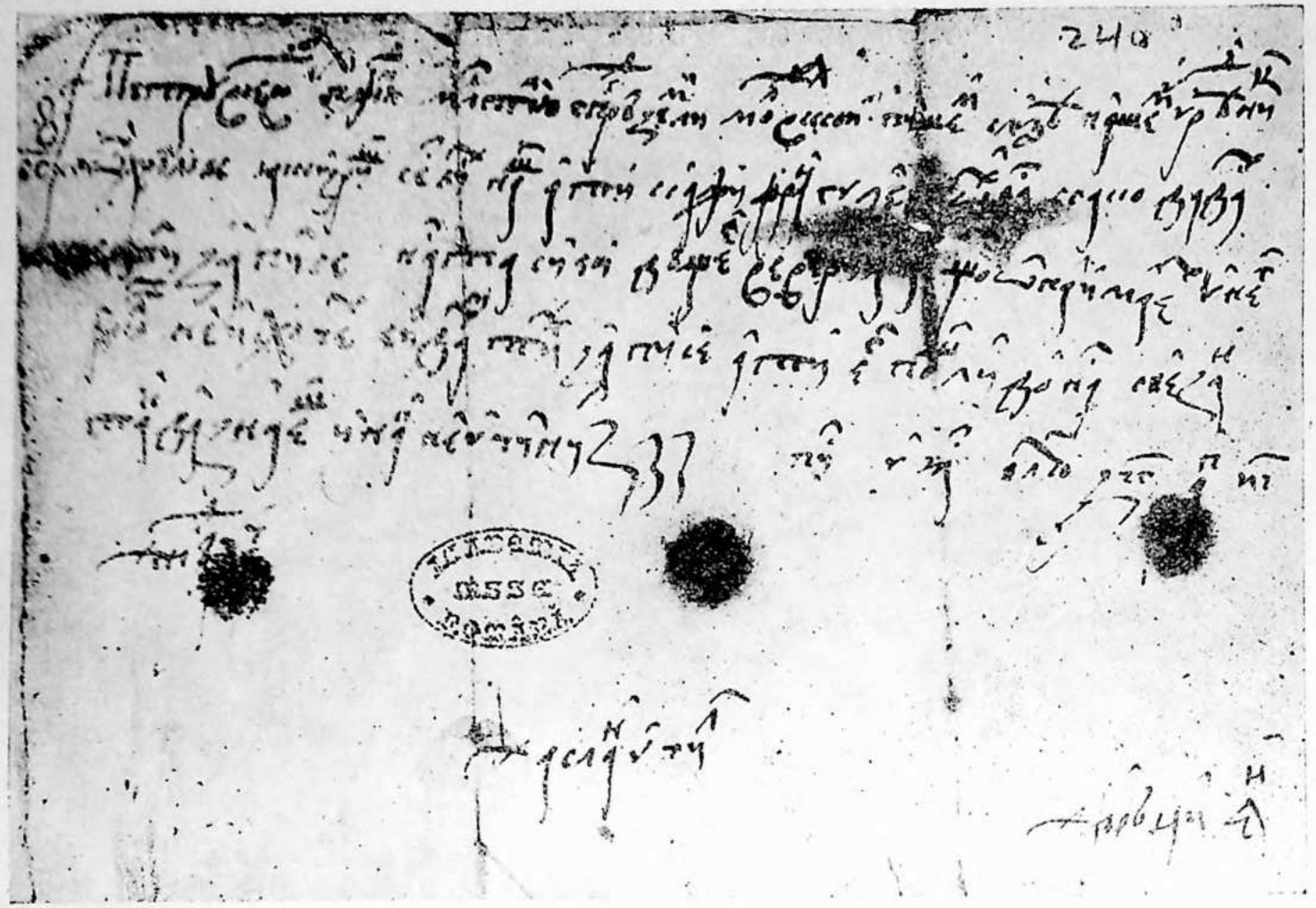

Doc. Nr. 336 (pag. 279)

Doc. Nr. 339 (pag. 280—281)

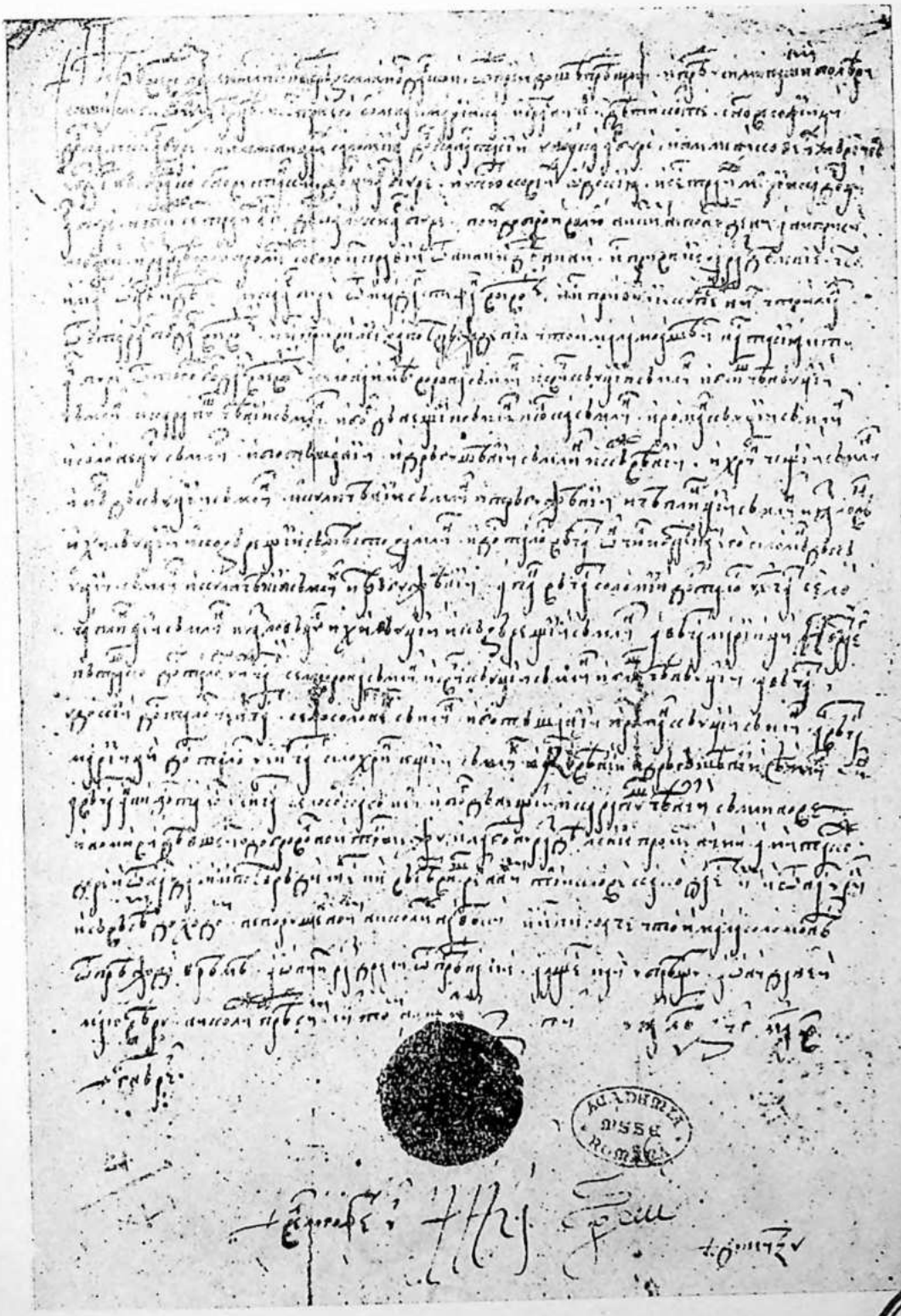

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOLOGIE

Doc. Nr. 344 (pag. 284—285)

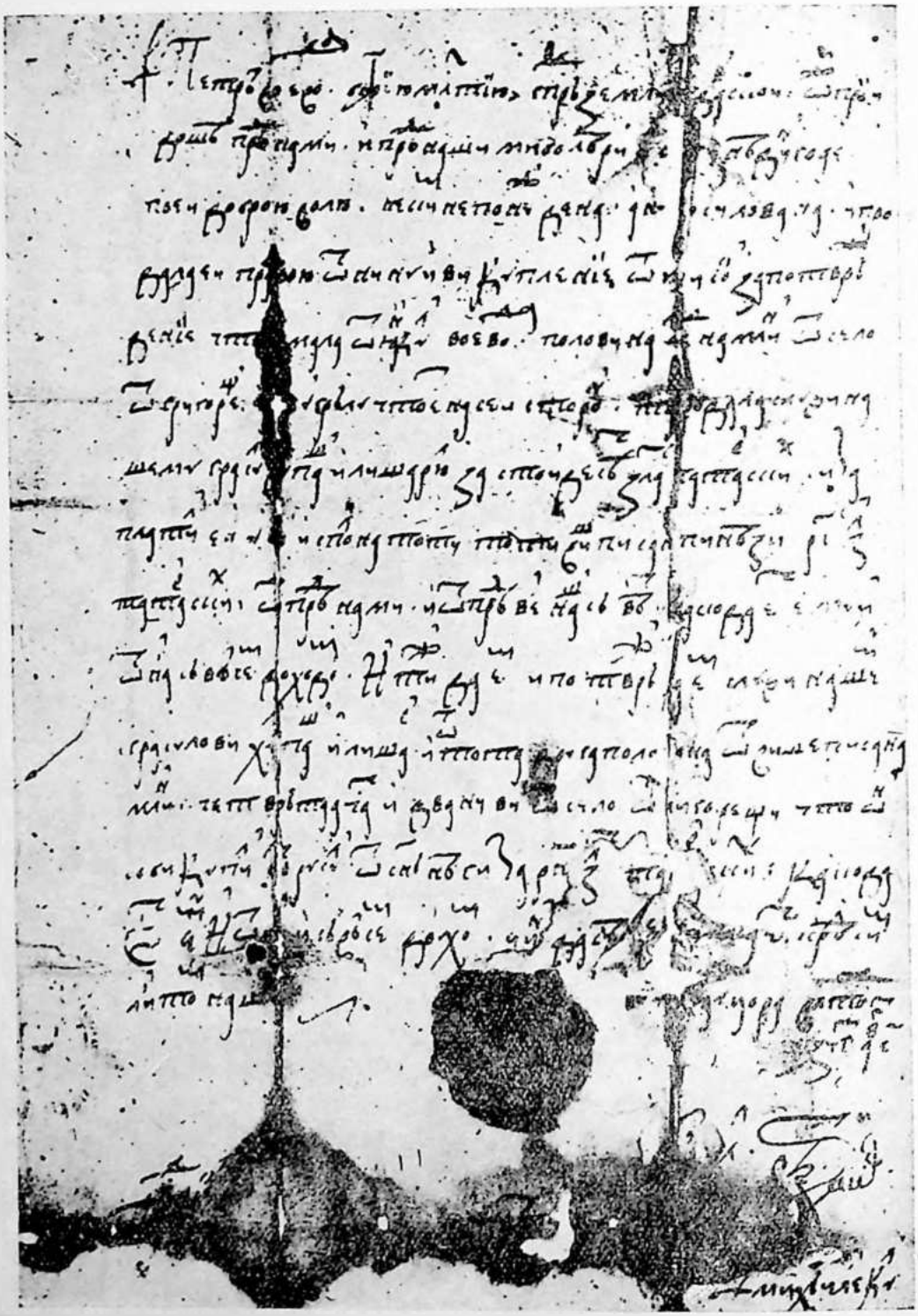

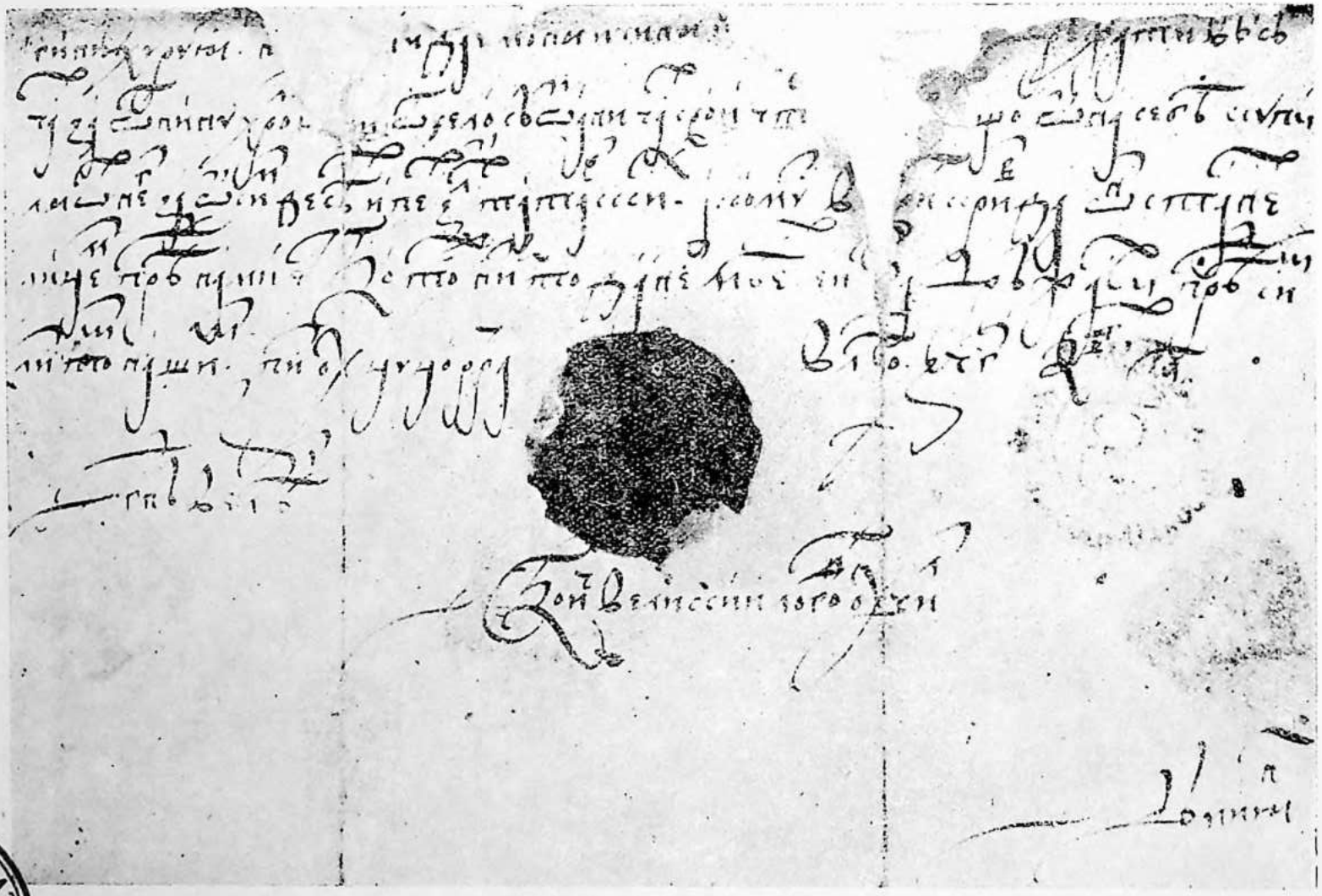

Doc. Nr. 345 (pag. 285)

UNIVERSITATEA VICTOR BABEŞ
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ŞI A DOCUMENTULUI
DE MARXISM

Doc. Nr. 350 (pag. 288)

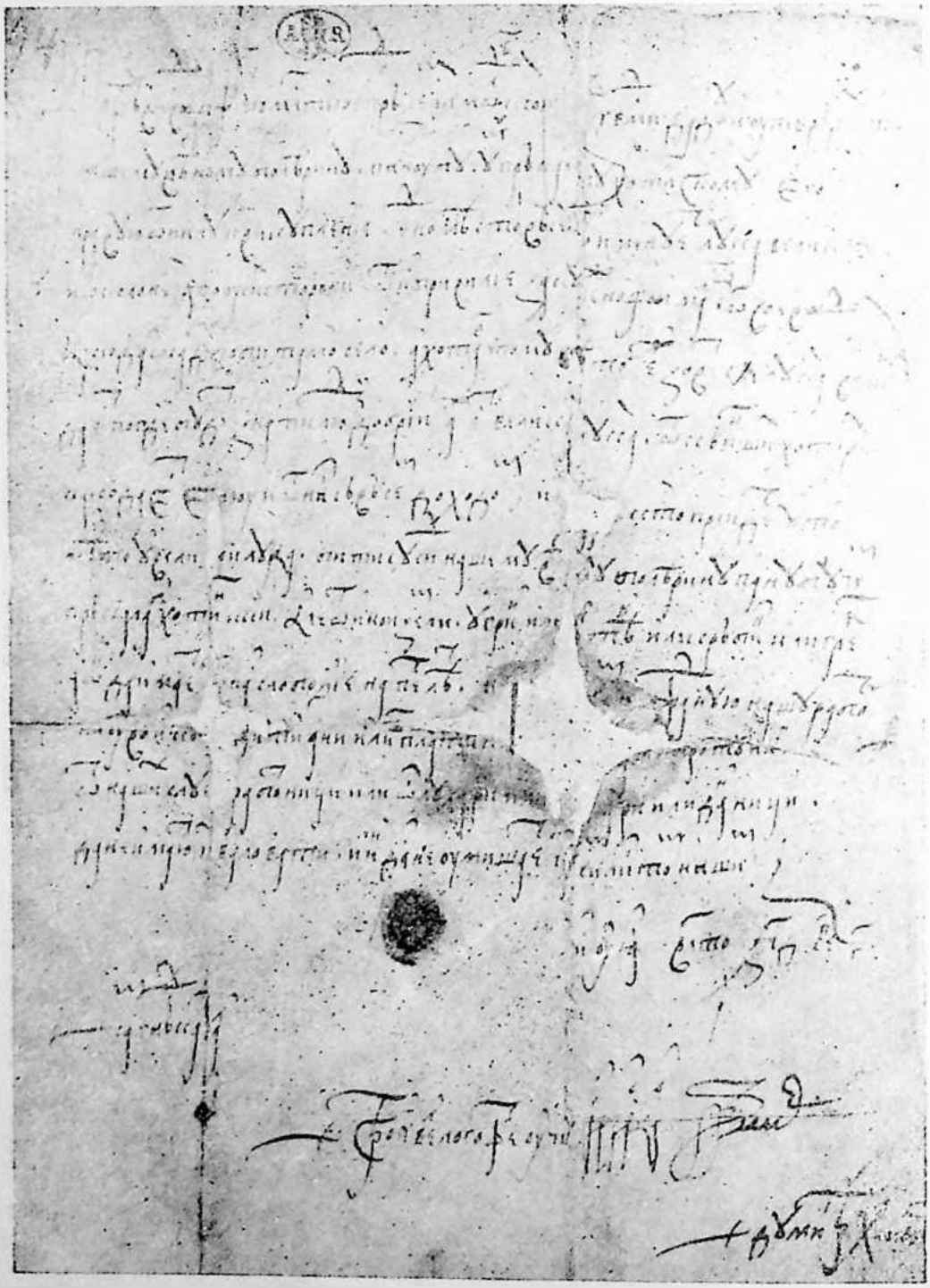

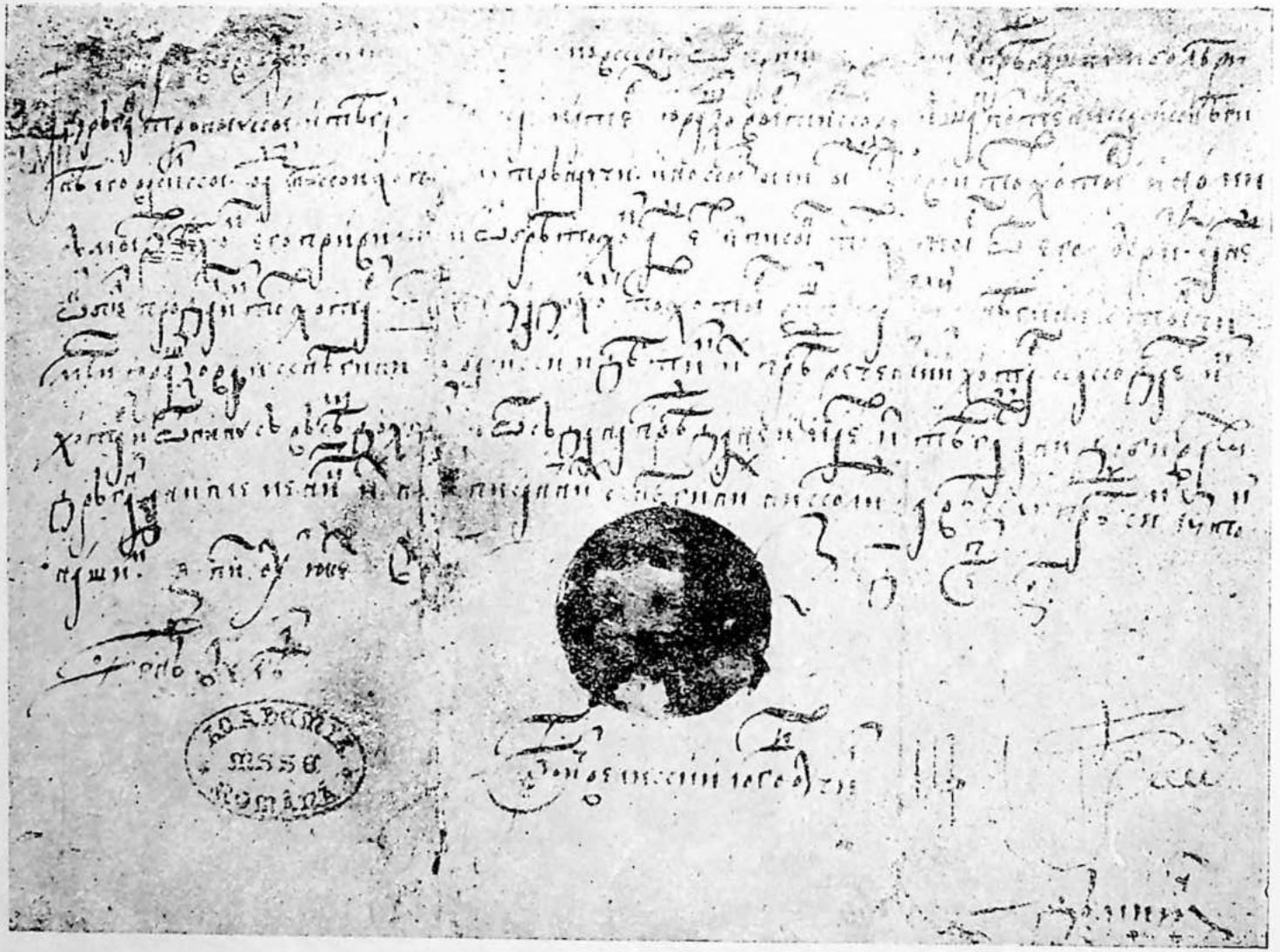

Doc. Nr. 351 (pag. 289)

UNIVERSITATEA · BIBLIOTECA

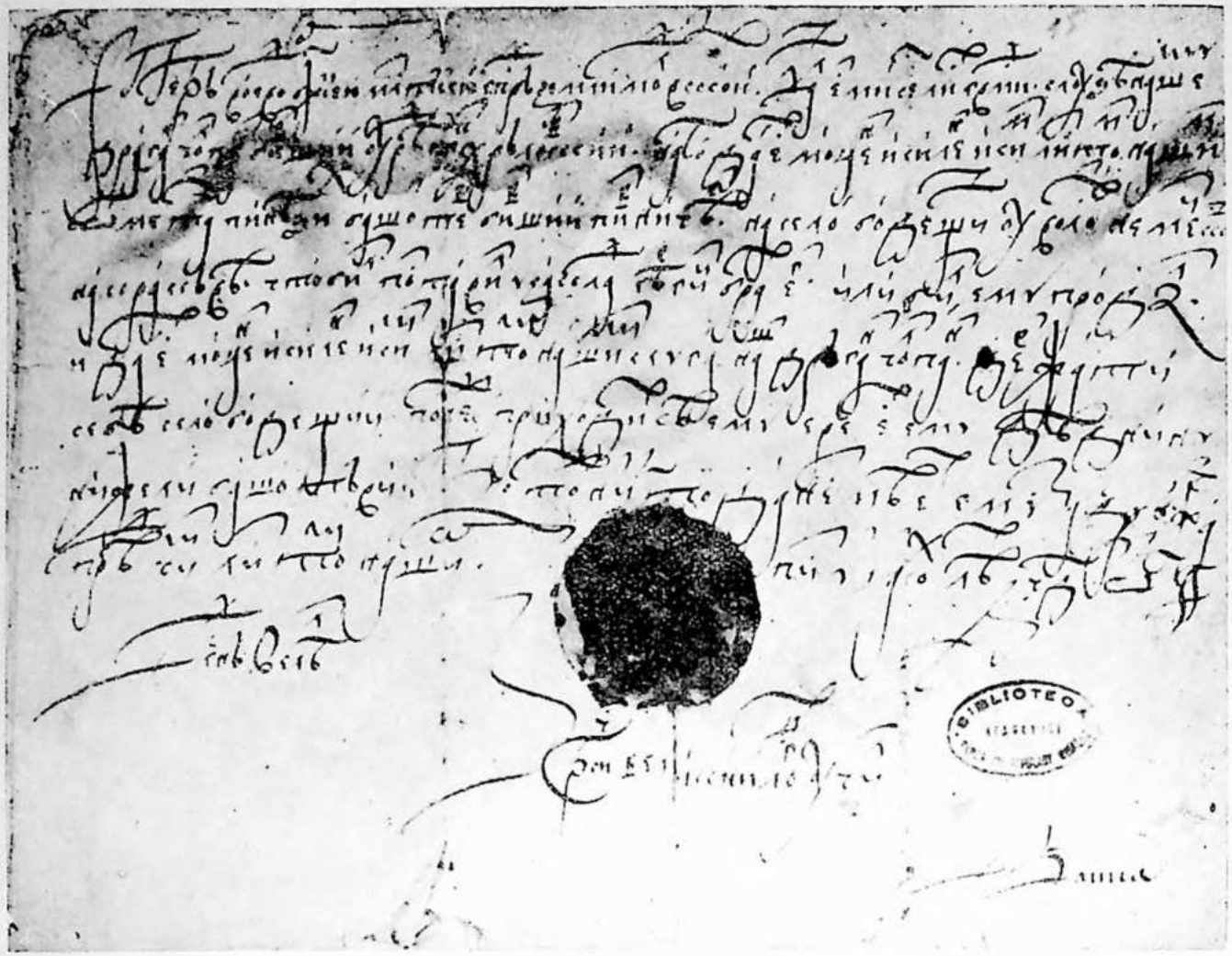

Doc. Nr. 356 (pag. 293)

Doc. Nr. 357 (pag. 293—294)

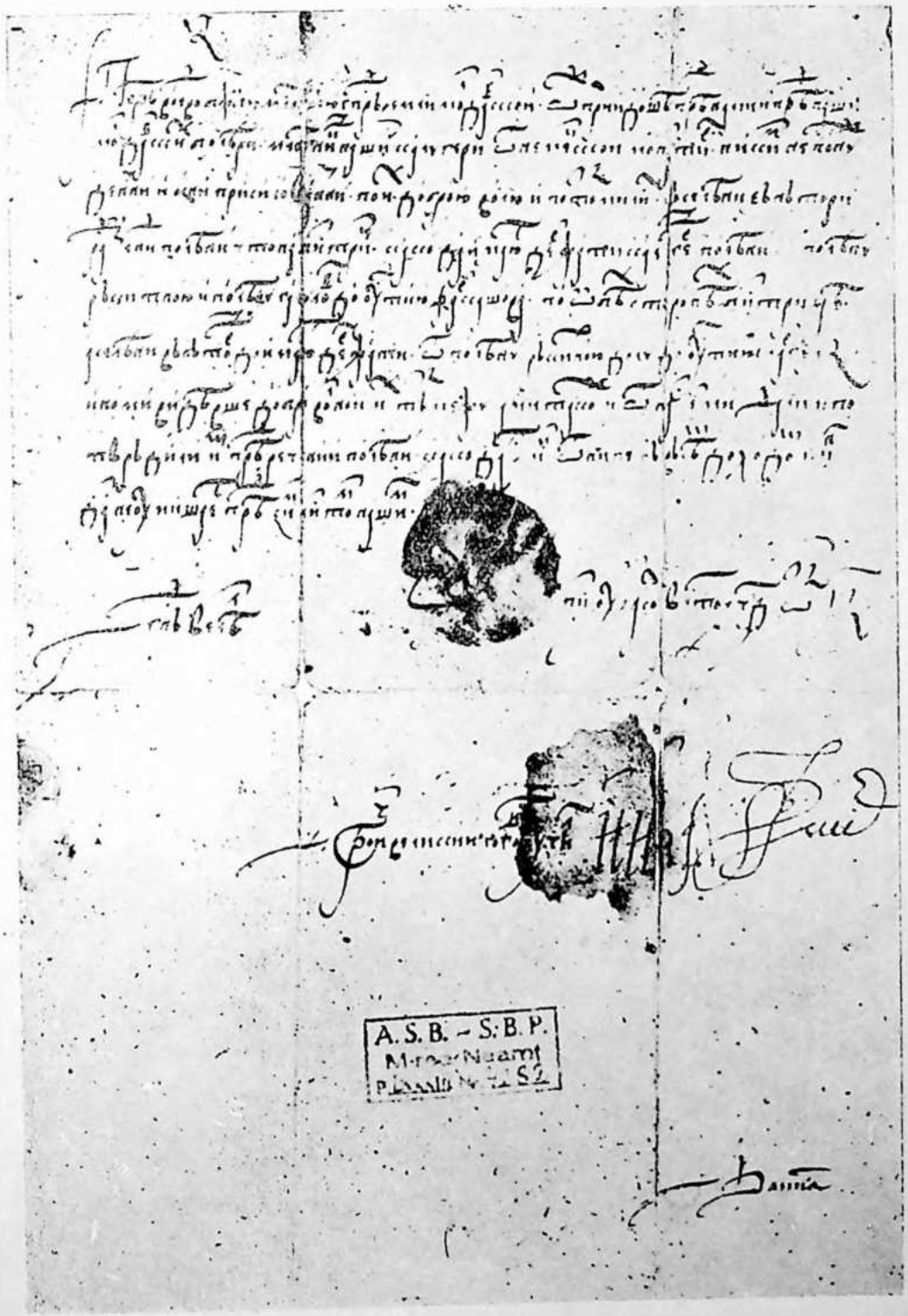

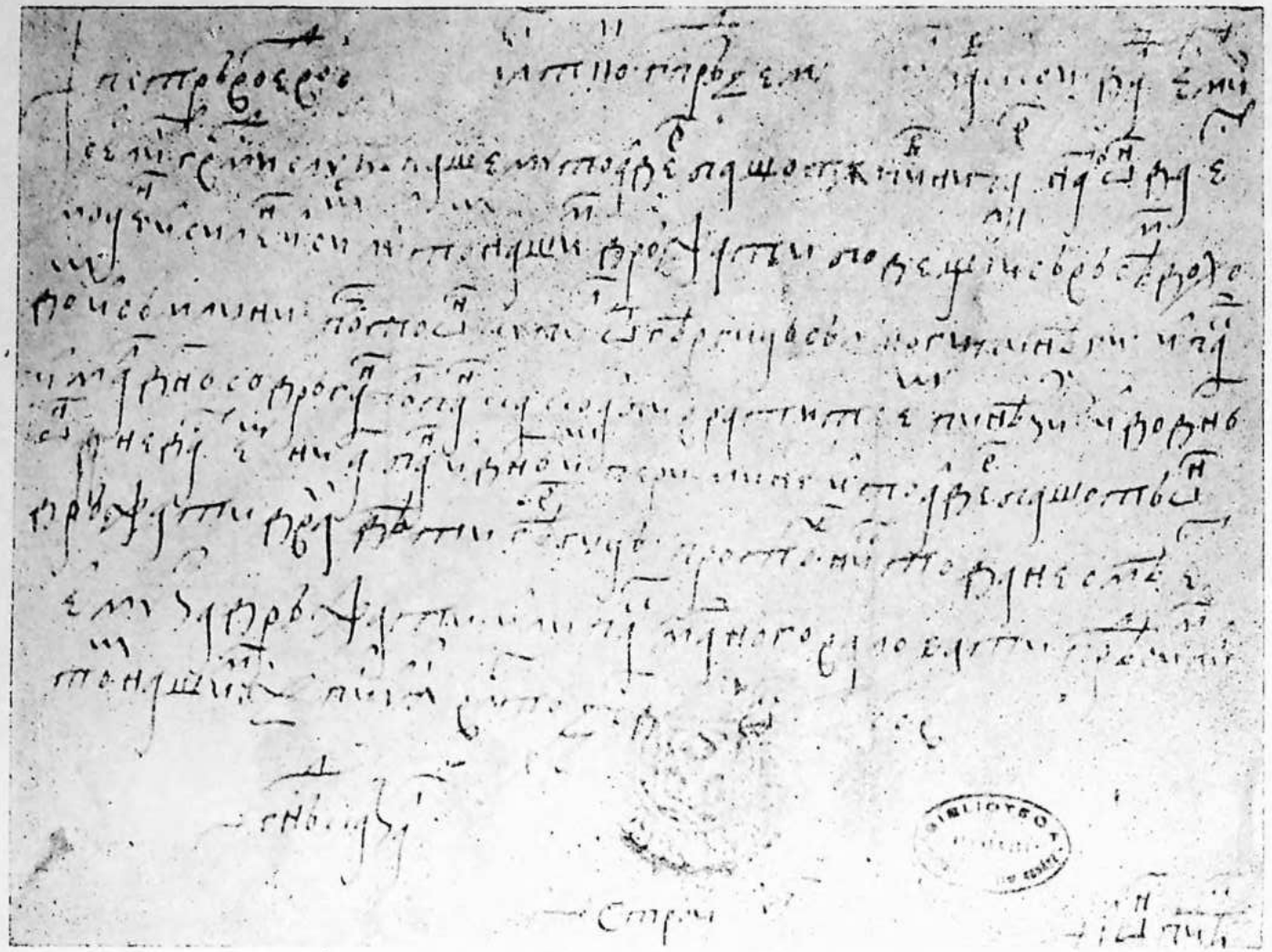

Doc. Nr. 358 (pag. 294)

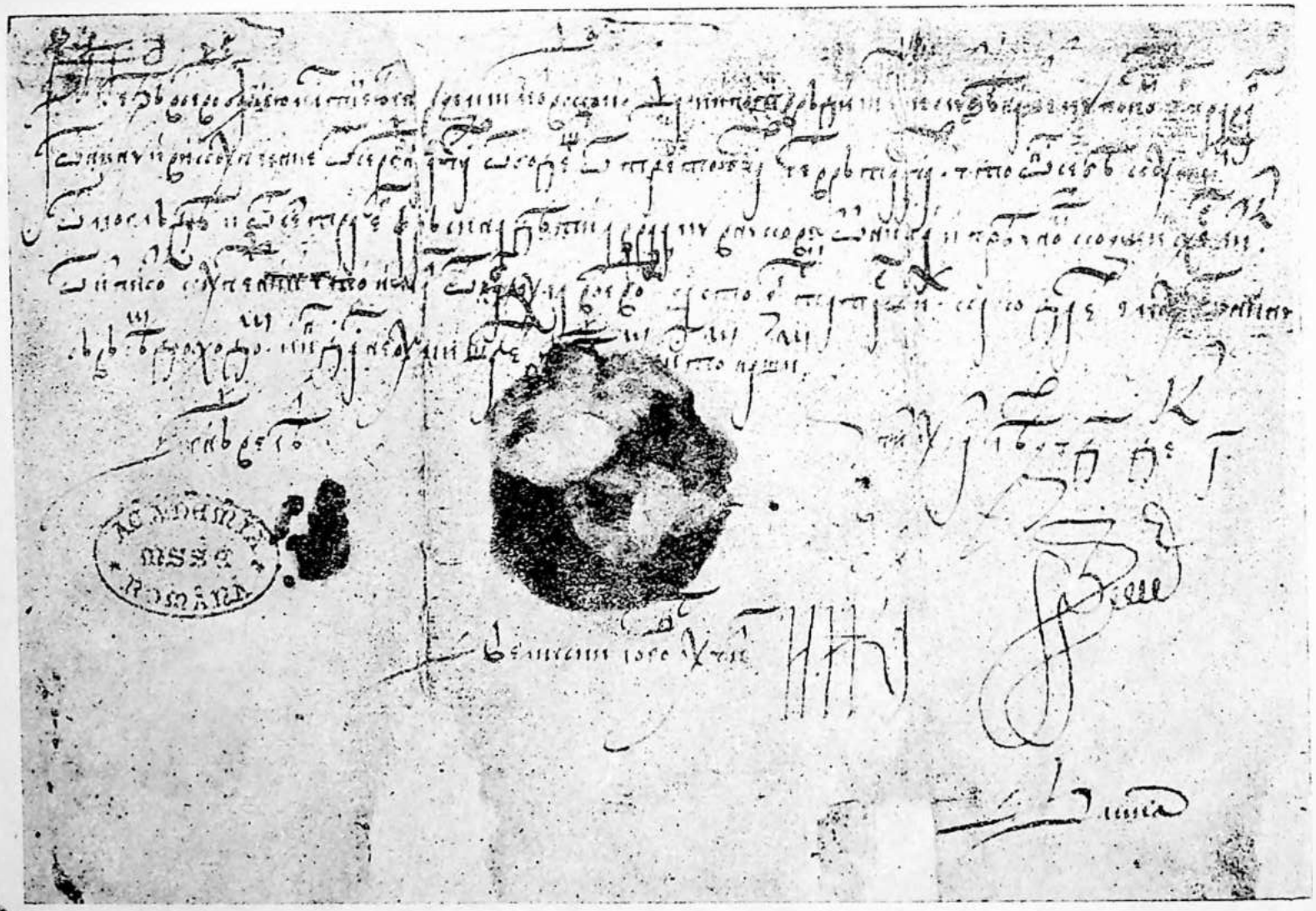

Doc. Nr. 359 (pag. 294—295)

UNIVERSITATEA BIBLIOTECA FAC. DE ISTORIE CLUJ

Doc. Nr. 368 (pag. 300)

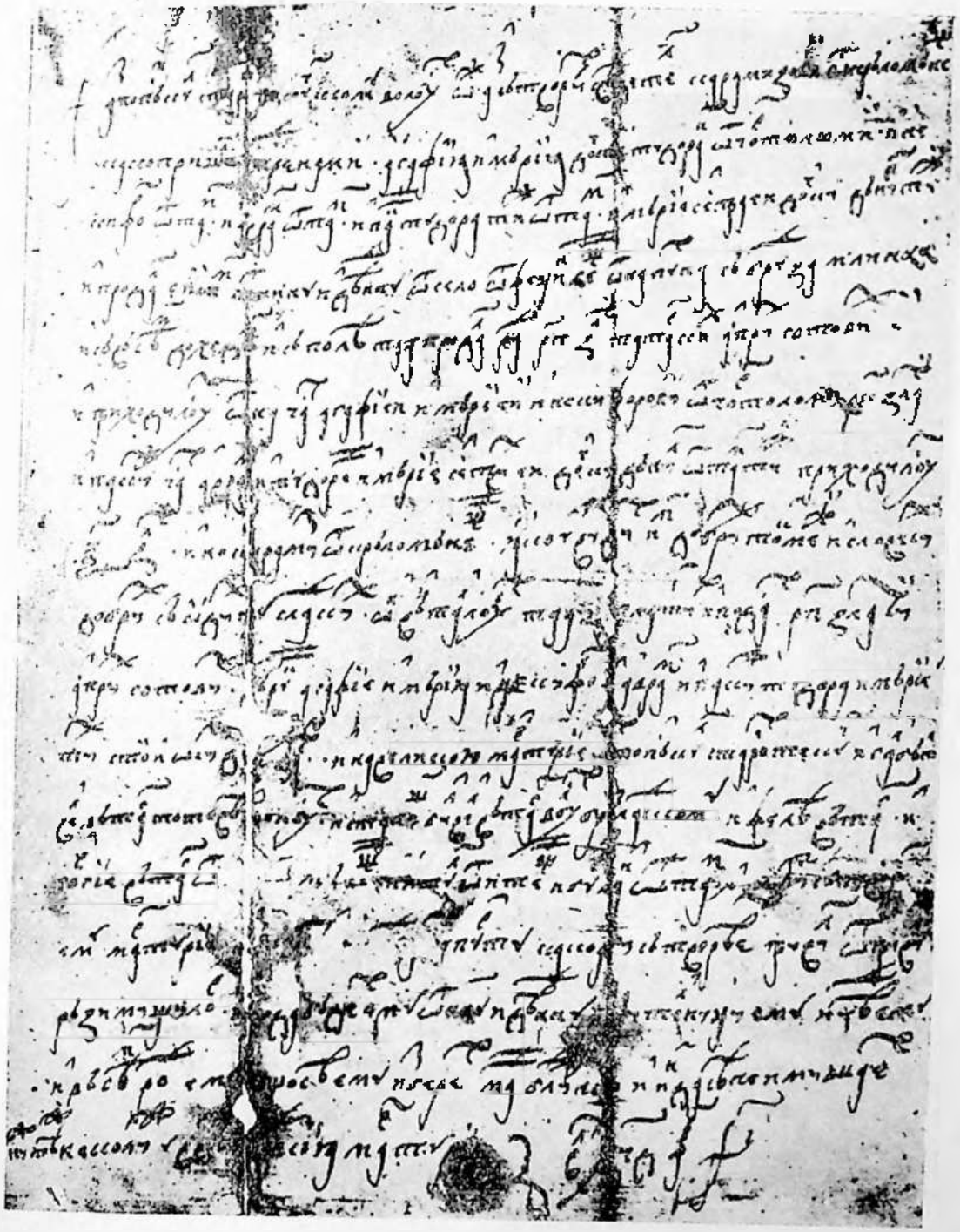

UNIVERSITATEA BIBLIOT FAC. DE FIL ŞI A CABINET DE MARXIS CLUJ

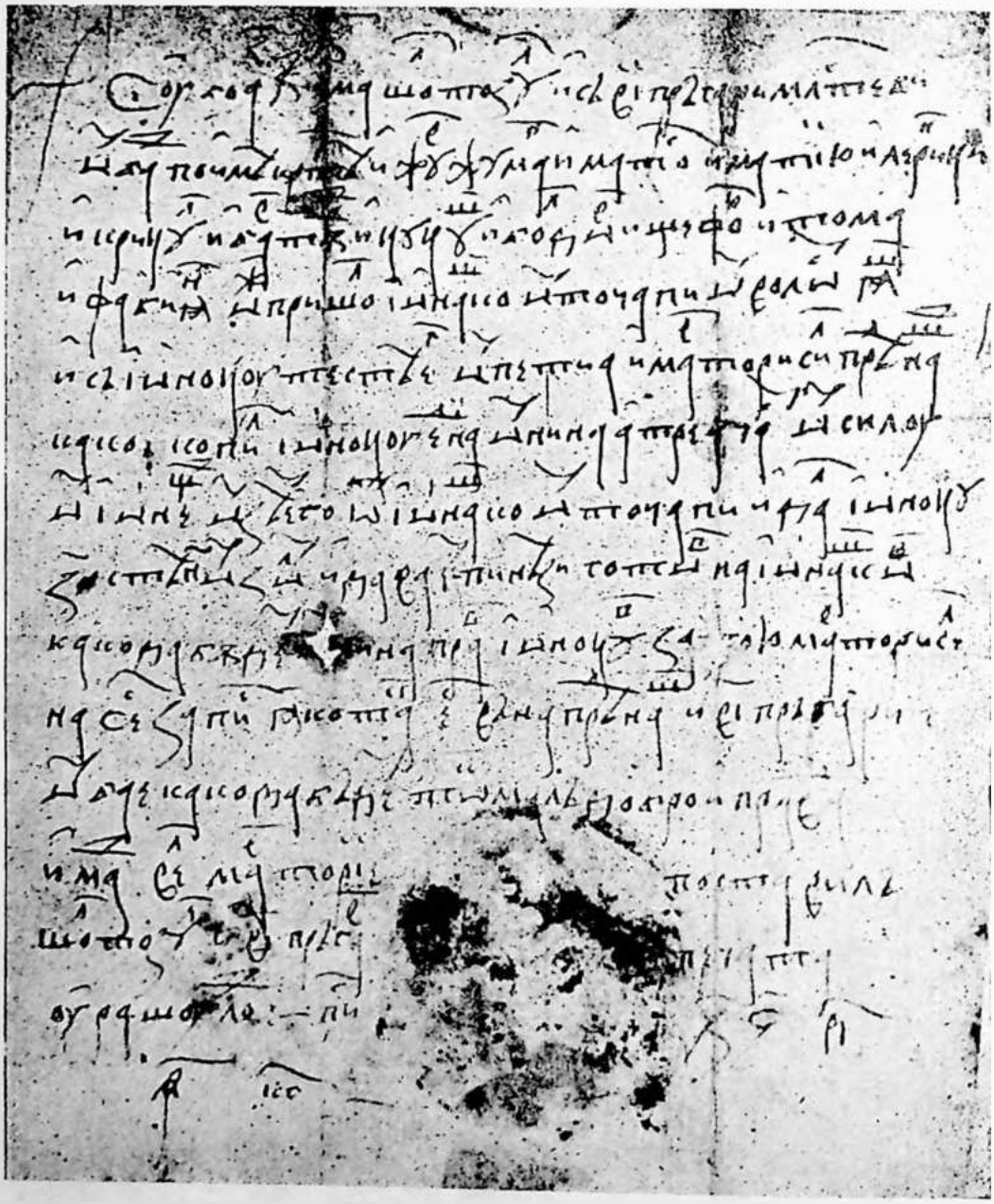

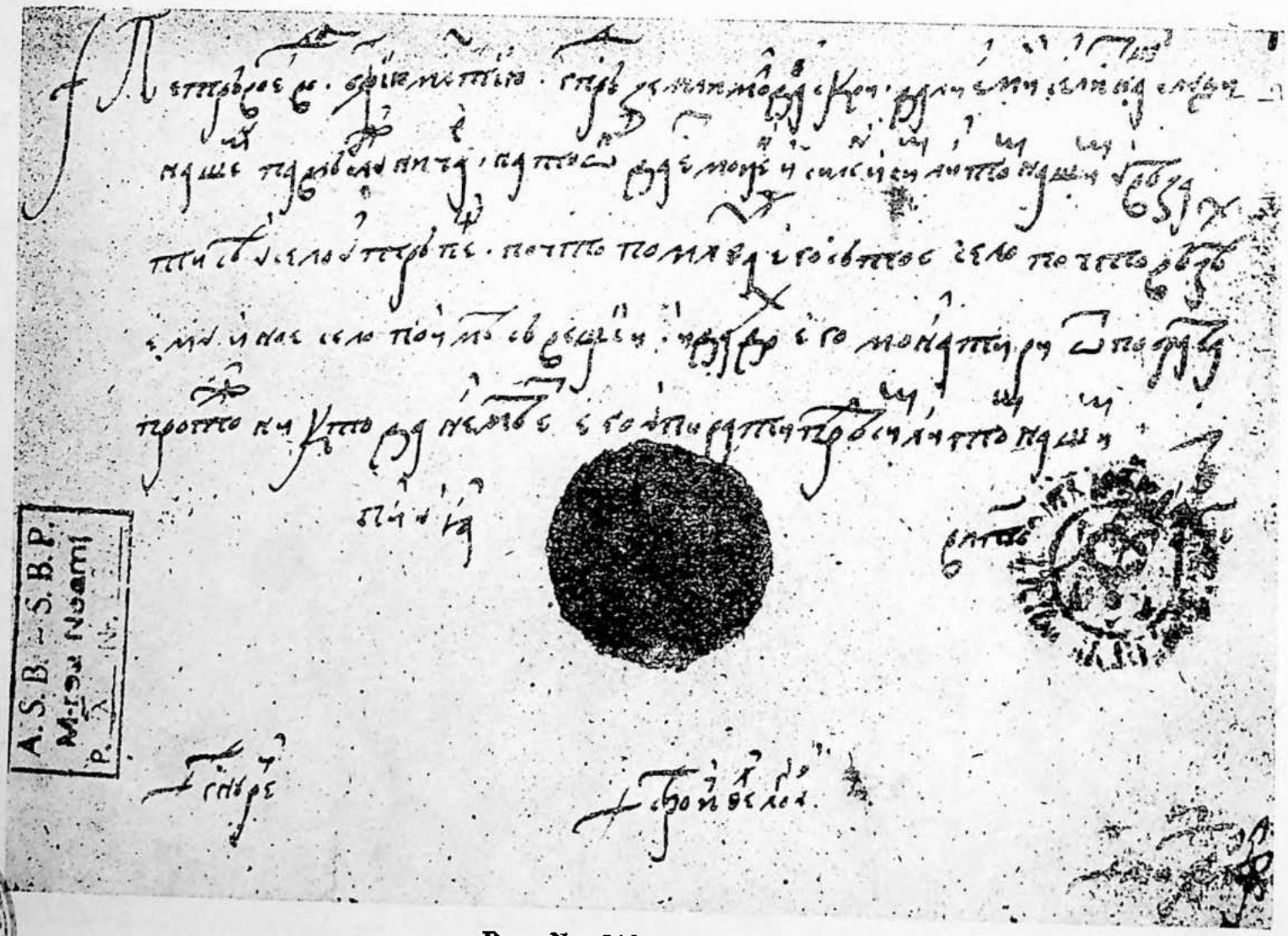

Doc. Nr. 383 (pag. 318)

UNIVERSITATEA VICTOR BABEŞ
BIBLIOTECA
FAC. DE CATEGORIE
ŞI A CAD. ... ULUI

Doc. Nr. 384 (pag. 318—319)

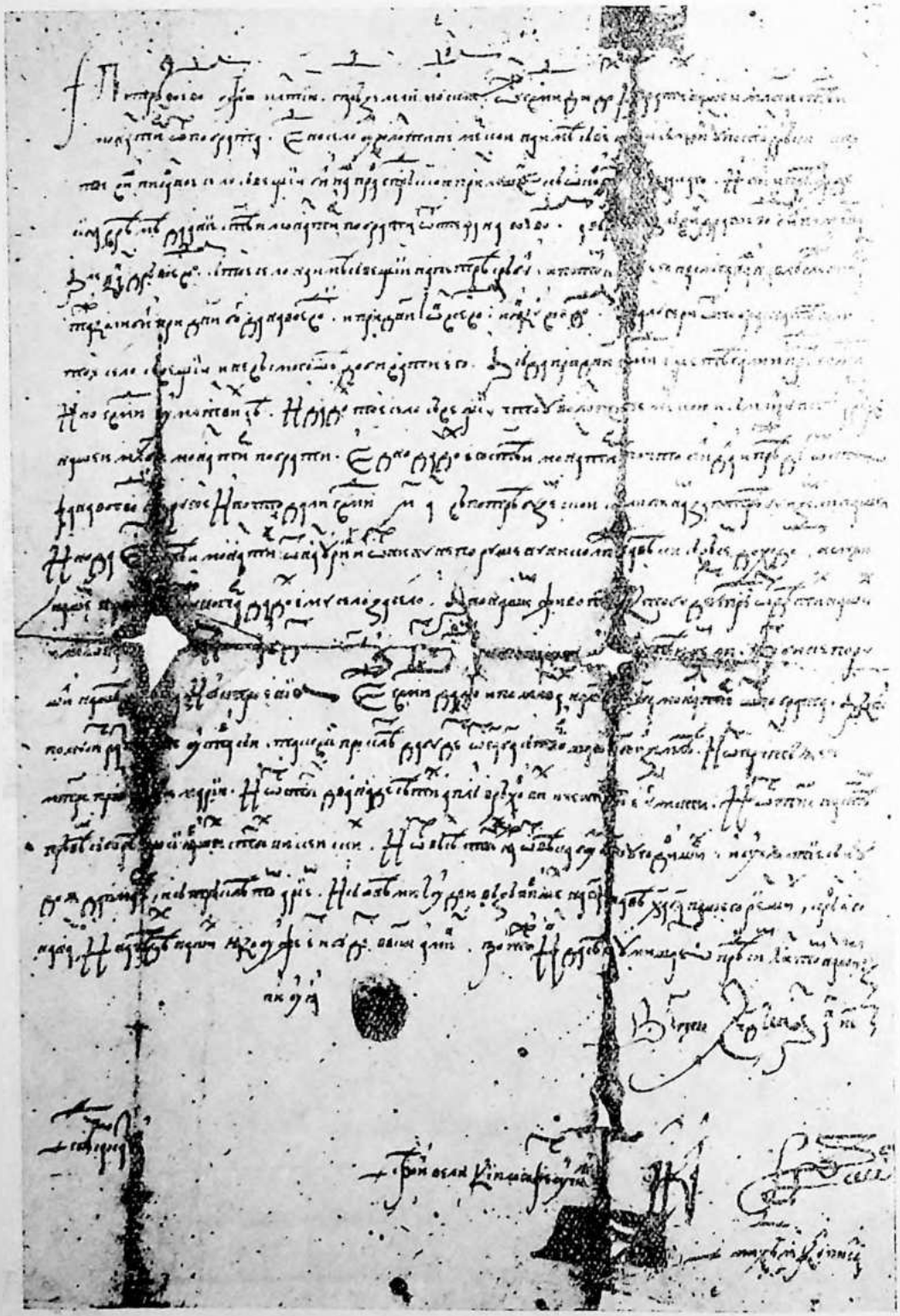

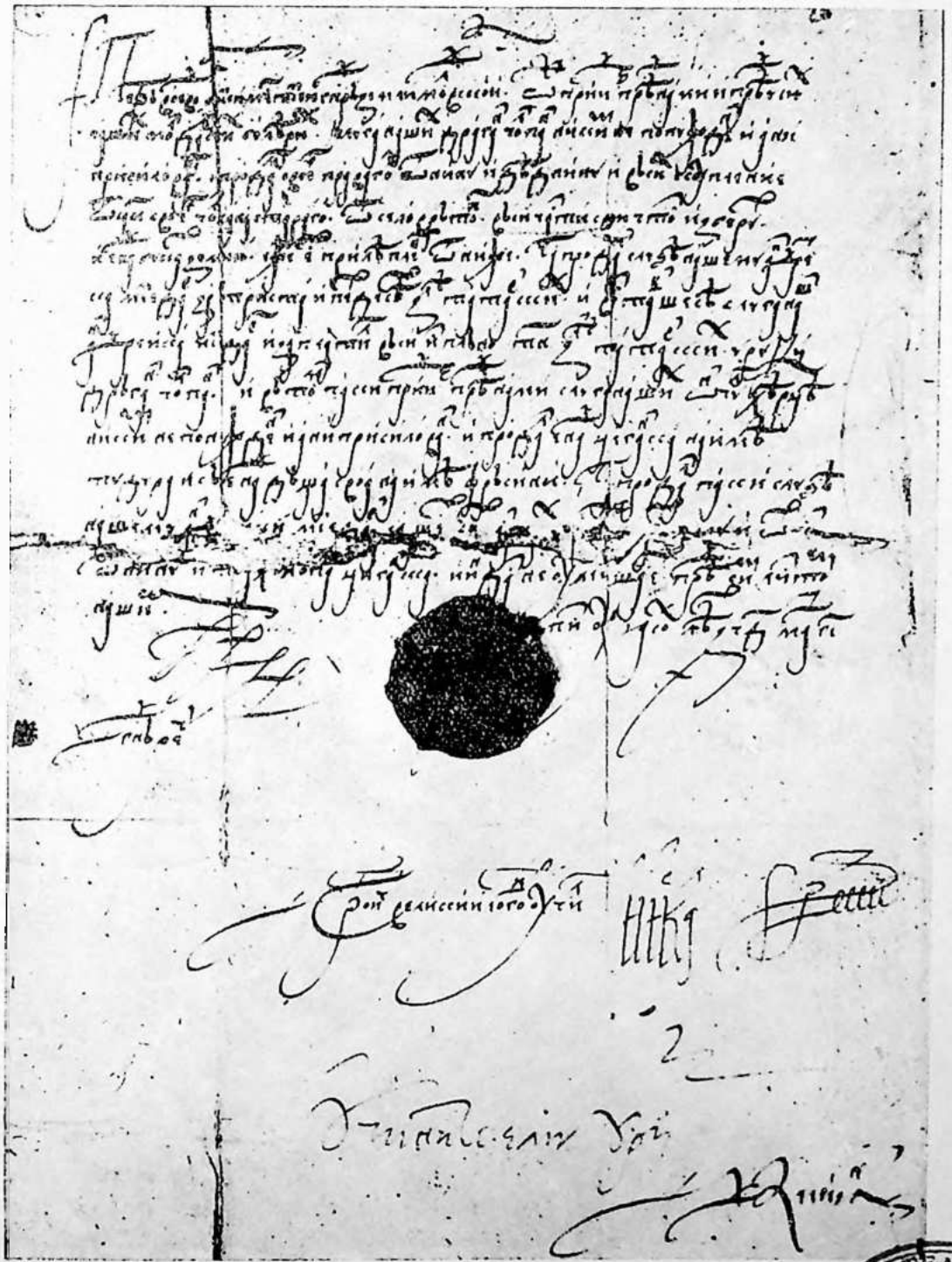

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
SI A CABI[illegible]ULUI
D[illegible]

Doc. Nr. 387 (pag. 320—321)

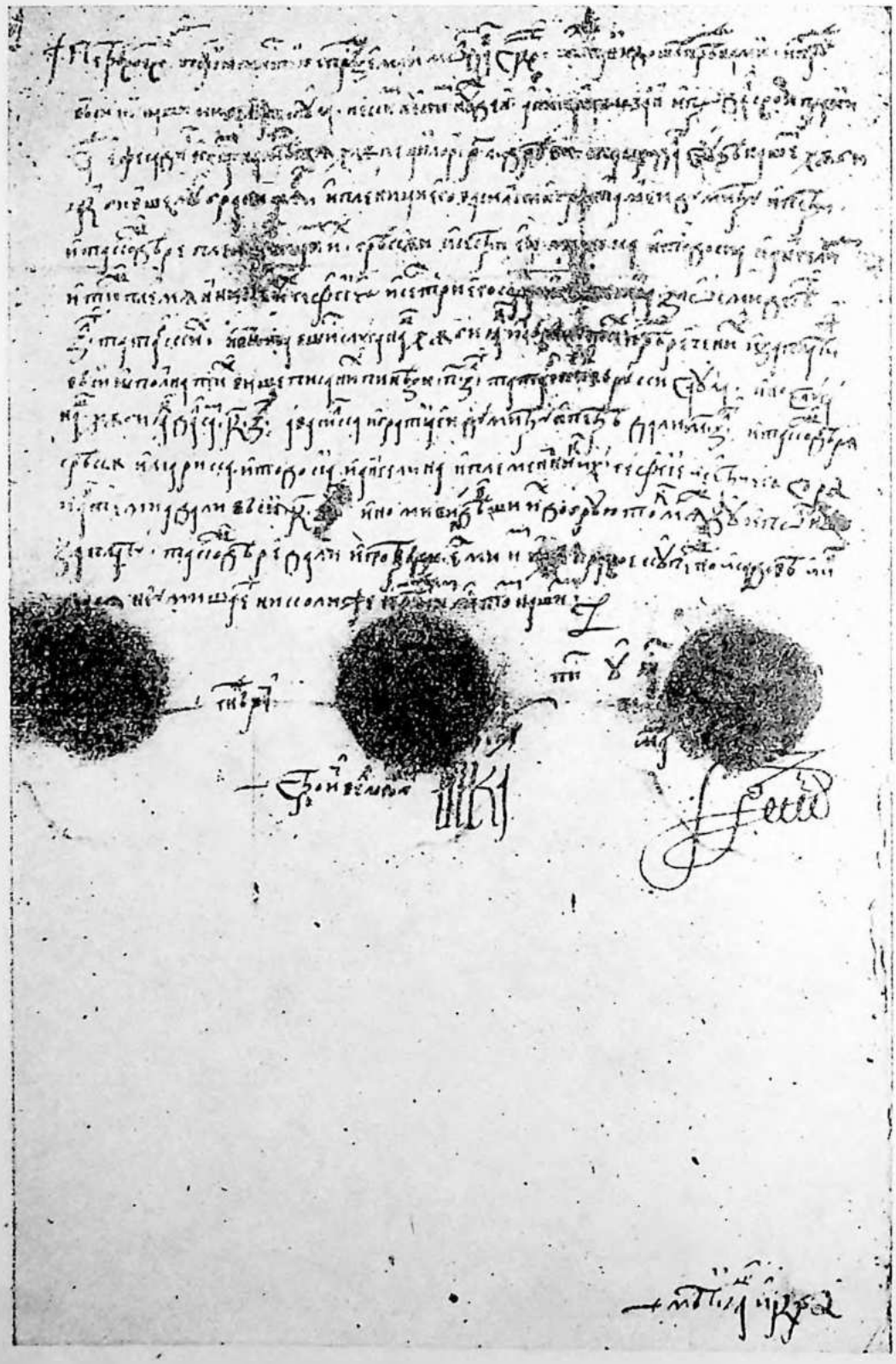

Doc. Nr. 388 (pag. 321)

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOLOGIE
SI A CAD. METALIA
DE MARXISM

Doc. Nr. 397 (pag. 328)

Doc. Nr. 398 (pag. 328—329)

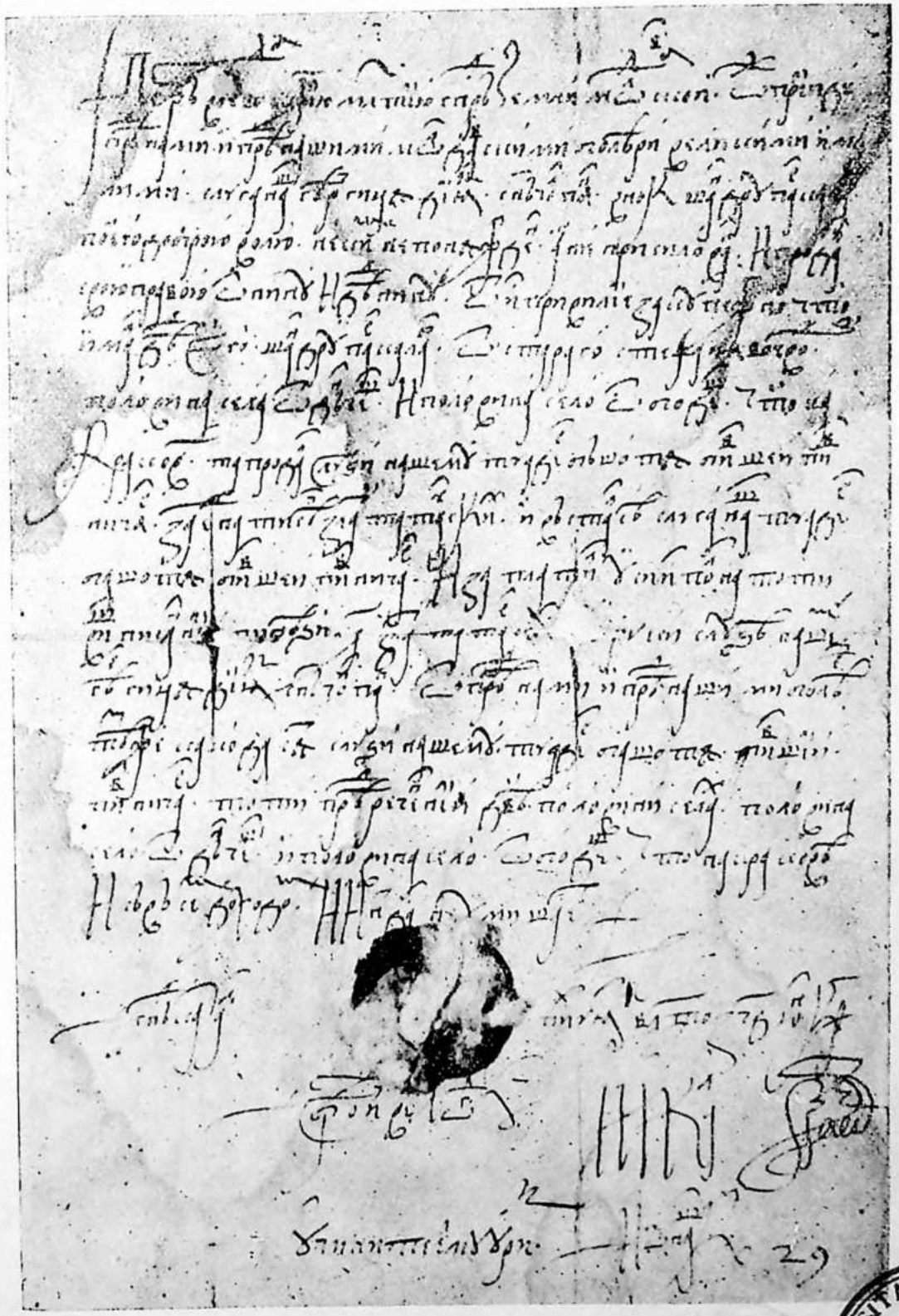

BIBLIOTECA SIBIU
UNIVERSITATEA BIBLIOTECA FAC. DE

Doc. Nr. 399 (pag. 329)

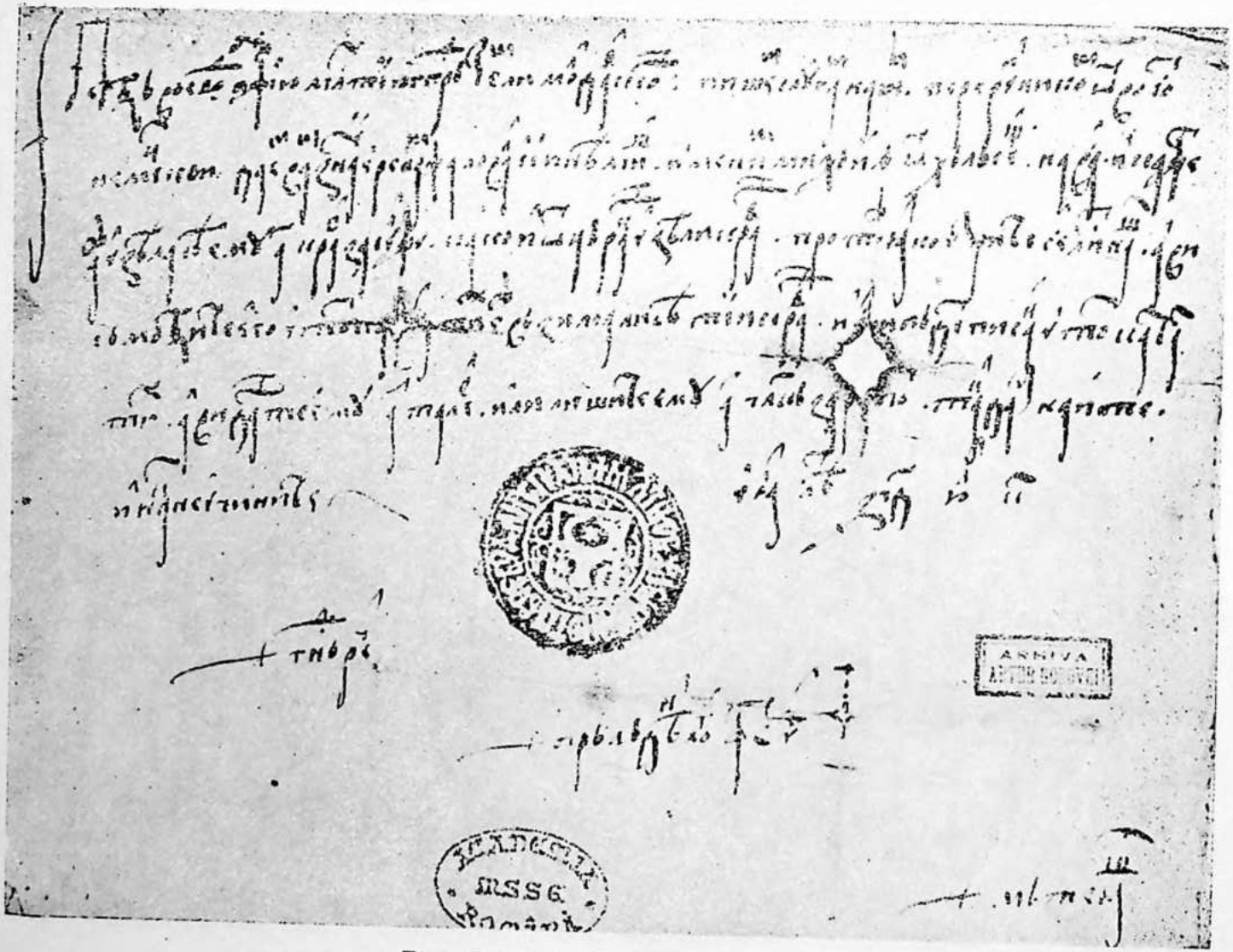

Doc. Nr. 400 (pag.329—330)

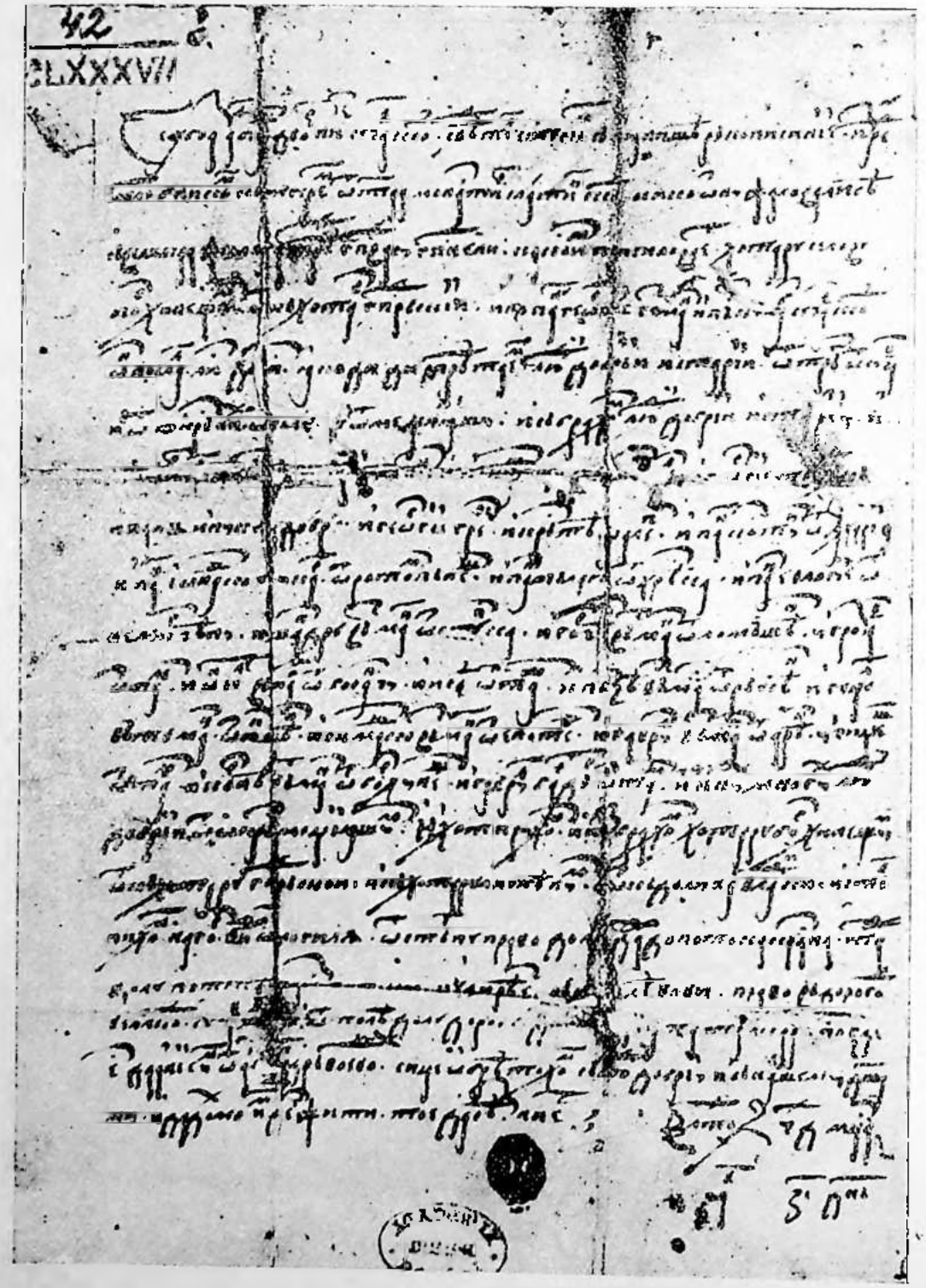
42
CLXXXVII

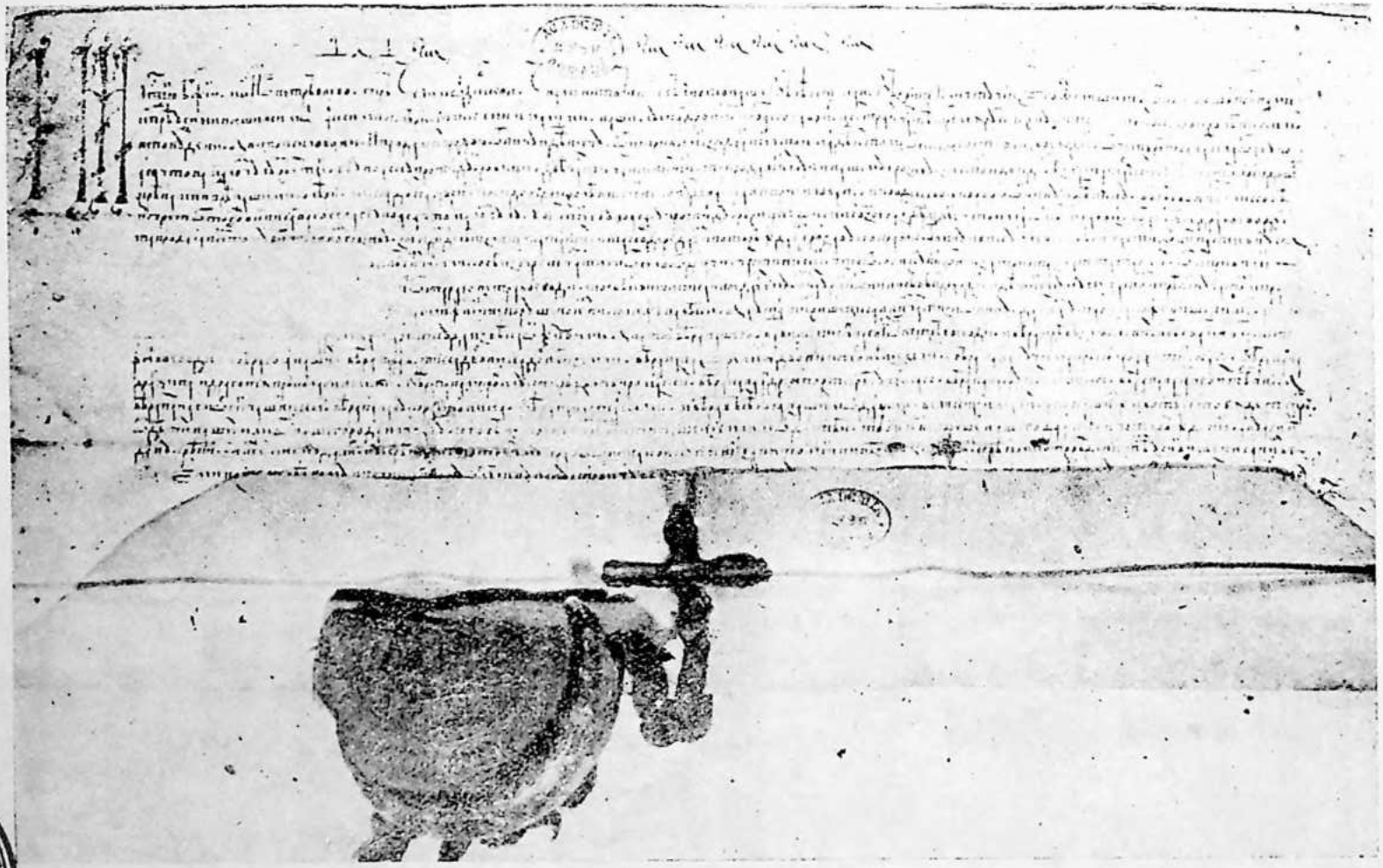

Doc. Nr. 403 (pag. 331—333)

UNIVERSITATEA ... BIBLIOTECA ...

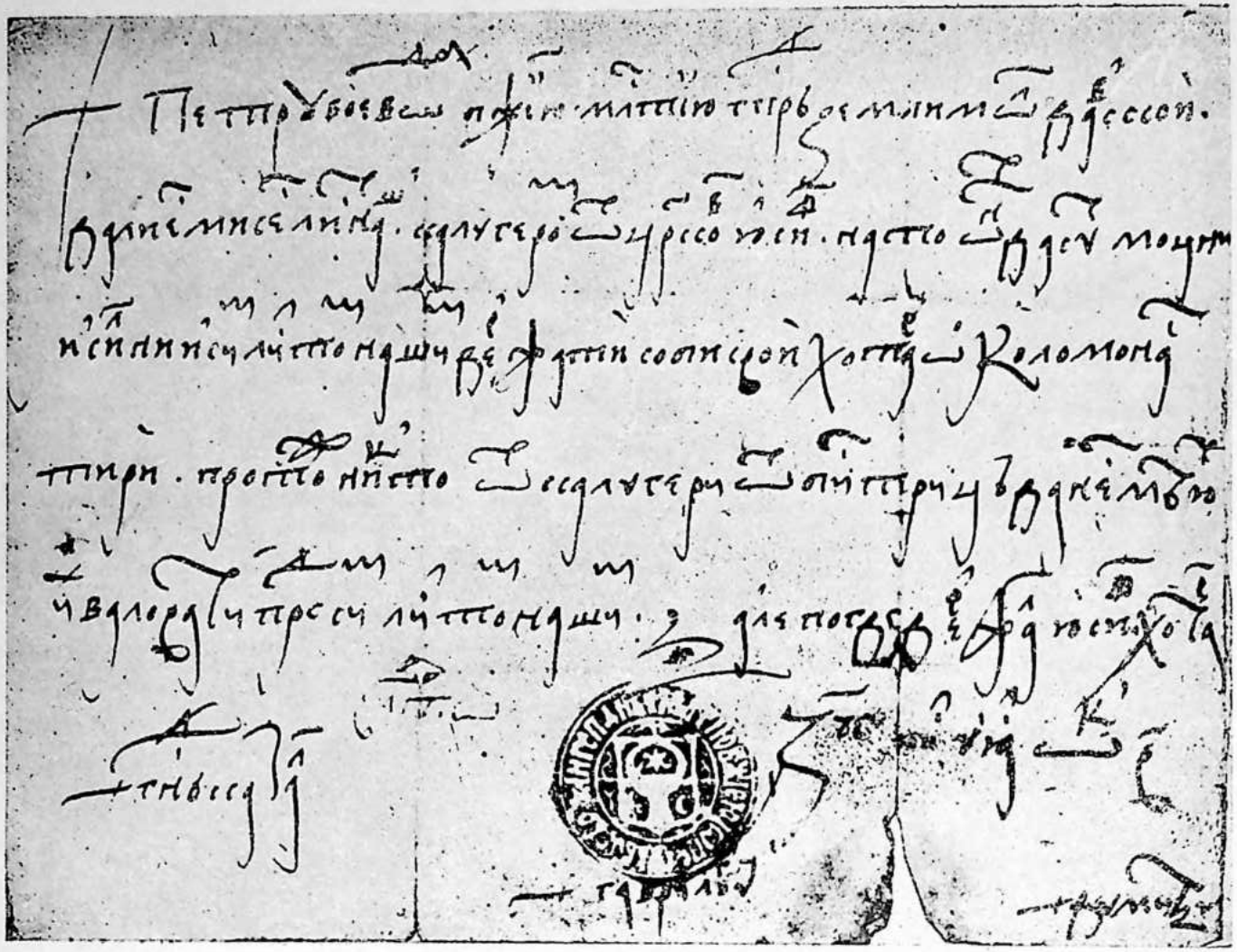

Doc. Nr. 406 (pag. 334)

Doc. Nr. 409 (pag. 336—337)

BIBLIOTECA

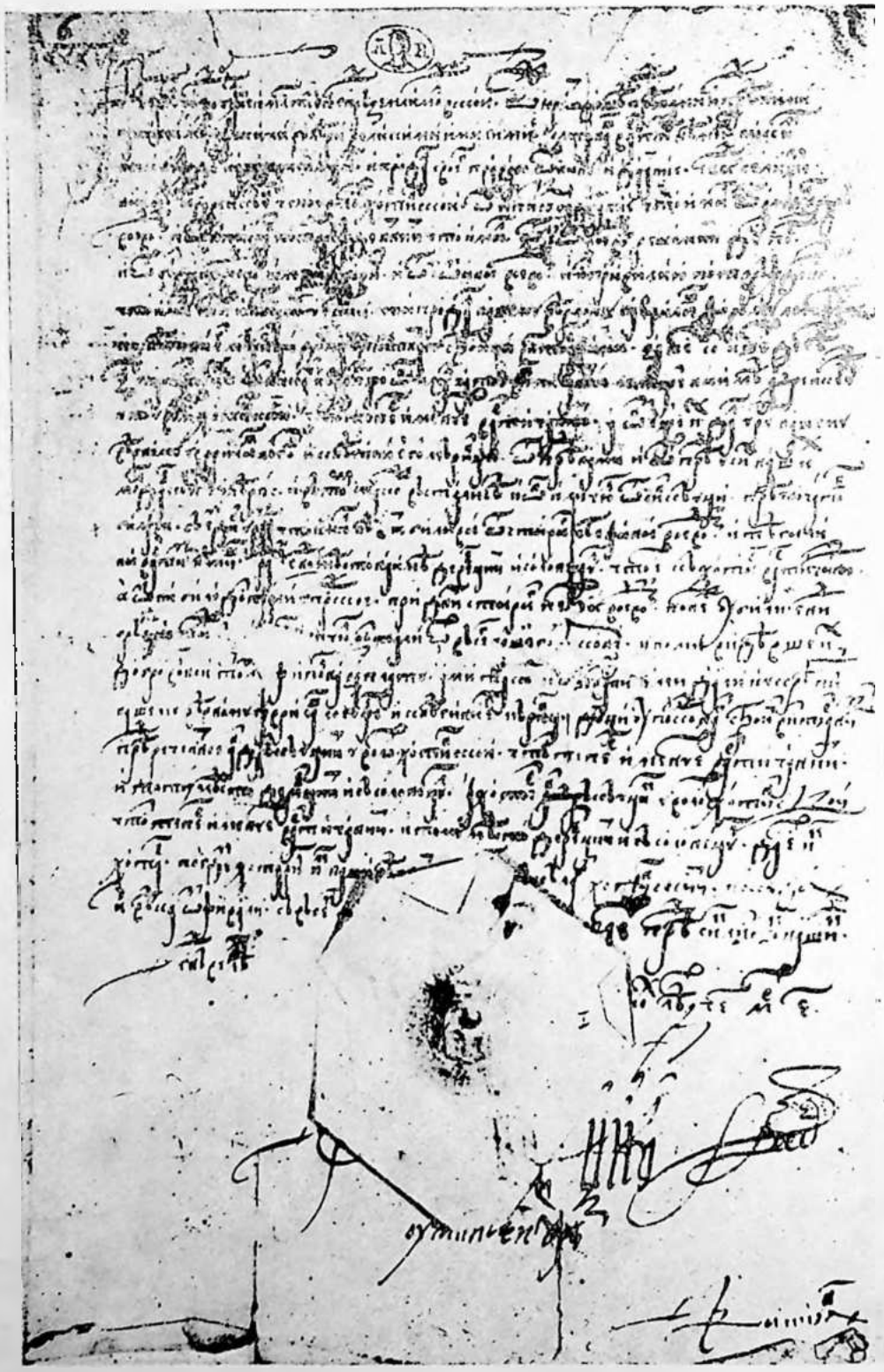

Doc. Nr. 417 (pag. 342)

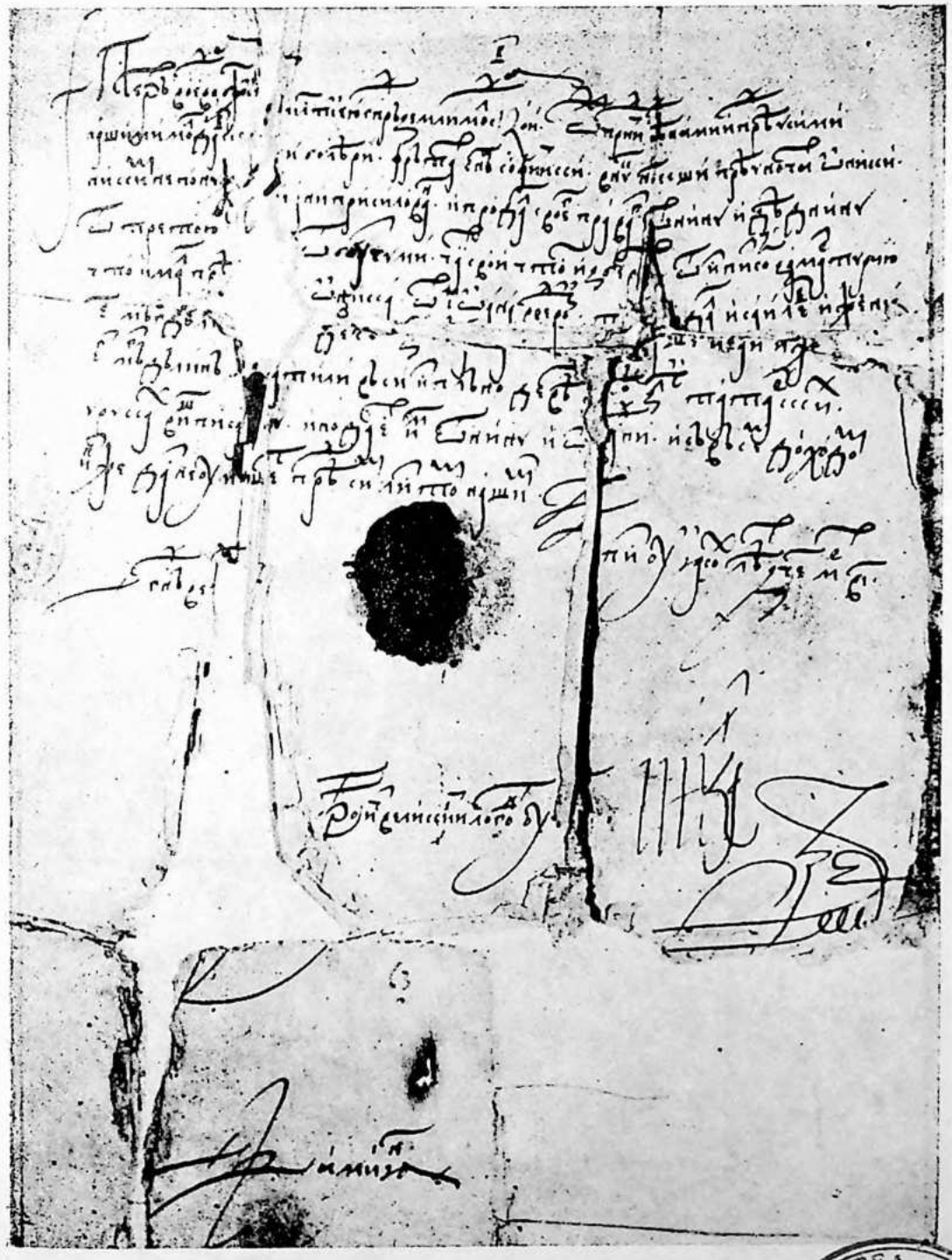

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA

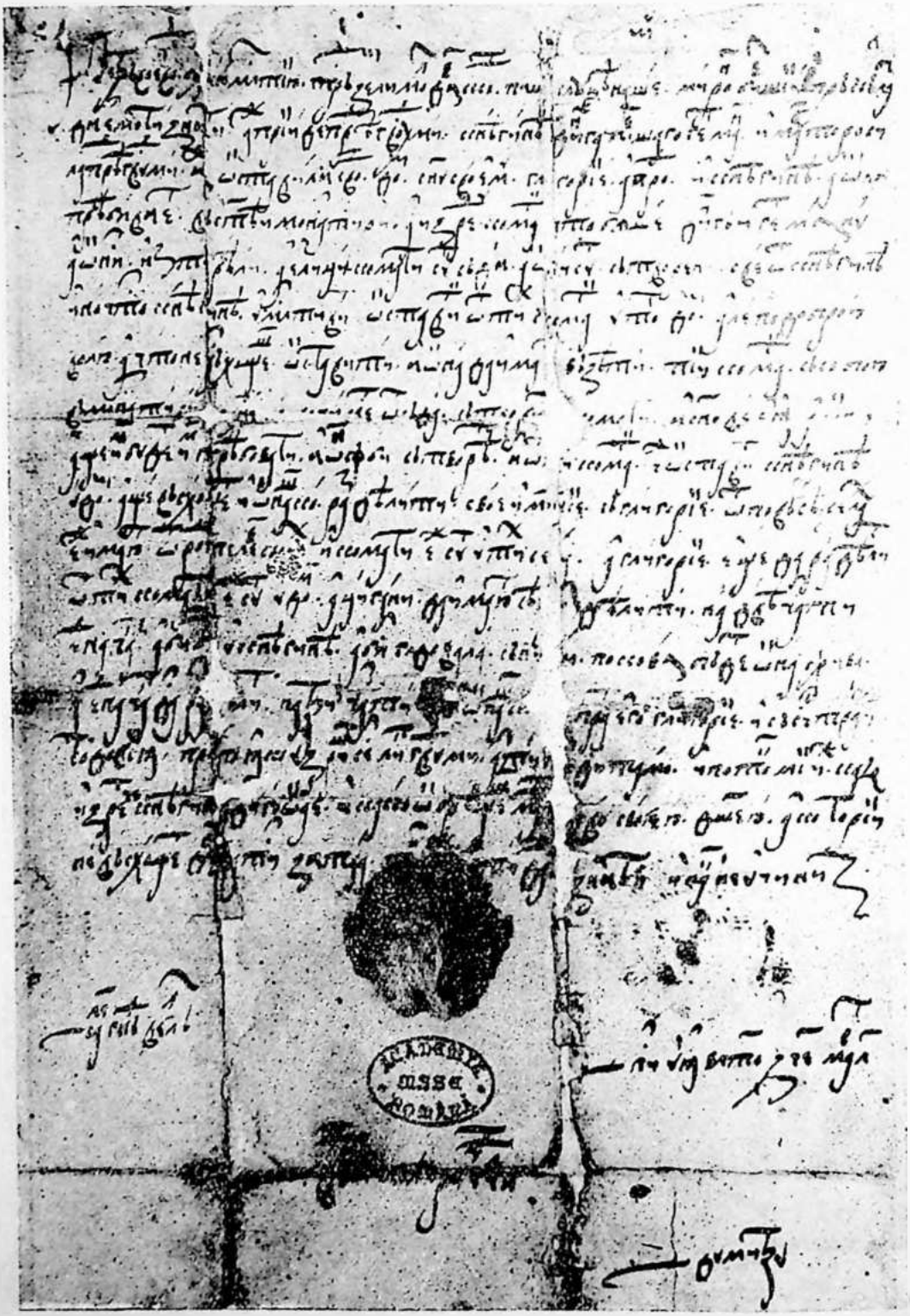

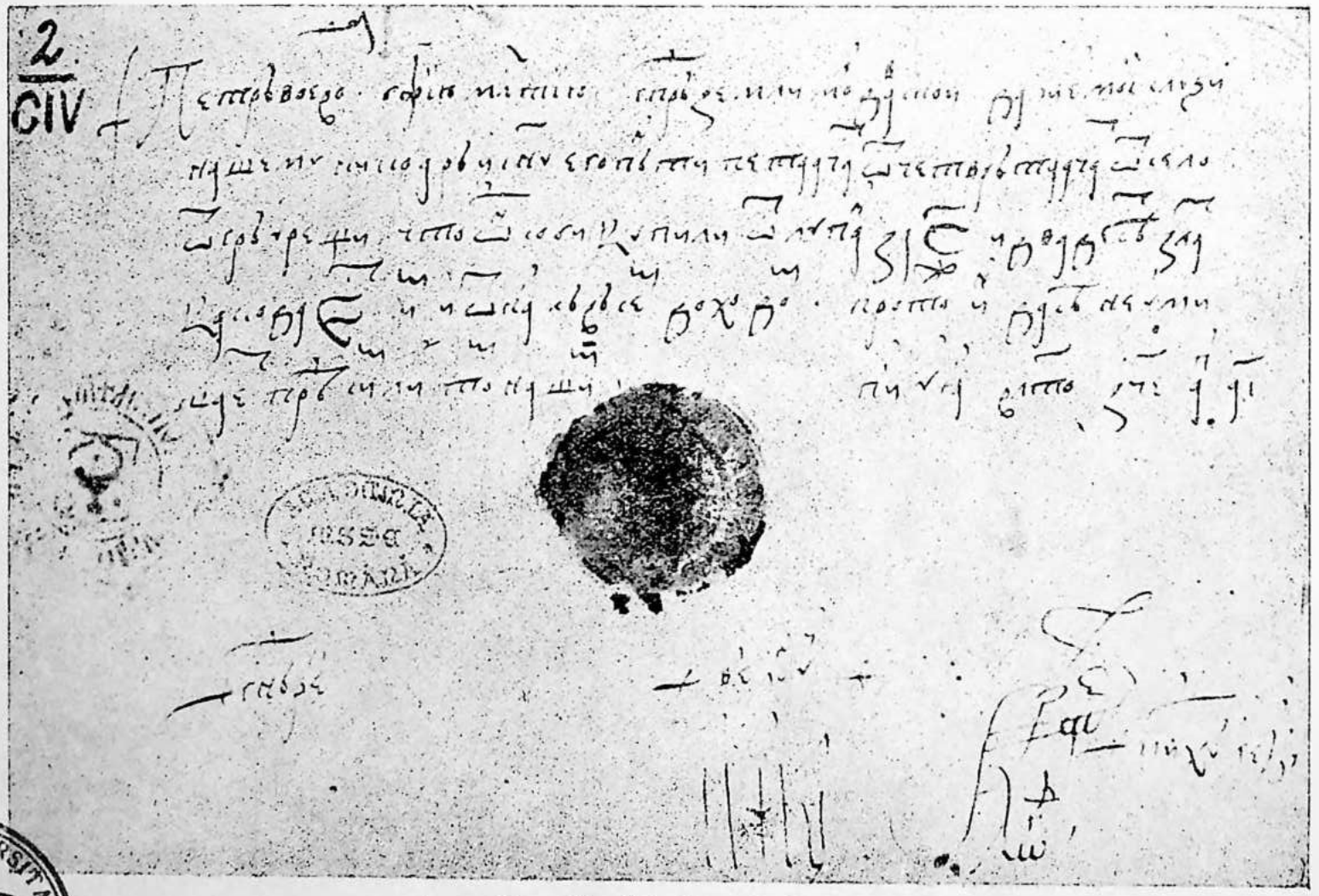

Doc. Nr. 426 (pag. 349)

UNIVERSITATEA BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE

Doc. Nr. 428 (pag. 350—351)

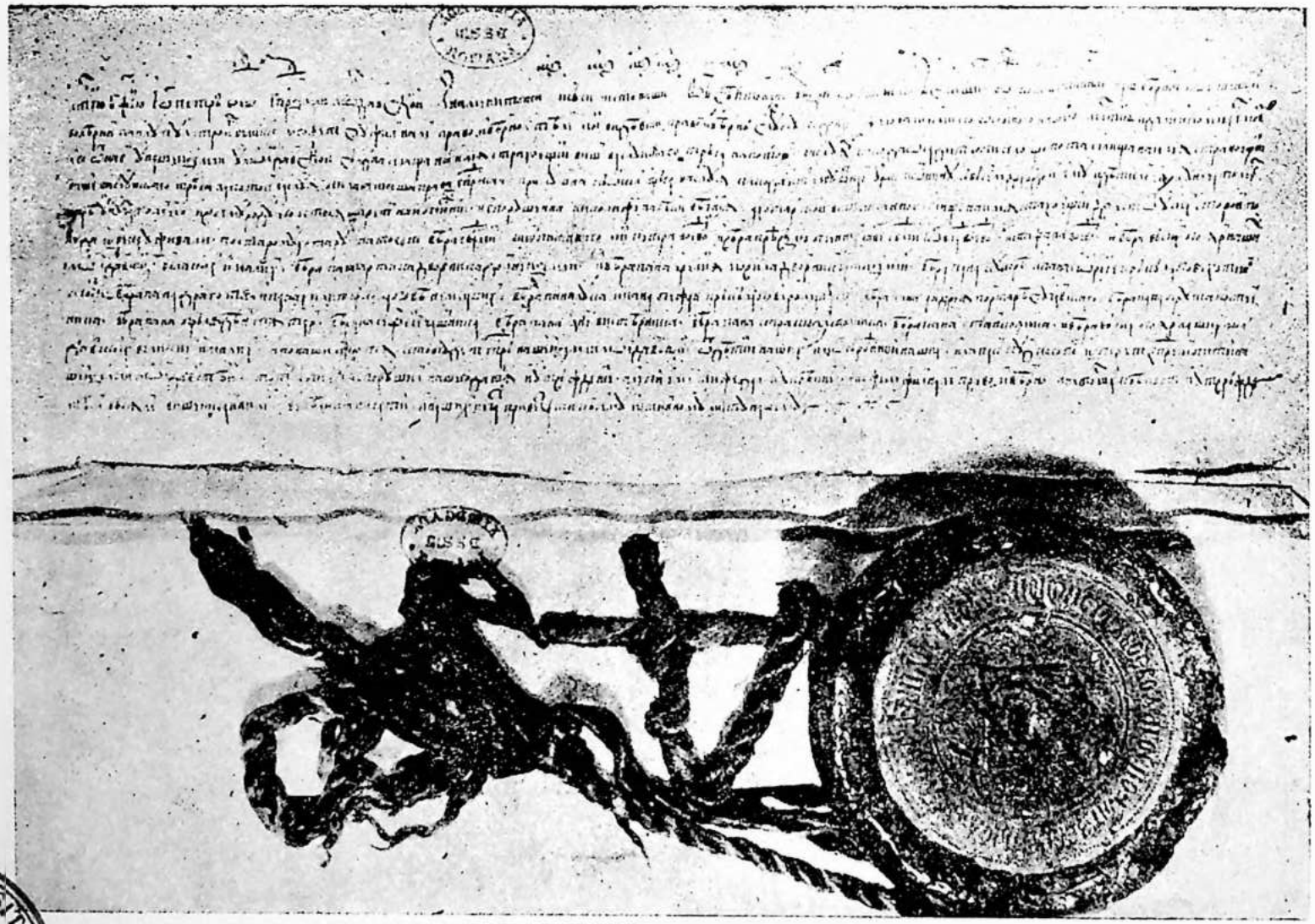

Doc. Nr. 434 (pag. 354—355)

UNIVERSITATEA · BIBLIOTECA · CLUJ

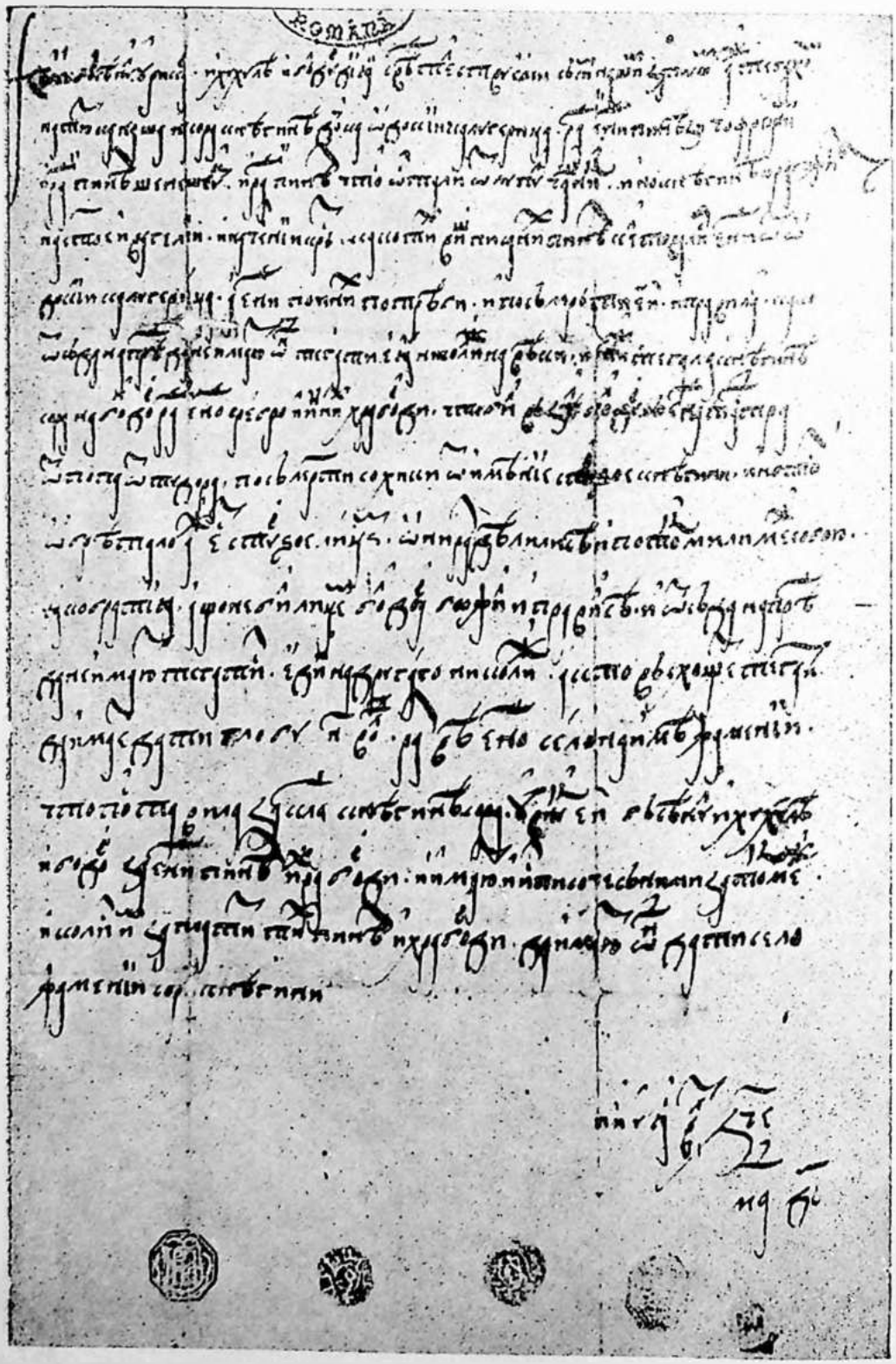

Doc. Nr. 439 (pag. 359—360)

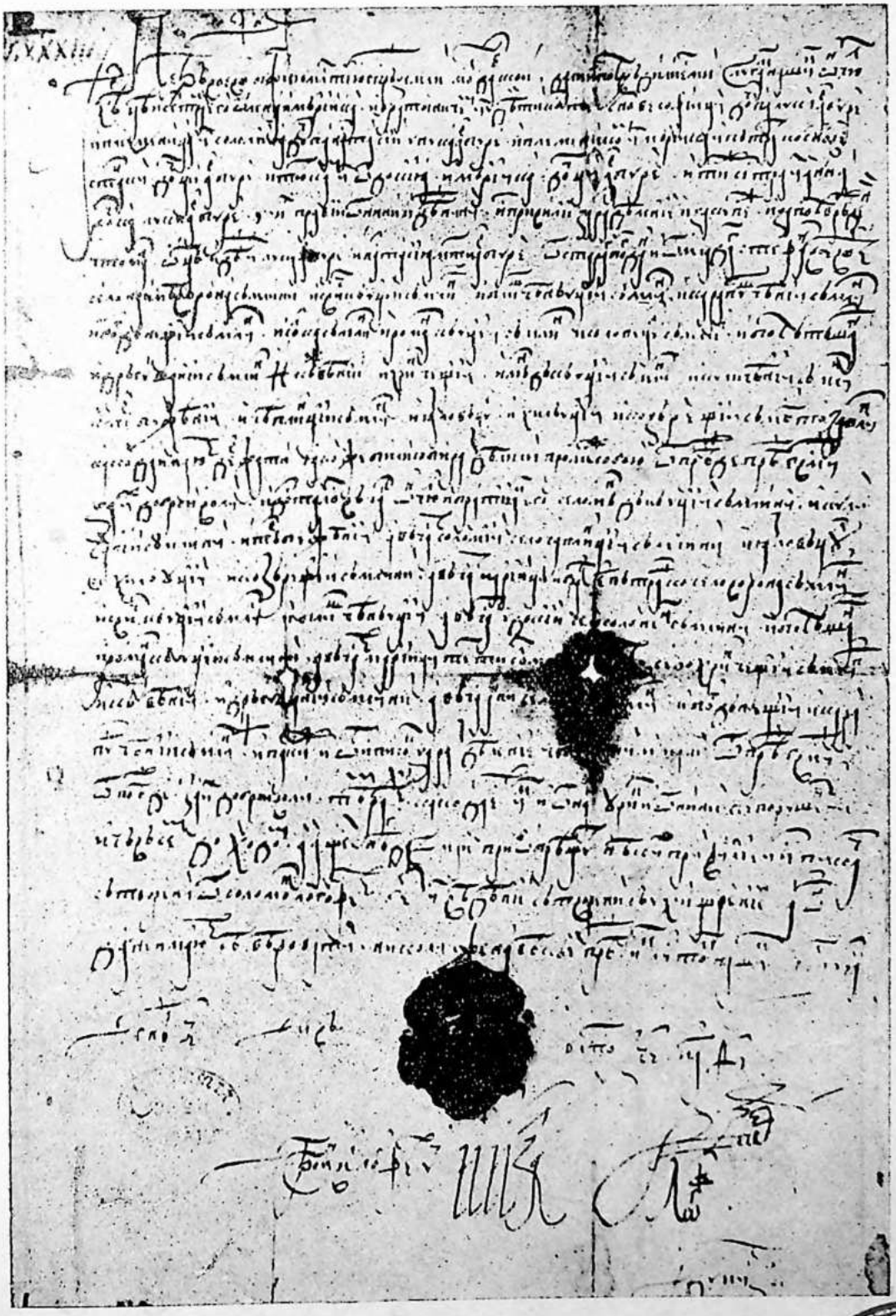

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FAC. DE ISTORIE

Doc. Nr. 440 (pag. 360—361)

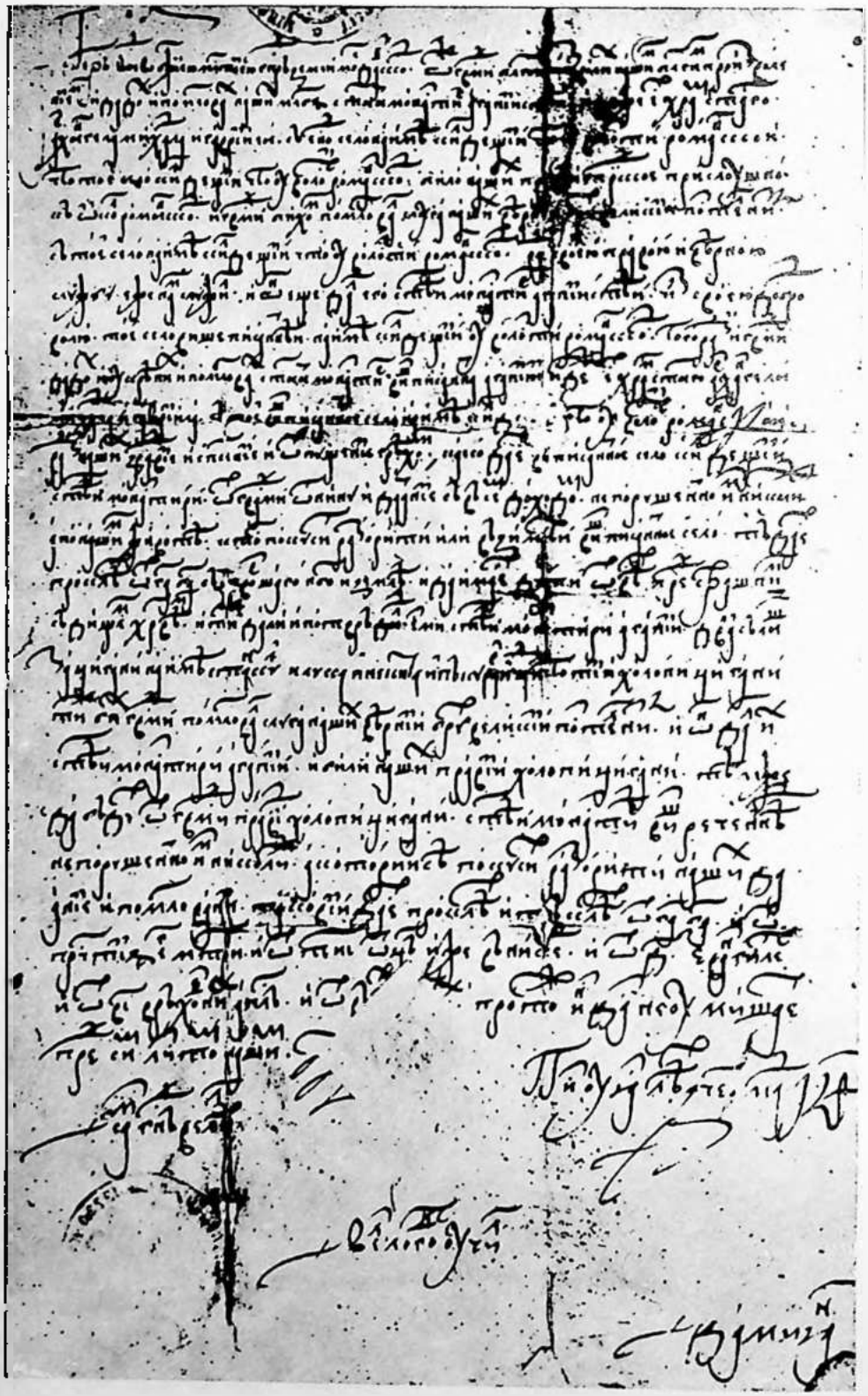

Doc. Nr. 442 (pag. 362)

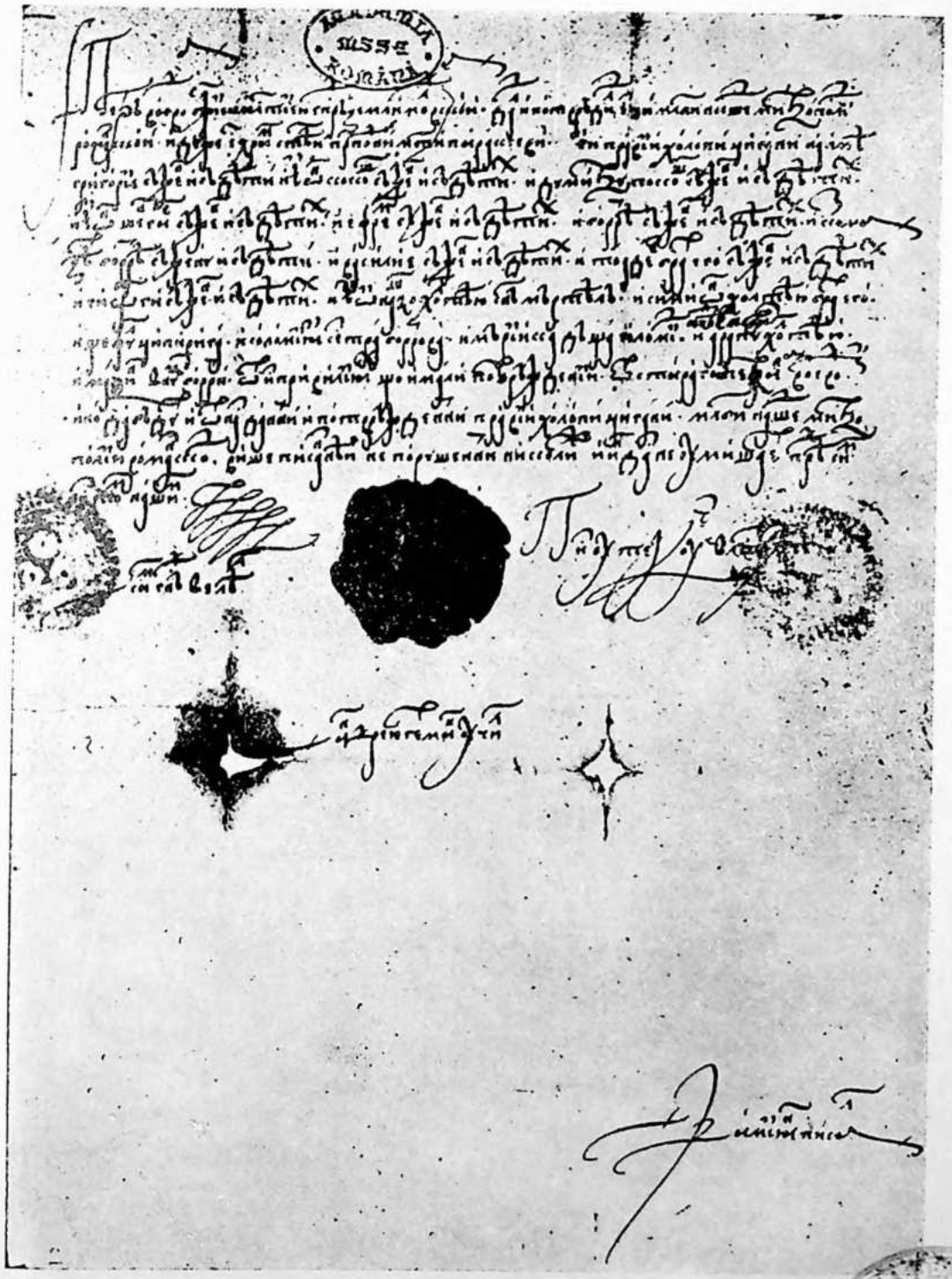

UNIVERSITATEA „LUCIAN BLAGA" DIN SIBIU
BIBLIOTECA

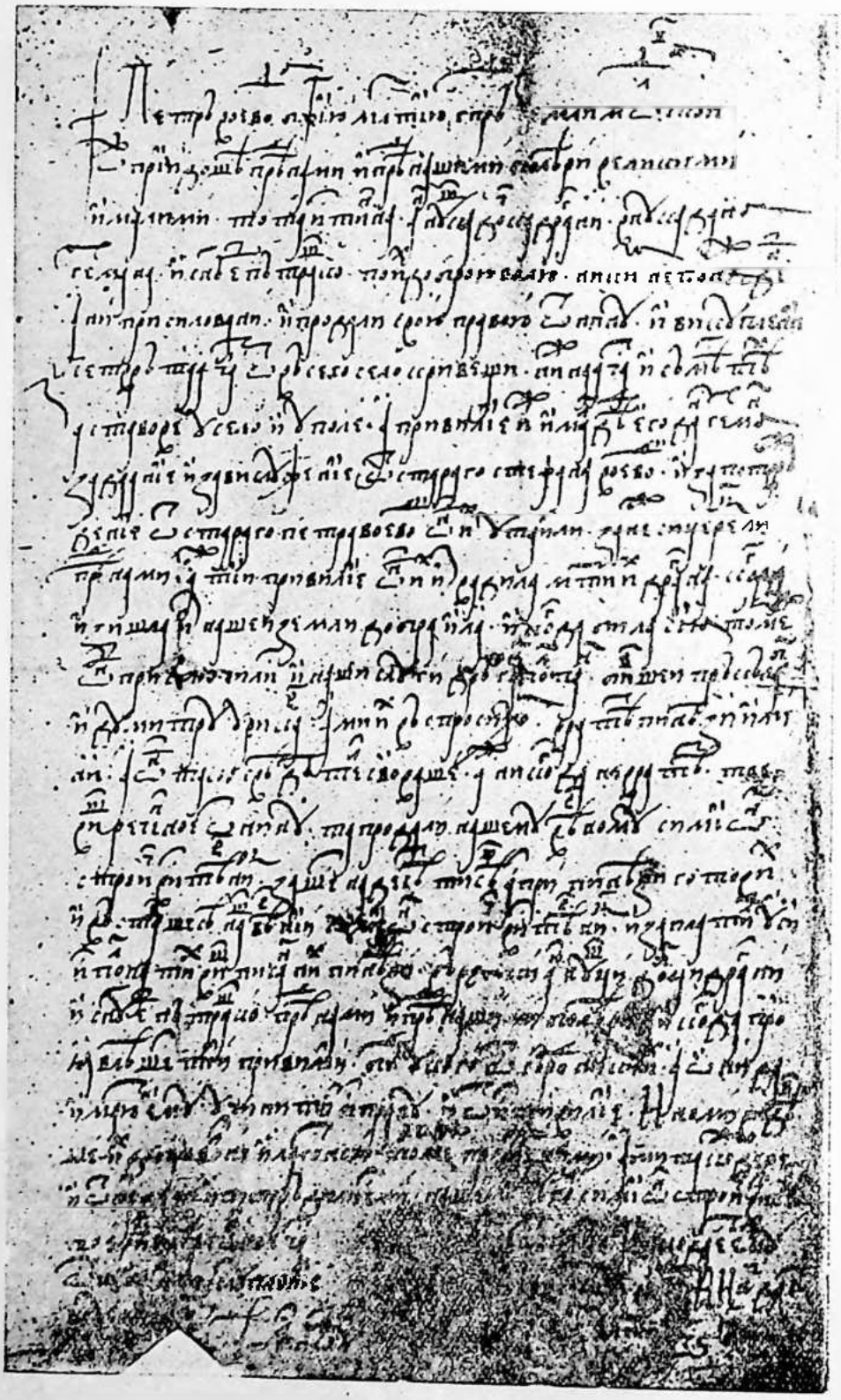

Doc. Nr. 456 (pag. 369—370)

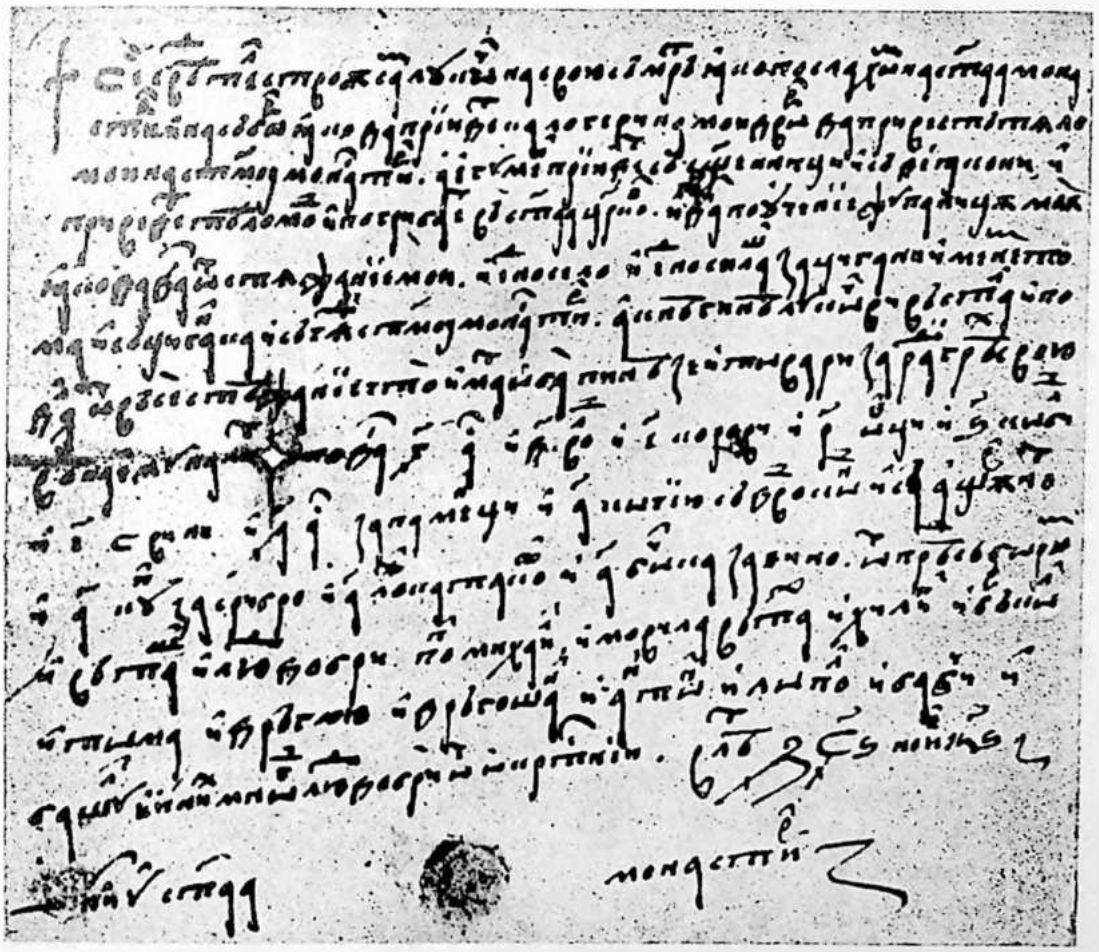

UNIVERSITATEA „VICTOR
BIBLIOTECA

Doc. Nr. 457 (pag. 370)

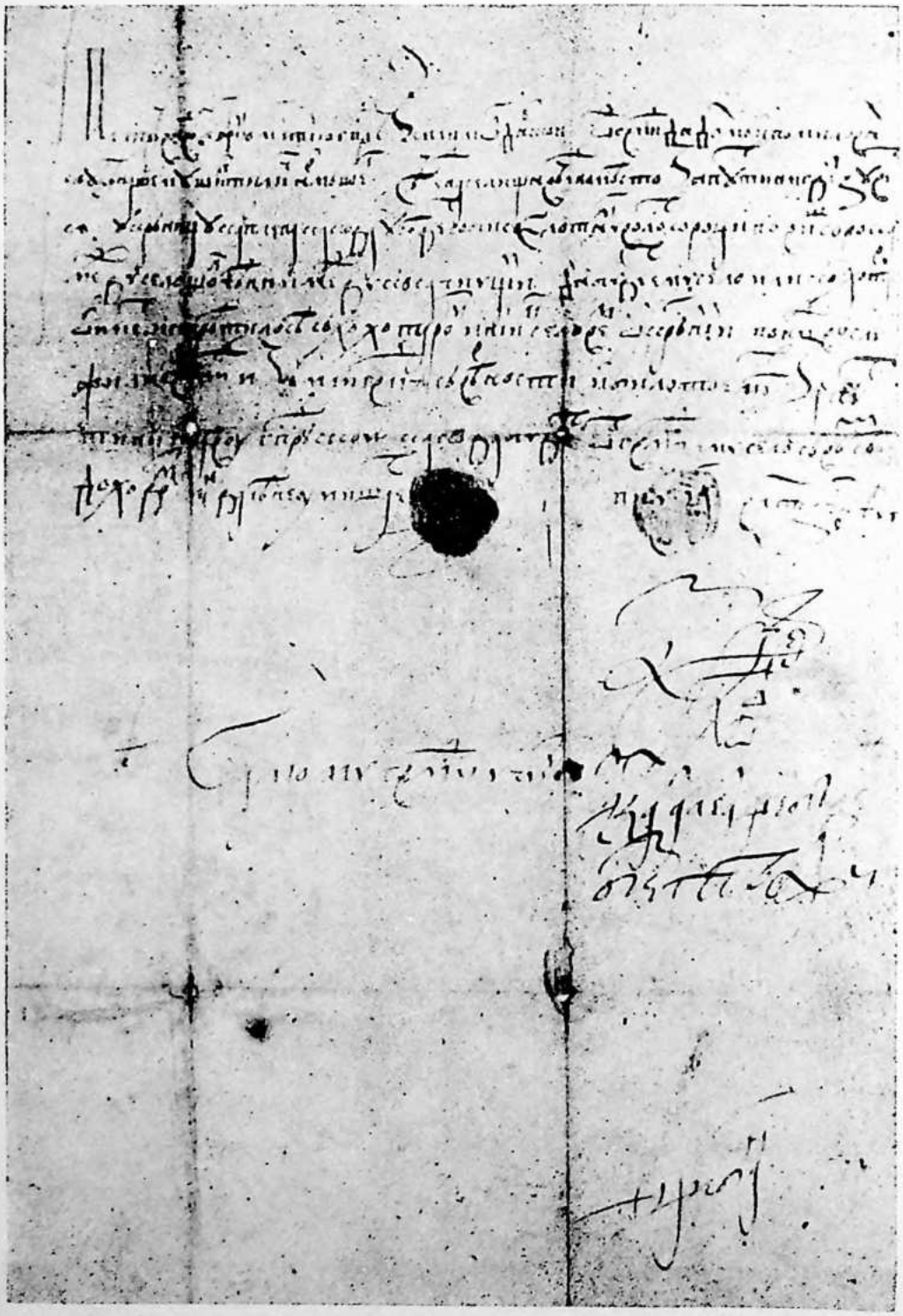

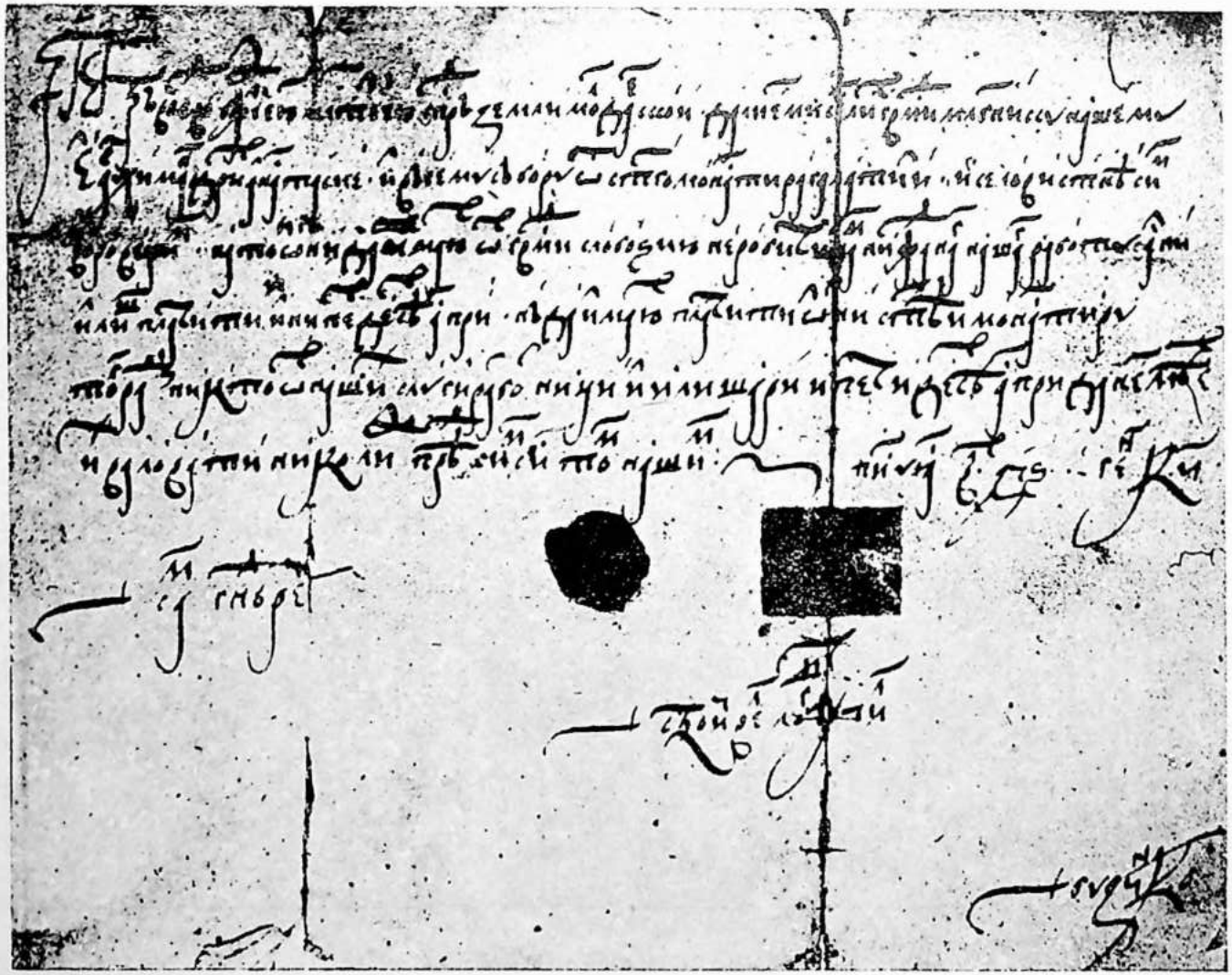

Doc. Nr. 462 (pag. 373—374)

UNIVERSITATEA · VICTOR BIBLIOTECA

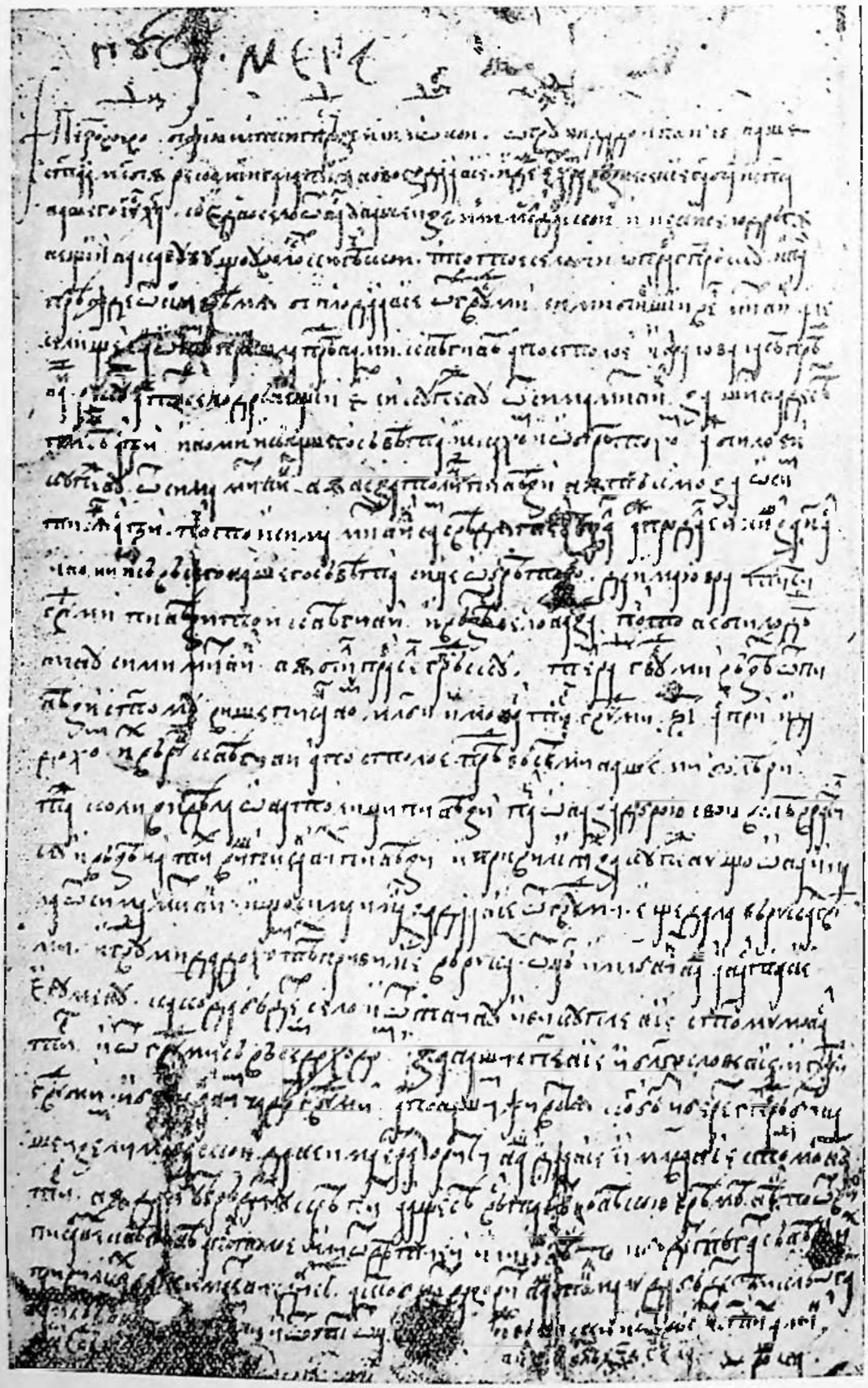

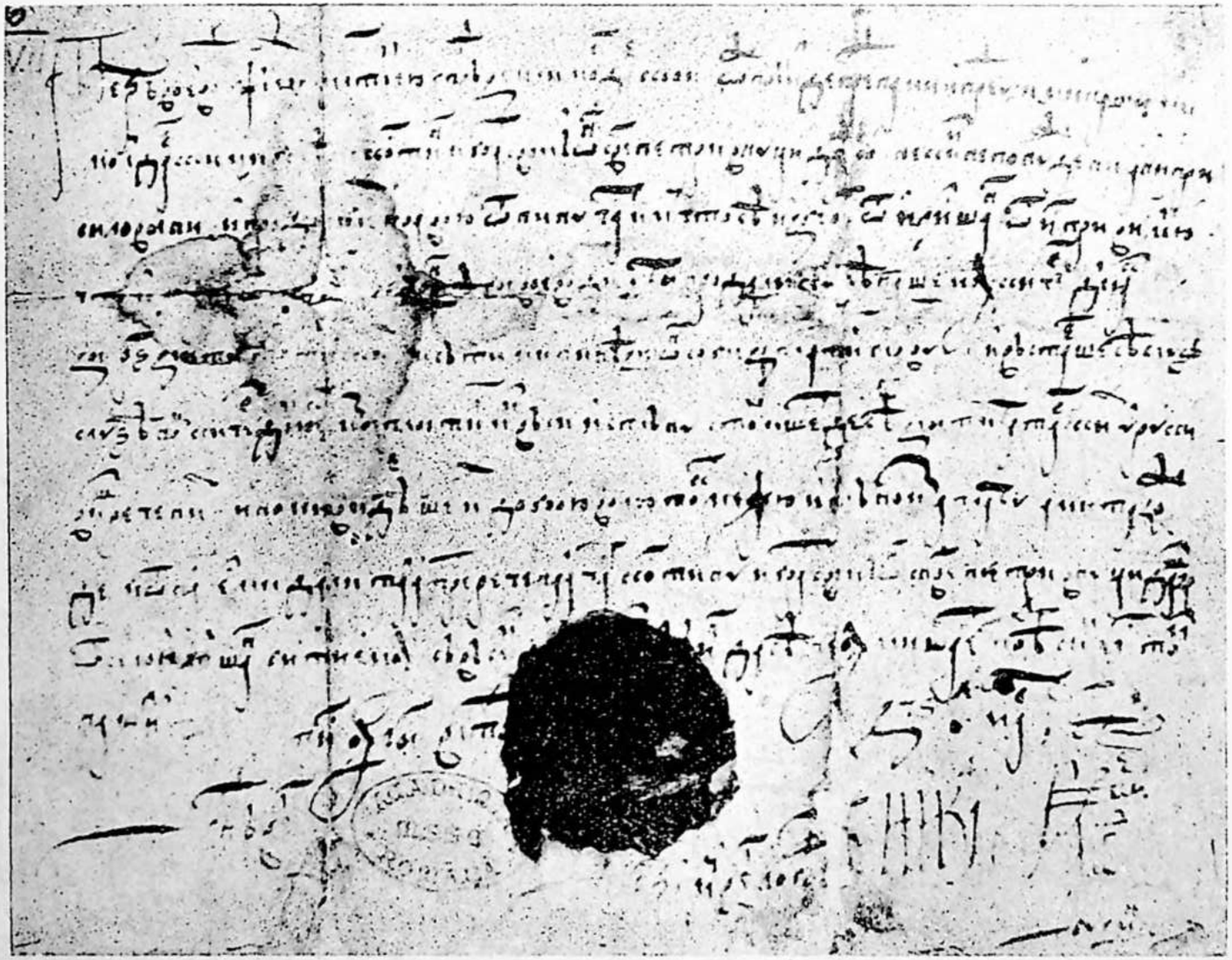

Doc. Nr. 470 (pag. 378—379)

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ" BIBLIOTECA FAC. DE ISTORIE

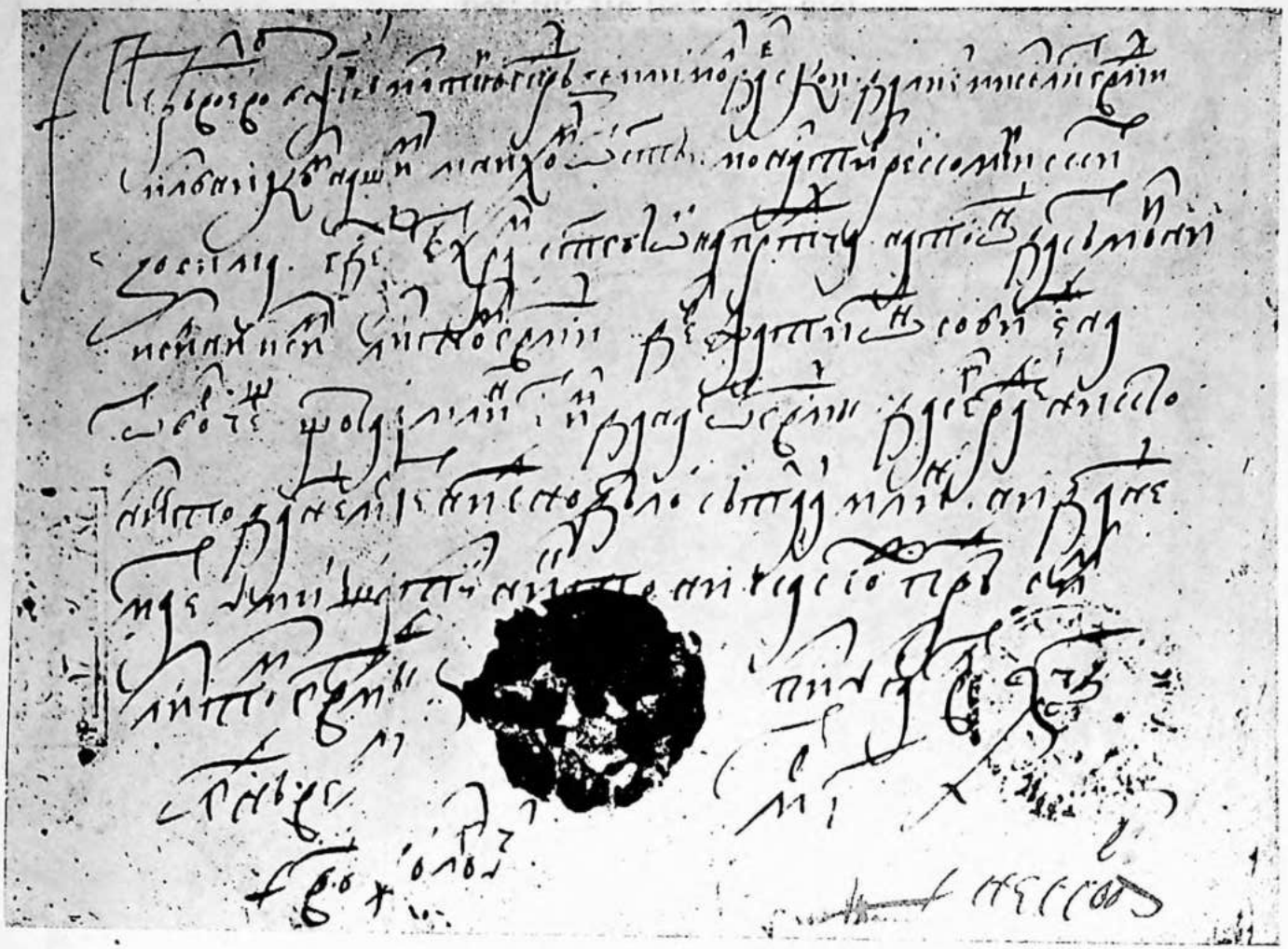

Doc. Nr. 473 (pag. 380—381)

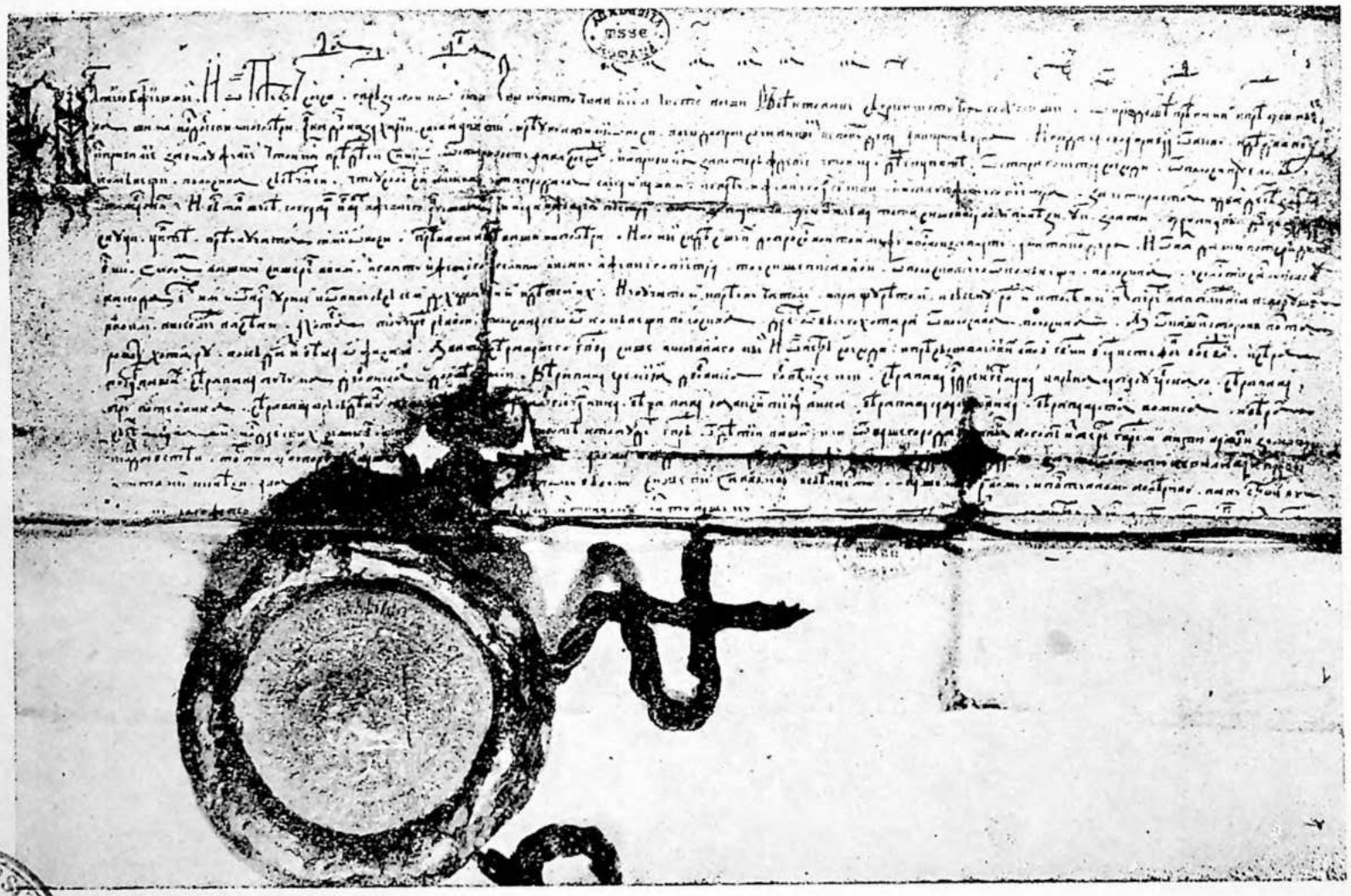

Doc. Nr. 475 (pag. 381—382)

BIBLIOTECA

Doc. Nr. 477 (pag. 383—384)

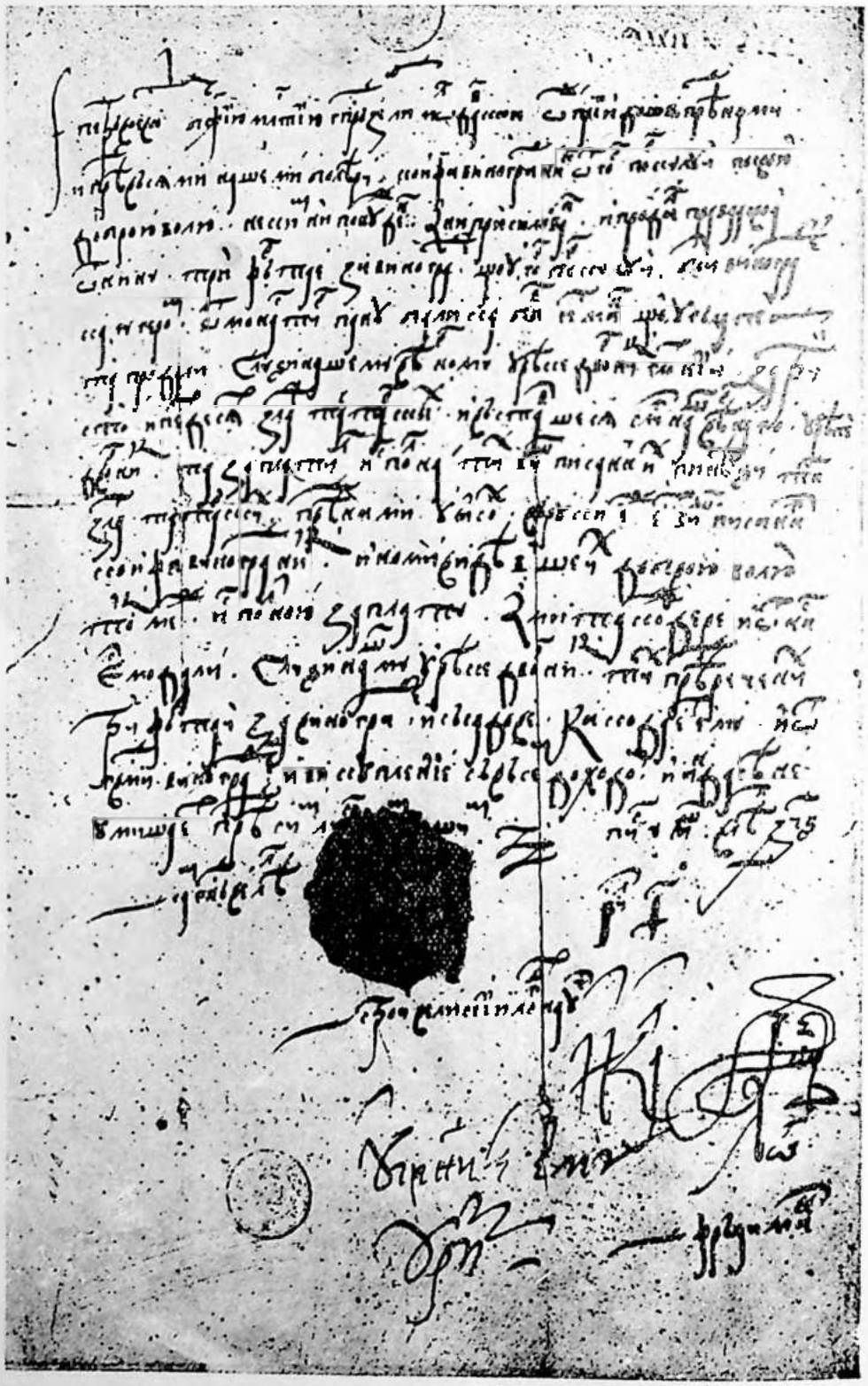

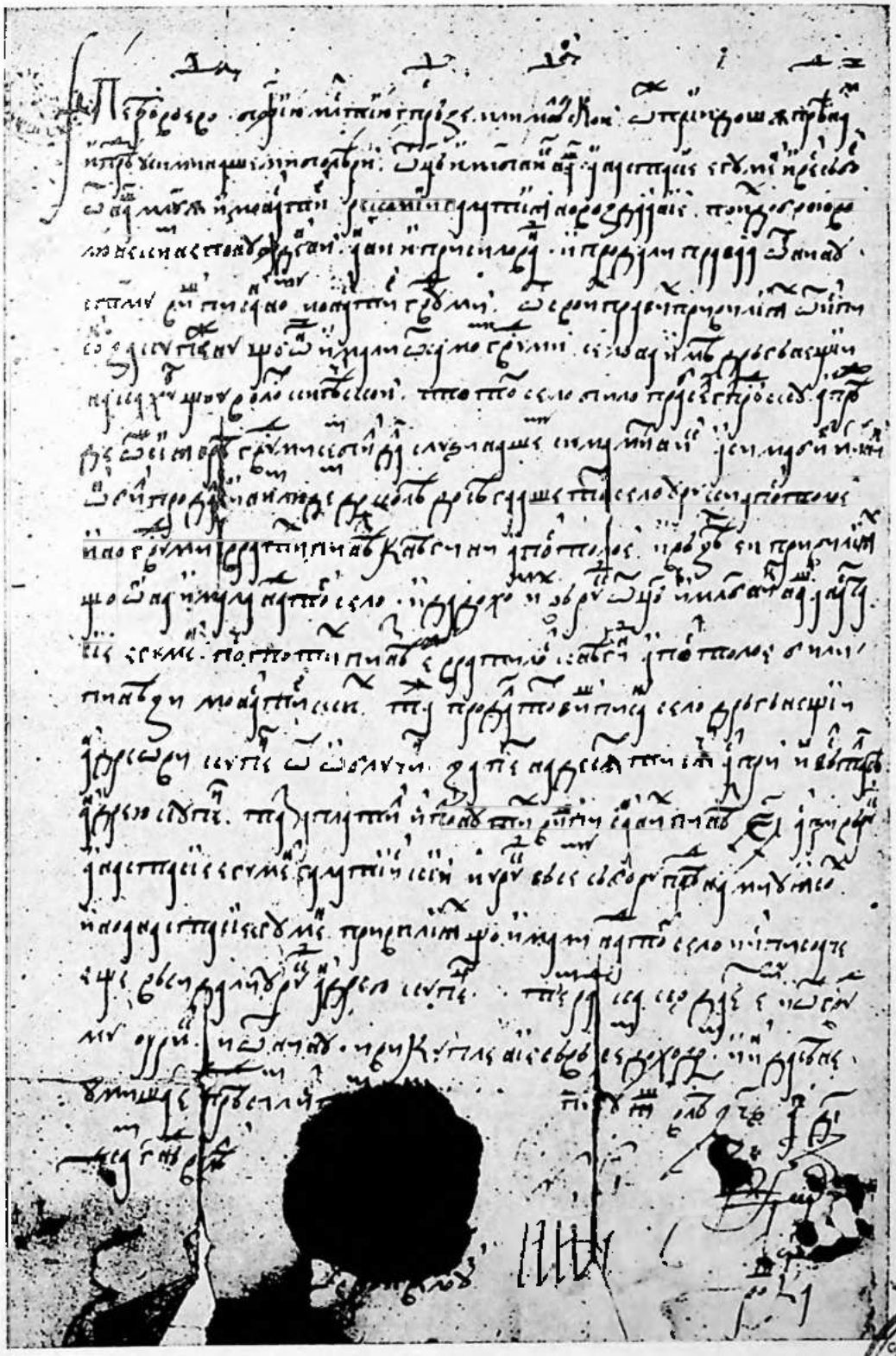

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
CLUJ

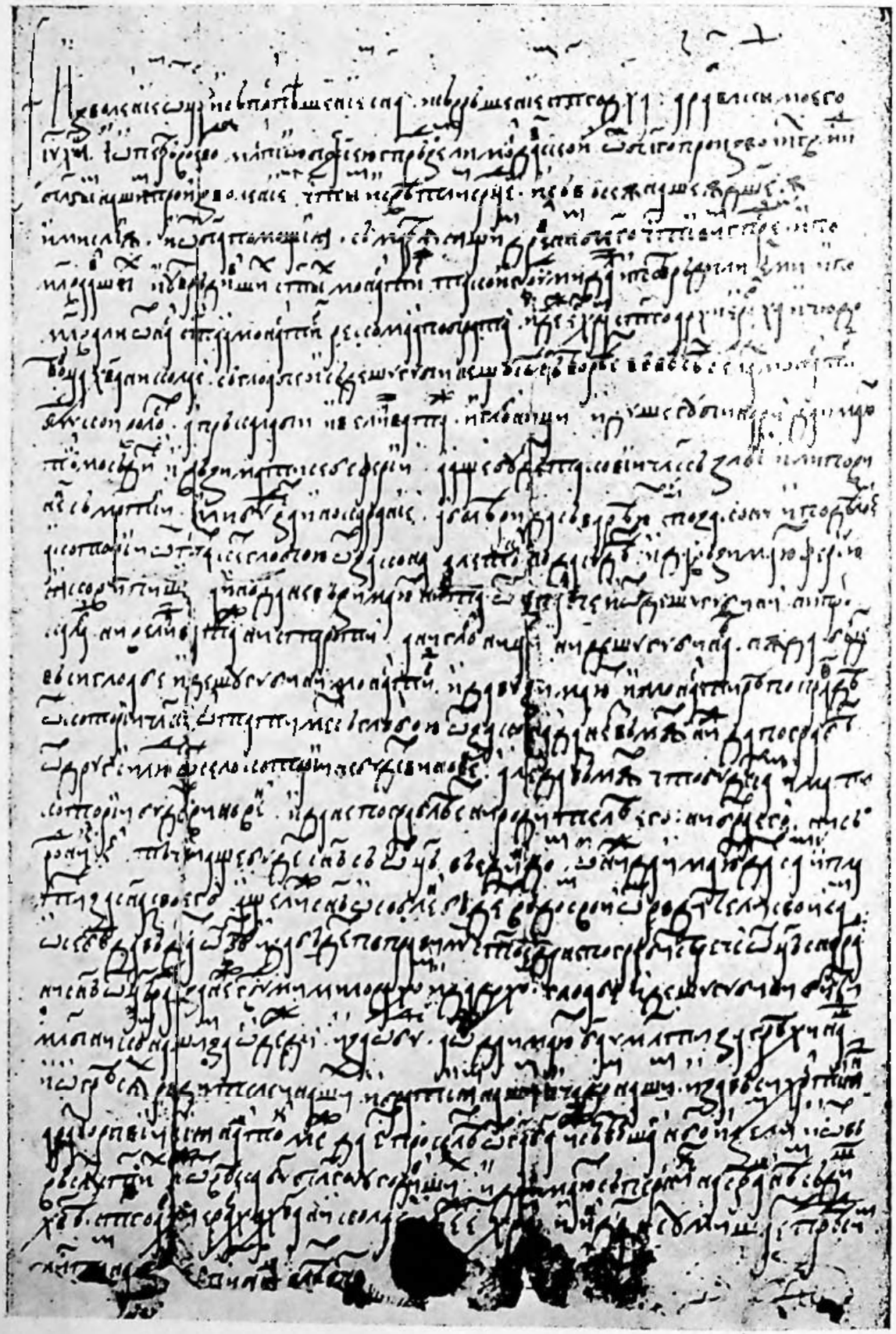

Doc. Nr. 483 (pag. 387—388)

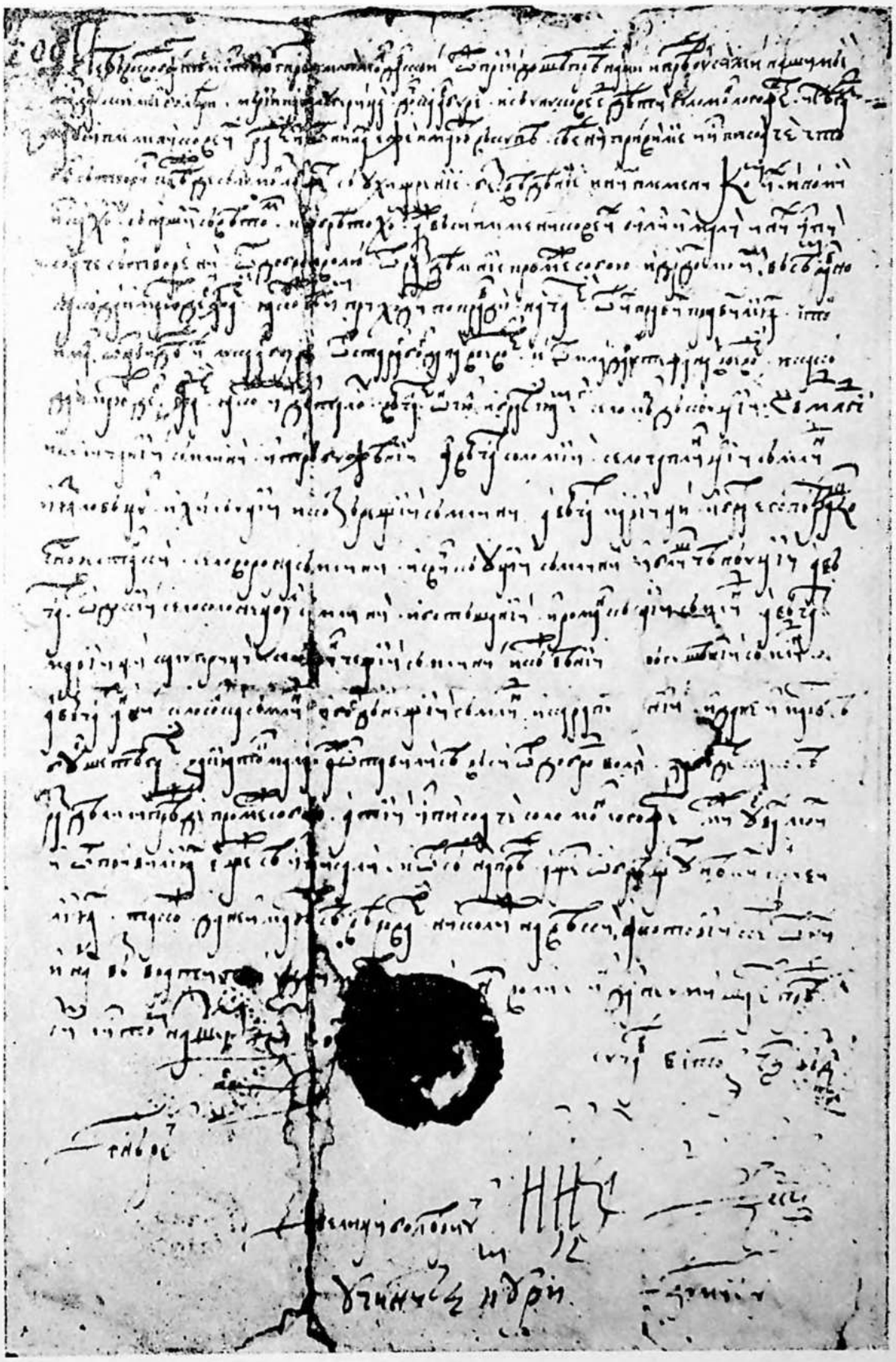

BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOF

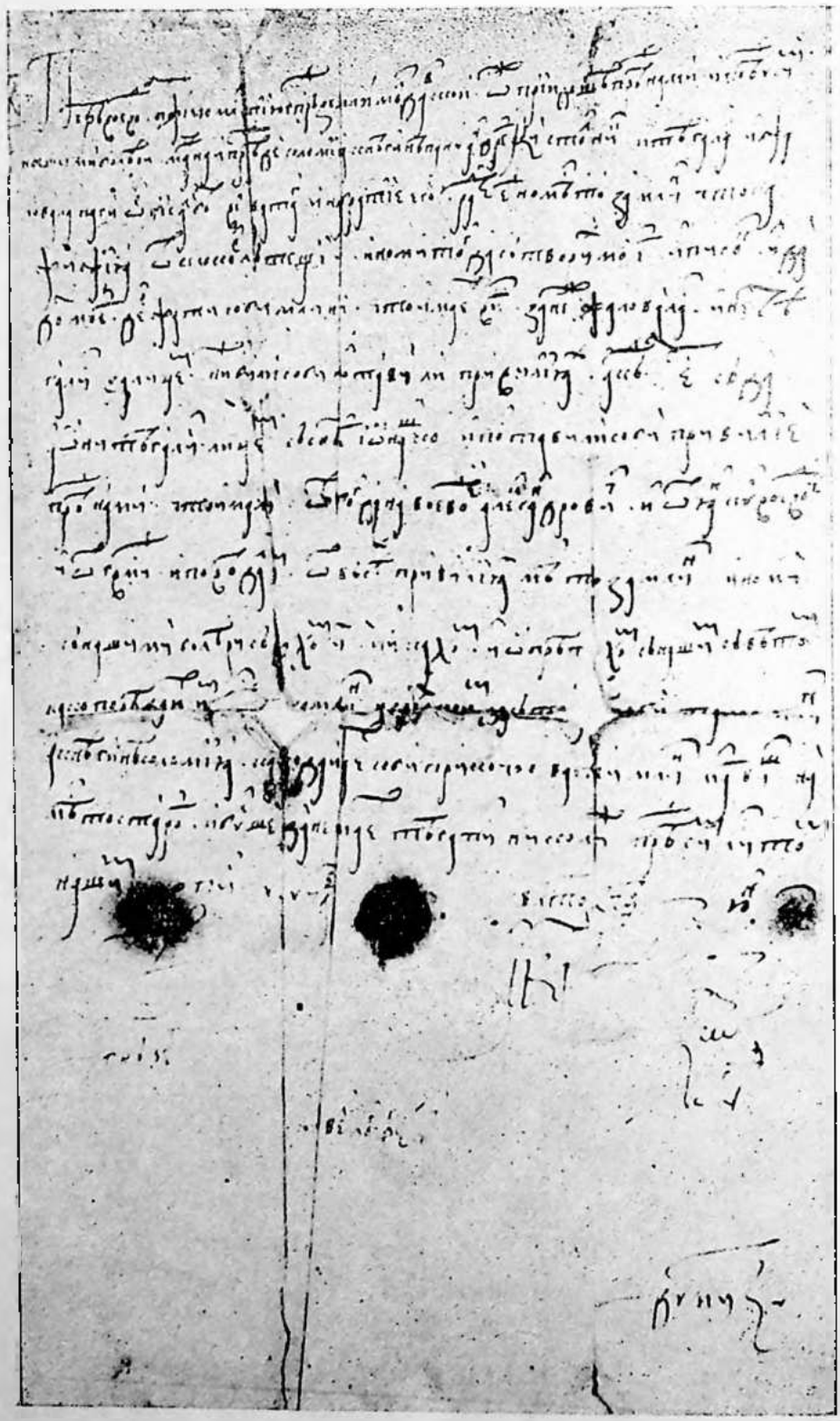

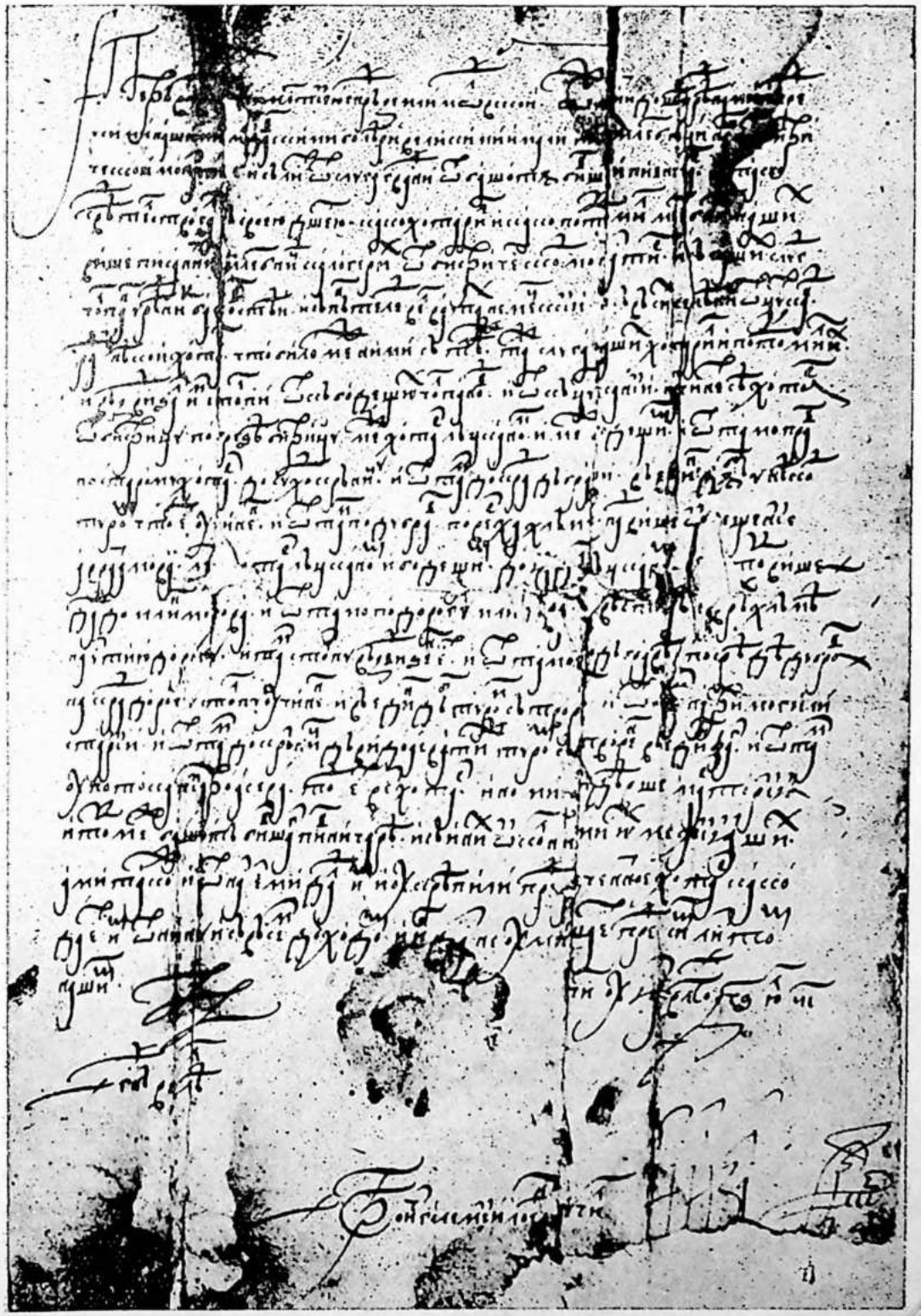

BIBLIOTECA

Doc. Nr. 492 (pag. 396—397)

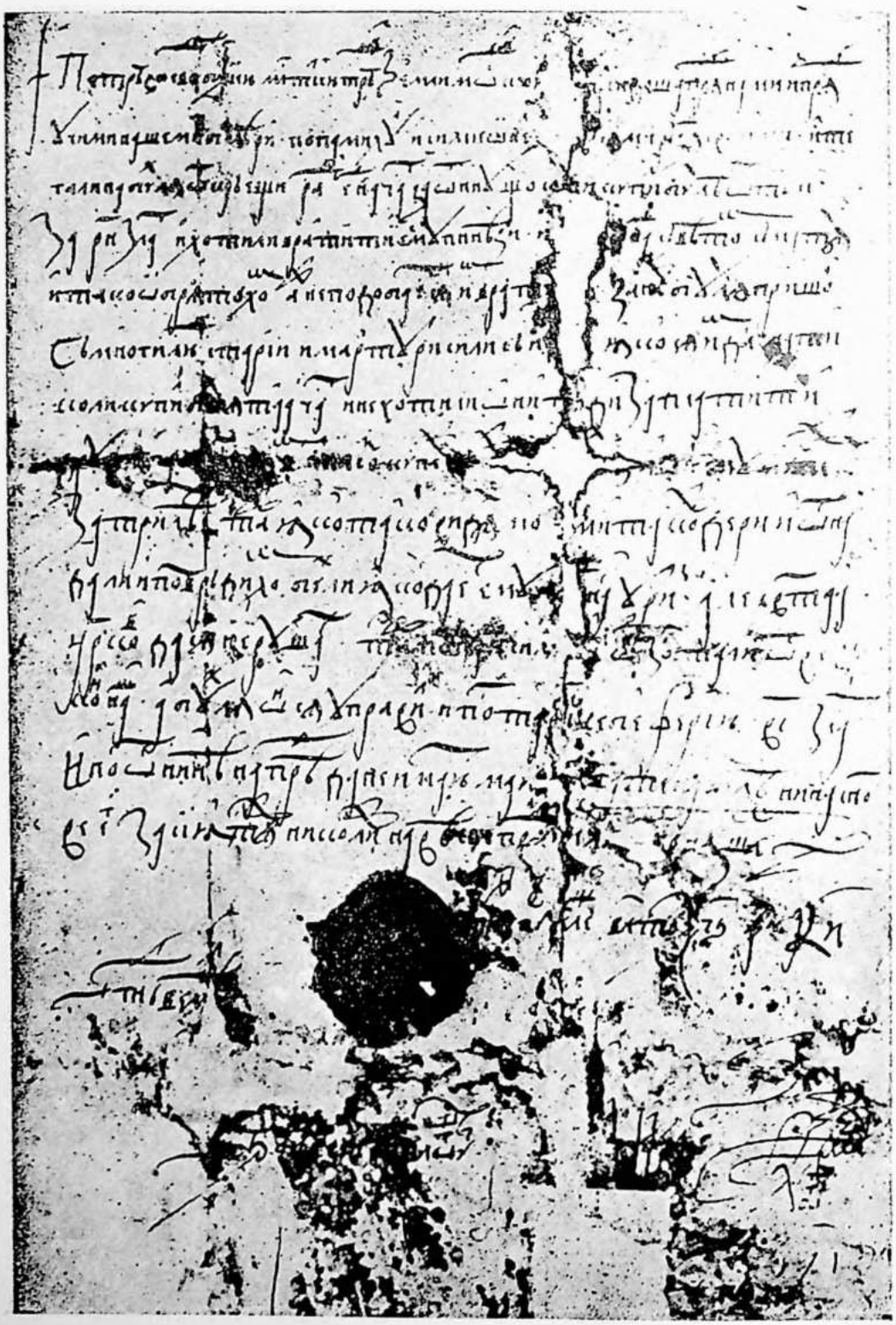

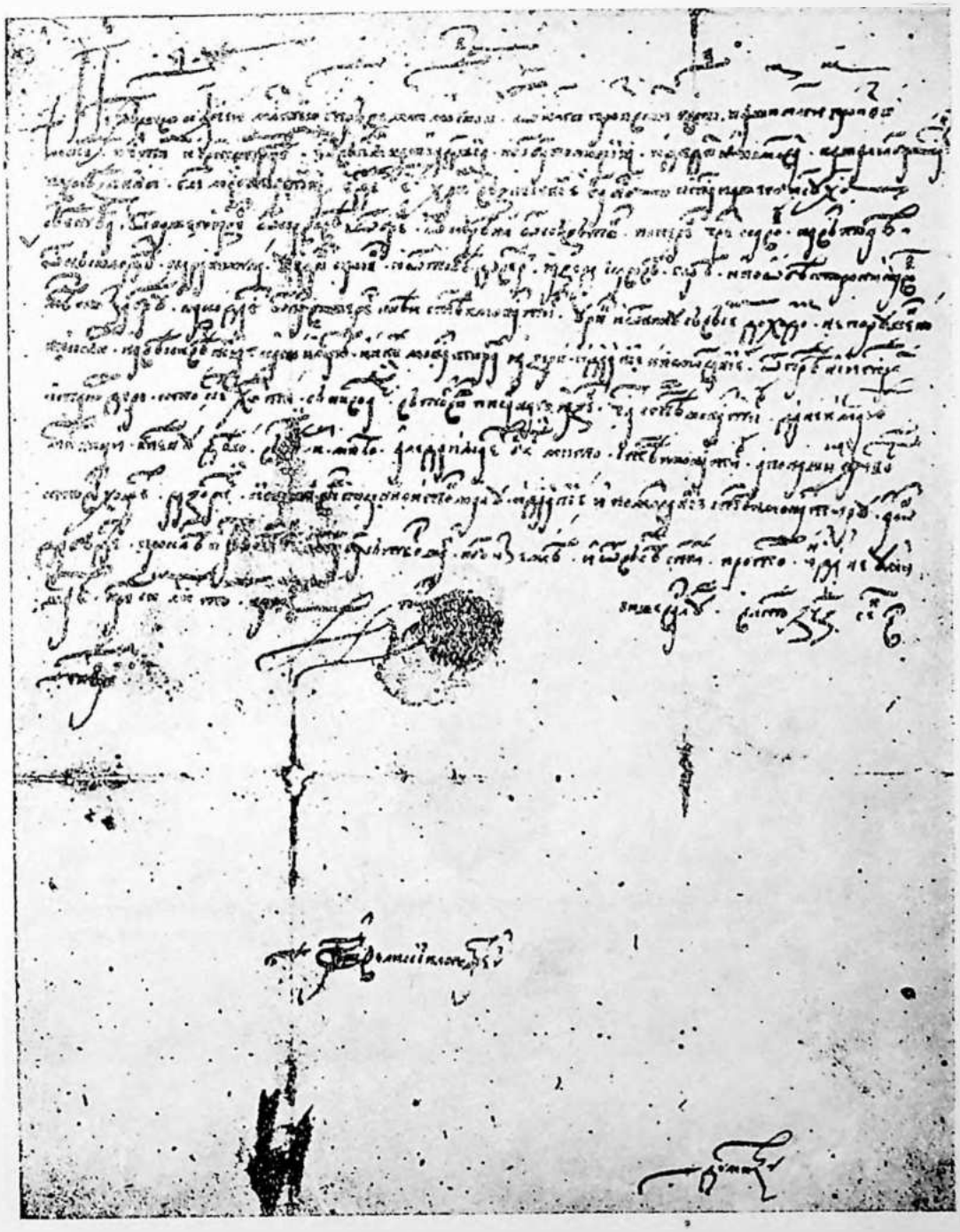

BIBLIOTECA

Doc. Nr. 495 (pag. 398)

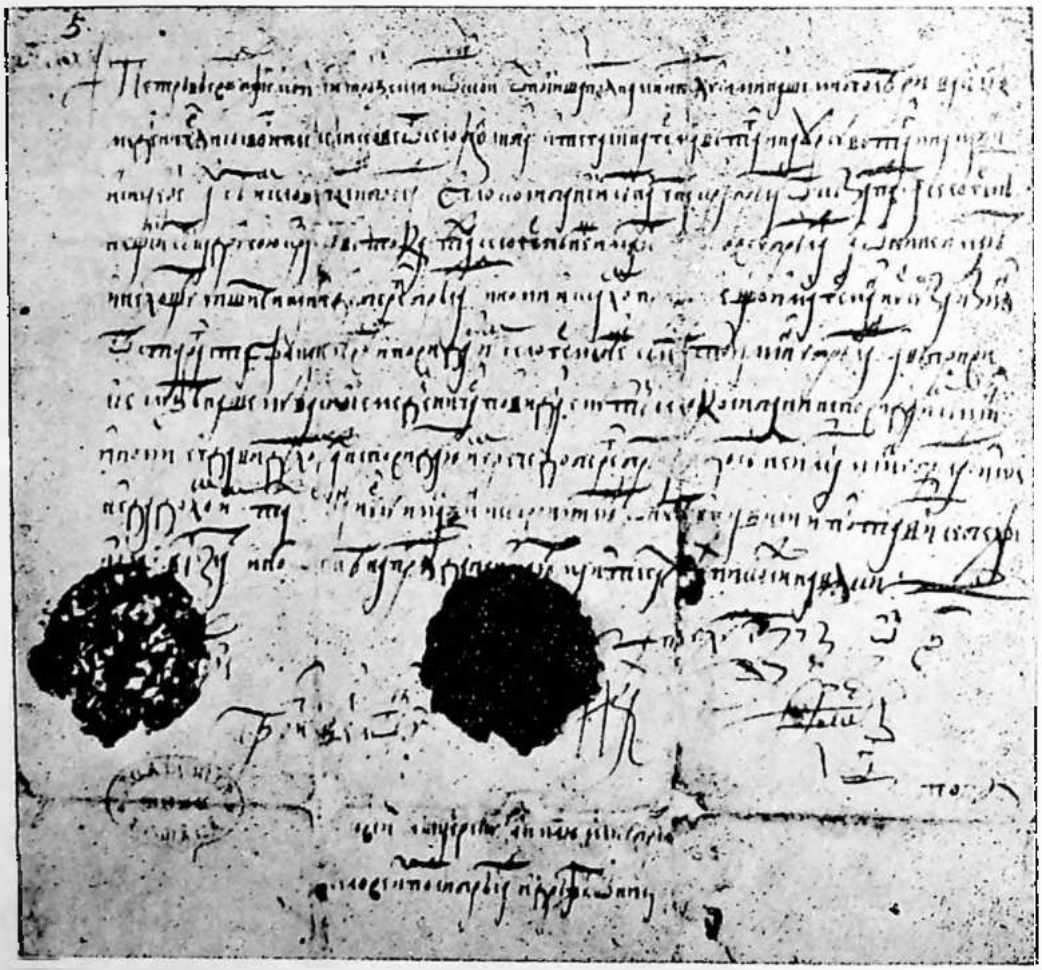

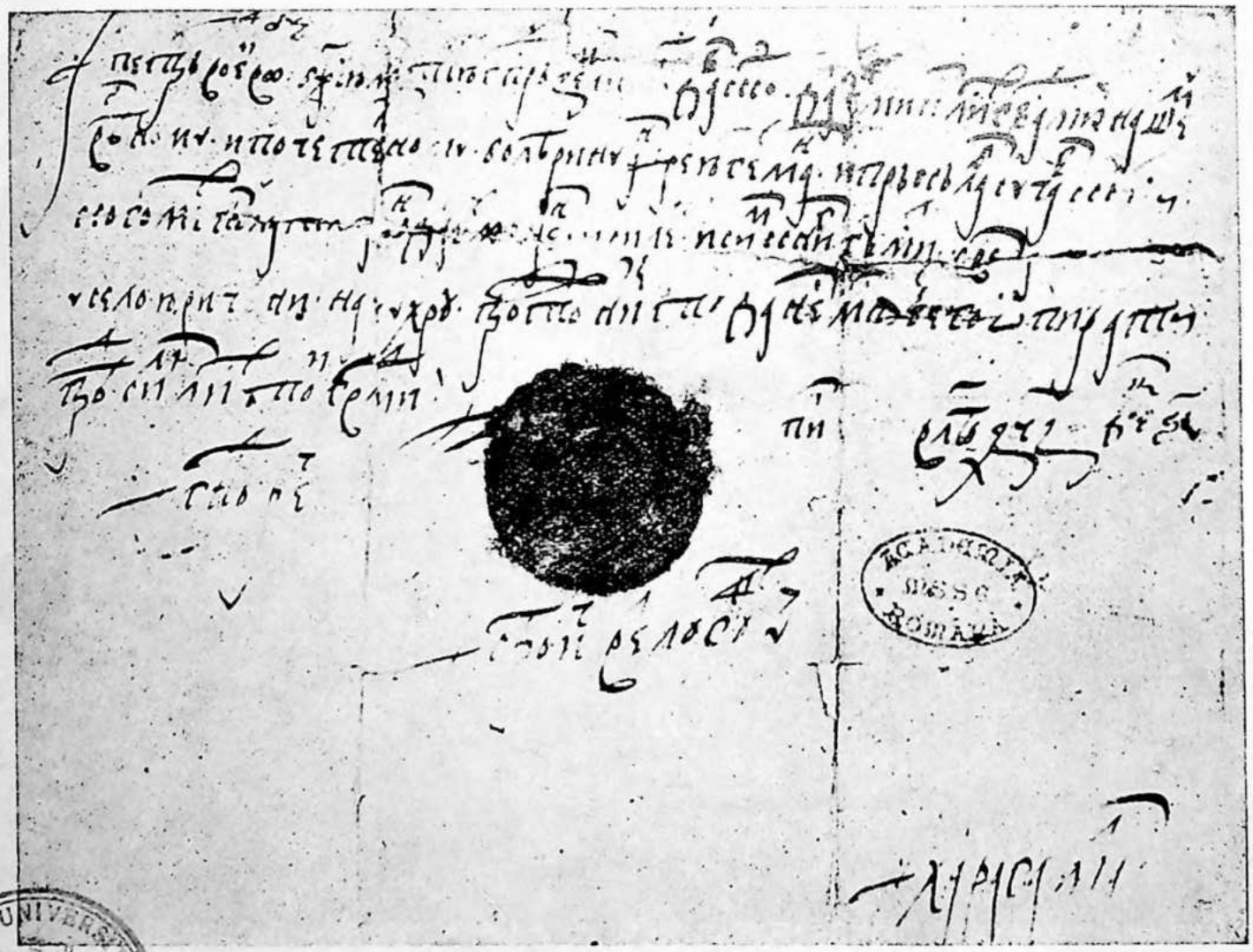

Doc. Nr. 500 (pag. 410)

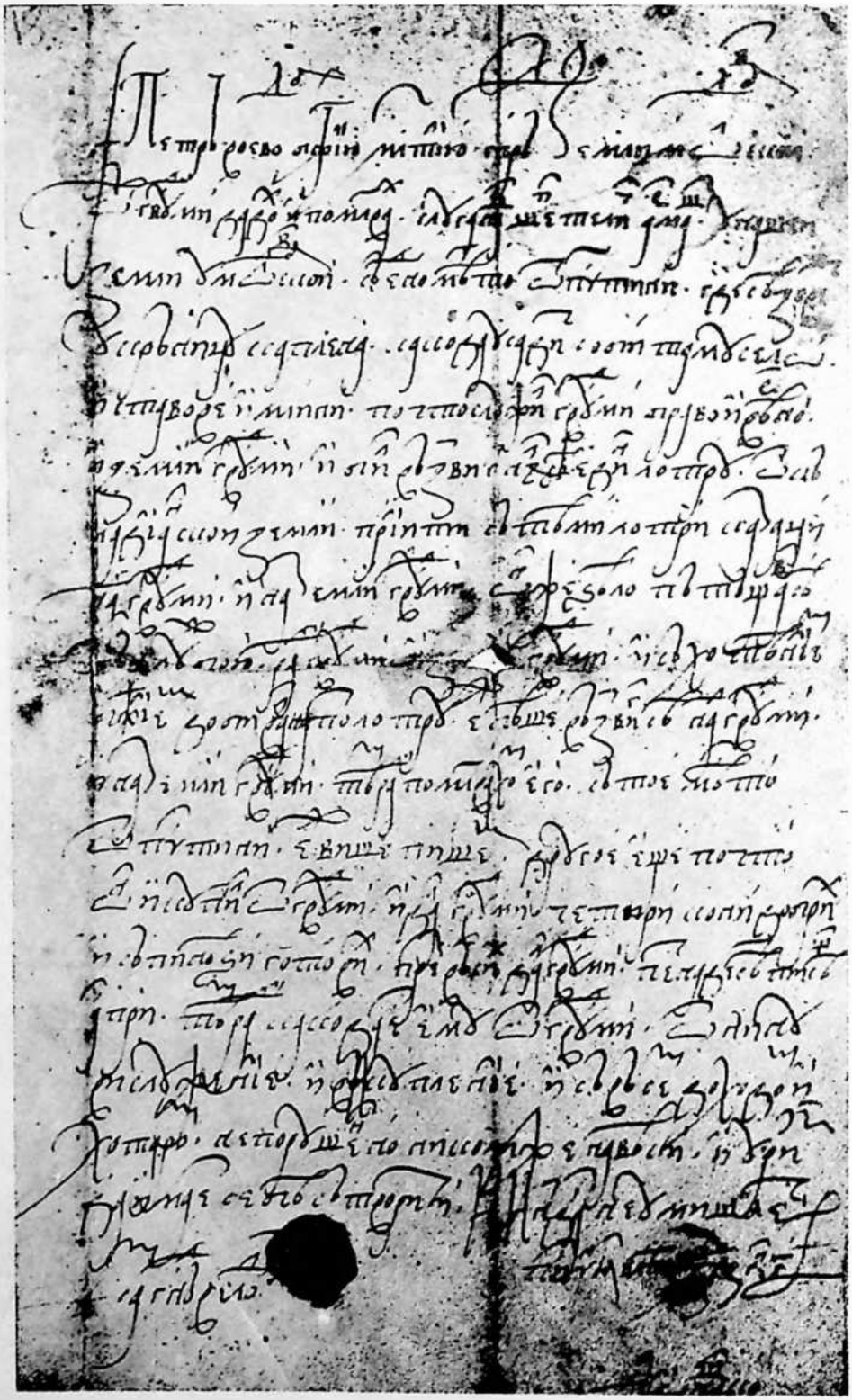

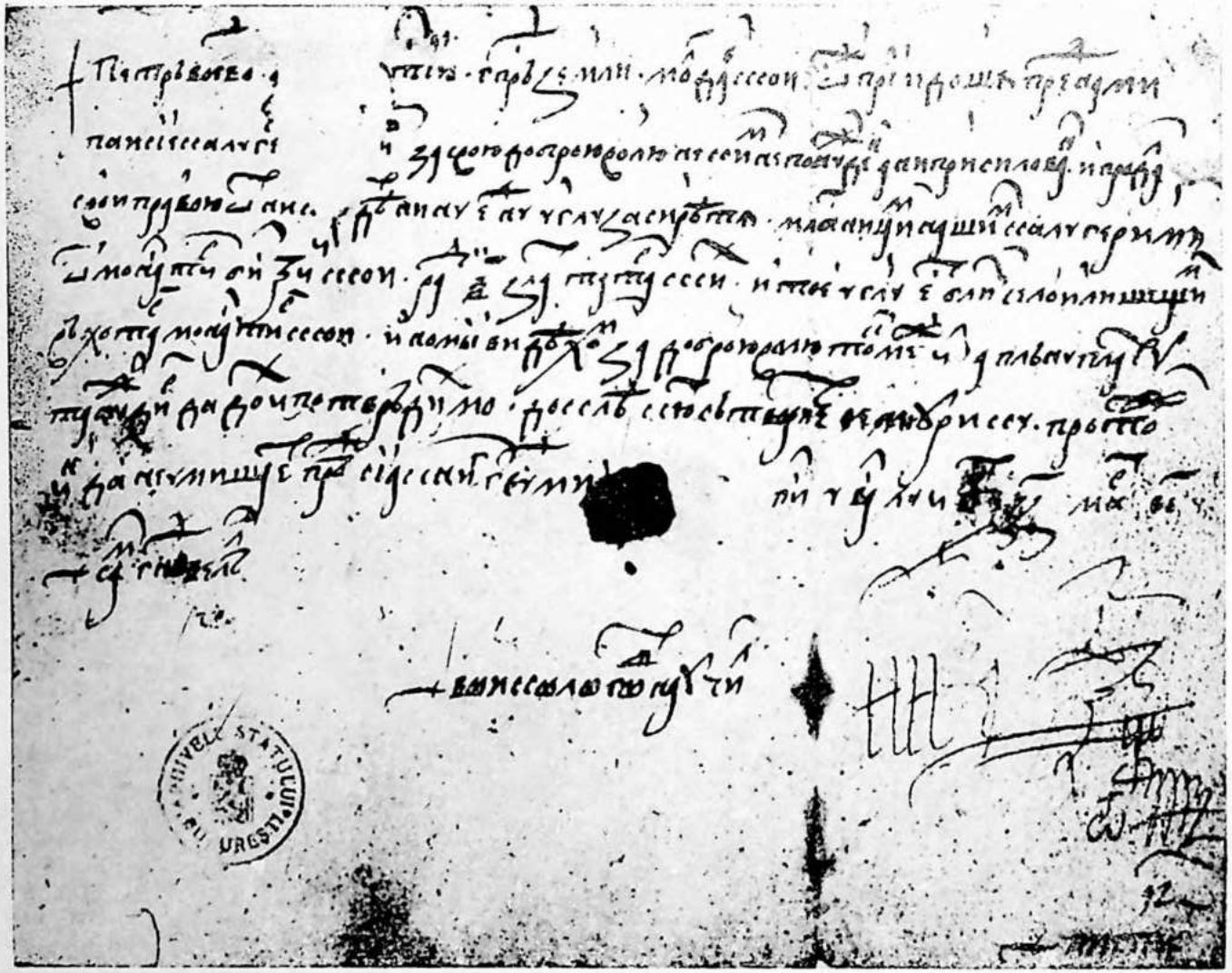

Doc. Nr. 505 (pag. 415)

UNIVERSITATEA · BIBLIOTECA

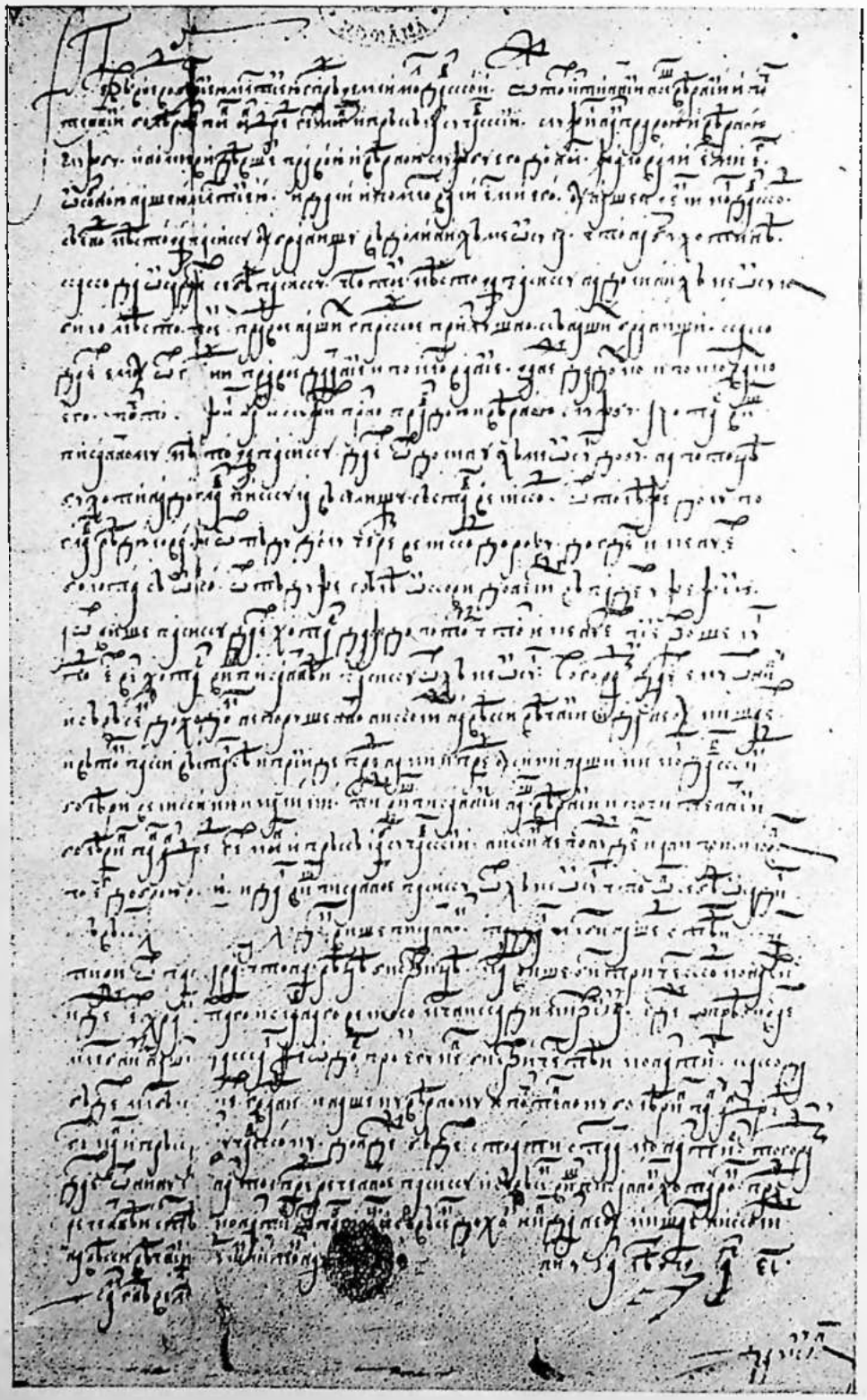

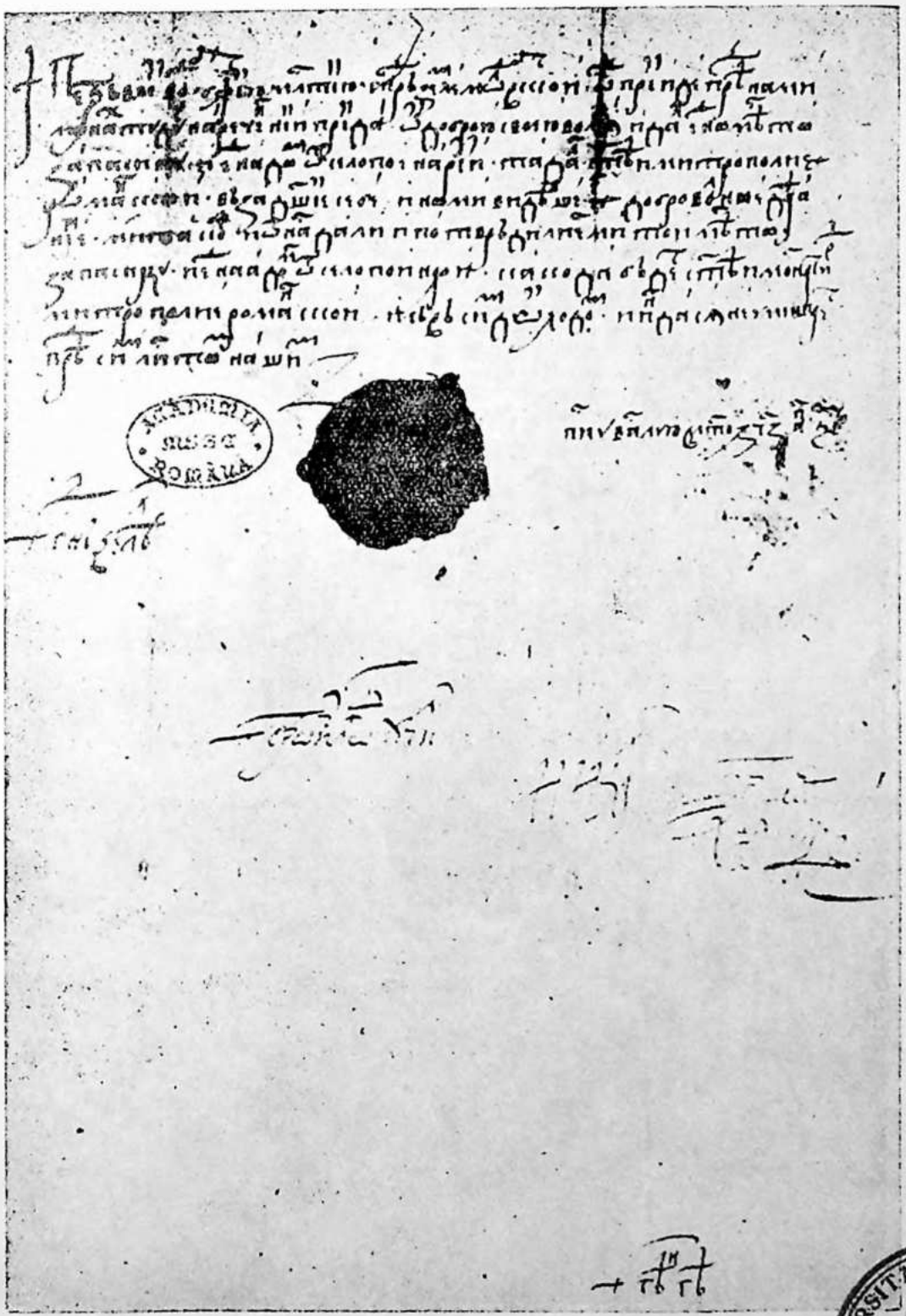

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA

Doc. Nr. 517 (pag. 428—429)

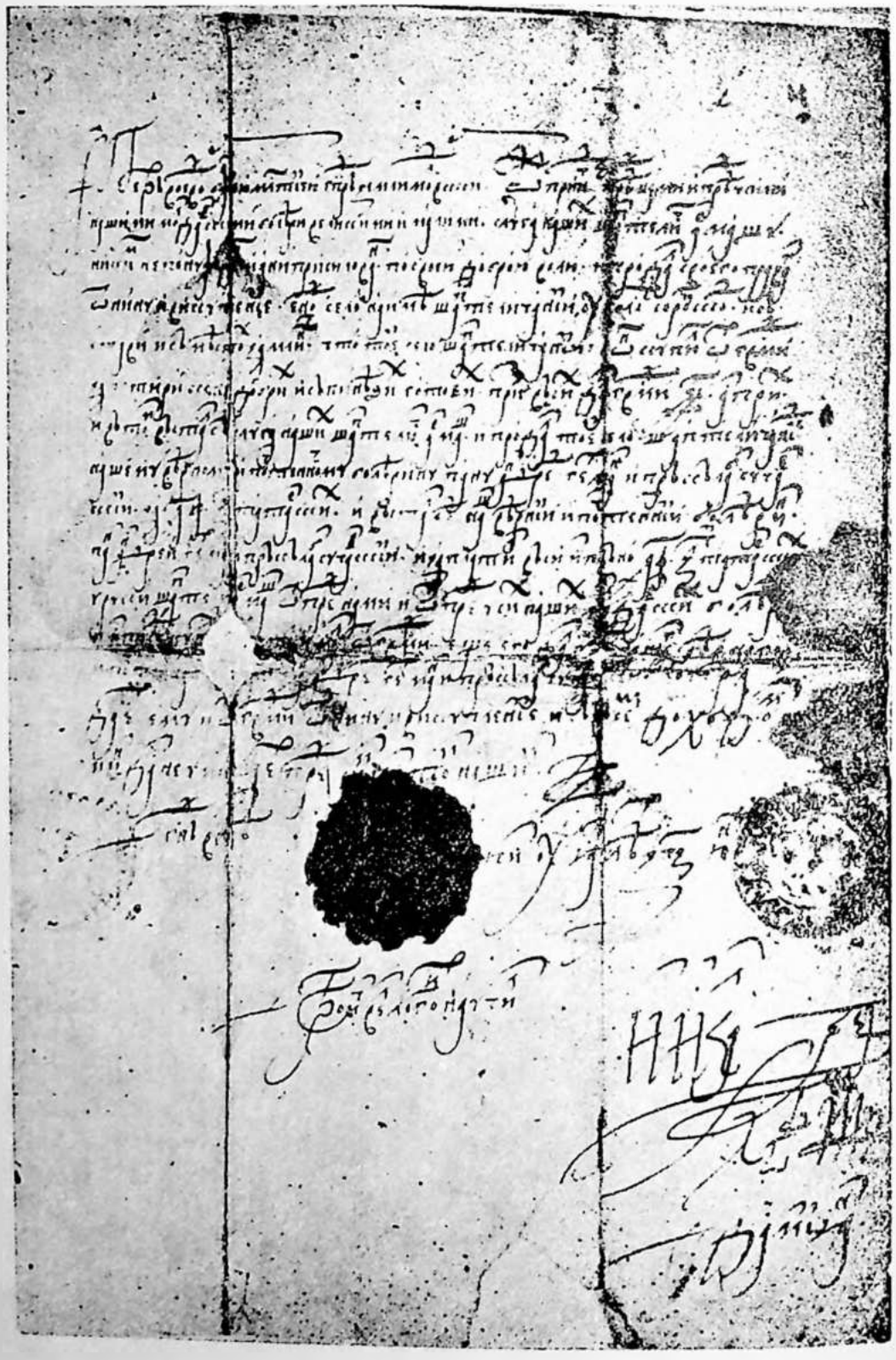

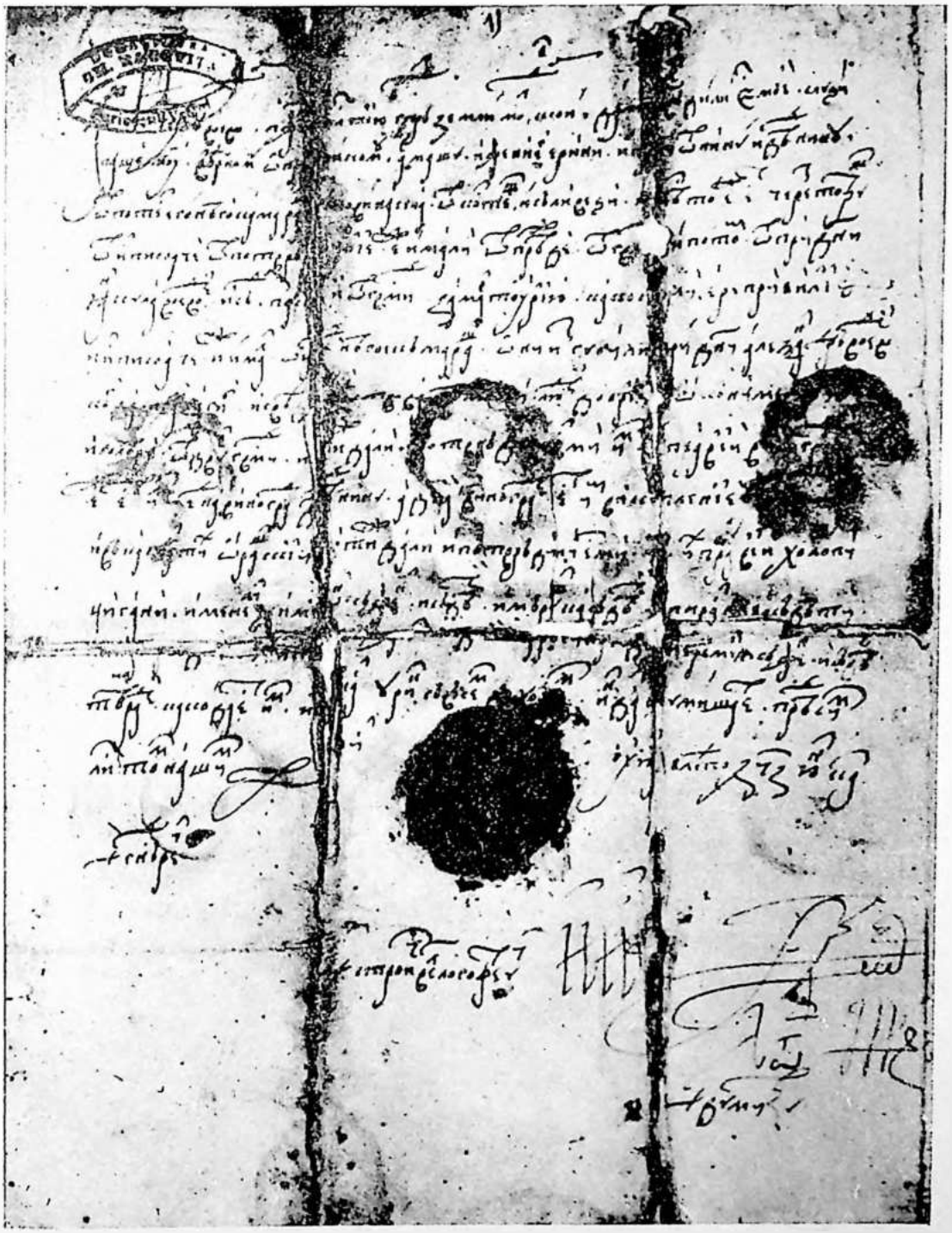

UNIVERSITATEA ... BIBLIOTECA FAC. DE FILOSOFIE

Doc. Nr. 523 (pag. 435)

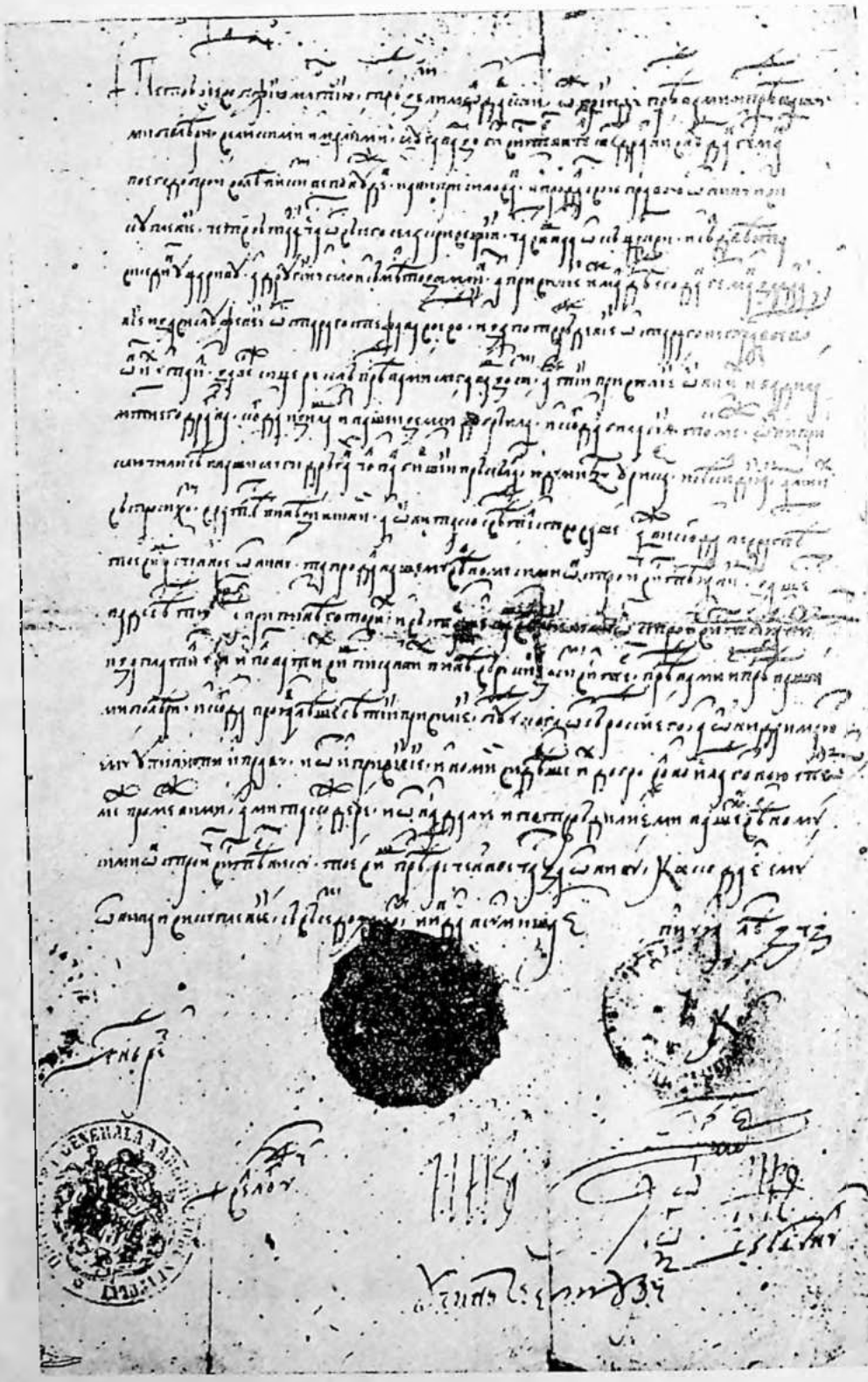

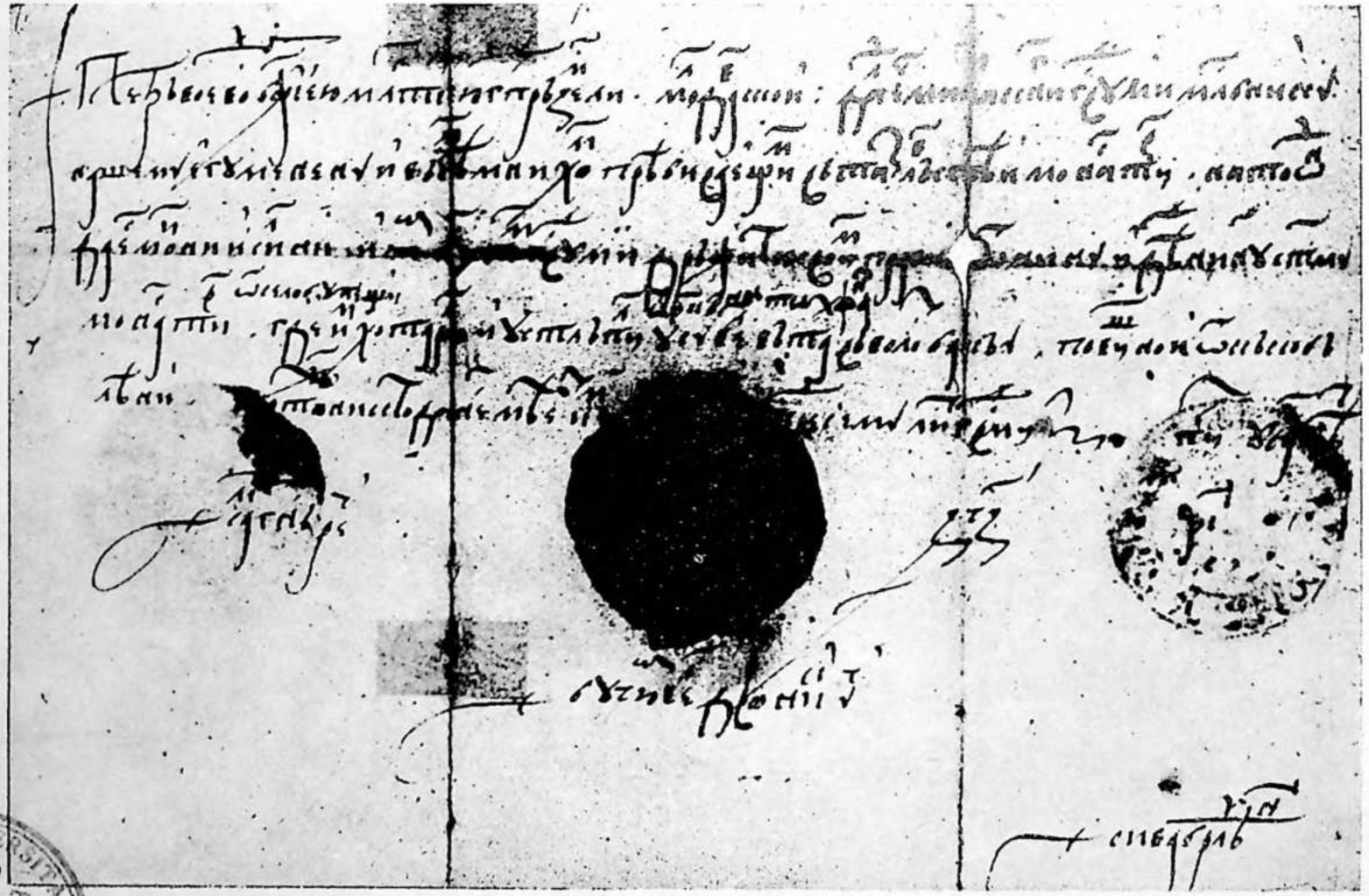

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ" BIBLIOTECA DE FILOLOGIE

Doc. Nr. 527 (pag. 439—440)

Doc. Nr. 535 (pag. 445—446)

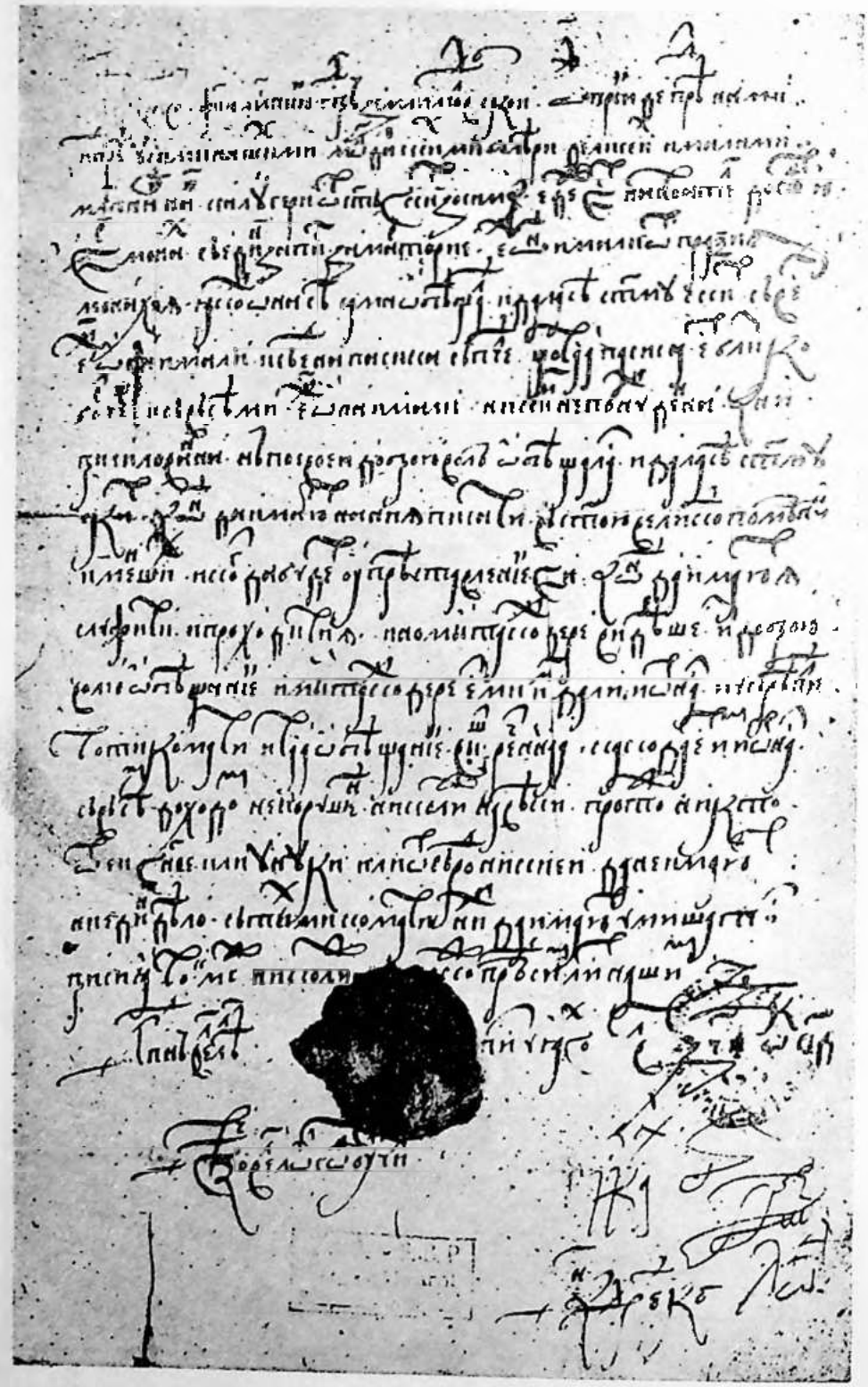

Doc. Nr. 540 (pag. 447—448)

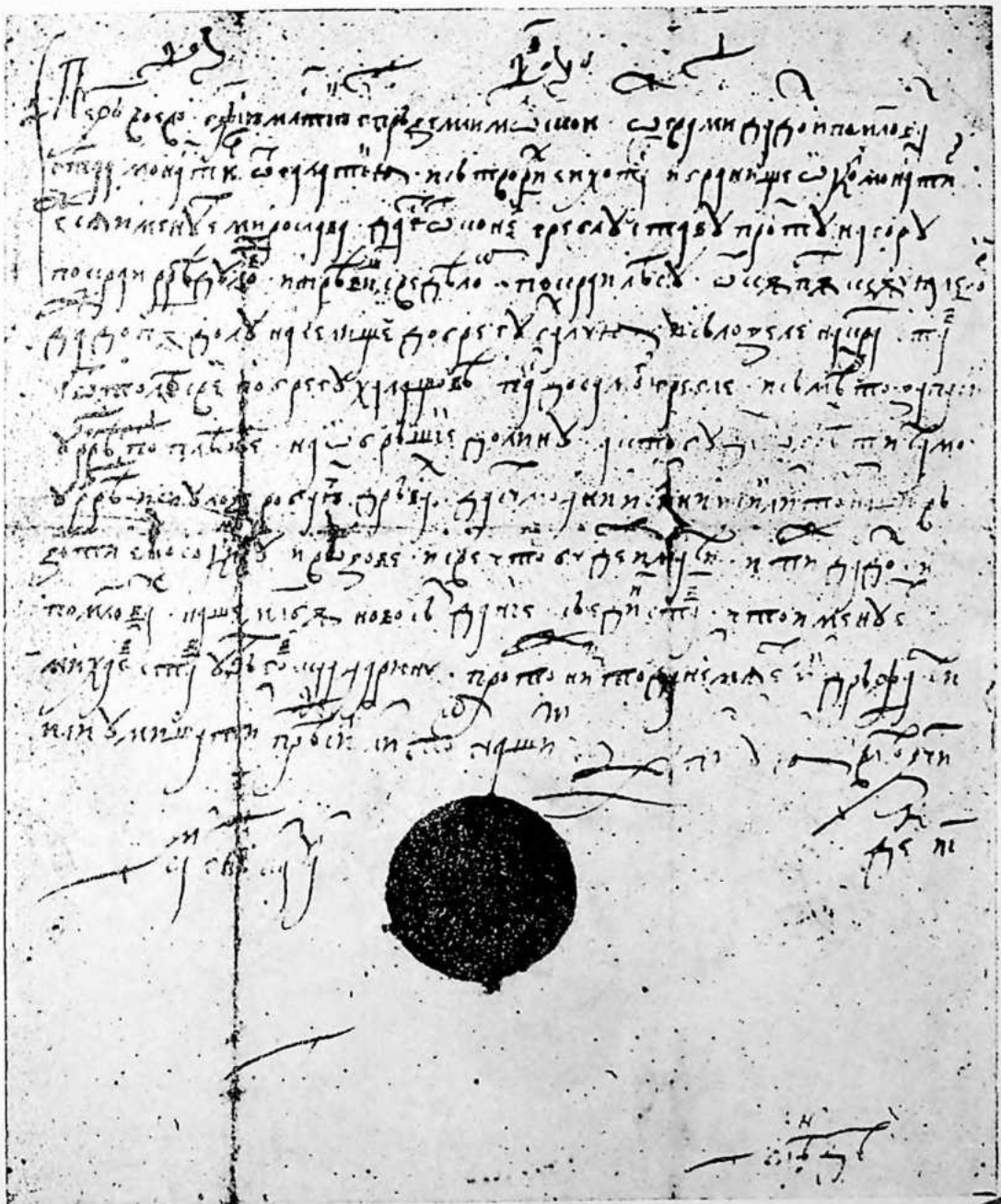

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
ŞI A CABINETULUI
DE PARTIUN

Doc. Nr. 543 (pag. 449)

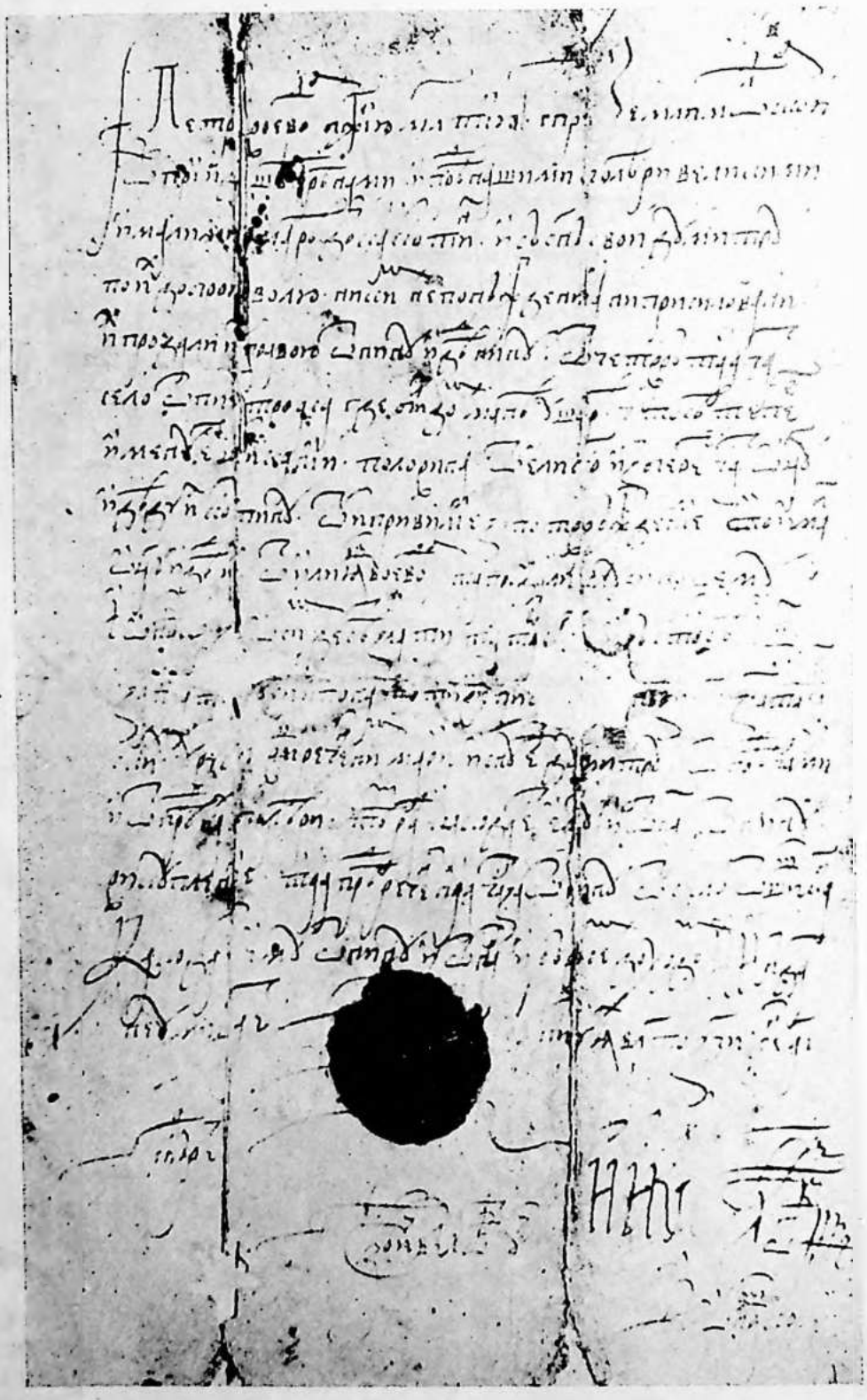

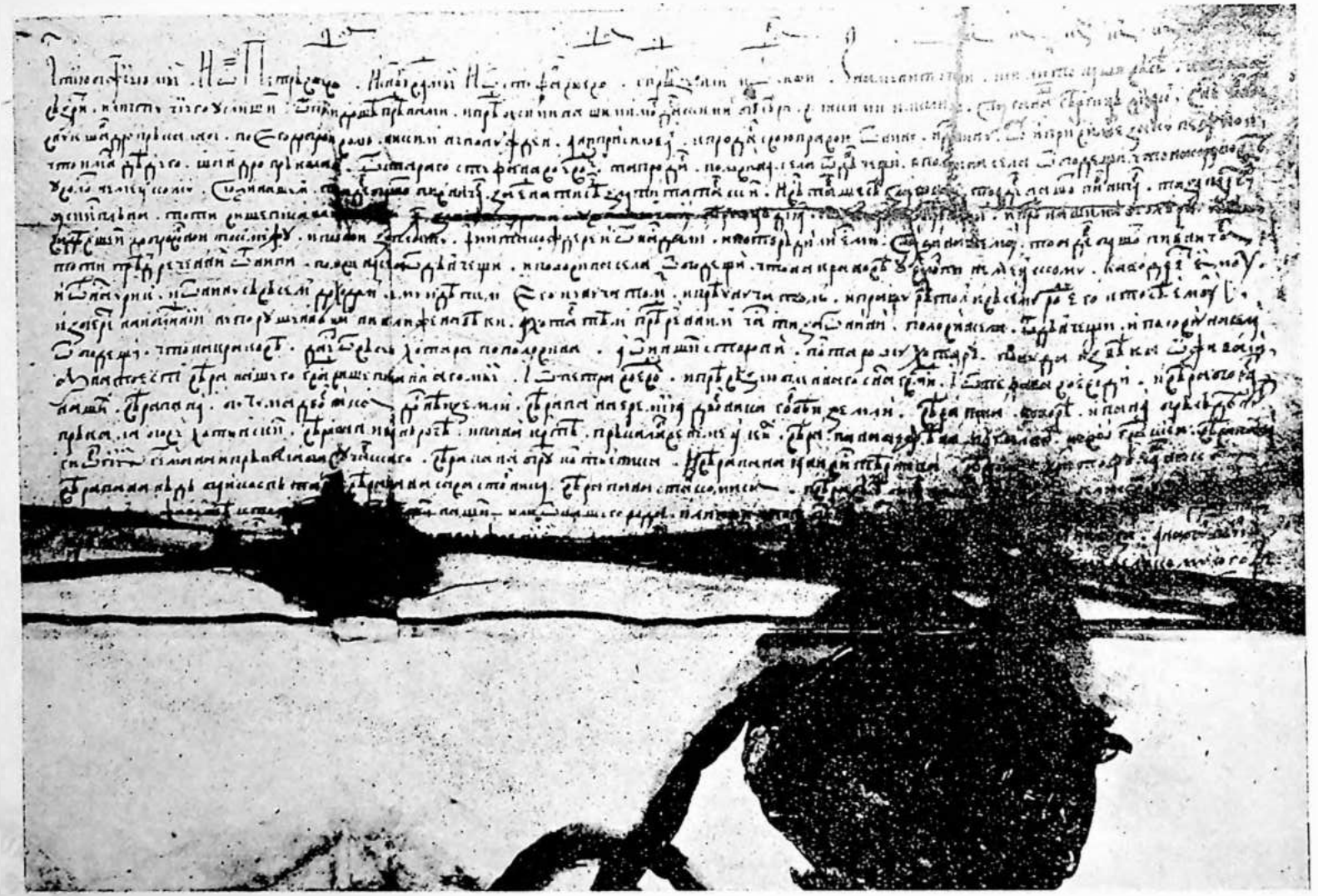

Doc. Nr. 545 (pag. 450—451)

Doc. Nr. 550 (pag. 454)

Doc. Nr. 552 (pag. 455)

BIBLIOTECA
CLUJ

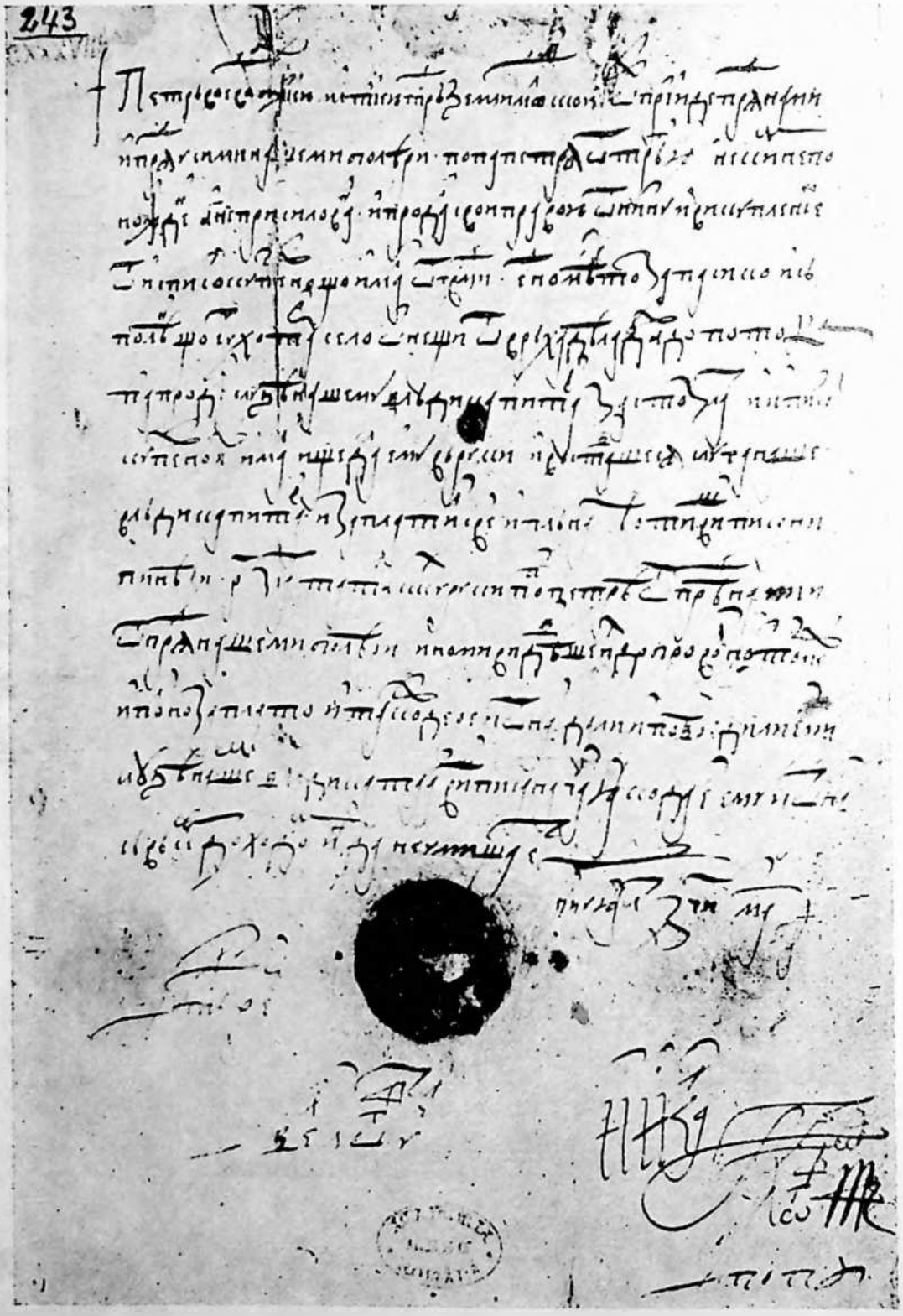

Doc. Nr. 555 (pag. 457)

UNIVERSITATEA ... BIBL... FAC... CLUJ

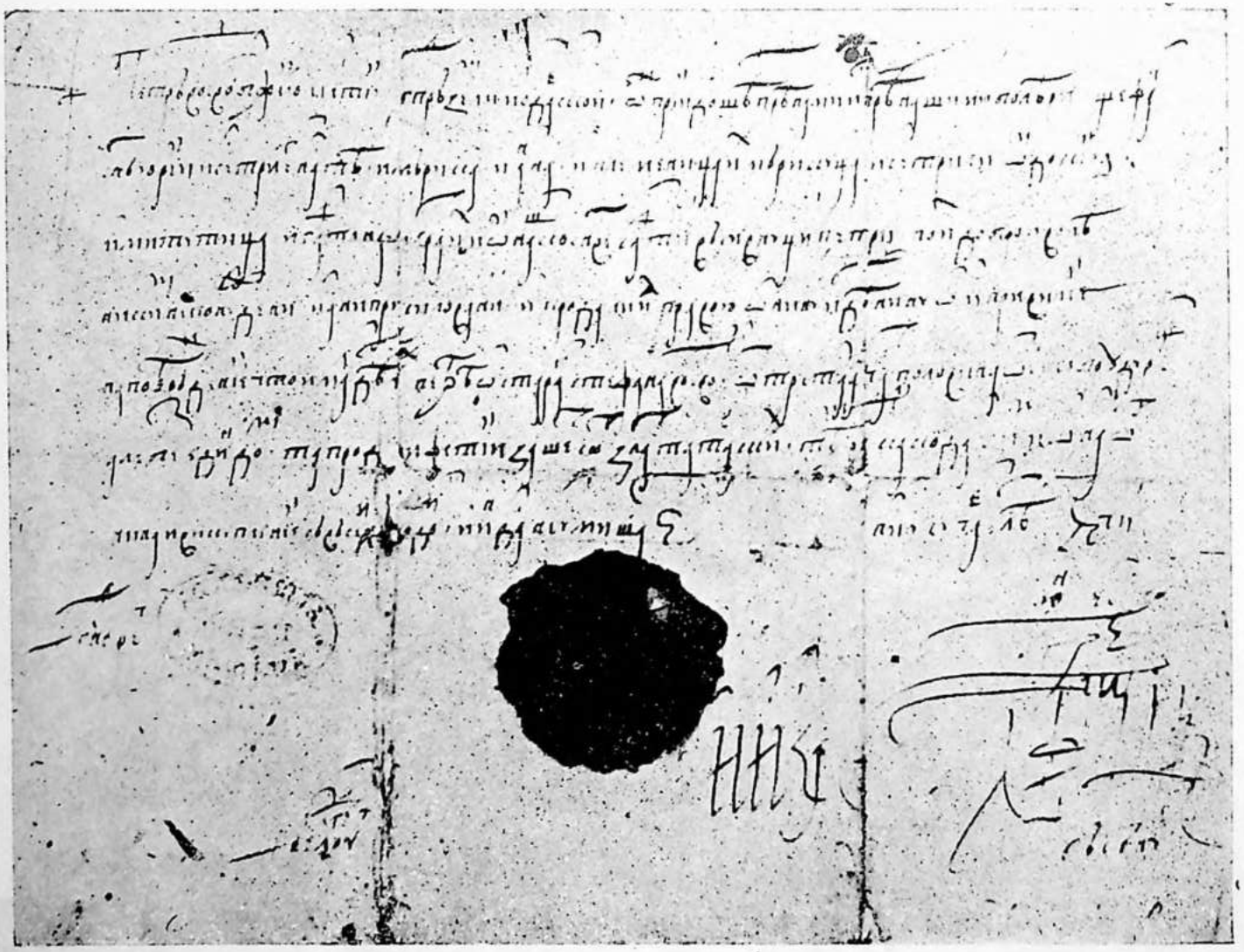

Doc. Nr. 561 (pag. 460)

637

BIBLIOTECA

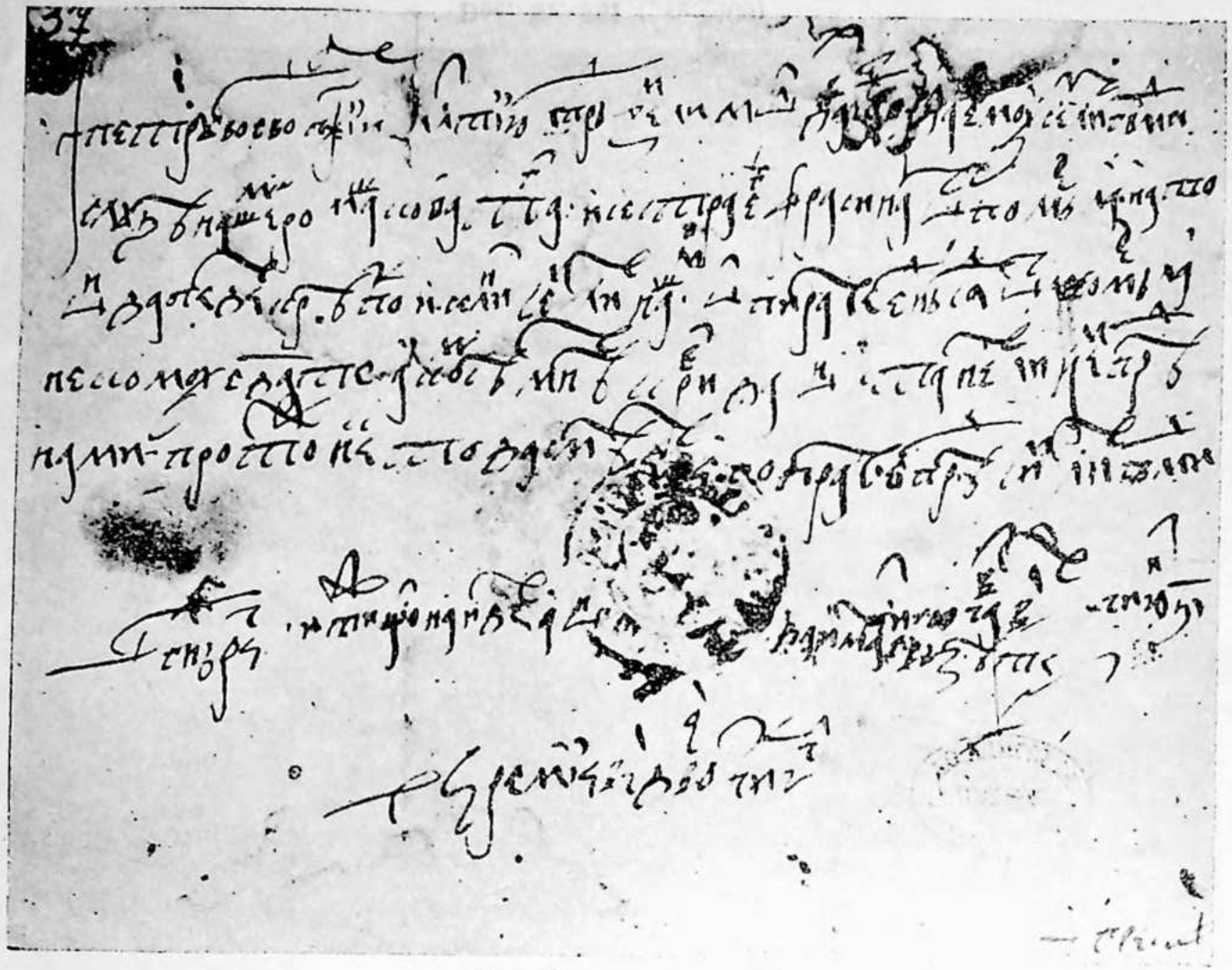

Doc. Nr. 562 (pag. 460)

UNIVERSITATEA
BIBLIOTE
FAC
SI A
DE

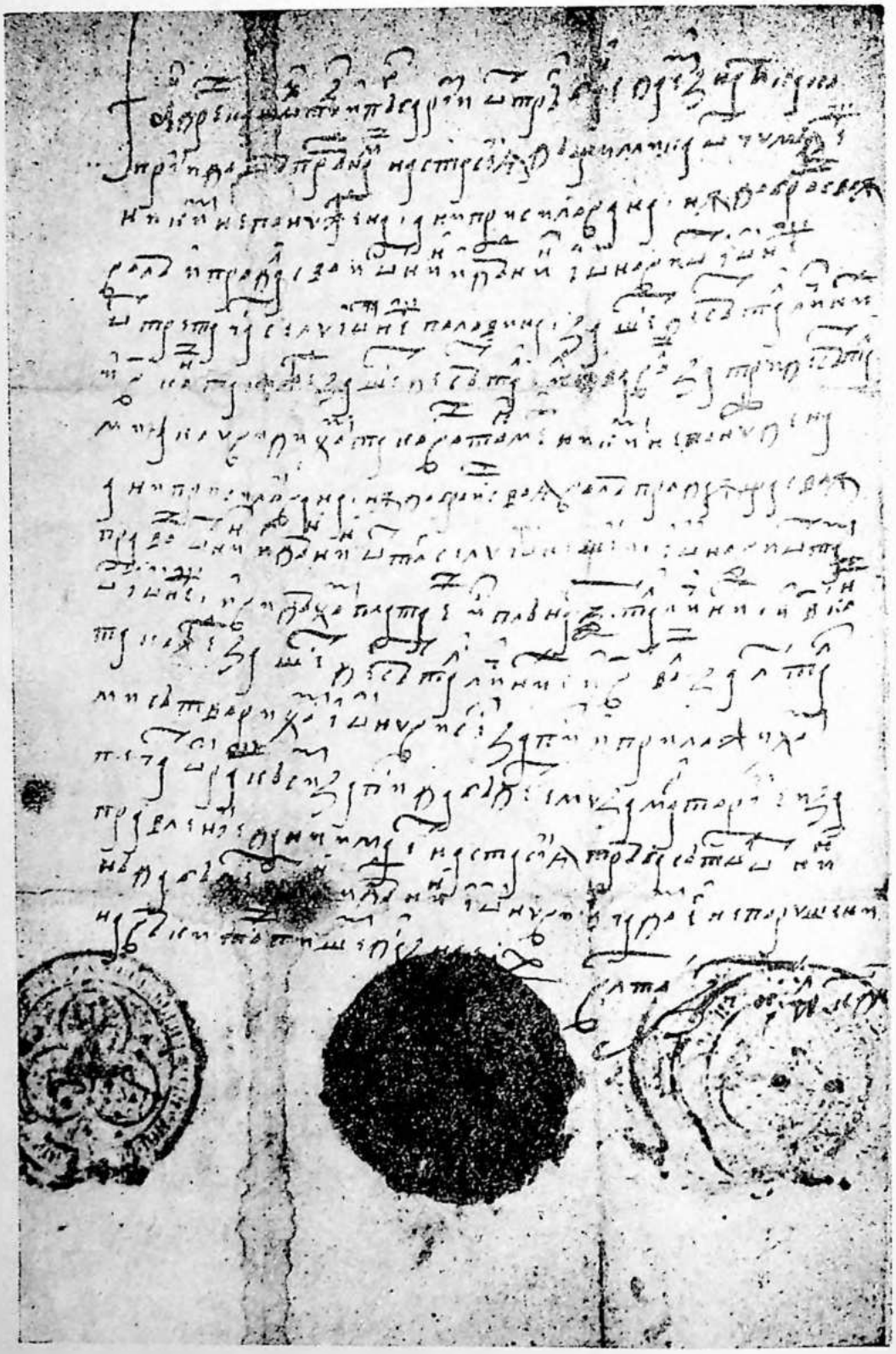

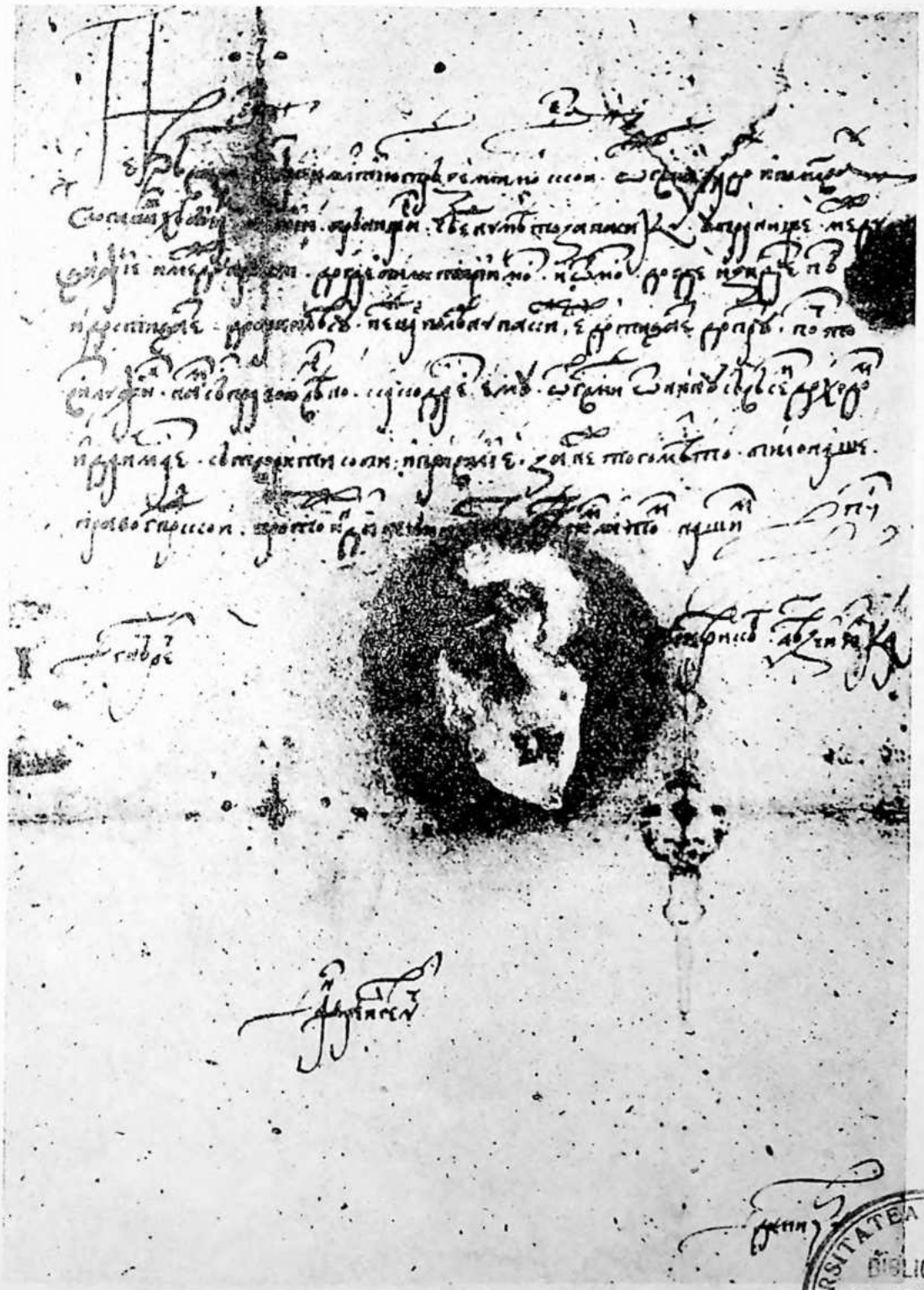

UNIVERSITATEA ... VICTOR ...
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOSOFIE
SI A ...

Doc. Nr. 569 (pag. 463—464)

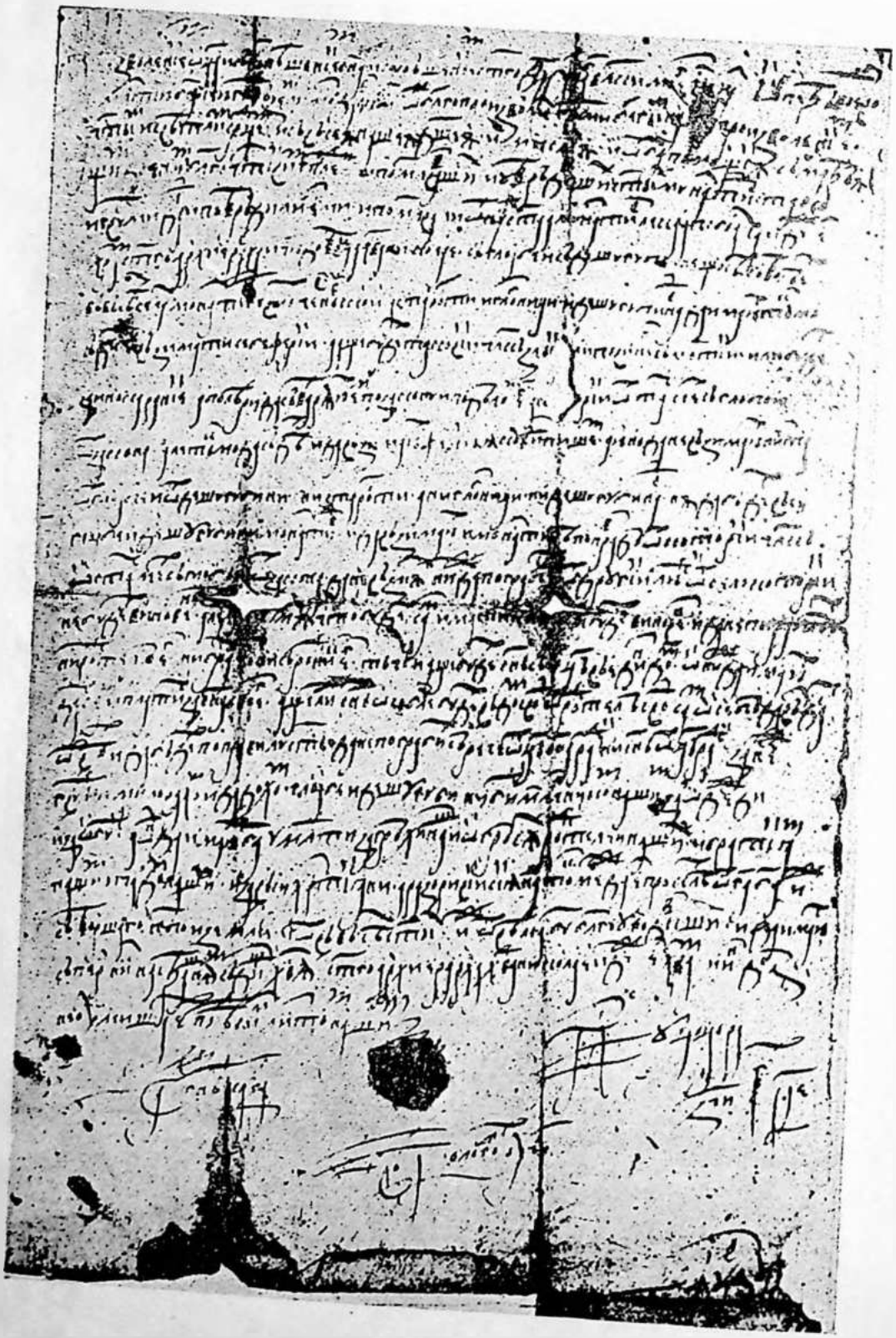

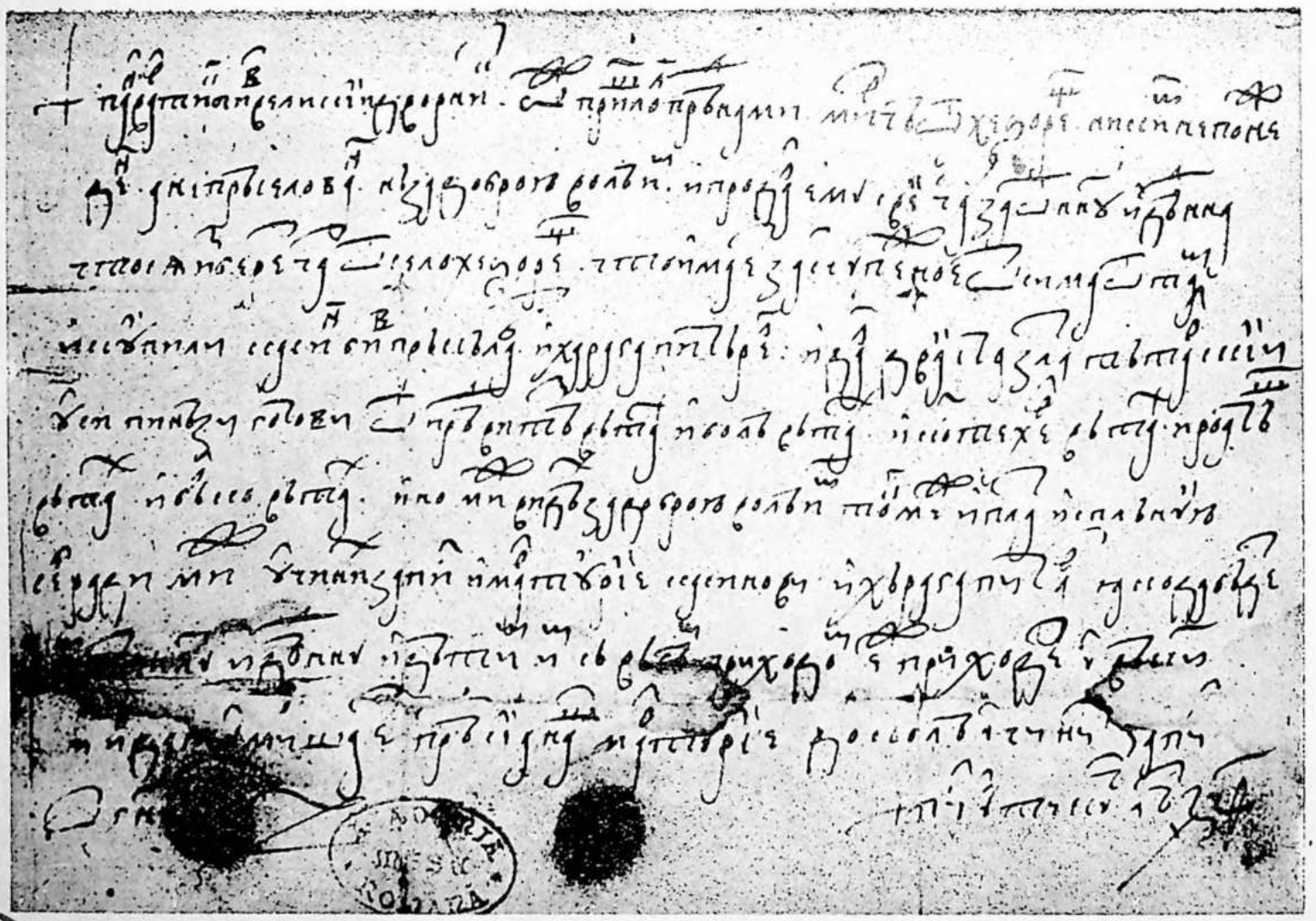

Doc. Nr. 571 (pag. 465—466)

UNIVERSITATEA BIBLIOTECA

Doc. Nr. 573 (pag. 466—467)

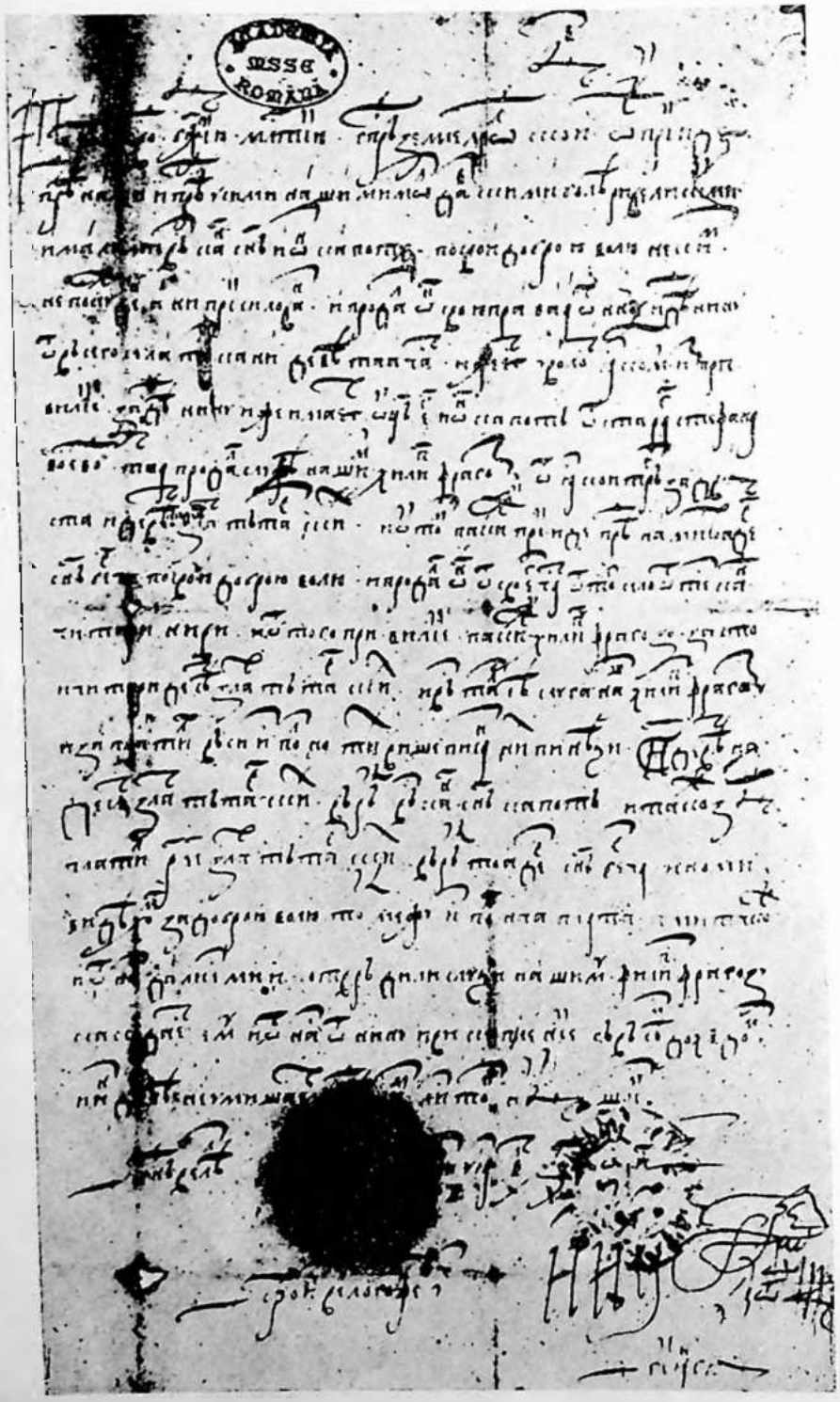

FOTOCOPII

DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

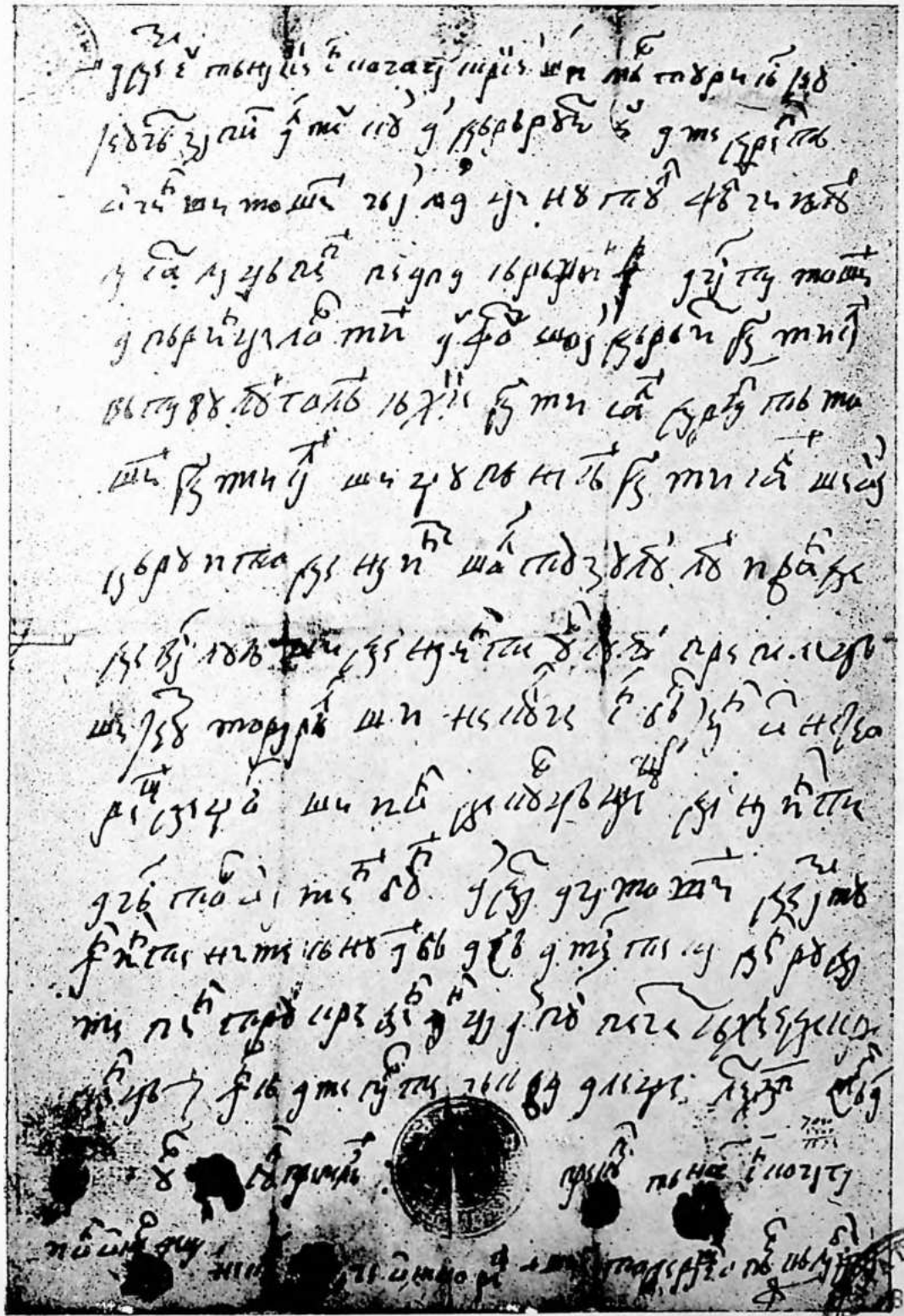

BIBLIOTECA

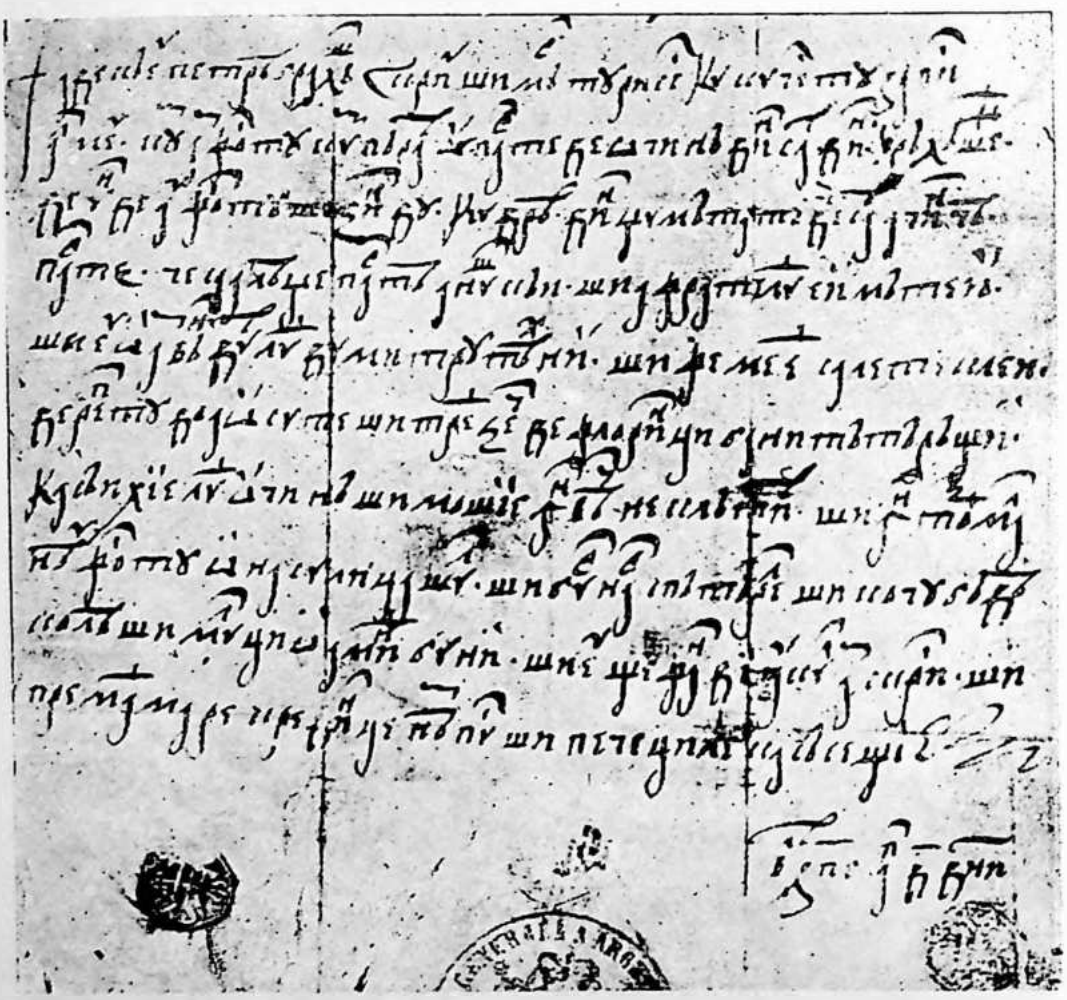

Doc. Nr. 202 (pag. 153—154)

Doc. II N. 30.

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ"
BIBLIOTECA
FAC. DE FILOLOGIE
ŞI A CAP. NETULUI
DE M. RIXISM
CLUJ

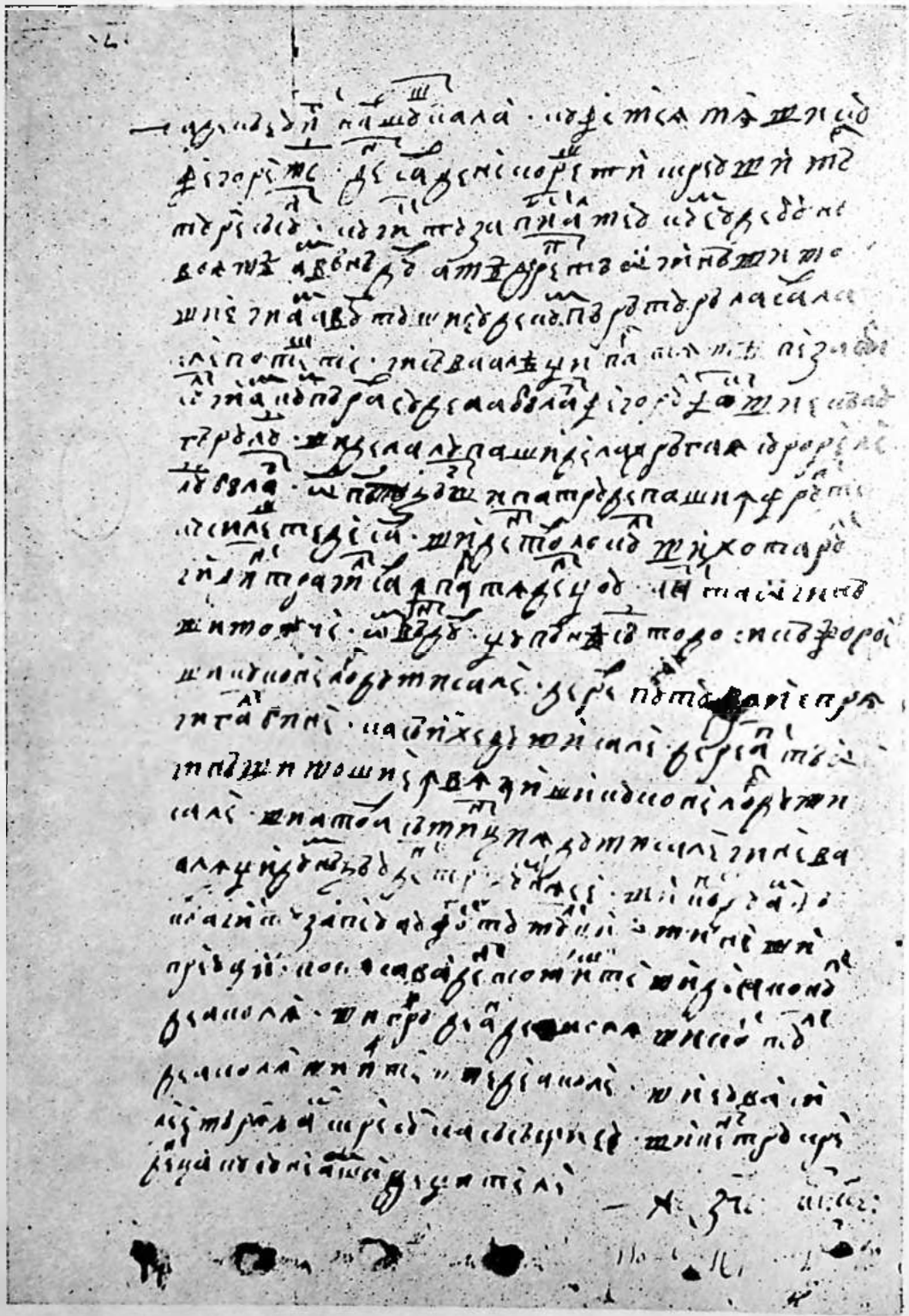

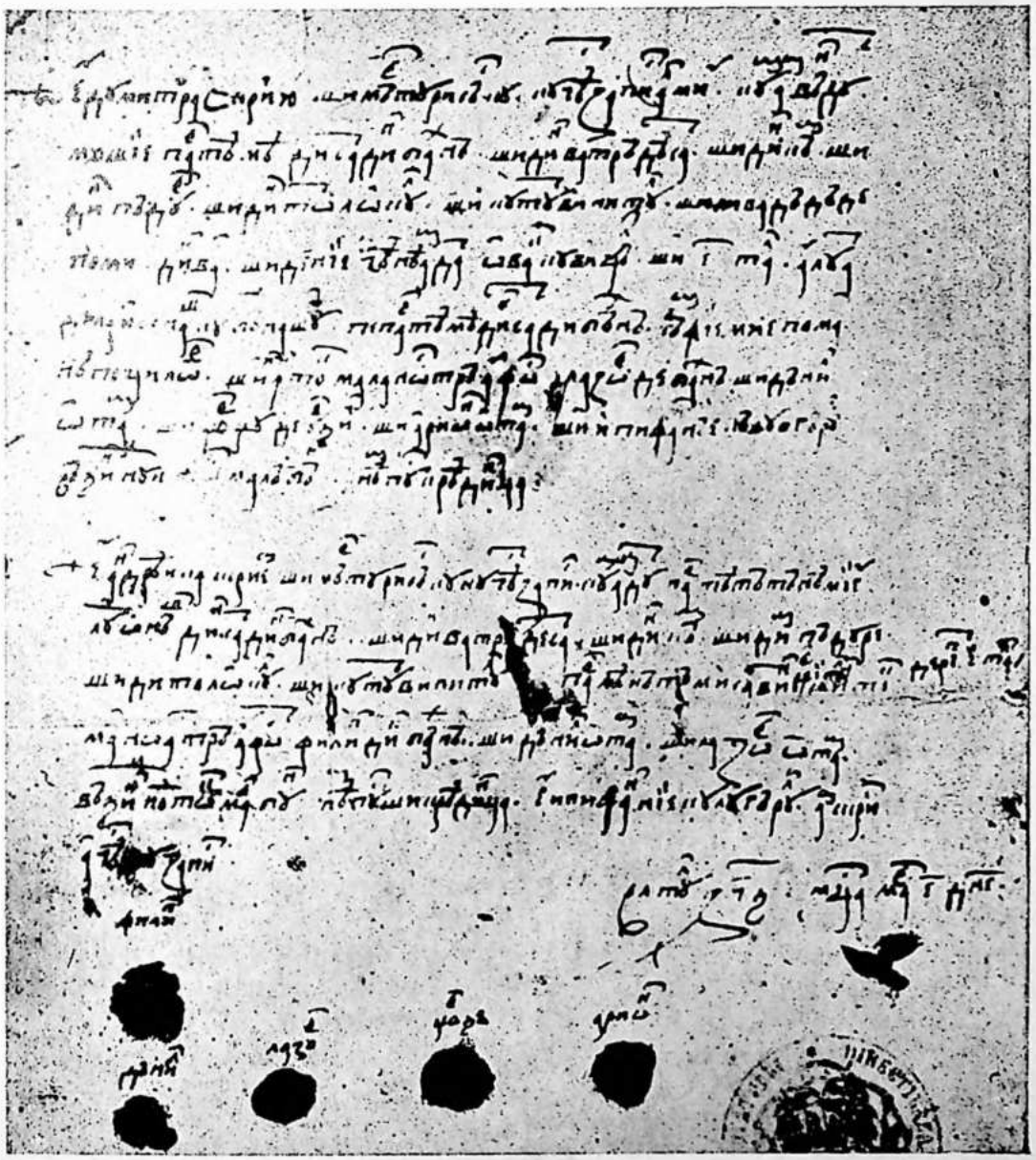

UNIVERSITATEA VICTOR BABEȘ
BIBLIOTECA

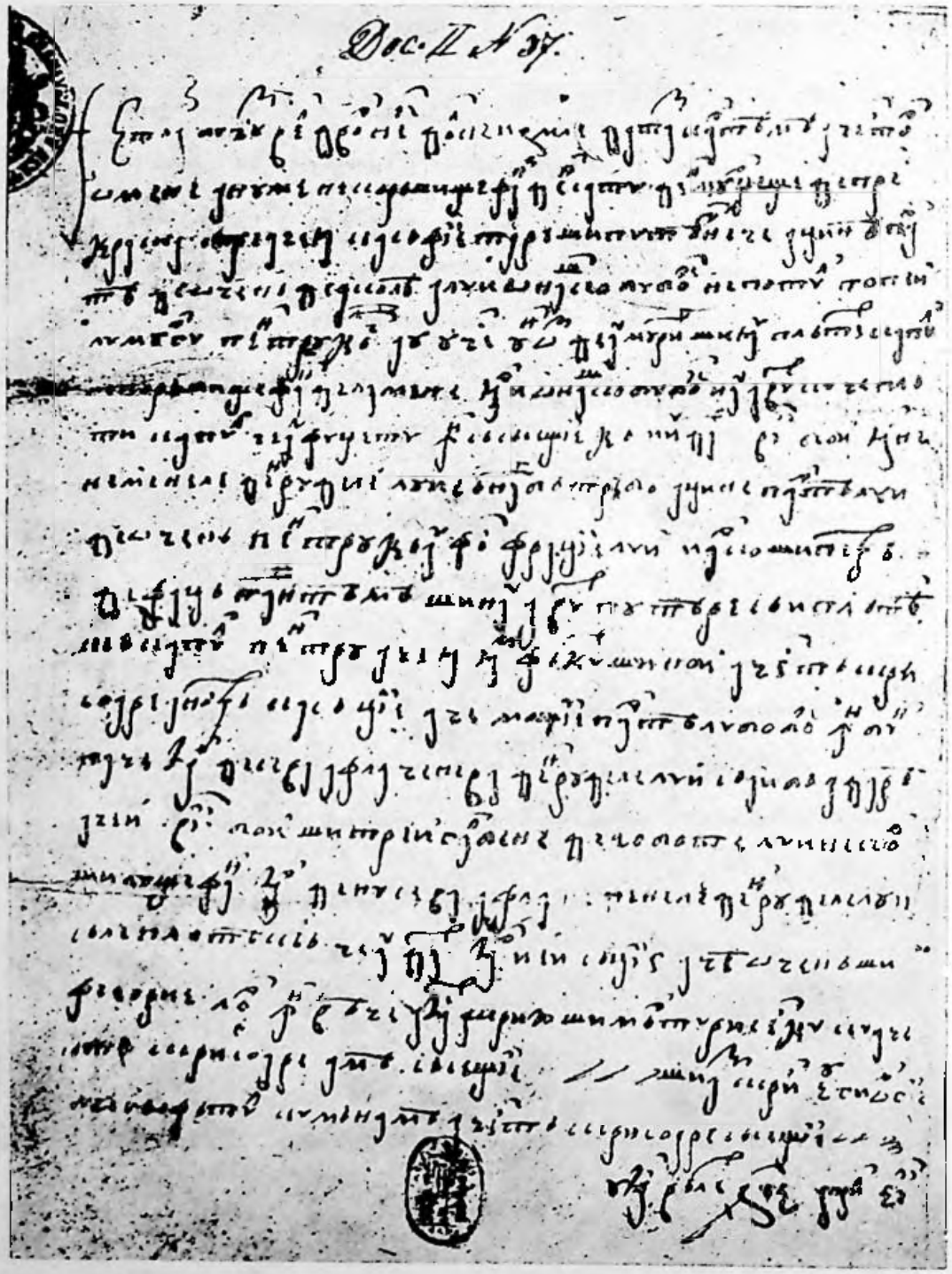

FOTOCOPII

DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA GREACĂ

Doc. Nr. 536 (pag. 446)

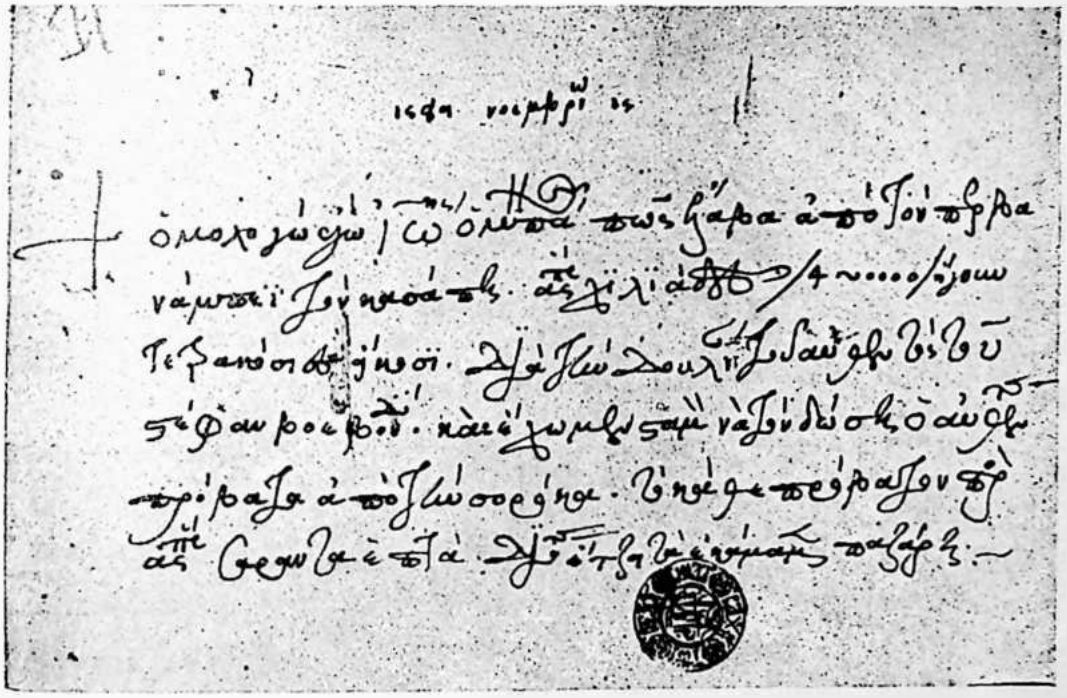

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA
FACULTATEA DE ISTORIE
ȘI ARHEOLOGIE
DEPARTAMENTUL

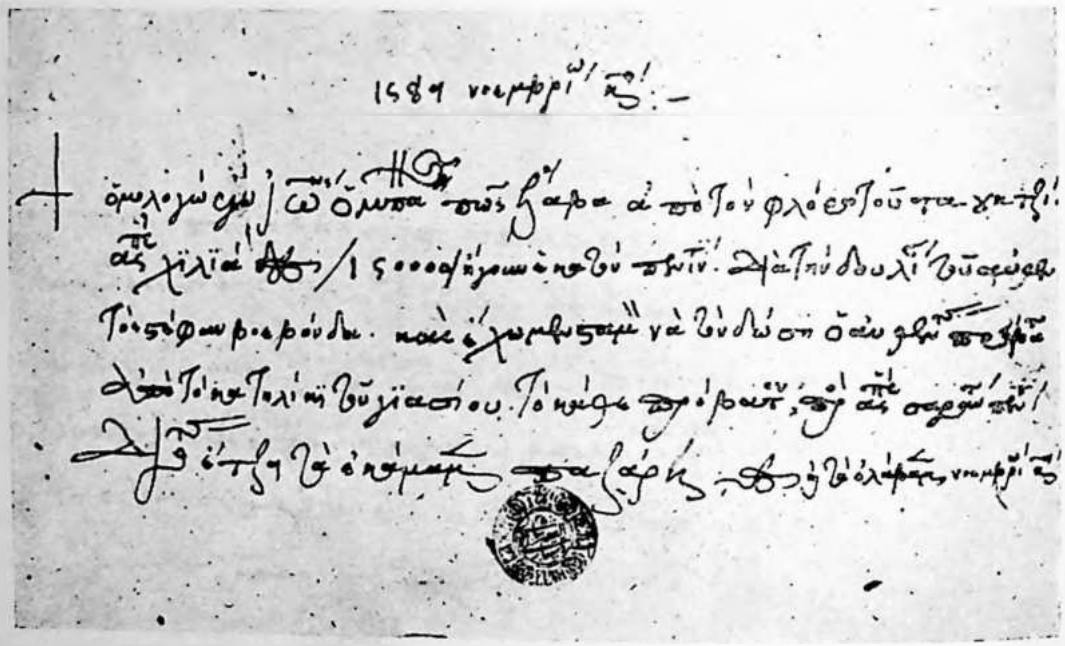

Doc. Nr. 538 (pag. 447)

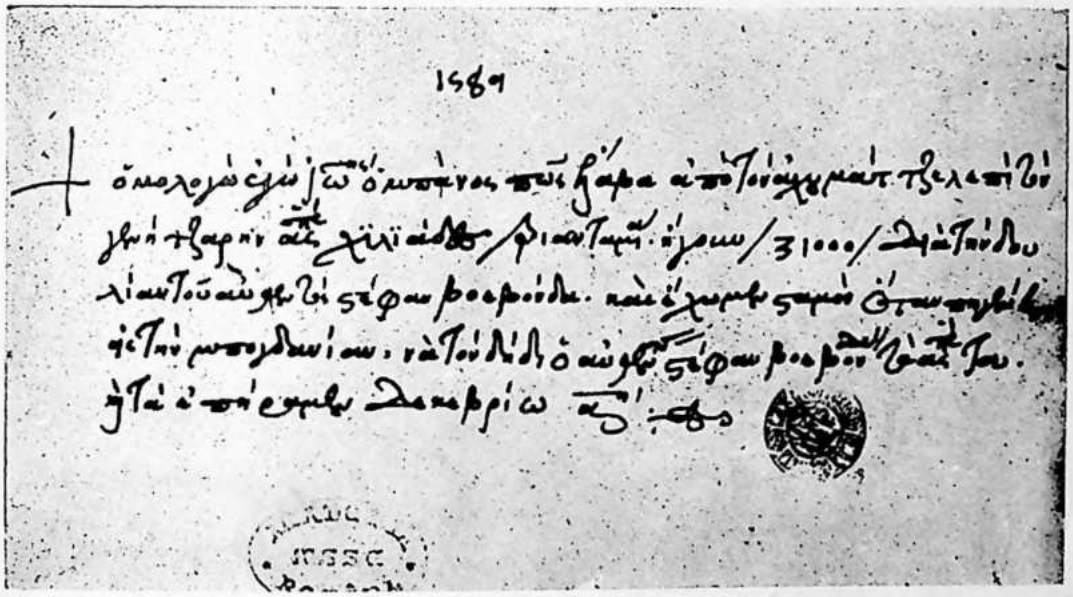

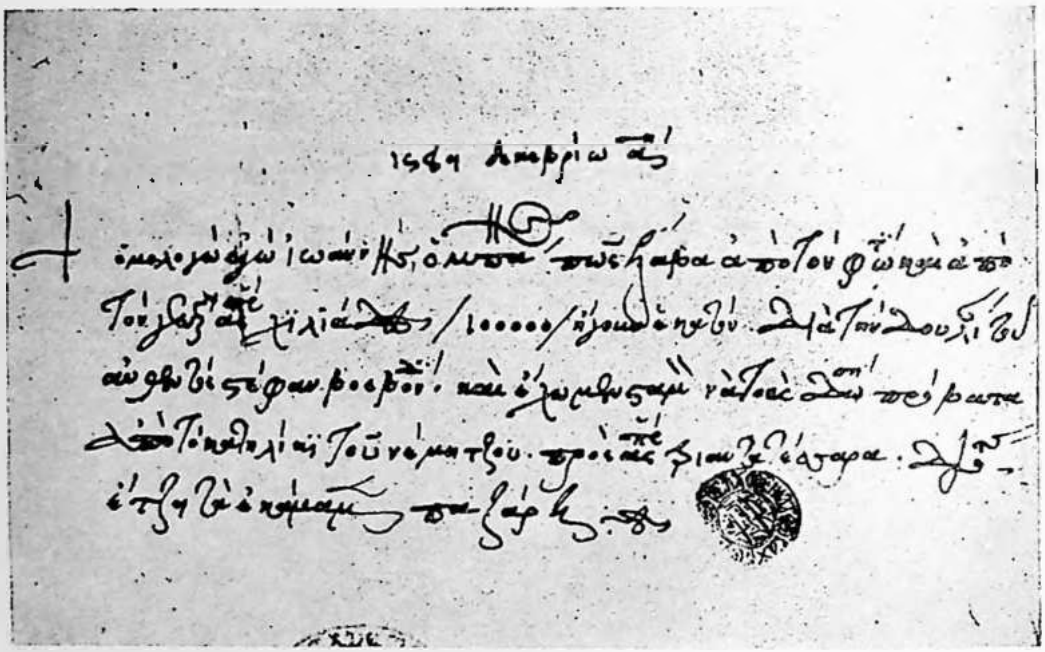

Doc. Nr. 544 (pag. 450)

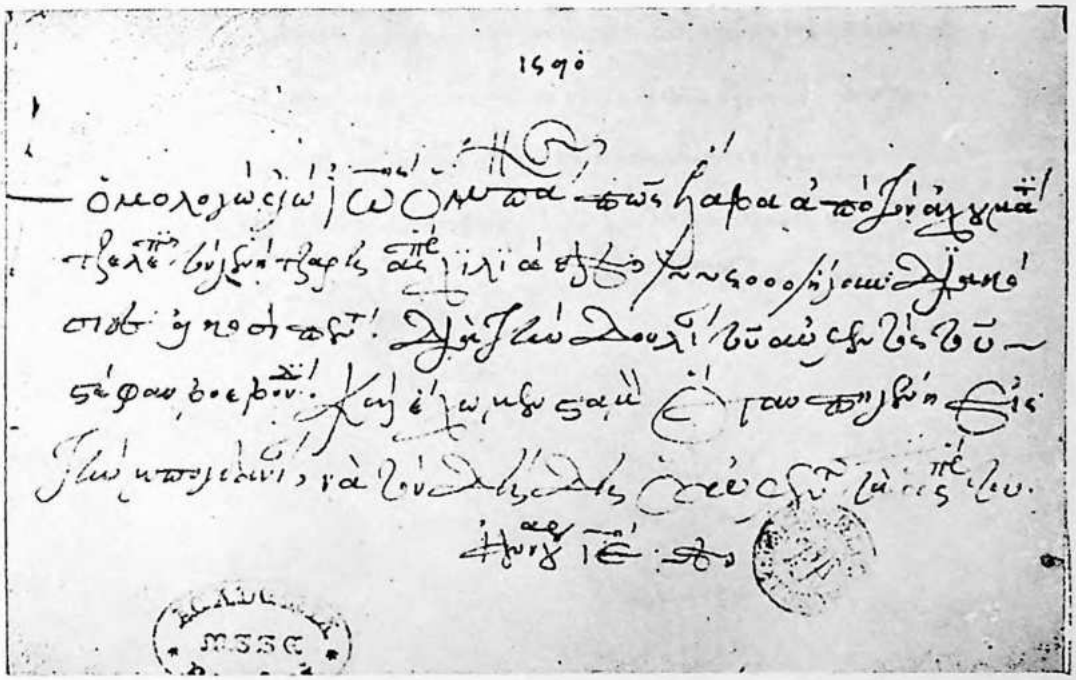

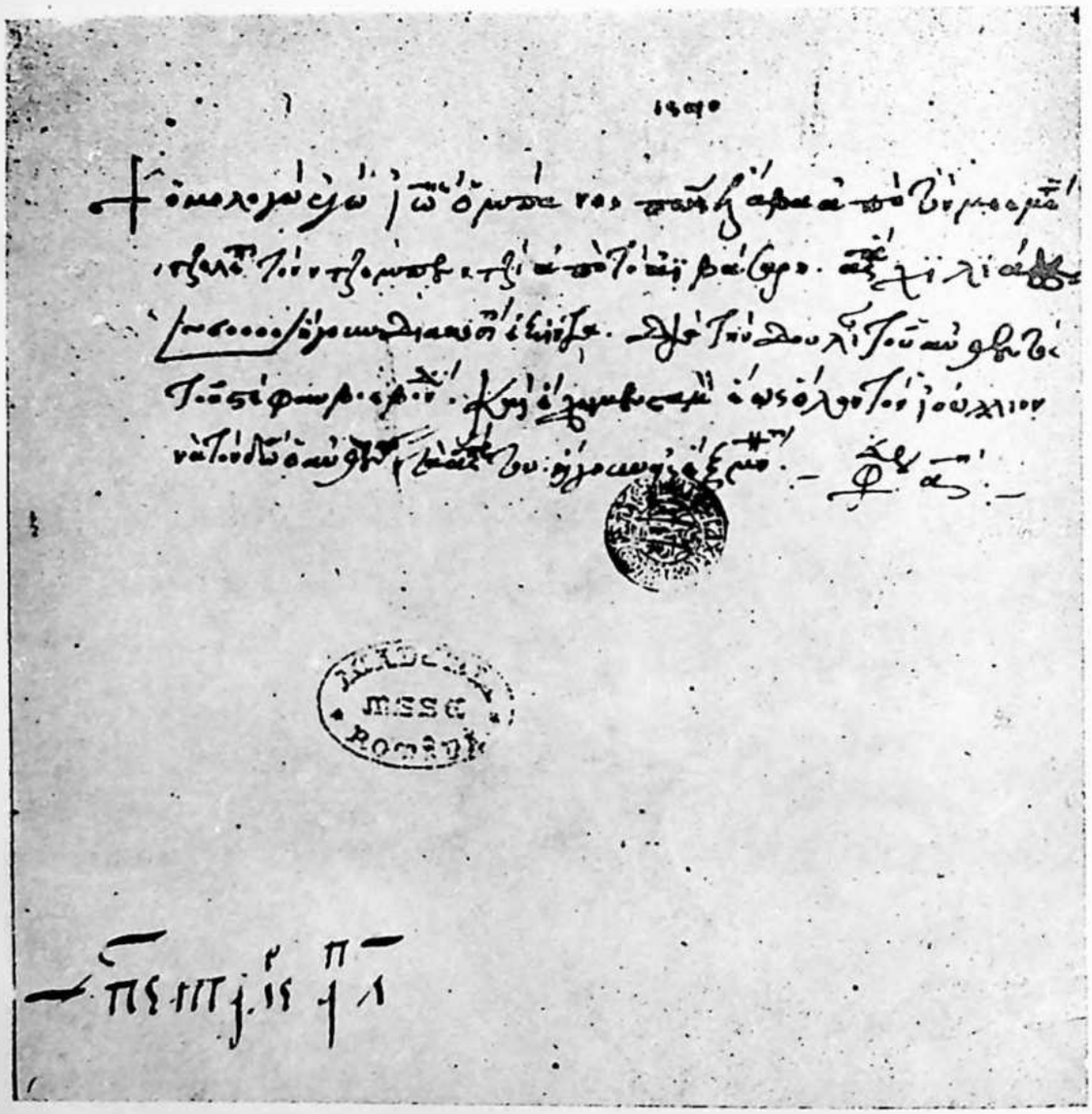

Documente privind Istoria României, veacul XVI, A. Moldova 1571—1590, Editura Academiei R.P.R., 1951, 574 pag., 186 planșe. Format 170×240 mm. 400 lei. Centrul Poligrafic 2 Filiala 3. Dat în lucru: 17.IX.1951. Bun de tipar: 21.I.1952. Hârtie velină format 70×100/56. Tiraj: 2000 exemplare. Coli de tipar: 47,5. Coli de editură: 60,7.

In colecția

DOCUMENTE PRIVIND ISTORIA ROMÂNIEI

(EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE)

au apărut în anul 1951 și se găsesc în toate librăriile din țară:

A. MOLDOVA

veacul XVI — vol. II (1551—1570)
vol. III (1571—1590)

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

veacul XVI — vol. I (1501—1525)
vol. II (1526—1550)

veacul XVII — vol. I (1601—1610)
vol. II (1611—1615)
vol. III (1616—1620)

C. TRANSILVANIA

veacul XI, XII și XIII vol. I (1075—1250)

BIBL. FAC. FILOL. IST. - BIBL.
INV. Nr 1817-71

Inv 10420/956.

.DPi:0624:wi

Preţul lei 17.—